

உ
கடவுள்துணை.

முத்துவீரியம்.

இதில்

எழுத்து, சொல், பொருள், யார்ப்பு, அணி

என்றும்

பொருண்மு

அமைக்காந்

நூலாசிரியர்

திரிகாபுரம்

உழைபுர வித்தியின்

முத்துவீர உபாத்தியாயர்.

உரையாசிரியர்

கொண்டே

Madras:

PRINTED AT THE ALBION PRESS,
BACK OF MEMORIAL HALL.

1889.

All Rights Reserved.

தமிழ் பரிசுரைக் கழக துணைக்
கடவுள்துணை.
நஞ்சாலும்

முத்துவீரியம்.

இதில்

எழுத்து, சொல், பொருள், யாபபு, அஃ

என்னும்

ஐநதிலக்கணமும

அடங்கியிருக்கின்றன

—•—

நூலாசிரியர்

திரிசிசுபுரம்

உறையூர் வித்வான்

முத்துவீர உபாத்தியாயர்.

உரையாசிரியர்

திருநெல்வேலி

திருப்பாற்கடனாதன் கவிராயர்.

Madras:

PRINTED AT THE ALBINION PRESS,

BACK OF MEMORIAL HALL

1889.

All Rights Reserved.

PUBLISHER'S NOTE.

The first two parts of this Grammar were published in 1881, by the kind aid of Mr. Pattabiram Pillay, a Deputy Collector in Government service.

It will be admitted that a *complete* Tamil Grammar, treating of the 5 parts in a style like that of the present work, is a desideratum amongst the present scholars; and I have therefore ventured to publish the “Muthuviryam” in full, by obtaining the work in manuscript from the author.

S. PULNEY ANDY, M. D., F. L. S.

வி ள ம் ப ர ம்.

இந்நூல் பதிப்பித்தற்குக் காரணம்.

அகத்தியம், தொல்காப்பிய முதலிய முன்னூல்களும், இலக்கணவிளக்க முதலிய பின்னூல்களும், ஐந்திலக்கணத் தனவாயினும், அவை, மூலமும் உரையும் மிகக்கற்றுவல்ல சான்றோர்க்கேயன்றி ஏனையோருக்கு அரிதுணாபான்மைத்தாய் அருநடையுள்ளனவாதலானும், இது, எளியநடையுள்ளதும், பழையனகழிதலால், அக்காலத்து வழங்கிய சில விதிகள், இக்காலத்து வழங்கிப் பெரும்பயன்றராமை கருதி ஒழித்தும், புதியனபுகுதலால், அக்காலத்து வழங்காதிருநது இக்காலத்துப் பெரும்பயன்றருதல் கருதிச்சோத்தும் செய்யப்பட்டிருப்பதுமா யிருத்தலானும், இக்காலத்து, ஐந்திலக்கணமும் முறையே யொருவாறு கற்கப்புகுமாணக்கர்க்கு மிகவும் பயன்படுமென்பதுகருதி, யாம் இதனை அச்சிட்டு வெளியிடலாயிற்று.

S. P. A.

முத்துவீரியம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

அகனுலகுவப்பப் பகல்கான்றேழுதரு
மிரவியிறுஞ்ஞெரு முதலேயாகி
நிலவணியேணிய னலர்தருதன்மையி
னகவிநுடொலேதர வறம்பொருளின்மவீ
டோவறவருளிய மூவறுமொழியுநம்
வடவேங்கடந்தென சூமரியாயிடைத்தமி
மெழுத்தொடுசொற்பொரு ளியாப்பணியைந று
மெளிதிற்புலப்பட வியற்றித்தருகென
வுகளிளவராலின மகணிசூழநெலலைப்
பதியினனிலக்கண விதிமுழுதுணாந்தோன்
சங்கரனமிலைநத கங்கையில்வந்தோன்
சுப்பிரமணியதே சிகனகவிப்பெருமா
னறைந்தனனாக வகத்தியநூல்வழி
முத்துவீரியமெனத் தறபெயாநிறீஇ
வகுத்தனனுற்றதை யகத்தெழுநதருனிய
முத்துவீரமா முனிவனென்பவனே.

என்பது யாதெனில்,

யாதானுமோர் நூலுரைப்புழிப் பாயிரமுரைத்துணாக்க வென்
பதிலக்கணம். என்னை, “ஆயிரமுகத்தா னகன்றதாயினும்-பாயிர
மில்லது பனுவலன்றே” என்றாராகலின் நூல கேடகப்புகு
மாணக்கன் பாயிரங்கேடகவேண்டும; கேளாககால் குன்றமுட்டி-
யகுரீஇப்போல இடாப்படும்.

பொதுப்பாயிரம்.

அப்பாயிரம் பொதுப்பாயிரமெனவும் சிறப்புப்பாயிரமெனவும் இருவகைப்படும். அவற்றுள், பொதுப்பாயிரம் எல்லா நூன்முகத் தும் உரைக்கப்படும் ; அது நான்குவகைப்படும்.

எனனை,

ஈவோன்றன்மை யீதலியற்கை
கொள்வோன்றன்மை கோடன்மரபென
வீரணடாகும் பொதுவினறெகையே

என்றராகலின்.

ஈவோர், கற்பித்தற்குரியரும் கற்பித்தற்குரியரல்லரும் என இரு வகையர். அவருள், கற்பித்தற்குரியர் நான்குதிறத்தரும், கற்பித்தற் குரியரல்லர் நான்குதிறத்தருமாம்

என்னை,

மலைநிலமபூவே துலாக்கோலென்றின்ன
குலைவிலுணர்வுடை யோராகுவோ
கழறபெய்குடமே மடறபனைமுடத்தெங்கு
குண்டிகைபருத்தியோ டிவையெனமொழிப

என்றராகலின்.

ஈதலியற்கை, பொழிப்புமுதலிய வுரைகளிற பயின்று தெளிந்த அறிவினனாய்க் கற்பிக்கப்புகுங்காற் றன்றெய்வமவாழத்தி மாணாக னுளங்கொள்ளுமாறு அறிவுறுத்தலாம்.

என்னை,

ஈதலியல்பே யியல்புறக்கிளப்பிற்
பொழிப்பேயகல நுடபமெச்சமெனப்
பழிப்பில்பல்லுரை பயின்றநாவினன
புகழந்தமதியிற் பொருந்துமோனாயிற்
றிகழந்தவறிவினன் றெய்வமவாழத்திக்
கொள்வோனுணர்வகை யறிந்தவனகொள்வரக்
கொடுப்பதியல்பெனக் கூறினர்புலவர்

என்றராகலின்.

கொள்வோர், கற்பிக்கப்படுவோரும், கற்பிக்கப்படாதோரும் என இருவகையர் ; அவருள், கற்பிக்கப்படுவோர் அறுவகையர், கற்பிக்கப்படாதோர் எண்வகையர்,

என்னை,

தன்மகனாசான் மகனேமன்மகன்
பொருணனிகொடுப்போன் வழிபடுவோனே
யுனாகோளான்ற குணப்பதுநாலே.
மழமானிபொச்சாப்பன் காழகன்கள்வ
னடுநோயினியாள னுஞ்சினத்தன
றடுமாறுநெஞ்சத் தவனுள்ளிடோரொண்மா
நெடுநூலகழக லாகாதாரோ

என்றாகலின்.

கோடன்மரபு, பொழுதொடுசேறல் முதல் கேட்டவை கேட்
டவைபோற்றிக்கோடல இறுதியாகவுள்ள குணங்கையுடையதை
லாம்.

என்னை,

கோடன்மரபு கூறுங்காலப்
பொழுதொடுசென்று வழிபடன்முனியான்
முன்னுயிர்நு மிரவினுமபகலினு
மகலானாசி யனபொடுபுணர்ந்தாங்
காசறவுணர்ந்தோன் வாவெனவந்தாங்
கிருவெனவீருநது சொல்லெனச்சொல்லிப்
போவெனப்போகி நெஞ்சுகளனாகச்
செவிவாயாக கேட்டவைகேட்டவை
போற்றிககோட லறுவதன்பண்பே

என்றாகலின்.

சிதப்புப்பாயிரம் ஆக்கியோன பெயர் முதலிய எட்டுப் பொருளை
யும் விளக்கித் தன்னுணாககப்படும நூற்கினறியமையாதிருப்பது.

என்னை,

ஆக்கியோனபெயரே வழியேயெலலை
நூற்பெயராயபே துதலியபொருளே
கேட்போரயனே டாயெண்பொருளும்
வாய்ப்பககாட்டல பாயிரத்தியல்பே

என்றாகலின்.

நூல்செய்தான பாயிரஞ்செய்யில் தன்னைப் புகழந்தானும்

என்னை,

தோன்றாதோற்றித் துறைபலமுடிப்பினுந்
தான்றறபுகழ்த் தருகியன்றே

என்றாகலின்.

பாயிரஞ்செய்வார் தன்னுசிரியனும், தன்னோடொருங்குகற்ற
ஒருசாலை மாணுக்கரும், தன மாணுக்கரும், தகுந்த உரைகாரரு
மாகிய விவராம், இவருள் இந்நூற்பாயிரஞ்செய்தார தகுமுரை
காரராகிய திருநெல்வேலி மகாவீரதுவானாகிய திருப்பாற்கடனா
தன் கவிராயர்.

விசாலமாகிய உலகோர் வியப்புற ஒளியைக்கக்கிவரும் இர
வியிடுனெனியைத் தரும் திருமேனியையுடைய தானொரு முதலே
யாகி, இளம்பிறைவேய்ந்த சடிசை சிவபிரான் அலாதரு தன்மை
யின் அகக்கட்டோன்றிய அக்கியான இருள் நீங்க, அறம்பொருள்
இன்பம் வீடாகிய நாற்பொருளும் நீக்கமறக்கூறிய பதினெண்ணி
லத்து மொழிகளுள்ளும், வடக்குத் திருவேங்கடமும், தெற்குக்
கன்னியாகுமரியும் ஆகிய எல்லைக்குட்பட்ட தமிழ் ஐந்தையும் விளங்
கச்செய்து தருகென, இளவராலுகளுங் கழனிசூழநெல்லையிலிருப்
போன, வியாகரணமவல்லோன், சிவபிரான் வேய்ந்த கங்கையில்
வந்தோன், சுபிரமணியதேசிகன கேடக, அகத்தியநூல்வழி முத
நூலீரியம், எனத் தன்னும நிறீஇக கூறினான்; உறையூரவாசமாகிய
'முத்துவீரமாமுனி' எனனும் இயற்பெயருடையான் எனவறிக.

தற்சிற்ப்புப்பாயிரம்.

எப்பொருள்வயினுயி ரொதிர்ந்துமறைகுவ
தப்பொருளடிதொழு தறைகுவனெழுத்தே.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிறோவெனின், தற்சிற்ப்புப்பாயிரம்
உணர்த்துதுதுதலிறது.

என்னை,

தெய்வவணக்கமுஞ் செயப்படுபொருளு
மெய்தவுணாபபது தற்சிற்ப்பாகும்

என்றாகலின்.

இதன் பொழிப்புரை.

ஐம்பெரும் புதங்கனும், அவற்றின்கண் தோன்றிய சராசரங்க
ளும் எப்பொருளினகண் தோன்றி ஓடுங்குவ, அப்பொருளினடியை
வணங்கி யான் எழுத்திலக்கணத்தைக் கூறுவேனெனக. ஏகாரம்
ஈற்றை.

முத் து வீ ரி ய ம்.

முதலாவது

எழுத்ததிகாரம்.

எழுத்ததிகாரமென்பது, எழுத்தினது அதிகாரத்தையுடையதென அன்மொழித்தொகையாய் பட்டலத்திற்குக் காரணசூறியாயிற்று. அதிகாரமென்பது அதிகரித்தல்; அஃது இருவகையபடிம அவற்றள், ஒன்று அரையணிந்துழிபுருந்து தன்னிலமுழுதும் தன்னுணையிடப்பச்செயல்துபோல, ஒருசொன்னின்றுழிநின்று பலருத்திரங்களும பலவோததுக்களும் தனபொருளே நுதலிவரச்செயவது. ஒன்று சென்றுநடாததும் தண்டத்தலைவாபோல ஓரிடத்துநின்ற சொல பலருத்திரங்களுளாடு சென்றியைந்து தனபொருளைப் பயப்பிப்பது. எழுத்தை நுதலிவரும் பலவோத்தினது தொகுதிஎழுத்ததிகாரம் எனறாயிற்றென்க.

க-வது எழுத்தியல்.

க. எழுதப்படுதலி னெழுத்தாகும்மே.

(இதன்பொருள்) கையில் எழுத்தாணியைக்கொண்டு மடன்மேல் எழுதப்படுதலால் எழுத்தாகுமென்க.

உ. எழுத்தெதலிவடிவரி வடிவையுமேற்கும்.

(இ-ள்.) எழுத்ததுச செலிப்புலனால் அறியும் ஓசைவடிவையும், கப்புலனால் அறியும் வரிவடிவையும் ஏறகுமென்க.

ங. இரோகைவரிபொறி யெழுத்தின்பெயரே.

(இ-ள்.) இரோகைமென்றும், வரிமென்றும், பொற்றியென்றும் எழுத்தெனும் ஒருபொருட்களாவீ.

சு. அதுமுதல்சார்பென வாமிருபாலன.

(இ-ள்) அவ்வெழுத்து, முதலெழுத்தெனவும் சார்பெழுத்தெனவும் இருபகுதியவாகுமென்க.

ரு. உயிருடலெனமுத லோரிருவகைய.

(இ-ள்) முதலெழுத்து, உயிர்முததெனவும் மெய்யெழுத்தெனவும் இரண்டு பிரிவினையுமென்க.

சு. அகரமுதலுயி ராறிரண்டாகும்.

(இ-ள்.) உயிர்முதது அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ ஆகிய பன்னிரண்டுமாமென்க.

எ. அசசாவிசரம்பூத மாமுயிரென்ப.

(இ-ள்.) அசசெனினும், ஆவ்யெனினும், சுரமெனினும், பூதமெனினும் உயிரெனனும் ஒருபொருட்களவி.

அ. அ, இ, உ, எ, ஒககுறிலாகும்.

(இ-ள்.) முற்கூறிய உயிர் பன்னிரண்டனுள், அ, இ, உ, எ, ஒ இவை ஐந்தும் குற்றெழுத்தாமென்க.

கூ. குறுமையிரச்சுவங் குறிலெனப்படுமே.

(இ-ள்.) குறுமையெனினும், இரசசுவமெனினும், குற்றெழுத்தென்னும் ஒருபொருட்களவி.

கடு. ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔநெடில.

(இ-ள்.) மேற்கூறிய உயிர் பன்னிரண்டனுள், ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ இவையெழும நெட்டெழுத்தாமென்க.

கக. நெடுமையுந்தீர்க்கமு நெட்டுயிராகும்.

(இ-ள்.) நெடுமையெனினும் தீர்க்கமெனினும் நெட்டெழுத்தென்னும் ஒருபொருட்களவி.

கஉ. ககரமுதன்முவாறுங் காததிரமாகும்.

(இ-ள்.) மெய்யெழுத்து க, க, ச, ஞ, ட, ண, த, ந, ப, ம, ய, ர, ல, வ, ழ, ள, ற, ன ஆகிய பதினெட்டுமாமென்க.

கந. ஊமையெனினும் முடலெனப்படுமே.

(இ-ள்) ஊமையெனினும், ஒற்றெனினும், மெய்யெனினும் ஒருபொருட்களவி.

அவற்றுள்,

கச. வல்லெழுத்தென்மனா கரடதபற.

(இ-ள்) முற்கூறிய பதினெட்டு மெய்யினுள் க, ச, ட, த, ப, ற ஆகிய ஆறும் வல்லெழுத்தாகும்.

கரு. வன்மைவன்கணமவலி வல்லெழுத்தாகும்.

(இ-ள்) வன்மையெனினும், வன்கணமெனினும், வலியெனினும், வல்லெழுத்தென்னும் ஒருபொருட்களவி.

கசு. மெல்லெழுத்தென்மனார் கருணநமன.

(இ-ள்) க, ரு, ண, ந, ம, ன ஆறும் மெல்லெழுத்தாமென்க.

கௌ. மென்மைமென்கணமெலி மெல்லெழுத்தாகும்.

(இ-ள்) மென்மையெனினும், மென்கணமெனினும், மெலியெனினும் மெல்லெழுத்தென்னும் ஒருபொருட்களவி.

கஅ. இடையெழுத்தென்மனார் யாலவழள.

(இ-ள்) ய, ர, ல, வ, ழ, ள ஆறும் இடையெழுத்தாகும்.

கக. இடைமையிடைக்கண மிடையிடையெழுத்தே.

(இ-ள்) இடைமையெனினும், இடைக்கணமெனினும், இடையெனினும் இடையெழுத்தென்னும் ஒருபொருட்களவி.

உ௦. உயிர்முதன்முப்பது மொன்றற்கொன்றினம்.

(இ-ள்) அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ—க, க, ச, ரு, ட, ண, த, ந, ப, ம, ய, ர, ல, வ, ழ, ள, ற, ன ஆகியமுப்பதெழுத்துக்களுள், குறிலுக்கு நெடிலும், வல்லினத்துக்கு மெல்லினமும் இனமாகும். இடையினத்துக்கு இனமில்வாமென்றுணர்க.

அவற்றுள்,

உக. இ, உ, ஐ, ஒளக்கினமெனமொழிப.

(இ-ள்.) முற்கூறிய முப்பதெழுத்துக்களுள் ஐகாரத்துக்கு இ உரமும், ஒளகாரத்துக்கு உகரமும் இனமாகும்.

உ-ம். ஐ இ, ஒள உ.

உஉ. சார்புயிர்மெய்தனி நிலையிருபாலன.

(இ-ள்.) சார்பெழுத்து, உயிரமெய ஆய்தம் என இரண்டிவ கைப்படுமென்க.

உஈ. புல்லல்சார்தல் புணர்தல் சார்பெனலே.

(இ-ள்) புல்லலெனினும், சார்தலெனினும், புணர்தலெனினும் சார்பென்னும் ஒருபொருட்களவி.

உசு. உயிரோமெய்யூர்ந் துயிர்மெய்யாகும்.

(இ-ள்.) பன்னிரண்டு உயிர்களும், பதினெட்டு மெய்களின் மேலும் ஏறி நடப்பது உயிரோமெய்யாகுமென்க.

வாலாறு. க்-அ க, க்-ஆ கா, க்-இ கி, க்-ஈ கீ, க்-உ கு, க்-ஊ கூ, க்-எ கெ, க்-ஏ கே, க்-ஐ கை, க்-ஒ கொ, க்-ஔ கோ, க்-ஓ கொ பிறவுமனன.

உரு. தனிநிலைகுறில்வலி தனக்கிடைவருமே.

(இ-ள்) ஆய்தம் குற்றெழுத்துக்கு முன்னும் உயிரோமெய்யவ் வினத்துக்குப் பின்னும் வரும.

உ-ம். எஃகு.

உசு. அ, இ, உச்சுட் டாமெனமொழிப.

(இ-ள்.) அவன் என அகரமும், இவன் என இகரமும், உவன் என உகரமும் தனித்துச் சுட்டுப்பொருளைத்தரின் சுட்டெழுத்தாமென்க.

உஎ. எயாவினுவென் றிசைக்கப்படுமே.

(இ-ள்.) எவன் என எகரமும், யாவன் என யாகாரமும் தனித்து வினப்பொருளைத் தரின் வினுவெழுத்தாகும்.

உஅ. அஃகேனந்தனி நிலையாப்தமாகும்.

(இ-ள்) அஃகேனமெனினும் தனிநிலையெனினும் ஆயதமென்னும் ஒருபொருட்களவி.

உக. காட்டல்குறித்தல் சுட்டாங்கருநிடினே.

(இ-ள்.) காட்டலெனினும், குறித்தலெனினும், சுட்டலெனினும் ஒருபொருட்களவி.

ங ய. வினவல்கடாவல் வினாவெனப்படுமே.

(இ-ள்) வினாவெனினும் கடாவலெனினும் வினாவெனினும் ஒருபொருட்களவியாமெனவறிக,

ஙக. இசைசெடினெட்டெழுந் தெல்லாந்தமந்தின
மாகியகுறிலொடு மளபெழுமெனலே.

(இ-ள்.) பாடின் இசை கெடவரின் கெடுமியிரேழும் தமகதினமாகிய குறையிரோடு ஆ அ வலவன். ஈ இரினா எனத்தன்மாத்தினாயின மிகுதொலிககுமெனக,

அதுதான்,

ஙஉ. இயற்கைசெயற்கை யின்னிசைசொல்விசை
நெடில்குறிலொற்றள பெழுத்துப்பேறள
பெண்வகைப்படும் என்மனாபுலவர்.

(இ-ள்) அவ்வளபெடை இயற்கையளபெடை, செயற்கையளபெடை, இன்னிசையளபெடை, சொல்லிசையளபெடை. நெடிலளபெடை, குறிலளபெடை, ஒற்றளபெடை, எழுத்துப்பேறளபெடை என எட்டுவகைப்படும்.

வாலாறு. அழைத்தல், விலகூறல், புலம்பல் எழுத்துச்செயற்கையின்றிப் பிறந்தது இயற்கையளபெடை. செய்யுளில் சீர் தளை கெட்டவிடத்துப் புலவன் கொள்ளுதல் செயற்கையளபெடை. கெடுப்பதூஉம். குற்றுசுரமளபெடுத்த இன்னிசையளபெடை. தளைஇ. ஐகாரககுறுக்கமளபெடுத்த சொல்லிசையளபெடை. ஆ அ. நெடிலளபெடை, மணி இ. குற்றெழுத்து

நெட்டெழுத தாகியளபெடுத்த சூறிலளபெடை.
சின்ந்து, ஒற்றளபெடை சந்திரன யராஅப்பற்றிற்று.
விகாரத்தெழுந்த எழுத்துப் பேறளபெடை, வந்த
மைகாண்க

௩௩. அளபும்புலுதமு மளபெடைப்பெயரே.

(இ-ள) அளபெனினும், புலுதமெனினும், அளபெடையென்
னும் ஒருபொருட்களவி.

௩௪. யகரம்வரும்வழி யிகரங்குறுகும்.

(இ-ள்.) யகரமுதன் மொழிவரசு குற்றியலுகரம் திரிந்த இகரம்
தன்மாததிரையில குறுகும்.

வாலாறு, ஆகியாது, எஃகியாது, வரகியாது, கொக்கியாது,
சங்கியாது, தெள்கியாது, சுண்ணாம்பியாது.

௩௫. அசைச்சொன்மியாவி னிகரமுமற்றே.

(இ-ள.) அசைச்சொல்லாகிய மியாவின மகரமெய்யிவிருக்கிற
விகரமும தன்மாததிரையில குறுகும்.

உ-ம். கேண்மியா.

௩௬. நெட்டெழுததும்பருந் தொடர்மொழியீற்றுங்
குற்றியலுகரம் வல்லாறுந் தே.

(இ-ள்.) ஆகு என நெட்டெழுததுக்கு முன்னும் எஃகு என
ஆப்தம், வரகு என உயிர, கொக்கு என வலி, சங்கு என மெலி,
தெள்கு என இடை, ஆகிய அறுவகைத்தொடா மொழியீற்றினும்
வல்லினத்திலேறிய உகரம் தன்மாததிரையில் குறுகுமென்றுணர்க.

௩௭. மொழிமுதலிடைகடை மூவிடத்தினுமை
யஃகுமுதலிடத தெளவுமற்றே.

(இ-ள்.) ஐகாரமொழிக்கு முதலினும் நடுவினும் கடைளினும்
தன்மாததிரையில குறுகும் ஐகாரமுதலில் குறுகும்.

உ-ம். ஐப்பசி, மடைமன், குவளை, ஓளவை என வரும்.

௩௮. மகரம்ணனக்கிழ வம்மேற்குறுகும்,

(இ-ள்.) மகரமெய், மருண்ம போனம் என னகரனகரங்க ளுக்கு முன்னும், தரும் வளவனென வகரத்துக்குப் பின்னும் தன் மாதீரையில் குறுகுமெனவறிக

ஙக. லளவிறுபுணர்ச்சியி னாய்தமஃகும்.

(இ-ம்) கஃறீது முஃஉதென லகர னகர வீற்றுப்புணர்ச்சியி னாகிய ஆய்தம் தனமாதீரையில் குறுகுமெனக

சய. மெய்யீறெல்லாம் புள்ளியொடுநிலையல்
இறுதியாகியபதினெட்டு மெய்களுமேலே.

(இ-ள்.) க, ங், ச், ஞ, ட, ண, த், ந, ப, ம, ய, ர, ல், வ், ழ், ள, ற், ன் என ஒரு புள்ளியைப் பெறுமெனக.

சக. எகர ஓகரத தியற்கையுமற்றே.

(இ-ள்.) எ, ஒ, இரண்டிரு மேலே ஒரு புள்ளியைப் பெறும்

சஉ. குற்றியலுகரமு மற்றெனமொழிப.

(இ-ள்) குற்றியலுகரமும் மேலே ஒரு புள்ளியைப்பெறும்.

உ-ம் நாகு.

சங. உயிரிடைபின மிடறுரம்வலியுச்சி
மெலியிடமாமென வேண்டப்படுமே.

(இ-ள்.) உயிர் பனனிணங்க்கும், இடையினம் ஆறுக்கும கழுத்திடமாகும். வல்லினம் ஆறுக்கும நெஞ்சிடமாகும். மெல் லினம் ஆறுக்கும தலையிடமாகுமெனக

அவறறுள்,

சச. அ, ஆ, வங்காப் பொடுவருமென்ப.

(இ-ள்.) அகரமும், ஆகரமும் வாயைத்திறத்தலால் பிறக்கும

சரு. இ, ஈ, எ, ஏ, ஐயங்காப்பொடு

மேல்வாய்ப்பல்லடி நாவிளிம்புறவருந்.

(இ-ள்) இகர ஈகார, எகர ஏகார, ஐகாரங்கள் வாயைத் திறத்தலோடு மேல்வாய்ப் பல்லடிபை நாவோரம் பொருந்தப் பிறக்கும்.

சக, உ, ஊ, ஒ, ஓ, ஒளவ்தழகுங்வே.

(இ-ள்.) உகர ஊகார, ஒகர ஓகார ஒளகாரங்கள் மேல் உதடும கீழ்உதடும குவிதலால் பிறக்கும்.

* சள. அடிநாவடியண மழுத்தக்கவரும்.

(இ-ள்.) சகர ஙகரங்கள் அடிநாவடி மேல் வாயை அழுத்தப் பிறக்கும்.

சஅ. இடைநாவிடையண மிறுக்கச்சுருவெழும்.

(இ-ள்.) சகரஞகரங்கள் நடுநா நடு மேல் வாயைப் பொருந்தப்பிறக்கும்.

சக. நுனிநா நுனிபண நோக்கடணவரும்.

(இ-ள்) டகர ணகரங்கள் நுனிநாநுனிமேல்வாயைப் பொருந்தப் பிறக்கும்.

நடு. அண்பல்லடிநா முடியுறத்தநவரும்.

(இ-ள்.) தகர நகரங்கள் மேல்வாய்ப் பல்லடிபை நாநுனி பொருந்தப்பிறக்கும்.

நக. இரண்டிதழுறப்பம வெழுமெனமொழிப.

(இ-ள்.) பகர மகரங்கள் மேலுதடும கீழுதடும பொருந்தப் பிறக்கும்.

நஉ. அடிநாவடியண முறவரும்யகாரம்.

(இ-ள்.) யகரம் அடிநாவடியணத்தைப் பொருந்தப் பிறக்கும்.

நங. அண்ணநுனிநா வருடாழவரும்.

(இ-ள்.) ரகர ழகரங்கள் மேல்வாலை நாநுனிதடவப் பிறக்கும்.

௫௪. வகரமணப்பல்லடி நாவிலிம்புறவரும்.

(இ-ள்.) வகரம் மேல்வாய்ப்பல்லடியை நாவோரம் தடித்துப் பொருந்தப் பிறக்கும்.

௫௫. ளகரமேல்வாயை நாநுனிதடவப்
பிறக்குமென்மனா பெரிதுணாந்தோரோ.

(இ-ள்.) ளகரம் மேல்வாயை நாவோரம் தடித்தது தடவப் பிறக்கும்.

௫௬. மேற்பல்லிதமுற மேவிடும்வவ்வே.

(இ-ள்.) வகரம் மேல்வாய்ப் பலலைக் கீழுதடி பொருந்தப் பிறக்கும்.

௫௭. அண்ணநுனிநா வழுத்தறனவரும்.

(இ-ள்.) நகர ளகரங்கண் மேல்வாயை நாநுனி மிகவழுததப் பிறக்கும்.

௫௮. உந்திதனிநிலை யுற்றங்காந்தெழும்.

(இ-ள்.) ஆயத்ததுக ருத்தியிடமாம், வாயைத்திறத்தலாற பிறக்கும்.

௫௯. எடுத்தல்படுத்த விரண்டேயோசை.

(இ-ள்.) ஒசையெடுத்துக் கூறலும், படுத்ததுக்கூறலுமென இரண்டுவகைப்படுமென்க.

௬௦. முந்நான்குயிரு மொழிமுதலாகும்.

(இ-ள்.) பன்னிரண்டியிரும் மொழிகு முதலாகும்.

வாலாறு. அணி-ஆசை, இருள-சை, உலகு-ஊமை, எருமை-
ஏனாதி, ஐயம்-ஒருவன், ஓகை-ஒளவியம்.

௬௧. பன்னிருயிரோடுங் க, ச, த, ந, ப, ம வரும்.

(இ-ள்.) க, ச, த, ந, ப, ம ககளாயி ஆறு மெய்யும் பன்னிரண்டியிரோடு மொழிகு முதலாகும்.

வாலாறு. கலை-காமன், கினி-கீரி, குருகு-கூகை, கெறுவம்-
கேகயம், கைத்தாளம், கொறுக்கை, கோதை-
கௌவை எ-ம. சடை-சாரிகை, சித்திரம்-சீனம்,
சுக்கு-சூகை, செக்கு-சேனை, சையம்-சொக்கு-
சோமன், செளரி பிறவுமன்ன.

சூஉ. அ, ஆ, எ, ஒ, வ்வோ டாகுளும்முதல்.

(இ-ள்.) குகரமெய் 'அ, ஆ, எ, ஒ ஆகிய நான்குயிரோடு
மொழிக்கு முதலாகும்.

வாலாறு. குமலி-ஞாயிறு, குகழி-குளங்கிற்று எனவரும்.

சூகூ. அ, ஆ, உ, ஊ, ஒ, ஓளவோடு
யகாமொழி முதலாகுமென்ப,

(இ-ள்) அ, ஆ, உ, ஊ, ஒ, ஓள ஆகிய வானுயிரோடும யகா
மெய்மொழிக்கு முதலாகும்.

வாலாறு. யவனர்-யாகம, யுகம்-யுகம், யோகம்-யோளவனம்.

சூசூ. உ, ஊ, ஒ, ஒ வலவொடுவவ்வரும்.

(இ-ள்.) உ, ஊ, ஒ, ஒ, ஆகிய நான்குயிரும்ல்லாத வெட்டுயி
ரோடும, யகாமொழிக்கு முதலாகும்.

வாலாறு. வசை-வாகை, வினை-வீமன, வெளி-வேதம், வை
யகம்-வெளவால எனவரும்.

சூரு. வேற்றுநிலை க, ச, த, ப, வல்லனமெய்ப்பதி
னன்குமென்மனார் நற்றமிழ்வல்லோர்.

(இ-ள்.) க, ச, த, ப க்க ளல்லனவாகிய பதினான்கு மெய்யும்
தன்னினத்தோடும பிறமெய்யோடுங் கூடுங்கூட்டம் வேற்றுநிலை
மெய்மயக்காருமென்க.

சூசூ. சங்கம்புணர்ச்சி சையோகமயக்கம்

புல்லல்கலத்தலும் பொருளொன்றேயாம்.

(இ-ள்.) சங்கமெனினும், புணர்ச்சியெனினும், சையோக
மெனினும், மயக்கமெனினும், புல்லலெனினும், கலத்தலெனினும்.
~ உகிலபெனனும் ஒருபொருட்களவி.

சுள. நகராமுன்னர்க் ககரமயங்கும்.

(இ-ள்) நகரத்துக்கு முன்னர்க் ககரம்வந்து மயங்கும்.

வாலாறு. புங்கம், கொங்கம்.

சுஅ. வருஞ்சயனுகாரமுன் மருவியென்ப.

(இ-ள்.) ஞகரத்துக்கு முன்னாச் சகர யகரங்கள் வந்து மயங்குமெனக.

வாலாறு. கஞசன, உரிஞயாது.

சுக. க, ச, ப, ட கரமுற் கலந்துயமங்கும்.

(இ-ள்.) டகரத்துக்கு முன்னர்க் க, ச, ப ககள் வந்து மயங்கும்.

வாலாறு. வெட்கம், புட்சிறை, துடபம்.

எயி. னனமுன்னினங் க, ச, ஞ, ப, ம, ய வவ்வரும்.

(இ-ள்.) ன, ன க்களுக்கு முன்னர்க் க, ச, ஞ, ப, ம, ய, வ இவ்வேழு மெய்யும் வந்து மயங்கும்.

வாலாறு. குண்டலம், தென்றிசை ; வெண்கலம், சோறு, ஞமலி, பல், மலர். மனயாது, மண்வலிது. பொனகலம், சாடி, ஞமலி, பல, மலை, யாது, வலிது.

எக. யகரமுந்தகரமு நகரமுன்னாகும்.

(இ-ள்.) நகரத்துக்கு முன்னா யகரமுற் தகரமும் வந்துமயங்கும்.

வாலாறு. பொருந்யாது, சந்தம்.

எஉ. மம்முன் ப, ய, வ, மயங்குமென்ப,

(இ-ள்.) மகரத்துக்கு முன்னர் ப, ய, வ க்கள் வந்து மயங்கும்

வாலாறு. கம்பன், கலம்யாது, நிலம்வலிது.

எஊ. ய, ர, ழ, முன்னர் மொழிமுதன்மெய்வரும்.

(இ-ள்.) ய, ர, ழ க்களுக்குமுன்னாக் க, ச, த, ந, ப, ம, வ, ய, ற, ஞ க்களும் வந்து மயங்கும்.

வாலாறு. வேய, வேர், வீழ, குறிது, சிறிது, தீது, நீண்டது, பெரிது, மலிது, வலிது, வேயங்குழல், ஆங்கோடு, பாழங்கிணறு.

எசு. ல, ள முனர்க் க, ச, ப, வ, ய வருமென்ப.

(இ-ள்.) ல, ள முனர்க் க, ச, ப, வ, ய க்கள் வந்து மயங்கும்.

வாலாறு. வேல், வாள், கடிது, சிறிது, பெரிது, வலிது, யாது, வேல்கடிது, வாள்கடிது, சிறிது, பெரிது, எனப் புணர்த்தி நோக்குக.

எரு. வகாராமுன்னர் யகாராமயங்கும்.

(இ-ள்.) வகரத்தகு முன்னர் யகரம வந்து மயங்கும்.

வாலாறு. தெய்யாது எனவரும்.

எசு. க, ச, ப, றகாரா முற்கலக்குமென்ப.

(இ-ள்.) றகரத்துக்கு முன்னர்க் க, ச, ப க்கள் வந்து மயங்கும்

வாலாறு கற்க, பொற்சிலை, கற்பு.

எள. ரகாரமகாரங் குற்றெற்றெற்று.

(இ-ள்.) ர, ழ க்கள் குற்றெழுத்தைச் சாராவாம்.

வாலாறு. வேர்பெரிது, வீழ்சிறிது, வேய்செய.

எசு. ர, ழ, வல்லன வுடனிலையெனமொழிப.

(இ-ள்.) ர, ழ, க்களல்லாதனவாகிய பதினாறு மெய்யுந் தம் மொடு தாங்குடுங் கூட்டமுடனிலை மெயமயக்காகும்.

வாலாறு. அக்கம், அசசம், அங்ங்னம், அஞ்ஞானம், அட்டை, அண்ணல், அத்தம், அந்தூல், அப்பம், அம்மை, அய்யம், அல்லி, அவ்வை, அள்ளல், அற்றம், அன்னை.

எசு. உயிர்மெய்மயக்கிற் கோளவின்றே.

(இ-ள்.) உயிர்மெய் மயங்கு மயக்கத்திற்கு வலையறையில் லையாம்.

அயி. ல, ள, மெய்திரிந்த ன. ண, முன்மகார
நைந்திரொற்றாஞ் செய்யுளுள்ளே.

(இ-ள்.) ல, ள ககடிரிந்த ன ண ககளுக்கு முன்னின்ற மகரந
தனமாததிரையிற குறுகி இரண்டொற்றாக மயங்கும்.

வாலாறு போன்ம், மருணம்.

அக. தமபெயாமொழியின் முகலுமயக்கமு
மிம்முறைமாரியு மியலுமென்ப.

(இ-ள்.) தமபெய ருநாகக்குங்கான் மொழிக்குமுதலிலு மிடை
யிலுமிம்முறையை மாறியுநடக்கும்.

வாலாறு, ல, ள மெய்திரிந்த.

அஉ. ரராறுயிரு மிறுதியாமெனவே.

(இ-ள்) பலனிரணயிரு மொழிக்கீறாகும்.

வாலாறு. வி, பவா. கிளி, குரீ, கடு, மரு, சே, தை, நொ,
கோ, வெள.

அங. அளபிற்குற்றையி ர், நமாகும்.

(இ-ள்) முற்கூறியவற்றுட் குற்றையினது மளபெடுபபுழியி
றாகும்.

வாலாறு. ஆ, ஈ, இ, ஂ, உ, ஏ, எ, ஓ, ஒ,

அச. எகரம்புள்ளியோ டிணந்திறுகா.

(இ-ள்) எகரவுயிர் மெய்களோடு கூடியீறாகாவாம்.

அரு. ஒகரநகரமெய் யோடினவாகும்.

(இ-ள்) ஒகரவுயிர் நகரமெய்யோடிறாகும்.

வாலாறு. நொ.

அசு. ஒளகான்ககர வகரமோடன்ன.

(இ-ள்) ஒளகரவுயிர் ககரவகரங்களோடிறாகும்.

வாலாறு கேள, வெள.

அ. எ. உ, ஊ, நகரமோ நுறவெனமொழிப.

(இ-ள்.) உகர ஊகர உயிர் நகரமெய்யோடொருகாவாம்.

அ. அ. எஞ்சியவெல்லா மிறுதியாகும்.

(இ-ள்.) இவையொழிந்த வுயிரகர எல்லா மெய்களோடு மீறாகும்.

அ. கூ. அந்தமா ஞ, ண, ந, ம, ன—ய, ர, ல, வ, ழ, ள, வே.

(இ-ள்.) ஞ, ண, ந, ம, ன—ய, ர, ல, வ, ழ, ள இப்பதினொரு மெய்யுமீறாகும்.

வாலாறு. உரிஞ, மனா, வெரிந, நிரம, பொன, வேய், வேர, வேல், தெவ, வீழ, வாள.

அவறதுள்,

கூய. ஞ, ந வொருமொழிக குறிந் நாமெனமொழிப.

(இ-ள்.) முற்கூறியவற்றுள் ஞ, ந ககொரு சொற்குரியவாம்.

உ-ம். உரிஞ, பொருந.

கூக வகரநான்மொழிக குரியனவாகும்.

(இ-ள்.) வகரமெய் நான்குசொற் குரியவாம்.

வாலாறு அவ, இவ, உவ், தெவ.

கஉ. எஞ்சியவுகரமு மிறுதியாகும்.

(இ-ள்.) குற்றிபலுகரமு மீறாகும்.

வாலாறு. நாகு.

கூங. ஒற்றுமுன்னுயிர் பின்னுறுமுயிர்மெய்யே.

(இ-ள்.) உயிர்மெய், ஒற்றொலிமுன்னு முயிரொலி பின்னுமாக வரும்.

கூச. மெய்யொடுமேவினும் வேறுபடாவுயிர்.

(இ-ள்.) உயிர் மெய்களோடு கூடினும் வேறுபடாவாம்.

வாலாறு. கோ, பூ, தீ, பா, கௌ.

கூரு. மெய்யினியகக மகரமொடுசிவனும.

(இ-ள்.) மெய் பதனெட்டும அகரவயிரோடியனும.

வாலாறு. ச, ங, ட, ஞ, ட, ண, த, ந, ப, ம, ய, ர, ல, வ, ழ, ள, ற, ன.

கூசு. இயல்பெழுமாந்த ரிமைநொடிமாத்திரை.

(இ-ள்.) மகசுள சுபாவமாக வெழுங்கண்ணிமைததலும், லகந நொடித்தலு மாத்திரைக் ளவாயம்.

கூள. மட்டளவொடுமிதம வரைமாத்திரையே.

(இ-ள்.) மட்டெனிறும், அளவெனிறும், மிதமெனினும், வரையெனிறும், மாத்திரையென ற மொருபொருட்களவி.

கூஅ. உன்னல்காலே யுன்றலனையே

முறுககன் முக்கால விடுததலொன்றே.

(இ-ள்.) உன்னல கான்மாத்திரை, உன்னல அனாமாத்திரை, முறுககல முக்காலமாத்திரை, விடுதத லொருமாத்திரையாம்.

கூகூ. ஒன்றேகுறினெடி விரண்டளபாகும்.

(இ-ள்.) குறதெழுத்துக ளொருமாத்திரை, டெட்டெழுத்துக கிரண்டுமாத்திரையாம்.

உ-ம். அ, ஆ.

ஈ. ஐ, ஔ ககுறுககமொற றளபெடையொன்றே.

(இ-ள்.) ஐகாரக குறுக்கத்துக்கும், ஔகாரக குறுக்கத்துக்கும், ஒற்றளபெடைக்கும் தனித்தனி ஒரு மாத்திரையாம்.

வாலாறு. ஐப்பசி, ஷவை, சங்கு.

ஈக. அஃகிய இ, உ, வாபுத மெய்பரையே.

(இ-ள்.) குற்றியலிகரததுக்கும, குறறியலுகரததுக்கும, ஆய தத்துக்கும, மெய்க்கும, தனித்தனி யரைமாத்திரையாம.

வாலாறு. நரகியாது, நாகு, ஃ, க்.

நாஉ. அஃகியமகரமு மாப்தமுங்காலே.

(இ-ள்.) மகரக்குறுக்கததுக்கும, ஆப்தக்குறுக்கத்துக்கும தனித்தனி மாத்திரை காலாஉ.

வாலாறு-. பேரன்ம், கஃறீது.

நாங். ஒரெழுத்தொருமூன் றொலிபபதின்றே.

(இ-ள்.) ஒரெழுத்து மூன்று மாத்திரை யாகாவாம.

நாசு. அளபெடைமூன்றன்மே லாமெனமொழிப.

(இ-ள்.) உயிரளபெடை மூன்றுமாததிரை யேயன்றி நான்கு மாததிரையுமாகும்.

வாலாறு. ஓ ஒதல், பநா அ அசை.

நாடு. விற்கைபுலம்பிசை விளியினுமிருமே.

(இ-ள்.) விலைகூறலினும், புலம்பலினும், இசையினும், விளியினு மளவைக கூடந்திசைக்கும்.

நாசு. இகரமும்யகரமு மிறுதியில்விரவும்.

(இ-ள்.) இகரவுயிரும, யகரமெய்யு மிறுதியில விரவிவரும.

வாலாறு. பேஇ-பேய, நாஇ-நாய.

நாள். அகரமுமிகரமு மைகாரமாகும்.

(இ-ள்.) அகரமு மிகரமும புணர்ந்தைகாரமாக வொலிக்கும்.

வாலாறு. அ+இ=ஐ.

நாஅ. அகரமுமுகரமு மெளகாரமாகும்.

(இ-ள்.) அகரமுமுகரமும் புணர்ந் தெள காரமாகவொலிக்கும்.

வாலாறு. அ+உ=ஒள.

நாக. நெட்டெழுத்தெல்லாங் காரமொடுதிலையும்.

(இ-ள்.) நெட்டெழுத்துக்க ளெல்லாங் காரச்சாரியைபெறும்.

வாலாறு. ஆகாரம், பிழவுமன்ன.

அவற்றை.

நய. ஐ, ஒளக்காறு மடைபவுமபெறுமே.

(இ-ள்.) முற்கூறியவற்றுள், ஐயும் ஒளவும் காண்சாரியையும் பெறும்.

வாலாறு. ஐகான், ஒளகான்.

நயக. காரங்காண்கரம் பெறுமிருமைக்குறில்.

(இ-ள்.) உயிரக்குறிலும், உயிரெவக்குறிலும் காரம்கான், கரமும் பெறும்.

வாலாறு. அகாரம்- அகாரம் அஃகான். மகாரம் - மகாரம், மஃகான்.

நயஉ. ச, ஞ, ய, முன் அ, ஐ, யாகுமுதலிடை.

(இ-ள்.) ச, ஞ, யக்களுக்கு முன்னின்ற அகர முதலினு நடுவிலும் ஐகாரமாகத்திரியும்.

வாலாறு. பசல்-பைசல், முரஞ்சு, முரைஞ்சு, பயல - பையல. அரயா, அரையா.

நாகஉ. ஐகான்யவ்வழி நவ்வொடுசில்வழி
ஞஃகாறுமு மென்மனாபுலவா.

(இ-ள்.) தனியைகாரத்துக்கு முன்னும் யகரமெயக்குமுன்னும் வருகிற நகரம் ஞகரமாகுஞ் சில விடங்களில்.

வாலாறு. ஐதூறு-ஐஞதூறு, நெய நின்ற-நெய்ஞ்ஞின்று.

நயச. அஃற்றிணைப்பெயர்ச்சொ லிறுதிமகாரம்
னகரமொமோவழி நாடுங்காலே.

(இ-ள்.) மகரமெய்யிறுதியாகிய வஹீணப் பெயர்ச்சொற்களிற சில மகரம னகரமாகத்திரியும்.

வாலாறு. அகம-அகன், முகம-முகன்.

உ-வது. மொழியியல்.

சொன்னவெழுத்தினுற் சொலவதேசொலலாம்.

(இ-ள்) மேற்சூழிப்போந்த வெழுத்துக்களாவிப்புவதே மொழியாகுமென்க.

க. உயிர்நெடிலேழு மோரெழுத தொருமொழி.

(இ-ள்) நெடிலெழுத்தேழு மோரெழுத தொருமொழியாம்.

வாலாறு. ஆ, ஈ, ண, ஏ, ஐ, ஒ, ஓன், ஆ-டசு, ஈ-தேன்வண்
டு, ஊ-இதைச்சி, ஏ-அமபு, ஐ-அழகு, ஒ-மதஞ்நீர்
தாவதுபலகை, ஓ-கடித்தல்.

உ. குற்றெழுத்தைந்நாங் கொளாமொழியென்ப.

(இ-ள்) அ, இ, உ, ஏ, ஐ ஆகிய குறுமெய்களை மொழிபாகா
வாம்.

ங. உயிர்போற் க, ச, த, ந, ப, ம, வ வென்மொழி
யாகுமென்மனா ரறிந்திடுகோரே.

(இ-ள்) கெட்டுயிரோ ரெழுத்தொரு மொழிபானதுபோலக்
க, ச, த, ந, ப, ம, வ வேழு மெய்களினெழுவ மோரெழுத்தொரு
மொழிபாகுமென்க.

வாலாறு. கா, கூ, கை, கோ-கீ, சை, சை, சோ-தா, தி, தூ,
தே, தை-நா, நீ, கை, நோ-பா, பு, பே, பை, போ-
மா, மீ, மே, மை, மோ-வா, வீ, வை, வென்.

ச. மொழிபெயாவினையென மொழியப்படுமே.

(இ-ள்) மொழிபெயரெனவும், வினையெனவும் இருக்கையாம்.

டு. பொருளிடங்காலஞ் சினைகுணந்தொழிலொடு
வருவதுபெயரென எழுத்தபபடுமே.

(இ-ள்.) பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் ஆகிய வறுவையான வருவது பெயராகுமென்க.

வாலாறு. பொன்னன், பொருளால் வருபெயர். அகத்தன், இடத்தால் வருபெயர். வேனிலான், காலத்தால் வருபெயர். மூக்கன், சினையால் வருபெயர் கரியன், குணத்தால் வருபெயர் ஒதுவான், தொழிலால் வருபெயர்.

சு. வினைபலதிகழினும் வினையெனப்படுமே.

(இ-ள்.) பலவாக வினைகூடப்பினும் வினையாகுமென்க.

வாலாறு நட, வர, மடி, சே, வீடு கூ, வே, வை, நொ, போ
வெள், உரிஞ், உண, பொருந், திரும், தின, தேய்,
பா, செல், வவ, வாழ, கேள், அஞ்.

எ. பெயரிருதிணையம்பான் மூவிடம்பெறும்.

(இ-ள்.) பெயர், உயர்திணை அஃறிணையாகிய விருதிணையும், ஆண்பால் பெண்பால் பரப்பால் ஒன்றன்பால் பலவின்பாலாகிய வைமபாலையும், தன்மை முன்னிலை படாகையாகிய மூவிடனையும் பெறும்.

வாலாறு. அவன், அவள், அவர் உயர்திணை. அது, அவை, அஃதிணை. நான், தன்மை, நீ முன்னிலை. அவன்படாகை.

மொழியே,

அ. தனியிணைதுணைபொது தணங்கணங்கலப்புறு
மொழியோரேழென மொழிநருமுளரே.

(இ-ள்.) தனிமொழி, இணைமொழி, துணைமொழி, பொதுமொழி, தணமொழி, கணமொழி, கலப்புறுமொழி யேழென்றுரைப்பவரும் சிலருளராமெனவறிக.

வாலாறு. நிலம், நீர் இவை பிரிககப்படாத தனிமொழி தேரன், ஊரன் இவை பிரிககப்படு மிணைமொழி. மூவரவந்தார், அரசர்கூடினார் இவை தொடர்ந்துவந்த துணைமொழி. நங்கை, வேங்கை இவை இருபொருள்கொண்ட பொதுமொழி. முனிவர்கள், தேவர்கள் இவை பன்மையைக்காட்டுங் கணமொழி இந் திரன், சந்திரன் இவை யொருமையைக்காட்டுந் தணமொழி. ஆண், பெண் இவை இருதுணையிலுங் கலந்துபொதுவாகவந்த கலப்புறுமொழி.

மொழியே,

கூ. ஓரெழுத்தாதியொன் பானெழுத்தந்தமாம்,

(இ-ள்.) மொழி, ஓரெழுத்துமுதலாக வொன்பதெழுத்திலுந் யாகத் தொடர்ந்துவருமெனக.

வாலாறு. கா, அணி, அரம், அகலம், அருப்பம், அம்பலவன், அரங்கத்தான், உத்திராட்டான் - உத்திரட்டாதி யான்.

யி. இடையினுக்கு ிற்றிலிரண்டு
மல்லாவுயிர்பொது வாமெனமொழிப.

(இ-ள்.) ஆரியவுயிர் பதினானுள் நவிலிருக்கு நான்குயிருங் கையிலிருக்கு மிரண்டுயிருமல்லாத பதையிருமாரியத்திறகும தமிழிற்கும பொதுவெழுத்தாமெனக.

அவற்றுள்,

யி. ஏழாமுயிரிய்யு மிருவுமாகும்.

(இ-ள்.) மேற்கூறியவற்று ளேழாமுயிராகிய ரு-இகரமாகவா னனும், இருவாகவானனத் திரியும்.

வாலாறு. இடபம், இருடி எனவரும்.

யி. ஐந்துவருக்கத் தாதியுமந்தமும்.

யாலவளக்களும் பொதுவெழுத்தாகும்.

(இ-ள்.) ஆரியமெய் முப்பத்தேழுநூள், ககரமுதலேந்து வருக் கங்களின் முதலிலிருக்கின்ற க, ச, ட, த, ப, க்களு டகடையிலிருக் கின்ற ங, ஞ, ண, ந, ம க்களும், ய, ர, ல, வ, ள க்களு மிருமைக் கும பொதுவெழுத்தாகும்,

ய௩. ஏனையவெழுத்துக ளெல்லாந்திரியும்.

(இ-ள்.) இவைபொழிப மற்றைய வெழுத்துக்களெல்லாந் திரி ந்தவந்து வடமொழியாகும்.

அவற்றுள்,

ய௪. எட்டாமெய்யே யகாரமாகும்.

(இ-ள்.) மேற்கூறிப் போந்தவற்று ளெட்டாவதுமெய்யாகிய- ஜயகரமாகத்திரியும்.

வாலாறு. பங்கயம்.

ய௫. ஆறைந்தாமெய் சயவாகும்மே.

(இ-ள்.) முப்பதாமெய்யாகிய ஸ முதலிற் சகரமு நடுவில் யகர முமாகத்திரியும்.

வாலாறு. சாலை, மயானம்.

ய௬. ஒருமுப்பாடுன றுடல்சடவாகும்.

(இ-ள்.) முப்பத்தொன்றாமெய்யாகிய ஷமுதலிற் சகரமும், நடுவில் டகரமுமாகத்திரியும்.

வாலாறு. சட்டி, இடபம்.

ய௭. ஆறைந்திரண்டிட லாகுஞ்சதவே.

(இ-ள்.) முப்பத்திரண்டாமெய்யாகிய ஸமுதலிற் சகரமும், நடு வில் தகரமுமாகத்திரியும்

வாலாறு. சித்தி, வாதனை.

ய௮. ஆகுமுப்பான்முன் றுக்கையகவே.

(இ-ள்.) முப்பத்து மூன்றாமெய்யாகிய ஹமுதலில் அகரமும், நடுவிற் ககரமுமாகத்திரியும்.

வரலாறு. அரன், மோகம.

யக. ஐந்துதலையிட்ட வாழைந்திருகவ்வே.

(இ-ள்.) முப்பத்தைந்தா மெய்யாகிய கூடி இரண்டு ககரமாகத் திரியும்.

வரலாறு. அககரம்.

உயி. ஆகாரவினுபெய ராகாரமாகும்.

(இ-ள்.) ஆகாரவினுதிபெயர்களை காரமாகத்திரியும்.

வரலாறு. மாலை.

உக. ஈகாரவினுபெய ரிகரமாமென்ப.

(இ-ள்.) ஈகார வினுதிப்பெயாக ளிகரமாகத்திரியும்.

வரலாறு. புரி.

உஉ. ரவ்விற்றம்முத லாமுக்குறிலு
மொழிமுதலாகி முன்னர்ப்போதும்.

(இ-ள்.) ரகரமெய்க்கு அ, இ, உ ஆகிய மூன்றுகுற்றெழுத்துக் களிலொன்று மொழிக்குமுதலாகி முன்னர்ப்போதும்.

வரலாறு. அரங்கம், இராமன், உரோமம்.

உங். இ, உ, லகரமுன் னெதிராதருமென்ப.

(இ-ள்.) லகரமெய்க்கு இ, உ ஆகிய விரண்டு குற்றெழுத்துக் களிலொன்று மொழிக்கு முதலாகி முன்னர்ப்போதும்.

வரலாறு. இலாபம், உலோபம்.

உச. யகரக்கிரமு மாகிமுன்வருமே.

(இ-ள்.) யகரமெய்க்கு இகரமொழிக்கு முதலாகி முன்னர்ப் போதும்.

வரலாறு. இயக்கன்.

௨௫. இணந்தியல்காலை பாலக்கிராம
மவ்வக்குகாம நகரக்கிராம
மிசைவரும ரவ்வழி யுவ்வமாம்பிற.

(இ-ள்.) ஆரியமொழியு ளிரண்டெழுத திணந்தோரெழுத்
தைப்போல நடக்குங்காலைப் பின்னின்ற, ய, ர, ல ககளுக்கு இகர
மும், மவககளுக்கு உகரமும், நகரத்திற்கு அகரமும், மேலேவரும்.
ரகரத்திற்கு உகரமும் வரும்.

வாலாறு. வாககிரம், வாககிரம், சுககிலம், பாமம், பக்குவம்,
அரதநம்; அருத்தம்.

௨௬. சங்கதமபாகதஞ் சதுக்கிரகமமவப்
பிரஞ்சனநான்கெனப் பேசுகளினவி.

(இ-ள்.) சொல், சங்கதமெனவும், பாகதமெனவும், சதுக்கிர
கமெனவும், அவப்பிரஞ்சனமெனவும் நான்குவகைப்படும்.

௨௭. சங்கதஞ்சதுக்கிரகந் தருதிலத்தவருரை.

(இ-ள்.) சங்கதமுஞ் சதுக்கிரகமுந் தேவர்மொழியாகும்.

௨௮. அவப்பிரஞ்சனமசே தனர்மொழியாகும்.

(இ-ள்.) அவப்பிரஞ்சன மிழிசனா மொழியாகும்

௨௯. எல்லாநாட்டினு மிபல்வதுபாகதம்.

(இ-ள்.) நாடுகளெல்லாம் வழங்குவது பாகதமாம்.

௩௦. தற்பவந்தேசிகந் தற்சமமெனப்படும்.

(இ-ள்.) பாகதம், தற்பவமெனவும், தேசிகமெனவும், தற்சம
மெனவும் மூன்றுவகைப்படுமெனவறிக.

௩௧. ஆரியச்சிறப்பெழுந் தாற்பொதுச்சிறப்பா
லானவீரெழுத்தா லமைவதுதற்பவம்.

(இ-ள்.) ஆரியச் சிறப்பெழுத்தானும் பொதுவுஞ் சிறப்புமாகிய
விரண்டெழுத்தானும் தமிழிற் சிதைத்துவருவது தற்பவமாமெனவ
றிக.

வாலாறு. (ககி. போகி, கிறப்பு,) (அரன், அரி, பொது.)

௩௨. தேசிகமென்பது திசைச்சொல்லாகும்.

(இ-ள்) தேசிகமென்பது திசைச்சொல்லாம்.

வாலாறு. தாய், தன்னை, தந்தை, அச்சன், பிறவுமன்ன.

௩௩. ஆரியந்தமிழ்பொது வாமொழிதற்சமம்.

(இ-ள்.) ஆரியத்திற்குந் தமிழிறகும் பொதுவெழுத்தாலாகிய மொழி தற்சமமாமென்க.

வாலாறு. அமலம், கமலம், காரணம், பிறவுமன்ன.

௩௪. சந்திதிர்க்கங் குணமேவிருத்தி
யெனமூவகைப்படு மென்மனூர்புலவர்,

(இ-ள்.) சந்தி, தீர்க்கச்சந்தியெனவும், குணச்சந்தியெனவும், விருத்திச்சந்தியெனவும் மூவகைப்படுமென்க.

௩௫. அ, ஆ, விறுதிமுன் அ, ஆ, வரினே
யிருமையுங்கெடவா வேற்குமென்ப.

(இ-ள்) அகர ஆகாரங்களை இறுதியாகிய மொழிக்குமுன், அகர ஆகாரங்களை முதலாகிய சொல்வரி நிலைமொழியிறும் வரு மொழி முதலுங்கெட்டு ஆகாரமாகும்.

வாலாறு. பத + அம்புயம் = பதாம்புயம். சேநா + அதிபதி = சே
நாதிபதி எனவரும்.

௩௬. இ, ஈ, யிறுதிமுன் இ, ஈ, வரினே
யிருமையுங்கெடவீ யேற்குமென்ப.

(இ-ள்.) இகர ஈகாரங்களை இறுதியாகிய மொழிக்குமுன் இகர ஈகாரங்கள் முதலாகிய சொல்வரி நிலைமொழியிறுதியும் வருமொழி முதலுங்கெட்டு ஈகாரமாகும்.

வாலாறு. மகி + இந்திரன் = மகேந்திரன். கரீ + இந்திரன் = கரீந்
திரன் எனவரும்,

௩௭. உ, ஊ, விறுதிமுன் உ, ஊ, வரினே
யிருமையுங்கெடவூ வேற்குமென்ப

(இ-ன்.) உகர ஊகாரங்களை இறுதியாகிய மொழிக்குமுன், உகர ஊகாரங்களை முதலாகிய சொல்வரி நிலைமொழியிறுதியும் வருமொழி முதலுங்கெட்டு ஊகாரம் வரும்.

வாலாறு. குரு + உபதேசம் = குருபதேசம். சுயமபூ + உபதேசம் = சுயமபூபதேசம் எனவரும்.

ந.அ. அ, ஆ, விறுதிமுன் இ, ஈ, வரினே
யிருமையுங்கெடவே ஷேற்குமென்ப

(இ-ன்.) அகர ஆகாரங்களை இறுதியாகிய மொழிக்குமுன், இகர ஈகாரங்களை முதலாகிய சொல்வரி நிலைமொழியிறுதியும் வருமொழி முதலுங்கெட்டு ஏகாரம் வரும்.

வாலாறு. நர + இந்நிரன் = நரேந்திரன். உமா + ஈசனம் = உமேசன் எனவரும்.

ந.சு. அ, ஆ, விறுதிமுன் உ, ஊ, வரினே
யிருமையுங்கெடவோ வெய்துமென்ப.

(இ-ள) அகர ஆகாரங்களை இறுதியாகிய மொழிக்குமுன், உகர ஊகாரங்களை முதலிலேயுடைய சொல்வரி நிலைமொழியிறுதியும் வருமொழி முதலுங்கெட்டு ஓகாரம் வரும்.

வாலாறு. தாம + உதரன் = தாமோதரன். கங்கா + உற்பத்தி = கங்கோற்பத்தி எனவரும்.

சய. அ, ஆ, விறுதிமுன் எ, ஐ, வரினே
யிருமையுங்கெடவை பெய்துமென்ப.

(இ-ன்.) அகர ஆகாரங்களை இறுதியாகிய மொழிக்குமுன், ஏகர ஐகாரங்களை முதலிலேயுடைய சொல்வரி நிலைமொழியிறுதியும் வருமொழி முதலுங்கெட்டு ஐகாரம் வரும்.

வாலாறு. சிவ + ஐக்கியம் = சிவைக்கியம். மகா + ஐசசுவரியம் = மகைசசுவரியம் எனவரும்.

சக. அ, ஆ, விறுதிமுன் ஒ, ஔ, வரினே
யிருமையுங்கெடவெள வெய்துமென்ப.

(இ-ன்.) அகர ஆகாரங்களை இறுதியாகிய மொழிக்குமுன், ஓகார ஔகாரங்களை முதலிலேயுடைய சொல்வரி நிலைமொழியிறுதியும் வருமொழி முதலுங்கெட்டு ஔகாரம்வரும்.

வரலாறு. கலச + ஓதனம், = கலசௌதனம். மந்திரா + ஓளட
தம = மந்திரோளடதம எனவரும்.

சஉ. இ, ஏ, முதற்கை யாமெனமொழிப.

(இ-ள்.) மொழிமுதல் இகர ஓகாரங்கள் ஐகாரமாகும்.

வரலாறு. கிரியிலுள்ளன = கைரிகம்; வேரம் = வைரம்.

சங. முத்தலில் உ, ஊ, ஓ, ஔவாகும்மே.

(இ-ள்.) மொழிமுதல், உகர ஊகார, ஓகாரங்கள் ஔகாரமாகும்.

வரலாறு குருகுலததார் = கௌரவர்; குரன்மகள் = செளரி;
சோமனமகன = செளமியன்.

சச. அகரமுதன்மொழி ஆகாரமாகும்.

(இ-ள்.) முதன்மொழி அகரம் ஆகாரமாகும்.

வரலாறு சனகனமகள் = சாங்கி எனவரும்.
இயல உ-க்ருச குததிரம கங்க.

ங-வது. பு ண ரி ய ல்.

நிலைவருமொழியொடு நோவதுபுணர்ப்பே.

(இ-ள்.) நிலைமொழி வருமொழிதோடொன்றுபட்டுப் புணரு
வது புணர்ச்சியாகுமெனவறிக.

வரலாறு. விளகுறிது, ஒளிமணி, கலைமதி, சிவகாமி, பாலா
ழி, மதகளிறு, புதுமதி எனவரும் பிறவுமன்ன.

: அதுதான்,

க. இயல்புவிநார மெனவிருபாலன.

(இ-ள்.) அப்புணர்ச்சி இயல்புப்புணர்ச்சி யெனவும், விகாரப்
புணர்ச்சியெனவு மிருபகுதியவாகுமென்க.

உ. விகாரமனைத்து மேவலத்யல்பே.

(இ-ள்.) மேல்வரும் விகாரவகையெல்லாமடையாத தியல்புப் புணர்ச்சியாகும்.

வாலாறு. கால் + ஆழி = காலாழி.

ங. ஆக்கந்திரிபழி வாசுமவிகாரம்.

(இ-ள்.) விகாரம் தோன்றலும், திரிதலும், கெடுதலுமாம்.

வாலாறு அவரைக்காய, பஹலை, மரவோ

ச. மருவின்னொகுதியு மயங்கியன்மொழியு
முரியவையுளவே புணாநிலைச்சுட்டே.

(இ-ள்.) மருவிய சொற்களும், மயங்குதலியன்ற சொற்களும், புணருநிலைமைக கணுரியனவுளவாமென்க.

வாலாறு. முன்றில், மீகண, மருஉ, தெய்வமால்வரை.

ரு. அல்வழிவேற்றுமை யாமிருபாலன.

(இ-ள்.) புணாச்சி-அல்வழிப்புணர்ச்சி, வேற்றுமைப் புணர்ச்சி யென இருபகுதியவாமென்க.

அவற்றுள்,

சு. அல்வழிவினைத்தொகை யன்மொழியுவமை
யும்மைகுணமெழு வாய்விளியிடையுரி
யடுக்கொச்சமுற் றுறொடுமெட்டே.

(இ-ள்.) மேற்கூறியபோதவற்றுள், அல்வழிப்புணர்ச்சி, வினைத்தொகையும், அன்மொழித்தொகையும், உவமைத் தொகையும், உமமைத்தொகையும், பண்புத்தொகையும், எழுவாய்த் தொடரும், விளித்தொடரும், இடைத்தொடரும், உரித்தொடரும், அடுக்குத்தொடரும், பெயரெச்சத்தொடரும், வினையெச்சத்தொடரும், தெரிநிலை வினைமுற்றுத் தொடரும், குறிப்பு வினைமுற்றுத் தொடருமென்ப பதினான்கு வகைப்படும்.

வாலாறு. அடுகளிறு, பொற்றொடி, கிளிமொழி, ஒன்றரை, ஆதிபகவன், சாத்தன்மகன், கொற்றபோகேல், தருங்கொல், நனிபேதை, பாம்பு பாம்பு, வந்தசாத்தன், வந்துபோனான், நடந்தான்சாத்தன், குழையின்ன கொற்றன் எனவரும்.

எ. ஐயொடுகுவ்வின் னதுகண்வேற்றுமை.

(இ-ள்.) வேற்றுமைப்புணர்ச்சி ஐயும், ஒடுவும், குவ்வும், இன்னும், அதுவும், கண்ணுமென அதுவகையாம்.

வாலாறு. மரமவெட்டினான், மகன்றந்தைவநதான், சாத்தன் மகன், மலைமீழ்ருவி, தன்கை, குன்றக்குகை.

அ. ஏழுநான்குடொற் றிடைமிகுமென்ப.

(இ-ள்.) ஏழாமவேற்றுமையும், நான்காம்வேற்றுமையும், வல்லொற்றிடையின் மிக்குமுடியும்.

வாலாறு. மணி + கண, = மணிக்கண். மணி + கு, = மணிகு.

சு. ஆறனுருபி னகாழுனைகெடும்.

(இ-ள்.) ஆறமவேற்றுமையுருபினகாழுனையழியும்.

வாலாறு. தம + அத, = தமது.

ய. பெயர்க்குப்பின்வரும் வேற்றுமையுருபே.

(இ-ள்.) வேற்றுமையுருபுகள் பெயர்க்குப்பின்வரும்.

வாலாறு. நம்பியை, நம்பியொடு, நம்பிக்கு, நம்பியின், நம்பியது, நம்பிக்கண் எனவரும்.

யக. உயர்திணை யஃறிணை யோரிருவகையன.

(இ-ள்.) திணை, உயர்திணையும், அஃறிணையுமென விருவகையனவாம்.

வாலாறு. உயர்திணை, உயர்குலம், அஃறிணை, இழிகுலம்.

அவற்றுள்,

ய௨. உயர்திணையென்மனார் மக்கட்சுட்டே

யஃறிணையென்மனாவரலபிறவே.

(இ-ள்.) மேற்கூறிப்போந்தவற்றுண் மக்களுந் தேவரு நரகரு முயர்திணையாம், அவரல்லாத பிறவெவ்லர யஃறிணையாம்.

அவைதாம்.

ய௩. சாரியைச்சொற்களைச் சாரந்துநின்றியலும்.

(இ-ள்.) மேற்கூறிப்போந்த விருதினைகளுஞ் சாரியைச்சொற்
களைச் சாராதொழுகும்.

வாலாறு. ஆடேகை. ஆடேவின்கை. மகடேகை, மகடே விண்
கை.

ய௪. அத்தமமானக கின்னன்னென்னிக்
கற்றுத்தநம நுமமுமாமபிற.

(இ-ள்.) அதது, அம, மான், அசகு, இன், அன், ஒன், இகட,
அற்று, தம, நம், நும ஆமெனவறிக.

அவற்றுள்,

ய௫. ஆமாகோவின் னடையவுமபெறுமே.

(இ-ள்.) மேற்கூறிய சாரியைகளுள் ஆ, மா, கோ இவை இன
சாரியை பெறுதலுமாம்

வாலாறு. ஆவை, ஆவ்னை மாவை, மாவ்னை. கோவை, கோ
வ்னை.

ய௬. அற்றுநிற்கட்டைகானழிதருமே.

(இ-ள்.) அற்றுச்சாரியை யுநிற்கட்டைகாரங்கெடும்.

வாலாறு. அவை, அவற்றை. இவற்றை, உவற்றை.

ய௭. எனகரவிறுதிநாற் சாரியைன்கரமும்
தகரமாகு நான்கனுருபிறகு.

(இ-ள்.) எனகரவிறுதியாகிய இன், ஒன், அன், ஆன் ஆகியநாற்
சாரியையின்கரமும் தகரமாகத்ததிரியும், நான்காம்வேற்றுமை யுருபிற்
கெனவறிக.

வாலாறு. விளவிற்கு, கோலற்கு, அதற்கு, ஒருபாற்கு.

ய௮. அத்துநினகரவீறழியுமென்ப.

(இ-ள்.) அத்துச்சாரியை அகரம் அகர வீற்றுச்சொன் முன்
இல்லையாகும்.

வாலாறு. மகத்தை எனவரும்.

யக. இக்குறினிகா விறுதியுமற்றே.

(இ-ள்.) இக்குச்சாரியை இகரம் இகரவீற்றுச்சொன் முன்னில்லையாம்.

வாலாறு. ஆடிக்குக்கொண்டான்.

உய. ஐகான்முன்னரு மவவியனிலையும்.

(இ-ள்.) இக்குச்சாரியை இகரம் ஐகரவீற்றுச்சொன் முன்னுமில்லையாம்.

வாலாறு. சித்திரைக்குக்கொண்டான்.

உக. அக்கிறுகெடுமவலி யடையுங்காலே.

(இ-ள்.) வல்லெழுத்துவரிற் கடைநின்றஅகருச்சாரியைகெடும.

வாலாறு. குன்று + அக்கு, கூகை = குன்றக்கூகை

உஉ. இன்னின்றைந்தாம வேற்றுமையியலும்.

(இ-ள்.) ஐந்தாம்வேற்றுமை யின்சாரியையின்றி நடக்கும்.

வாலாறு. பலாவினகோடு.

உங. இ, ஈ, ஐவழியவ்வு மேனை
யுயிர்வழிவவவுமே முன்னிவ்விருமையு
முயிர்வரினுடம்படு மெய்பென்றாகும்.

(இ-ள்.) இ, ஈ, ஐ முன் உயிர்வரின் யகரமும், மறறைய வுயிர் முன் உயிர்வரின் வகரமும், ஏ முன் உயிர்வரின் யகரவகரமு முடம படுமெய்யாகும்.

வாலாறு. கரியழகு, தீயழகு, பனையழகு, விளவழகு, பலாவழகு, கடுவழகு, கூவழகு, கோவழகு, சேவேறி, அவனேயவன்.

உச. கோமாமுன்வரின் யகரமுங்குதிக்கும்,

(இ-ள்.) கோ, மா முன்னுயிர்வரின் வகரமேயன்றியகரமு முடம்படுமெய்யாம்.

வாலாறு. கோயில, மாயிருஞாலம்.

உரு. இருவழியினுமுயி ரிறுதிமுன்னர்
ஞ, ந, ம, யவரினியல் பாமெனமொழிப.

(இ-ள்.) அல்வழிவேற்றமையினு முயிரீருகிய சொற்களுக்கு
முன் ஞ, ந, ம, யக்கள்வரி னியலபாகும்.

வாலாறு. விள, ஞானதது, நீண்டதி, மாண்டது, யாது, பிறவு
மன்ன.

அவறறுள்,

உசு. மெல்லெழுத்தியற்கை யுறழினும்வரையார்.

(இ-ள்.) மேற்கூறிப்போந்தவற்றுண் மெல்லெழுத் துறழ்நது
முடியினு நீக்காது கொளவரா புலவர்.

வாலாறு. கதிஞெரி-கதிஞெரி. நொமாடா-நொம்மாடா.

உள. வவிவரின்முன்னிலை வினையுறழ்நலும்விதி.

(இ-ள்) முன்னிலை வினைமுன் க, ச, த, பக்களவரி னியல்பு
மிகலுமாம்.

வாலாறு. நடகொற்றா-நடக்கொற்றா.

உஅ. ண, ன முனாவருருய வொருவினைகொள்ளும்.

(இ-ள்.) ண, னக்களுக்கு முனவரும ஞ, ய க்கொரு வினை
யைக்கொண்டு முடியும்.

வாலாறு. மணயார்த்த கோட்டமழகளிறு==மணயார்த்தகொ
ட்டம். பொன்னார்த்ததார் புரவிபரிகுமே==பொ
ன்யார்த்ததார புரவி எனவரும.

உசு. அல்வழியிவ்விரு மையுமுதலாகெழுத்
தெல்லாமுன்வரி னியல்பாகுமமே.

(இ-ள்.) அல்வழிக்கண் ண, னக்களை யீருகிய சொற்களுக்கு
முன், மொழிககுமுதலாகிய வெழுத்துக்களையுடைய சொற்கள்வரி
னியல்பாம்.

வாலாறு. பொன், மண், அரிது, சூடம், ஞமலி, வலிது, பொன்னரிது, மண்ணரிது, பொன்குடம், மண்குடம்.

நட. வல்லெழுத்தல்வழி யியல்பாம்வேற்றுமை.

(இ-ள்.) வேற்றுமைக்கண் வல்லெழுத்தை முதலாகவுடைய சொற்களல்லாத வெழுத்துக்களையுடைய சொற்களுக்குமுன், ண, னக்களை இறுதியாகிய சொற்களியல்பாம்.

வாலாறு. மண், பொன், வலிது, நீட்சி, யாப்பு.

நக. ண, ள, ட ணவாம் ன, ல, றனவாந்தநவரின்.

(இ-ள்.) ண, ள க்களுக்குமுன் த, நக்கள்வரின் ட, ணக்களாம். ன, லக்களுக்குமுன் த, நக்கள்வரின் ற, னக்களாம்.

வாலாறு. மண் + தீது, = மண்டது. தென் + நலம், = தெண்ணலம். பொன் + தீது, = பொன்றீது. கல + நலம், = கன்னலம். வாள் + தீது, = வார்டது. வாள் + நனமை, = வாணன்மை, வேல் + தீது, = வேறீது. வேல் + நன்மை, = வேனன்மை.

நட. ஒளவிறு ஞ, ந, ம, வ விறுதியுமுகர முற்றுகரமுன்னிலை யுறழ்தலுமவிதியாகும்.

(இ-ள்.) ஒளவீறும ஞ, ந, ம, வவீறும, முற்றுகர முன்னிலைபாயி னுகரச்சாரியை பெற்றொருகா வியல்பு மொருகான் மிகலுமாம்.

வாலாறு. கௌவுகொற்று = கௌவுக்கொற்று; உரினுகொற்று = உரினுக்கொற்று; பொருதுகொற்று = பொருதுக்கொற்று; திருமுகொற்று = திருமுகக்கொற்று; தெவ்வுகொற்று = தெவ்வுக்கொற்று; எனவரும்.

நக. இருவழியினுமுட லுயிரையுமிறுதியா முயர்திணைமுனொலா முறவியல்பாகும்.

(இ-ள்.) அவ்வழிவேற்றுமை யிரண்டிடத்த மெய்யையு முயிரையு மிறுதியாகிய வுயர்திணைப் பெயர்க்குமுன் வன்கண மென்கண மிடைக்கண முயிர்க்கணமாகிய நாற்கணமும் வரினியல்பாம்.

வாலாறு. நம்பிபெரியன், நம்பிநல்லன், நம்பிவலியன், நம்பியவன், அவன்சிறியன், அவனல்லன், அவன்வலியன், அவனரியன்.

அவற்றுள்,

௩௪. இ, ஐ யிறுதிமுன் வன்கண மிகுமே.

(இ-ள்.) மேற்கூறிப்போந்தவற்றுள் இ, ஐ இறுதிமுன் வன்கணம்வரின் மிக்குமுடியும்.

வாலாறு. செட்டிக்கூத்தன், நங்கைப்பெண்

௩௫. இருமைக்கும்பொது வியல்பாதலுமுள.

(இ-ள்.) அஃற்றணைசகு முயர்திணைக்கும் பொதுவாகிய பொதுத்திணை யியல்பாதலுமுள.

வாலாறு. சாததன்பெரியன், சாததனல்லன், சாத்தன்வலியன், சாத்தனரியன், சாததிபெரியன், சாததிநல்லன், சாததிவலியன், சாததியரியன். எனவரும்.

௩௬. இனமாந்தொழிற்பெய ரெப்தின்வேற்றுமை வழியியல்பாதலு முறழ்தலுமாகும்.

(இ-ள்.) வேற்றுமைக்கண், மெய்யையுமுயினாயு மீறாகியமொழிகுமுன, மூன்றாவதற்குரிய வீணமுதறபொருளா னுளவாகிய தொழிறசொற்கள்வரி னியல்பாதலுமுறழ்தலுமாகும்.

வாலாறு. பேய்கோடபட்டான்=பேய்க்கோட்பட்டான்.
புலிக்கடிக்கப்பட்டான்=புலிக்கடிக்கப்பட்டான்.

௩௭. வலிமிகும்வழிமெலி மிகுதலுமெலிமிகும் வழிவலிமிகுதலு மியல்பின்வழிமிகு தலுமுயிர்வழியுயிர் கெடுதலுஞ்சாரியை வரும்வழிசாரியை கெடுதலுமமெய்வே ருகிடத்தியற்கை யாதலும்பொதுப்பெயர்க் கவ்வியனிலையலு மையுருபியல்பே.

(இ-ள்.) வன்கணமிகும்வழி மென்கணமிததலும்; மென்கண மிகும்வழி வன்கணமிததலும்; இயல்பின்வழிமிகுதலும்; உயிர்வரும் வழி யுயிர்கெடுதலும், சாரியை வரும்வழி சாரியை கெடுதலும், மெய்வேராகிடத்தியற்கையாதலும், பொதுப்பெயர்க்குருபு தொகாதே சிற்றலும் ஐயுருபினியல்பாம்.

(இ-ள்.) அவரென்னு மொழிக்குமுன் யவரென்னுஞ்சொல்வரி
னநினை வகரங்கெடுத்தலும், அதுவென்னு மொழிக்கு முனையதென
னுஞ் சொல்வரின் வகரவுயிரமெய் தோன்றலு மதனியலபாம்.

வரலாறு. அவர்யாவா, அவர்யார், அதுயாது, அதுயாவது.

ச'க. அ. ஆ, உ, ஊ, ஏ, ஒள விறுபெயர்
முன்வருமுருபிற கின்னேசாரியை.

(இ-ள்.) அ, ஆ, உ, ஊ, ஏ, ஒள விறுவாகிய மொழிக்குமுன்
வருகிற வேற்றுமையுருபுக் கின்சாரியை வரும்.

வரலாறு. விளவினை, பலாவினை, கருவினை, தழுவினை, சே
வினை, வெளவினை யெனவரும்.

ருயி. அகரவிறுபெய ரற்றொடுசிவணும்.

(இ-ள்.) பன்மைப்பொருளைக் கருதிய வகரவீற்றுச் சொற்கள்
அற்றுச்சாரியை பெறுமென்க.

வரலாறு. பலவறறை-பல்லவறறை, சிலவறறை-சிலவறறறை.

ருக. யாகரவினாவு மவற்றோற்றே.

(இ-ள்.) வினாபெயரைத் தராநின்ற யாவு மற்றுச்சாரியை பெ
றுமென்க.

வரலாறு. யாவறறை.

ருஉ. உவ்விறுசுட்டன் னொடுவருமென்ப.

(இ-ள்.) சுட்டி முதலாகிய உகரவீற்றுச்சொற்கள் அன்சாரி
யை பெறும்.

வரலாறு. அதனை, இதனை, உதனை.

ருங. நீயெனுமொருபெயர் நின்னெனத்திரியும்.

(இ-ள்.) நீயென்னு முன்னிலை யொருமைப்பெயர் நின்னெனத்
திரியுமெனவறிக.

வரலாறு. நின்னை.

ருச. ஓகரவிறுதிக் கொன்னேசாரியை.

(இ-ள்.) ஓகரவிறுதிப்பெய ரொன்சாரியைபெறுமென்க.

வாலாறு. கோஷனை, கோஷனல், கோஷந்து.

நிநு. அ, ஆ விறுமர மததொடுசிவணு
மேழனுருபுவந் தியையுங்காலே.

(இ-ள்.) மரப்பெயரையுணர்த்தும அ, ஆ வீற்றுமொழிகள்
ஏழாமவேறறுமை வாதியையுங்கால் அத்துச்சாரியைபெறும்.

வாலாறு. விளவதுகுககண், பலாவூத்துகுககண்.

நிசு. ஞநளிறுமொழியின் னெடுகடைபெறுமே.

(இ-ள்.) ஞநககளை இறுதியாகிய மொழிகள் இன் சாரியை
பெறுமென்க.

வாலாறு. உரிஞினை, பொருநினை.

நிள. சுட்டுமுதல்வகர மற்றொடுசிவணும்.

(இ-ள்.) அவ், இவ், உவ என்னுஞ் சுட்டெழுத்தை முதலாக
வருடைய வகரவீற்றுச்சொற்கு ளற்றுச்சாரியை பெறும்.

வாலாறு. அவற்றை, இவற்றை, உவற்றை, அவ் + அற்று + ஐ =
அவற்றை எனவரும.

நிஅ. ஏனையவகரக கின்னேசாரியை.

(இ-ள்.) இவையொழிந்த தெவகென்னுஞ்சொல்லின்சாரியை
பெறும்.

வாலாறு. தெவ்வனை.

நிசு. மஃகான்புள்ளிமுன் னத்தேசாரியை.

(இ-ள்.) மகரமெய் இறுதியாகிய சொற்கள் அத்துச்சாரியை
பெறுமென்க.

வாலாறு. மரத்தை.

சுயி. இன்னொடுவருதலு மதனியல்பாகும்.

(இ-ள்.) மகரவீற்றுச்சொற்க ளத்துச்சாரியையே யன்றி
இன்சாரியையும் பெறும்.

வாலாறு. உருமினை.

சூக. நும்மத்தின்னையு நோக்காதினும்.

(இ-ள்.) நும்மென்னு மகரவீற்றுச்சொல் மேற்கூறிய அத்துச் சாரியையும் இன்சாரியையும் பெருதியல்பாமென்க.

வாலாறு. நுமமை. .

சூஉ. தாமுநாமு நெடுமுதல்குறுகும்.

(இ-ள்.) தாம் நாம என்னுந் தன்மைப்பன்மைப் பெயர், அத்தும் இன்னும் பெருது நெடுமுதல் குறுகுமெனவறிக.

வாலாறு. தம்மை, நம்மை.

சூங. யாமெம்மாகுமா ராயுங்காலே.

(இ-ள்.) யாமென்னும்பெயர் எமமாகும ஆராயுமிடத்து.

வாலாறு. எமமை.

சூச. அற்றெல்லாம்பெறு மாயிடையும்மை
யிறுதியொடுசிவனு மென்மனாபுலவர்.

(இ-ள்.) எல்லாமென்னும் பொதுபெயர் அற்றுச்சாரியை பெறும், சாரியையீற்றில் உமமை நிலைபெறும்,

வாலாறு. எல்லாவற்றையும் எனவரும்.

சூரு. உயர்திணையாயி னம்மிடைதோன்றும்.

(இ-ள்.) எல்லாமென்னும் பொதுச்சொலுயர்திணையாயின், நம்முச்சாரியை பெற்றுக கடையில் உமமை நிலைபெறுமென வறிக.

வாலாறு. எல்லா நம்மையும்.

சூசூ. எல்லாருமெல்லீரு மென்பவற்றும்மை
தள்ளிநிரலே தம்நும்சாரப்
புல்லுமுருபின் பின்னரும்மே.

(இ-ள்.) எல்லாருமென்னும் படர்க்கைப்பெயரும் எல்லீரு மென்னு முன்னிலைப்பெயருமாகிய இரண்டுபெயர்க ளீற்றி னும்மையை நீக்கி, முறையே தம்மும் நம்மும் பொருந்தவுருபின் பின் உம்மைவரும்.

வாலாறு. எல்லார் தமமையும், எல்லீர் நம்மையுமெனவரும்.

சுஎ. தான்முதல்குறுகும் யானென்னாகும்.

(இ-ள்.) தானென்னுந் தன்மை பொருமைப்பெயர் நெடு முதல குறுகும், யானென்னுந் தன்மையொருமைப்பெயர் என் எனத்திரியும்.

வாலாறு. தனனை, என்னை.

சுஅ. எல்லாவெண்களு மின்னொடுசிவனும.

(இ-ள்.) எண்ணுப்பெயரெல்லாம் இன்சாரியைபெறும்.

வாலாறு. ஒன்றினை, இரண்டினை, மூன்றினை, நான்கினை, பிறவுமன்ன.

சுசு. ஒற்றிடைமிகுஉங் குற்றுகாழுமுளவே.

(இ-ள்.) இடையிலொற்றுமிக்குமுடியுங் குற்றியலகரங்களும் உளவாம்.

வாலாறு. ஆட்டை, கயிறறை.

எய. ஒன்றுமுதலெட்டொமெண்களை

யூர்ந்துவருமபதகாநொடுசிவனிப

பகரவொற்றொழியமேலெல்லாமோடும்.

(இ-ள்.) ஒன்றுமுத லெட்டொகைய வெண்களையூர்துவரும பத்தென்னு மெண ஆனொடு சிவனிப பகரமெயொன்று நிற்க மறைய வெழுத்துக்களெல்லாங் கெடும்.

வாலாறு. ஒன்று + பத்து + ஐ = ஒருபாளை, இருபாளை, மூப்பாளை, நார்பாளை, ஐம்பாளை, அறுபாளை பிறவுமன்ன.

எக. ஒன்பதுமாநொடு மொத்தநடக்கும்.

(இ-ள்.) ஒன்பதென்னு மெண்ணுப்பெயரும் ஆனைப்பெறும்.

வாலாறு. ஒன்பது + ஐ = ஒன்பாளை.

எஉ. ஆப்தச்சட்டும் யாதுமன்பெறு

மாவயினாய்த மழியஞ்சட்டே.

(இ-ள்.) சுட்டுமுதலாகிய வாய்தவீறும், யாதெனவருங் குற்றிய வகரவீறும் அனசாரிபைபெறும் ஆயிடைச்சுட்டாய்தவகெடும்.

வரலாறு. அஃது + ஐ = அதனை; இதனை; உதனை; யாதனை.

எஃ. திசைப்பெயர்முன்வரு மேழனுருபிற்
கின்னென்சாரியை யின்றியுமியலும்.

(இ-ள்.) திசைப்பெயர் கு முன்வரு மேழாமவேற்றுமை யுருபிற் கின்சாரிபை யின்றியும் வரும்.

வரலாறு. வடக்கின்கண, வடக்குக்கண் எனவரும்.

எசு. அகரச்சுட்டு மாங்கவு முவமையு
மெனவென்னெச்சமு மிருவழியினுமிகும.

(இ-ள்) அல்வழிவேற்றுமையினும், அகரச்சுட்டு, ஆங்கு என்னுமாறாயசைக்கிளவியும், உவமையுடையும, எனவென்னும் வீணபெச்சமும், க, ச, த, பககள்வரின மிககுமுடியும்.

வரலாறு. அக்கொற்றன், ஆங்கக்கொண்டான், புலிபோலக் கொண்டான், கொள்ளெனக்கொண்டான்.

எரு. வீணையெஞ்சுகிளவியு மிகுமெனமொழிப.

(இ-ள்.) வீணையெச்சமொழிசொ மிககுமுடியும்.

வரலாறு. கூவப்போயினான்; செய்யப்போனான் எனவரும்.

எகூ. அகரச்சுட்டின்முன் ஞ, ந, மததோன்றிற்
றததமொற்றிடைமிகு மென்மனாபுலவர்.

(இ-ள்.) அகரச்சுட்டின்முன் ஞ, ந, மககள்வரின, தத்தமெய்க ளிடையின் மிகுமுடியுமெனவறிக

வரலாறு. அ + ஞாண = அஞ்ஞான்; அந்தால்; அம்மணி என வரும்.

எஎ. வயவரின்வகரம வருமெனமொழிப.

(இ-ள்.) அகரச்சுட்டின்முன், வ, யககள்வரின், வகரவொற் றிடையில் வரும்.

வரலாறு. அவ்வீன, அ + யாழ் = அவ்யாழ்.

எ.அ. ஆவிவரினு டவ்வியனிலையும்.

(இ-ள்.) அகாச்சுட்டின்முன் உயிர்வரினும், வகாவொற்றிடை யில்வரும்.

வாலாறு. அ + அடை = அவ்வடை பிறவுமன்ன.

எகூ. யாப்பினுள் அ, ஆவாகுமென்ப.

(இ-ள்.) செய்யுளில் அகரம் ஆகாரமாகும்.

வாலாறு. அ + இடை = ஆயிடை எனவரும்.

அயி. சாவவென்மொழியீற்றுயிர்மெய்சாதலுமவிதி.

(இ-ள்.) சாவவென்னும் வினையெச்சச் சொல்லினதிருதிமெய் கெடுத்தலுமாம்.

*வாலாறு. சாவககுத்தினுன் = சாக்குத்தினுன்.

அக. வியங்கோளண்மை விளியுமுமவையுஞ்
செயதசெய்யியவெனுமீரெச்சமு
மூமமவுமபலவுமிகாதயல்பாகும்.

(இ-ள்.) வியங்கோளும், அணைவிளியும், உவனாயும், செய்த வென்னும் பெயரெச்சமும், செய்யியவென்னும் வினையெச்சமும், அமமவென்னு முரையசைக்கிளவியம், பலவும் மிகாதிதல்பாம்.

வாலாறு வாழி கொற்றா, ஐயபோதேல, பால்போலகொல்,
செயதசாச்சன, செய்யியபோனா, அமமகொற்றா,
பலகுதரை.

அஉ. அமமவினுதி நீட்டமுமவரையா.

(இ-ள்.) அமமவென்னு முரையசைக்கிளவியுதி நீட்டமும வரையாது கொள்வார்.

வாலாறு. அம்மா கொற்றா.

அங. வாழியவினுதி கெடுதலுமுரித்தே.

(இ-ள்.) வாழியவென்னுமவியங்கோளீறு கெடுதலுமாம்.

வாலாறு. வாழியகொற்றா, வாழிகொற்றா எனவரும்.

அசு. பலசிலவெனுமிவை தம்முன்றும்வரி
 னியல்புமிகலு மகரமேக
 லகரம்ற்கர மாகலும்பிறவரி
 னகரம்விகற்ப மாகலுமுளபிற.

(இ-ள.) பலசிலவென்னும் பலவினபெயர் தமக்குமுன்னந்த
 தாம்வரின் இயல்பாதலும், மிகுதலும், அகரங்கெட லகரமெய்
 றகரமெய்யாதலும், பிறசொற்கள்வரின் அகரம் விகற்பமாதலுமுள
 வராம.

வரலாறு. பலபல-பலப்பல, சிலசில-சிலச்சில, பற்பல-சிற்சில,
 பலமணி-பன்மணி, சிலமணி-சினமணி.

அரு. அவைதாம்பாவினு ணீட்டமும்வரையார்.

(இ-ள்.) அப்பலவுஞ் சிலவுஞ் செய்யுளினீட்டமு நீகரம்
 கொள்வார் புலவர்.

வரலாறு. பலாம், சிலாம்.

அசு. வலிவரின்மரப்பெயர் மெலீமிகுமென்ப.

(இ-ள.) மரப்பெயருக்குமுன்னாக் க, ச, த, ப, ககள்வரின்
 தமக்கினமாகிய மெல்லெழுத்து மிககுமுடியும்.

வரலாறு. விளங்கோடு.

அள. இனசாரியைமக வேற்குமென்ப.

(இ-ள்.) மகவெனஹஞ்சொல இனசாரியைபெறும்.

வரலாறு. மகவின்கை

அஅ. எச்சவும்மை யிருபெயர்ததொகைச்சொற்
 ககரச்சாரியை யுரிததாகும்மே.

(இ-ள்.) உம்மை தொக்குநின்ற விருபெயர்த் தொகைச்சொற்கு
 அகரச்சாரியையுரிததாகும்.

வரலாறு. இரா அப் பகல்.

அசு. ஆவுமாவு மழைப்பும்வினாவு
 , மியாவுமபலவு மிகாதியல்பாகும்.

(இ-ள்.) ஆவென்னும் பசுப்பெயரும், மாவென்னும் பலபொருளொருசொல்லும், வீளிப்பெயரும், வினுப்பெயரும், மியாவென்னுமுன்னிலையுடையசைக்கிளவியும், பல்வையுணர்த்தும் பலவுமிகாதிதல்பாகும்.

வாலாறு. ஆகுறிது, மாகுறிது, ஊரா' கொள், கேண்மியா கொற்றா, உண்ணு குதினாகள எனவரும்.

கூலி. ஓரெழுத்துமொழியுங் குறிக்கீழாவு.
மகாசசாரியை பெறுமெனமொழிப.

(இ-ள்.) ஓரெழுத்தொருமொழியும், ஓறறெழுத்தின் முன்னின்ற ஆவும் அகாசசாரியைபெறும்.

வாலாறு. கா அக்கோடு, பலா அக்கோடு எனவரும்.

கூக. குறியதன்கீழாக் குறுகலுமதனோடு
கொமேற்றலு மியல்புமாந்தூக்கின்.

(இ-ள்.) குற்றெழுத்துக்கு முன்னின்ற ஆ, அ ஆதலும், அவ்வகரத்தோடு உகரம்பெறுதலு மியலபாதலுஞ் செய்யுட்களும்.

வாலாறு. 'நிலா, நில, நிலவு எனவரும்.

கூஉ. நிலாப்பெயரின்னோடு நிலவுதல்வனாயார்.

(இ-ள்) நிலாவென்னுமபெயர் இன்சாரியைபெறுமென்க,

வாலாறு. நிலாவின்காந்தி எனவரும்.

கூங். இராப்பெயருக்கிலவா மெனமொழிப.

(இ-ள்) இராவென்னும் பெயர்ச்சொல் இன்சாரியைபெறுவா மென்க,

வாலாறு. இராக்கொண்டான்.

கூச. யாவும்பிடாவுந் தளாவுமெலிமிகும்.

(இ-ள்.) மரப்பெயராகிய யாவும், பிடாவும, தளாவும் மெல்லெழுத்தது மிக்குமுடியுமெனவறிக.

வாலாறு. யா அங்கோடு, பிடா அங்கோடு, தளா அங்கோடு.

கூடு. வல்லெழுத்துமிகனு மானமில்லை.

(இ-ள்.) மேற்கூறிப்போந்த மரப்பெயர்கள் வல்லெழுத்து மிக்ருமுடியினும் குறறமில்லையாமென்க.

வரலாறு. யா அக்கோடு, பிடா அக்கோடு, தளா அக்கோடு.

கூகூ. ஆமானகாமெய் யடையப்பெறுமே.

(இ-ள்.) ஆவென்னுமீபெயரும், மாவென்னும்பெயரும், னக ரச்சாரிபெயறும்.

வரலாறு. ஆன் கோடு, மான் கோடு.

கூஎ. ஆனொற்றகாமொடு நிலையிடனுடைய.

(இ-ள்.) ஆமுன்னின்ற னகாமெய், அகரச்சாரிடையோடு நிலை பெறுமிடனுடையனவாம்.

வரலாறு. ஆனெய்தெளித்து.

கூஅ. ஆமுன்பகரவீ யுனைத்தும்வாக்குறுகும்.

(இ-ள்.) ஆவென்னுமெழிககு முன்னின்ற ஈகார பகரம், நாற்கணமும்வரின் ஈ, இய்யாம்.

வரலாறு. ஆப்பீகுறித=ஆப்பிகுறித; ஆப்பிரன்மை, ஆப்பி வலித, ஆப்பியரிது.

கூகூ. இனியணியிகரச்சுட்டு மொற்றிடைமிகும்.

(இ-ள்.) இனியென்னும் பெயரும், அணியென்னும் பெயரும், இகரச்சுட்டுபெயரும் ஒற்றிடைமிகுமுடியும்.

வரலாறு. இனிக்கொண்டான், அணிக்கொண்டான், இக் கொற்றன்.

ஈ. யாப்பினுளின்றியு மன்றியுமுகர
மாய்வரின்மிகாதியல் பாமெனமொழிப.

(இ-ள்.) செய்யுட்கண் இன்றி, அன்றியென்னுங் குறிப்புவினை யெச்சமொழிகள் உகரமாகத்திரிந்துவரின் மிகாதியல்பாமென்க.

வரலாறு. நாளன்றுபோகி, உப்பின்று புற்கையுன்கமா கொற்கையோகினை.

நாக. பதக்குவரின் மிகுந்துணிக்கிளவி.

(இ-ள்) தூணியென்னு முகத்தலளவைப் பெயருக்குமுன் பதக்கென்னு முகத்தலளவைப் பெயர்வரி நொற்றிடைமிக்குமுடியு மென்க.

வரலாறு. தூணிப்பதக்கு.

நாஉ. உரிவரினாழியி னீற்றுயிர்மெய்கெட
மருவும்டகரமாம் வல்லினப்புள்ளி.

(இ-ள்.) நாழியென்னுமுகத்தலளவைப் பெயருக்குமுன் பதக் கென்னு முகத்தலளவைப் பெயர்வரின், நாழிமீற்றுயிரமெய்கெட வல்லொற்றாசிய டகரமெய்தோன்றும்.

வரலாறு. நாழி + உரி = நாடிரி எனவரும்.

நாக. இன்னுமத்தும் பனியொடுகிவணும்.

(இ-ள்.) பனியென்னுங்காலப்பெயர் இன்சாரியையும் அத்துச் சாரியையும்பெறுமென்க.

வரலாறு. பனியிற்கொண்டான், பனியததுகொண்டான்.

நாச. வளிப்பெயர்க்கிளவியு மவற்றோற்றே,

(இ-ள்) வளியென்னும்பூதப்பெயர்க்கிளவியும் இன்சாரியையும் அத்துச்சாரியையும் பெறுமெனவறிக

வரலாறு. வளியிற்கொண்டான், வளியததுகொண்டான்.

நாடு. உதியெனுமரமெலி மிகுமெனமொழிப.

(இ-ள்.) உதியென்னு மரப்பெயர்க்கிளவி மெலலெழுத்து மிக்கு முடியும்.

வரலாறு. உதி + கோடு = உதிங்கோடு.

நாக. அம்முச்சாரியை யடையுமரப்புளி.

(இ-ள்.) புளியென்னு மரப்பெயர்க்கிளவி யம்முச்சாரியை பெறுமென்க.

வரலாறு புளி + கோடு = புளியங்கோடு.

ஈஎ. சுவைப்புளிமுன்னின மென்மையுந்தோன்றும்.

(இ-ள்.) சுவையையுணர்த்தும் புளியென்னும் பெயர் முன்
றமக்கினமாகிய மெல்லெழுத்துந்தோன்றுமென்க.

வாலாறு. புளிக்கறி=புளிங்கறி எனவரும்.

ஈஅ. தொழிற்பெயர்வரின ளாடுஞ்சிவணும்,

(இ-ள்.) ஈரானென்னுஞ்சொற்கு முன்றொழிற்பெயர்வரின் ஆன்
சாரியைபெறும்.

வாலாறு. பரணியாற்கொண்டான்.

ஈக. ஈகாரபகரமு நீயுமியல்பே.

(இ-ள்.) ஈகாரபகரமாகிய இடக்காப்பெயரும், நீயென்னுமுன்
னிலையொருமைப்பெயரு மிகாதிதல்பாம.

வாலாறு. பீகுறிது, நீகுறியை.

ஈய. ஈகாரபகரமி டக்கராய்வழங்கும்

(இ-ள்.) ஈகாரபகரமென்பது பீ யென்னுந் தகாதமொழியாம்.

ஈயக. மீயியல்பாதலு மெலிவலிமிகுதலு

மாகுமென்மன ரறிந்திகிடுளேரே.

(இ-ள்.) மீயென்னுமேலிடப் பெயரியல் பாதலுமொருகான்
மெல்லெழுத்துமிகுதலும் ஒருகால் வலலெழுத்துமிகுதலுமாம்
என்றுசொல்லுவரறிவுடையோர்.

வாலாறு. மீகண், மீந்தோல், மீத்தோல் எனவரும்.

ஈயஉ. அன்றதுமுன்வரி னாவாகலுமை

வரினுகரங்கெடு தலுமாந்தாக்கின்.

(இ-ள்.) செய்யுளில் அதுவென்னுஞ் சுட்டுப்பெயருக்குமுன்
அன்றென்னும் குறிப்பெச்சவினைவரின் ஆவாதலும், ஐ வரின் உ
காங்கெடுதலுமாம்.

வாலாறு. அது+அன்று=அதான்று; அது+ஐ=அதை என
வரும்.

நாயுட. செருவுமெருவு மம்மொடுசிவனும்.

(இ-ள்.) செருவென்னும்பெயரும், எருவென்னும்பெயரும். அம்முச்சாரியைபெறும்.

வரலாறு. செருவங்களம், எருவங்குழி.

நாயச. அம்மிறுமகரஞ் செருவயினழியும்.

(இ-ள்.) முற்கூறியவற்றுள் அம்முச்சாரியை இறுதி மகரமெய செருவிற்கெடும்.

வரலாறு. செருவக்களம்.

நாயுடு. ஒடுமரப்பெயருதி மரவியனிலையும்.

(இ-ள்.) ஒடுவென்னுமரப்பெயர்க்கிடை, உகியென்னுமரப் பெயரால்பிறறாய மெல்லெழுத்துமிக்கொடு.

வரலாறு. ஒடு + கோடு = ஒடுவங்கோடு.

நாயசு. உகரமுகார நீடிடனுடைத்தே.

(இ-ள்.) மகரமெய்யோடுகூடிய உகரம் நீடிமிடனுடைத்தாகும்.

வரலாறு. எழு + கள் = எழுஉக்கள் எனவரும்.

நாயஎ. ஊகாரவிறுதி முன்னிலைமொழியும்

வினையெஞ்சுகிளவியு மிகுமெனமொழிய.

(இ-ள்.) ஊகாரவீற்று முன்னிலை வினைச்சொற்குமுன்னும் வினையெச்சச்சொற்குமுன்னுங்: க,ச,த, பக்கன்வரின் மிக்குமுடியும்.

வரலாறு. உண்ணுக்கொண்டான், கைதாக்கொற்றா.

நாயஅ. பூப்பெயர்முன்னின மென்மையுந்தோன்றும்.

(இ-ள்.) பூவென்னு மலர்ப்பெயர்க்கிளவி தமக்கினமாகிய மெல்லெழுத்தோடுங் தோன்றுமென்க.

வரலாறு. பூ + கொடி = பூக்கொடி; பூங்கொடி, எனவரும்.

நாயகூ. ஊனகரத்தோடு மொழுகுமென்ப.

(இ-ள்.) ஊவென்னுமிறைச்சிப்பெயர்க்கிளவி, எனகரச்சாரியை யோடுநடக்கும்.

வாலாறு. ஊ + குறை = ஊன்குறை.

நாஉய. அக்கொடுவருதலு மதனியல்பாகும்.

(இ-ள்.) அவ்ஹவென்னும பெயர்க்கிளவி யக்குச்சாரியை பெறுதலு மதனியல்பாகும்.

வாலாறு. ஊனக்குறை.

நாஉக. ஆடுஉமகடுஉ வின்னொடுநிலையும்.

(இ-ள்.) ஆடுஉவென்னு மாண்பாற் படர்க்கைப்பெயரும், மகடுஉவென்னும் பெண்பாற் படர்க்கைப்பெயரும், இன்சாரியை பெறும்.

வாலாறு. ஆடுஉவின்னை, மகடு உவின்னை.

நாஉஉ. ஏகாரத்தேற்ற மியல்பாகும்மே.

(இ-ள்.) தேற்றவேகாரத்துக்கு முன்வருகிற வல்வினமியல்பா மெனவறிக.

வாலாறு. அவனென்கொண்டான்.

நாஉக. எனகரச்சாரியை யேயேற்கும்மே.

(இ-ள்.) ஏயென்னு மாயுதப்பெயர்க்கிளவி யெகரச் சாரியை பெறுமென்க.

வாலாறு. ஏஎக் கொட்டில்.

நாஉச. சேமாமொமொசச் செய்கையினியலும்.

(இ-ள்.) சேவென்னு மரப்பெயர், ஒடுவென்னு மரப்பெயரைப் போல மெவ்வினமிகும்.

வாலாறு. சேவ்கோடு.

நாஉடு. ஆன்பெயராயினின் னடையப்பெறுமே.

(இ-ள்.) சேவென்பது பசுவின் பெயராயின் இன்சாரியை யடையப் பெறுமென்க.

வரலாறு. சேவின்னோடு.

நாசு. விசைஞெமைநமையொடு விருக்கத்தியல்பே.

(இ-ள்.) மரப்பெயராகிய விசையும், ஞெமையும், நமையும் ஒடு வென்னு மரப்பெயரைப்போல் மெல்லெழுத்துமிக்கு முடியும்.

வரலாறு. விசை + கோடு—விசைங்கோடு. ஞெமைங்கோடு; நமைங்கோடு.

நாஎ. ஆவிரைபனையரை யம்மொடுசிலனும்.

(இ-ள்.) ஆவிரையும் பனையும் அரையு மமுச்சாரியை பெறு மென்க.

வரலாறு. ஆவிரங்கோடு, பனங்கோடு, அரையங்கோடு.

அவற்றுள்,

நாஅ. ஆவிரைபனையிறு கூடியிரழியல்.

(இ-ள்.) மேற்கூறிப் போந்தவற்றுள், ஆவிரை, பனையிறுதி யாகிய ஐகார வுயிர்க்கெடும.

வரலாறு. ஆவிரங்காய், பனங்காய்.

நாசு. பனைமுன்கொடிவரின் மிகுமெனமொழிப.

(இ-ள்.) பனைபென்னு மரப்பெயர்க்குமுன், கொடி யென்னுஞ் சொல்வரின் மிககுமுடியும்.

வரலாறு. பனைக்கொடி.

நாஊ. அட்டுவரினா வாகுமென்ப.

(இ-ள்.) பனையென்னும் பெயர்க்குமுன் அட்டென்னுஞ் சொல் வரின் ஆகாரமாகத் திரியும்.

வரலாறு. பனாட்டு.

நாஈ. இன்னொடுமழையெதிர்ந் தியலுமென்ப.

(இ-ள்.) மழையென்னுங் கார்காலப்பெயர் இன்சாரியை பெறும.

வரலாறு. மழையிற்கொண்டான்.

நாட. ஐயவோவினாவவி மிகாதிபல்பாகும்.

(இ-ள்.) ஐயப்பொருண்மையையுடைய வோகாரவினா மிகாது இயல்பாகுமென்க.

வரலாறு. யானோகொண்டேன்.

நாட. அவாவரின்வேட்கையீ ருவியுமெய்யு
மழிந்துடகரமெய் ணகரவொற்றாகும்.

(இ-ள்.) ஆசைப்பெருக்கத்தை யுணர்த்து மவாவென்னுஞ் சொலவரின வேட்கையென்னு மொழியிறுதியைகார வுயிரும, ககர வொற்றுங்கெட்டு நடுகின்ற டகரமெய் ணகரவொற்றாகத்திரியும்,

வரலாறு. வேடகை + அவா = வேணவா.

நாட. ஒழியிசையோவு மாறுகொளேச்சமு
மிகாதிபல்பாகு மென்மனூர்புலவா.

(இ-ள்.) ஒழியிசையைத்தரு மோகாரமும், மாறுகொ ளேச்சமும் மிகாதிபல்பாகும்.

வரலாறு. புறரோ புதலோ,

நாட. இல்லொடுகளபி வியல்பாகுமே.

(இ-ள்.) ஒ, இல்லென்னும் பெயரோடு புணரினியல்பாகும்.

வரலாறு. கோவில்.

நாட. ஓளகாரவிறுதி மிகுதலுமுகரச்
சாரியைபெறுதலுந் தனக்குரித்தாகும்.

(இ-ள்.) ஓளகார வீற்றுச்சொன மிகுதலும், உகரச் சாரியை பெறுதலுமாம்.

வரலாறு. கௌவுக்கடிது.

நாட. ஞானிறுதித் தொழிற்பெயருகாம்
பெறுதலுமிகுதலும் பெற்றித்தாகும்.

(இ-ள்.) ஞகரமெய் யிறுதியாகிய தொழிற் பெயர்க்குமுன் க, ச, த, ப, ககள்வரின் அவ்வழி வேற்றுமையினும் உகரச் சாரியை பெறுதலு மிகுதலுநதனக சூரிதநாமெனக.

வரலாறு. உரிஞ + கழ.து = உரினுக்கழிது.

நாடா. ஞ, ந, ம, வ வரினு முகரமொடுநிலையும்.

(இ-ள்.) ஞ, ந, ம, வககள் வரினும், உகரச்சாரியை பெறு மென்க.

வரலாறு. உரினுஞ்ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, வலிது.

நாடக. உகரச்சாரியை யொடுவருநகாரம்.

(இ-ள்.) நகரமெய் யிறுதியாகிய மொழி, உகரச்சாரியைபெறு மெனவறிக.

வரலாறு பொருதுக்கழிது.

நாசய. வேற்றுமைக்கண்ணக ரத்தொடுசிவனும்.

(இ-ள்.) வேற்றுமையாயின அகரச்சாரியை பெறும்.

வரலாறு பொருநக்கடுமை எனவரும்

நாசக. வெரிநீறழிந்துமெல் லினமிகுமென்ப.

(இ-ள்.) வெரிந் என்னுஞ் சொல்லிறதிகெட்டு மெல்லெழுத்து மிககுமுடியும்.

வரலாறு. வெரிங்குறை.

நாசஉ. வல்லினமிகுதலு மறததனியல்பே.

(இ-ள்.) முற்கூறிய வெரிந் என்னுஞ்சொல் வல்லெழுத்தமிக்கு முடிதலுமாம்.

வரலாறு. வெரிககுறை.

நாசந. ணகரமெய்டகரவொற் றுகத்திரியும்.

(இ-ள்.) க, ச, த, பக்கள்வரின், ணகரமெய் டகரமெய்யாகத் திரியுமெனக.

வரலாறு. மண் + குடம் = மட்குடம்.

ராசசு. ஆணும்பெண்ணு மிகாதியல்பாகும்.

(இ-ள்.) ஆணும்பெண்ணுமாகிய பொதுப்பெயரியல்பாம்.

வரலாறு. ஆண்கை, பெண்கை, எனவரும்.

ராசநு. இயல்பாதலுந் திரிதலுமுரணியல்பே.

(இ-ள்.) முரணென்னுஞ்சொல் இயல்பாதலுந் திரிதலும் இயல்பாகுமென்க.

வரலாறு. ஸ்ரீரண்கடுமை, முரட்கடுமை.

ராசசு. ஆண்மாமாயி னம்மொடுசிவனும்.

(இ-ள்.) ஆணென்னுஞ்சொல் மரப்பெயராயின் அம்முச்சாரியைபெறுமென்க.

வரலாறு. ஆணங்கோடு.

ராசள. தொழிற்பெயர்வரின்விண் ணத்தொடுசிவனும்.

(இ-ள்.) விண்ணென்னு மிடப்பெயர்க்குமுன் தொழிற் பெயர் வரினத்துச்சாரியை பெறும்.

வரலாறு. விண்ணத்துக் கொட்கும்.

ராசஅ. தொழிற்பெயரெல்லார் தொழிற்பெயரியல்.

(இ-ள்.) தொழிற்பெயரெல்லா முகரச்சாரியைபெறும்.

வரலாறு. பண்ணுக்கடிது, உண்ணுக்கடிது.

ராசகூ. இயல்பாங்களைப்பெய ரெல்லாமென்ப.

(இ-ள்.) களைப்பெயரெல்லா மிகாதியல்பாகும்.

வரலாறு. அமண்குடி, உமண்குடி.

ராநு. அல்வழியுணவெண் டகரமாகும்.

(இ-ள்.) அல்வழிக்கண், உணவாகிய வெண்ணென்னும் பெயர்ச்சொல் டகரமெய்யாகும்.

வாலாறு. எட்கோல்.

நாடுக. மகரவிற்பெயர் மிகலும்பிதனு
மாகும்வேற்றுமைக் கண்ணெனமொழிப.

(இ-ள்.) மகரமெய்யிறுதியாகிய மொழிகள் வேற்றுமைக் கண்
மிகுதலுமீறு கெடுத்தலுமாமெனவறிக.

வாலாறு. மரக்கோடு, மரதூல், டூரவோர்.

நாடுஉ. அ, ஆ வரினீற் றபனீளலுமாம்.

(இ-ள்.) அகர ஆகாரங்கள் வரினீற்றயனீளலுமாமென்க.

வாலாறு. மரம் + அடி = மராடி, குளம் + ஆம்பல் = குளாம்பல்.

நாடுஈ. மெல்வினமுறழ்சில மொழிகளுமுளவே.

(இ-ள்.) மெல்லெழுத்தது நழந்துமுடியுஞ்சொற்களும் சிலவுள
வாம்.

வாலாறு. குளம் + கரை = குளங்கரை, குளக்கரை.

நாடுச. இல்லாமாமெனின் மெல்லெழுத்துமிகுமே.

(இ-ள்.) இல்லாமென்னுஞ் சொல்லரப்பெயராயின் மெல்
லெழுத்தது மிகுமுடியும்.

வாலாறு. இல்லாங்கோடு.

நாடுந. வேற்றுமையல்வழி மெல்லெழுத்தாகும்.

(இ-ள்.) வேற்றுமையல்லாத அல்வழிக்கண் மெல்லெழுத்
தாகுமென்க.

வாலாறு. மரம் + குறிது = மரங்குறிது.

நாடுசு. அகமுனர்ச்செவிகை வரினிடையனகெடும்.

(இ-ள்.) அகமென்னுஞ் சொற்குமுன், செவி, கை, என்னுஞ்
சீனப்பெயர்வரின், நடுகின்ற ககரவொற்றும, அகரவயிருங்கெடும்.

வாலாறு. அகம் + செவி = அஞ்செவி. அகம் + கை = அங்கை
எனவரும்.

110௭. இலமுன்படுவரி னியல்பாகும்மே.

(இ-ள.) இலமென்னுஞ் சொற்குமுன்னர்ப் படுவென்னுஞ் சொல்வரி னியல்பாம்.

வாலாறு. இலமபடுபுலவர்.

110௮. எண்வரினாயிர மத்தொடுசிவணும்.

(இ-ள்.) ஆயிரமென்னு மெண்முன, எண்ணுப்பெயர்கள் வரின் அத்துச்சாரிபெறும.

வாலாறு. ஆயிரத்தொனம், ஆயிரத்திரண்டு, ஆயிரத்தைந்து.

110௯. அளபொடுநிறையும் வரின்மிகுமென்ப.

(இ-ள) ஆயிரமென்னு மெண்முன், அளவுப்பெயரும் நிறைப பெயரும் வரின் மிககுமுடியும்.

வாலாறு. ஆயிரக்கலம், ஆயிரக்கழஞ்சு.

11௧0. ஈம், கம், உரும உகரத்தொடுநிலையும்.

(இ-ள்.) ஈமும், கமும், உருமும் உகரச்சாரியை பெறுமென்க

வாலாறு ஈமுககடிது, கம்முககடிது, உருமுககடிது.

அவற்றினுள்,

11௧1. ஈம் கம் மக்கையு மேற்குமென்ப.

(இ-ள்) முற்கூறியவற்றினுள், ஈமும், கம்மும் அக்குச்சாரிபையும் பெறும.

வாலாறு. ஈமக்குடம், கம்மக்குடம்.

11௧2. அத்துமானு நாளொடுசிவணும்.

(இ-ள்.) நாளொன்னுஞ்சொல், அத்துச்சாரியையும் ஆன் சாரியையும் பெறும.

வாலாறு. மகத்தாற்கொண்டான்.

11௧3. னகாம்வேற்றுமைக்கண் தகரமாகும்.

(இ-ள்.) வேற்றுமைககண், னகரமெய் க, ச, த, ப க்கள்வரின
றகரவொற்றுகத்திரியும்.

வாலாறு. பொறகுடம்.

ஈசுசு. மன்னுஞ்சின்னு மாணுமீனு
மன்னவிபலபின வாமெனமொழிப,

(இ-ள்.) மன, சின், ஆன், ஈன் ஆகி நான்குபெயரு முதகூறிய
வாதே றகரமாகத்திரியுமென்க.

வாலாறு. அதுமற்கொண்கன், காப்பும் பூண்டிசிறகடையும்
போகேல், ஆறகொண்டான, ஈறகொண்டான்,
எனவரும்.

ஈசுநு. சுட்டுமுதல்வயினும வினாமுதல்வயினு
மபபண்பினவா மாயுங்காலே.

(இ-ள்.) சுட்டெழுத்தை முதலாகவுடைய வயினென்னுமொழி
யும், வினாவெழுத்தை முதலாகவுடைய வயினென்னுமொழியும்
றகரமாகத்திரியும்.

வாலாறு. அவவயிறகொண்டான், இவ்வயிறகொண்டான்,
உவவயிறகொண்டான், எவ்வயிறகொண்டான், யாவ
யிறகொண்டான்.

ஈசுசு. எகின்மாமாயி னமமொடுகிவனும.

(இ-ள்.) எகினென்னுஞ் சொன் மரப்பெயராயி னமமுசா
ரியைபெறும்.

வாலாறு. எகினங்கோடு.

ஈசுஎ. இருவழியினுக்குயி னியல்பாகும்மே.

(இ-ள்.) அலவழிவேற்றுமை யிரண்டிடத்துங் குயினென்னுஞ்
சொன் மிகாதிபலபாகும்.

வாலாறு. குயின்கால.

ஈசுஅ. மாமல்லெகின்மொழி வலிமெலிமிகுதலு
மகரச்சாரியை யடையவுமபெறுமே.

(இ-ள்.) மரப்பெயரல்லாத எகினைன்னுஞ் சொல்லொருகால வல்லினமு மொருகான மெல்லினமு மிகுதலுமதனோ டகரசகாரியை பெறுதலுமாம்.

வாலாறு. எகினகால், எகினககால, எகினங்கால், எனவரும்.

நாசு. கிளைப்பெயரெல்லா மிகாதியல்பாகும்.

(இ-ள்.) கிளைப்பெயர்தகிலவிகளெல்லா மியல்பாகும்.

வாலாறு. எயின்குடி, எயினசேரி, எனவரும்.

நாஎய. மீன்வல்லெழுத்ததறழ் வுமபெறுமென்ப.

(இ-ள்.) மீனென்னுஞ்சொல் வலலெழுத துறழநதுமுடியுமென வறிக.

வாலாறு. மீன்கண-மீறகண்,

நாஎக. தேன்மொழிபெயர்வரி னியல்புமென்மை
மேவினிறுதி யழியுமவலிவரி
நீறுபோயவலிமெலி மிகலுமாமிருவழி.

(இ-ள்.) அவ்வழிவேறறமை இரண்டிடத்தந் தேனென்னுஞ் சொன்முன் மெப்பெழுத்துகளவரி னியல்பா தலு மெலெழுத துக்கள்வரி நீறுகெடுதலும வலலெழுத்துக்கள்வரி நீறுகெட்டு வலியுமெவியு மிகலுமாம்

வாலாறு. தேன்குடம், தேமலா, தேககுடம், தேங்குடம்.

நாஎஉ. இறல்வரினியல்பா தலுமின்னடைதலு
மீறழிநிரண்டு தகாமெய்யொற்றலு
மற்றதனியறையாம வழுநதுங்காலே.

(இ-ள்.) தேனென்னுஞ்சொன்மு னிறுலென்னுஞ் சொல்வரி னியல்பா தலு மிசாரியை பெறுதலு மிததிக்கெட்டு இரண்டு தகா வொற்றடைதலுமாமெனக

வாலாறு. தேனிறுல, தேனினிறுல், தேததிறுல.

நாஎஉ. மின்பின்பன்கன் றொழிப்பெயரணைய
கன்னவவேற்று மென்மையோடுறழும்.

(இ-ள்.) மின்னும் பின்னும் பன்னுங் கன்னு முகரச்சாரிபை
பெறும், அவற்றுடகன் அகரச்சாரியைபெற்று மெல் லெழுத
துழந்தது, முடியும்.

வாலாறு. மின்னுககடிது, பின்னுககடிது, பன்னுக்கடிது,
கன்னுககடிது, கன்னத்தட்டு, கன்னநத்தட்டு என
வரும்.

ஈஎசு. தந்தைவரிற் பொதுப்பெயர் மொழியிறுதியும்
வருமொழிபாதியு மடியுமென்ப.

(இ-ள்) தந்தையெனனு முறைப்பெயர்வரின, பொதுப்பெயர்
ஈறும் வருமொழி முதலாகக்கெடும்.

வாலாறு. சாத்தன் + தந்தை = சாத்தந்தை எனவரும்.

ஈஎடு. ஆதனுமபூதனு மவ்னியல்பாதலு
மவற்றொத்தகர மானியுங்கெடுத்தலு
மெனவிருவிதி கருமேற்குமென்ப.

(இ-ள்) ஆதனென்னுமபெயரும், பூதனென்னுமபெயரும்,
பொதுப்பெயரைப்போல நிலைமொழியிறுதியும் வருமொழிமுதலுங்
கெட்டு அவற்றோடிடைநிற தகரவொற்று முயிருங்கெடும்.

வாலாறு. ஆதன் + தந்தை = ஆததன், பூதன் + தந்தை = பூததன்.

ஈஎசு. அவ்னியற்பெயர் சிறப்படுகருங்காலை
யிவ்விருவிதிகளு மேலாதமுறும்.

(இ-ள்.) அவ்னியற்பெயர் சிறப்புப்பெயரோடு புணருங்கால
இவ்விரண்டு விதிகளையுமபெறு தமமுச்சாரியைபெறும்.

வாலாறு. கொற்று + கொற்றன் = கொற்றங்கொற்றன்.

ஈஎஎ. அழனிற்கெடவலி யாயிடைமிகுமே.

(இ-ள்.) அழனென்னும் பெயரிறுதிகெட வலலெழுத்துமிகும்.

வாலாறு. அழன் + குடம் = அழக்குடம்.

ஈஎஅ. கோனும்பேனுந் தானுமியல்பே.

(இ-ள்.) கோனென்னும் பெயரும் பேனென்னும் பெயரும்
தானென்னுமபெயரு மிகாதியலபாம்.

வரலாறு. கோன்றந்தை, பேன்றந்தை, தான்றந்தை.

ஈஎஃ. தான்முதல்குறுகலும் யானென்னுகலு
மாகுமல்வழி யல்லாக்காலே.

(இ-ள்.) தானென்னும் படர்க்கை யொருமைப்பெயர் நெடு
முதல் குறுகலும், யானென்னுந்தன்மை யொருமைப்பெயரென்னுகத
திரிதலுமாமெனவறிக

வரலாறு. தான் + கை = தன்கை, யான் + கை =, என்கை என
வரும்.

ஈஅயி. குறுகலுந்திரிதலு மல்வழிக்கிலவே.

(இ-ள்.) அல்வழிக்கண் மேற்கூறிய வீரணடுபெயரும் நெடு
முதல் குறுகலுமென்னுகத திரிதலுமில்வாம்.

வரலாறு. யான்குறியேன, தான்பெரியன்.

ஈஅக. முன்னொடுகிவணிலின்முதலிலோர் றவ்வுறும்.

(இ-ள்.) முன்னொடுபுணரின், இன்முதலிலொரு றகரவொற
றுத தோன்றும்.

வரலாறு. முன் + இல் = முன்றில்.

ஈஅஉ. பொருளெனப்பெயர்பெறும பொன்னிறுகெட
வொரு, லகாரமகாரமுந் தோன்றுமென்ப.

(இ-ள்.) பொருளென்று பெயாபெற்ற பொன்னிறுகெட
ஒரு லகரவொற்று மகரமெய்யுந் தோன்றும்.

வரலாறு. பொன் + பட = பொலம்படப பொலிந்த.

ஈஅங். வேற்றுமைபல்வழி யகரவீறியல்பே.

(இ-ள்.) அல்வழிக்கண் யகரமெய்யிறுதியாகிய சொற்களுக்கு
முன வருகிற க, ச, த, பககண் மிகாதியலபாகும்.

வரலாறு. நாய்குறிது, நாயசிறிது, நாய்தீது, நாய்பெரிது.

ஈஅச. இயல்பாந்தாய் வேற்றுமைவழியென்ப.

(இ-ள்.) வேற்றுமைக்கண தாயென்னுமுறைப்பெயர் மிகாது இயல்பாகுமெனக்.

வரலாறு தாய்கை.

ஈஅரு. மிகுமகனரூபபினா மேவுங்காலை.

(இ-ள்.) தாயென்னு மொழிககுப்பின மகனென்னுஞ் சொல்வரின் மிககுமுடியும்.

வரலாறு. மகன்றாயக்கலாம்.

ஈஅசு. மெல்லினமுறழ்தரு மொழிகளுமுளவே.

(இ-ள்.) மெல்லெழுத்துக்க னுறழ்நதுமுடியுஞ் சொற்களு முளவாமெனக்.

வரலாறு. வேய்க்குறை-வேயங்குறை.

ஈஅஎ. வெதிராபீர்சார் மெல்லெழுத்துமிகுமே.

(இ-ள்.) வெதிரும், ஆரும், பீரும், சாரும் மெல்லெழுத்து மிக்குமுடியும்.

வரலாறு வெதிராங்கோடு, ஆங்கோடு, பீரங்கோடு, சாரங்கோடு எனவரும்.

அவற்றுள்,

ஈஅஅ. பிரங்கிளகி யம்மொடுஞ்சிவணும்.

(இ-ள்.) மேற்கூறியவற்றுள் பீரென்னுஞ்சொல் அமுச்சாரி யையும்பெறும்.

வரலாறு. பீரங்கோடு.

ஈஅக. காழ்வரிற்சார்மிகுங் கருதுங்காலே.

(இ-ள்.) சாரென்னுஞ்சொல் காழென்னுஞ் சொல்லொடுபுணரின் மிககுமுடியும்.

வரலாறு. சார்க்காழ்.

ஈகய. லகாரம்வேற்றுமைக்கண் றகாரமாகும்.

(இ-ள்.) வேற்றுமைக்கண், லகரமெய் றகரவொற்றாகத் திரியுமென்க.

வரலாறு. கல் + குறிது = கற்குறிது.

ளகூக. மெல்லெழுத்தியை நினைகாமாகும்.

(இ-ள்.) மெல்லெழுத்துக்களோடு புணரின், னகரமெய்யாகத் திரியுமென்க.

வரலாறு. கன்னொரி, கன்முரி.

ளகூஉ. நெட்டெழுத்திம்ப ரியல்பாகும்மே.

(இ-ள்.) நெட்டெழுத்துக்கு முன்னின்ற லகரமெய் மிகாதி யல்பாகுமென்க.

வரலாறு. பால்கடிது.

ளகூங். தகரமவரும்வழி தனிநிலையாகும்.

(இ-ள்.) அவ்வழிககண், தகரமெய்முதன மொழியாகவரின், றகரமாதலேயன்றி யாயதமாகவுந் திரியுமென்க.

வரலாறு. கற்றீது - கற்றீது.

ளகூச. அவ்வழியெல்லா முறமுமென்ப.

(இ-ள்.) அவ்வழிகக ணெல்லாததிரியும் வல்லெழுத்துக்களோ றெழுத்துமுடியும்.

வரலாறு. கல் + குறிது = கற்குறிது, வில் + குறிது = வீற்குறிது.

ளகூந். நெல்லுஞ்செல்லுங் கொல்லுஞ்சொல்லு
மவ்வழியானும் றகரமாகும்.

(இ-ள்.) நெல், செல், கொல், சொல் நான்குமொழியும் அவ் வழிக்கண்ணும் றகரமாகத்திரியும்.

வரலாறு. நெற்காய்த்தது, செற்கடிது, கொற்கடிது, சொற்
கடிய,

ளகூங். இன்மையுணர்த்து மில்லென்கிளவிக்
கைகான்வரும்வழி யியல்பொடுமிகலு
மாகாரம்வரும்வழி மிகலுமாம்வேற்றுமை.

(இ-ள்.) வேற்றுமைக்கணில்லாமையையுணர்த்து மில்லென்னுஞ்சொல் ஐ காரச்சாரியைபெறுங் காலியல்பாதலு மிகுதலுமா காரச்சாரியைபெறுங் கான்மிகுதலுமாமென்க.

வாலாறு. இல்லைபொருள்; இல்லைபொருள்; இல்லாப்பொருள்.

நாகுள. வல்லுகரத்தொடு வருமெனமொழிப.

(இ-ள்.) வல்லென்னுஞ் சூதாடு கருவிப்பெயருகரச்சாரியைபெறுமென்க.

வாலாறு. வல்லுககடிது.

நாகுஅ. பலகையுநாயும் வருஉங்காலே
யகரச்சாரியை யடையுமென்ப

(இ-ள்.) வல்லென்னு மொழிகுமுன், பலகையென்னும் பெயரும், நாயென்னும்பெயரும் வந்துபுணரின் அகரச்சாரியைபெறும.

வாலாறு. வல்லப்பலகை , வல்லநாய.

நாகுசு. ஆலுமவேலு மமமொடுசிவனும.

(இ-ள்.) மரப்பெயராஐப ஆலென்னுமொழியும் வேலென்னு மொழியும் அமமுச்சாரியைபெறும.

வாலாறு. ஆலங்கோடு, வேலங்கோடு

உா. பூலுமம்மொடு போதுவதெயல்பே.

(இ-ள்) பூலென்னுஞ்சொல்லு மமமுச்சாரியை பெறுமென்க.

வாலாறு. பூலங்கோடு.

உாக. தொழிற்பெயரெல்லாந் தொழிற்பெயரியல.

(இ-ள்.) தொழிற்பெயரெல்லா முகரச்சாரியை பெறுமெனவறிக.

வாலாறு. புல்கடிது=புல்லுக்கடிது.

உாஉ. அத்துமின்னு மடையுமவெயிலே.

(இ-ள்.) ஒளியையுணர்த்தும் வெயிலென்னும்பெயர் அத்துச்சாரியையும் இனசாரியையுமபெறும்.

வரலாறு. வெயிலததுக்கொண்டான், வெயிலிறகொண்டான்

உரக. வவ்விறுசுட்டிற் கற்றுறல்வழியே.

(இ-ள்.) வகரமெய்யீருகிய சுட்டுப்பெயர்க ளற்றுச்சாரியை பெறுமென்க.

வரலாறு. அவறறை, இவற்றை, உவறறை எனவரும்.

உரச. ஆய்தமாகு மல்வழியான.

(இ-ள்) அலவழிக்க ணய்தமாகத்திரியும்.

வரலாறு அவகடிய=அஃகடிய, இஃகடிய, உஃகடிய.

உரடு. மெல்லெழுத்தியையின் மெல்லெழுத்தாகும்.

(இ-ள்.) மெல்லெழுத்துக்கள வந்துபுணரி னவவெழுத்தாகத்திரியும்.

வரலாறு. அவ + ஞாண =, அஞ்ஞாண, இஞ்ஞாண, உஞ்ஞாண, அமமணி, அந்நூல.

உரக. இடையுமுயிரும் வரினியல்பாகும்.

(இ-ள்.) இடையெழுத்தும் உயிரெழுத்தும் வந்து புணரின் இயல்பாமென்க.

வரலாறு அவ்யாழ், இவ்யாழ், உவ்யாழ், அவவடை, இவவாடை

உரள. தெவ்வென்மொழியே தொழிற்பெயாற்றே மவ்வரின்வஃகான் மவ்வுமாகும்.

(இ-ள்.) தெவ்வென்னுஞ்சொல் உகரச்சாரியைபெறும். மகரமெய்வரின் வகரமெய மகரமெய்யாகும்.

வரலாறு. தெவ்வுக்கடிது, தெமமன்னர்.

உரா. சிறப்புமுகரமெய் யிருவழியினுமிகும்.

(இ-ள்.) சிறப்பாகிய முகரவொற் றல்வழிவேற்றுமையினுமிகும்

வரலாறு. கீழ்ச்சாதி, பூழககால் எனவரும்.

உாகு. டகாரமாகும் வேற்றுமைப்பொருட்கே.

(இ-ள்.) வேற்றுமைக்கண டகாமெய்யாகத் திரியுமென்க.

வரலாறு. கீழ் + திசை = கீட்டிசை எனவரும்.

உாயி. தநவரின்தணவா மென்புமனாபுலவா.

(இ-ள்.) தகரம்வரின் டகரமாகவும், நகரம்வரின் னகரமாக வந்திரியும்.

வரலாறு. திகழ் + தசககரம் = திகடசககரம், சோழ + நாடு = சோண்டு.

உாயக. தாழ்முன்கோலவரி னக்கொடுசிவனும்.

(இ-ள்.) தாமென்னுஞ் சொற்குமுன், கோலென்னுஞ்சொல் வரி னககுச்சாரியைபெறும்.

வரலாறு. தாழ் + கோல் = தாழுககோல்.

உாயஉ. தமிழுமவறறே ரற்றாகும்மே.

(இ-ள்.) தமிழென்னுமொழியு மககுச்சாரியைபெறும்.

வரலாறு. தமிழ் + கூற்று = தமிழககூற்று.

உாயக. குமிழென்கிளவி யம்மொடுசிவனும்.

(இ-ள்.) குமிழென்னுஞ்சொல் அமமுச்சாரியைபெறும்.

வரலாறு. குமிழ் + கோடு = குமிழுகோடு.

உாயச. பாழென்கிளவி மெல்லெழுத்தறமும்.

(இ-ள்.) பாழென்னுஞ்சொன் மெல்லெழுத்தறமும் முடியும்.

வரலாறு. பாழ் + கிணறு = பாழங்கிணறு.

உாயடு. ஏழென்கிளவி யன்னொடுசிவனும்.

(இ-ள்.) ஏழென்னுமென்னுப்பெய ரன்சாரியைபெறும்.

வரலாறு. ஏழ் + காயம் = ஏழன்காயம்.

உாயிசு. எண்ணிறையளவும் வருஉங்காலை
குறுகலுமுகரம் வருதலுமுரிய.

(இ-ள்.) ஏழென்னு மெண்ணுப்பெயர்க்குமுன் எண்ணுப்பெய
ரும், நிறைப்பெயரும், அளவுப்பெயரும்வரி நெடுமுதல்குறுகலும்
உகரச்சாரியை வருதலுமரம்.

வரலாறு. ஏழ் + மூன்று, = ஏழுமூன்று; ஏழுகழஞ்சு; ஏழுகலம்
எனவரும்.

உாயிஎ. ஆயிரமவரிற்கெடு முகரச்சாரியை.

(இ-ள்.) ஆயிரமென்னு மெண்ணுப்பெயாவரி னுகரச்சாரியை
கெடும்.

வரலாறு. ஏழாயிரம்.

உாயிஅ. கீழின்முன்வன்மை விகற்பமுமாகும்.

(இ-ள்.) கீழென்னுந் திசைப்பெயர்முன் வருகிற வல்லெழுத்து
விகற்பமுமாகும்.

வரலாறு. கீழ் + குலம் = கீழ்க்குலம்.

உாயிசு. ளகரமடகரமாம் வேற்றுமைப்பொருட்கே.

(இ-ள்.) வேற்றுமைக்கண், க, ச, த, ப க்கள் வரின ளகர
மெய் டகரவொற்றாகத்திரியும்,

வரலாறு. முள் + குறை = முட்குறை.

உஉய. மெல்லெழுத்தியையின் ணகரமாகும்.

(இ-ள்.) மெல்லெழுத்துவந்து புணரின் ணகரமாகும்.

வரலாறு. முள் + மரம் = முண்மரம்.

உஉக. அல்வழியெல்லா முறழ்வாகும்மே.

(இ-ள்.) அல்வழிக்க னுறழந்துமுடியும்.

வரலாறு. முள் + கடிது = முட்கடிது.

உஉஉ. தகரம்வருமவழி தனிநிலையாகும்.

(இ-ள்.) தகரவொற்றுவரி னுய்தமாகத்திரியுமென்க.

வரலாறு. முள் + தீது, முஃது எனவரும்.

உஉ௩. இயல்பாநெடுமைமுன் னென்மனூர்புலவர்.

(இ-ள்.) நெடுமைசகுமுன்னின்ற ளகரமெய்யியல்பாம்.

வரலாறு. கோள்கடிது எனவரும்.

உஉ௪. தொழிற்பெயரெல்லந் தொழிற்பெயரியல.

(இ-ள்.) தொழிற்பெயரெல்லாம் உகரச்சாரியைபெறும்.

வரலாறு. துளகடிது, துளளுக்கடிது.

உஉ௫. இன்னுமதது மிருளொடுசிவனும்.

(இ-ள்.) இருளென்னுங் காலப்பெயர், இன்சாரியையும் அத்துச் சாரியையும் பெறுமெனவறிக.

வரலாறு. இருளிறகொண்டான், இருளத்துக்கொண்டான்.

உஉ௬. வள்ளுமபுள்ளு முகரமொடுசிவனும்.

(இ-ள்.) வள்ளென்னும்பெயரும், புள்ளென்னும்பெயரும் உகரச்சாரியைபெறும்.

வரலாறு. வள்ளுககடிது. புள்ளுக்கடிது எனவரும்.

உஉ௭. ஈரெழுத்தொருமொழி
யிடைத்தொடருயிர்ததொட
ராய்தத்தொடாமொழி
வன்றொடர்மென்றொட
ராயிருமுன்றேயுகரங்குறுகிடன்.

(இ-ள்.) இரண்டெழுத்தொரு மொழியும், இடைத்தொடர் மொழியும், உயிர்த்தொடர்மொழியும், ஆய்தத்தொடர்மொழியும், வன்றொடர்மொழியும், மென்றொடாமொழியுமாகிய வாறுமே உகரந தன்மாததிரையிற குறுகுமிடமாம்.

அவற்றுள்,

உஉஅ. ஈரெழுத்தொருமொழி யிடைத்தொடராகா.

(இ-ள்.) மேற்கூறிப்போந்தவற்று ளிரண்டுமெயக டொடாந்த மொழியிடைத்தொடாக குற்றியலுகரமாகாவாம்.

வரலாறு. பார்க்கு.

உஉக. இருவழிமருங்கினுங் குற்றியலுகர
மெல்லாங்குறுகா தெனமனூர்புலவர்.

(இ-ள்.) அவ்வழி வேற்றுமையினு மறுவகைக் குற்றியலுகர முந தனமாத்தினாயிற் குறுகாவாம்.

உஉஃ. இடைப்படிற்குறுகு மிடனுமாருண்டே.

(இ-ள்.) இடைப்படிற்கூறிய அனாமாத்தினாயிற் குறுகுமிடனு முண்டாம்.

வரலாறு. சுக்குக்கோடு.

உஉக. யகரம்வரும்வழி யிகரங்குறுகும்.

(இ-ள்.) யகரமுதனமொழியாய்வரி னுகரங்கெட்டு இகரந்தன மாத்தினாயிறகுறுகும்.

வரலாறு. நாகியாது.

உஉஉ. நெடிலோ டியிர்த்தொடர்க் குற்றுகரங்களுட்
டறவொற்றிரட்டிம வேற்றுமைப்பொருட்கே.

(இ-ள்.) வேற்றுமைக்கண், நெடிற்கொடர்க்குற்றிய லுகரமும் உயிர்த்தொடாக் குற்றியலுகரமும் டகர நகரங்க ளிரட்டிக்கும்.

வரலாறு. ஆட்டுக்கால்; முயிற்றுக்கால்.

உஉஊ. ஒற்றிடைமிகாக்குற் றுகரமுமுளவே
வல்லினமிகலத் திறத்தினுளிலவே,

(இ-ள்.) முற்கூறிய விரண்டனுண் மெய்யெழுத்திடையின் மிக்குமுடியாத மொழிகளுமுளவா மககூற்றினில் வல்லின மிகா தியல்பாகும்.

வரலாறு. நாகுகால்; வரகுகதிர் எனவரும்.

உகசு. இடைத்தொடராய்தத தொடரியல்பாகும்.

(இ-ள்.) இடைத்தொடாமொழிக் குற்றியலுகரமும் ஆய்தத் தொடர்மொழிக் குற்றியலுகரமும் மிகாதியல்பாம்.

வரலாறு. தென்குகால்; என்குகால்;

உகடு. வன்றொடர்மென்றொடர் ரிறசிலவலிக்கும்.

(இ-ள்.) வன்றொடர்மொழிக் குற்றியலுகர மென்றொடர் மொழிக் குற்றியலுகரங்களிற் சிலமிதும்.

வரலாறு. கொகுகுகால், பாம்புகுகால்.

அவறறுள்

உகசு. மென்றொடர்மொழியுட் சிலவேற்றுமையிற் தமமினமவன்றொட ராகாமன்னே.

(இ-ள்.) முற்கூறியவறறுண் மென்றொடர்மொழிக் குற்றிய லுகரங்களுட் சிலவேற்றுமைககண தமககினமாகிய வன்கணமாகி மிககுமுடியும்.

வரலாறு. குரங்கு + கால் = குரங்குக்கால்.

உகஎ. மரப்பெயர்க்கிளவி யம்மொடுசிவணும்.

(இ-ள்.) குற்றியலுகர மரப்பெயர்மொழி யம்முச்சாரியை பெறும்.

வரலாறு அரசு + காய் = அரசங்காய்.

உகஅ. தெங்குநீண்டற்றுயிர் மெய்கெடுங்காய்வரின்.

(இ-ள்.) மென்றொடர்மொழிக் குற்றுகரமாகிய தெங்கென்னு மரப்பெயருக்குமுன் காயென்னுஞ்சொல்வரின் முதனீண்டு. ஈற்று யிர் மெய்கெடும்.

வரலாறு. தெங்கு + காய் = தேங்காய் எனவரும்.

உகசு. மெல்லொற்றுவலியா மரப்பெயருளவே.

(இ-ள.) மெல்லொற்று வலலொற்றாகத் திரியாத மரப்பெயர் களுஞ் சிலவுளவாம்.

வரலாறு. புன்கங்கோடு.

உசுடு. நெடிற்றொடர்வனறொட ரிற்சிலவம்மிடை
வரற்குமுரியனவாகுமென்ப.

(இ-ள்) நெடிற்றொடர்க் குற்றியலுகரம் வன்றொடாமொழிக் குற்றியலுகரங்களிற்சில அம்முச்சாரியை நடுவில வருதற்கு முரியனவாம்.

வரலாறு. ஏறு + கோடு = ஏறங்கோடு, புற்று + சோறு = புறற்சோறு.

உசுக. அககொடுவருஉ மொழியுமாருளவே.

(இ-ள) அகஞ்ச்சாரியை பெற்றுவருங் குற்றியலுகரமொழிகளுமுளவாம்.

வரலாறு. குன்றக்கூடை.

உசுஉ. எண்ணுப்பெயரெலா மன்னொடுசிவனும்.

(இ-ள.) குற்றியலுகர வெண்ணுப்பெயரெல்லா மன்சாரியை பெறும்.

வரலாறு. ஒன்றன் கூட்டம், பிறவுமன்ன.

உசுந. வண்டுமபெண்டு மின்னொடுசிவனும்.

(இ-ள்.) வண்டென்னும் பெயரும் பெண்டென்னும் பெயரும் இனசாரியைபெறும்.

வரலாறு. வண்டின்கால், பெண்டின்கை.

அவற்றுள்,

உசுச. பெண்டன்னொடுவருஉம் பெற்றித்தாகும்.

(இ-ள்.) மேற்கூறிப்போந்தவற்றுள், பெண்டென்னு மொரு பெயர் அனசாரியையும் பெறுமென்க.

வரலாறு. பெண்டன்கால் எனவரும்.

தமிழ்ப் பல்கலைக் கழக நூலகத்,

நஞ்சாவுந்

க-வது எழுத்தக்காரம்.

எங்

உசரு. யாதுமாய்தச் சுட்டுமன்பெறு
மாவயினுய்த மழியுஞ்சுட்டே.

(இ-ள்.) யாதென்னும் வினாபெயரு மாய்தச் சுட்டுப்பெயரும்
அன்சாரியைபெறும் ஆயிடைச்சுட்டின் முன்னாகிய வாய்தங்கெடும்.

வாலாறு. யாதன்கோடு, அஃது + கோடு = அதன்கோடு, இதன்
கோடு, உதன்கோடு.

உசக. ஆவிவரினிலையு மாய்தப்புள்ளி.

(இ-ள்) உயிரமுதன மொழிவரி னுய்த நிலைபெறுமென்க.

வாலாறு. அஃதடை, இஃதடை, உஃதடை.

உசஎ. ஏனையகணம்வரி நிலவாகும்மே.

(இ-ள்) உயிர்க்கணமல்லாத வன்கணமென்கண மிடைக்
கணங்களுக்குமுன னுய்தநிலைபெறுவாம்.

வாலாறு. அஃது + கடிது = அதுகடிது, அதுமலிது, அது

உசஅ. அல்வழிக்கண்ணெனலா மிகாதியல்பாகும்.

(இ-ள்) அல்வழிக்க னுறீற்றுக் குற்றுகரமு மிகாதியல்பாகும்.

வாலாறு. நாகுகடிது. எஃகுகடிது, வாகுகடிது, தென்குகடிது,
குரங்குகடிது.

உசக. வல்லெழுத்தியையின் வன்றொடர்மிகுமே.

(இ-ள்.) வன்றொடர்மொழிக் குற்றியலுகாத்துக்குமுன் வல்
லெழுத்துவரின் மிகும்.

வாலாறு. கொக்குக்கடிது.

உருய். சுட்டுமுதனீடிய மென்றொடர்மொழியும்
யாகாரவினமுதன் மென்றொடர்மொழியு
மவ்வியனிலைபெறு மாயுங்காலே.

(இ-ள்.) சுட்டுமுதனீண்ட மென்றொடர்மொழிக் குற்றியலுகா
மும், யாகாரவினமுதலாகிய மென்றொடர்மொழிக் குற்றியலுகா
மிக்குமுடியும்.

வாலாறு. ஆங்குக்கொண்டான், ஈங்குகொண்டான், ஊங்குக் கொண்டான், யாங்குக்கொண்டான்,

அவற்றுள்,

உருக. யாகாரவினா வியல்பாதலுமுளவே.

(இ-ள்.) முற்கூறியவற்றுள் யாகாரவினாமுதலாகிய மென் றொடாமொழிக் குறியிலுமொழி வியல்பாதலு முளவாம்.

வாலாறு. யாங்குகொண்டான்.

உருஉ. அந்நான்குமொழியுந் தந்நிலைதிரியா.

(இ-ள்.) மூன்றுசுட்டும் யாவினாமுதலுமாகிய நான்குபெயரு மெல்லொற்றாந் தன்மை திரிந்து வல்லொற்றாகாவாம்.

வாலாறு. அங்குகொண்டான் பிறவுமனை.

உருங். உண்டென்பெயரே யுண்மைசெப்பி
வியல்பாதலுமீ றழிதலுமணகாரம்
ளகாரமாதலு முரியனவாகும்.

(இ-ள்.) உண்டென்னுமபெய ருண்மைப்பொருளைக் கூறின் இயல்பாதலு மீறுகெடுத்தும், ணகரமெய ளகரமெய்யாகத் திரிதலு முரியவாம்.

வாலாறு. உண்டுபொருள், உள்பொருள் எனவரும்.

உருசு. இருதிசைபுணரி னேயிடைவருமே.

(இ-ள்.) இரண்டு பேருந்திசைகளுந் தமமிற் புணரின் ஏகாரச சாரியை இடையில் வருமெனவறிக்,

வாலாறு. வடக்கே, தெற்கே, கிழக்கே, மேற்கே.

உருரு. திசையொடுதிசையும் பிறவுஞ்சேரி
னிலையீற்றுயிர்மெய் கவ்வொற்றுநீங்கலும
றகாரமனலவாத் திரிதலுமாமபிற.

(இ-ள்.) திசையொடு திசையும் பிறபெயரும்புணரி னிலை மொழியிறுதி யுயிரமெய்யுங் ககரவொற்றுங் கெடுத்தும், றகரமெய் ணகரமெய்யாகவேனும லகரமெய்யாகவேனுந் திரிதலுமாம்.

வாலாறு. வடகீழக்கு, தென்மலை, மேல்பால்.

உருசு. இரண்டொழித்தேனைய விருநான்கெண்களும்
பத்தின்முன்வருங் காலையான
குறியியலுகர முற்றக்கெடுமே
யொன் றானொழியின் னொடுவருமென்ப.

(இ-ள்.) இரண்டென்னு மெண்ணொழியமற்றையவெட்டெண்
களும் பத்தென்னு மெண்முன்வருங்காற குறியியலுகர மெய
யொடுங்கெடும, ஒன்பதென்னு மெண்ணொழிய மற்றைய வெண்க
ளெல்லா மினசாரியை பெறுமெனவறிக.

வாலாறு. பதினென்று, பதின்மூன்று, பதினான்கு.

உருஎ. இரண்டுமுன்வரிற் பத்தினீற்றுயிர்மெய்
கரந்திடவொற்று னவ்வாகுமென்ப.

(இ-ள்.) பத்தென்னுமெண்மு னிரண்டென்னு மெண்வரிற்
பத்தினீற்றுயிர் மெய்கெடத் தகரவொற்று னகரவொற்றுகத்
திரியும்.

வாலாறு. பன்னிரண்டு.

உருஅ. ஆயிரம்வரினு மின்னொடுநிலையும்.

(இ-ள்) ஆயிரமென்னு மெண்வரினு மினசாரியை பெறுமென்க.

வாலாறு. பதினாயிரம் எனவரும்.

உருகூ. நிறையுமளவு நேருங்காலேக
குறையாதாகு மினனென்சாரியை.

(இ-ள்.) நிறைப்பெயரு மளவுப்பெயரும் வந்துபுணரின் இன்
சாரியைபெறும்.

வாலாறு. பதின்சுழஞ்சு, பதினகலம்.

உசுய. ஒன்றுமுதலொன் பான்முற்பத்திடை
மெய்கெடவாய்த மாறல்லாவழியே.

(இ-ள்.) ஒன்றுமுத லொன்பதீராகக் கிடந்தவெண்ணுப் பெயர்
களின் முன்னின்றபத்தினிடை யொற்றுக்கெட வாய்தம பெறும்
ஆறென்னு மெண்ணொழிப.

வாலாறு. ஒருபஃது, இருபஃது, முப்பஃது பிறவுமன்ன.

உசூக. ஒன்றுமுதலெட்ட டுருமெண்ணுண்
முதலீரெண்முத னீரமுன்றறேழ்
குறுகுமாறே மல்லவற்றி
னீற்றுவிர்மெய்யு மேழனுயிரு
மேகுமேற்புழி யென்மனாபுலவர்.

(இ-ள்.) ஒன்றுமுத லெட்ட டுருகிய வெண்கருளொன்றுமிரண்டு
முதலீரெண், ஆறுமேழுமுதல்குறுகும, ஆறுமேழும்மல்லாத வெண்களி
னிற்றுதியுயிர்மெய்யு மேழனுயிருங் கெடுமெனவறிக.

வாலாறு. ஒன்=ஒன்; இரண்=ரண்; மூன்=மூன்; அறு
எழ்=ஏழ.

உசூஉ. ஒன்றென்றே பகாரமாகு
மிரண்டனென்றுயி ரேகவுவ்வருமே.

(இ-ள்.) ஒன்றென்னு மெண்ணின் மெய் பகரமெய்யாகும்,
இரண்டெனனு மெண்ணின்மெய்யு முயிருங்கெட வுரச்சாரியை
வரும.

வாலாறு. ஒருபது, இருபது.

உசூங. மூன்றன்மெய்யே பகாரமாகும்.

(இ-ள்.) மூன்றென்னு மெண்ணின்கணின்ற நகரமெய் பகர
மெய்யாகத்திரியும்.

வாலாறு. முப்பது.

உசூச. நான்கன்மெய்யே பகாரமாகும்.

(இ-ள்.) நான்கென்னு மெண்ணின்கணின்ற நகரமெய் பகர
மெய்யாகத்திரியும்.

வாலாறு. நாற்பது.

உசூரு. ஐந்தென்றே பகாரமாகும்.

(இ-ள்.) ஐந்தென்னு மெண்ணின்கணின்ற பகரமெய் பகரமெய்
யாகத்திரியும்.

வாலாறு. ஐம்பது.

உசூசு. எட்டனுடம்புணவ் வாசுமென்ப.

(இ-ள்.) எட்டென்னு மெண்ணின்கணிநற டகரமெய்னகர மெய்யாகத்திரியும்.

வாலாறு. என்பது

உசூஎ. பந்துமுன்வருங் காலையான.

(இ-ள்.) பததென்னு மெண்ணுப்பெயா வருங்காலெனக.

உசூஅ. அளவுநிறையும் வரினியல்பாகும்.

(இ-ள்.) அளவுபெயரு நிறைப்பெயரும் வரினியல்பாம்.

வாலாறு. ஒருகலம், ஒருகழஞ்சு, இருகலம்.

உசூகூ. மூன்றன்புள்ளி வந்ததுமாகும்.

(இ-ள்.) மூன்றென்னு மெண்ணின்கணின்ற னகரமெய் வந்த மெய்யாகத்திரியும்.

வாலாறு. முக்கலம், முக்கழஞ்சு எனவரும்.

உஎய. ஐந்தனொற்றே மெல்லெழுத்தாகும்.

(இ-ள்.) ஐந்தென்னுமெண்ணின்கணிநற நகரமெய் வருமொழி வல்லெழுத்துக்கேற்ற மெல்லெழுத்தாகத்திரியும்.

வாலாறு. ஐங்கலம், ஐங்கழஞ்சு.

உஎக. வல்லெழுத்துவருஉங் காலையான.

(இ-ள்.) க, ச, த, பக்கள்வருங் காலெனவறிக.

உஎஉ. ஐந்துமூன்று நமவருகாலை
யொற்றியனிலைகெட வந்ததுமாகும்.

(இ-ள்.) ஐந்தென்னுமென்னு மூன்றென்னுமென்னும, நகர மகரங்கள் வருங்காலவந்த மெய்யாகத்திரியும்.

வாலாறு. ஐநாழி=ஐமமண்டை; முநாழி=மும்மண்டை.

உஎங. மூன்றனொற்றே வகரம்வரும்வழி
தோன்றியவகரத் துருவாகும்மே.

(இ-ள்) மூன்றென்னு மெண்ணின் கணின்ற நகரமெய் வகரம வருங்கால வந்த வகரவடிவாமென்க.

வரலாறு. மூவட்டில்.

உஎசு. நான்கன்மெய்யே லகாரமாகும்.

(இ-ள்.) நான்கென்னு மெண்ணின்கணின்ற நகரமெய்லகர மெய்யாகத்திரியும்.

வரலாறு. நாலவட்டில்.

உஎரு. ஐந்தனொற்றே யடியொடுகெடுமே.

(இ-ள்) ஐந்தென்னு மெண்ணின்கணின்ற நகரமெய்முன்வடிவு கெடும்.

வரலாறு. ஐவட்டில்.

உஎசு. ஒன்றுமிரண்டு முயிர்வருகாலை
யுகரங்கெடுத்த லாவயினுன.

(இ-ள்) ஒருஇருவென முடித்தறினற விரணடென்களின்முன் னுயிரவரி னுகரங்கெடும.

வரலாறு. ஓரகல், ஈரகல் எனவரும்.

உஎஎ. மூன்றுநான்கு மைத்துந்தோன்றிய
வகரத்துருவாய் வழங்குமென்ப.

(இ-ள்.) மூன்றென்னுமெண்ணும், நான்கென்னுமெண்ணும், ஐந்தென்னுமெண்ணும் முற்றோன்றி நின்றவகரம வருமொழிக்குக் கூறியவியல்பாக மூன்றுக்கு வகரமும், நான்குக்கு வகரமும் ஐந்து கெடுத்தலுமாம்.

வரலாறு. மூவ்வகல், நாலகல், ஐயகல் எனவரும்.

உஎஅ. உழக்குவரின்முத னீளுமூன்றெண்ணே.

(இ-ள்.) உழககென்னுஞ் சொல்வரின மூன்றென்னு மெண் முதனீளும்.

வரலாறு. மூவுழக்கு எனவரும்.

உஎக. ஆறுமவ் வியல்பிற்றாகும்.

(இ-ள்.) ஆறென்னுமெண்ணு முதனீற்றம்.

வரலாறு. ஆறகல்.

உஅய. ஒன்பானின்னெடு மொழுகுமென்ப.

(இ-ள்.) ஒன்பதென்னு மெண்ணுப்பெயர் இன் சாரியை பெறு மென்க.

வரலாறு. ஒன்பதின்சுலம்.

உஅக. நூறென்கிளவி வரினியல்பாகும்.

(இ-ள்.) நூறென்னு மெண்ணுப்பெயர்வரி னியல்பாகும்.

வரலாறு. ஒருநூறு, இருநூறு.

உஅஉ. மூன்றன்மெய்யே நகரமாகும்.

(இ-ள்.) மூன்றென்னு மெண்ணின்கணின்ற னகரமெய் நகர வெற்றுகத்தரியும்.

வரலாறு. மூந்தூறு.

உஅங. நான்குமைந்து முதனிலைதிரியா.

(இ-ள்.) நான் கென்னுமெண்ணு மைந்தென்னுமெண்ணுநதம் மொற்றுக்க ணிலைதிரியாவாமென்க.

வரலாறு. நானூறு, ஐநூறு எனவரும்.

உஅச. ஒன்பாடுபதது நூறுமொன்றின்
முன்னதினேனைய முரணியொவ்வொடு
தகாநிதீஇப்பஃ தகற்றினவ்வை
நிரலேணளவாய்த திரிப்பதுநெறியே.

(இ-ள்.) ஒன்பதென்னு மெண்ணெடு பததென்னுமெண்ணும் நூறென்னுமெண்ணும் வந்து புணரின் பததென்னுமெண்ணை நூறாகவும், நூறென்னுமெண்ணை யாயிரமாகவுந் திரித்து, ஓகரத்தொடு தகரமெய்யை நிறுத்திப் பததைக்கி னகரமெய்யை முறையே னகரமெய்யாகவும், ளகரமெய்யாகவுந் திரிப்பது நெறியாமென்க.

வரலாறு. தொண்ணூறு, தொள்ளாயிரம்.

உஅரு. உகரங்கெடுமுத லோடுமிரண்டு
மாயிரமுன்வருங் காலையான.

(இ-ள்.) ஆயிரமென்னு மெண்வரி னென்றென்று மெண்ணி
னுகரமு மிரண்டென்னுமெண்ணி னுகரமுங்கெடும்.

வரலாறு. ஓராயிரம், ஈராயிரம்.

உஅசு. மூன்றன்மெய்யே வகாரமாகும்.

(இ-ள்.) மூன்றென்னுமெண்ணி னகரமெய் வகரமெய்யாகத்
திரியுமென்க.

வரலாறு. மூவாயிரம்.

உஅஎ. நான்கன்மெய்யே லகாரமாகும்.

(இ-ள்.) நான்கென்னு மெண்ணினகரம் லகரமெய்யாகத்
திரியுமென்க.

வரலாறு. நாலாயிரம்.

உஅஅ. ஐந்தன்மெய்யே யகாரமாகும்.

(இ-ள்.) ஐந்தென்னுமெண்ணின் னகரம் யகரமெய்யாகத்
திரியுமென்க.

வரலாறு. ஐயாயிரம்.

உஅசு. ஆறென்களவி யதனிலைதிரியா.

(இ-ள்.) ஆறென்னுமெண் ணதனிலைகெடாவாம்.

வரலாறு. ஆறாயிரம்.

உசுய. ஒன்பானின்னெடு வருமெனமொழிப.

(இ-ள்.) ஒன்பதென்னுமெண் இன்சாரியை பெறுமென்க.

வரலாறு. ஒன்பதினாயிரம்.

உசுக. தூறாயிரம்வரி னியல்பாகும்மே

(இ-ள்.) தூரூயிரமென்னு மெண்வரி னியல்பாமெனவறிக.

வரலாறு. ஒருதூரூயிரம், இருதூரூயிரம்.

உகூஉ. தூறென்கிளவி யொன்றுமுதலொன்பாற்-நீறு
சீனையொழிய வினவொற்றுமிகுமே.

(இ-ள்.) தூறென்னுமெண்ணுப்பெய ரொன்றுமுத லொன்
பாண்களோடு புணருங்காலீராகிய குற்றிபலுகரங்கெடாது அதற்
கினமாகிய மகரமெய் மிக்குமுடியும்.

வரலாறு. தூறறென்று, தூற்றிரண்டு.

உகூங். அவையூர்பத்தினு மததொழிற்றுகும்.

(இ-ள்.) அந்நூறென்பது நின்று முற்கூறியவொன்று முத
லொன்பாணெண்களை யூர்ந்துவந்த பததென்பதனோடு புணருங்கா
லீறசீனையொழிய வினவொற்றுமிகும்.

வரலாறு. தூறறெருபஃது. தூற்றிருபஃது.

உகூசு. அளவொடுநிறைவரி னவ்வியனிலையும்.

(இ-ள்.) தூறென்னு மெண்ணினோடு அளவுப் பெயரும் நிறைப்
பெயரும் வந்து புணரின் மிககுமுடியும்.

வரலாறு. தூற்றுக்கலம், தூற்றுக்கழஞ்சு.

உகூரு. ஒன்றுமுதலாகிய பததூர்கிளவி
யொன்றுமுதலொன்பாற் கொற்றிடைமிகுமே.

(இ-ள்.) ஒன்றுமுதலெட்டிற்குப் பததேறியொரு சொல்லாய
நின்ற வொருபத முதலாகிய வெண்க ளொன்றுமுத லொன்
பாண்கள்வரின் மிகும்.

வரலாறு. இருபததொன்று, இருபத்திரண்டு, இருபத்துமூன்று.

உகூசு. ஆயிரம்வரினே யின்னேசாரியை
யாவயினொற்றிடை மிகாதியல்பாகும்.

(இ-ள்.) அவ்வொன்று முதலாகிய பததூர்கிளவி யாயிரத்தி
னோடு புணரினின்சாரியைபெறும், ஆயிடைத் தகரமெய் மிகாதியல்
பாம்.

வரலாறு. பதினாயிரம், இருபதினாயிரம்.

உகூள. அளவுநிறையு மாயியறிரியா.

(இ-ள்.) அளவுப்பெயரு நிறைப்பெயரும் புணரின் மிகும்.

வரலாறு. தூற்றுக்கலம், தூற்றுக்கழஞ்சு.

புணரியன் ழந்நும்.

வாலாறு. அவன், அவள், அவர்.

யசு. ஒன்றேபலவென் நிருபாற்றஹிணை.

(இ-ள்.) ஒன்றன்பாலும் பலவன்பாலுமென வஹிணை இரண்
டுபாவினையுடைத்தாம்.

வாலாறு. அது, அவை.

யசு. படர்க்கைப்பெயர்வினை முற்றிருதிணைபா
லனைத்தும்பெறப்படு மல்லனவிரண்டு
மொருமையும்பன்மையும் பெறுமெனமொழிப.

(இ-ள்.) படர்க்கைப்பெயர்ச்சொல்லும் படர்க்கைவினை முற்
றுச்சொல்லும் இருதிணையையுமொழிபெறுமென; தன்மையும் முன்
னிலையும் ஒருமையும் பன்மையும் பெறுமென.

வாலாறு. அவன், அவள், அவர், அது, அவை, படர்க்கைப் பெ
யர். நடந்தான், நடந்தாள், நடந்தார், நடந்தது
படர்க்கைவினைமுற்று. நீ, நீர், முன்னிலப்பெயர்.
யான், யார், தன்மைப்பெயர். நடந்தாய், நடந்தீர்
முன்னிலை வினைமுற்று. நடந்தேன், நடந்தேம்,
தன்மைவினைமுற்று.

யசு. முன்னிலைதன்மை படர்க்கைமுவிடனை.

(இ-ள்.) முன்னிலையும் தன்மையும் படர்க்கையுமெனவிட
முன்றும்.

வாலாறு. நீ நடந்தாய், முன்னிலை; நான் நடந்தேன், தன்மை,
அவன் நடந்தான், படர்க்கை.

யசு. இயல்புந்தகுதியு மெனவழக்கிருமைய.

(இ-ள்.) வழக்கு - இயல்புவழக்கெனவும், தகுதிவழக்கெனவும்
இரண்டுபிரிவினையுடையவாம்.

அவற்றுள்,

யசு. இயல்புமுருஉவிலக் கணமுடையனவிலக்
கணப்போவியென்மொர் கற்றுணர்ந்தோரோ.

(இ-ள்.) மேற்கூறிய விரண்டனும், இயல்புவழக்கு மரீ இய
தும், இலக்கணவழியால் வருவதும், இலக்கணமுடையதுபோல
வருவதும் எனமுயலுகையாம்.

வாலாறு அருமந்தபிள்ளை, சோனாடு, மராடி.

யசு. தகுதிசூழுக்குறி மங்கலமிடக்க
ரடக்கலென்மனா ரறிந்திசினோரே.

(இ-ள்.) தகுதிவழக்கு, குழுக்குறி, மங்கலம், இடக்கரடக்
கல் ஆம்.

வாலாறு பொன்-பறி, ஆடை-காலீ-குழுக்குறி, ஓலை-திரு
முகம்-மங்கலம், ரகாரபகரம் ஆமுன்பகரவீ, இடக்
கரடக்கல்.

யசு. கற்றுணர்வல்லோர் கற்பிததுரைப்பது
செய்யுளென்மனா தெளிந்திசினோரே.

(இ-ள்) பலநூல்களையுமோதி அவற்றின்பொருணன்குணர்ந்த
பெரியோர் கற்பிததுப்பாடுவது செய்யுளாம்.

வாலாறு. இருநோக்கிவருணக ணுள்ளதொருநோக்கு-நோய
நோக்கொன் றநோய் மருந்து.

யசு. தொகையொன்றொழிபொதுச்சொல்லேழுதனினை
தகுதிவினைக்குறிப பன்மொழியாகு
பெயரோகுறிப்புரை யல்லனவெளிப்படை.

(இ-ள்) தொகைக்குறிப்புச்சொல்லும், இருதிணையான் பெ
ணு ளொன்றையொழிக்கும் பொதுச்சொல்லும், முதற்குறிப்புச்
சொல்லும், மூலகைத்தகுதி வழக்குச்சொற்களும், வினைக்குறிப்புச்
சொல்லும், அன்மொழித் தொகைச்சொல்லும், ஆகுபெயரும், கு
றிப்பினாலிருதிணை யைப்பாற் பொருள்களையும் தருகிறசொற்களாம்.
இவையல்லனவெல்லாம் வெளிப்படையாக அப்பொருளைத் தருகிற
சொற்களாம்.

வாலாறு. அலங்குணப்புரவி பைவரொடுகினை இ=தொகைப்
குறிப்பு; ஆயிரமக்கள் பொருதா=ஒன்றொழி பொ
துச்சொல்; அறத்தாறிதுவென=முதற்குறிப்பு; ஈ
காரபகரம்=தகுதி; பொன்னன்=வினைக்குறிப்பு;
பொற்றொடி=அன்மொழித்தொகை; உலகு=ஆகு
பெயர்.

யசு. எனகாவிற்றுதி குடிநிலங்குழுக்குறி
தினைநிலைகினைநிலை பண்புகொள்பெயரோ

யெண்ணுப்பெயரொடு சுட்டுவினாப்பெய்
ருயாதிணையாண்பாற் படர்க்கைப்பெயரோ.

(இ-ள்.) னகாமெய்யீரூசிய குடிப்பெயரும் நிலப்பெயரும் குழுவின்பெயரும் வீணப்பெயரும் திணைநிலைப்பெயரும் சினை நிலப்பெயரும் குணப்பெயரும் எண்ணுப்பெயரும் சுட்டுப்பெயரும் வினாப்பெயரும் உயாதிணையாண்பாற் படர்க்கைப்பெயராம்.

வரலாறு. மலயமான், சேரமான், குடி, அருவாளன், சோழியன் நிலம்; அவையததான், அததிக்கோசததான், குழு; வருவான், போவான், வீணை; வெறபன், சோபபன், திணை, பெருங்காலன், திணிதோளன், சினை, கரியன், செய்பன், பண்பு, ஒருவன், என், அவன், இவன், உவன், எட்டு; எவன்? யாவன்? வினா.

உய. கோவேள்விடலை குருசிறேன்ற
லாடீஉநம்பியு மதன்பாலவென்மனா.

(இ-ள்.) கோ, வேள், விடலை, குருசில், தோனறல், ஆடே, நம்பி உயாதிணையாண்பாற் படர்க்கையாம்.

உக. உரைநதகுடிமுத லுற்றளகார

வீற்றவுமகர விறுதிக்கிளவியு
மததிணைப்பெண்பாற் படர்க்கையாகும்.

(இ-ள்.) மேற்கூறிப்போந்த குடிப்பெயர் முதலிய பதத்துப் பெயர்களினின்றுதி ளகரவொற்றுப்பெயரும், இகரவிறுதிப்பெயரும் உயாதிணைப்பெண்பாற் படர்க்கைப்பெயராம்

வரலாறு. சோழியன், சேரமான், அவையததான். வருவான், வெறபன், திணிதோளான், கறுப்பி, ஒருததி, அவள், இவள், உவள், எவள், யாவள் எனவரும்.

உஉ. தையன்மகடே நங்கைசெவிலி
தோழியுமதன்பால வென்மனாற்புலவர்.

(இ-ள்.) தையல், மகடே, நங்கை, செவிலி, தோழி, உயாதிணைப்பெண்பாற் படர்க்கைப்பெயராம்.

உங். குடிமுதலாகக் குறித்தவற்றிறுதி
ரகாராப்பெயரு மாராக்கிளவியு
முயாதிணைப்பலர்பாற் படர்க்கைப்பெயரோ.

(இ-ள்.) குடிமுதலாகக் கருதிய பெயர்களினின்று ரகரவொற்றுப்பெயரும் மார்விகுதிப்பெயரும் உயாதிணைப்பலாபாற் படாககைப்பெயராம்.

வாலாறு. சோழியா, சேரலா, அவையத்தார், வருவா, வெற்பர், திணிதோளர், கரியர், இருவா, அவா, இவா, உவர், எவா, யாவர், கொணமார்.

உசு. துவ்வினுசுட்டொடு சுட்டணையாய்தழும
யாதுமொன்று மஃறிணையொன்றன
பாற்படர்க்கைப்பெய ரொன்மனூபுலவா.

(இ-ள்) துவவிகுதிச் சுட்டுப்பெயரும், சுட்டணையாய்தப்பெயரும், யாதென்னும் வினாப்பெயரும், ஒன்றெனுமெண்ணுப்பெயரும் அஃறிணை ஒன்றன்பாற படாககைப்பெயராமென்க.

வாலாறு. அது, இது, உது, அஃது, இஃது, உஃது, ஒன்று, யாது எனவரும்.

உரு. வகாரவிறுதியும் வையிறுமொழியுங்
களன்னிறுதியுங் கணகருமபிறவு
மததிணைப்பலவின் படாககைப்பெயரே.

(இ-ள்.) வகரவொற்றிறுதியாகிய பெயரும், வைவிகுதிப்பெயரும், களனிறுதிப்பெயரும், எண்ணுப்பெயரும், இவைபோலவனவாகிய பிறபெயரும் அஃறிணைப் பலவின்பாற் படர்க்கைப்பெயராம்.

வாலாறு. அவ-இவ-உவ, அவை-இவை-உவை, நரிகள்-புலிகள், இரண்டு-மூன்று-நான்கு-ஐந்து-ஆறு-எழு.

உசு. பல்லபலசில வென்னும்பெயரு
முள்ளவிலல வுளவிலவென்னும
பெயரும்ததிணைப் பலவின்மேன.

(இ-ள்.) பல-சில, பல-சில; உள்ள-இல்ல, உள-இல அஃறிணைப் பலவின்பாற படாக்கைப்பெயராம்.

உள. சினைப்பெயர்முதற்பெயர் சினைமுதற்பெயரே
முறைப்பெயராதன்மை முன்னிலைப்பெயரே
யெல்லாம்பொதுப்பெய ரொன்மனூபுலவர்.

(இ-ள்.) சினைப்பெயரும், முதற்பெயரும், சினைமுதற்பெயரும், முறைப்பெயரும், தன்மைப்பெயரும், முன்னிலைப்பெயரும், எல்லா மென்னும்பெயரும் இருதிணைகடும் பொதுவாகிய பெயராம்.

அவற்றுள்,

௨௮. சினைப்பெயர்நான்கே சினைமுதற்பெயரொரு
நான்கேயியற்பெயர் நான்கேமுறைப்பெய
ரோரிரண்டென்மனா ருணாந்திசினேரே.

(இ-ள்.) சினைப்பெயர் நான்கு, சினைமுதற்பெயர் நான்கு, இயற்பெயர் நான்கு, முறைப்பெய ரிரண்டாகும்.

௨௯. ஆண்மைச்சினைப்பெயர் பெண்மைச்சினைப்பெய
ரொருமைச்சினைப்பெயா பன்மைச்சினைப்பெய
ரந்நான்கென்ப சினைப்பெயர்க்கிளவி.

(இ-ள்) ஆண்மைச் சினைப்பெயர், பெண்மைச் சினைப்பெயர், ஒருமைச் சினைப்பெயர், பன்மைச் சினைப்பெயரொனச் சினைப்பெயர் நான்காமென்க.

வரலாறு. முடவன் - ஆண்மைச்சினைப்பெயர், முடத்தி - பெண்மைச்சினைப்பெயர், செவியிலி-ஒருமைச்சினைப் பெயர், செவியிலிகள்-பன்மைச்சினைப்பெயர்.

௩௦. ஆண்மையியற்பெயா பெண்மையியற்பெய
ரொருமையியற்பெயர் பன்மையியற்பெய
ரந்நான்காகு மியற்பெயர்மொழியே.

(இ-ள்.) ஆண்மையியற்பெயர், பெண்மையியற்பெயர், ஒருமை யியற்பெயர், பன்மையியற்பெயா என இயற்பெய ரொருநான்கா மென்க.

வரலாறு. சாத்தன்-ஆண்மையியற்பெயர், சாத்தி-பெண்மை யியற்பெயர், கோதை-ஒருமையியற்பெயர், கோதை கள்-பன்மையியற்பெயர்.

௩௧. ஆண்மைச்சினைமுதல் பெண்மைச்சினைமுத
லொருமைச்சினைமுதல் பன்மைச்சினைமுத
லெனநான்காகுஞ் சினைமுதற்கிளவி.

(இ-ள்.) ஆண்மைச்சினைமுதல், பெண்மைச்சினைமுதல், ஒரு மைச்சினைமுதல், பன்மைச்சினைமுதலெனச் சினைமுதற்பெயர் நான் காகும்.

வரலாறு. முடக்கொற்றன்-ஆண்மைச்சினைமுதல், முடக்கொற்றி-பெண்மைச்சினைமுதல், கொடுமபுறமருதி-ஒருமைச்சினைமுதல், கொடுமபுறமருதிகள்- பன்மைச்சினைமுதல்.

௩௨. ஆண்மைமுறைப்பெயர் பெண்மைமுறைப்பெயரெனவிருத்திததவா முறைப்பெயாக்கினிவி.

(இ-ள்.) ஆண்மைமுறைப்பெயர் பெண்மைமுறைப்பெயர் என முறைப்பெயரிசண்டாகும்.

வரலாறு. தந்தை-ஆண்மைமுறைப்பெயர், தாய் - பெண்மைமுறைப்பெயர்.

௩௩. ஒன்றேயிருதிணைத் தன்பாலேற்கும்.

(இ-ள்.) முதற்பெயர் முதலாகக் கூறப்படு மிருபத்தாலும் பிறவுமாகிய பொதுப்பெயர்களு ளொவ்வொன்றே யிருதிணையிலுந் தன்பாலே யேற்றுவரும்.

வரலாறு. சாத்தன்வந்தான், சாத்தன்வந்தது, தாயிவன், தாயிபசு, பிறவுமன்ன.

௩௪. மகடீஉக்குறித்த வெல்லாப்பெயரு
மொன்றற்குமொருததிக்கு மொன்றியநிலையே.

(இ-ள்.) பெண்மையைப்பற்றி வருகிறநான்குபெயரும், அஃறிணையொன்றற்கும், உயர்திணையொருததிக்கு முரியவாம்.

வரலாறு. சாத்திவந்தது - சாத்திவந்தான், முடத்திவந்தது - முடத்திவந்தான் பிறவுமன்ன.

௩௫. ஆடீஉக்குறித்த வெல்லாப்பெயரு
மொன்றற்குமொருவற்கு மொன்றியநிலையே,

(இ-ள்.) ஆண்மையைப்பற்றி வருகிறநான்கு பெயரும் அஃறிணையொன்றற்கும், உயர்திணையொருவனுக்கு முரியவாம்.

வரலாறு. சாத்தன்வந்தது - சாத்தன்வந்தான், முடவன் வந்தது-முடவன்வந்தான்.

௩௬. பன்மையைக்குறித்த பெயரெல்லாமு
மொன்றுபலவொரு மைக்குமுரிய.

(இ-ள்.) பன்மையைப்பற்றி வருகிற மூன்றுபெயரும், அஃறிணையொருமைக்கு மத்தினைப் பன்மைக்கும் உயர்திணை யொருமைக்கு முரியவாமென்க. மூன்றாவன் பன்மையிற்பெயரும், பன்மைச்சினைப்பெயரும், பன்மைச்சினை முதற்பெயருமாம்.

வாலாறு. யானைவந்தது, யானைவந்தன, யானைவந்தான்.

ந.எ. ஒருமையைக்குறித்த வொருமுப்பெயருமொன்றற்கு மொருவர்க்கு முரியவாகும்.

(இ-ள்.) ஒருமையைப்பற்றி வருகிற மூன்றுபெயரும், அஃறிணையொருமைக்கும், உயர்திணை யொருமைக்கு முரியவாம்.

வாலாறு கோதைவந்தது, கோதைவந்தான், கோதைவந்தான்.

ந.அ. தாமெனும்மொருபெயர் பன்மைக்குரிய.

(இ-ள்.) தாமென்னும்பெய ரிருதிணைக்கண்ணும் பன்மைப்பாற் குரியவாம்.

வாலாறு தாம்வந்தன

ந.சு. தானெனும்மொருபெய ரொருமைக்குரிய.

(இ-ள்.) தானென்னும் பெயரிருதிணைக்கண்ணு மொருமைப்பாற் குரியவாம்.

வாலாறு. தான்வந்தான், தான்வந்தது.

ச.யி. எல்லாமென்ப திருதிணைப்பன்மைப் பெயரொடுநிலையும் பெற்றித்தாகும்.

(இ-ள்.) எல்லாமென்னும்பெய ரிருதிணைக்கண்ணும் பன்மையைக்குறித்துவரும்

வாலாறு. எல்லாம்வந்தேம், எல்லாம்வந்தீர், எல்லாம்வந்தன.

ச.க. நீயிர்நீபாறெளி விலவாமென்ப.

(இ-ள்.) நீயிர்-நீயென்னுமிரண்டுபெயரும், திணைப்பகுதிதெரிய நில்லாவாம்; இருதிணையும் உடன்றோன்றும் பொருளவாம்.

வாலாறு. நீயிர்வந்தீர், நீவந்தாய் என இருதிணைக்கும் பொதுவாய நின்றனமகாண்க.

அவற்றுள்,

சஉ. நீயென்கிளவி யொருமைக்குரிய.

(இ-ள்.) மேற்கூறிப்போந்த விரண்-னுள், நீயென்னு மொருபெயர் ஒருமைக்குரியவாம்.

வாலாறு. நீவந்தாய் எனவரும்.

சங. நீயிரெனும்பெயா பன்மையொடுதிலையும்,

(இ-ள்.) நீயிரென்னுமொருபெயா பன்மைக்குரியவாம்.

வாலாறு. நீயிர் வந்தீர் எனவரும்.

சச. ஒருவரென்ப துயரிருபாற்றாய்ப்
பன்மைவினையொரும பாங்கிறறென்ப.

(இ-ள்.) ஒருவரென்னும்பெய ருயர்திணைமுப்பாலு ளொருபால் விளக்காது ஒருவனொருத்தியெனனு மிருபாறகும் பொதுவாய் நிற்கும்.

வாலாறு ஒருவர் வந்தா.

சரு. இன்னபெயரே யிவையெனல்வேண்டின்
முன்னஞ்சோததி முறையானுணர்க.

(இ-ள்.) நீயா, நீ, ஒருவர் என்பனவற்றை யின்னபாற்பெய ரென்றறியவழிற் சொல்லுவான் குறிப்பொடு கூட்டி முறையா னறிக.

வாலாறு. ஒருசாத்த னொருவனும், ஒருத்தியானும், பலரானும், ஒன்றானும், பலவானும், தன்னுழைச்சென்ற வழி, நீ வந்தாய், நீயிர்வந்தீரென்னு மனறையான் டது கேட்டான் இவனின்னபால் கருதிக் கூறின னென்பதுணரும்.

சசு. பெண்மகளென்னும் பெயர்வினையொருங்
காலதற்குரிய வினையொடுசிவனும்.

(இ-ள்.) பெண்மகளென்னும்பெயர் வினையொருங்கால் பெண்மைக்குரிய வினையொருங்கும்.

வாலாறு. பெண்மகள்வந்தாள் எனவரும்.

சுஎ. யாப்பினுள் ஆ, ஒ வாகலுமுளவே.

(இ-ள்.) செய்யுளுள் ஆகாரம் ஓகாரமாய்த் திரிதலுமுளவா மென்க.

வாலாறு. வில்லான், வல்லோன், தொடியான், தொடியோன், நல்லார், நல்லோர்.

சுஅ. எல்லாப்பெயரும் வேற்றுமையேற்கும்.

(இ-ள்.) பெயர்ச்சொல்லெல்லாம் வேற்றுமைபெறும்.

சுக. வேற்றுமைதானே விளியோடெட்டே.

(இ-ள்.) விளியேற்றுமையோடு வேற்றுமைபெட்டாகும்.

நும. பெயரையொடுகுவ் வின்னதுகண்விளி.

(இ-ள்.) எட்டெனக்கூறிய வேற்றுமையாவன பெயரும், ஐயும், ஓகியும், குவையும், இன்னும், அதுவும், கண்ணும், விளியுமாமென்க.

நுக. ஆறனுருபு மேற்கும்வ்வுருபே,

(இ-ள்.) பெயராய்நிறகின்ற வெழுவாயுருபே ஐமமுதலாகிய வாவேற்றுமை யுருபுகளையு மேற்கும்.

வாலாறு. மரம, மரத்தை, மரத்தொடு, மரத்துக்கு, மரத்தின் மரத்தது, மரத்துக்கண்.

நுஉ. நீயிர்நீவிநா நெழுவாயலபெறு.

(இ-ள்.) நீயிர், நீவிர், நான், எழுவாயல்லாத வேற்றுமை யுருபுகளைப் பெறுவாம்.

வாலாறு. நீயிர் வந்தீர், நீவிர் வந்தீர், நான் வந்தேன்.

நுக. எழுவாயுருபு பெயர்தோன்றுநிலையே.

(இ-ள்.) மேற்கூறிப்போந்த வேற்றுமையுருபுகளுண் முதற் கடபெயரென்று கூறப்பட்ட வேற்றுமையுருபாவது பெயர்தோன்றிய துணையாய் நிற்குநிலையையா மெனவறிக.

௩௪. வியங்கோள்வினைநிலை வினாவேபெயர்ப்பண்
பதன்பொருளுளென்மனா ரறிந்திசினோரே.

(இ-ள.) வியங்கோளும், வினைநிலையும், வினாவும், பெயரும்,
பண்பும் அதன்பொருளாம்.

வாலாறு ஆ வாழ்க, ஆ வந்தது, ஆ யாது, ஆ கன்று, ஆ
கரிது.

௩௫. ஐயேயிரண்டா வதனுருபாகும்.

(இ-ள்.) இரண்டாமவேற்றுமை யுருபுஐயொன்றேயாம்.

௩௬. காப்பினொப்பி னுக்கலினழிததலி
னடைதலினீததலி னஞ்சலினுடைமையி
னன்னபிறவு மதன்பயனிலையே.

(இ-ள.) காப்பும், ஒப்பும், ஆக்கலும், அழித்தலும், அடைதலும்,
நீத்தலும், அஞ்சலும், உடைமையும் இவைபோல்வன பிறவு பிரண
டாம் வேற்றுமைப் பொருணிலையாமென்க.

வாலாறு. ஊரைப்புரக்கும், வேளையொக்கும், மரத்தைவளர்க்
கும், வேலிசெயப்பிரிக்கும், பதியையடையும், மாயை
பைகீக்கும், பேயையஞ்சும், பொருளையுடையன பிற
வுமன

௩௭. ஆலானோடொடுமூன்றன னுருபே.

(இ-ள்.) மூன்றாம்வேற்றுமை யுருபாவது ஆல், ஆன, ஓடு, ஓடு
ஆம்.

௩௮. கருவியுடனிகழ்வு கருத்தாவதன்பொருள்.

(இ-ள்.) கருவியும், உடனிகழ்ச்சியும், கருத்தாவும் மூன்றாமவே
ற்றுமைப் பொருணிலையாமென்க.

வாலாறு. வாளால்வெட்டினான், மகனாடு தந்தைவந்தான்,
அகத்தியனாற் றமிழுணாககப்பட்டது எனவரும்.

௩௯. குவ்வேநான்கன னுருபாகும்மே.

(இ-ள்.) நான்காமவேற்றுமை யுருபாவது குவ்வொன்றேயா
மென்க.

௯௮. கொடைபகைசிறப்புக் காதறகுதி
யதுவாதன்முறை பொருட்டதன்பயனிலையே.

(இ-ள்.) கொடையும், பகையும், சிறப்பும், காதலும், தகுதியும், அதுவாதலும், முறையும், பொருட்டும் நான்காம் வேற்றுமைப் பொருணிலையாமென்க.

வாலாறு. இரவலர்க்குப் பொன்கொடுத்தான், பாம்புக்குக்கருடன்பகை, கற்பார்க்குச் சிறந்தனசெவி, நட்டார்க்குக் காதலன், அருங்கல நரசர்க்குரித்து, குண்டலத்திற்குப்பொன், சாத்தனுக்கு மகனிவன, கூலிக்குக் குற்றேவல்.

௯௯. இல்லுமின்னுமைந் தாவதனுருபே.

(இ-ள்.) ஐந்தாம்வேற்றுமை யுருபாவது இல், இன் ஆம்.

௧௦௦. அச்சமாக்க மதனெடுத்தல்
பற்றுவிடனீங்க லொப்பில்லையேது
பிறவுமதன்பொரு ணிலையாகும்மே.

(இ-ள்.) அச்சமும், ஆக்கமும், தீர்தலும், பற்றுவிடலும், நீங்கலும், ஒப்பும், எல்லையும், ஏதுவும், ஐந்தாமவேற்றுமைப் பொருணிலையாம்.

வாலாறு. கள்ளரினஞ்சும், வாணிகத்தினுயினான், ஊறிற்றீரந் தான், காமததிற் பற்றுவிட்டான், மலையின்வீழருவி, காக்கையிறகரிது களம்பழம், மதுரையின் வடககுச் சிதம்பரம், கல்வியிற் பெரியன் கமபன் எனவரும்.

௧௦௧. ஒருமைக்கதுவு மாதுவும்பன்மைக்
கவவுமாறு வதற்குருபாகும்.

(இ-ள்.) ஆறாமவேற்றுமை யுருபாவது ஒருமைக்கு அதுவும் ஆதுவும், பன்மைக்கு அகரமும் ஆகுமென்க.

௧௦௨. அதன்பொருள்குணமுறுப் பொன்றன்கூட்டந்
திரிபினுக்கமொடு பலவினீட்ட
மாந்தற்கிழமையும் பிறிதின்கிழமையு
மாகுமென்மனா ரறிந்திசினேரே.

(இ-ள்.) பண்பும், அவயவமும், ஒருபொருட் கூட்டமும், ஒன்றுதிரிக்தொன்றாகலும், பலபொருட்கூட்டமும் ஆகியவைநதுதற்கிழமைப்பொருள்ஊயு மவையல்லாத பிறிதின் கிழமைப்பொருள்ஊயு முடையனவாக வவ்வுருபுகளையேற்ற பெயர்ப்பொருள்களவேறுபட்ட விவவிருவகைச சம்பந்தப்பொருள்களுமாமென்க.

வாலாறு. சாத்தனதுகருமை, நெல்லதுகுப்பை, நெல்லினது பொரி, பறவைகளதுகூட்டம், தற்கிழமை; சாத்தனதுபசு, பொருள்; சாத்தனதுவீடு, இடம்; சாத்தனதுநாள, காலம்; மூவகைப்பிறிதின்கிழமை, என்னது கை, தனகைகள்.

கூடு. கண்முதலியனவே முனதுருபாகும்.

(இ-ள்) ஏழாமவேற்றுமை யுருபாவது கண்முதலியனவாம்.

கூகூ. அதன்பொருள்பொருண்முத லாறிருகிழமையினிடனாய்நிற்ப தென்மனாபுலவர்.

(இ-ள்.) பொருளும், இடமும், காலமும், சீனையும், குணமும், தொழிலும் ஆறும் தற்கிழமைப்பொருள் பிறிதின் கிழமைப்பொருள்களுக்கும் இடமாய்நிறகின்ற வருபேற்றபெயர்ப்பொருள வேறுபட்ட வவ்விடப் பொருணிலையாம்.

வாலாறு. மணியின்கணிருக்கின்றதொளி, தற்கிழமை=பனை யின்கண்வாழ்கின்ற தன்றில, பிறிதின் கிழமை=பொருள்; ஊரின் கணிருக்கு மிலலம், தற்கிழமை - ஆகாயத்தின்கட பறக்கின்றது பருவது, பிறிதின் கிழமை - இடம்; நாளின் கணழிகையுள்ளது, தற்கிழமை - வேளிறகட்பாதிரிபூக்கும், பிறிகின்கிழமை - காலம்; கையின்கணுள்ளது விரல, தற்கிழமை - கையின்கணவிளங்குகின்றது கடகம், பிறிதின் கிழமை - சீனை; கறுப்பின் மிக்கதழுரு, தற்கிழமை - இளமையின்கண்வாய்த்தது செலவம், பிறிதின் கிழமை - பண்பு; ஆடற்கணுள்ளது சதி, தற்கிழமை - ஆடற்கடபாடப்பட்டது பாட்டு, தொழில.

கூள. கண்கால்புறமக முள்ளுழைகீழ்மேல் பின்சாரயல்புடை யாறேவகையெனாறு முன்னுவிடைகடை வலமிடமெனாறு வன்னபிறவு மதன்பாலவென்மனார்.

(இ-ள்.) கண்முதலிட மீறாகக்கூறிய பத்தொன்பது மவைபோல்வனபிறவு மேழாவதன்றிறத்தனவாம்.

வரலாறு. கண்ணகல், ஊர்க்கால், ஊர்ப்புறம், எயிலகம், சில்
லுன், அரசனுழை, ஆலின்கீழ், மரத்தின்மேல், ஏர்
ப்பின், காட்டுச்சார், உறையூரககயல், எயிற்புடை,
வடபால், புவிமுன், நூலினிடை, நூலினகடை,
நூலின்றலை, கைவலம், தன்னிடம், அவ்விடப்
பொருள்பற்றி யேழாம வேற்றுமை வந்தவாறு
காண்க.

சு.அ. வேற்றுமைப்பொருளை விரிக்குங்காலை
யீற்றினின்றியலுந் தொகையிற்பிரிந்து
பல்லாறாகப் பொருள்புணர்திசைச்சு
மெல்லாச்சொல்லு முரியவென்ப.

(இ-ள்.) வேற்றுமைத்தொகைப்பொருளை விரிக்குமிடத்து வே
ற்றுமையேயன்றி யன்மொழிகதொகையும் விரிப்புழிப் பலலாற்றா
ன்மொழிப்பொருளோடு புணர்துவரு மெல்லாச் சொல்லும்
விரிக்கப்படும்.

வரலாறு. தாழ்குழல் - தாழ்குழலையுடையான், கருங்குழல் -
கருங்குழலையுடைய பேஷைபிறவுமனன்.

சு.சு. சினைநிலைக்கிளவிக் கிரண்டுமேழும
வினைநிலையொக்கு மென்மனூர்புலவர்.

(இ-ள்.) சினைமேனிற்ரு சொல்லிற்கிரண்டாவது மேழாவ
தும் வினைநிலைக்கணுக்கும்

வரலாறு. கோட்டைக் குறைத்தான், கோட்டின் கட்டுறைத்
தான்.

எயி. கன்றவிற்செலவி னென்றுமார்வினையே.

(இ-ள்.) கன்றற்பொருண்மேல் வருஞ்சொல்லும், செலவுப்பொ
ருண்மேல் வருஞ்சொல்லும் இரண்டாவதற்கு மேழாவதற்குத் தொ
ழிலாம்.

வரலாறு. சூதினைக்கன்றினான், சூதினகட்கன்றினான், நெறி
யைச்சென்றான், நெறிககடசென்றான்.

எக. முதற்காறாயிற் சினைக்கிரண்டாகும்.

(இ-ள்.) முதலுக்காரும்வேற்றுமை வருமாயிற் சினைக்கிரண்
டாம்வேற்றுமை வரும.

வரலாறு. யானையது கோட்டைக்குறைத்தான்.

௭௨. முதலிவைசினையிவை யெனவேறுளவில
வுபாப்போர்குறிப்பி னவற்றேபிண்டமும்.

(இ-ள்.) முதற்பொருள்களிவை சினைப்பொருள்களிவை யென்
கிறதற் கிரண்டாகப் பிரித்துச்சொல்வோரது குறிப்பின் மாததிரை
யனவேயாம, பிண்டப்பொருளு மததன்மைததாம.

வாலாறு யாணைபைக் குறித்தபோ தியாணையுண்டாகவதன
துகைகான் முதலியவைவேறில்லையா மவயவததை
ககுறித்தபோதியாண வேறில்லையா மாதலாலிவ்
வாறு கூறப்பட்டன; இனிப்பிண்டப் பொருணெல்
லைப் பொலியின்கண்வாரினுன் பிண்டப்பொருளா
கிய பொலிகுப்பையும் பிண்டத்த பொருளாகிய
நெல்லும் வேறுகாமையா லவவிரண்டிடத்தும் ஐயு
ருபு வருவது சிறப்பன்றும்.

௭௩. மூன்றிற்கோதிய வொருவினையொடுச்சொ
லுயர்திணையுணாததும் பெயர்வழித்தோன்றும்.

(இ-ள்.) மூன்றாவதற்குக்கூறிய வொருவினையொடு மொழி
யுயர்திணைப்பொருளாத தெரிவிக்குமபெயர் வழித்தோன்றும்

வாலாறு. ஆசிரியனோடு மாணாகர்வந்தார்.

௭௪. ஐந்தினுமூன்றினு மறையுமாக்க
மொடுபுணரோதுப் பெயாச்சொற்கிளவி
நோக்குநோக்கொரு தன்மையவாகும்.

(இ-ள்.) ஐந்தாமவேற்றுமைக்கண்ணு மூன்றும் வேற்றுமைக்
கண்ணுங்கூறிய வாககத்தோடுகூடிய வேதுசொ லவவேதுப்பொ
ருண்மையே நோக்குநோக் கொருதன்மையவாம்.

வாலாறு. வாணிகத்தினையினுன் - வாணிகத்தினையபொருள், வா
ணிகத்தானையினுன் - வாணிகத்தானையபொருள்.

௭௫. இரண்டனோக்கமு மவற்றொடுநிலையும்.

(இ-ள்.) இரண்டாவதற்குக்கூறிய நோக்கப்பொருண்மைநோ
க்கிய நோக்கமு மைந்தாவதற்கு மூன்றாவதற்குமுரிய வேதுப பொ
ருண்மையுமாம்.

வாலாறு. வானோக்கிவரமு மூலகெல்லா மன்னவன்,கோனோக்
கிவரமுங்குடி, வாண நோக்கிவரமும், வானோக்கி
வரமும், வானோக்கிவரமும்.

எசு. உயர்திணைமருங்கினு லாறுமொத்தியலும்.

(இ-ள்.) உயர்திணைக்க னுன்காமவேற்றுமையுருபும் ஆறும்வேற்றுமை யுருபு மொருதன்மையவாம்.

வாலாறு. நம்பிக்குமகன், நம்பியதுமகன்.

எள. இரண்டுமூன்றுந் தமொறுதொழில்வயிற்
கடிநிலையின்றே பொருளவயினுன.

(இ-ள்.) இரண்டாம் வேற்றுமையு மூன்றாம் வேற்றுமையும் தனக்கேயுரித்தாய்நிலலா தொருகாலீற்றுப் பெயரொடுஞ்சென்தும தடுமாறுந் தொழிலொடு தொடராதபெயாக்குக் கடியப் படாவாம், அவ்வேற்றுமைதொகக அவற்றின் பொருணிறகுந் தொகைக்கண.

வாலாறு. புலிகொன்றயாளை, புலியைக்கொன்றயாளை, புலி யாறகொன்றயாளை.

எஅ. ஆறுமேழும வாழ்ச்சியொடுசிவனும.

(இ-ள்.) ஆறும்வேற்றுமையும், ஏழாமவேற்றுமையும் வாழ்ச்சிக் கொக்குமென்க.

வாலாறு. காட்டதியாளை, காட்டின்கணயாளை.

எசு. இரண்டுமூன்று மோம்படைக்கொக்கும்.

(இ-ள்) ஓம்படைப் பொருண்மைக்கு இரண்டாம்வேற்றுமை யும் மூன்றாம்வேற்றுமையுமொத்த வுரிமையவாமென வறிக.

வாலாறு. புலியைப்போற்றிவா, புலியாற்போற்றிவா.

அயி. நான்குமாறுங் கொடையெதிர்க்கொக்கும்.

(இ-ள்.) கொடையெதிர்ப் பொருண்மைக்கு நான்காமவேற்று மையு மாறும்வேற்றுமையு மொக்கும்.

வாலாறு. நாகர்க்குப்பலி, நாகரதுபலி எனவரும்.

அக. அச்சப்பொருண்மைக் கைந்துமிரண்டு
மெச்சமிலவே பொருள்வயினுன.

(இ-ள்.) அச்சப்பொருண்மைக்கு ஐந்தாம் வேற்றுமையும் இரண்டாம்வேற்றுமையும் வரும்.

வரலாறு. பழியினஞ்சும், பழியையஞ்சும்.

அஉ. வேற்றுமையீற்றினு நிற்பினும்வகையார்.

(இ-ள்.) வேற்றுமைத தொடரிறுதிககண்ணு நிற்பலை நீக்கார்.

வரலாறு. கடந்தானிலத்தை, வந்தான்சாததனெடு, கொடுத்தான் சாததற்கு, வலியன் சாததனின், ஆடைசாததனது, கூடைகுன்றககண்.

அங. யாதனுருநிற் கூறிறறையினும்
பொருளசென்மருங்கின் வேற்றுமைசாரும்.

(இ-ள்) எவவுருபிற கூறிறறனாலும் பொருள்போம் வழியே வேற்றுமை பொருளதுமெனக.

வரலாறு. மனறகின்ற நாணற்கிழங்கின்முனே, மனற்கணீன்ற நாணற்கிழங்கின்முனே.

அச. ஒருநுபேனைய வருபொடி சிவனலுந்
தொககுதினறொழுகலும் வழுவாகாவே.

(இ-ள்) ஒருநுபேற்றுமையருபு வேறொரு வேறறமையருபொடி பொருந்தலும் தொககுதினறு நடத்தலும் குறறமில்லயாம்.

வரலாறு. சாததனதனை, சாததனதனெடு, சாததனதற்கு, சாததனதனின், சாததனதுவது, சாததனதன்கண், நிலங்கடந்தான், தாய்மூவா, கருப்புமேலி, வரைவீழ்ருவி, சாததனகை, குறறகககை.

அரு. எதாமறுததுரைப்பினும் பொருணிலைதிரியா.

(இ-ள்) விதிமுகத்தாறகூறா தெதிர்மறுததுக் கூறினாந் தத்திலககணத்தானவரும் பொருணிலைதிரியா வேறறமையருபுகள்.

வரலாறு. மரத்தைக்குறையான், வேலானெறியான், குறையான், எறயான், என்றவழிவினை நிகழாமையின், மரமும், வேலும், செயப்படு பொருளும், கருவியுமெனப்படாவாயினும் எதா மறைவினையும் விதிவினையோ தொக்குமென்பது நூனமுடிபாகலால் ஆண்டுவந்தவருபும், செயப்படு பொருணமுதலாயின வறுறுமேல வந்தனவேனப்படுமென வழுவகம். திரியம்.

அசு. ஐ, கு, ஆ நென வருஉமிறுதி
அவொடுசிவனும யாபபின்மருங்கே.

(இ-ள்.) ஐ, கு, ஆன் எனவரு மூன்றுபுந் தொடரிறுதிக க
ணின்றவழி அகரத்தோடு பொருந்தி நிறைமுடையனவாஞ் செய்
யுட்கணைனக.

வாலாறு. காவலோனைக் களிற்றஞ்சும்மே, காவலோனக் களி
றஞ்சும்மே, கடிநிலையின்றேயாசிரியற்கு, கடிநிலை
யின்றேயாசிரியற்கு ; புணர்தோகேள விபபுலவரான்,
புணர்தோகேளவிப புலவரான் எனவரும்.

அள. அஃறிணைமருங்கி னான அவாகும்.

(இ-ள்.) அஃறிணைக்கண ஆனஉருபொன்றுமே அகரத்தோடு
பொருந்துமென்க.

வாலாறு. புள்ளினான, புள்ளினான எனவரும்.

அஅ. குசகிலவுருபொடு கூடிநின்றொழுகும்.

(இ-ள்.) நானகாமவேற்றுமை யுருபு சிலவுருபுகளோடுகூடிந
டக்குட.

அசு. இதனதிதுவிந் தன்மைததென்னு
மாறாவதன்பொருண் மையினுமாகும்.

(இ-ள்.) இதன திஃதிததன்மைத தென்னு மாறாவதன் பொ
ருண்மையோடும வரும்.

வாலாறு. யானையது கோடுகூறிது, யானைக்குக்கோடுகூறிது
கூய. ஒன்றையொன்றுகொள் ளிரண்டினுமவருமே.

(இ-ள்) ஒன்றையொன்று கொள்ளுமென்னு மிரண்டா வ
தன் பொருண்மையோடும வரும்.

வாலாறு இவனைக்கொள்ளுமில்வணி, இவட்குக்கொள்ளு மில்
வணி.

கூக. ஒன்றினாலொன்று தொழிற்படற்கொத்த
முன்றாவதனோடு முடிந்துநின்றொழுகும்.

(இ-ள்.) ஒன்றினாலொன்று தொழிற்படற் கொக்குமென்னு முன்றாவதன் பொருணமையோடும வரும்.

வாலாறு. அவராற்செய்யத் தருமக்காரியம், அவர்க்குச்செய் யத் தருமக்காரியம்.

கூஉ. நிலம்வரைக்கிளவி யைந்தொடு நிலையும்.

(இ-ள்.) நிலத்தைவரைந்துகூறு மைந்தாவதன் பொருணமையோடும வரும்.

வாலாறு. கருவூரின்சீழ்க்கு, கருவூர்க்குச்சீழ்க்கு.

கூஉ. முறைப்பெயராறினு முனைக்குமென்ப,

(இ-ள்.) முறைப்பொருண்மையத் தருமாறாவதன் பொருண மையோடும வரும்.

வாலாறு. சாததனது மைந்தன், சாததனுக்கு மைந்தன்.

கூசு. பண்பினுக்கத் தைந்தொடுஞ்சிவனும்.

(இ-ள்.) பண்பினுக்கத் தைந்தாவதன் பொருணமையோடுமவ ரும்.

வாலாறு. சாததனினைடியன், சாததருகெடியன் எனவரும்.

கூடு. காலமுணர்த்து மேழொடுநிலையும்.

(இ-ள்.) காலத்தின கணறியப்படு மேழாமவேற்றுமைப் பொ ருண்மையினும் வருமென்க.

வாலாறு. காலக்கணவரும், காலக்குவரும்

கூசு. பற்றுவிடுபெய னைந்தொடுஞ்சிவனும்.

(இ-ள்.) பற்றுவிடுபொருண்மைப் பெயராகிய வைந்தாமவேற றுமைப் பொருண்மையோடும வரும்.

வாலாறு. மனைவாழ்க்கையின் பற்றுவிட்டான், மனைவாழ்க கைக்குப் பற்றுவிட்டான்.

கூஎ. மற்றையவருபு மவற்றோற்றே

(இ-ள்.) நான்கணுருபல்லாத பிறவுருபுகளுந் தொகையல்லாத தொடர்மொழிக்கண்ணென்றன பொருள சிதையாமலொன்று மயங்கு தற்கட குற்றமிலவாமெனக்.

வாலாறு. தூலதுருதறங் கூறினென்னுந் தொடர்மொழிக்க ஹலைக குற்றங்கூறினெனவும், அவட்குக் குற் றேவல்செய்யுமென்னுந் தொடர்மொழிக்கண அவ ளது சூழ்நேவல்செய்யுமெனவும் வரும்.

கூஅ விளியெனப்படுப வேற்கும்பெயரோடு விளங்குததோன்று மிபற்கையவென்ப.

(இ-ள்.) விளியென்று கூறப்படுவன தமமை யேற்குமபெய ரோடு விளங்குததோன்று மியல்புடையனவாமெனக்.

அதவே,

கூகூ. விளிகொளும்பெயரும் விளிகொளாப்பெயரு மெனவிருத்திறத்தவா மென்மனாபுலவா.

(இ-ள்.) அதவே விளிகொளும்பெயரும், விளிகொளாப்பெய ருமென விரணுதிற்றத்தனவாம்.

அவைதாம்,

ஈ. இ, உ, ஐ, ஒ விற்றுநிகுகிவி யுயாதணைமருங்கின விளியேற்கும்மே.

(இ-ள்.) மேற்கூறப்படுவனவாகிய பெயாதாம் இ, உ, ஐ, ஒ க களையிறுதியாகிய நான்குபெயரும் உயாதணைக்கண விளியுயாரு மெனவறிக.

அவற்றுள்,

ஈக. இ, ஈ யாகும் ஐ, ஆவாகும்.

(இ-ள்.) முற்கூறிய நான்கிற்கிறிதுள் இ, ஈ யாயும் ஐ, ஆ வர பும விளிக்குமெனக்.

வாலாறு. நயி, நயி, நங்கை, நங்காய.

ஈஉ. உகாமோகார மேயொடுசிவனும்.

(இ-ள்.) உ, ஓ, ஏ பெற்றுவிளிக்ஞம.

வரலாறு. (வேந்து, வேந்தே)(கோ, கோவே.)

௩௩. உகரந்தானே குற்றியலுகரம்.

(இ-ள்.) முற்கூறிய வுகரமானது குற்றியலுகரமாம்.

௩௪. உயர்திணைமருங்கினே னையவுயிர்விளியா

(இ-ள்.) உயர்திணைக்கண் முற்கூறிய நான்திறுமல்லாத வுயிர் விளியேலாவா மெனவறிக.

௩௫. அளபெடைமிகு மிகரளிற்றுபெய
ரியற்கையவாகு மெனமனாபுலவர்.

(இ-ள்.) அளபெடை தனமாத்நிரையின மிகரும் இகரவிறுதிப் பெய ரியல்பாய்விளிககுமெனக.

•
வரலாறு. தோழி இ, இ, இ, இ.

௩௬. ஐகாநிறுதி முறைப்பெயர்மருங்கி
னாவோடுவருதற்கு முரியவாகும்.

(இ-ள்.) ஐகாரவிறுதி முறைப்பெயர்க்கண் ஆவோடு விளியேற் று வருதற்குரியவாம்.

வரலாறு. அன்னை, அன்னா, உமமையால், அன்னாய்.

௩௭. அண்மைப்பெயரியல் பாகவிளிகும்.

(இ-ள்.) சமீபப்பெயரியல்பாய விளிக்கும்.

வரலாறு. நம்பி வாழி, வேந்து வாழி, நங்கை வாழி, கோ வாழி.

௩௮. உயர்திணைமருங்கின் னாலளவிறுதி
விளிககுமெனமனார் மெய்யுணாநதோரே.

(இ-ள்.) உயர்திணைக்கண் ன, ர, ல, ள ககளிறுதிப் பெயர்கள் விளியேற்குமெனக.

௩௯. ஏணையுள்ளிகள் விளியேலாவே.

(இ-ள்.) அநநாள்ருமல்லாத மெய்களை யிறுதியாகிய பெயர்கள் விளியேலாவாமென்க.

நாய். அன்னென்னிதுதி யாவாகும்மே.

(இ-ள்.) முற்கூறியவற்றுள் அன்னென்னும் நகரவீறுதி ஆவாகவிளிக்கும்.

வரலாறு. சோழன், சோழர்.

நாயக. அண்மைக்கிள விக்ககரமாகும்.

(இ-ள்.) அண்மைவிளிக்கண் அகரமாய்விளிக்கும்.

வரலாறு. துறைவன், துறைவ, ஊரன், ஊர்.

நாயு. ஆனென்னிதுதி யியற்கையாகும்.

(இ-ள்.) ஆனென்னும நகரவீறுதிபெயர் இயல்பாய் விளிக்கும்.

வரலாறு. மலயமான, சேரமான்.

நாயு. பண்புகொள்பெயரா னுயாகும்மே.

(இ-ள்.) ஆனிறுதி நகரவீற்றுப் பண்புபெயர் ஆயாகவிளிக்கும்.

வரலாறு. கரியான், கரியாய்.

நாயு. தொழிற்பெயர்க்கிளவி யவற்றோற்றே.

(இ-ள்.) ஆனிறுதிதொழிற்பெயர் நகரவீற்றுப் பண்புப் பெயரைப்போல ஆயாகவிளிக்கும்.

வரலாறு. வந்தான், வந்தாய்; சென்றான், சென்றாய்.

நாயு. அளபெடைப்பெயரோ யளபெடையியல்.

(இ-ள்.) ஆனீற்றளபெடைப்பெயர் இகரவீற்றளபெடையைப் போல மூன்று மாத்திரையினீண்டு இயல்பாய்விளிக்கும்.

வரலாறு. உம்பர்கிழா அ, அ, அன்.

நாயு. முறைப்பெயர்க்கிளவி யேயொடுகிவணும்.

(இ-ள்.) நகரமெய்யீற்று முறைப்பெயர்ச்சொல் ஏகாரம் பெற்றுவிளிக்கும்.

வரலாறு, மகனே.

நாயி. யானவனிவனுவன் விளியேலாவே.

(இ-ள.) யான், அவன், இவன், உவன் விளியேலாவாம்.

நாயி. யாவனுமவனியல் பிற்றாகும்மே.

(இ-ள.) யாவனென்னும் வினாப்பெயரும் விளியேலாவாம்.

நாயி. ஆருமருவு மீரோடுசிவனும்.

(இ-ள்.) ரகரமெய்யிறுதியாகிய ஆர், அர், ஈராக விளிக்கும்.

வரலாறு. பார்ப்பார், பார்ப்பார், கூத்தார், கூத்தார்.

நாஉ. தொழிற்பெயாக்களவியேயொடுசிவனும்.

(இ-ள்.) தொழிற்பெயர்க்கு ஈரோடு ஏகாரமுமவது விளிக்கும்.

வரலாறு. வந்தார், வந்தார்.

நாஉ. பண்புபெயரு மவ்வியல்பாகும்.

(இ-ள்.) பண்புபெயரு மேயொடுவிளிகுமென்க.

வரலாறு. கரியார், கரியார், இளையார்.

நாஉ. அளபெடைபெயரே யளபெடையியல்.

(இ-ள்.) ரகரவீற றளபெடைபெயரியல்பாய விளிகும்.

வரலாறு. சிறு அ அர், மகா அ அர்.

நாஉ. அவரிவருவாவினி யடையாவாகும்.

(இ-ள்.) அவர், இவர். உவர், விளியே லாவாகும்.

நாஉ. பாவருநீயிரு மவற்றோற்றே.

(இ-ள்.) யாவா, நீயர், விளியே லாவாமென்க.

நாரு லளக்களினீற்றய நீண்டுவிளிக்கும்.

(இ-ள்.) ல, ள க்களையீறுகிய பெயரீற்றயலெழுத்து நீண்டு விளிக்கும்.

வாலாறு. குருசீல், மக்காள.

ஈஉசு. அயனெடிதாயி னியல்பாகும்மே.

(இ-ள்.) ஈற்றயலெழுதது நெட்டெழுத்தாயி னியல்பாய் வ்ளிக்கும்.

வாலாறு. பெண்பால், கோமாள்.

ஈஉஎ. ஆளெனிறுதிப் பண்புப்பெயரும்
வினைப்பெயர்க்களவியு மாயொடுவிளிக்கும்.

(இ-ள்.) ஆளீற்றுப்பண்புப்பெயரும் வினைப்பெயரும் ஆயாக விளிக்கும்.

வாலாறு. கரியான், கரியாய, நின்றான், நின்றாய் எனவரும்.

ஈஉஅ. முறைப்பெயர்க்கிளவி முறைப்பெயரியல.

(இ-ள்.) ளகாரவீற்று முறைப்பெயர் ளகாரவீற்றுமுறைப் பெயரைப்போல ளகாரமபெற்று விளிக்கும்.

வாலாறு மகள், மகளே எனவரும்.

ஈஉசு. யாவளவளிவ ளுவள்விளியாவே.

(இ-ள்.) யாவள், அவள், இவள், உவள், விளியேலாவாம்.

ஈஉஓ. அளபெடைப்பெயரே யளபெடையியல.

(இ-ள்.) ளளக்களீரூகிய வளபெடைப்பெயர் நீண்டுவிளிக்கும்.

வாலாறு. உழா அ அல், கோ ஒ ஒள்.

ஈஉக. மெய்யுயிரிறுதி விரவுப்பெயர்ச்சொ
லுயர்திணைப்பெயரொடு மொத்தநடக்கும்.

(இ-ள்.) மெய்யையு முயினையு மீரூகிய பொதுப்பெயர்முற் கூறிய வுயர்திணைநெறியான விளியேற்கும்.

வாலாறு. சாத்தி, பூண்டே, தந்தாய, எ-ம்; சாத்தா, கூந்தால் மக்காள், எ-ம; சாத்தி, பூண்டு. தந்தை, சாத்த பிறவுமன்ன.

௩௩௨. ஆவியுமொற்று மந்தமாகிய
வஃறிணைப்பெயரெலா மேயொடுசிவணும்.

(இ-ள்.) உயிரையு மெய்யையு மீராகிய வஃறிணைப்பெய
ரெல்லா மேகாரம்பெற்று விளிக்குமென்க.

வாலாறு. மரமே, நரியே, புலியே, பிறவுமன்ன.

௩௩௩. அம்மவசைச்சொ னீட்டமும்விளிக்கும்.

(இ-ள்.) அம்மவென்னு மசைச்சொனீட்டமும் விளிக்கும்.

வாலாறு. அம்மாகொற்றா.

௩௩௪. இருதிணைமருங்கினு மெல்லாச்சொற்களுஞ்
சேய்மையினளவைக் கடந்துசென்றிசைக்கும்.

(இ-ள்.) இருதிணைககண்ணும விளிககுங்காற் சேய்மையிற்றத்த
மளவைக் கடந்துசென்றொலிக்கும்.

வாலாறு. நம்பீ இ இ, நங்கா அய் பிறவுமன்ன.

௩௩௫. தமர் துமர் தமனுமன் றமணமனுமள்விளி
யேலாநமர்நம ளென்பதுமற்றே.

(இ-ள்.) தமர், துமர், தமன், துமன், தமள், நமள், துமள்,
நமர்விளியே லாவாமெனவறிக.

பெயரியன் ழுற்றும்.

இரண்டாவது வினையியல்.

வினையெனப்படுவது வேற்றுமைகொள்ளாது
நினைபுங்காலைக் காலமொடுதோன்றும்.

(இ-ள்.) வினையென்று கூறப்படுவது வேற்றுமையோடுபொருள்
தாது, ஆராயுங்காலை முக்காலத்தோடும் புலப்படும். ஈண்டு
வேற்றுமையென்றதருபை.

வாலாறு, உண்டான, உண்ணா நின்றான், உண்பான், கரியன்,
வேற்றுமைகொள்ளாது காலமொடு தோன்றியவாறு
காண்க.

க. காலந்தாமே மூன்றென்பெழிப.

(இ-ள்.) மேறேறாதுவாய செய்யப்பட்டகால மூன்றென்று
கூறுவா புலவரெனவறிக.

உ. இறப்புநிகழ்வு மெய்நிவுமென்று
சொலப்படுமூன்று காலமுங்குறிப்பு
வினையொடுபொருந்து மெய்நிலையுடைய
வினைமொழிபிறக்கும் விழுமியநெறிக்கே.

(இ-ள்.) இறந்தகாலமும், நிகழ்காலமும், எதிர்காலமென்று
கூறப்படு மூன்றுகாலமும் குறிப்புவினையோடுமொருநது மெய்ந்
நிலைமையையுடைய வினைச்சொல்லானவை தோன்றுநெறிக்கண்.
எனவே காலமூன்றாவன இறப்பு, நிகழ்வு, ஏதிவு என்பதூஉம்
வெளிப்படக்காலம் விளக்காதன குறிப்பு வினையென்பதூஉம்
பெற்றும்.

வாலாறு. தெரிநிலைவினை உண்டான், உண்ணாநின்றான், உண்
பான்; குறிப்புவினை கரியன், காலமொடு தோன
றுங்கால், பண்குகரியன், இப்பொழுதுகரியன்,
நானைக்கரியன் எனமூன்றுகாலமும் வருதலுமறிக.

ஈ. குறிப்பினும்வினையினுந் தோன்றிக்காலமொடு
வரும்வினைச்சொல்லெலா முயர்தினைக்குரிமையு
மஹினைக்குரிமையு மாமிருதினைக்கு
மொப்பவுரிமையு மெனமுக்கூற்றன.

(இ-ள்.) குறிப்புப்பொருண்மைகண்ணும், தொழிற்பொருண்மைகண்ணும் தோன்றிக் காலத்தோடுவரு மெல்லாவினைசொல்லு முயர்நினைகருரியனவும், அஃறினைகருரியனவும், இரண்டுநினைகரு மொப்பவுரியனவு மென மூன்றுகூற்றனவாந் தோன்றுநெறிக்கண.

வாலாறு. கரியன்,செயடன்என்புழி, தொழின்மை தெறநென விளங்காது குறிததுக கொள்ளப்படுதலிற குறிப பென்றார், உண்டான்கரியன், சென்றது செய்யது, வந்த வ்னையெளிபை.

சு. அம்மாமென்பன விறுதிக்கிளவியுங்
கும்பிம்தும்றுமிறுதிக்கிளவியும
பன்மையுணர்ததுந் தன்மைப்பெயரே.

(இ-ள்.) மேன் மூவகையவெனப்பட்ட வினைசொற்கடாம் அம், ஆம், எம், ஏம் என்னுமீற்றவாகிய மொழியையும் கும், மும், தும், றும் எனனுமீற்றவாகிய மொழியுமாகியவெடமும் பன்மையுணர்ததுந் தன்மைசொல்லாமெனக.

வாலாறு. உண்டனம், உண்டாம், உண்டனெம், உண்டேம், உண்கும், வந்தும், சென்றும், வருதும்யாம்.

அவற்றுள்,

நி. அம்மாமென்பன முன்னிலையொடும்வரும்.

(இ-ள்.) முற்கூறியவெட்டனுள் அம், ஆம் என்கிற இரண்டிறுந் தன்னிலையி னிறகையன்றி முன்னிலையு முடன்படுக்கும்.

வாலாறு. உண்டனம், உண்டாம், யாம், யானும், நீயும்

சு. எம்மேம்பட்டர்க்கை யிடத்தையுமேற்கும்.

(இ-ள்.)எம், ஏம் என்கிற விரண்டிறும், தன்னிலையின்றிகையன்றிப்பட்டர்க்கையு முடன்படுக்கும்.

வாலாறு. உண்டனெம், உண்டேம், யாம், யானும், அவனும்.

எ. கும்பிம்தும்றும் மாகியநான்கும்
பட்டர்க்கைமுன்னிலையொடும் படருமென்ப.

(இ-ள்.) கும், மும், தும், றும் ஆகிய நான்கிறும் தன்னிலையின்றிகையன்றி, முன்னிலையும் பட்டர்க்கையு முடன்படுக்கும்.

வாலாறு. உண்கும், உண்டும், வருதும்,சேறும்,யாம், யானும்,
நீயும் அவனும்.

அ. குடுதுறுவென்னுங் குன்றியலுகா
விறுதியுமென்னே னாலவிருகிளவியுந்
தன்வினையுரைக்குந் தன்மைச்சொல்லே.

(இ-ள்.) கு,டு,து,று என்னுங் குன்றியலுகாத் தை யிறுதி
யாகிய மொழியும், என், ஏன், அல் என்னு மீற்றவாகிய மொழியு
மொருமையைத் தெரிவிக்குந் தன்மைக்கிளவியாம்.

வாலாறு. உண்கு, உண்டு, வருது, சேறு, உண்டனென், உண்
டேன், உண்பல்.

கூ. செய்கென்கிளவி வினையொடுமுடியினும்
விளம்பியமுற்று மென்மனூர்புலவர்.

(இ-ள்.) முற்கூறிய வொருமைத்தன்மையேழனுள் செய்கென்
னுஞ் சொல்வினையொடு முடியுமாயினு முற்றுச்சொல்லாதலிற் திரி
யாவாம்.

வாலாறு. காண்கு வந்தேன்.

ய. அன்னுன் அள்ளு னிறுதிக்கிளவி
யுயர்தனையொருமைப் படர்க்கைச்சொல்லே.

(இ-ள்.) அன், ஆன், அள், ஆள் என்னு மீற்றவாகிய நான்கு
சொல்லும் உயர்திணை யொருமையுணர்த்தும் படர்க்கைச் சொல்
லாம்.

வாலாறு. உண்டனன், உண்டான், உண்டனன், உண்டான்
எனவரும்.

யக. அர்ஆர்பகர விறுதிக்கிளவி
யததிணைமருங்கிற் பல்லோர்படர்க்கை.

(இ-ள்) அர், ஆர், ப என்னு மீற்றையுடையவாய் வருமூன்று
சொல்லு முயர்திணைக்கட்பல்லோரையுணர்த்துமபடர்க்கைச்சொல்
லாம்.

வாலாறு. உண்டனர், உண்பார், உண்ப.

யஉ. மாராக்கிளவியு மவற்றோசற்றே.

(இ-ள்.) முன்னையனவேயன்றி மாரீற்றுமொழியும் பல்லோர் படர்க்கையை யுணர்த்தும்.

வரலாறு. கொண்மார் வந்தார்.

ய௩. ஆண்பெண்பலரொடும் யாரொனுமொழிவரும்.

(இ-ள்.) யாரென்னும் வினாப்பொருளையுணர்த்துஞ் சொல் உயர்திணைக்க ணுண்பெண் பலரொடெவரும்.

வரலாறு. அவனயார், அவன்யார், அவாயா எனவரும்.

ய௪. ஆன்ஆள்ஆர்முத லாவோவாகும்.

(இ-ள்.) பால்வினக்க வருமியல்பையுடைய ஆன், ஆள், ஆர் முதலாகார மோகாரமாகென்க.

வரலாறு. வினவிநிறந்தோனே, நலலைமன்னெனக்கூப்பெ யாந்தோனே, பாசிலை வாடாவள்ளியங் காடி.நந் தோடோ.

ய௫. ஆயென்கிளவியு மவற்றோற்றே.

(இ-ள்.) முன்னிலையீற்றுள், ஆயென்னுமீறு முற்கூறப்பட்டன போல ஆ, ஓவாகுமென்க.

வரலாறு. வந்தோய்மன்றத தென்கடற்சோபப.

ய௬. உண்மையினின்மையின் வன்மையின்ன்மையின் வருவனகாலங் குறிப்பாற்றோன்றும்.

(இ-ள்.) உண்மை, இன்மை, வன்மை, அன்மை, யென்னும் பொருளபற்றி வருவனகாலங் குறிப்பானறியப்படும.

வரலாறு. ஊன், இலன், வலன், அலன்.

ய௭. பன்மையுமொருமையும் பாலறிவந்த குறிப்புப்பொருண்மையைக் கொடுவருவினைச்சொன் மேல்வருமுயர்திணை மருங்கிற்கூறிய தெரிநிலைவினையொடு சிவனுமென்ப.

(இ-ள்.) பன்மையுமொருமையுமாகிய பால்வினக்கிக் குறிப்புப் பொருண்மையை யுடையவாய்வரும் வினைச்சொனமேல்வரு முயர்திணைக்கட்கூறிய தெரிநிலை வினையோடொக்கும்.

வரலாறு. கரியன், கரிபான், கரியன், கரியான், கரியர், கரியார்,
கரியம், கரியாம், கரியெம், கரியேம், கரியென்,
கரியேன்.

யிஅ. அ ஆ வகர விநுதிக்கிளிவி
யஃறிணைபபன்மைப் படர்க்கைச்சொல்லே.

(இ-ள்.) அகர, ஆகர, வகர மெய்யீராகிய மொழிகளஃறி
ணைப பன்மைப் படர்க்கைச்சொல்லாம்.

வரலாறு. உண்டன, உண்ண, வருவ.

யிகு. துடுறுக்குற்றிய லுகாவீற்ற
வத்திணையொன்றன் படர்க்கைச்சொல்லே.

(இ-ள்.) து, டு, றுக் குற்றியலுகரத்தை யீராகியமொழி யஃறி
ணையொன்றன்பாற படர்க்கைச்சொல்லாம்.

வரலாறு. உண்டது, குறுநாட்டு, கூயிற்று எனவரும்.

உயி. எவனென்வினாவே யிருபாற்குமுரிய

(இ-ள்.) எவனென்னும் வினாசொன் மேற்கூறிய அஃறிணை
யிருபாற்கு முரியவாமெனக.

வரலாறு. அஃதெவன், அடையெவன்.

உக. இன்றிலவுடைய வன்றுடைத்தல்ல
வென்பவும்பிறவும் வினைக்குறிப்பாகும்,

(இ-ள்) இன்று, இல, உடைய, அன்று, உடைத்து, அல்ல
என்பவும் இவைபோலவன பிறவுங் குறிப்புவினைச்சொல்லாமென்க.

வரலாறு. கோடினது, செவியில, தோடுடைய, அதுவன்று,
கோடுடைதது அடையல்ல.

உஉ. வியங்கோண்முன்னிலை வினையெஞ்சுகிளிவி
செய்ம்மனவேறு செய்தசெய்யு
மொருகாலுயர்திணை யுணர்த்தியொருகா
லஃறிணையுணர்த்தியு மாயிருதினைக்கு
மொத்தவுரிமைய வாகுமென்ப.

(இ-ள்.) வியங்கோள், முன்னிலை, வினையெச்சம், செயம்மன, செய்த, செய்யும், வேறு ஆகிய வேழுசொல்லும் ஒருகாலுயர்திணையுணர்த்தியும், ஒருகாலஹிணையுணர்த்தியும், இடநிலைக்கு மொத்தவரிமையவாம். வியங்கோள் ஏவற்பொருட்டாய வருவது, முன்னிலை, எதிர்நின்றான நெழிலுணர்த்துவது, வினையெச்சம், வினையொழிபாகவுடையவினை; செயம்மன, மனவீற்றுமுற்ற யெதிர்காலமுணர்த்துவது; வேறு, தனனை யுணர்த்தினதது; செய்த அகரவீற்றெச்சமாயிறந்தகாலமுணர்த்தியது.

உக. ஐயாயிறுதி முன்னிலைக்கிளவி
யொருவனொருத்தி யொன்றற்குமுரிய.

(இ-ள்) முற்கூறியவற்றுள் ஐயும், ஆயும், இறுதியாகிய முன்னிலை வினைச்சொல், ஒருவற்கும், ஒருத்திக்கும், ஒன்றற்குமுரியவாம்.

வாலாறு. உண்டனை, உண்டாய்.

உச. இகரவிறுதியு மவற்றோற்றே.

(இ-ள்.) இகரவீற்று முன்னிலைப்பெயரும், ஒருவற்கும், ஒருத்திக்கும், ஒன்றற்குமுரியவாம்.

வாலாறு. உரைத்தி.

உரு. இர் ஈர் மின்னீ றும்பெயர்க்கிளவி
பல்லோர்மருங்கினும் பலவொடுஞ்சிவனும்.

(இ-ள்.) இர், ஈர், மின், ஈறுகியமொழி பல்லோர்கண்ணும் பலவற்றின் கண்ணும் பொருந்தும்.

வாலாறு. உண்டனீர், உண்டர், உண்மின்.

உசு. முன்னிலையொழியமற் றேனையவெல்லா
மைம்பான்முவிடத் தொடுநிலைபெறுமே.

(இ-ள்.) முன்னிலை வினையொழிய மற்றையவாறும் மூன்றிடம் ஐம்பாற்ரு முரியவாம்.

வாலாறு. அவன்செல்க, அவன்செல்க, அவர்செல்க, அது
செல்க, அவைசெல்க, நான்செல்க, நீசெல்க, அவன்
செல்க.

அவற்றுள்,

உஎ. தன்மைமுன்னிலையொடு சாராவியங்கோள்.

(இ-ள்.) வியங்கோள் தன்மையினும், முன்னிலையினும், நிலை பெறுவாமென வறிக.

உஅ. பல்லோர்படர்க்கை முன்னிலைதன்மையிற்
செல்லாதாகுஞ் செய்யுமென்முற்றே.

(இ-ள்.) பல்லோர்படர்க்கையினும், முன்னிலையினும், தன்மை யினும், செய்யுமென் முற்று நிலைபெறுவாமென்க.

வாலாறு. அவன் செய்யம், அவன் செய்யும், அது செய்யும், அ வை செய்யும்.

உக. செய்துசெய்யு செய்துசெய்தெனச்
செய்யியர்செய்யிய செயின்செயசசெயற்கென
வவ்வகையொன்பதும் வினையெஞ்சுகிளவி.

(இ-ள்.) செயது, செய்யு, செய்பு, செய்தென, செய்யியர், செய்யிய, செயின, செய, செயற்கு ஒன்பதும் வினையெச்சச் சொல் லாம்.

வாலாறு. செய்து வந்தான், உண்ணு வந்தான், நகுபு வந்தான்: சோலைபுகுகென வெப்ப நீங்கிற்று, உண்ணியர் வரு வார், உண்ணிய தந்தான், மழைபெய்யிற் குளநிறை யும், உண்ணவந்தான், உணற்கு வந்தான் எனவரும்.

கஉ. பின்முன்கால்கடை யொடுவான்பாணிடை
மன்னகிளவியு மவற்றியல்பினவே.

(இ-ள்.) பின், முன், கால், கடை, வான், பான், ஈறறவாய் வரு வனவும் வினையெச்சமாமென்க.

வாலாறு கூ. திரபோய்ப் பின்வந்தார், வருமுன் போயினார், நா டிங்கால வருவார், வருங்கடை செல்வார், வருவான் போவான், உண்பான் வந்தான் எனவரும்.

கக. செய்துசெய்யு செய்துவினைமுதன்
முடிபினவாகு மொழியுங்காலே.

இ-ள்.) மேற்கூறியவற்றுள் செய்து, செய்யு, செய்பு, தம்வினை முதல்வினையான்முடியும்,

வாலாறு. உண்டு வந்தான், உண்ணாவந்தான், உண்குடி வந்தான்.

௩௨. அம்முப்பெயருஞ் சினைவினைநின்று
சினைவினையொடுமுடி யாதுமுதலொடு
முடியினும்வினையா னொருதன்மையவே.

(இ-ள்.) வினைமுதன் முடிபினவா யம்மூன்றுமொழியுஞ் சினை வினை நின்று சினைவினையோடு முடியாது முதல்வினையோடு முடியினும் வினையானொருதன்மையவாம்.

வாலாறு. கையிற்று வீழ்ந்தான், கையிறுவீழ்ந்தான், கையிறுபு வீழ்ந்தான்.

௩௩. செய்தெனச்செய்யியர் செய்யியசெயிற்செய
செயற்குப்பிறவினை முதலொடுஞ்சிவனும்

(இ-ள்.) செயதென, செய்யியர், செய்யிய, செயின், செய, செயற்கு, இவை பிறவினையோடு முதல்வினையோடும் பொருளாகும்.

வாலாறு. மழை பெய்தெனப் புகழ்பெற்றது, மழைபெய்தென மரங்குழைத்தது, மழைபெய்யியர் பயிரெழுந்தது, மழைபெய்யியா பலிகொடுத்தார்; மழைபெய்யிய முழங்கும், மழைபெய்யிய வான்பழிச்சுதும்; மழை பெய்யிற் குளநிறையும், மழைபெய்யின் வளமோங்கும்; மழைபெய்யப் புகழ்பெற்றது, மழைபெய்ய மரங்குழைத்தது; மழைபெயற்கு முழங்கும், மழை பெறக்கூடவுள் வாழ்த்துதும்.

௩௪. செய்தசெய்கின்ற செய்யுமென்பாட்டிற்
காலமுஞ்செயலுந் தோன்றிப்பாலொடு
செய்வதாதி யறுபொருட்பெயரு
மெஞ்சுநிற்பது பெயரெச்சம்மே.

(இ-ள்.) செய்த, செய்கின்ற, செய்யும் என்னு மூவகை மொழிகளிலே மூககாலமும் தொழிலும் தோன்றிச்செய்பவன் முதலியவைகளொழிய நிற்பன பெயரெச்சவினைக் குறிப்புகளாம்.

வாலாறு. உண்டசாத்தன், உண்கின்றசாத்தன், உண்ணஞ் சாத்தன்.

௩௫. காலம்பொருணிலங் கருவிவினைமுதல்
வினையோரறுவகைப் பொருட்குமுரிய.

(இ-ள்.) அப்பெயரெச்சம் காலமும், பொருளும், நிலமும், கருவியும், வினைமுதலும், வினையும் ஆகிய வாறுபொருட்கு மொத்த வுரிமையவாம்.

வாலாறு. தியிலுங்காலம், காலம்; ஒதும்பார்ப்பான், பொருள்; பிறவுமன்ன.

௩௬. தத்தங்குறைவா மிருவகைப்பெயருட
னிடையுங்குறிப்புடை யெச்சொலாயினு
மிடைநிலைவரையா ரென்மனூர்புலவர்.

(இ-ள்.) தத்தமெச்சமாகிய பெயரொடும் வினையொடு மியை யுங் குறிப்பையுடைய வெச்சொலாயினுந் தமக்கு ஈடுகிறதலை நீக்காதுகொள்வாரா புலவர்.

வாலாறு. உழுதுவந்தான், கொன்றகாட்டுள் யானை.

௩௭. பெயரும்வினையு மெதிர்மறுத்துரைப்பினும்
யா தெச்சக்கிளவி.

(இ-ள்.) பெயரெச்சமும் வினையெச்சமும் எதிர்மறுத்துக் கூறினும், அவ்வெச்சப்பொருண்மையிற் றிரியாவாம்.

வாலாறு. உண்ணவில்லம்; உண்ணுச்சோறு, உண்ணுக்காலம், வளையாக்கோல், ஒதாப்பார்ப்பான், உண்ணவூண் எ-ம உண்ணுதுவந்தான், உண்ணு என்பது உண்ணும எனவரும்.

௩௮. செய்யுமென்னெச்சவீற் றுயிர்மெய்சேறலுஞ்
செய்யுளுந்முந் தாகலுமுற்றே
லுயிருமுயிர்மெய்யு மேகலுமுளவே.

(இ-ள்.) செய்யுமென்னும் பெயரெச்சத்திதுதி யுயிர்மெய் கெடு தலும், பாலினுள், உம் உந்தாகலும், அதுமுற்றாயின், உயிராயினும் உயிர்மெய்யாயினும் கெடுதலுமுளவாம்.

வாலாறு. வாவும்புரவி, வாவும்புரவி, கூப்பெயர்க்கு நீர்க்கோழி, கூப்பெயர்க்குந் துகலுமும், கலுமும் மொழியுமே, மொழிமே. .

௩௯. செய்தெனுமெச்சத் திறந்தகால
மெய்தவுமபெறுஉ மெதிர்பொழுதென்த

(இ-ள்.) செய்தென்னும் வினையெச்சத்தி னிறந்தகால மெதிர் காலத்தைப்பொருளும்.

வாலாறு. நீ யுண்வெருவாய், உழுதுவருவாய்.

சய. முக்காலத்தினு மொத்தியல்பொருளைச் செப்புவாநிகழுங் காலத்தானே.

(இ-ள்.) மூன்றுகாலத்துமுதலா மியல்பையுடைய வெல்லாப் பொருண்மையு நிகழங்காலத்தப் பொருண்மையையுடைய செய்யு மென்னுஞ்சொல்லாற கூறப்படும்.

வாலாறு. மலைநிற்கும், ஞாயிறியங்கும, திங்களியங்கும்.

சக. நிகழவன்னு மெதானன்னும வரும்
யிறப்பினுமுரைப்பா வினைவிற்பொருள.

(இ-ள்.) நிகழ்காலத்தும் எதிர்காலத்தும் வரும் வினைச்சொற் பொருண்மையை யிறந்தகாலத்தினுங் கூறுவர், வினைவிற்பொருண் மையின்கண்.

வாலாறு. உண்டிலை, உண்டே னுண்டேன், எதிர்விறப்பாயிற்று, அவனொடுபகைக்கிற் செத்தாய, எதிர்விறப்பாயிற்று.

சஉ. குறித்துப்போதரும் வினைமுதலில்லாக்
சாலைவினைமுத னிகழ்வினிறசெல்லும்.

(இ-ள்.) குறித்துவரும் வினைச்சொல்லிலலாதவிடத்து நிகழ்கா ததிற்செல்லும்.

வாலாறு. அவன் சுவாக்கம்புகும், நிரயம்புகும்.

சங. இதுசெயல்வேண்டு மென்னுங்கிளவி
யிருவயினிலையும் பொருட்டாகுமமே.

(இ-ள்.) இது செயல்வேண்டுமென்பது படவருமொழிதன் பாலானும், பிறன்பாலானு மெனவீரிடத்து நிலைபெறும் பொருண் மையை யுடையனவாம்.

வாலாறு. ஓ ஓதல்வேண்டும், ஓதற்கு வினைமுதலாயினற்கும், அவனோதலைவிரும்புந தந்தைக்கு மேற்றவாறு காண்க.

சச. வன்மைப்பொருள்வயின் வரும்வினாவினையை
யெதிர்மறுத்துரைப்பினு மிழுக்காவாகும்.

இ-ள. கமனப்பொருட்கன்வரும் வினாவையுடைய வினைச் சொல்லை யெதிர் மறுத்துரைப்பினுங் குற்றமில்வாம்.

வாலாறு. வைதாய், வைதேனுவென வினாவொடுவந்த வினைச் சொல், வைதிலேனென்னு மெதிராமறைப்பொருள் பட வந்தமைகாண்க.

சரு. எதிர்விற்குரிய வினைச்சொற்களவி
தெளிவுமியற்கையுஞ் செப்புங்காலே
யிறப்பினுநிகழ்வினு மியமப்பபடுமே.

(இ-ள்.) எதிர்காலததுக்குரிய வினைச்சொல்லைத் தெளிவுமியற் கையுந் கூறுங்கா லிறந்தகாலச சொல்லானு நிகழ்காலச சொல்லா னுந்கூறுப.

வாலாறு. இக்காட்டிற் போகிறகூறை கோட்பட்டான், கூறை கோட்படும் இயற்கை, எழும்பு முட்டைகொண்டு திடடையேறின், மழைபெய்தனூலாற நெளிந்தான், சுவை முட்டைகொண்டேறியவழி மழை பெய்யா முன்னு மழைபெய்தது, மழைபெய்யும்.

சக. செயப்படுபொருளைச் செய்ததுபோலத் தொழிற்படக்கிளத்த நெல்லியன்மாபே.

(இ-ள்.) செயப்படுபொருளைச் செய்த வினைமுதலைப்போலத் தொழிற்படக்கூறல் வழக்கின கணியலும்.

வாலாறு. திண்ணமெழுகிற்று.

சள. இறப்புமெதிர்வு மயங்கியுமியலும்.

(இ-ள்.) இறந்தகாலமும் எதிர்காலமும் மயங்கு மொழிப்பொரு ளனவாம்.

வாலாறு. இவர் பண்டிப்பொழிற்கண் வினையாடுவார், நாளை யவன் வானோடு வெகுண்டுவந்தான், பின்னீ யென் செய்குவை எனவரும.

சஅ. நிகழ்வுமவற்றொடு நிலவுதல்வனாயார்.

(இ-ள்.) நிகழ்காலமும் மவற்றொடு மயங்கும்.

வாலாறு. இவன் பண்டிப்பொழிற்கண் வினையாடும், நாளை யரும.

வினையியன் முற்றும்.
இயலிரண்டுக்குச் சூத்திரம், ஈஅ௩.

மூன்றாவது ஒழிபியல்.

பெயர்வினையிடத்துப் பிறப்பதிடைச்சொல்.

(இ-ள்.) பெயரிடத்தும் வினையிடத்துந் தோன்றுவ திடைச் சொல்லாமெனக்.

க. வேற்றுமைவினை சாரியையொப்புருபுக்
ளிசைநிறையசைநிலையிரு மூன்றுதிறத்தன.

(இ-ள்.) ஐ முதலியவாறுருபுகளும், அன் முதலியசாரியை யுருபுகளும், போலமுதலிய வுயமையுருபுகளும், செய்யுளிசைநிறைத்து வருவனவும், அசைத்தலே பொருளாக நிற்பனவும், அன், ஆன் முதலிய வினையுருபுகளும், ஆகிய வாறுதிறத்தனவா மச்சொலெனவறிக.

வாலாறு. நம்பியை பெயரின் புறத்துறுப்பாய் ஐயுருபும், முடியின் அகத்துறுப்பாய் விருதியும் இடைநிலையும், உண்ணா வினையினகத்துறுப்பாய் விருதியுருபும் வந்தன

உ. ஆக்கமொழியிசை கழிவையுந்தருமன்.

(இ-ள்.) மனனென்னுமிடைச்சொல், ஆக்கங்குறித்தது நிற்பதும், ஒழியிசைப் பொருண்மையைக்குறித்து நிற்பதும், கழிவைக்குறித்ததுநிற்பதும், ஆகிய மூன்றையுந் தருமெனவறிக.

வாலாறு. பண்டு காடுமன, ஆக்கம்; கூரியதோர் வாண்மன, ஒழியிசை; சிறியகட்பெறினே யெமக்கீயுமன்னே கழிவு.

ங. விழைவேகால மொழியிசைதில்லே.

(இ-ள்.) திடுவென்னுமிடைச்சொல், விழைவைக் குறித்ததுநிற்பதும், காலத்தைக்குறித்தது நிற்பதும், ஒழியிசையைக்குறித்தது நிற்பதும் ஆகிய மூன்றையுந் தரும.

வாலாறு. அரிவையைப்பெறுக தில்லம்மயானே, விழைவு; பெற்றாங்கறிக தில்லம்ம, காலம்; வருக தில்லம்ம, ஒழியிசை.

ச. அச்சம்பயமிவி காலம்பெருமையென்
றப்பாறுந் கே கொன்னைக்கிளவி.

(இ-ள்.) கொன்னென்னுமிடைச்சொல், அச்சப்பொருளதும், பயமினமைப பொருளதும், காலப்பொருளதும், பெருமைப்பொருளதமாகிய, நான்கையுமதரும்.

வரலாறு. கொன்முனை யில்லுப்போல, அச்சம்; கொன்னேகழிந்தன்று, பயமின்மை; கொனவரல் வாடை, காலம்; கொன்னூர் தஞ்சினும், பெருமை.

டு. எதிர்மறையெச்சமுற் றெண்ணெதெரிநிலை
ஐயஞ்சிறப்பாக் கமுமளிக்குமும்மை.

(இ-ள்.) உம்மென்னு மிடைச்சொல், எதிர்மறையும் எச்சமும் முற்றும், எண்ணும், தெரிநிலையும், ஐயமும், சிறப்பும், ஆக்கமும் ஆகியவெட்டுப்பொருளையுந் தரும்.

வரலாறு. சாத்தன்வருதற்கு முரியன் - எதிர்மறை; சாத்தனும வந்தான் - எச்சம்; தமிழநாடு மூவேந்தரும் வந்தார் - முற்று; கிலனு நீருந்தீயும் - எண்; திருமகளுமல்லள் - தெரிநிலை; இனிவந்துஞ் சொல்லும் - ஐயம்; குறவருமருளுங் குன்று, சிறப்பு; ஆக்கம், வந்தழிக்காணக.

சு. தெரிநிலையெதிர்மறை சிறப்புப்பிரிநிலை
யொழியிசைவினுவா ரோகாரமே.

(இ-ள்.) தெரிநிலையும், எதிர்மறையும், சிறப்பும், பிரிநிலையும், ஒழியிசையும், வினுவமாகிய ஆறுபொருளையும் ஒ வெண்ணும இடைச சொல்தரும்.

வரலாறு. திருமகளோவல்லள் - தெரிநிலை; சாத்தனுண்டானே. எதிர்மறை; ஒ ஒ பெரியன் - சிறப்பு; யானே தேனாவர் பெய - பிரிநிலை; கொளலோ கொண்டான் - ஒழியிசை; சாத்தனுண்டானே - வினா.

எ. எண்ணெபிரிநிலை யீற்றசைதேற்றம்
வினுவோரைத்தும் விளக்குமேகாரம்.

(இ-ள்.) எ யென்னுமிடைச்சொல்லும், எண்ணும், பிரிநிலையும், ஈற்றசையும், தேற்றமும், வினுவமாகிய ஐந்துபொருளையுந் தருமென்க.

வரலாறு. கிலனே நீரோ தீயே, எண்; அவருளினவனே கன்வன், பிரிநிலை; காழறந்தோரோ, ஈற்றசை; உண்டேமதுமை, தேற்றம்; நீயே கொண்டாய், வினா எனவரும்.

அ. எண்ணேகுறிப்பே யிசையேபண்பே
வினையேபெயரே பெனவோராரினு
மெனவெனுமொழிவரு மென்றும்மற்றே.

(இ-ள்.) எனவென்னுமிடைச்சொல்லும், என்றென்னுமிடைச் சொல்லும், எண்ணும், குறிப்பும், இசையும், பண்பும், வினையும், பெயருமாகிய ஆறுபொருளையுந்தரும்.

வரலாறு. நிலனை நீரெனத்தீயென, என; துண்ணெனத் துடித்தது, குறிப்பு; ஒல்லென வொலித்தது, இசை; வெள்ளென வ்ளர்ந்தது, பண்பு; மலைவான கொள் கென, வினை; அழுக்காறென வொருபாவி, பெயர்; என்றும் இவ்வாறே பொட்டிக்காண்க.

கூ. மற்றையதென்பது சுட்டியதற்கினம்.

(இ-ள்.) மற்றையதெனப்பெயாக்கு முதனிலையாய் வரும் மற்றையென்னும் ஐகார வீற்றிடைச்சொல், சுட்டப்பட்டதனை யொழித்தது, அதனைக் குறித்தது நிற்கும்.

வரலாறு. ஆடைகொணாதவழி யவ்வாடை வேண்டாதான் மற்றையது கொணாவெனினும் அஃது அச்சுட்டிய வாடை யொழித்ததற்கினமாகிய பிறவாடை குறித்தது.

டி. மற்றென்கிளவி வினைமாற்றசைநிலை.

(இ-ள்.) மற்றென்னுமிடைச்சொல், வினைமாற்றும், அசைநிலையுமாகிய விரண்டுபொருளையுந்தரும்.

வரலாறு. மற்றறிவா நல்வினை, வினைமாற்று; அதுமற்றவலம், அசைநிலை.

யிக. எற்றென்கிளவி யிறந்தபொருட்டே.

(இ-ள்.) எற்றென்னுமிடைச்சொல், இறந்தபொருளைத்தரும்

வரலாறு. எற்றெனுடம்பி நெழில் எனவரும்.

யிஉ. மற்றக்கிளவி தெளிவைவிளக்கும்.

(இ-ள்.) மற்றவென்னுமிடைச்சொல் தெளிவுப்பொருண்மையைத்தரும்.

வாலாறு. கடவுளாயினுமாக மடவை மன்றவாழிய முருகே
எனவரும்.

ய௩. தஞ்சக்கிளவி யெண்மைப்பொருட்டே.

(இ-ள்.) தஞ்சமென்னஞ்சொல் எளிமைப் பொருளைத்தரும்.

வாலாறு. முரசுகெழு தாயத்தரசே தஞ்சம்.

ய௪. அந்திலாங்கசைநிலை யிடப்பொருளவ்வே.

(இ-ள்.) அந்திலென்னுமிடைச்சொல்லும், ஆங்கென்பதும், அ
சைநிலைப்பொருளையும் இடப்பொருளையும், தருவனவாம்.

வாலாறு. அநதிற கழலினன், அசைநிலை; சேயிழையநதிற கொ
முநற்காணிய, இடம்.

ய௫. கொல்லேயைய மெல்லேவிளக்கம்.

(இ-ள்.) கொலலென்னுமிடைச்சொல் ஐயப்பொருளையும், எல்
லென்னுமிடைச்சொல்விளக்கப் பொருளையுநதரும்.

வாலாறு. குற்றிசொல், ஐயம்; எல்வளைத்தோளி, விளக்கம்.

ய௬. இயறபெயர்முன்ன ராரைக்கிளவி
பலர்க்குறியெழுத்தின் வினையொடுமுடியும்.

(இ-ள்.) இயறபெயர் முன்வரும் ஆரென்னு மிடைச்சொல் பல
ரறிசொல்லான் முடியும்.

வாலாறு. பெருஞ்சேந்தனார் வந்தார.

ய௭. அசைநிலைப்பொருண்மையாகும் வழியறிதல்.

(இ-ள்.) ஆரையென்னஞ்சொல், அசைநிலையாய் நிற்குமறிதல்.

வாலாறு. ஏல்லாவுயிரொடு சொல்லுமார் முதலே.

ய௮. ஏவுங்குரையு மிசைநிறையசைநிலை.

(இ-ள்.) ஏ யென்னு மிடைச்சொல்லும், குரை யென்னு
மிடைச்சொல்லும், இசை நிறையும் அசை நிலையுந தரும்.

வாலாறு. ஏ ஏ யிஃதொத்தல், இசை நிறை; ஏ ஏ யெனக் கூறுக. அசை நிலை; பெறலருங் குறாத்தே, இசை நிறை; பல்குறாத் துன்பங்கள், அசைநிலை.

யிசு. மாவென்கிளவி வியங்கோளசைச்சொல்.

(இ-ள்.) மாவென்னு மிடைச்சொல் வியங்கோ ளசை நிலை யாம்.

வாலாறு. உண்கமா கொற்கையோனே.

உயி. இருமியாயிகமதி மோசின் முன்னிலை யசைச்சொல்லென்மனா ரறிந்திசினுரே.

(இ-ள்.) இரு, மியா, இக, மதி, மோ, சில ஆகிய வாறிடைச் சொல்லும், முன்னிலை யசைச்சொல்லாம்.

வாலாறு. புலம்பனைக் கண்டுகும், கேண்மியா, கண்பனி யான்றிக, கேணமதி, கண்டது மொழிமோ, காப் பும பூண்டிசில்.

உக. ஆங்கவுரையசை யமமகேட்பிக்கும்.

(இ-ள்.) ஆங்கவென்னு மிடைச்சொல் உரையசையும், அம்ம வென்னுமிடைச்சொற் கேட்பிகுந் தரும்.

வாலாறு. ஆங்கக் குயிலும், அமமவாழி தோழி.

உஉ. இருஞ்சினுமேனை யிடத்தொடுஞ்சிவனும.

(இ-ள்.) இதும், சினும், படாககைததன்னைச் சொல்லோடும் பொருந்தும்.

வாலாறு. புசுந்திமெல்லரோபெரிதே, யாரஃதறிந்திசினு ரே.

உங். ஒப்பில்போவியு முரையசையாகும்.

(இ-ள்.) ஒப்புமையுணர்த்தாத போவியுமுரையசையாம்.

வாலாறு. மங்கலமென்பதோ ஞ்ருண்டுபோலும்.

உசு. யாகாபிறபிறக் கரோபோமாதென வருமொருவேழு மசைநிலைமொழியே.

(இ-ள்.) யா, கா, பிற, பிறக்கு, அரோ, போ, மாத ஏழும்சை நிலை மொழியாம்.

வாலாறு. யாபன்னிருவர், இவட்டுக்காண்டிகா, தான் பிற வரிசை, அது பிறக்கு குயிலாலுமரோ, வாழாதென் போதெய்ய, விளிந்தன்று மாதவறறெளிந்த வென் னெஞ்சே எனவரும்.

உரு. ஆகலாகல் பிரிவிலசைநிலை.

(இ-ள்.) ஆகல், ஆகல் இரண்டிசைச்சொல்லும் பிரிவிலசை நிலையாமென்க.

வாலாறு. ஆகலாகல்-எனவரும்.

உசு. உரிச்சொற்களவியை விரிக்குங்காலை, யிசையினுங் குறிப்பினும் பண்பினுந்தோன்றிப், பெயரினும்வி னையினு மெய்தடுமாறி, பொருசொற்பலபொருட் குரிமைதோன்றினும், பல சொல்லொருபொருட் குரிமைதோன்றினும், பயிலாதவற்றைப் பயின் றவைசாத்தித், தத்தமருங்கிற் சென்றுநிலைமருங்கி, னெசசொலாயினும் பொருள்வேறுகினத்தல்.

(இ-ள்) உரிச்சொல்லை விரிகருங்கால், இசை, குறிப்பு, பண் பென்னும் பொருண்மேற்றேன்றி, பெயரினும் வினையினும் தம் முருபு தடுமாறி, ஒருசொற் பலபொருட்குரிததாய்வரினும், பல சொல் லொருபொருட் குரிததாய்வரினும், பயிலப்படாத சொல்லைப் பயின்றவற்றேருசொரத்திப் பெயரும் வினையுமாகிய தத்தமக குரிய நிலைகளத்தின்கண் யாதாயினு மொருசொல்லாயினும், வேறுபா ருணர்த்தப்படுமென்க.

உஎ. உறுதவநனிமிகு திப்பொருளுணர்த்தும்.

(இ-ள்.) உறுவென்பதும், தவவென்பதும், நனியென்பது மிகுதிப்பொருளைத்தரும்.

வாலாறு. உறுபுணறந்து, ஈயாதுவாழு முயிர்தவப்பலவேர் வந்து, நனிவருந்தினவாழி.

உசு. புனையுயர்பாழுரு வுட்காகும்மே.

(இ-ள்.) புணை, உயர்பாகும், உருவு, உட்காகுமென்க.

வரலாறு. புரையமன்ற புரையோர்கேண்மை.

உக. செல்லலுமின்னலு மின்னொமையே.

(இ-ள்.) செல்லலும், இன்னலும், இன்னொமையென லுக்குறிப் பையுணர்ததும்.

வரலாறு. மணங்கமழ்வியன்மார பணங்கியசெல்லல், வெ யில்புறந்தழுஉ மின்னலியக்கற்று.

கூடு. மல்லல்வளனே யேபெற்றாகும்.

(இ-ள்.) மல்லலென்பது வளமும், ஏ யென்பது பெற்றும் ஆகிய குறிப்பைச் தெரிவிக்கும்.

வரலாறு. மல்லன்மால்வரை, ஏகலக்கல்.

கூக. உகப்பேயுயர்த லுவப்பேயுவகை.

(இ-ள்.) உகப்பென்பது-உயர்தலும், உவப்பென்பது-உவகையும தரும்.

வரலாறு. வீசம்புகந்தாடாது, உவந்துவந்து எனவரும்.

கூஉ. பசப்பேநிறம்பயப் பேபயனாகும்.

(இ-ள்.) பசப்பென்பது-நிறம் வேறுபாடும், பயப்பென்பது-பய னுந்தரும்.

வரலாறு. பசப்பூருமமே, பயவாககளரணையர் கல்லாதவா.

கூகூ. இசைப்பிசையியைபே புணர்ச்சியாகும்மே.

(இ-ள்.) இசைப்பென்பது-இசைவும், இயைபென்பது-புணர்ச் சியும தரும்.

வரலாறு. யாழிசை யூர்ப்புக்கும், இயைந்தொழுகும்.

கூசூ. அலமரறெருமர லாகுஞ்சுழற்சி.

(இ-ள்.) அலமரலென்பதும், தெருமரலென்பதும் சுழற்சி யாகிய குறிப்பைத் தெரிவிக்கும்.

வரலாறு. அலமரலாயம், தெருமரலுள்ளம்.

கூடு. மழவுங்குழவு மிளமைப்பொருள.

(இ-ள்.) மழவென்பதும், குழவென்பதும், இளமைக் குறிப்பை யுணர்த்தும்.

வரலாறு. மழகளிறு, குழக்கன்று.

௩௬. சீர்த்திமிகும்புகழ் மாலையியல்பே.

(இ-ள்.) சீர்த்தியென்பது, மிகுந்தபுகழையும், மாலையியல்பையுந்தரும்.

வரலாறு. வயக்கஞ்சாற்சீர்த்தி, இரவின்வரன்மாலையனே.

௩௭. கூர்ப்புங்கழிவு முள்ளதுசிறக்கும்.

(இ-ள்.) கூர்ப்பென்பதும், கழிவென்பதும், ஒன்றனது சிறத்தலாலாகிய குறிப்பையுணர்த்தும்.

வரலாறு. துணிவொய்வமொடு கழிகண்ணோட்டம்.

௩௮. அதிர்வுமவிதிர்ப்பு நடுக்கப்பொருள.

(இ-ள்.) அதிர்வென்பதும், விதிர்ப்பென்பதும், நடுக்கமாகிய குறிப்பைத்தெரிவிக்கும்.

வரலாறு. அதிரவருவதோரோய், விதிர்ப்புறவறியாவேம எனவரும்.

௩௯. தீர்தறீர்த்தல் விடற்பெயர்க்களவி.

(இ-ள்.) தீர்தலென்பதும், தீர்த்தலென்பதும் ஆகிய விரண்டும், விடுதலாகிய குறிப்பைத்தெரிவிக்குமென வறிக.

வரலாறு. துணையிறநீர்ந்தகடுக்கண்யானை.

௪௦. தடவொடுகயநளி பெருமைப்பொருள.

(இ-ள்.) தடவும், கயவும், நளியும், பெருமையென்னும் பண்பைத்தெரிவிக்கும்.

வரலாறு. வலிதுஞ்சதடகை, கயவாடப்பெருங்கண்யானை, நளிமலைநாடன்.

௪௧. பிணையும்பேணும் பெட்பாகும்மே.

(இ-ள்.) பீணயும்பேணும் பெடபின்பொருளாகிய வறந்தரு தலென்னுங் குறிப்பைத் தெரிவிக்கும்.

வரலாறு. அரும்பீணயகற்றி, அமராபேணுமபகுதி.

சஉ. தாவேவலியும் வருத்தமுந்தரும்.

(இ-ள்.) தாவென்பது-உலியும், வருத்தமுமாகிய குறிப்பை யுணர்த்தும்.

வரலாறு. தாவினன்பொன்றை இயபாவை, கருங்கட்டாக் கலை.

சங். கம்பலைசும்மை கலியேயழுங்க
லென்றிவைநான்கு மாவப்பொருள்.

(இ-ள்.) கம்பலை, சுமமை, கலி, அழுங்கல் நான்குமாவமா கிய விசைப்பொருண்மையை யுணர்த்தும்.

வரலாறு. கம்பலைமூதூர், ஒளிபெருஞ்சுமமையொடு, கலிகொ ளாயம், அழுங்கலுரோ-எனவரும்.

சச. கறுப்புஞ்சிவப்பும் வெகுளிப்பொருள்.

(இ-ள்.) கறுப்பும், சிவப்பும், வெகுளிபாகிய குறிப்பையுணர்த் தும்.

வரலாறு. நீ கறுப்பதோ ரங்கடிமுனையா, நீ சிவந்திறுத்த நீர ழியாககம்.

சரு. பரவும்பழிச்சும் வழுத்தன்மேன.

(இ-ள்.) பரவும், பழிச்சும், வழுத்தலாகிய குறிப்பையுணர்த் தும்.

வரலாறு. நெல்லுக்குத்துப்பரவுங்கடவுளில், கைதொழும் பழிச்சி.

சசு. கடியென்கிளவி காப்பேகூர்மை
வினாவேவிளக்க மிகுதிப்பொருள்.

(இ-ள்.) கடியென்பது, காவல், கூர்மை, வினாவு, விளக்கம், மிகுதியாகிய குறிப்பையுணர்த்தும்,

வரலாறு. கடிநகர், கடிதுணைப்பகழி, கடிவிடுதும், கடிமார்பன்,
கடிசெழுங்குரல்.

சஎ. இயம்பனுவற்சி யிசைகூற்றுவிளம்பறை
பாட்டுக்கொநொடி பகர்ச்சிசொல்லே.

(இ-ள்.) இயம்பல், நுவற்சி, இசை, கூற்று, விளம்பு, அறை,
பாட்டு, கரை, நொடி, பகர்ச்சி, சொல்லென்னு மொருகுணத்தை
யுணர்த்தும்.

வரலாறு. இயம்பலுறநேன், நுவலலாமே, இசைத் தனர்புல
வர், கூறலாமே, விளம்பப்படுமே, அறைந்தனர்மா
தோ, பாடலாமே, கரையப்படுமே, நொடிக்கலா
மே, பகரலாமே.

சஅ. இயற்சொற்றிரிசொற் றிசைச்சொல் வடசொ
லென்றனைதேசெய்யு ளீட்டச்சொல்லே.

(இ-ள்.) இயற்சொல்லும், திரிசொல்லும், திசைச்சொல்லும்
வடசொல்லுமென வத்தனையே செய்யுளீட்டுதற்குரிய சொல்லா
வனவாம்.

அவற்றுள்,

சக. செந்தமிழ்நிலத்து வழக்கொடுசிவணித்
தம்பொருளவிளககுந் தன்மையவியற்சொல்.

(இ-ள்.) மேற்கூறிப்போந்த நான்கனுள் இயற்சொல்லாவன
செந்தமிழ்நிலத்து வழக்காதற்குப் பொருநதிகொடுதமிழ்நிலத்துந்
தம்பொருள்வழுவாமலுணர்த்துஞ சொல்லாமென்க.

வரலாறு. நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம்.

ருய. ஒருபொருள்குறித்த பலசொல்லாயும்
பல பொருள்குறித்த வொருசொல்லாயு
மெனவிருபாற்றே திரிசொற்கிளவி.

(இ-ள்.) ஒருபொருளைக்குறித்துவரும் பலசொல்லும், பலபொரு
ளைக்குறித்துவரு மொருசொல்லுமென விருவகைப்படுந் திரிசொல்
லென்க.

வாலாறு. கிள்ளை, சுகம், தத்தை, இவை கிளியென்னுமொரு பொருள்குறித்த பலசொல், காப்பு, கூர்மை, வீணாவு, அச்சம், வாசம், இவை பலபொருள்குறித்த வொருசொல், வந்தமைகாண்க.

ருக. பொதுவெழுத்தானுஞ் சிறப்பெழுத்தானு மீரெழுத்தானு மியைவனவடசொல்.

(இ-ள்.) ஆரியத்திற்குந் தமிழிற்கும் பொதுவெழுத்தானும், சிறப்பெழுத்தானும், ஈரெழுத்தானும், இயைவன வடசொல்லா மென்க.

வாலாறு. அமலம், கமலம், பொதுவெழுத்து; சுகி, போகி, சிறப்பெழுத்து; அரன், ஈரெழுத்து.

ருஉ. செந்தமிழ்நிலனைச் சேர்ந்தவீராறு
நிலத்தினுந்தங்குறிப் பினதிசைக்கிளவி.

(இ-ள்.) செந்தமிழ் நிலனைச்சோநதபன்னிரண்டு நிலத்துந் தாங்குறித்தபொருளை விளக்குவன திசைச்சொல்லாமென்க. பன்னிரண்டிலமாவன பொதுங்காநாடு, ஒளிநாடு, தென்பாண்டிநாடு, குட்டநாடு, குடநாடு, பன்றிநாடு, கறகாநாடு, அருவாநாடு, அருவா வடதலைநாடு. தெனபாண்டி நாட்டா ஆவைப் பெற்றமென்பார், குட்டநாட்டார்-தாயை தன்னையென்பார், குடநாட்டார்-தந்தையை அசசனென்பார், கற்காநாட்டார்-வஞ்சகரை கையரென்பார், பிறவு மனன.

ருங். அந்நாற்சொல்லுந் தொடுக்குங்காலை
வலித்தன்மெலித்த னீட்டலகுறுக்கல்
விரித்தறொகுத்தலும வருஞ்செயுள்வேண்டுழி.

(இ-ள்.) இயற்சொல், திரிசொல், திசைச்சொல், வடசொல் ஆகிய நான்குசொல்லையும் செய்யுளாகத்தொடுக்குங்கால், மெலியை வலிக்கவேண்டும் வழிவலித்தலும், வலியைமெலிக்கவேண்டும் வழி மெலித்தலும், குறைவைவிரிக்கவேண்டும் வழிவிரித்தலும், மிகுவைத் தொகுக்கவேண்டும் வழித்தொகுத்தலும், குறிசீட்டவேண்டும் வழிசீட்டலும், நெடுமையைக்குறுக்கவேண்டும் வழிகுறுக்கலுமாகிய அறுவகைவிகாரமும் செய்யுளின் பம்பெறச் செய்வானுட்டுதலை வலியாகவுடையனவாம்.

வாலாறு. குறுங்கை - குறுககை, வலித்தல்; குறறியலுகரம் - குன்றியலுகரம், மெலித்தல்; தணநதுறைவன் - தண்ணநதுறைவன், விரித்தல்; மழவரொட்டியர், தொகுத்தல், வடுமின்-வடுமின், நீட்டல், தீயேன்-தீயேன், குறுக்கல்.

௫௪. தகுதியும்வழக்கையுந் தக்கோர்வரையார்.

(இ-ள்.) தகுதியைப்பற்றியும் வழக்கைப்பற்றியும் நடக்குமில்லக் கணத்திற்குப் பக்கச்சொல்லைக் கடியார் பெரியோர்,

வாலாறு. செத்தானாத் துஞ்சினாரென்றலும், சுடுகாட்டை நன் காடென்றலும், ஓலையைத் திருமுக மென்றலுமாம்.

௫௫. இயற்கைப்பொருளை யிற்றெனக்கிளத்தல்.

(இ-ள்.) தன்னியல்பிற் பிரியாதபிற்பொருளையதனி நியல்பு கூறுங்காலாகக்முங் காரணமுங் கெடாதிற்றெனக்கூறுக.

வாலாறு. நிலம்வலிது, நீர்தண்ணிது, பிறவுமன்ன.

௫௬. செயற்கைப்பொருளை யாக்கமொடுசெப்பல.

(இ-ள்.) காரணத்தாற் றன்மைதிரிந்தபொருளை யத்திரிபு கூறுங்காலாகக்மொடுத்துக் கூறுக.

௫௭. ஆக்கந்தானே காரணமுதறே.

(இ-ள்.) செயற்கைப் பொருளை யாக்கமொடு கூறுங்காற் காரணத்தை முதலுந் யதன்வழி யாகக்கூறுக.

வாலாறு. மயிர நல்லவாயின, எருப்பெய்து களைகட்டு நீர் கால்யாததமையாற் பைங்கூழ் நல்லவாயின.

௫௮. வழக்கினுளாக்கங் காரணமின்றியும் வருமாராயுங் காலத்தானே.

(இ-ள்.) வழக்கினுட் காரண முதறெனப்பட்ட வாக்கச்சொல் காரணமின்றியும் வரும.

வாலாறு. பயிர் நல்லவாயின, மயிர நல்லவாயின.

௫௯. தீணைதுணிந்ததனபா றுணியப்படாத வையக்கிளவி யவ்வப்பொருள்வயிற் பன்மைகூற லென்மனாற்புலவர்.

(இ-ள்.) திணை துணிந்து அதன்பாறு னுணியப்படாத வையப் பொருளை யவ்வததிணைப் பன்மையாற கூறுக.

வாலாறு. ஆணமகன் கொல்லோ, பெண்மகள் கொல்லோ, இஃதோ தோன்றுவார் ஒன்றோ பலவோ செய் புககன எனவரும.

சூ.யி. ஐயமாமிருதிணை யகத்துமுருபைச் செப்பினுமென்மனார் தெளிந்திசினோரே.

(இ-ள்.) உருபெனக் கூறுமிடத்து மொருமையும் பன்மையுமாகப்படு மஃதிணைப்பொதுசொற்கண்டு மிவ்விருகற்றினு மையப்புலப் பொதுசொல்லாதலு முரிததாம்.

வாலாறு. ஆணமகன் கொல்லோ, பெண்மகள் கொல்லோ, இஃதோ தோன்றுமுருபு ஒன்றோ பலவோ செய் புககவுருபு.

சூ.க. ஐயுற்றுததுணி தரும்வழியன்மைத் தன்மையைச்சுட்டலு முரியவாகும்.

(இ-ள்.) ஐயுற்றுததுணியும் வழியன்மைகளிவி யன்மைதன் மையைச் சுட்டிநிறைவு முரியவாம்.

வாலாறு. குற்றி கொல்லோ மகன் கொல்லோ வென்றானும், ஒன்று கொல்லோ பல கொல்லோ வென்றானும், ஒருவன் கொல்லோ பொருத்தி கொல்லோ வென்றானும், ஐயம் நிகழாத வழித் துணிதலு முண்டு; பிற நடையுடமினிதவழி மறுக்கப்படும் பொருண்மே லன்மைத் தன்மையேற்றினு மமையும், மகனெனது துணிந்தவழி குற்றியன்று மகனெனவும், குற்றி யென்று துணிந்தவழி மகனல்லன் குற்றியெனவும், ஆண்மகனெனத் துணிந்தவழி பெண்மகளல்லன் ஆண்மகனெனவும், பெண்மகனென்று துணிந்த வழி யான்மகனல்லன் பெண்மகனெனவும், ஒன் றெனத் துணிந்தவழி பலவல்ல ஒன்றெனவும், பலவெனத் துணிந்தவழி யொன்றென்று பலவெ னவும் மறுக்கப்படும் பொருண்மே லன்மைகளிவி யன்மைத் தன்மையைச் சுட்டி நின்றமைகாண்க.

சூ.உ. பண்புஞ்சினை யு முதலுமுறையே மயங்காதியலும் வண்ணச்சினைச்சொல்.

(இ-ள்.) பண்புச்சொல்லும், சினைச்சொல்லும், முதற்சொல்லும் ஆகிய மூன்றுங் கூறப்பட்ட முறை மயங்காமல் வழக்கைப் பொருநதி நடக்கும் வண்ணச் சொல்லோடு தொடர்ந்தசினைச் சொல்லையுடைய முதற்சொல்லென வறிக.

வாலாறு. செங்காணா, பெருந்தலைச்சாத்தன்.

௬௩. ஒருவரையுரைக்கும் பன்மைக்கிளவியு
மொன்றையுரைக்கும் பன்மைக்கிளவியும்
வழக்கினுளாய்த்தல் வழுவாகாவே.

(இ-ள்.) ஒருவனையும், ஒருத்தியையுங் கூறும் பன்மைச்சொல்லும், ஒன்றினக் கூறும் பன்மைச் சொல்லும், வழக்கின்கணுயர்த்திக் கூறுஞ் சொல்லாம்.

வாலாறு. நீயிர் வந்தீர், யாம் வந்தேம், இவர் வந்தார்.

௬௪. தரல்வரல்கொடைசெல்லச் சாரும்படர்க்கை
பெழுவாயிரண்டு மெஞ்சியவேற்கும்.

(இ-ள்.) தரலும், வரலும், கொடையும், செலலும் படர்க்கையைப் பொருநதும், இவற்றின முதலிற கூறிய தரலும் வரலும் தன்மை முன்னிலைபொருந்தும்.

வாலாறு. அவனுக்குத் தந்தான், அவனிடத்து வந்தான், அவனுக்குக் கொடுத்தான், அவனிடத்துச் சென்றான் எனவும்; எனக்குத் தந்தான், என்னிடத்து வந்தான், உனக்குத் தந்தான், உன்னிடத்து வந்தான் எனவும் வரும்.

௬௫. யாதெவனறியாப் பொருளொடுசிவனும்.

(இ-ள்.) யாதும், எவனும், அறியாப்பொருட்கண் வினாவாக நிலையுமென்க.

வாலாறு. இச்சொற்குப் பொருள் யாது ; இச்சொற்குப் பொருளெவன்.

அவற்றுள்,

௬௬. யாதையநீக்கற் பொருளொடுநிலையும்,

(இ-ள்.) முற்கூறிய விதண்டனன் யாதையநீக்கற் பொருளொடு நிலபெறும்.

வாலாறு. இம்மரங்க னுட்குங்காலியாது, எனவரும்.

சுள. இனைத்தெனவறிந்த சினைக்குமுதற்கும்
வினைப்படுதொகுதியி னும்மைவேண்டும்.

(இ-ள்.) கேட்போரா னித்துணையென் றறியப்பட்ட சினைப்
பெயர்க்கும், முதற்பெயர்க்கும், வினைப்படுதொகுதிக்க னுமமை
திகாடுதெயம்புக.

வாலாறு. பன்னிருகையும பாற்படவியற்றி; முரசு முழங்கு
தானேழுவேத்தரும் வந்தார்.

சுஅ. இல்லாப்பொருளு மன்னவியற்றே.

(இ-ள்.) இல்லாப்பொருட்கு மிடமுங் காலமும் பொருளுமுத
லாயினவற்றொடு பகுத்தின்மை கூறுதற்க னுமமைகொடுத்துக்
கூறுக.

வாலாறு. பவளக்கோட்டு நீலயானை; சாதவாகனன் கோயி
லுள்ளு மில்லை; குருடு காண்டல் பகலு மில்லை.

சுசு. யாதெனுமொருபொரு ளல்லதில்லென்பா
னஃதலபிறபொரு ளறைவதுவழக்கே.

(இ-ள்.) யாதானு மொருபொரு டம்பாலில்லாத பொருளை யில்
லையென்பவ னஃதல்லாத பிறபொருளைக் கூறுவதுவழக்காம்.

வாலாறு. பயறுளவோ வணிதீரென்று வினாயவழி யஃதில்லை
யென்பான் உழுந்துண்டெனக் கூறல்.

எயி. இயற்பெயர்ச்சுட்டுப் பெயருமிரண்டும்
வினைகொளற்கொருங்கியல் காலத்தானே
சுட்டுப்பெயரை முற்படக்கிளவார்.

(இ-ள்.) இயற்பெயரும், சுட்டுப் பெயருமாகிய வீரண்டுபெய
ரும் வினைகோடற்கொருங்கு நிகழுங்காலம், சுட்டுப்பெயரை
முற்கூறார்.

வாலாறு. சாத்தனவன் வந்தான், சாத்தன் வந்தானவன்
போயினான்.

எக. முற்படக்கூறல் யாப்பினுளரித்தே.

(இ-ள்.) இயற்பெயரும், சுட்டுப்பெயரும், வினைகோடற்கொருங்கு நிகழுங்காலம், சுட்டுப்பெயரை முற்படக் கூறல் செய்யுட்கணுரித்தாம்.

வரலாறு. அவளணங்கு நோய் செய்தாள்.

எஉ. சுட்டுமுதலாகிய காரணப்பெயருமுற்படக்கிளததன் முறையனராகும்.

(இ-ள்.) சுட்டுமுதலாகிய காரணப்பெயரும், சுட்டுப்பெயரைப் போலப் பின்னுரைக்கப்படும்.

வரலாறு. சாததன் கையெழுத்துமாறு வல்லனதனாற் றந்தையுவுக்கும்; சாத்தி சாந்தகைக்குமாறு வல்லனதனாற் கொண்டானுவுக்கும்.

எஃ. வினைக்கொருங்கியலும் விழுமியபொருட்கு மியற்பெயர்முற்பட வியமபிணைவமுவே.

(இ-ள்.) வினைகோடற் கொருங்கியலுவழி சிறப்பானாகிய பெயர்க்கு மியற்பெயரை முற்படக்கூறல் வழுவாம்.

வரலாறு. ஏனதி, நல்லுதடன், காவிதி, கண்ணந்தை, முனிவன், கத்தியன், தெய்வப்புலவன் நிருவளஞவன் எனவரும்.

எசு. ஒருபொருள்குறித்த பலபெயர்க்கிளவி யொருவினைமுடிபறை யாதப்பெயர்தொறும் வேறொருவினைதந் துரைப்பதுவிதியே.

(இ-ள்.) ஒருபொருளைக் குறித்துவந்த பல பெயர்ச்சொற்களொருதொழிலே முடிபாகக் கூறுது பெயர் தொறும் வேறுகிய தொழிலகளைக் கொடுத்தாப்பி னொருபொருளானவாம்.

வரலாறு. ஆசிரியன் பேரூர்க்கிழான் வந்தான்.

எரு. உயர்திணைத்தன்மையு மஃறிணைப்பெயருந் தொகைவயின்விரவி வரப்பெறுமென்ப.

(இ-ள்.) உயர்திணைத் தன்மைப்பெயர்க்கிளவியும், அஃறிணைப் பெயர்க்கிளவியும், எண்ணுதற்கண் விரவி வருமென்க.

வரலாறு. யானுமென் வயின் ஃகமுஞ் சாறும.

எசு. ஒருமையெண்ணொருமைக் கண்ணலதியலா.

(இ-ள்.) ஒருவன் ஒருத்தி யென்னு மொருமை யெண்ணையுணர்த்து மொழிக ளொருமைக்கணலலது இருமைமுதலாகிய வெண்முறைக்க ணிலலாவாம்.

வாலாறு. ஒருவன், ஒருத்தி, எனவரும்.

எள. வியங்கோளொடுதொட ரெண்ணுக்கிளவி
திணைவிரவியும்வருஞ் செபபுங்காலே.

(இ-ள்.) வியங்கோளோடு தொடருமெண்ணுப் பெயர் திணை விரவியும் வரும்.

வாலாறு. ஆவுமாயனுஞ் செலக.

எஅ. வேறுவினைப்பல் பொருட்குப்பொதுப்பெயர்
பொதுவினைகொடுந்துப் புதல்வதுநெறியே.

(இ-ள்.) வேறுபட்ட வினையையுடைய பல பொருட்குப் பொதுவாகிய சொல்லைப் பொதுவினைப்பைக் கொடுத்துக் கூறுவது நெறியாகுமென வறிக.

வாலாறு. அடிசில, அணி, இயம், படை என்னுந் தொடக்கத்தன. அடிசிலென்பது - உண்பன, தின்பன, பருகுவன, நக்குவன வென்னும் நால்வகைக்கும், அணியென்பது - கட்டுவன, கவிப்பன, செறிப்பன, பூண்பன வென்னுந் தொடக்கத்த தனவற்றிற்கும், படையென்பது - எய்வன, எறிவன, வெட்டுவன, குத்துவன வென்னுந் தொடக்கத்த தனவற்றிற்கும், இயமென்பது - கொட்டுவன, ஊதுவன, எழுவன வென்னுந் தொடக்கத்த தனவற்றிற்கும் பொதுவாகலின், அடிசிலயின்றூர், அணியணிந்தார், இயமியம்பினூர், படை வழங்கினூர்.

எகூ. எண்ணுழியும்பொது வினையானியலும்.

(இ-ள்.) வேறு வினைப்பொருள்களைப் பொதுமொழியாற் கூறுது பிரித்தெண்ணுங்காலு மதனதிலக்கண மொருவினையாற் கூறுது பொதுவினையால வரும்.

வாலாறு. சோறுங் கறியுமயின்றூர்; யாழுங்குழலுமியம்பினூர்.

அய. இரட்டைக்கிளவி யிரட்டிற் பிரிந்திசையா.

(இ-ள்.) இரட்டித்து நின்ற பொருளுணர்த்துஞ் சொற்களி ரட்டித்து நின்றவிற் பிரிந்தது நில்லாவாம்.

வரலாறு. மொடு மொடுத்தது; துடி துடித்தது.

அக. அஃறிணையுயர்திணை யாமிருமருங்கினு [மொழி
மொருபொருளாய்ப்பல பெயர்க்குப்பொது
பொதுமைவேறியம்பல் புலவோர்நெறியே

(இ-ள்.) அஃறிணைக்கண்ணு முயர்திணைக்கண்ணும், ஒருபெ யராய்ப் பலபொருட்குப் பொதுவாகிய சொல்லைப் பொதுமையின் வேராகக்கூறுவரென்க.

வரலாறு. பிறரும் வாழ்வாருளரேனும் பார்ப்பனச் சேரி, உ யர்திணை, பிறபுல்லு மரனுமுளவேனும், கமுகந தோட்டம்.

அஉ. பெயரினுல்வினையினும் பிரிபவையெல்லாம்
வழுவிலவாமிரு திணைமருங்கினுமே.

(இ-ள்.) உயர்திணைக்கண்ணும், அஃறிணைக்கண்ணும், பெயரி னுணை வினையினுணை பொதுமையிறபிரிந்தது ஆண்மைக்கும வழுவாகாவாம்.

வரலாறு. தொடியோர் - கொயருழையருமபியகுமரி ஞாழல்- உயர்திணைக்கட்பெயரிற் பிரிந்த வாணொழிமிரு சொல்; வடுகரசராயிரவர் மக்களையுடையா, பெய ரிறபிரிந்த பெண்ணொழிமிருசொல்; இவர் வாழக் கைப்படடார், தொழிவிற பிரிந்தவாணொழிமிரு சொல்; நம்பிநூற்றெருமையுடையன், அஃறிணைக் கட்பெயரிற் பிரிந்தவாணொழிமிருசொல்; நம்மர சன ஆயிரம்யானையுடையன், பெயரிற் பிரிந்த பெ ண்ணொழி மிருசொல்.

அக. திணைவிரவுப்பெயர் செய்யுண்மருங்கே
யஃறிணைமுடிபின வாகுமென்ப.

(இ-ள்.) திணைவிரவி யெண்ணப்பட்டபெயர் செய்யுட்கண பெரும்பான்மையு மஃறிணைப்பெயரைக்கொண்டு முடியும்.

வாலாறு. வடுகரூவாளர் வான்கருநாடர், சுடுகாடு பேயெரு
மையென் றிவையாறுங், குறுகாரறிவுடையார்;
கடுஞ்சினத்தகொல்களிறுங் கதழ்கலின்ப் பரிமா
வும், நெடுங்கொடிய நிமிர்தேரு நெஞ்சுடையமற
வரு மென நான்குடன் மாண்டதாயினும்.

அசு. வினைவேறுபடேம்பல பொருளொருமொழியும்
வினைவேறுபடாப்பல பொருளொருமொழியு
மெனவிருதிற்த்தவாம் பலபொருளொருமொழி.

(இ-ள்.) வினைவேறுபடும் பலபொருளொருசொல்லும் வினைவே
றுபடாப் பலபொருளொருசொல்லுமெனப் பலபொருளொரு மொழி
இருவகைப்படுமென்க.

அவற்றுள்.

அரு. வினைவேறுபடேம்பலபொருளொருமொழி
வேறுபடுவினையினு மினத்தினுஞ்சார்பினுந்
தோத்தோன்றும் பொருடெரிநிலையே.

(இ-ள்.) மேற்கூறிப்போந்த வவ்விரண்டனுள் வினைவேறுபடும்
பலபொருளொருசொல் லொருபொருட்கேசிறந்த வினையானு மினத்
தானுஞ் சார்பானும் பொருடெரி நிலைக்கட்பொதுமை நீங்கித் தெ
னியத்தோன்றும்.

வாலாறு. மாவென்பதொருசார் விலங்கிற்கும், மரத்திற்கும்,
வண்டிற்கும், பிறபொருட்கும்பொது; மாப்பூததது,
மாவுருதுமோங்கின வென வேறுபடுவினை யானு
மினத்தானு மாமரமென்பது விலங்கிற்று. பிறவு
மன்ன.

அசு. வினைவேறுபடாஅப் பலபொருளொருமொழி
யாயுங்காலைக் கிளந்தாங்கியலும்.

(இ-ள்.) வினைவேறுபடாப் பலபொருளொருசொல் ஆராயுங்
காலைக் கிளந்து கூறப்படுமென்க.

வாலாறு. மாமரம்வீழ்ந்தது, விலங்குழாவீழ்ந்தது.

அள. ஒருபொருள் வேறுபாடுணரங்காலை

(இ-ள்.) ஒருபொருள் வேறுபாடறியுங்காலே யஃதாற்றன் முதலியவற்றான் விளங்காதாயினதனை விளங்கக்கூறுவர் புலவரென்க.

வாலாறு. அரிதாரச்சாநந் கலந்ததுபோல வருகெழுத்தோன் திவருமே, முருகுறமும்ன்பன் மலைபெய்தநீர். பிறவு மன்ன.

அ.அ. ஆண்மைகுடிமை யடிமைமூப்பே
விருந்தேயின்மை வெண்மையுறுப்பே
குழுவேயன்மை குருடேமகவே
யாசேகாத லஃறிணைமுடிபின.

(இ-ள்.) ஆண்மைமுதலாகக் காதலீராகக்கூறிய பதினான்கு பெயரு மஃறிணைமுடி பினவாம்.

வாலாறு. ஆண்மைநன்று, குடிமைநன்று, அடிமைநன்று, மூப்புநன்று, விருந்துநன்று, இன்மைநன்று, வெண்மைநன்று.

அ.க. உயிரோகால முலகேயுடம்பே
தெய்வமபூதந் திங்கள்வினையே
ஞாயிற்றுபிறவு மவற்றோற்றே.

(இ-ள்.) உயிர்முதலாக ஞாயிற்றுதிபாகக் கூறியவொன்பது பெயரும், முதலுறியவைபோலவே யுயாதிணைப்பெயராயினு மஃறிணைமுடிபினவாம்.

வாலாறு. உயிர்போயிற்று, காலமாயிற்று, உலகம் பசித்தது, உடம்புநுணுகிற்று, தெய்வஞ்செய்தது, பூதமபூதத்தது, திங்களெழுந்தது, வினவினாதது, ஞாயிற்று பட்டது, எனவரும்.

கூ.உ. உயர்திணைமுடிபா தலுமுரித்தாகும்.

(இ-ள்.) காலமுதலாகியசொல் லுயர்திணை முடிபாத லுமுரித்தாம்.

வாலாறு. காலன்கொண்டான், உலகர்பசித்தார், உடம்பிழந்தான்.

கூ.க. எடுத்தமொழியின மியம்பலுமுரிய.

(இ-ள்.) இனமாகிய பலபொருட்களுன்றினை வாங்கிக்கூறிய வழி யச்சொல்தன்பொருட்கினமாகிய பிறபொருளைக் குறிப்பாலுணர்த்தலு முரியவாம்.

வாலாறு. அறஞ்செய்தான்றறக்கமபுகும், இழிவறிந்துண்பா
ன்கணின்பமெய்தும்.

கூஉ. கண்ணும்முலையுங் கையும்பிறவும்
பன்மைசுட்டிய சினைநிலைக்கிளவி
பன்மையுரைக்குங் கடப்பாடிவவே.

(இ-ள்.) கண்முதலாகிய பிறவும் பன்மையைக்குறித்து நின்ற
சினைநிலைசொல் பன்மைபாறகூறப்படும்பாபபுறவுடையவல்ல, முத
லொன்றாயி னெருமையானும் பலவாயிற் பன்மையானும் கூறப்படும்.

வாலாறு. கண்ணல்லள், கைநல்லள், முலைநல்லள், கண்ண
ல்லா, கைநல்லா. முலைநல்லா.

கூங். அசைநிலையிசைநிறை யடுக்கிருதிற் த்தன.

(இ-ள்.) அசைநிலையும், இசைநிறையும் எனவடுக்கு இரண்டு
திற் த்தனவாம்.

வாலாறு. மற்றே மற்றே, அன்றே வன்றே, அசைநிலை;
ஏ யமபன் மொழிநதனளே இசைநிறை.

கூச. வேற்றுமைவினை பண்புவமையும்மை
யன்மொழியெனத்தொகை யறுவகைப்படுமே.

கூரு. இரண்டுமுதலா மிடையாறுபுகும்
வெளிப்படலில்லது வேற்றுமைத்தொகையே.

(இ-ள்.) எழுவாய்க்கும் விளிக்குமிரண்டு முதலாறுபுகளுந்
தொகை தொடர்மொழி வேற்றுமைத்தொகையாம்.

வாலாறு. நிலங்கடந்தான், ஐ; தாய்மூவா, ஓடு; கருப்புவேலி,
கு; வரைபாய்தல், இன்; சாத்தனபுத்தகம், அது;
மன்றப்பெண்ணை, கண; எனவரும்.

கூசு. காலங்காந்த பெயரெச்சம்வினைத்தொகை.

(இ-ள்.) இறப்பெதிர்வு நிகழ்வாகிய முக்காலங்களுந் தொக்க
பெயரெச்சவினை வினைத்தொகையாம்.

வாலாறு. கொல்யானை, கொன்றயானை, கொல்லும்யானை,
கொல்கின்றயானை.

கூள. வண்ணஞ்சுவையே வடிவேயளவே
மென்பவும்பிறவு மிதன்குணத்துதளி
வருமியற்கை பண்பின்றொகையே.

(இ-ள்.) வண்ணம், சுவை, வடிவு, அளவு, முதலாயனவுமீ
வைபோல்வன பிறவு மிதனது குணத்தைக் கூறிவருவன பண்புத்
தொகையாம்.

வாலாறு. கருங்குதினா, வண்ணம்; நீங்கருமபு, சுவை; வட
டப்பலகை, வடிவு; நெடுங்கோல், அளவு.

கூஅ. உவமவுருபில துவமைத்தொகையே.

(இ-ள்.) வீணையன்மெய் யுருபென்பனவற்றைப் பற்றிவருமு
வமையுருபு தொக்கதொடர்மொழி யுவமைத்தொகையாம்.

வாலாறு. புவிக்கொற்றன், வீணை; கற்பகவள்ளல், புயன்;
குரும்பைமுலை, மெய்; பவளவாய், உருபு.

கூகூ. எண்ணலெடுத்த நீட்டன்முகத்த
லளவையுளும்மில் தத்தொகையாகும்.

(இ-ள்.) எண்ணலளவை, எடுத்தலளவை, நீட்டலளவை, முகத்
தலளவைகளுள், உம்மைதொக்க தொடர்மொழி, உமமைத்தொ
கையாம்.

வாலாறு. ஒன்றேகால், எண்ணல்; தொடியே கஃசு, எடுத்தல்;
சாணை, நீட்டல்; கலனே தூணி-முகத்தல்.

ஈ. ஐந்தொகைமொழிமேற் பிறதொகலன்மொழி.

(இ-ள்.) வேற்றுமைத்தொகைமுதலிய வைவகைத் தொகை
கிலைத்தொடர் மொழிகளுக்குப் புறதது அவையல்லாத பிறமொழி
யுருபு தொக்குவருவன அனமொழித்தொகையாகும்.

வாலாறு. மலர்க்குழல், ஐ; பொற்றொடி, ஆல்; கலியிலக்க
ணம், கு; பொற்றூலி, இன்; கின்னிகுடி, அது; கீழ்வ
யிற்றுக்கழலை, கண்; வேற்றுமைத்தொகை யுருபுக
ளின் புறத்துப்பிறந்த அனமொழித்தொகை; பிற
வுமன்ன.

ஈக. முன்மொழிபின்மொழி யிருமொழிபிறமொழி
நிலைபெறலத்தொகை மாபுநான்காகும்.

(இ-ள்) முன்மொழிமேனிற்றலும், பின்மொழிமேனிற்றலும், இருமொழி மேனிற்றலும், பிறமொழிமேனிற்றலும் அத்தொகையு மவற்றதுபொருளு நானாகாகும்.

வாலாறு. வேங்கைப்பூ - எனபுழி, பூவென்னுமுன்மொழிக் கட்பொருணின்றது, அது நறிதென்னும் வினை யோடியையுமாற்றான், மேறபட்டுத்தோன்றியவாறு காண்க. மேல்வருவன வறற்றகு மிஃதொக்கும், இடவகையான் முன்மொழியாயிற்று, அடையெ னனும் பின்மொழிக்கட்பொருணின்றது, இடவ கையாற்பின்மொழியாயிற்று. முன்பினென்பன கா லவகையாற்றமொறி நிற்கும். வேங்கைப்பூ, முன் மொழி; கண்ணிமை, பின்மொழி; புலிக்கெண் டை, இருமொழி; கருங்குழல், பிறமொழிகளிற பொருள்சிறந்து நின்றனவாமறிசு.

௩. எல்லாத்தொகையு மொருசொன்னடைய.

(இ-ள்) அறுவகைத்தொகைச் சொற்களு மொருசொல்லாய் நடத்தலை யுடையவாமென்க.

வாலாறு. யானைக்கோடு, கொல்யானை, நிலங்கடந்தான், குன் றத்திருந்தான்.

௩. வல்லொற்றுவரினே யிடத்தொகையாகு
மெல்லொற்றுவரினே பெயர்த்தொகையாகும்.

(இ-ள்) வல்லொற்றுவரி னிடத்தொகையாம் மெல்லொற்று வரிற் பெயர்த்தொகையாமென்க.

வாலாறு. வடுகக்கண்ணன் - இடம்; வடுகங்கண்ணன்-பெயர்.

௪. உயர்திணையும்மைத் தொகைபலரீறே.

(இ-ள்) உயர்திணைக்கண்வரு மும்மைத்தொகை பலர்க்குரிய வீற்றாண்டக்கும்

வாலாறு. பாணர், நக்கீரர், மாமூலர், கபிலர்.

௫. வாராமாபின வரவியம்புதலு
மென்னுமாபின வெனவியம்புதலு
மன்னவையெல்லா மவற்றவற்றியல்பா
னின்னவென்னுங் குறிப்புரையாகும்.

(இ-ள்.) வாரா வியல்பினவறறை வருவனவாகக் கூறலும், என்னுவியல்பினவறறை யெனபனவாகக் கூறலும், அத்தன்மையன வெல்லா மவ்வப்பொருளியல்பா னித்தன்மையவென்றுநாக் குங் குறிப்புச்சொல்லாம்.

வாலாறு. அந்நெறியீண்டு வந்துகிடந்தது ; அம்மலையிதனோடு வந்து பொருந்திற்று ; அவலவலென்கின்றன ; மழை மழையென்கின்றன பைங்கூடு.

ராகு. விரைவுமூன்றிசை நிறைநான்கும்கே.

(இ-ள்.) மேற்கூறிப்போந்த வொருசொலடுககினுள், விரைவுப் பொருள்பட வடுக்குவது மூன்றவரம்பையுடைதது, இசை நிறையடுக்கு நான்காகிய வரம்பையுடைததாம்.

வாலாறு. தீத்தீத்தீ, விரைவு ; பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ நரமகள், இசைநிறை.

ராள. பிரிநிலைவீனையே பெயரேயொழியிசை
யெதிர்மறையுமமை யெனவேசொல்லே
குறிப்பேயிசையே யாயினாந்து
நெறிப்படத்தோன்று மெச்சச்சொல்லே.

(இ-ள்.) பிரிநிலையெச்சம், வீனையெச்சம், பெயரெச்சம், ஒழியிசையெச்சம், எதிர்மறையெச்சம், உம்மையெச்சம், எனவெச்சம், சொல்லெச்சம், குறிப்பெச்சம், இசையெச்சம் ஆகிய பததும் எச்சப்பொருண்மையுத தருமொழியாம்.

ராகு. தத்தமெச்சத்தெ1டு சார்ந்துநின்றியலும்.

(இ-ள்.) மேற்கூறிப்போந்த பத்தெச்சங்களுந் தத்தமெச்சங்களோடு கூடிநடக்கும்.

வாலாறு. தானேகொண்டான்-பிரிநிலை ; உழுதுவந்தான் வீனையெச்சம் ; உண்ட சாத்தன - பெயரெச்சம் ; கூரிய தோர்வான்மன் - ஒழியிசையெச்சம் ; யானே கள்வன் - எதிர்மறையெச்சம் ; சாத்தனும் வந்தான் - உம்மையெச்சம் ; ஒலலென வொலித்தது - எனவெச்சம் ; கற்றதனாலாயபனென்கொல் - சொல்லெச்சம் ; இளையதாக முன்மரங்கெட்க - குறிப்பெச்சம்.

ராகு. ஈதாகொடுவிர்ப் புளையாகும்மே.

(இ-ள்.) ஈயென்பதும், தாவென்பதும், கொடுவென்பதும் ஆகிய மூன்றுசொல்லும் ஒருவனென்றை யிரத்தற்கண் வருமொழியாம்.

அவற்றுள்.

ஈயி. ஈயென்கிளவி யிழிந்தோனிரப்புரை.

(இ-ள்.) முற்கூறியவற்றுள், ஈயென்னுஞ்சொல் இழிந்தவனிரப்புகையாகும்.

வரலாறு. சோழி.

ஈயி. தாவென்கிளவி சமான்னமேற்றே.

(இ-ள்.) தாவென்னுஞ் சொல்லொப்போனிரப்புகையாம்.

வரலாறு. ஆடைதா - எனவரும்.

ஈயி. கொடுவென்கிளவி யுயர்ந்தோன் கூற்றே

(இ-ள்.) கொடுவென்னுஞ் சொல்லுயர்ந்தோனிரப்புகையாகும்.

வரலாறு. சாந்துகொடு.

ஈயி. ஒன்றன்பெயரா னதற்க்கையிற்றிதை
யறைகுவவாகு பெயராகும்மே.

(இ-ள்.) ஒன்றனது பெயராலதற்க்கையிற்றிதொன்றனைக் கூறலாகுபெயராம்.

வரலாறு. உலகு - உயிர் ; தாமரை - தாமரைப்பூ.

ஈயி. கேட்குநபோலவுங் கிளக்குநபோலவு
மியன்றுநபோலவு மியங்குநபோலவு
மஹிணைமருங்கினு மறைப்படுமே.

(இ-ள்.) கேளாதனவற்றைக் கேட்பனபோலும், மொழியாதனவற்றை மொழிந்தனபோலும், செய்யாதனவற்றைச் செய்தனபோலும், இயங்காதனவற்றை யியங்குவனபோலும் மஹிணைக் கண்ணுங் கூறப்படும்.

வரலாறு. நன்னீனாவாழியனிச்சமே; பகைமையுங் கேண்மையுங் கண்ணுரைக்கும்; தன்னெஞ்சே தன்னைச்சும்; இவ்வழியெங்கேபோம்.

நாயடு. ஒருதிணைப்பெயரொரு திணைக்காய்வருநவும்.
திசைச்சொல்வாய்பாடு திரிந்துவருநவு
மியைபில்லனவியைந் தனவாய்வருநவு
திணைமுதலாயின திரிந்துவருநவு
மன்றியனைத்துங் கடப்பாடிவே.

(இ-ள்.) ஒருதிணைப்பெய ரொருதிணைக்காய்வருவன - ஒருருதை நமபி - ஒரு கிளியை நங்கையெனல் ; திசைச்சொல்வாய்பாடு திரிந்துவருவன - புலியான் - பூசையானெனல் ; தொன்னெறிக்கணியைபில்லன வியைந்தனவாய வருவன - ஆற்றுடசெதத வெருமையீர்த்தல் ஊர்க்குயவர்க்குக்கடன்; செய்யுட்கட்டிணைமுதலாயின திரிந்துவருவன - எழுதுவரிக்கோலத்தாரீவார்க்குரியார், தொழுதிமைக்கண்ணமைந்ததோட்டார், முழுதகலா - நாணிந்தெறிந்தார் நலங்கிளவி நாடோறும் - பேணற்கமைந்தார் பெரிது.

நாயசு. செய்யாபென்னு முன்னிலைவினைச்சொல்
செய்பென்கிளவி யாகிடனுடைத்தே.

(இ-ள்.) செய்யாபென்னும் வாய்பாட்டாகிய முன்னிலைவினைச்சொல் - ஆயென்னுமீறுகெடச் செய்பென்னுஞ் சொல்லாய்
* நின்றனுமுடைத்தாம்.

வரலாறு. நடவாய், வாராய், உண்ணாய், தின்னாய், என்பனவீறுகெட்டு - நட, வா, உண், தின், எனச் செய்பென் கிளவியாயினவாறு காண்க.

நாயஎ. முன்னிலைமுன்ன ரீயுமேயு
மந்திலைமரபின்மெய் யூர்ந்துவருமே.

(இ-ள்.) முன்னிலைவினைச் சொன்முன் வரு மீகாரமு மேகாரமு மம்முன்னிலைச் சொற்கேற்ற மெய்யையேறிவரும்.

வரலாறு. சென்றீபெரும நிற்கைக்குநர் யாரே; அட்டிவோலைதொட்டனநிஷ்மே; எனவரும்.

நாயஅ. ஒருமொழிமுழுவதிக் குறைதலும்வரையார்.

(இ-ள்.) ஒருசொல்முதலினு மடையினுங்கடையினுங் குன்றத்
லைக்கார. *

வரலாறு. மரை - ஒதி - நீல.

நாயக. குறைந்தனவாயினு நிறைந்தனவாகும்.

(இ-ள்.) அம்மூன்றுமொழியுங் குறைந்தனவாயினு நிறைந்த
னவெயாம.

வரலாறு. மரை - தாமரை, ஒதி - ஓந்தி, நீல் - நீலம்.

நாஉய. இடைச்சொல்லெல்லாம் வேற்றுமைச்சொல்லே.

(இ-ள்.) பிறிதோர் சொல்லை வேறுபடுபபனவும், பிறிதோர்
சொல்லான வேறுபடுககப்படுவனவும் எனச்சொல்விருவகைப்படும்.
பிறிதோர்சொல்லை வேறுபடுததலாவது விசேடித்தல, பிறிதோர்
சொல்லான வேறுபடுககப்படுதலாவது விசேடிக்கப் படுதல;
இடைச்சொல்லெல்லாம் பிறிதோர் சொல்லை விசேடிக்குமொழியா
மெனக.

நாஉக. உரிச்சொன்மருங்கினு முரியவைபுரிய.

(இ-ள்.) உரிச்சொற்கண்ணும் வேறுபடுககுஞ் சொல்லாதற்கு
முரியனவுரியவாய். எல்லாமாகாவாமெனவே யுரிச்சொல்லுள வே
றுபடுததும் வேறுபடுககப்பட்டு மிருநிலையையு முடையவாய வரு
வனவே பெருமபான்மை யெனபதாம். வேறுபடுக்குஞ் சொல்லே
யாவன-உறு, தவ, நனி; இருநிலையையமுடையன-குரு, கெழு,
செல்லல், இன்னல், என்னுந்தொடக்கத்தன; உறுபொருள், தவப்
பல, நனிசெய்தது என விவையொன்றனை விசேடித்தலலது வாரா
மையும், குருமணிவிளங்கு, குருகேழ்குளர்கலம், செங்கேழ, செல்
லவையு, அருஞ்செல்லல், இன்னதகுறிப்பு. பேரின்னல் எனவ்வை
யொன்றை விசேடித்தும் விசேடிக்கப் பட்டு மிருநிலையையு முடைய
வவாய் வருமாறும் காண்க.

நாஉஉ. வினையெஞ்சுகளவியும் வேறுபல்குறிய.

(இ-ள்.) மேற்கூறிய வினையெச்சமும் வேறுபட்டபலவிலகக
ணத்தையுடையவாய்.

வரலாறு. ஞாயிறுபட்டுவந்தான் ; ஓடிவந்தான்.

நாஉங். முன்னத்தினுணருங் கிளவியுமுளவே

(இ-ள்) குறிப்பாற் பொரு ளறியப்படுஞ் சொற்களு முளவாம்
வாலாறு. குழைகொண்டு கோழிபெறியும் வாழ்க்கையா.

ராஉச. ஒருபொருளிருசொல் பிரிவிலவனாயார்.

(இ-ள்.) ஒருபொருண்மேல்வரு மிரண்டுசொல் பிரிவின்றித்
தொடர்ந்தவற்றை நீக்காரெனக.

வாலாறு. நிவந்தோங்குபெருமலை.

ராஉரு. ஒருமைசுட்டிய பெயர்நிலைக்கிளவி
பனமைக்காகு மிடனுமாருண்டே.

(இ-ள்.) ஒருமைக்குரியசொல் பனமைக்காகு மிடனுமுண்டு.

வாலாறு. ஏவலினையர் தாயவயிறுகறிப்ப எனவரும.

ஒழியின் முற்றும்.

கியல்முன்றுககு சூத்திரம். டாஎ.

மூன்றாவது: .
பொருளதிகாரம்.

அ க வெ ரு மு க் க வி ய ல்.

தற்சிறப்புப் பாயிரம்.

மெய்ப்பொருள் பகாப்பொருள் வேதமுதற்பொரு
ளப்பொருளகதத்தினிற் தறைகுவனபொருளே.

என்பது,

மெய்யாகியபொருளும் பகுக்கப்படாதபொருளும் வேதமுதற்
பொருளுமான அப்பொருளை யிதயக கண்ணிருத்திப் பொருளிலக்க
ணதனத யானியம்புவன். (க)

அகப்பொருள் கைக்களை யைந்திணை பெருந்திணை
யெனவெழுவகைப்படு மென்மனார்புலவர்.

என்பது,

அகப்பொருள் - கைக்களையும், குறிஞ்சி - முல்லை - பாலை - மரு
தம்-நெய்தலாகிய ஐந்திணையும், பெருந்திணையும் என ஏழுவகைப்
படும். (உ)

தொல்காப்பியம்.

கைக்களைமுதலாப் பெருந்திணையிறுவா
முற்படக்கிளந்த வெழுதிணையெனப்.

என்றாராகலின்.

அவற்றுட்கைக்களை யொருதலைக்காமம்.

என்பது,

முற்கூறியவற்றுள் கைக்களையென்பது-தலைவன், தலைவி இரு
வருள் ஒருதலை நிகழும் காமம். (ங)

அன்புடைக்காமமைந் திணைவயிற்படுமே

என்பது,

குறிஞ்சியும் - முல்லையும் - பாலையும் - மருதமும் - நெய்தலும்
ஆகிய ஐந்திணையும் - அன்புடைக்காமம். (ச)

பொருந்தாக்காமம் பெருந்திணைப்பொருட்டே.

என்பது,

பெருந்திணை பொருந்தாக்காமம். (௫)

முதல்க்ருவுரிப் பொருண்மூன்றாகும்மே.

என்பது,

பொருள் - முதற்பொருளும், கருப்பொருளும், உரிப்பொருளும் என மூன்றுவகைப்படும். (௬)

அவற்றுள்,

முதலிலம்பொழுதிரு வகைப்படுமெனலே.

என்பது,

முற்கூறியவற்றுள் முதற்பொருள் - நிலமும் பொழுதும் என இரண்டு பொருள்களையுடையன. (௭)

முல்லைகுறிஞ்சி பாலைமருதம்
நெய்தலைநதினைக் கெய்தியபெயரோ.

என்பது,

முல்லையெனவும் - குறிஞ்சியெனவும் - பாலையெனவும் - மருதமெனவும் - நெய்தலெனவும் - ஐந்திணைக்குப் பொருந்திய பெயராம்.

வரையேவனமே சுரமேமருதந்
திரையே யவையவை சோதருமிடனே.

என்பது,

மலையும் மலையைச்சார்ந்த இடமும் குறிஞ்சியாம்; காடும் காட்சார்ந்த இடமும் முல்லைபாம்; பாலையும் பாலையைச்சார்ந்த இடமும் சுரமாம்; வயலும் வயலைச்சார்ந்த இடமும் மருதமாம்; நெயும் நெயலைச்சார்ந்த இடமும் நெய்தலாம். (௮)

தொல்காப்பியம்.

மாயோன்மேய காடுறையுலகமும்
சேயோன்மேய மைவரையுலகமும்

வேந்தன்மேய தீம்புன லுலகமும்
வருணன்மேய பெருமண லுலகமும்
முல்லைகுறிஞ்சி மருதநெய்தலெனச்
சொல்லியமுறையாற் சொல்லவும்படுமே.

என்றாராகலின்.

காலம்பருவம் பொழுதிருவகைப்படும்.

என்பது,

பொழுது-காலமும் பருவமும் என இரண்டு வகைப்படும், அவற்
றைப் பெருமபொழுது சிறுபொழுது எனப். (௧௦)

அவற்றுள்,

பருவங்காரோ கூதிர்முன்பனி
பின்பனி யிளவேனின முதுவேனிலாதே.

என்பது,

முற்கூறியவற்றுள், பருவம் - கார் கூதிர் முன்பனி பின்பனி
இளவேனில் முதுவேனில் எனவாறு. (௧௧)

அவைதாம்.

ஆவணிமுதலா வாடியீறாக
விரண்டிரண்டாக வேற்குமென்ப.

என்பது,

முற்கூறியவை, ஆவணி புரட்டாசி கார்காலம்; ஐப்பசி கார்த்
திதை கூதிர்க்காலம்; மார்கழி தை முன்பனிக்காலம்; மாசி பங்குனி
பின்பனிக்காலம்; சித்திரை வைகாசி இளவேனிற்காலம்; ஆனி ஆடி
முதுவேனிற்காலம்; இளவேனிலெனினும் வசந்தமெனினும் ஒக்கும்.

மாலையாமம் வைகறையெற்பாடு
நண்பகற்சிறுபொழுதை வகைத்தாகும்.

என்பது,

சிறுபொழுது-மலை யாமம் வைகறை எற்பாடு நண்பகல் என
ஐந்துவகைப்படும், எற்பாடு எனினும் விடியலெனினு மொக்கும். (௧௨)

காருமாலையுங் காட்டிற் குராய.

என்பது,

கார்க்காலமும் மாலைப்பொழுதும் முல்லை நிலத்துக்குரியன. (௧௪)

கூதிரும்பாமமுங் குறிஞ்சிக்குரித்தே.

என்பது,

கூதிர்க்காலமும் யாமப்பொழுதும் குறிஞ்சி நிலத்துக்குரியன.

பனியெதிர்பருவமு முரியவாகும்.

என்பது,

முன்பனிக்காலமும் அககுறிஞ்சிக்குரியன. (௧௫)

வைகுறுவீடியன் மருதக்குரிய.

என்பது,

வைகறையும் வீடியற்பொழுதும் மருதநிலத்துக்குரியன. (௧௬)

எற்பாடுநெய்தற்குரியவாகும்.

என்பது,

வீடியற்பொழுது நெய்தனிலனுக்குரியன. (௧௭)

நண்பகல்வேனி நடுத்திணைக்குரிய.

என்பது,

நண்பகற்பொழுதும் வேனிற்காலமும் பாலை நிலனுக்குரியன.

பின்புனிதானு முரித்தெனப்படுமே.

என்பது,

பின்பனிக்காலமும் அந்நிலத்துக்குரியன. (௧௮)

மருதநெய்தலென்றிவை பிரண்டிற்கு
முரியபெரும்பொழுதரு முன்றும்மே.

என்பது,

மருதம் நெய்தல் ஆகிய விரண்டு நிலனுக்கும் பெரும் பொழுதா
கிய காரும் கூதிரும் முன்பனியும் பின்பனியும் இளவேனிலும் வே
னிலுமூரியன. (உச)

வாடையடித்தன் மயில்கேகயப்பு
ளிந்திரகோப மெழுந்தகமகிழ்த
லன்னங்குளிமயி லகன்றுவருதல்
காந்தள்கொன்றை காயாமலர்தல்
கமலமேங்கல் காகால்குரித்தே.

என்பது,

வாடையடித்தல்; மயில கேகயம் இந்திரகோபம் தோன்றிமகிழ்
தல்; அன்னம் குளி மயில அகன்றுவருதல்; காந்தள் கொன்றை கா
யா மலர்தல்; தாமரையேங்கல் காகாலத்துக்குரியன. (உஉ)

கூதிருலவைவீசல் கொக்கொடுவா
லன்னஞ்சங்கு மகிழ்வுறலுதகந்
தெளிதன்மீனிநஞ் செனித்தன்முகிற்சுழாட்
சூறகொளல் சிறுசண்பகம்பாரிசாத
மலாதன்மானவர் வருந்துதல்கூதர்க்
காலக்குரிமையாங் காணுங்காலே.

என்பது,

கூதிர்க்காற்றடித்தல்; கொக்குஅன்னம் சங்கும்கிழ்தல்; நீாதெளி
தல்; மீனிநஞ்சனித்தல்; மேகங்கள் குற்கொளல்; சிறுசண்பகம் பூ
ரிசாதம் மலர்தல்; மாணிடாவருந்தல் கூதிர்க்காலக்குரியன. (உஉ)

கோடைவீசல் கூகையுமாந்தையு
மகிழ்தல்செவ்வந்தி மாமாமலர்த
லிலந்தைபழுத்த லிக்குநென்முதிர்தன்
முன்பனிக்குரியவா மொழியுங்காலே

என்பது,

கோடைக்காற்றடித்தல்; கோட்டான் ஆந்தை மகிழ்தல்; செவ்
வந்திமரம் மாமரம் மலர்தல்; இலந்தை பழுத்தல்; கரும்பு நெல் முதி
ர்தல் முன்பனிக்காலக்குரியன. (உஉ)

வீங்குலவைக்கால் வீசல்காங்கோழி
புறவமகிழ்தல பொங்கருங்கோங்கு
மலர்தல்பேரீந்து மடற்பனைபழுததல்
பின்பனிக்குரியவாம பேசுங்கூலே.

என்பது, .

உலவைக்காற்றடித்தல்; காடகுகோழி புறவு மகிழ்தல்; இலவு
கோங்கு மலாதல்; பேரீந்து பனை பழுத்தல் பின்பனிக்காலக் குரியன.

தென்றலடித்தறேன் குயிலோடே
யன்றிலுமகிழ்தன் மாங்கனியுதிர்தல்
மயின்மகிழ்ந்தாடன் மலர்தல் புனலின்
றுழைவசந்தந் தனக்குரிததாகும்.

என்பது,

தென்றற்காற்றடித்தல்; வண்டு குயில் அனறில் மகிழ்தல்; மாங்
கனியுதிர்தல்; மயின்மகிழ்தாடல்; புனை தாழை மலர்தல் இள
வேனிர்காலக்குரியன: (உச)

கான்றோன்றல் காற்கோடைவீசல்
வலியான்காடை வான்பாடிமகிழ்தன்
மல்விகைபாதிரி மலர்தலும்பிறவு
முதிர்வேனிர்குரியவா மொழியுங்காலே.

என்பது,

பேய்த்தேரோடல்; கோடைக்காற்றடித்தல்; வலியான் காடை
வானம்பாடி மகிழ்தல்; மல்விகை பாதிரி மலர்தல் ஆறுகாலங்களுக்
கும் முதிர்வேனிர்கும் ிரியன. . (உஎ)

சுவளைமலர்தல் குருகினமொலித்தல்
கன்றையுள்ளிக் கறவைபோதரல்
வனசங்கடம்பன் மாலைக்குரிய.

என்பது,

சுவளைமலர்தல்; பறவைகள் சத்தித்தல்; கன்றையினத்துக்கடி
வைப்பசப்பேர்தல்; தாமரைகடம்பல் மாலைப்பொழுதிற் குரியன. (உஅ)

கூகைச்சகோரங் குழுமியுண்மகிழ்தல்
கடனீர்பொங்கல் களவுமேழ்படுதல்
யாமக்குரியமைய வாசுமென்ப.

என்பது,

கோட்டான சகோரம் மகிழ்தல் கடனீர்திகப்படல களவதி
யாதல் யாமப்பொழுதிற் குரியன. (உக)

வைகறைக்குரிய வான்மீனொளிமழுங்கல்
வெள்ளிமுளைத்தல் வாரணங்கூவுதலே.

என்பது,

வான்மீனொளிகெடல வெள்ளிமுளைத்தல் கோழிகூவல வை
கறைப்பொழுதிற் குரியன. (க௦)

விடியற்குரிய விலங்கு புள்ளின முதன்
மகிழ்தறாமரை மலாதலுமாகும்.

என்பது,

மிருகங்கள் பறவைகள் முதலியன மகிழ்தல் தாமரைமலாதல்
விடியற்பொழுதிற் குரியன. (க௧)

கானனீரோடல் களிப்புறச்சககர
வாகமெருமை மாடுகோக்கிடத்த
லுச்சுகுரியவா முணருங்காலே.

பேய்த்தேரோடல் சககரவாகமகிழ்தல் எருமைநீற கிடத்தல்
நண்பகற்பொழுதிற் குரியன. (க௨)

கருப் பொருள்,
தெய்வஞ்செல்வர் சேர்குடிபுள்விலங்
கூர்நீர் பூமாமுணப்பறையாழ் பண்
தொழிலெனக்கருவி ரெழுவகைத்ததாகும்.

கருப்பொருள், தெய்வம் தலைவன் தலைவி குடி பறவை மிரு
கம் ஊர் நீர் பூ மரம் உணு பறை யாழ் இசைப்பாட்டு தொழில் ஆகப்
பதினான் குவகைப்படும். (க௩)

வேற்காழுருகன் வெற்பன் சிலம்பன்
 குறத்திகொடிச்சி குறவர்கானவர்
 குறத்தியாகுளிமயில் கொல்கினக்களிறு
 வரிமாசசிறு குடியநீவியகன்களை
 யாரந்தேக்ககில சோகமைவன
 முணுததொண்டகந் தினையோமப்குறிஞ்சியாழ்.
 குறிஞ்சிக்கருப் பொருளாங்குறித்திடினே.

என்பது,

குறிஞ்சித்திணைக் கருப்பொருள், தெய்வமுருகன் வெற்பன் சிலம்பன் குறத்தி கொடிச்சி தலைவா குறவர் கானவர் குறத்தியர் குடி களி மயில் டறவை யானை சிங்கம் விலங்கு சிறுதடி ஊர் அருவி சுனைநீர் சந்தனம் தேக்கு அசோகு மரம் பூ முலைநெல் உணு தொண்டகம் டறை திணைகாத்தல் தொழில் குறிஞ்சியாழ் யாழ் இசை . (௩௪)

விமலைகாளை விட்டைமீளி
 பெயினரெயிற்றியர் மறவர்மறத்திய
 ரொருவைபருந்து செந்நாய்குறுமபுழினை
 யிருபபைபகுவலிரும பதிகவர்தல்
 பகைததுடிபாலையாழ் பஞ்சரம்வெஞ்சமம்
 பகற்குறையாடல் பாலைக்கருப்பொருளே.

பாலைத்திணைக் கருப்பொருள், காளி காளை விட்டை மீளி எயினா எயிற்றியா மறவர் மறத்தியா கழுகு பருந்து செந்நாய் சிறுபூனை இருபபை கிணறு பிறர்பெருமபதியிறறிருடல் பகைததுடி பாலையாழ் பஞ்சரம் வெஞ்சமம் பகற்குறையாடல். (௩௫)

நாமால்குறும்பொறை நாடன் செம்மல்
 இல்லாங்கிழத்தி யிடையரிடைச்சிய
 ராயராய்ச் சியரடவிவாரண
 மானமுயல் பாடிவருமாறகன்குனை
 கொன்றைகாயா குருந்தமுல்லை
 சாமைவரகு தரமுடன்விதைத்த
 லெற்றுப்பறை முல்லையாழ்சாதாரி
 முல்லைக்கருப்பொருளா மெனமொழிப.

என்பது,

முல்லைத்திணைக்கருப்பொருள், திருமால் குறும்பொறை நாடன் தோன்றல் மனைவி கிழத்தி இடையர் இடைச்சியர் ஆயர் ஆய்ச்

சியர் காட்டுக்கோழி மான் முயல் பாடி ஆறு சீனை கொன்றை
காயா குருநத முல்லை சாமை வரகுவிதைததல் ஏறுப்பறை
முல்லையாழ சாதாரி. (௩௬)

இந்திரனானெழின் மிகுகிழவன்
மனைவிகிழத்தியுழ வருழத்தியர்
கடையர் கடைச்சியா கமபுள்வெண்குருகு
எருமைநீர்நா யெழிற்பெருமூதூ
ராறுமனைக் கிணநிலஞ்சிதாமரை
மன்றன்முழுவ மருதயாழ்மருதஞ்
*செந்நெல் வெண்ணெறிருவிழாவயர் கன்
மருதக்கருப் பொருளாமவழுத்திடினே.

எனபது,

மருதத்திணைக்கருப்பொருள், இரதிரன் ஊரன் கிழவன் மனைவி
கிழத்தி உழவர் உழத்தியா பறவை கொகரு எருமை நீர்நாய்
பேருர் மூதூ ஆறு மனைக்கிணறு மகிழ தாமரை மணப்பறை மரு
தயாழ் மருதவிசைப்பாட்டு செந்நெல் வெண்ணெல் திருவிழவயர்
தல். (௩௭)

தினாரீவருணன் சேர்ப்பன் புலம்பன்
பரத்திநுளைச்சி பரதா பரத்தியா
நுளையர் நுளைச்சியாள வரளத்தியா
பாக்கம்பட்டினம் வாயசஞ்சுறவ
முவர்நீர்க்கேணி கவாரீரெய்தல்
கண்டகங்கைதை முண்டகமடம்பு
மீனுப்புப்படுத்தல் விளரியாழ் செவ்வழி
நளியீன்கோட்பறை நாவாய்ப்பமபை
நெடுநீர்நெய்தற் கருப்பொருளாகும்.

நெய்தற்றிணைக்கருப்பொருள், வருணன் சேர்ப்பன் புலம்பன்
பரத்தி நுளைச்சி பரதர் பரத்தியர் நுளையர் நுளைச்சியர் அளவர்
அளத்தியர் பாக்கம் பட்டினம் காக்கை சுறவு உவர்நீர்க்கேணி
நெய்தல் தாழை முட்செடி அடம்பு மீன் உப்புப்படுத்தல் விள
ரியாழ் செவ்வழியிசை கோட்பறை பமபை. (௩௮)

திணைமயக்குறு தலுங்கழலிலையின்றே.

என்பது,

குறிஞ்சிமுதலிய ஐந்துதிணைகளும் ஒன்றொடொன்று மயங்
கணம் நீக்கவிலவாம். (௩௯)

புணர்தலும் பிரிகலுமிருத்தலுமிரங்கலு
மூடலுமிவற்றினிமித தழுமென்றிவை
தேருங்காலைத் திணைக்குரிப்பொருளே.

என்பது,

புணர்தல் புணராதனிமிததம பிரிதல் பிரிதனிமிததம் ஐந்துதலை
இருத்தனிமிததம் இரங்கல் இரங்கனிமிததம் ஊடல் உடனாமித்
தம இவை திணைக்குரிய பொருள். (௪௦)

குடவரைக் குறிஞ்சியு வகுணகடனெய்தலுங்
கடவதாகுங் களவீனீரமைக்கே.

என்பது,

மேலமைலைக்குறிஞ்சித்திணையும் கீழைக்கடல் மெய்தற்றிணை
யுங் களவிற்புணர்ச்சிக்குரியன. (௪௧)

நன்னிலமருதமுந் தென்னிலமுல்லையுந்
துன்னிருகற்பொடு தேரன்றுமென்ப.

என்பது,

நல்லநிலமாகிய மருதத்திணையும் அழகியநிலமாகிய முல்லைத்
திணையும் கற்பிற்புணர்ச்சிகுரியன. (௪௨)

மறையோர் மன்னர் வணிகர் வேளாளரு
ளோதற்றொழி லுரித்துயர்ந்தோர் மேன.

என்பது,

அந்தணர் அரகர் வைசியர் வேளாளர் நான்கு வருணத்தாரூன்
வேதமோதுத்தொழில் பின்னவரொழிப் முன்னுயர்ந்தோராகிய ம
றையோர் மன்னர் வணிகர் இம்மூவருக்கு முரியன. (௪௩)

எல்லார்க்கு முரியன விவையலபிறவே.

என்பது,

• வேதநூலல்லாத பிறவாகிய நூல்களெல்லாம் முற்கூறிய அந்தணர் முதலிய நான்குவருணத்தார்க்குமுரியன. (சச)

அயில்வேலத்திரமவா வொடுபயிறல்
கலினவாம்புரவி கரிதேநூர்த
லுடைததொழிலவர்க் கெனவுரைத்திகிளேரே.

என்பது,

• அத்திர சத்திர விததைத் தொழிலைக்கற்றலும் யானையேற்றம குதினாயேற்றம தேரோசிசெலுத்தல் நாவிறை கறகுத்தொழில் அல்லாத தொழில்கள் அந்தணரொழித்தொழிந்த மூவாககுமுரியன.

காவலறப்புறங் காவலுநாடு
காவலுமெனவிரு வகைப்படுமெனலே.

என்பது,

காவல் அறப்புறங்காவல் நாடுகாவல் என இரண்வெகைப்படும.

அவற்றுள்,

அறப்புறங்காவல னைவர்க்குமுரித்தே.

என்பது,

முற்கூறியவற்றுள் அறப்புறங்காவல் அந்தணர் முதலிய நால்வர்க்கு முரியன.

ஏனையகாவ விதைவர்க்குரிய.

என்பது,

நாடுகாவல் அரையருக்குரியன. (சஅ)

இருபிறப்பாள நிறைவொன்றிருவர்க்குந்
தூதுபோதற் றொழிலுரித்தாகும்.

என்பது,

வேற்றரசர்க்குத் தூதுபோய்க் கூறல் அந்தணர் அரசர்க்கு முரியன. (சக)

பெருமானாற் றிறப்பபுப்பெயர்பெறினேன்
யொழிந்தோரிருவர்க்கு முரியவாகும்.

என்பது,

நீடுகாவல் தூதுபோதல் அரையறை சிறப்புப் பெயர் பெற்றவ
ராயின் வணிகர் குத்திரர்க்கும் உரியன. (டு0)

புறத்திணை யகத்திணைப்புறமாகும்மே.

என்பது,

அகத்திணைப்புறன் புறத்திணை. (டு௧)

ஆதுதான்,

வெட்சிக்ரந்தை வஞ்சிகாஞ்சி
நொச்சியுழினை துமபைவாகை
யெச்சப்பீடல மோடிவையெனமொழிப.

என்பது,

அதுதான் வெட்சி கரந்தை வஞ்சி காஞ்சி நொச்சி உழினை
பை வாகை ஆம. (டு௨)

அவற்றன்,

போகிப்பகைவ ஞாப்புகதவாநிரையைக்
கவாகல்வெட்சியாங் காணுங்காலே.

என்பது,

பகைவர் நீட்டிற் போய்ப்புக்கு அவர் நிரையை ஓட்டிக்கொண்
டுவரல் வெட்சிமாலே. (டு௩)

பகைவர்கவாந்த தன்பசுக்கோமீட்டல்
காந்தையென்மனார் கற்றுணாந்தோரே.

என்பது,

பகைவ ரோட்டிக்கொண்டுபோன தனது நிரையை மீட்டல்
கரந்தை. (டு௪)

நீ.வது பொருளதிகாரம்.

கடுக

மாற்றார்மேற்செல்ல வஞ்சிபாகுமமே.

என்பது,

பகைவாழ்மறச்செல்ல வஞ்சி.

(ருரு)

இரைந்துபகைவரோ டெதிர்ப்பதுகாஞ்சி.

என்பது,

ஆரவாரிததுப் பகைவரோடெதிர்த்தல் காஞ்சி.

(ருசு)

காமருதன்னரண காப்பதுநொச்சி.

என்பது,

தனது கோட்டையையக காததல நொச்சி.

(ரு௭)

பகைஞரானைப் பற நதலுழினை

என்பது,

பகைவர் கோட்டையைப் பிடித்துக்கொள்ளல் உழினை. ()

அதிரப்பொருவது துமபைபாகும.

என்பது,

பகைவர் நடுங்க யுத்தஞ்செய்தல் துமபை.

(ருக)

மாற்றாரோட வருத்திவெல்வது

வாகையெனப்பெயர் வைக்கப்படுமே.

என்பது,

வருத்தமெய்திப் பகைவர் பின்னிட்டுடோட வெற்றிகொள்ளல் வாகை. (ரு௦)

அகவொழுக்கவியன்

முந்றும்.

இரண்டாவது.

களவொழுக்கவியல்.

அளவிலின்பித தைந்திணைமருங்கிற்
களவுகற்பெனவிரு கைகோளவுழங்கும்.

என்பது,

அளவல்லாத வின்பதையுடைய குறிஞ்சி முத்தவிய ஐந்திணைக
சண களவு கறபு எனவிரண்டு கைகோள் வழங்கும். (சு)

அவற்றை உளவந்தணா மறைமனற
லெட்டனுளயாழொ ரிபலபினதாரும்.

என்பது,

முறகூற்றியவிரண்டனுள் களவாவது புகராவேதம் ஓரிடத்து
கூற்றிய கவிபாணம் பிரம்ம பிரசாபத்தியம் ஆரிடம் தெப்பம் கரந
தருவம் புகரம் இராககூடம் பைசாசம் எட்டனுள் யாழினையுடைய
பிரிவினமையாரது தனமையாம். (உ)

தொலகாபயியம்.

இன்பமுமொருநு மறனுமென்றங்
கனொடுபுணர்நத வைந்திணைமருங்கிற்
காடகூட்டங் காணுங்கால்
மறைபோகேதது மனறலெட்டனுட்
டுறைபறைநல்பாழ்த் துணைமைபோரே.

என்றாகலின்

பெருமையுமுரணு மாடுஉமேன.

என்பது,

அறிவும ஆற்றலும் புகழும் கொடையும் ஆராய்தலும் பண்பும்
நன்பும் பழிபாவத் கஞ்சன் முதலியனவாய மொழிமேற்படும பெரு
மைப்பகுதியும் கடைப்பிடியும் நிறையும் கலங்காது துணிதலும் கு
தலிய வலியினது பகுதியுந்தலைவ னிடத்ததாம். (கூ)

அசசமுநாணு மடனுந்துறத்த
னிச்சமும்பெண்பாற் குரியவென்ப.

என்பது,

அன்பகரணத்திற் றோன்றிப் அச்சமும், காமகருதிப்பு நிகழ்ந்த
வழிப்படுவதோருள் வொடுக்கமும், செவிலியர் கொளுத்தக்
கொண்டு கொண்டது விடாமையும் இம்முனறுமுதலியன நிச்ச
மம் பெண்பாற் குரியன. (ச)

வேட்கையொடுக்கலை யுளருநாள்மலித
வகைகுறிசெய்ய னுணர்வொழிந்த
னோய்வொவ்வொ டாண்டோழைமறநகை
மாய்க்கஞ்சாகமா டெனநிச்சிறப்புடை
மரபினவைகள் வொனொழிப.

என்பது,

புணராசமுன்னும் புணராசத்தின்னும் இருவருக்கு நிகழ்ந்து ஒரு
நன்மைநாகிய நிலைபெறும் கேட்கையும, ஒருவரொருவரை இடை
விடாது சிந்தியாரிற்றாலும், அவ்வன்னமுள்ளுதல காரணத்தான் உடம்
புலாடுதலும், யாதாநுறோரிடையு கேட்டவழி அதனைபாக்கமாக
நெஞ்சிற்கூறிக்கோடலும், ஆர உதவியையநாணி அல்லாத வழிபாதன்
வனாழிந்ததும், பிறாதமனம். நாகிய நோக்கெல்லாந் தம்மனத்து
சுக்ரநதொழுதுகூற வறையறித்து நோக்குகின்றாரேனத் திரியக்
கோடலும், வினையாட்டு முனையுறான் மறத்தலும், செய்திறனறி
யாதுகையறவ புளனுமாவு முடிவாகற்றொடு பிறலும், மடலேறு
தலும் வரைபாற்றும் போல் பிற கூறலும் என்றகூறப்பட்ட அந்
தச்சிறப்புடைத்தான முறைமையினையுடைய ஒன்பதும் களவொ
ழுக்கமாம் (சு)

அகப்பொருள்விளக்கம்.

இயற்கைப்புணாசசி பிடந்தலைப்பாடு
பாங்கற்கூட்டம் பாங்கியிறகூட்டமென
றுணாததியகனவிற் புணாசசிநால்வகைநடே.

என்றாரகலின்.

இயற்கைப்புணாசசி தெய்வத்தினையதுழி
முபற்சியினறி முடிவதாகும்.
காட்சியையந்துணிவு குறிப்பறிவென
மாட்சிநான்கு வகைத்தேகைககினை.
கலந்துழிமகிழ்தலு நலம்பாராட்டலு
மேற்புறவணிதலு மென்னுமில்முன்றும்
போற்றியதெயவப் புணாச்சியின்விரியே.

தொல்காப்பியம்.

நாட்டமிரணமெறிவுடன படுத்தற்குக்
கூட்டியுரைக்குங் குறிப்புரையாகும்.

என்ற ராகலின்.

இயற்கைபாங்க னிடந்தலைமதியுட
னிருவருமுள்வழி யவன்வரவுணாதன
முன்னுறவுணாதல் குறையுறவுணாத
ன்னன்னிலைநாண நடுங்கநாடன
மடல்குறைநயப்பு வழிசேசேட்படுத்த
விடமிகுபதற்குறி யிரவுக்குறியோ
டொருவழித்தணதத லுடனகொண்டேகல்
வரைவுமுடுக்கம் வரைபொருட்பிரிதன
மணஞ்சிறப்போதல் வாராபுகாவ
லிணங்கலாபபொருதத வேந்தற்குற்றுழிப
பொருளவயிறபிரிதல் பரததையிறபிரிதலென
றருள்வயிறசிறந்த வடத்திணைமருங்கி
னிருளறுசிறச்சி யிவைபெனமொழிப.

எனபது,

இயற்கைப்புணர்ச்சி, பாங்கற்கூட்டம், இடநதலைப்பாடு, மதியு
டன்படுத்தல், இருவருமுளவழியவன் வரவுணர்தல், முன்னுறவுணா
தல், குறையுறவுணர்தல், நாணநாட்டம், நடுங்கநாட்டம், மடல், கு
றை நயப்பித்தல், சேட்படை, பதற்குறி, இரவுக்குறி, ஒருவழித்த
ணததல், உடன்போக்கு, வரைவுமுடுக்கம், வரைபொருட்பிரிதல், ம
ணஞ் சிறப்புணாததல், ஒதற்பிரிதல், காவற்பிரிதல், பகைதணிவிணைப்
பிரிதல், வேந்தற்குறறுழிப்பிரிதல், பொருளவயிறபிரிதல், பரததை
யிறபிரிதல் ஆகிய விருபத்தைநதம் அகத்திணை நிகழ்ச்சியாம். (சு)

முறகூறியவறறுள் இயற்கைப்புணர்ச்சியென்பது, தலைமகனும்
தலைமகளும் பொழிலிடத்தெதிர்ப்படடுத தெய்வமிடைநிறப்ப பா
னமைவழியோடி ஓராவிற் கிருகொம்பு தோனறிஞற்போலத தம்மு
ளொத்த வனபினராய் அவ்விருவரொத்தார் தம்முட்டாமே கூடுவ
கூட்டம்.

காட்சியையந் தெளிதனயப்பே
யுட்கோடெய்வந் துணிதல்கைக்கிளை

எனபது,

காட்சி ஐயம் தெனிதல் நயப்பு உட்கோள் தெய்வத்தை மகிழ
கல் புணர்ச்சி துணிதல் ஆகிய, ஏழும் ஐகக்கிளை.

காட்சியென்பது.

தலைமகளைத் தலைமகன் கண்ணுற்றது.

வரலாறு. திருவளர்தாமரை. திருக்கோவையார் முதனினைப்பு.

ஐயம் என்பது

கண்ணுற்றபின்னை இங்ஙனந்தோன்றிய இமமாது யார்கொல்
லென ஐயுற்றது.

வரலாறு. போதோ விசம்போ. (௨)

தெளிதல் என்பது,

ஐயுற்றபின் அவயவமியங்கநோக்கித் தெய்வமல்லனெனத் தெ
ளிதல்.

வரலாறு. பாயும விடையரன். (௩)

நயப்பு என்பது

தெய்வமல்லனெனத் தெளிந்தபின்னை மககளுள்ளாளென்று
நயந்துசென்று எய்த நினைபாநிறநல்.

வரலாறு. அகலகின்ற வலருல. (௪)

உட்கொள் என்பது.

மக்களுள்ளாளென்று நயந்துசென்றெய்த நினைபா நின்றவன்,
தன்னிடத்து அவருககுண்டாகியகாதல் அவன் கண்ணிறகண்டு த
ன்னுட்கொள்ளாநிறநல்.

வரலாறு. அணியுமமிழ்தும. (௫)

தெய்வத்தை மகிழ்தல் என்பது.

உட்கொண்டு நின்று, எனபால் விருப்பமுடைய இவனைத்தந்த
தெய்வத்தையல்லது வேறொருதெய்வத்தை விருமபேனெனத் தெய்
வத்தை மகிழ்ந்துகூறல்.

வரலாறு. வளைபயில் சிழுகடல். (௬)

புணர்ச்சிதுணிதல் என்பது,

தெய்வத்தை மகிழாநின்றவன், இது நமக்குத் தெய்வப்புணர்ச்
சியெனத் தன்னகக்கடகூறி அவளொடு புணரத்துணியா நிறநல்.

வாலாறு. ஏழுடையான்பொழில்.

(ஈ)

கலவியுரைத்தலு மிருவயினொத்தலுங்
கிளவியேட்டலு நலம புனைந்துரைத்தலும
பிரிவுணர்ந்தல்லொடு பருவாலறிதலு
மருட்குணமுரைத்தலு மணிமை கூறலு
மாடிடத்தாயத்தலு மருமையறிதலும
பாங்கியையறிதலும் பதருங்காலை
நீங்காவிடபகை நெறிபெனமொழிப.

என்பது,

கலவியுரைத்தல், இருவயினொத்தல், கிளவியேட்டல், நலம புனைந்துரைத்தல், பிரிவுணர்ந்தல், பருவாலறிதல், அருட்குணமுரைத்தல், இடமணித்தென்றல், ஆடிடத்தாயத்தல், அருமையறிதல், பாங்கியையறிதல், ஆங்கிய பதினொன்றம், இயற்கைப்புணர்ச்சியாம்.

கலவியுரைத்தல் என்பது,

தெய்வப்புணர்ச்சி புணர்ந்த தலைமகன், புணர்ச்சியின் பதவினியல்புகூறா நிறைவு.

வாலாறு. சொற்பாலமுதிவையான்.

(க)

இருவயினொத்தல் என்பது,

புணராதமுன்னித வேடகையன்பு, புணர்ந்தபின்னும், அப்பெற்றியேறினும், வளர்த்துக்கொள்ள, தலைமகளை மகிழ்த்துநிறைவு.

வாலாறு உணர்ந்தாரை குணாவரியோன.

(உ)

கிளவியேட்டல் என்பது,

இருவயினொத்து இன்புறந்தலைமகன் உறுதன்முதலிய நான்கு புணர்ச்சியும் பெற்றுச் செவ்வுணர்ச்சி பெறுமையினொருசொல்விரும்பிவருந்தல்.

வாலாறு. அளவியையார்க்கும்.

(ஊ)

நலம்புனைந்துரைத்தல் என்பது.

கிளவி விரும்பி வருந்தக்கண்ட தலைமகன் முறுவல் செய்யத், தலைமகனது பெற்றுச், சொல்லாடாமையான் உண்டாகிய வருத்தநீங்கி, இவளவாய்போனதும் ஆம்பறபூக்களும் உளவோவென வண்டொழிவினவல்.

வாலாறு. கூம்பலங் கைத்தலத்து.

(ச)

பிரிவுணர்த்தல் என்பது.

ஐவகைப்புணர்ச்சியும் பெற்று ஓதவன்பினனும் நின்ற தலைமகன், தனதாதரலினல் நலயபாராட்டக கேட்டுத், தலைமகள் நாணி வருந்தாநிற்பக்கண்டு, அடிக்குப் பிரிவினமைகூறல்

வரலாறு. சிந்தாமணிதென். (டு)

பருவரலறிதல் என்பது.

பிரிவினமை கூறக்கேட்ட தலைமகள், பிரிவேன்பதும் ஒன்று ண்டுபோலுமென வுட்கொண்டு, முன்னுணினுற சென்றெய்திய வருத்தநீங்கிப் பெரிமதோர் வருத்தமெய்த, அதகணடியன் மேலுமேலும் வருந்துகின்றது பிரிந்தார்கூடுதல் அரிதெனறோ? அறிவினனே அவள் வருத்தமறியாநிறதல்.

வரலாறு கோங்கிறபொலியரும். (சு)

அருட்குணமுரைத்தல் என்பது.

இறப்பழியாமென்று நினைந்தோ என்று கூறக்கேட்ட தலைமகள், இது நந்தோழியறியின எனனாகொலெனப் பிரிவுட்கொண்டு பிரிவாராறுவருந்த, அக்குறிப்பறிந்து, அவள் பிரிவுடம்படுவது காரணமாகத்தலைமகன் யாம் பிரிந்தோமாயினும் பிரிவிலலையெனத் தெய்வ வருள கூறல்.

வரலாறு. தேவரிற் பெற்றநம். (எ)

இடமணித்தென்றல் என்பது.

அருட்குணங்கூறி வற்புறுத்தவும் அற்றாமையீங்காத தலைமகன்கு, தம்மூரிடத்திற கெம்மூரிடமித தன்மைத்தெனத் தன்னுரினணிமைகூறி வற்புறுத்தல்.

வரலாறு. வருங்குன்றமொன்று. (அ)

ஆடிடத்துய்த்தல் என்பது.

அணிமைகூறி நீங்கினேன், இனிமீழ்நபட்டு விளையாடு, யானிங்ஙனமபோய் அங்கனம் வருகிறேனென அவனையாடிடத் துய்த்தல்.

வரலாறு. தெளிவளா வானசில் (க)

அருமைபறிதல் என்பது.

ஆடிடத்துய்த்து அகன்றவன், ஆயவெள்ளத்தையும் அவ்விடத்தையும் நோக்கி, இவனையா நெய்தினே நென்பது இன்னதென்றறி

யேன், இனியிவள் நமக்கெய்தற்கரியவளென, அவளருமை யறிந்து வருந்தல்.

வரலாறு. புணர்ப்போனிலனும்.

(க0)

பாங்கியையறிதல் என்பது.

அருமையறிந்து வருந்திய தலைமகன், ஆயத்தோடு செல்லும் தலைமகளை நோக்க, அந்நிலைமைக்கண் அவளுமிப்புணர்ச்சி இவளுகரு வெளிப்படுமோவென வுட்கொண்டு, எல்லாராயும்போலன்றித் தன் காதற்றோழியைப் பல காற்கடைக் கண்ணுனோக நோக்கி, இவள் போலும் இவடகுச்சிறந்தாள், இதுவுமெனக்கோர் சார்பாமெனவுட்கொண்டு, அவள் காதற்றோழியை யறியாநிறநல்.

வரலாறு. உயிரொன்றுளமும.

(கக)

அ. இயற்கைப்புணர்ச்சி முற்றம

இனிப்பாங்கற்கூட்டம் வருமாறு.

புணர்ச்சி புணர்ந்த தலைமகன் தெருண்டு வளாதலைத் தெருளானாயின், தன் பாங்குனைதல், இடந்தலைப் பாடலானதல், இரண்டதுள்ளொன்றாக சென்றெய்தன் முறை.

பாங்கற் கூட்டம் = பாங்கற் கூட்டமாவது,

நினைதலும் வினாதலும் முற்றதுரைத்தலும்
கழறன்மறுத்தலுங் கவன்றுரைத்தலும்
வலியழிவுரைத்தலும் விதியொடுவெறுத்தலும்
நொநதுகூறலும் நோதனீங்கி
மியலிடங்கேட்டலும் மியலிடங்கூறலும்
வற்புறுத்தலுங் குறிவழிச சேறல்காண்டலும்
வியந்துரைத்தலும் மெல்லியறன்னைக்
கண்டமைகூறலுங் கருத்துக்கேற்பச்
செவ்விசெப்பலும் மவ்விடத்தேகலும்
மீங்கிவை நிற்பவிடந்தலைதனக்கு
மாங்கவண் மெலிதலும் பொழில்கண்டுமகிழ்தலும்
நீங்காமகிழ்வொடு நிலைகண்டுவிபத்தலும்
தளர்வகன்றுரைத்தலும் மொழிபெறவருந்தலும்
கண்டுதைக்கவருந்தலும் நாண்விடவருந்தலும்
நன்பொடுசென்றுபோய் நன்மருங்குணைத்தலும்
மின்றியமைபாமை மியம்பலுமாயத்
துய்த்தலுநின்று வருந்தலும்பிறவுந்
துன்றுபாங்கற் முறையெனமொழிப

தமிழ்ப் பலிகலைக் கழக நூலகம்.

ந.வது பொருளதிகாரம் பழஞ்சாஸ்டர் ௧௬௭

என்பது,

பாங்களைநினைதல், பாங்கனவினாதல், உற்றதுணாததல், கழறியுணாத்தல், கழறதெதிராமறுத்தல், கவனறுணாததல், வலியழிவுணாத்தல், விதியொடுவெறுத்தல், பாங்கனெந்துணாத்தல், இயலிடங்கேட்டல், இயலிடங்கூறல், வற்புறுத்தல், குறிவழிச்சேறல், குழிவழிக்காண்டல், தலைவனை வியந்துணாத்தல், கண்டமைகூறல், செவவிசெப்பல், அவ்விடத்தேகல் இப்பதினெட்டுக்கிளவியும் நிற்க, இடநதலைதனக்கும், மின்னிடமெலிதல், பொழிலகண்முகிழ்தல், உயிரெனவியததல், தளர்வகனறுணாததல், மொழிபெறவருநதல், நாணிககண புதைததல், கண்புதைக்கவருநதல், நாண்விடவருநதல், மருங்கனைதல், இன்றியமையாமகூறல், ஆயத்துத்ததல், நின்றவருநதல், ஆகிய முப்பதும பாங்கற் கூட்டமாம்.

பாங்கனவினாதல் என்பது.

தெயவப்புணர்ச்சியி னிறுதிககட்சென்றெய்துதற் கருமைநினைந்து வருநகிய தலைமகன், அவன் கணனூலறியப்பட்ட காதற்சூழியை நயநது, இவளவட்குச சிறந்ததுணையன்றே, அததுணை எனக்குச சிறந்தாளல்லள், எனக்குச் சிறந்தானைகண்டு கூறின், பின்னிவனைச் சென்றெய்தக குறையிலையெனத தன் காதற்பாங்களை நினைதல்.

வரலாறு. பூங்கனையாரபுனல். (௧)

பாங்கனவினாதல் என்பது.

தன்னை நினைத்துவாராநின்ற தலைமகனைததானெ திர்ப்பட்டு, அடிமுடிகாறுநோககி, நின்னுடைய தோள்கண்மெலிநது நீயிவவாறுதற் குக் காரணமென்னோவென்று பாங்கன்முற்பட்டு வினாவல்.

வரலாறு. சிறைவான் புனற்றிலை. (௨)

உற்றதுணாததல் என்பது.

எதிர்ப்பட்டுவினாவியபாங்கனக்கு, நெருங்கலைப்பொழிற கட்சென்றேன், அவ்விடத்தொரு சிற்றிடைச் சிறுமான் விழிகருந்ததியால் இவ்வாறாயினெனெனத் தனக்குற்றது கூறல்.

வரலாறு. கோமபிக்கொதுங்கி. (௩)

கழறியுணாத்தல் என்பது.

உற்றதுணாப்பகேட்டபாங்கன், இவன் தலைமைப்பாட்டிற்குப் போதாதென வுட்கொண்டு, நீயொருகிறுமான்விழிக்கு யானிவ்வாறாயினென்றல் நின்கறபணைக்குப் போதாதெனக்கழறியுணாததல்.

வரலாறு. உளமாம்வகைநமமை. (ச)

கழற்றெதிர்மறுத்தல் என்பது.

காதற்பாங்கன் கழறவுங்கேளானாய்ப் பின்னும் வேட்கைவயத் தஞய நினறு, என்னும், காணப்பட்டவடிவை நீகண்டிலை கண்டனை யாயிற் கழறபென்று, அவனோடு மறுத்ததைத்துவருநதல.

வரலாறு. சேணிதபொலி செம்பொன. (ரு)

கவன்றுரைநதல் என்பது.

மறுத்துரைத்து வருநதாநிற்பககண்ட பாங்கன், ஒருகாலத்துங் கலங்காத உள்ளமியவாறு கலங்குதற்குக் காரணமென்றேவெனத் தலைவனோடு கூறல.

வரலாறு விலங்கலைக்கால்விண்டு. (க)

வலியழிவுரைநதல் என்பது.

பாங்கனகவன்றுரையாநிற்ப, முன்பு இததனைமையேனாகியயா னின்றொருசிறுமான்விழிக்கு இவ்வாறாயினேனெனத், தலைமகன் றன் வலியழிந்தமை கூறிவருநதல.

வரலாறு. தலைபடுசாலபி. (எ)

விதியொடுவெறுத்தல் என்பது.

வலியழிந்தரை கூறிவருந்திய தலைமகன், பாங்கனொடுபுலந்த வென்சி, யான்செய்தநலவினையும் வரதுபயன்றததில்லையெனவிதி யொடுவெறுத்துக்கூறல.

வரலாறு. நல்வினையுநநயம். (அ)

பாங்கனொந்துரைத்தல் என்பது.

விதியொடுவெறுத்து வருந்தி நிற்பக்கண்டபாங்கன், அமுதமு மழையும் தங்குணங்கெழினு நின்குணங்கெடாதீ, ஒருததிகார ணமாகநின்சீலத்தை நினைபாதவாறு இவ்வாறுகியது, எனது தீவி னையின பயனா மித்தனைபன்றோவெனத், தானுமவனோடுகூடவருந்தர் நிற்பல

. வரலாறு. ஆலத்தினுலமிர். (க)

இயலிடங்கேட்டல் என்பது.

தலைமகனோடு கூடவருதும் பாங்கன், நானும் இவனோடுவருந்தினாலிவனை ஆற்றுவிப்பாரில்லையென, அதுபற்றுகோடாகத்தானாற்றி நின்று, நின்றாறகாணப்பட்ட வழிவுக்கியல்யாது, இடமயாது, கூறுகவென, அவருடைய இயலும் இடமும் கேளாநிறதல்.

வாலாறு. கின்னுடைநீர்மையும். (க௦)

இயலிடங்கூறல் என்பது.

இயலிடங் கேட்டபாங் கனுக்குத, தானவளை எய்தினாற்போலப் பெரியதோர் ஆற்றுதலையுடையாய், எனனாற்காணப்பட்ட வழிவுக்கு இயலிவை, இடமிது என்று இயலும் இடமும் கூறல்.

வாலாறு. விழியாற் பிணையாம். (க௧)

வறபுறுததல் என்பது.

இயலிடங்கூறக கேட்டபாங்கன், நீ சொன்னகைலையிற்சென்று இப்பெற்றியானைக்கண்டு இப்பொழுதேவருவன், அவவளவும் நீ யாற்றவேண்டுமெனத்தலைமகனை வற்புறுத்தல்.

வாலாறு குயிலைச்சிலம்படி. (க௨)

குறிவழிச்சேறல் என்பது.

தலைமகனை வறபுறுத்தி, அவன் குறிவழிச் செல்லாநின்ற பாங்கன், இததன்மையானையான் அவவிடத்துக் காணலாங்கொல் என, அந்நினையோடு செல்லாநிறதல்.

வாலாறு. கொடுங்கால் குலவரை. (க௩)

குறிவழிக்காணடல் என்பது.

குறிவழிச் சென்றபாங்கன், தன்னை யவன் காணாமல் தானவனைக்காண்பதோர் அணிமைக்கண் நின்று, அவன் சொன்னவிடமும் இதுவே, இயலும் இவையே, இவருமவளே என்று ஐயமறத்தெளியக்காண நிற்தல்.

வாலாறு. வழிக்கணிகைவஞ்சி. (க௪)

தலைவனை வியந்துரைத்தல் என்பது.

குறிவழிகண்டபாங்கன், இவ்வுறுப்புக்களையுடைய இவனைக் கண்டிப்பிரிந்து இங்குநின்றங்குவந்து, யான்கழறவுமாற்றி, அத்தனை யுந்தப்பாமல் சொன்ன அண்ணலே தின்னியா னெனத, தலைமகனை வியந்துகூறல்.

வாலாறு. குவளைக்களத்தம்.

(௧௫)

கண்டமைகூறல் என்பது.

தலைமகளை வியந்துரைத்த பாங்கன், வினாந்துசென்று, தானவளைக்கண்டமை தலைமகனுக்குப் பிடிமிசைவைத்துக் கூறுநிறநல்.

வாலாறு. பணந்தாழுவரை.

(௧௬)

செவ்விசெப்பல் என்பது.

பிடிமிசைவைத்துக் கூறக்கேட்ட தலைமகன், தனக்குச் செவ்வி போதாமையிற் பின்னும் ஆற்றாமை நீங்காறாயினான், அது கண்டு அவனையாற்றுவிப்பது காரணமாக அவனுக்கு அவயவம் கூறுநிறநல்.

வாலாறு. கயலுளவேகமல.

(௧௭)

அவ்விடத்தேகல் என்பது.

செவ்வி செப்பக்கேட்ட தலைமகன், இவ்வாறு காணப்பட்டது உண்டாயின், அஃதென்னுயிரொனத் தானவ்விட நோக்கிப்போதல்.

வாலாறு. எயிற்குல மூன்றிரும்.

(௧௮)

மின்னிடைமெலிதல் என்பது.

நெருநல் தலையளிசெய்து, நின்னிற்பிரியேன, பிரியினும் ஆற்றேனென்று கூறிப் பிரிந்தவர், வேடகை மிகுதியால் இடமறியாது ஆயத் திடை வருவா கொல்லோ எனனும் பெருநாணிணும், ஆற்றாமையான் இறந்தபட்டார் கொல்லோ வென்னும் பேரரசுத்தினனும், யாந் மிலலொரு சிறைத்தனியே நின்று, தலைமகளை நினைந்து, தலைமகன் மெலியா நிறநல்.

வாலாறு. ஆவியன்னாயகவ.

(௧௯)

பொழில்நாணமெகிழ்தல் என்பது.

தலைமகளை நோக்கிச் செல்லாநின்ற தலைமகன், முன்னேநாளவளைக் கண்ணுற்ற பொழிலைச் சென்றிணந்து, பொழிலிடைய வருறு ப்புககளைக்கண்டு, இப்பொழிலென் சிந்தனைக்கவடானே யெனத் தோனாநின்றதென்று, அளவில்லாத இன்பமடைந்துநிறநல்.

வாலாறு. கரம்பிணையார்களி.

(௨௦)

உயிரொனவியத்தல் என்பது.

பொழில்கண்மெகிழ்ந்து, அப்பொழிலிடைச்சென்று புக்கு, அவளைக்கண்டதுணையான், என்னுயிரிவ் வாறுசெய்தோநிற்பதென வியத்துகூறுநிறநல்.

வரலாறு. நேயதததாய்.

(உக)

தளர்வகன்றுரைத்தல் என்பது.

உயிரெனவியந்து சென்று, பூக்கொய்தன் முதலிய விஜையாட டையொழிந்து, யாருமில்லொரு சிறைத்தனியே நின்று, இவர் செய் யாரின்ற பெரிய தவம்யாதோவென, அவனைப் பெரும்பான்மைகூறி த்தளாவு நீங்காநிற்தல்.

வரலாறு. தாதிவர்போது.

(உஉ)

மொழிபெறவருதல் என்பது.

தார்வுநீங்கியபின்னா சாரதலுறாநின்றவனோடு, சொற்பெறு மு றையாற்சென்று சாரவேண்டி, பின்னும் அவனைப் பெரும்பான்மை கூறி, ஒரு சொலவேண்டிவருதாநிற்தல்.

வரலாறு. காவிரின்றேர்தரு

(உங)

நாணிக்கண்புதைத்தல் என்பது.

தலைமகள் தனமுன்னின்று பெரும்பான் மைகூறக்கேட்ட த லைமகள் பெருநாணின் ளாதலின், அவன முன்னிற்கலாகாது நா ணி, ஒருகொடியினொதுங்கித், தன்கண்புதைத்து வருந்தாநிற்தல்.

வரலாறு. அகலிடநாவிய.

(உச)

கண்புதைத்தகவருதல் என்பது.

தலைமகள்நாணிக் கண்புதைக்க, இவள் கண்புதைக்கின்றது தன் னுடைய கண்களென்னை வருத்தத்தைச் செய்யுமென்றாகாதேயெ ன வுட்கொண்டு, யான்வருந்தாதொழிய வேண்டுவையாயின், நின் மேனிமுழு தும புதைப்பாயெனத் தலைமகள் வருத்தமிகுதிசூறல்.

வரலாறு. தாழ்ச்செய்தார்முடி.

(உரு)

நாண்விடவருந்தல் என்பது.

தலைமகள் தனதாற்றாமை மிகுதிசூறக்கேட்டு, ஒருநாளுந் தன் னைவிட்டு நீங்காத நாண் அழலைச்சேர்ந்தமெழுகுபோலத் தன்னை விட்டு நீங்கா நிற்பத், தலைமகளதற்குப் பிரிவாற்றாது வருந்தல்.

வரலாறு. குருநாண் மலர்ப்பொழில்.

(உசு)

மருங்கணைதல் என்பது.

தலைமகள் நாணிழந்து வருந்தச்சென்று கூடலாகாமையின், த லைமகன்றன்னுதரவினால் வருத்தந் தணிப்பான்போன்று, முலையொ

மெழனிந்து, ஒருகையாலிறுமருங்குல் தாங்கியுந், ஒருகையாலளிக் குலமவிலகக் கி யளகந் தொடமெ சென்றணையாநிறதல்.

வரலாறு. கோலத்தனிககொம்பர். (௨௭)

இன்றியமையாமைகூறல் என்பது.

புணர்ச்சியிறுதிக்கண், விசமபு நிலனு மொருங்குபெறவரிணும், இம்முலைகளை மறந்து அதன்கண் முயலேனெனப், பிரிவு தோன்றத் தலைமகன் இன்றியமையாமை கூறல்.

வரலாறு. நீங்கரும்பொற்கழல். (௨௮)

ஆபத்துய்த்தல் என்பது.

இன்றியமையாமை கூறிப் பிரியலுற்றான், இனிப்பல சொல்லி யென்னே, என்னுயிர் நினைக்கடி மையாயிற்று, இனிச்சென்று நின்னா யத் திடைச்சேர்வாயாக வெனத், தன்பிரிவினமை கூறித் தலைமக னையாத துய்த்தல்.

வரலாறு. சூளாமணியுமபர். (௨௯)

நின்றுவருந்தல் என்பது.

தலைமகளையாயததுய்த்தது. தானவவிடத்தினின்று, அப்பு னத்தியல்பு கூறித் தலைமகன் பிரிவாற்றாது வருந்தா நிறதல்.

வரலாறு பொய்யுடையார்க்கரன். (௩௦)

கூ. பாங்கற்கூட்ட முற்று.

இடந்தலைப்பாடு.

பொழிலிடைச்சேற விடந்தலைசொன்ன வழியொடுகூட்டி வகுத்திசினோரே.

என்பது,

பொழிலிடைச் சேறலொன்றும் இடந் தலைப்பாட்டிற்கே யுரி யது, இதனையுமேலப் பாங்கற் கூட்டமுணர்த்திய சூத்திரத்தில், ஈ ங்கிவை நிற்ப இடந்தலை தனக்கு மெனகுகுறியவாறே, மின்னிடை மெலிதனமுதல் நின்றுவருந்த லீராகக் கூறிய கிளவிகளோடு கூட டி, இடந்தலைப்பாடா மென்றியம்புக. அவை பாங்கற் கூட்டத்திற் கும் இடந்தலைப்பாட்டிற்கும் உரியவாமா நென்னை யெனின்; பாங் கற் கூட்ட நிகழாதாயின் இடந்தலைப்பாடு நிகழும், இடந் தலைப்பாடு நிகழாதாயின் பாங்கற்கூட்ட நிகழுமென்றுணாக.

பொழிலிடைச்சேறல் என்பது.

இயற்கைப்புணர்ச்சியிற் றதிக்கட்சென்று எய்துதற்கருமைநிலை ந்தவருந் தாநின்றதலைமகன், இப்புணர்ச்சி நெருந் லுமென்னறிவோ டுக்கடியமுடற்சியானவநதன்று, செய்வந் தாவநதது, இன்னும அத தெய்வந் தானே தரும, யாமபொழிலிடைச்செல்வேமெனத், தன்னெ ஞ்சொடுகருநிற்றல்.

வாலாறு. என்னறிவால்வநத (௧)

௧௦. இடந்தலைப்பாடு முற்றும்.

மதியுடம்படுததல் வருமாறு.

இரண்டனுளொன்றற் சென்றெய்திய பின்னர்த் தெருண்டிவ னாதலைத்தெருளானாயின, அவன் கண்ணாற் காட்டப்பட்ட காதறறே ழியை வழிபட்டுச் சென்றெய்து தனமுறைமையென்ப. வழிபடுமா று-தெற்றெனத் தனகுறை கூறுதிரநது வைத்துக், கரந்த மொழியா றறன் கருத்தறிவித்தது, அவளையை யவுணர்வினளாகக், அதுவழியா கரினது தனகுறைகூறல்.

சேறறுணிதலுஞ் சிந்தூரம்வினாதலும்
பெருமான்வழிபதி பெயர்பிறவினாதலு.
மொழிபெறுதியமபலுங் கருத்தறிவித்தலு
மிடைவினாதலு மிவையிரு நான்கிரண்டு
மடவரறேழிகுமதியுடம்படுததல்.

என்பது,

பாங்கியிடைச்சேறல், குறையுறத்துணிதல், வேழம்வினாதல், கலைமான்வினாதல், வழிவினாதல், பதிவினாதல், பெயர்வினாதல், மொ ழிபெறுதியமபல், கருத்தறிவித்தல், இடைவினாதல் ஆகிய பதது மதியுடம்படுததல்.

அவற்றுள்,

பாங்கியிடைச்சேறல் என்பது.

இரண்டனுளொன்றற் சென்றெய்திப் புணர்ந்து நீங்கிய தலை மகன், இனியிவளைச் சென்றெய்து தலன்றி, யாமவன் கண்ணாற் காட் டப்பட்ட காதறறேழிகு நங்குறையுள்ளது சொல்வேமென்று அவனைநோக்கிச் செல்லல்.

வாலாறு. எளிதன்றினிக்கனி. (௧)

குறையுறத்துணிதல் என்பது.

பாங்கியைநீனந்து செல்பவன்-தெய்வத்தினருளால் அவ்விரு வருமோரிடத் தெதிர்திறபக் கண்டு, இவளிடக்குச் சிறந்தான், இனி யென் குறையுள்ளது சொல்வேனெனத் தன்குறை கூறத்துணியாநிற்தல்.

வாலாறு. குவளைக் கருங்கட். (உ)

வேழம் வினாதல் என்பது.

குறையுறத்துணியா நின்றவன் - என்குறையினனென்று இவ னுக்கு வெளிப்படக் கூறுவேனாயின், இவணமறுக்கவுங்கூடுமென வுட்கொண்டு, என்குறையினனென்று இவடானே யறியுமளவுங் கரந்தமொழியாற் சில சொல்லிப்பின் குறையுறுவதே காரியமெ ன், லேட்டைகருதிச் செனறாக, அவ்விருவருழைச் சென்று தன் காதறோன்ற, இவ்விடத்தொரு யாளை வரககண்டரோவென வினா வல்.

வாலாறு. இருங்கனியாயின். (க)

கலைமான் வினாதல் என்பது.

வேழம் வினாயுட்புகுந்த பின்னர், தான் கணனாவிடாப்பட் டனம தோன்ற, துமுண்டய கண்கள் போலும் கலைபொருதலான உண்டாகியபுண்ணெடு, இப்புனத்தினகண ஒரு கலைமான் வரக் கண்டரோவெனக் கலைமான் வினாவாநிற்தல்.

வாலாறு. கருங்கண்ணையற். (ச)

வழி வினாதல் என்பது.

கலைமான் வினாவியவன் கருத்தவேறெனக் தோழியறிட, அத னெடுமாறுபடநின்று, அதுகூறீராயின, தமமூர்க்குப்போகுநெறி கூ றுமினென்று வழிவினாவாநிற்தல்.

வாலாறு. சிலம்பணிகொண்ட. (ரு)

பதி வினாதல் என்பது.

மாறுபடகின்றவழி வினாவும் அதற்கு மாறுமொழி கொடா தானா யெதிராகுமாககின்று, வழிகூறீராயின், தம பதிகூறல் பழி யன்றே அது கூறுவீராயினென்று அவாபதிவினாவல்.

வாலாறு. ஒருங்கடமுவெய். (கீ)

பெயர் வினாதல் என்பது.

பதிவினாவும் அதற்கொன்றுங் கூறுதானா, நும் பதிசூறுதல் பழியாயின், அதனை யொழியின், நும் பெயர் கூறுதல் பழியன்றே அது கூறுவீராயினென்று அவர்பெயர் வினாவல்.

வாலாறு. தாரென்னவோங்கும். (எ)

மொழிபெறுது கூறல் என்பது.

பெயர் வினாவும் வாய்திறவாமைபின், இப்புண்ததார் எதிர் கொள்ளததக்க விருந்தினரோடு வாய்திறவாமை விரதமாகவுடையாரா, அதுவன்றி வாய்திறக்கின் மண்சிந்துமென்பதனைச் சரதமாகவுடையாரா, ஆதவினீவவிரண்டனுளொன்று தப்பாதெனக்கூறி மொழிபெறுது கூறல்.

வாலாறு. இரதமுடைய. (அ)

கருத்தறிவித்தல் என்பது.

நீயிர்வாய் திறவாமைக்குக காரணமுடையீர், அதுகிடக்க, இத்தழைதும் அல்குற்குத்தகுமாயின் அணிவீரெனத்தழைகாட்டி நினறுதனகருத்தை யறிவியாநின்றல்.

வாலாறு. வினன்றவாணுதல். (க)

இடைவினாதல் என்பது.

தழைகாட்டித் தன்கருத்து அறிவித்தது, அது வழியாகநின்று, தும்மல்குலும் முலையும் அதிபாரமாயிராநின்றன, இவையிவ்வாறு நின்றற்குக் காரணம் யாதோவென்று அவரிடை வினாவாநின்றல்.

வாலாறு. கலைக்கழகல்குல். (க0)

கக. மதியுடம்படுததன் முறறும்.

இருவருமுள் வழியவன்வாவுணாதல் என்பது.

தலைமகளும் தோழியுமுள்வழிச்சென்று, தலைமகன் கரந்த மொழியால் தன்கருத்தறிவிக்கத், தோழியவனினைவறியாநின்றல்.

ஐயமழிதலு மறிவுநாடலு

மையறுதோழி யவன்வாவுணர்தல்,

என்பது,

ஐயுறுதல் அறிவுநாடல் இரண்டும் இருவருமுள் வழியவன்வாவுணர்தலாம்.

ஐயுறுதல் என்பது.

தலைமகன் தழைகொண்டுமின்று, காந்தமொழியால் தன்கருத் தறிவிக்க, மேனியொளியிலனாய், இப்புனத்தினின்றும் போகாது, பாணையோடேனம வினவி, இவ்வாறுபொய்கூறிய இவன் யாவனோ வெனத், தோழி அவனையெயுற்றுக்கூறல்.

வரலாறு. பல்லினாகப்பகலை.

(க)

அறிவுநாடல் என்பது.

இவன்யாவனோவென்று ஐயப்படுகின்றதோழி, பேராராய்ச்சிய ளாதலின், அவள்கூறியவழியேநாடாது வந்துதககளிடைக்கேழுடி தலினிவர் சொல்லிருந்தவாற்றான் ஆழமுடைததாய் இருந்ததென்று அவண்ணவறிதல்.

வரலாறு. ஆழமன்னோவுடைத்து.

(உ)

கஉ. இருவருமுளவழி யவனவரவுணர்தன் முற்றும்.

முன்னுறவுணர்தல்.

வாட்டம்வினாதன் முன்னுறவுணராதல்
கூட்டியுரைக்குங் குறிப்புரையாகும்.

என்பது.

வாட்டம் வினாதலொன்று முன்னுறவுணர்தல். அஃதுதலைம களிங்ஙனம் வினாயதற்கெல்லாந் தோழிமறுமொழிகொடாளாகத் தலைமகன் வாடினான், வாடவே தலைமகனும் அதுகண்டுவாடினானாத லால், இருவாவாட்டமும் வினாவப்படுதல். அன்றியும், முன்னர்தலை மகன் வாட்டதைப் பாங்கன வினாயதுபோலத் தலைவிவாட்டத் தையும் பாங்கிவினாதல். முன்னுற்றதனையுணர்தலானே இதற்கு முன்னுறவுணர்தலெனப்பெயராயிற்று.

வாட்டம்வினாதல் என்பது.

தலைமகன்மதியுடம்படுத்து வருந்தாநிற்பக்கண்டு, எம்பெருமா னென்பொருடடால் இவ்வாறிடர்ப்படுகிறுரெனத், தலைமகன் தன் னுள்ளேகவன்றுவருந்த, அதுகண்டு, சுனையாடிச்சிலம்பெதிர் அழைத் தோ; பிரிதொன்றினனோ; நீவாடியதென்னோவெனத், தோழிதலை மகன்வாட்டம் வினாவல்.

வரலாறு. நிருத்தம்பயின்ற.

(ஃ)

கங். முன்னுறவுணர்தல் முற்றும்.

குறையுறவுணர்தல் என்பது.

தலைமகன்குறையுறத, தோழி அதனை துணரிநதுணராகிறதல்.

குறையுற்று நின்றலுமவன குறிப்பறிதலு
மவள்குறிப்பறிதலுமகநினைவேண்ணலுங்
கூறியநான்குங் குறையுறவுணாவே.

என்பது,

குறையுறறுகிறதல், அவன்குறிப்பறிதல், அவள்குறிப்பறிதல், இருவர்கினைவுமொருவழியுணர்தல் ஆகிய நான்குங் குறையுறவுணாதலாம்.

குறையுற்று நிறதல் என்பது.

தலைமகளவாட்டங்கண்டு ஐயுறுகின்ற தோழியிடையசென்று, யானுங்களுக்கெல்லாத் தோழிலுக்கும் வலவேன, நீயிர் வேண்டுவதொன்று கூறுமின், அது செய்யக்குறையில்லைபெனத், தாழ்ந்த சொல்லால் தலைமகன்றனனினைவுதோன்ற ஐயுறக்கூறல்.

வரலாறு. மடுக்கோ கடலின.

(க)

அவன்குறிப்பறிதல் என்பது.

குறையுறு நின்றவன் முகத்தே தலைமகனது செயல்புலப்படக்கண்டு, இவ்வண்ணல் குறிப்பு இவளிடத்ததெனத், தோழிதலைமகனினைவு துணரிநதுணராகிறதல்.

வரலாறு. அளியமன்னும.

(உ)

அவள்குறிப்பறிதல் என்பது.

தலைமகனெண்ணமறிந்த தோழி, இவளிடத்திவனினைவேயனறி இவளிடத்திலிவனெண்ணமும உண்டோவெனத் தலைமகனேளோகக், அவன்குறத்தேயும அவன் செயல்புலப்படக்கண்டு, இவ்வொணுதல் குறிப்பும ஒன்றுடைத்தென, அவளுடையவெண்ணமுநதுணரிநதுணராகிறதல்.

வரலாறு. பிழைகொண்டொருவி.

(ஈ)

இருவர் நினைவுமொருவழியுணர்தல் என்பது.

இருவாநினைவுங்கண்டு இன்புறுதோழி, இவ்வீடத்திருவரும்வந்த காரியம் இவன் முகமாகிய தாமரைக்கண் இவள்கண்ணாகியவண்டு

களவு

முத்துவீரியம்.

இன்பத்தேனைப்பருகியெழில் பெறவந்தவித்தன்மையல்லது பிறிதி
ல்லையென, அவ்விருவர்கினைவுந் துணிநூணராகிறறல.

வரலாறு. மெய்யேயிவற்கில்லை.

(ச)

யசு. குறையுறவுணர்தன்முறறும்.

நாண நாட்டம்,

இனிமுன்னா, நன்னில நாணமென்றுகூறிய நாணநாட்டமெ
ன்பது-இருவர்கினைவும் ஐயமறத்துணிந்த தோழி, அவர்கூட்டமுண
மையறிவது காரணமாகத்தலைமகளை நாணநாட்டாநிறறலாம்.

பிறைதொழுகென்றலும் பின்னுமவளை
யுறவெனவேறு படுத்தி யுரைத்தலுஞ்
சுனையாடல்கூறிகைத்தலுமாங்குப
புணர்ச்சியியம்பலும் பொதுவெனகூறி
மதியுடம்படுதலுமாகிய வைந்தும்
நாணநாட்ட நடுங்கநாட்டம்
புலியிசைவைத்துப புகறலென்ப.

என்பது,

பிறைதொழுகென்றல், வேறுபடுததிக்கூறல், சுனையாடல்கூறி
நகைத்தல், புணர்ச்சியுரைத்தல், மதியுடம்படுதல் ஐந்தும் நாணநாட்
டமாம்; புலியிசைவைத்துகூறலொன்றும் நடுங்கநாட்டமாம்.

பிறைதொழுகென்றல் என்பது.

பிறையைக்காட்டித் தான் ரொழுது நின்று, நீயுமிதனைத் தொ
ழுவாயாக வெனத், தோழி தலைமகள் புணர்ச்சிகினை வறியாகிறறல.

வரலாறு. மைவார் கருங்கண்.

(க)

வேறுபடுததிக்கூறல் என்பது.

பிறைதொழாது தலைசாய்த்து நாணிநிலங்கினையா நிற்பக்கண்டு,
பின்னுமிவள் வழியே யொழுகி யிதனையறிவோமென ஷுட்கொண்டு,
நீபோய்ச் சுனையாடிவாவென்ன, அவளுமதற்க்கியைந்து போய் அவ
ளோடு தலைப்பெய்துவர, அக்குறிப்பறிந்து, அவளை வணையணவகாகப்
புனைந்து வேறுபடுத்திக் கூறல்.

வரலாறு. அக்கின்றவாமணி,

(உ)

சுனையாடல் கூறிநகைத்தல் என்பது.

வேறுபடுத்திக்கூற நாணலகண்டு, சுனையாடினுவ்வா றழிந்த ழியாத குங்குமமும் அளகத்தபபிய தானும் இந்நிறமுந்தருமாயின், யானுஞ் சுனையாடிக்காண்பென்னத, தோழி தலைமகளோடு நகை யாடல்.

வாலாறு. செந்நிறமேனிவெண்.

(ந)

புணர்ச்சியுரைத்தல் என்பது

சுனையாடல் கூறி நகையாடிய தோழி-அறுகிடக்க, நீயாடிய அப்பெரிய சுனைதான், கண சிவப்ப, வாட்விலாப்ப, அளி தொடரும வமைலரைச் சூட்டவறரே; சொல்வாயாகவென்ப, புணர்ச்சி யுரையா நிறநல்.

வாலாறு. பருங்கண்கவாகொலை

(ச)

மதியுடம்படுதல் என்பது.

பலபடியு நாணநாழிக கூட்டமுன்மை யுணர்ந்ததோழி-இம்ம லையிடத்து, இருவர்க்கு மின்பதுபவங்கள் பொதுவாய் வாராநின் றன, அதனாலியவிருவாககு முயிரொன்றே யெனவிபநதுகூறல்.

வாலாறு. காகத்திருகண்ணிற்

(டு)

நாணநாட்ட முற்றும்.

நடுங்கநாட்டம் என்பது.

கூட்டமுன்மை யுணர்ந்தனளாயினும், தலைமகள் பெருநாணின் ளாகலானும், தான் சொல்லாடாது அவடனனைக்கொண்டே கேட் பது காரணமாக நெருங்கினது, ஒரு புலி ஒருவனை யெதிராபட் டதெனத் தோழிபவளை நடுங்க நாடல்.

வாலாறு. ஆநாவிருவா

(எ)

கடு. நாணநாட்ட முற்றும்.

மடற்றிறம் என்பது.

நடுங்கநாடவும், பெருநாணினளாதலின், தலைமகடன்குறை கூற மாட்டாது நிற்ப, இனியிவள் இறந்து படவுங் கூடுமென வுட்கொண் டி, தலைமகனுடன் சொல்லாடத் தொடங்கிய தோழி, தானும் பெரு நாணினளாதலிற் பின்னும் தலைமகன் குறையுறவேண்டுகிற்ப, அந்நி லைமைச்சுனை தலைமகன்சென்று, இந்நாளெல்லாம் என குறை நின் னான் முடியுமென்று நின்னைவந்திரந்தேன், இது நின்னுன முடியா மையின், யான மடலூர்த்தாயினும் இக்குறை முடித்துக் கொளவே னெனத் தோழிக்குகூறல்.

என்னை,

முன்னுறவுணரினு மவன்குறையுற்ற
பின்னரல்லது கிளவிதோன்றது.

என்றராகலின்.

ஆற்றாதுரைத்தலு முலகின்மேல் வைத்தலும்
தன்னுணிபுரைத்த லொடுவகையுரைத்தலு
மருளாலரிதென நடையாலரிதென
லவயவமெழுத லரிதெனவிலக்கலு
முடம்படாதுவிலக்கலு முடம்பட்டுவிலக்கலுந்
திடம்படவொன்பதுஞ் செப்புநகரலை
வடம்படுமுலைமேன மடலாகுமமே.

என்பது,

ஆற்றாதுரைத்தல், உலகின்மேல் வைத்துரைத்தல், தன்னுணிபு
ரைத்தல், மடலேறும் வகையுரைத்தல், அருளாலரிதெனவிலக்கல்,
மொழிநடை யெழுதலரிதென விலக்கல், உவயவமெழுதலரிதென
விலக்கல், உடம்படாதுவிலக்கல், உடம்பட்டுவிலக்கல், இவை யொ
ன்பது மடற்றிறமாம்.

ஆற்றாதுரைத்தல் என்பது.

தலைமகன்மேனமடற்றிறங் கூறுகின்றானாகலின், அதற்கியைவு
பட அவலிருவருழைச்சென்று, நீயிரருளாமை யி னென்னுயிரழிகின்
றது. இதனை யறிமினெனத், தலைமகன் தனதாற்றாமைமிகுதியைக்
கூறல்.

வாலாறு பொருளாவெனைப்புஞ்

(க)

உலகின்மேல் வைத்துரைத்தல் என்பது.

ஆற்றாமைகூறி, அது வழிபாக்கின்று, ஆடவர்தம் முள்ளமாகிய
மீன் மகளிர்கண்வலைப்பட்டால், அதனைப்பெறுதற்கு வேறுபாயமில்
லாதவிடத்து, மடலூர்ந்தும் அதனைப்பெறுவரென, உலகின்மேல்
வைத்துக் கூறுநிற்பல்

வாலாறு காயசின லேலன்ன.

(உ)

தன்னுணிபுரைத்தல் என்பது.

முன்னுலகின்மேல் வைத்துணர்த்தி, அதுவழியாககின்று, என்
னையும் ஒரு பெண்கொழு பிறரிகழ மடலேறப்பண்ணுகின்ற தென,
முன்னிலைப் புறமொழியாகத் தன்னுணிபு கூறுநிற்பல்.

வரலாறு. விண்ணைமடங்க.

(ந)

மடலேறும் வகையுரைத்தல் என்பது.

தனறுணிபு கூறவும் பெருநீணினளாதலிற் சொல்லாடாததோழிக்கு, வெளிப்படத், தான் நாணிழந்தமை தோன்றின்று, யானை நின்றூராததெருவே மடலுங்கொண்டுவருவேன, பின்வருவது காணெனத், தலைமகன்றான் மடலேறும்வகை கூறுநிறல

வரலாறு. கழிசின்றவென்னையும்

(ச)

அருளாலரி தெனவிலக்கல் என்பது.

தலைமகன வெளிப்படநின்று மடலேறுவேனென்று கூறக் கேட்ட தோழி-இனியிவன மடலேறவுங் கூடுமெனவுட்கொண்டு, தன்னிடத்து நாணெவ்நீர் வந்தெதிரினது, நீர் மடலேறினால் உமமுடையவருள யாரிடத்ததாமென்று, அவனதருளை எடுத்தகூறியிலக்கா நின்றல.

வரலாறு. நடனுவணங்கும

(ரு)

மொழிநடையெழுத லரிதெனவிலக்கல் என்பது.

அருளெழுத்து விலக்கவும் தனவழி நில்லாமெனண்டு, அவன் வழியொழுகி விலக்குவானாக, நுமதநுள் கிடக்க, மடலேறுவார மடலேறுதன் மடலேறப்படுவார ஒரு வெழுதிகொண்டன்றே; நுமக்கவண் மொழிநடையெழுத முடியாதாகலின், நீயர் மடலேறுமா மென்னோவென விலக்கல

வரலாறு அடிச்சந்தமால்கண்

(சு)

அவயவமெழுத லரிதெனவிலக்கல் என்பது.

அவள் சொன்னடை கிடக்க, இவை தாமெழுத முடியுமோ; முடியுமாயின் யான் சொன்னபடியே தப்பாம லெழுதிக கொண்டு வந்தேறுமென்று அவளவயவங் கூறுநிறல்

வரலாறு யாழு மெழுதி

(ஸ)

உடம்படாது விலக்கல் என்பது.

எழுதலாகாமை கூறிக் காட்டி,அது கிடக்க, நும்மை யாமவிலக்குகின்றேமலலேம, யான் சென்று அவணினைவை யறிந்துவந்தாற்பின்னர் நீயிர் வேண்டிறறைச செய்யும், அவ்வளவும் நீயிர் வருந்தாதொழியுமெனத், தானுடம்படாது விலக்காநின்றல்.

வரலாறு ஊர்வாயொழிவாய்.

(அ)

உடம்பட்டு விலக்கல் என்பது.

உடம்படாதுமுன்பொதுப்படவிலக்கி, முகங்கொண்டு, பின்னா த்தன்னோடவளிடவேற்றுமையின்மை கூறி, யானின குறைமுடித் துத்தருவேன், நீவருநதவேண்டாவெனத் தோழிநானுடம்பட்டு வி லக்கல.

வரலாறு. பைந்நாணரவன்.

(க)

கக மடற்றிற முறறும.

குறைநயப்புக்கூறல் என்பது.

தலைமகனைமடல் விலக்கிக் குறைநேர்த்ததோழி, தலைமகளைக் குறைநயப்பிக்க அவன்குறைகூறுநிறறல.

குறிப்பறிதலோடு மென்மொழிகூறலும்
விரலிக்கூறலு மறியாளபோறலும்
வஞ்சித்துரைத்தலும் புலநதுகூறலும்.
வன்மொழிகூறலுமனத்தொடு நேர்தலும்
சொன்னவிரு நான்குந்துறை குறைநயப்பென
மன்னியபொருளில் வகுத்திசினோரே.

என்பது,

குறிப்பறிதல்-மென்மொழியாற கூறல்-விரலிக்கூறல்-அறியாள் போறல் - வஞ்சித்துரைத்தல் - புலநதுகூறல்-வன்மொழியாற கூறல்- மனத்தொடுநேர்தல் ஆகியவெட்டிம குறைநயப்பித்தலாம்.

குறிப்பறிதல் என்பது.

தலைமகனது குறைகூறத் துணியாநின்ற தோழி, தெற்றெனக் கூறுவேனாயின், இவள் இதனை மறுக்கவுங்குடமென வுட்கொண்டு, நம்புனத்தின்கட சேயினது வடிவையுடையராய்ச் சினவேலேந்தி, ஒருவர் பலகாலும் வாராநின்றார், வந்துநின்றொன்றுணாப்பதுஞ் செய் யார், அவரிடத்து யாஞ்செய்யத்தக்கது யாதெனத், தானடியாதாள் போலத், தலைமகளோடுசாவி, அவண்ணவறியா நின்றல்.

வரலாறு. தாதேய்மலர்க்குஞ்சி.

(ச)

மென்மொழியாற்கூறல் என்பது.

நினைவறிநது முகங்கொண்டு, அதுவழியாகநின்று, ஒரு பெரியோன் வாடியமேனியனும் வாடாததழையனுமாய், நமபுனதன்தவிட்டுப்போவதுஞ் செய்கின்றிலன், தனகுறையின்னதென்று வெளிப்படசு சொலவதுஞ் செய்கின்றிலன், இஃதென்னமாயமோவறிகின்றிலேனெனத, தோழிதானதற்குநொந்நுகூறல்.

வரலாறு. வரிசேர் தடங்கண்ணி.

(உ)

விரவிக் கூறல் என்பது.

வன்மொழியாற்கூறின மனமெலியுமென்றஞ்சி, ஓரலவன்தன் பெடைக்கு நாவறகணியை நல்க்ககண்டு, ஒருபெருந்தை, பேயகண்டாறபோல நின்றான, அநநிலைமையை நீ கண்டாயாயின; உயிராவாழமாட்டாய், யான்வனகண்மையேனாதவினாற்றியுள்ளேனாய் போந்தேனென, மெனமொழியோடு சிறிதுவனமொழிபடக் கூறாநிறறல்.

வரலாறு. நீ கண்டனையெனின.

(ங)

அறியாள்போறல் என்பது.

பேய்கண்டாறபோல நின்றானெனத, தலைமகனிலைமை கேட்ட தலைமகள் - பெருநாணி எளாதலினிதனை யறியாதானேபபோல, இஃதொருகடல வடிவிறுநதவாறு காணுமெனத, தானென்று கூறாநிறறல்.

வரலாறு. சங்கநதருமுததி.

(ச)

வஞ்சிததுரைத்தல் என்பது.

நாணினாற்குறை நேரமாட்டாது வருந்தாநின்றதலைமகள், இவனும்பெரு நாணிள்ளாதலினென்னைக கொண்டேகூறுவிததுப்பின் முடிப்பாளாய இராகின்றான், இதற்குயானென்றுஞ்சொல்லாதொழிந்தாலெம்பெருமானிறநது படுவென உட்கொண்டு, தன்னிடத்து நாணினைவிட்டுப், பாங்கற கூட்டம் பெற்றுத்தோழியிறகூட்டத்திற்குத் துவளாநின்றானென்பது தோன்றப், பின்னும் வெளிப்படக்கூற மாட்டாது, மாயவன்மேல்வைத்தது வஞ்சிததுக கூறாநிறறல்.

வரலாறு. புரங்கடநதானடி.

(ரு)

புலந்துகூறல் என்பது.

வெளிப்படக்கூறுது வஞ்சித்துக் கூறுதலான், என்னோடிதனை வெளிப்படக்கூறுயாயின், நின்காதற்றோழியர்க்குவெளிப்படக்கூறி,

அவரோடு சூழ்ந்து, நினக்குறறுதுசெய்வாய், யான்சொன்னவறியா
மையை நினனுள் ளததுக்கொள்ளாது மறப்பாயாக, யான் வேண்
வெதிதுவேயெனத், தோழிதலைமகளோடுபுலந்து கூறாநிறறல்.

வரலாறு. உள்ளப்படுவனவுள்ளி.

(சு)

வன்மொழியாறகூறல் என்பது.

புலந்து கூறாநின்றதோழி, அக்கொடியோனருளுமையான்,
மெய்யிறப்பொடியுங்கையிற் கீழியுமாய்மடலேறத்தணியா நின்றான்,
அக்கீழிதானினனுடைய வடிவெனறுழையுமுளதாயிருந்தது, இனி
நீயுநினக்குறறுது செய்வாயாக, யானதீயேனென, வன்மொழியாற
கூறாநிறறல்.

வரலாறு. மேவியந்தோலுடு

(ஏ)

மனத்தொடுநோதல் என்பது.

ஆற்றாமையான மடலேறத் துணிகின்றனெனத்தோழியால்
வன்மொழிகூறக்கேட்ட தலைமகள், அதற்குத் தான்றாறாயத்,
தலைமகளைக்காணவேண்டித், தன் மனத்தொடு கூறிநேரா நிறறல்.

வரலாறு. பொன்றார் சடையோன்.

(அ)

கள. குறைநயப் பித்தன் முற்றும்.

சேட்படை என்பது.

தலைமகளைக்குறைநயப்பித்ததுதன்னிஞாயகூட்டங் கூட்டலுந்
தோழி, தலைமகனதுபெருமையும் தன்முயற்சி யருமையும் தோன்றல
காரணமாகவும், இத்தனையருமை யுட்பாள இனிநமக்கெய்துத்
ற்கு அருமையுடையனென இதுவேபுணாச்சியாக நீட்டியாது வி
ரையவரைந்து கோடல்காரணமாகவும், தலைமகனுக்கியையமறுத்துக்
கூறல்.

தழைகொண்டுசேறலுந் தகாதெனமறுத்தலும்
நிலத்தின்மைகூறலு நினைவறிவுகூறலும்
படைத்துமொழிதலும் பனிமதிறுதலியை
பெடுத்தாணுரைத்தலு மிசையாமைகூறலும்
செவ்வியிலென்றலுந் சேட்படரிறுத்தலும்
அவ்வியிலமொழிநீயவட்குரையென்றலும்
குலமுறைகிளத்தலுங் கோதண்டத்தொழில்
வலிசொல்லிமறுத்தலு மற்றவற்கிரங்கலும்

சிறப்பின்மைகூறலுஞ் சிறியனென்றுரைத்தலு
மறைத்தமைகூறி நகைத்துரைசெய்தலும்
நகைகண்டுமகிழ்தலு நானவடன்றை
அறிபேனென்றலு மவயவங்கூறலும்
கண்ணயந்துரைத்தலுங் கையுறையெதிராதலும்
முகம்புகவுரைத்தலு முகங்கண்டுகூறலும்
வகுத்துரைத்தல்லொடு வண்டழையவட்டு
மிகுத்துரைசெய்து விரும்பிக்கொடுத்தலும்
தழைவிருப்புரைத்தலுந் தானிருபத்தா
றிழைவளர்முலையிவை சேட்படையே.

என்பது,

தழைகொண்டுசேறல்-சந்தனத்தழைதகாதென்று மறுத்தல-நில
த்தின்மைகூறிமறுத்தல் - நினைவுறுகூறிமறுத்தல்-படைத்துமொழி
யானமறுத்தல்-நாணுரைத்துமறுத்தல் - இசையமைகூறிமறுத்தல்-
செவ்வியிலனென்றமறுத்தல்-காப்புடைத்தென்றமறுத்தல்-நீயேகூ
றென்றமறுத்தல்-குலமுறைகூறிமறுத்தல்-நகையாடிமறுத்தல்-இரக்
கத்தொடுமறுத்தல்-சிறப்பின்மைகூறிமறுத்தல் - இளமைகூறிமறுத்
தல் - மறைத்தமைகூறிநகைத்துரைத்தல்-நகைகண்டுமகிழ்தல் - அறி
யாளபோன்றுநினைவுகேட்டல் - அவயவங்கூறல் - கண்ணயந்துரைத்
தல்- தழைபெறுதல் - குறிப்பறிதல்-குறிப்பறிந்துகூறல்-வகுத்துரை
த்தல் - தழையேறபித்தல் - தழைவிருப்புரைத்தல் - ஆகிய விருபத்தா
றுஞ் சேட்படையாம்.

தழைகொண்டுசேறல் என்பது.

மேறசேட்படை கூறத்துணிந்த தோழியிடைச்சென்று, அவள்
குறிப்பறிந்து, பின்னுமகுறையுறவுதோன்ற நின்று, நுமமாலருளத்
தக்காராயலையாதே இத்தழைவாங்குகக்கொண்டு என்னகுறைமுடித்தரு
ளுவீராமென்று, மறுத்தற்கிடமறச், சந்தனத்தழைகொண்டு தலைம
கனசெலலாநிற்தல்.

வாலாறு. தேமென்கிளவிதன்.

(க)

சந்தனத்தழை தகாதென்றுமறுத்தல் என்பது.

தலைமகன் சந்தனத்தழைகொண்டுசெல்ல, அது வழியாககின்
று, சந்தனத்தழையிவர்க்குவந்தவாறென்றோவென்று ஆராயப்படுத
லான, இத்தழையெமக்காகாதெனத், தோழிமறுத்துக்கூறல்.

வாலாறு. ஆரத்தழையரா.

(உ)

நிலத்தின்மைகூறிமறுத்தல் என்பது.

சந்தனத்தழைதகாதென்றதல்லது மறுத்துக்கூறியவாறன்றெனமற்றொருதழை கொண்டுசெல்ல, அதுகண்டு இரகூன்றிலில்லாததழையையெமககூரீர்தந்தால், எங்கும்ககிப்பொழுதேபழியாம், ஆதலானத்தழையெமககாகாதெனமறுத்துக்கூறல்.

வாலாறு. முன்றகர்த்தெல்லா.

(க)

நினைவறிவுகூறிமறுத்தல் என்பது.

இத்தழைதநிலததுக்கு உரித்தனமென்றதல்லது மறுத்துக்கூறியவாறன்றென உட்கொண்டு, அந்நிலத்திற்குரியதழைகொண்டு செல்ல, அதுகண்டுதானுடன் பட்டாளாம், யானசென்று அவள் நினைவறிந்தால் நினனெனாவதகொளவேன், அதல்லது கொள்ளப் பயப்படுவேனென மறுத்துரைத்தல்.

வாலாறு. யாழார் மொழிமங்கை.

(சு)

படைத்து மொழியான் மறுத்தல் என்பது.

நினைவறிந்தல்ல தேவே மென்றது, மறுத்துக்கூறிய வாறன்று. நினைவறிந்தால ஏற்பேமென்ற வாறமெனவுட்கொண்டு நிறபசு, சிறிது புடைபெயர்ந்து, அவள் நினைவறிந்தாளாகச் சென்று, இத்தழையானேயன்றி யவளும் விரும்புமாயினும், இது குற்றாலத்துத் தழையாதலான், இத்தழை யிவாககு வந்தவாறென்றோவென ஆராயப்படு, மாதலான், இத்தழை பெமககாகாதென்று மறுத்துக்கூறாநிறமல்.

வாலாறு. எழில்வாயிலவஞ்சி.

(ரு)

நாணுரைத்து மறுத்தல் என்பது.

பலபடியுந் தழைகொண்டுசெல்ல, மறுத்துக்கூறிய வழி, இனித்தழையொழிந்து, கண்ணியைக் கையுறையாகக்கொண்டு சென்றால், அவள் மறுக்கும் வகையில்லை யெனககூரீர் மலனாக் கண்ணியாகப் புனைந்துகொண்டுசெல்ல, அதுகண்டு, செவ்வியர் குடடியகண்ணியின்மேல் யானென்று குடடினாநாணுநிற்பள், நீர்கொணர்ந்தவிக் கண்ணியை, யாங்ஙனஞ் குடிமெனத் தலைமகள் நாணுரைத்து மறுத்துக் கூறாநிறமல்.

வாலாறு. உறுங்கண்ணிவந்த.

(சு)

இசையாமை கூறி மறுத்தல் என்பது.

தலைமகள் நானுரைத்து மறுத்ததோழி, அவனுணங்கிடக்க, பாங்கள் வேங்கைமலரல்லது தெய்வத்திறகுரிய வெறிமலர் குடவஞ்சது மாதலான், இக்கண்ணியெங்குலத்திற் கிசையாதென மறுத்துக்கூறல்.

வரலாறு. நறமனவேங்கையின்.

(எ)

செவ்வியில ளென்று மறுத்தல் என்பது.

அணங்கலர் தங்குலத்திற் கிசையாதென்றதல்லது மறுத்துக்கூறியவாறனறென மாந்தழையோடு மலர்கொண்டு செல்ல, அவை கண்டுன படாளாய், அன்னம், பிணை, கிள்ளை, தந்தொழில்பயில, இன்று செவ்வி பெற்றன வில்லை, அது கிடக்க, என்னுழைநீர் வந்த வாறுமயானுமக்குக குறைநொந்த வாறுமின்னு மறிந்திலன், அதனற் செவ்விபெற்றாற் கொண்டுமென மறுத்துக் கூறுகின்றல்.

வரலாறு. சுற்றிலகண்டன்ன.

(அ)

காப்புடைத்தென்று மறுத்தல் என்பது,

செவ்வியிலுள்ளதது, செவ்விபெற்றாற் குறையில்லை யென்றாளாமென உட்கொண்டு நிறபக், கதிரவன மறைந்தான், இவ்விடங் காவலுடைத்து, துமமிடனுஞ் சேய்த்து, எமமையன் மாருங்கடியர், யாந்தாழப்பின், அன்னையுமுனியும், நீரும்போய் நாளேவாருமென இசைய மறுத்துக்கூறல்.

வரலாறு. முனிதருமன்னையும்.

(க)

நீயேகூறென்றுமறுத்தல் என்பது.

இவளில்விடத்து நிலைமையை மறையாதெனக் குரைப்பாளாயது என்க்கிடந்த பரிவினனன்றே, இததுணைப் பரிவுடையாளெனக்கிது முடியாமையிலையெனத் தலைவனுட்கொண்டுபோய்ப் பிறைஞான்று செல்லத், தோழி-யான் குற்றேவன் மகளர் கலிற்றுணிந்து சொல்லமாட்டிகின்றிலேன், இனி நீயே சென்று நின் குறையுள்ளது கூறெனத்தான் உடன் படாது மறுத்துக் கூறல்.

வரலாறு. அந்தியின் வாயெழில்.

(க0)

குலமுறைகூறிமறுத்தல் என்பது.

நீயே கூறெனச் சொல்லக்கேட்டு, உலகத் தொருவர்கணெருவரொருகுறை வேண்டிச் சென்றால், அக்குறை நீயே முடித்துக்கொள்

ளென்பாரில்லை, அவ்வாறன்றி, இவளினநாளெல்லா மென்குறை முடிததுத் தருவேனென் றெனனை யவமே யுழற்றி, இன்று நின்குறை நீயே முடிததுக்கொள்ளென்னு நின்றாளெனத் தலைமக னாற்றது நிற்ப, அவனை யாற்றுவிப்பது காரணமாக, நீர் பெரியா, யாளுகிறியே மாதலா மெனமோடு துமக்குச்சொல்லாடு தற்காதெனக் குலமுறை கூறி மறுததுணாத்தல்.

வரலாறு. தெங்கம் பழங்கமு.

(கக)

நகையாடிமறுத்தல் என்பது.

இவள் குலமுறை கிளத்தலான் மறுததுக் கூறியவாறன்றென மனமகிழ்த்து நிற்ப, இனி இவனாற்றுவானென உட்கொண்டு, பின் னுந்தழை யெதிராதெமமை யனமாரே வுங்கண்டறியேவம, இவ்வை யர்கையிலேப் போலக்கொலையாற்றிணணியது கண்டறியே மென, அவனெவாடல் கூறி, நகையாடி மறுத்துக்கூறல்.

வரலாறு. சிலையொன்று.

(கஉ)

இரக்கத்தொடுமறுத்தல் என்பது.

இவளென்னுடனே நகையாடுகின்றது தழைவாங்குதற்பொ ருடடென உட்கொண்டுநிற்பப், பின்னையுந்தழையேலாது இவ்வை யரிவ்வாறு மயங்கிப்பித்தழையா நின்றற்குக் காரணமென்றோவெ ன்று, அதற்கிரங்கி மறுத்துக்கூறல்.

வரலாறு. மைத்தழையா.

(கங)

சிறப்பினமைகூறிமறுத்தல் என்பது.

என்வருத்தத்திற்குக் கவலாநின்றனளீவளாதலின், எனக்கிது முடியாமையிலையென உட்கொண்டுநிற்பத், தோழிஇகருன்றிடத்து மாவுஞ்சினையுமிவள்வடிவுக்கஞ்சி மலாநதரியா வாதலான், ஈண் டில்லாதனவற்றையாம அணியிறகண்டாராயுறுவரென மறுத்துக் கூறல்.

வரலாறு. அக்குமரவும்.

(கச)

இளமைகூறிமறுத்தல் என்பது.

இவள்வடிவிற் கஞ்சிமலார்தறியாவென்றதல்லது, மறுத்துக் கூறியவாறன்று, சிறப்பினமைகூறியவாறெனஉட்கொண்டு சிறப்புடை த்தழைகொண்டுசெல்ல, அதுகண்டு, குமுறுமுலையுங்குலியாத குத லைச்சொல்லிககு நீ கூறியகாரியஞ் சிறிதுமியை புடைத்தன்மென அவளினமைகூறி மறுத்துணாத்தல்.

வாலாறு. உருகுதலைச்சென்ற.

(கடு)

மறைத்தமைகூறி நகைத்துரைத்தல் என்பது.

இவள்ளமைகூறுகின்றது தழைவாங்குதற் பொருட்டன்றாக வேண்டுமெ, அதுவன்றி, இந்நாளெல்லாமியைய மறுத்திப்பொழுதி வள் இளையளென்றியை யாமைகூறி மறுக்கவேண்டியதென்னை, இனிப்பவொழுககமியவையொழிய ஒழுகக்கடவேனெனவுட்கொண் டிரித்ப, நீ யெனனைமறைத்தகாரியமினி மினக்குமுடியாதென, அவ னோடு நகைத்துக்கூறல.

வாலாறு. பண்டாலியலும.

(கசு)

நகைகண்டுமகிழ்தல் என்பது.

இவடன்னைமறைத்தால் முடியாதென்றது மறையாதொழிந் தான முடியுமென்றாளாமெனத் தலைமகனுட்கொண்டு நின்ற, உன னுடைய சதுரப்பாட்டைச் சோந்தமெல்லென்றநோக்கமன்றோவெ னக்குச் சிறந்ததுணை, அல்லது வேறுதுணையுண்டோவென, அவளு டைய நகைகண்டு மகிழாநின்றல்.

வாலாறு. மததக்குச்சேர்தனி.

(கசு)

அறியாள்போன்று நினைவுகேட்டல் என்பது.

தலைமகன்மகிழ்ச்சிகண்டு, இவ்வாடாமல் தழைவாங்குவே னெனவுட்கொண்டு, என்னுடைய தோடியொண்ணிறந்தாருள், அ வருள், நின்னுடைய நினைவுயாகண்ணதோவெனத், தானறியாதா ள்போன்று அவனினவு கேளாநின்றல்.

வாலாறு. விண்ணிறந்தார் நிலம்.

(கஅ)

அவயவங்கூறல் என்பது.

இன்னுமவளையிவளறிந்திலள், அறிந்தாளாயிற்றழைவாங்குவா னென உட்கொண்டிருந்து, என்னுற் கருதப்பட்டாளுக்கு, அவய வமிவையெனத் தோழிகுருத்தலைமகன் அவளுடையவயவங்கூறல்.

வாலாறு. குவவினகொங்கை.

(கக)

கண்ணயந் துரைத்தல் என்பது.

அவயவங்கூறியவழிக்கூறியும் அமையாது, தனக்கன்றுதோழி பைக்காடமுனமைநினைந்து, பின்னும் கண்ணயந்கூறல்.

வாலாறு. ஈசற்கியான்வைத்த.

(௨௦)

தழையெதிர்தல் என்பது.

கண்ணயந்துரைப்பக்கேட்டதோழி, இவ்வாதேற்றலெங்கும்க்
கேலாவாயினும் நீ செய்தவதவிக்கும் நின்றோன்புக்கு மேலாகின்
றேனெனக்கூறி, தலைமகன் மாட்டுததழையெதிர்தல.

வாலாறு. தோலாக்கரிவென்.

(௨௧)

குறிப்பறிதல் என்பது.

தலைமகன் மாட்டுததழையெதிர்ததோழி, இவளுக்குத் தெற்
றெனக்கூறுவேனாயின் இவண மறுக்கவுங்கூடுமென உட்கொண்டு,
இந்நாள காறுந்தழையேலாமைக குத்தக்கபொய்சொல்லி மறுத்தே
ன், இன்றவனோக்கங்கண்டபின் பொய்சொல்லுநெறியறிநிலேன்,
இனியவனுகுக் கூறுமாறென்னோவெனத தழையேற்பித்தறகுத்
தலைமகன் குறிப்பறிதல்.

வாலாறு. கழைகாண்டலுஞ்சுளி.

(௨௨)

குறிப்பறிந்துகூறல் என்பது.

குறிப்பறிந்து முகங்கண்டு, அது வழியாகநின்று, யானைகடிந்த
பேருதவியார் கையிறறழையும் துவளத்தகுமோ, அது துவளாமல்,
யாம் அவாகுறைமுடிக்கவேண்டாவோ வெனத்தோழி நயப்பக்கூறா
நிறறல்.

வாலாறு. தவளத்தீறணி.

(௨௩)

வகுத்துரைத்தல் என்பது.

உதவிசூறவும்பெருநாணிள்ளாதலின், தழைவாங்கமாட்டாது
நிற்ப, அக்குறிப்பறிந்து, இருவகையானு நமக்குப்பழியேறும், அதுகிட
க்க, நமக்குதவிசெய்தாற்கு நாமுமுதவிசெய்யுமா றெனனோவெனத்
தலைமகடழையேற்கு மாறுவகுத்துக்கூறல்.

வாலாறு. ஏறுப்பழிதழை

(௨௪)

தழையேற்பித்தல் என்பது.

தழையேலாதோழியினும் பழியேறுமாயிற்றழை யேற்பதே
காரியமென உட்கொண்டிநிற்ப, அக்குறிப்பறிந்து, இத்தழை நமக்
கெனியதொன்றன்று, இதனையேற்றுக் கொள்வாயாகவெனத் தோ
ழிதலைமகளைத் தழையேற்பியாநிறறல்.

வரலாறு. தெவ்வாமெய்யெரி.

(௨௫)

தழைவிருப்புரைத்தல் என்பது

தலைமகளைத் தழையேற்பித்துத் தலைமகனுழைச்சென்று, நீ தந்
ததழையை யான்சென்று கொடுத்தேன் அது கொண்டவன்செய்
தது சொல்லிறபெருகுமெனத் தலைமகள் விருப்பங்கூறல்.

வரலாறு. பாசத்தலையறுத்து.

(௨௬)

கஅ. சேடபடை முற்றும்.

பகற்குறி.

பகற்குறியென்பது, தலைமகளைத் தழையேற்பித்ததோழி, தலை
மகனுடனவனைப் பகற்குறிக் கட்டலைப்பெய வியாபிற்றல்.

குறியிடங்கூறலு மாடிடம்படாதலும்
குறியிடைச்சேறலு மிடததுய்த் துநீங்கலும்
உவரதுகூறலுமொளிர மருங்கணைதலும்
அறிவறிவிததலு மவனுணமகிழ்தலும்
ஆயத்துய்த்தலுந் தோழிவரதுகூடலும்
ஆடிடம்புகுதலுந் தனிகண்டுரைத்தலும்
தடமெனமுலையாள் பருவங்கூறி
வரவுவிலக்கலும் வரைவுடம்படாது
மிகுத்துரைத்தலு மெய்மமையுரைத்தலும்
வருததங்கூறலுந் தாயசசங்கூறலும்
இறசெறிவுணர்த்தலுந் தமாநினைவியம்பலும்
எதிராகோள்கூறலு மேறுகோளியம்பலும்
ஏதிலாராதமுரைகூறலு மவளொடு
கூறுவாள்போன்று தினைமுதிருவுகூறலும்
பகல்வால்விலக்கலும் பையுளெய்தித்
தினையொடுவெறுத்தலுஞ் சிறைப்புறமாக
வேங்கையொடுவெறுத்தலும் வெற்பமாநாடற்குக்
கழுமலுற்றிரங்கலுங் கடிப்புனங்கையறக்
கொய்தமைகூறலும் பிரிவருமைகூறலும்
மயிலொடுகூறலும் வறுமபுணங்காண்டலும்
பயில்பதினோக்கிப் பதிமிகவாடலும்
சொன்னநாலெட்டுந் தோன்றுமியற்கை
மன்னியபகற்குறி வகையாகும்மே.

என்பது,

குறியிடங்கூறல், ஆடிடம்படர்தல், குறியிடத்துக் கொண்டு
சேறல், இடத்துயதது நீங்கல், உவந்துணைத்தல், மருங்கணைத்தல்,
பாங்கியறிவுகூறல், உணமகிழந் துணைத்தல், ஆயத்துய்த்தல், தோ
ழிவந்துகூடல், ஆடிடம்புகுதல், தனிகண்டுணைத்தல், பருவங்கூறி வர
வுவிலக்கல், வரைவுடம்படாது மிகுத்துக் கூறல், உணமைகூறிவ
ரைவுகடாதல், வருத்தங்கூறி வரைவுகடாதல், தாய்ச்சங்கூறி வரை
வுகடாதல், இறசெறிவறிவித்து வரைவுகடாதல், தமா நினைவுணைத்
து வரைவுகடாதல், எதிரோள்கூறி வரைவுகடாதல், ஏறுகோள
கூறி வரைவுகடாதல், அயலுரை யுணைத்து வரைவுகடாதல், தினை
முதிர்வுணைத்து வரைவுகடாதல், பகல்வரல்லிலக்கி வரைவுகடாதல்,
தினையொடுவெறுத்து வரைவுகடாதல், வேங்கையொடு வெறுத்து
வரைவுகடாதல், இரக்கமுற்று வரைவுகடாதல், கொய்தமைகூறி
வரைவுகடாதல், பிரிவருமைகூறி வரைவுகடாதல், மயிலொடுகூறி
வரைவுகடாதல், வறும் புனங்கண்டு வருந்தல், பதினோக்கிவருந்தல்,
ஆகிய முப்பத்திரண்டும் பகற்குறியாம்.

குறியிடங்கூறல் என்பது.

தழைவிருப்புணைத்த தோழி, யாங்கள் வினையாடு மிடத்தொ
ரு கரியபொழில் ரவி துழையாவிருளாய், நடுவனோர் பளிகுப்பாறை
பை யுடைத்தாயிருக்கும், அவ்விடத்து வருவாயாக வெனத் தலை
மகனுக்குக் குறியிடங்கூறல்,

வரலாறு. வானுழை வாளம். (க)

ஆடிடம்படாதல் என்பது.

தலைமகனுக்குக் குறியிடங்கூறின தோழி, யாம்புனத்தின் கட
போய்சலாடி, அருவிபெற்றுவினையாடுவேம், போதுவாயாகவெனத்,
தலைமகளையாயத்தோடுங் கொண்டுசென்று ஆடிடம் படராநிற்றல்.

வரலாறு. புயல்வளருசன்முன். (உ)

குறியிடத்துக் கொண்டுசேறல் என்பது.

ஆடிடம் படர்ந்த தோழி, தலைமகனுக்குத் தான் சொன்ன குறி
யிடத்தினைக் கொண்டு சென்றுய்க்கும் பொழுது, ஆயத்தானாத்
தம்பிடத்தினின்று நீக்க வேண்டிதலின், தினை காததன் முதலாகிய
வினையாட்டுக்களைத் தான்கூறவே, அவ்வவ் வினையாட்டிற் குரியார்
தலைமகள் அவ்வவ் விடங்களிலே வருவனெனக் கருதித் தோழிசொ
ன்னவகையே, அவ்வவ்வினையாட்டு விருப்பினுலெல்லாரும் பிரிவர்,
அவ்வகை, ஆய வெள்ளத்தைப் பிரிவித்துத், தமிழளாய்நின்ற தலைம
களையுங்கொண்டு, யாழும் போய் மயிலாடல காண்பேமென அக்கு
றியிடத்துச்சேறல்.

வரலாறு. தினைவளங்காத்து. (ஈ)

இடத்துய்த்துநீங்கல் என்பது.

குறியிடைக்கொண்டு சென்ற தோழி, யான் அவ்விடத றுச் சென்று நின்குழற்குபுகுகொய்துவருவேன, அவ்விடம், மூங்கினமுத்து நிர்தலாந்நினது மெலமடிகுருத தகாதாதுலால் நீ பென்னோடு வாராதிங்கே நின்று புகுகொய்வாயாக வெனத், தலைமகளைக் குறியிடத்து நிறுத்தித் தானீங்கா நிறறல்.

வரலாறு. நரலவேயின நின.

(ச)

உவருதுரைத்தல் என்பது.

தோழி தலைமகளைக் குறியிடை நிறுத்தி நீங்காநிற்பத தலைமகன் சென்றெதிர்ப்பட்டு, இக்குவடடை மாசுணப்பாளியாகவுமள ணைத்திருமாலாகவும நினைத்தோ, நீ இப்பொழிற் கணவந்து நின்றதெனத், தலைமகனாயுந்நது கூறல்.

வரலாறு. படமா சுணப்பள்ளி.

(ரு)

மருங்கணைத்தல் என்பது.

உவருதுரைப்பக் கேட்ட தலைமகள், பெருநாணி னளாதலிற் கணபுதைத்தொரு கொடியினுதுங்கு வருந்தாநிற்பத, சென்று சார் தலாகாமையின், தலைமகன் அவ்வருத்ததணிப்பான பேரானது, முலையொடு முனிந்து, அவளிறுமருங்கு றுங்கியணையா நிறறல்.

வரலாறு. தொத்தின மலர்ப் பொழில்.

(சு)

பாங்கிப்பறிவுரைத்தல் என்பது.

மருங்கணை விறுதிக் கட்டலை மகளையந்தீர, அவளைக் கோலஞ் செய்து, இது நின்றோழி செய்த கோலமே, நீ கலங்காதொழிகெனத், தலைமகனான தோழியொடு தலைப்பெய்தமை தோன்றக்கூறல்.

வரலாறு. அளி நீடளகத்தின்.

(ஏ)

உணமகிழ்ந்துரைத்தல் என்பது.

பாங்கிப்பறிவுரைப்பக் கேட்டதலைமகள் இனி நமக்கொருகுறையில்லையென வுட்கொண்டு முகமலர, அமமுகமலாச்சி கண்டு, அவளைக் கழுநீர்மலராகவும தான் அதனறவைப் பருகும வண்டாகவும புனைந்து, தலைமகன்நன்னுண மகிழ்ந்து கூறுநிறறல்.

வரலாறு. செழுவீர மதிக்கண்ணி.

(அ)

ஆயத்துய்ததல் என்பது.

மலரளிமேல்வைத்து மகிழ்வுற்றுப் பிரிகின்ற தலைமகன், யாம் இத்தன்மையேமாதலின நமக்குப்பிரிவில்லை, இனிப்பொழிவிடதது விளையாடுமாயம் பொலிவுபெறப்போய், அவரோடு சோந்து விளையாடுவாயெனத், தலைமகளை ஆயத்துச்செலுத்தல்.

வரலாறு. கொழுந்தாரகைமுகை. (௯)

தோழிவந்துகூடல் என்பது.

தலைமகனைப்பிரிந்த தலைமகள், தானும் பூக்கொய்யாநின்றாளாக, பிரிவாற்றாமையானும், பெருநாணிதானும், தடுமாறியரும் புகளைப் பறிப்ப, யானின் குழந்தகாம்பூக கொண்டுவந்தேன், நீவிரலவருந்த அரும்புகளைப்பறிக்க வேண்டாவெனத் தோழிவந்துகூடல்.

வரலாறு. பொன்னையான்தில்லை. (௧௦)

ஆடிடம்புகுதல் என்பது.

கொய்துவந்த மலருங் குழந்தகணிந்து, இனியின் சிறுமருங்குல வருந்தாமல் மெல்லச்செல்வாயெனத், தோழி தலைமகனையுங்கொண்டு ஆடிடம்புகா நிறைவு.

வரலாறு. அறுகாணிதைமலர். (௧௧)

தனிகண்டுடைத்தல் என்பது.

தலைமகளை யாயத்துய்தது தலைமகனபாற் சென்று, அதேம மூர், இதன்கணயாம் அருந்தம் தேனும், கீழங்கும் பருகி,இன்றெம் மொடுதங்கி,நாளினின்னாருக்குப் போவாயென, உலகியல் கூறுவாள் போன்றுவரைவு பயப்பக்கூறல்.

வரலாறு. தமிழ்குமருவியெம் (௧௨)

பருவங்கூறிவரவுவிலகல் என்பது.

உலகியல் கூறுவாள்போன்று குறிப்பால்வரைவு கடாவி, இனியிவ்வாறெழுக்காது வரைவொடுவருவாயெனத், தலைமகள் பருவங் கூறித் தலைமகனைத் தோழி வரவுவிலகல்.

வரலாறு. தள்ளிமணி சந்தம். (௧௩)

வரைவுடம்படாது மிகுத்துக்கூறல் என்பது.

பருவங்கூறி வரைவுகடாய தோழிக்கு, அமராவதியினும் இம் மாதர்க் கொப்பிலையென நான்முகன் பயந்த பிள்ளையை யான்வ னாயுந் துணையெனியளாக, நீ கூறுகின்ற தென்னோவெனத், தலைம கன் வரைவுடம்படாது தலைமகளை மிகுத்துக் கூறல்.

வரலாறு. மாடஞ்செய்பொன்.

(கச)

உண்மைகூறி வரைவுகடாதல் என்பது.

வரைவுடம்படாது மிகுத்துக்கூறிய தலைமகனுக்கு, எங்களுக் குத் தாயுந் தந்தையுங் கானவா, யாங்கள் புனங்காப்போஞ் சிலா, நீர் வரையவேண்டாமையி னெம்மனப் புனைந்து கூறல வேண்டிவ தில்லையெனத், தோழி தங்களுண்மை கூறி வரைவுகடாதல்.

வரலாறு. வேய்தந்தவென் முததம்.

(கடு)

வருத்தங்கூறி வரைவுகடாதல் என்பது.

உண்மைகூறி வரைவுகடாய தோழி, வரையாமைகினைந்து அவள் வருந்தாதின்றாள், வரைவென்று கருதநீயிர் வருந்தாதின்றீர், இவ்வாறு தும முள்ள மாறுபட நிகழதலின், இருவர்க்குமிடையேயான வருந்தா தின்றேனெனத், தலைமகனுக்கு வருத்தங்கூறி வரைவுகடாதல்.

வரலாறு. மன்னுந் திருவருந்தம்.

(கசு)

தாயச்சங்கூறி வரைவுகடாதல் என்பது.

வருத்தங்கூறி வரைவுகடாய தோழி, எம்முடையவன்னை அவள் முலைமுதிர்புகண்டு, இவள் சிறறிடைக்கொரு பற்றுக்கண்டி லே மென்றஞ்சா நின்றாள், இனிமகட் பேசுவாக்கு மறாது கொடுக்க வுங் கூடுமெனத், தாயச்சங்கூறி வரைவுகடாதல்.

வரலாறு. பனித்துண்டஞ்சூடும.

(கஎ)

இற்செறிவறிவித்து வரைவுகடாதல் என்பது.

தாயச்சங்கூறி வரைவுகடாய தோழி, எம்மன்னை அவளையுற்று நோக்கித் திருமலைக்கட்புறம் பேரய் விளையாடவேண்டாவெனக் கூறினாள், இனியிற் செறிப்பான்போலுமென, இற் செறிவறிவித்து வரைவுகடாதல்.

வரலாறு. ஈவிளையாட.

(கஅ)

தமாநினைவுரைத்து வரைவுகடாதல் என்பது.

இம்செறிவறிவித்து வரைவுகடாய தோழி, அவண்முலை தாங்க மாட்டாது இடைவருநது வதனைக்கண்டு, எமரிற்செறிப்பாராக நினையா நின்றார், அயலவருமகட்பேச நினைக்கின்றாரெனத், தமா நினைவுரைத்து வரைவுகடாதல்.

வரலாறு. சுற்றுஞ்சடைக்கறறை. (கக)

எதிர்கோள்கூறி வரைவுகடாதல் என்பது.

தமா நினைவுரைத்து வரைவுகடாய தோழி, நீவனாவொடுவரின், அன்னையுமையன் மாருமயல வருநின்வரவென கொளவாரா, இனிப் பல நினையாது, பலருமறியவனாவொடு வருவாயாகவென, எதிர்கோள்கூறி வரைவுகடாதல்.

வரலாறு. வழியுமதுவனனை. (உ௦)

ஏறுகோள்கூறி வரைவுகடாதல் என்பது.

எதிர்கோள்கூறி வரைவுகடாய தோழி, எமமுடையவையன் மார், அவருடைய முலையின பெருமையும் இடையின் சிறுமையும் கண்டு, எமமூர்க்கண் விடையின மருப்பைத்திருத்திடட்டாரா, இனிப் பிப்பனவறிமேமென, ஏறுகோள் கூறி வரைவுகடாவா நிற்பல்.

வரலாறு. படையார் கருங்கண்ணி. (உ௧)

அயலுரையுரைத்து வரைவுகடாதல் என்பது.

ஏறுகோள்கூறி வரைவுகடாய தோழி, அயலவா நாளைப்பொன புனையப் புகுதாநின்றா, இதற்குத் தீவினையேன கூறுவதெனனே வெனத், தான் முன்னிலைப் புறமொழியாக அயலுரை யுரைத்து வரைவுகடாவா நிற்பல்.

வரலாறு. உருப்பினையன்னகை. (உ௨)

தினைமுதிர்வுரைத்து வரைவுகடாதல் என்பது.

அயலுரையுரைத்து வரைவுகடாய தோழி, இவ்வேங்கை தினை ப்புனங்கொய்கவென்று சோதிடஞ் சொல்லலைப் பொருநதி, எமமைக கெடுவித்தது, இனி நமக்கேனல வினையாட்டில்லையெனச், சிறைப்புறமாகத் தலைமகளோடு கூறுவாள் போன்று தினைமுதிர்வுரைத்துவரைவுகடாதல்.

வாலாறு. மாதிடங்கொண்டம்.

(௨௩)

பகல்வரல்விலக்கி வரைவுகடாதல் என்பது.

சிறைப்புறமாகத் திணைமுதிர்வுகாதது வரைவுகடாய தோழி, எதிர்ப்பட்டு நின்று, இப்பெருங்கணியார் நமக்கு நோவுதகப் பருவஞ் சொல்லுவாராயிருந்தார், எமமையன மாரிவா சொற்கேட்டுத் திணைபைத் தடிவாராயிருந்தார், எமக்கு மினித்திணைப் புனங்காவலிலலை, நீரினிப்பகல்வரல் வேண்டாவெனப், பகல்வரல்விலக்கி வரைவுகடாதல்.

வாலாறு. வடிவா வபற்றில்லை.

(௨௪)

தினையொடுவெறுத்து வரைவுகடாதல் என்பது.

பகல்வரல் விலக்கி வரைவுகடாய தோழி, இததிணைக்காவறலைக் கிடாக நாமவனை யெதிர்ப்படலாமென்று நினைத்து திணை விததிக் காத்தோம், அதுபோய்த திணை விததிக் காத்தனை வினையையு முண்டதாகி முடிந்ததெனச், சிறைப்புறமாகத் தினையொடு வெறுத்து வரைவுகடாதல்.

வாலாறு. நினைவிததுத்தனை.

(௨௫)

வேங்கையொடுவெறுத்துவரைவுகடாதல் என்பது.

தினையொடுவெறுத்து வரைவுகடாயதோழி, இவ்வேங்கையரும் பியஞானேயரும் பறக்கொய்தே மாயினிவரின்று நம்மைக்கெடுப் பான் வேண்டி. இததினை கெடமுபலுமாறு முண்டோ, யாது செய் யப்பெற்றிலே மென, வேங்கையொடு வெறுத்து வரைவுகடாதல்.

வாலாறு. கனைகடற்செய்தரு.

(௨௬)

இரக்கமுற்றுவரைவுகடாதல் என்பது.

வேங்கையொடு வெறுத்து வரைவுகடாய தோழி, யாமவனை யெதிர்ப்படலாமென்றின் புறறுவளாதத் திணைத் திரளிப்புனத்தின் கணில்லாவாயிருந்தன, இனி நாமவனை யெதிர்ப்படுமாறெனனோவெனச், சிறைப்புறமாகத் தலைமகனாக் கிரக்க முற்றுவரைவுகடாதல்.

வாலாறு. வழுவாவிய.

(௨௭)

கொய்தமைகூறிவரைவுகடாதல் என்பது.

இரக்கமுற்றுவரைவுகடாய தோழி, எதிர்ப்பட்டு நின்று, இப்புனத்துத் திணையுள்ளதின்று தொடர்பறக்கொய்த் தற்றது, எமக்கு மினிப்புனங்காவலிலலை, யாமுமக்கறிவுகாக்கின்றே மல்லேம், நீரேயறிவீரெனத் தினையொய்தமை கூறி வரைவுகடாதல்.

வரலாறு. பொருப்பர்க்கியாமொன்று.

(உஅ)

பிரிவருமைகூறிவரைவுகடாதல் என்பது.

கொய்தமை கூறி வரைவுகடாய தோழி, இப்புனத்துப் ப
யின்ற கிளிகடமக்குத் துப்பாகாதகாலத்தும் தினைத்தாளே விடாதி
ராகின்றன, நாரம்போனால் நங்காதலர் இவ்விடத்தேவர்து நம்மைத்
தேடுவாரோவேனச், சிறைப்புறமாகப் பிரிவருமை கூறி வரைவுக
டாதல்.

வரலாறு. பரிவுசெய்தாண்டம்.

(உக)

மயிலொடுகூறிவரைவுகடாதல் என்பது.

பிரிவருமை கூறி வரைவுகடாய தோழி, பிரிவாற்றாமையோடு
தலைமகனையுங் கொண்டு புனங்காவலேறிப்போகாநின்றான், கணி
யார் நினைவின்று முடிந்தது, யாங்கள் போகின்றோம், இப்புனத்
தொருவார்வந்தாலிங்கு நின்றும போனவாகள், துணியாதன து
ணிந்து போனொன்று, அவர்க் குராமின் என, மயிலொடு கூறி
வரைவு கடாதல்.

வரலாறு. கணியார்கருத்.

(உ௦)

வறும்புனங்கண்முவருந்தல் என்பது.

தலைமகளுந் தோழியும் புனங்காவலேறிப் போகத், தலைமகன்
புனத்திடைச்சென்று கின்று, இப்புனம் யாமுன் பயினைதன்றோ,
இஃதருககின்றவா நென்னேவென்று, அதன் பொல்வழிவு கூறித்
தலைமகளைத் தேடிவருந்தல்.

வரலாறு. பொதுவின்றிரா.

(உ௧)

பதினோக்கிவருந்தல் என்பது.

வறும் புனத்திடை வருந்திய தலைமகன், இவ்வாறு அணித்தா
யினும், நம்மாற செய்யலாவதொன்றில்லை யென்று, அவனிருந்த பதி
பை நோக்கித் தன்னெஞ்சோடு சாவிவருந்தல்.

வரலாறு. ஆனந்தமாக்கடல்.

(உ௨)

கக. பகற்குறி முற்றும்.

இரவுக்குறி என்பது.

பகற்குறி புணர்ந்து விலக்கப்பட்ட தலைமகன் தெருண்டுவரைத்
லைத்தெளியானாயின், பின்னையும், தோழியைத் தலைப்பட்டிரவுக்குறி
வேண்டிச் சென்றெய்தல்.

என்னை,

களவினுட்டவிர்ச்சி கிழவோற்கில்லை,

என்றாகலின்,

இரவுக்குறிவேண்டலு மாற்றருமைகூறலும
 நின்றநெஞ்சடைதலு நிலைகண்ணோதலும்
 உட்கோளவினாதலு முட்கொண்டுவினாதலும்
 குறியிடங்கூறலுங் குறியேறபித்தலும்
 இரவரவுரைத்தலு மேதங்கூறலும
 குறைதனைநோதலுங் குறைநயப்புரைத்தலும்
 மயின்மேலிசைத்து வரவுணாரதுரைத்தலும்
 தாய்துயிலறிதலுந் தலைவிதுயிலெடுத்தலும்
 இடத்துய்த்துநீங்கலுந் தளர்வகன்றுரைத்தலும்
 மருங்கணைதலோடு முகங்கண்டுமகிழ்தலும்
 பள்ளியிடத்துய்த்தலும் பள்ளியிடத்துய்த்து
 வரைவுகடாவி வரவுவிலக்கலும்
 வரைவுடம படாதாற்றாதுரைத்தலும்
 அதரிடைச்செலவிற் கிரக்கங்கூறலும்
 இருளறநிலவு வெளிப்படவருந்தலும்
 வேற்றுக்குறிகூறலுங் கடவிடைவைத்துத்
 துயாறிவித்தலும் தோழியுமின்றித்
 தானேகிடந்து தனிமையுற்றற்றும்
 காமமிகக் கழிபடாகுளவியும்
 காப்புச்சிறை மிகக்கையறுகிளவியும்
 ஆறுபாத்தூற்றவச் சக்கிளவியும்
 தனனுட்கையா நெய்திடுகிளவியும்
 நிலைகண்ணொத்தலு நெடுங்கடற்சேர்த்தலும்
 அலாறிவித்தலு மாறைந்தோடு
 மூன்று மிரவுக்குறியென மொழிப.

என்பது,

இரவுக்குறி வேண்டல், வழியருமைகூறி மறுத்தல், கின்று நெ
 ஞ்சடைதல், இரவுக்குறிநேர்தல், உட்கோளவினாதல், உட்கொண்டு
 வினாதல், குறியிடங்கூறல், இரவுக்குறியேற்பித்தல், இரவரவுரைத்
 தல், ஏதங்கூறிமறுத்தல், குறைநோதல், குறைநோதமைகூறல்,
 வரவுணார்துரைத்தல், தாய்துயிலறிதல், துயிலெடுத்ததுச்சேறல், இ
 டத்துய்த்து நீங்கல், தளர்வகன்றுரைத்தல், மருங்கணைதல், முகங்
 கண்டுமகிழ்தல், பள்ளியிடத்துய்த்தல், வரவுவிலக்கல், ஆற்றாதுரை

த்தல், இரகங்கூறி வரைவுகடாதல், நிலவு வெளிப்படவருந்தல், அலகுறியறிவித்தல், கடலிடைவைத்துத் துயரறிவித்தல், காம மிக்க கழிபடர் கிளவி, காப்புச்சிறையிக்க கையறு கிளவி, ஆறுபார் த்துறறவச்சக கிளவி, தன்னுட்கையாற்றத்திடு கிளவி, நிலைகண்டு ராததல், இரவுதுயரங்கடலொடு சேர்த்தல், அலரறிவுறுத்தல், ஆகிய முப்பத்தமூன்று மிரவுக்குறியாம.

இரவுக்குறிவேண்டல் என்பது.

பதினோக்கி வருந்திப் தலைமகன், இறறை யிரவிறகியாணங்கள் சீறார்க்கு வருந்து, என்னையேற்றுக் கொள்வாயாகவெனத், தோழியை இரவுக்குறி வேண்டல்.

வரலாறு. வருந்து நமமல்லந். (க)

வழிபருமைகூறி மறுத்தல் என்பது.

தலைமகனிரவுக்குறிவேண்ட, யாங்கள் வாழ்மபதியேற்றிழிவு டைத்தாகவின, அவவிடத்து நினக்குச் சிந்தைக்குமேற்றுகரி தெனத், தோழி வழியருமைகூறி மறுத்தல்.

வரலாறு. விசம்பிறுக்கேணி (உ)

நின்று நெஞ்சடைதல் என்பது.

வழிபருமைகூறக்கேட்ட தலைமகன், எய்தற்கரியானை வரும்பி நீ மெலிகின்றவிதற்குபாணந்தேனெனக்கூறி, தனதிறந்து பாடுதோன்ற நின்று, தன்னெஞ்சடைந்து வருந்தல்.

வரலாறு. மாற்றேனெனவந்த. (ங)

இரவுக்குறி நோதல் என்பது.

தலைமகனெஞ்சடைந்து வருந்தக்கூண்டு, இவனிறந்துபடவுங் கூடுமெனவுட்கொண்டு, நியாலிகண்ணித்து நின்றியானை களைத்தேடு மிரவின் கணவந்து மீளவேனெனனா நின்றாய், இதற்குத் தீவீனையேனியம்புங் தெவனெனவென்று, மறுத்தவாய்பாட்டால் தோழி இரவுக்குறி நோதல்.

வரலாறு. கூளிரினாக்கநின். (ச)

உட்கொள்வினாதல் என்பது.

இரவுக்குறிநேர்ந்த தோழி, தங்கணிலத்துமக்கள் கோலத்த னாய் வருதற்கவனுட்கொளவது காரணமாக, நின்னூரிடத்தார எம மலர்க்குடி, எச்சாரதணிந்து, எமமரநிழலின் கீழவீனையாடுபவெனத் தல்.

வரலாறு. வரையன்றொருகால்.

(ரு)

உட்கொண்டுவினாதல் என்பது.

கேட்டவினாவை யுட்கொண்டு, அந்நிலத்து மக்கள் கோலத்தனையச் செல்வாளுக, நின்னாரிடத்து இராப் பொழுது, துமொம்மலரைச் சூடி, எச்சாந்தை யணிந்து, என்ன மாநிழுவின் கீழவ்ளையாடுபவெனத், தலைமகள் தோழிபைவினாதல்.

வரலாறு. செம்மலராயிரம்.

(சு)

குறியிடங்கூறல் என்பது.

உட்கொண்டு வினாவிய தலைமகனுக்கு, யாங்கள் சந்தனச் சாந்தணிந்து, சுணைக்காவின்கூடி, தோகைகடுவிலும் வேங்கைப்பொழிற்கண்வ்ளையாடுவேம், அவவிடத்து நினவரவறியமயிலெழுபு வாயாகவெனத், தோழி குறியிடங்கூறல்.

வரலாறு. பனைவளர்கைம்மா.

(எ)

இரவுக்குறியேறபித்தல் என்பது.

தலைமகனுக்கு குறியிடங்கூறித் தலைமகளுழைச்சென்று, அந்திக காலத் தோரலவன்றன பெடையொடு பயிலக் கண்டு, ஒரு பெரியோன் வருத்தமிகஞ்ச சென்றான, அதற்குப்பின் அவன் சோதயிலிற்திலேனெனத், தோழி அவனாறாமை கூறித் தலைமகளிரவுக்குறியேறபித்தல்.

வரலாறு. மலவன்குரம்பையை.

(அ)

இரவரவுனாததல் என்பது.

அலவன்மேல்வைத்து, இரவுக்குறியேற்பித்து முகங்கொண்டு, அது வழியாக நின்று, வேட்கைமிகவால, யானைகண்டுங் கச்சினகந்திரியுமலைச் சரியிடத்து வரவேண்டிச்சொன்னான், இதற்கியாரு செயவதெனனோ வெனத், தோழிதலைமகளுக்குத் தலைமகளிரவரவுனாததல்

வரலாறு. மோட்டங்கதிர்முலை.

(கூ)

ஏதங்கூறிமறுத்தல் என்பது.

தலைமகளிர வரவுகேட்ட தலைமகள், தனக்கவன் செய்ததிலயளியும், உதவியும் நினைக்கின்ற உள்ளத்தளாய், அரிதிரண்டு நின்று

யாளை வேட்டஞ்செய்யும் வல்லிருட்கண், வள்ளலவா வென்றுகூ
றத சகுமோவென, ஏதங்கூறிமறுத்தல்.

வாலாறு. செழுங்கார்முழவதீர். (க௦)

குறைநோதல் என்பது.

ஏதங்கூறி மறுத்த தலைமகள், அவனற்றாளுகிய நீலமைகேட்
டு, யான் புனலிடைவீழ்ந்து கெடப்புக, எனனுயிர்த்த பெரியொர்க
குச் சிறியேன் சொல்லுவதறியேனென வுடம்பட்டு நோதல்.

வாலாறு. ஓங்குமொருவிடம். (க௧)

குறைநேர்ந்தமைகூறல் என்பது.

தலைமகளேகு குறைநயப்பித்துத் தலைமகனுழைச்சென்று, இற்
றையாமததெலலா நின்னருணமேனிற்கவேண்டித துன்பமுற்றே
ன், நீ கருதியதும் முடிந்ததெனத், தோழி தலைமகனுககவன் குறை
நேர்ந்தமைகூறல்.

வாலாறு. ஏனற்பசுககதீர். (க௨)

வரவுணர்ந்துரைத்தல் என்பது.

தலைமகனுக்குக் குறைநயப்புக் கூறியதோழி, யாம் விளையா
டிய பொழிலிடத்து வேங்கைமேலுண்டாகிய மயிலினமின்புற்றுத்
தயில்பெயராகின்றன, இதற்குக் காரண மெனனோவென, அவன்
வரவறிநதுகூறல்.

வாலாறு. முன்னுமொருவர். (க௩)

தாய்துயிலறிதல் என்பது.

தலைமகன் வரவுணர்ந்து, தலைவியைக்கொண்டு செல்லக்கரு
திய தோழி, யாம்விளையாடிய பொழிலிடத்தோர் யாளை நின்றாச
லைததளளியது, அதற்கியாஞ் செய்வதென்னோவெனத் தாய் துயி
லறிதல்.

வாலாறு. கூடாரரணெரி. (க௪)

துயிலெடுத்துச்சேறல் என்பது.

தாய் துயிலறிந்ததோழி, குவளைப்பூக்கண் மலர்கின்றன, அவை
நின்கண்ணையொக்குமாயிற் காண்பாயெனத் துயிலெடுத்துச்சேறல்

வரலாறு. வின்னுக்குமேல்வியன்.

(கரு)

இடத்துய்த்துநீங்கல் என்பது.

துயிலெடுத்ததுக்கொண்டு சென்று, அக்குறியிடத்து நிறுத்தி, இவை நின்கண்கள் வென்ற குவளைமலர், இவற்றைக் காண்பாயாக, யானின் குழற்குச் சந்தனத்தழை கொய்யாநின்றேனெனத், தான் சிறித்கலல்.

வரலாறு. நந்தீவரமென்னும்.

(கசு)

தளாவகன்றுரைத்தல் என்பது.

தோழி குறியிடைநிறுத்தி நீங்கத் தலைமகனெதிர்ப்பட்டு, நும் முடைய கமலக்கோயில், கதிர்வன் வருவதன்முன, நீரே திறந்து கொண்டோ போந்தது, இப்பொழிவிடைவந்து நகந்ததெனனோ வெனத், தலைமகளைப் பெருமபான்மை கூறித் தனறளர்வுநீங்கல்.

வரலாறு. காமரைவென்றகண்.

(கசு)

மருங்கணைதல் என்பது.

பெரும்பான்மைகூறக் கேட்டதலைமகள் பெருநாணிள ளாதலிற் றன்முன்னிற்கலாகாது நாணித்தலையிறைஞ்சுவருந்தச், சென்று சார்தலாகாமையின், தனதாதரவு மிகவாலவ் வருத்தத் தணிப்பான் போன்று, முலையொடு முலிந்து, அவளிறு மருங்குறங்கிச் சென்றணைதல்.

வரலாறு. அகிலின்புகைவிம்மி.

(கஅ)

முகங்கண்டுமகிழ்தல் என்பது.

மருங்கணை விறுதிக்கட்டலை மகண்முகமகிழ்ச்சிகண்டு, இவநம்மானும், மலருமதியுமெனத், தலைமகன்நன் னயப்புனாததி மகிழ்தல்.

வரலாறு. அழுந்தேனாகத்தி.

(கக)

பள்ளியிடத்துய்த்தல் என்பது.

மலர்மதிமேல்வைத்துக்கூறி மகிழ்வுற்றுப் பிரிகின்றவன், இப்பொழி லிடைஇனித் தனியேநின்று நீலப்பூக்களைக் கொய்யாது, நின்னரிய தோழியொடு உன்னயத் திடைசென்று துயில் பயில் வாயெனத் தலைமகளைப் பள்ளியிடத்துச்செலுத்தல்.

வரலாறு. சுரும்புறுநீலங்கொய.

(௨௦)

வரவுவிலக்கல் என்பது.

தோழிதலைமகளைப் பள்ளியிடத்திற் சேர்த்திச்சென்று, இக்கல் லதர் இவள காரணமாக, நினக்கெளிதாயிறுயினும், இனி இவ் வாறொழுக்கம்பாலையல்லையென, வனாவு பயப்பக் கூறித் தலைமகளை வரவுவிலக்கல்.

வரலாறு. நற்பகற்சோமன்.

(௨௧)

ஆற்றாதுரைத்தல் என்பது.

வனாவுகடாவி வரவுவிலக்கினை தோழிக்கு வனாவுடம்படாத, பின்னும் களவொழுக்கம் வேண்டி, யான்முன் செய்ததவப்பயன லெனக் கெய்தலாமவண்ணம், திருமகளிவ் வானு கொடிச்சியாயிரு ந்தாளெனக் கருதியேயென தினையிர் நிற்பது, இததனமை யானை யான்வரையும் துணையெளியளாக நீ கூறுகின்ற தென்னெனத், தலை மகன்றன தாற்றாமைதோன்றக்கூறல்.

வரலாறு. பைவாயரவரை.

(௨௨)

இரக்கங்கூறிவனாவுகடாதல் என்பது.

களவுவிரும்பி வனாவுடம்படாத தலைமகனுக்கு, நீசெல்லுநெ றிக்க ணினக்கிடையூறுண்டா மென்னுமசத்தால், அவளமுதிரங் காநின்றாளென்று, நீசென்றமையறிய கின்கூறி காட்டுவாயெனத், தலைமகள் இரக்கங் கூறி வனாவுகடாதல்.

வரலாறு. பைவாயரவரும்.

(௨௩)

நிலவு வெளிப்படவருதல் என்பது.

இரக்கங்கூறி வனாவுகடாய தோழி, பிறரை ஞான்றவனிரவுக் குறியிடவாநது நிற்ப, நிலவு வெளிப்பட்டாற சென்றெதிர்ப்பட மாட்டா மற்றாங்கு வருநதாநின்றமை சிறைப்புறமாக மதியொடு புலந்து கூறல்.

வரலாறு. நாகந்தொழ வெழில்.

(௨௪)

அல்லகுறியறிவித்தல் என்பது.

குறியல்லாத குறியெதிர்ப்பாட்டு மீண்டமை பிறரை ஞான்று தலைமகன் சிறைப்புறமவந்து நிற்பத், தோழி தலைமகனாகுரைப்பாள் போன்று, அன்னத்தின்மேல் வைத்தறிவித்தல்.

வரலாறு. மின்னங்கலரும். (௨௫)

கடலிடைவைத்துத் துயரறிவித்தல் என்பது.

தலைமகளிரவுறுதுயரம், தலைமகன் சிறைப்புறமாக, இவன் வாடநீயினாகின்றாய், இது நினக்கு நன்றோவெனத் தோழி கடலொடு புலநது கூறல்

வரலாறு. சோத்துன்னடியமென. (௨௬)

காமமிக்க கழிபடர்களிவி என்பது.

தலைமகனைக் காணலுற்று வருந்துகின்ற தலைமகள், தனது வேட்கை மிகவாற கேளாதனவற்றைக் கேட்பனவாகவிளித்து, நீ எகளைன்னேவதுறறு அழிகின்றாயென்று, ஒருகால் வினவுகிறிலீர், இதுவோ நுகுகாதன்மைபென அவற்றொடு புலநதுகூறல்.

வரலாறு மாதுற்றமேனி. (௨௭)

காப்புச்சிறைமிக்க கையறுகிளவி என்பது.

காமமிககெதிர்ப்பட விரும்பிய தலைமகள், இவ்விடையீடெல்லாநீந்தி யொருவழியான் வந்தாராயினும், இருநாளி குணக்கின்றமை யின், யாமிவரை யெதிராப்படுதலரிதெனக், காப்புச்சிறைமிக்கு வருந்தல்.

வரலாறு. இன்னறவாபொழில் (௨௮)

ஆறுபார்த்துற்றவச்சக்கிளவி என்பது.

சிறைப்புறமாகத் தலைமகளாற்றாமை கூறக்கேட்ட தலைமகன் குறியிடைச்சென்று நிற்பத, தோழி பெதிர்ப்பட்டு, நீ கான்யாறு பலவு நீந்திக், கைவேல் தணையாக அஞ்சாது வந்தால், யாங்களிச்சோலையிடத்துண்டாகிய தெய்வத்துக் கஞ்சவேம, அதனாலிவ்விருளிடை வரற்பாலை யல்லெயெனத், தங்கள் அசச்சங்குறி வரவுவிலககல.

வரலாறு. தாருறுகொன்றையன். (௨௯)

தன்னுட்கையா நெய்திடுகிளவி என்பது.

தலைமகனைக் காணலுற்று வருந்திய தலைமகள், இக்கணடல் சான்றாகக் கொண்டிப் புன்னையிடத்துக்கலந்த களவரை யிவ்விடத்துவரக் கண்டிலையோ; துணையிலலாதேற்கொரு சொல்லருளாயென்று, தன்னுட்கையாற்றை மதியொடுகூறி வினாதல்.

வரலாறு. வீண்டலையாவர்க்கும்.

(௩௦)

நிலைகண்டுனொத்தல் என்பது.

தலைமகள் தன்னுட்கையாற்றை மதியொடுகூறி வருந்துகின்றமை சிறைப்புறமாகக் கேட்ட தலைமகள், ஆற்றுமை யானில்வரைப்பின் கட்டிசூந்து நிற்ப, தோழி யெதிர்ப்பட்டு, நீயிவ்வாறு இவ்வரைப்பின் கட்டிசூந்து நின்றால், கண்டவர் நினைப்பெரும்பான்மை நினையாது மறறொன்று நினைப்பாராயின், அவளுயிர் வாழ்வல்லனோ, இனியிவ்வா ரொழுகற்பாலை யல்லையென, வரைவு தோன்றக்கூறல்.

வரலாறு. பற்றொன்றிலார்பற்றும்.

(௩௧)

இரவுறு துயரங்கடலொடுசேர்த்தல் என்பது.

தலைமகனை யெதிர்ப்பட்டமாட்டாது வருந்தினதலைமகள், இற்றையிரவெல்லா மெண்ணப்போல நீயுந்துன்பமுற்றுக் கலங்கித் தெளிகின்றிலை, இவ்விடத்து நின்னையும்கொண்டு சென்றாளுரோ வெனத், தானாது துயரங் கடலொடு சேர்த்திக்கூறல்.

வரலாறு. பூங்கணவேலோ.

(௩௨)

அலரறிவுறுத்தல் என்பது.

தலைமகளிரவுறு துயரங்கடலொடு சேர்த்திவருந்து கின்றமை சிறைப்புறமாகக் கேட்டதலைமகள், குறிப்பிடைச்சென்று நிற்பத், தோழி யெதிர்ப்பட்டு, நின்னருளாய் நின்றவிது எங்களுக்குக் கலராகா நின்றது, இனியிவ்வா ரொழுகா தொழிய வேண்டுமென, அலரறிவுறுத்தி வரவுவிலக்கல்.

வரலாறு. அலராயிரந்தது.

(௩௩)

௨௦. இரவுக்குறி முற்றும்

ஒருவழித்தணத்தல் என்பது.

இவ்வாறிரவுக்குறி புணர்ந்து அலரொழுகத்தென்று விலக்கப்பட்டபின்னரத் தெருணடுவதைத் தெளியாளுயின், அவ்வலரடங்கச், சிலநாளொருவழித் தணந்துறைதல், உடன கொண்டுபோதல், தோழியான் வரைவு முடுக்கப்பட்டருங்கலம் விடுதலாவனாந்து கோடல் இம்முன்றனு ளொன்றுமுறைமையாம்.

அவற்றுள்,

ஒருவழித் தணத்தல் வருமாறு,

அகன்றணைவு கூறலுமாழியொடு கேட்டலும்

ஆழியொடுபுலத்தலு மன்னமோடாய்தலும்

ஆழிக்குரைத்தலும் கூடலிழைத்தலுஞ்
சுடரொடுபுலம்பலும் பொழுதுகண்டமயங்கலும்
பையுளெய்தலும் பரிவுற்றுரைத்தலும்
அன்னமோடழிதலும் வரவுணர்ந்துரைத்தலும்
வருத்தங்கூறலும் வருபதின்மூன்றாந்
திருத்தியவொருவழித்திறனாகுமமே.

என்பது,

அகன்றணைவுகூறல், கடலொடு வரவுகேட்டல், கடலொடு புலத்தல், அன்னமோடாய்தல், தேர்வழிநோக்கிக் கடலொடுகூறல், கூடலிழைத்தல், சுடரொடுபுலம்பல், பொழுதுகண்டமயங்கல், பறவையொடுவருத்தல், பங்கயத்தோடு பரிவுற்றரைத்தல், அன்னமோடழித்தல், வரவுணர்ந்துரைத்தல், வருத்தமிகுதிகூறல், ஆகியபதினமூன்றும் ஒருவழித் தணத்தலாம்.

அகன்றணைவுகூறல் என்பது.

அலரறி வுறுத்த தோழி, இத்தன்மையை நினைந்து நீசிலநாள்கன்றணைவையாயின, அம்பலமலருமடங்கி, இப்பொழுதே யவளுக்கும் பழியில்லையாமெனத், தலைமகனுகக்கிசைய அகன்றணைவுகூறல்.

வாலாறு. புகழும்பழியும்.

(க)

கடலொடு வரவுகேட்டல் என்பது.

ஒருவழித்தணத்தற் காற்றாதுவருநதிய தலைமகள், நம்மைவிட்டுப்போனவா மீண்டு வரும்பரிசுகளக் குரைத்தாரோவெனக், கடலொடு தலைமகன் வரவுகேட்டல்.

வாலாறு. ஆரம்பரத.

(௨)

கடலொடுபுலத்தல் என்பது.

கடலொடு வரவுகேட்ட தலைமகள், தனக்கு வாய்திறவாமையின், என்வளை கொண்டுபோனா திறமயான் கேட்க, நீ கூறுதொழி கின்ற தென்னெனப், பின்னுமக கடலொடுபுலந்துகூறல்.

வாலாறு. பாணிகர் வண்டினம்.

(௩)

அன்னமோடாய்தல் என்பது.

கடலொடு புலந்து கூறிய தலைமகள், புன்னையொடு புலந்து அகன்றவர் அகன்றே யொழிவரோ, யான்றிகிலேன், நீயாயினுஞ் சொல்லுவாயாகவென, அன்னமோடாய்து வரவுகேட்டல்.

வரலாறு. பகன்றாமரைக்கண்.

(௮)

தோவழிநோக்கிக் கடலொடுகூறல் என்பது.

அன்னமொடுவரவுகேட்ட தலைமகள், அதுவும் வாய்திறவாமை யின், இனி அவர்வருகின்றாரல்லர், எம்முயிர்க்குப் பற்றுக்கோடினி யிதுவே, இதனை நீயழியாதொழிவாயென, அவன் சென்றதோவழி நோக்கிக் கடலொடுகூறல்.

வரலாறு. உள்ளமுருகியு.

(௫)

கூடலிழைத்தல் என்பது.

தோவழிநோக்கிக் கடலொடு கூறியதலைமகள், இம்மணற் கு ன்றின்கண் நீதகன்றவள்ளை, உள்ளதை நெகிழ்த்து இவவிடத் தே தரவல்லமோவெனக், கூடறறெய்வத்தை வாழத்திக் கூடலி ழைத்து வருந்தல்.

வரலாறு. ஆழிதிருத்தும்.

(௬)

சுடரொடுபுலம்பல் என்பது.

லிழைத்து வருந்துகின்ற தலைமகள், துறைவர்போகருமவர் ஞாநறு மெனனைவருத்துகின்றன, அதனமேல் நீயும் போகா நின் றும், யானினி யுய்யுமா நெனனாவெனச், செல்லாநின்ற சுடரொடு புலம்பல்.

(௭)

வரலாறு. சாரத்தரங் கந்தினை.

பொழுதுகண்டுமயங்கல் என்பது.

சுடரொடு புலம்பாநின்றவன், கதிரவன் மறைந்தான், காப்ப வாசேயர், அதனமே லிவயிடத்து மீனுண்டவன்னங்களும் போய்த் தஞ்சேககைகளை யடைந்தன, இனி யானாற்றமாநெனனோ வென, மாலைபொழுது கண்டுமயங்கல்.

வரலாறு. பகலோன் கரந்தன்.

(௮)

பறவையொடுவருந்தல் என்பது.

பொழுது கண்டிவருந்துகின்ற தலைமகள், இநிலைமைக் கண்ணு மென்னுண்ணையறியாது கண்ணோட்டமின்றித் தம்வயிற்றோம்புகின் றன, இஃதென்னை பாவமென, வண்டானப் பறவையொடு வருந்தி க்கூறல்.

வரலாறு. பொன்னுமணியும்.

(௯)

பங்கயத்தோடு பரிவுற்றுரைத்தல் என்பது.

பறவையொடுவருந்துகின்றவன், இவை என் வருததங்கணமுங்
ள வருத்தாமல் விரையவர வேண்டுமென்று ஞாயிறை நோக்கித்
தங் கைகுவிப்பாரின்றன, ஆதலாலென மாட்டனபுடையன போலு
மெனப், பங்கயத்தோடு பரிவுறுக்கூறல்.

வாலாறு. கருங்கழி காத்தற.

(ச0)

அன்ன மொழிநல் என்பது.

பங்கயத்தைநோக்கிப் பரிவுறுகின்றவன், உலகமெல்லாம் துயி
லாநின்ற இந்நிலைமைக்கண்ணும், பானையிலாமைக்குக் காரணமாகி
ய எனவருத்ததனைச் சென்று அவாகஞ்சு சொல்லாது, தானுன்
சேவலைப் பொருத்தி கவறியின்றித் துயிலக்வந்தென, அன்னத்
தோடழிநகூறல்.

வாலாறு. மூவறழிய.

(கக)

வரவுணர்வுதூறத்தல் என்பது.

தலைமகளன்னத்தோடழிந்து வருந்தாநிற்பத, தலைமக னொருவ
ழித்தணந்து வந்தலை சிலநபமுறமாக வுணர்ந்தோழி,வளைகணிநு
த்த நிறகின்றன வில்ல, நெஞ்சமெங்குநதுருகா நின்றது, கண்கடு
யிலின்றிக் கவழ்நின்றன, இவைபெல்லாம் பான சொல்லவேண்டு
வதுலை, நீபேகண்டாய், இதனைச் சென்று அவாகஞ்சு கூறுவா
யென, மதியொடுகூறல்.

வாலாறு. கில்லாவளை நெஞ்சம்.

(கஉ)

வருத்தமிக்குநகூறல் என்பது.

சிறைப்புறமாகமதியொடு வருத்தநகூறிச் சென்றெதிர்ப்பட்டி,
வலஞ்செய்துநின்ற, நீபோய் அவளபடுகின்ற வருத்தமென்றா
கூறுமளவல்லவென, வரைவுதோன்றத் தலைமகள் வருத்தமிக்குநி
தோழி கூறுநிறைவல்.

வாலாறு. வளருங்கறியறி.

(கங)

உக. ஒருவழித்தணத்தன் முற்றம்.

உடன்போக்கு என்பது.

இவ்வாறொருவழித் தணத்தனிகழாதாயின் உடன்போக்கு நிக
ழும்.

அதுவருமாறு.

பருவங்கூறலும் படைததுமொழிதலும்
 மருவமாகோதையை மகடபேசகரைத்தலும்
 பொன்னணிவுரைத்தலும் பொருளவிலகூறலும்
 அன்னமென்னடையா ளருமைகேட்டழிதலும்
 தளாவறிததுரைத்தலும் தாழ்குழலாடன்
 னுளநினைவுரைத்தலும் முடனகொண்டுசேறலும்
 கருமையுரைத்தலும் மாதாங்கூறலும்
 மருவியதடங்கயல் வாழா னொறலும்
 பொருவருகற்பின் புனைநலனுரைத்தலும்
 துணிந்தமைகூறலும் துணிவுகேட்டலும்
 துணிவறிவித்தலும் சொல்லைநான்விடலும்
 துணிவெடுத்ததுரைத்தல் கொண்டகலெனவுரைத்தலும்
 அடிவழிநினைந்து நின்றவனுளமவாடலும்
 கொடியிடையானைக் கொண்டுசேனறுயத்தலும்
 ஓம்படுத்ததுரைத்தலும் வழிப்படுத்ததுரைத்தலும்
 தேம்படுகோதையைத் திறவெவிலான்
 பைபககொண்டேகலும் பபங்கெடவுரைத்தலும்
 மையமாகணணியை வழியயாவகற்றலும்
 நெறிநனிவிலகலும் நெறியிடைக்கண்டவா
 செறிவெடுத்ததுரைத்தலும் சேயிழையா ளுடன
 வழிவிளையாடலும் வழியெதிராவருளோ
 எழினகரணிமை யிதுவெனவுரைத்தலும்
 நகரங்காட்டலும் நகரிடைப்புக்குப
 பதிபரிசுரைத்தலும் பாங்கையககிட்டி
 மதிநுதலானை வளாத்தவன்கேட்டலும்
 அறத்தொடுகின்றலும் மதுகேட்டமுங்கலும்
 திறப்பாடுனனிச் செவிலிகவனறுரைத்தலும்
 அடிகினைநகரங்கலும் மதுதாய்க்குரைத்தலும்
 மடவரல்போக வாடியுரைத்தலும்
 களிமொழிக்கிரங்கலும் கிளர்கடாப்பராய்தலும்
 அளிபெறுபருவத்திற் கவள்கவனறுரைத்தலும்
 நாடததுணிதலும் நற்றாய்நயந்தவா
 கூடககரையெனக் கொடிக்குறிபார்த்தலும்
 சோதிடங்கேட்டலும் சுவடுகண்டறிதலும்
 ஏதமுற்றவைகண் டிரங்கியுரைத்தலும்
 வேட்டமாதரைக் கண்டுவினாவலும்

புறவொடுபுலத்தலுங் குரவொடுவருநதலும்
 துறலருநதவத்தொடு செல்லாநின்ற
 மரவிரதியரை வழியிடைவினாவலும்
 வேதியாதம்மை விருமபிவினாதலும்
 புணாந்துடனவருவோரைப் பொருந்திவினாவலும்
 மணந்தருகுழலாள் மன்னியநீயெயொடு
 வேங்கைபட்டது கண்டுவியத்தலும்
 ஆங்கவரியை பணியவட்கெடுத்தனாத்தலும்
 மீளவுரைத்தலு மீளாதவருந்
 கூழ்முறையிதுவென வுலகியல்புரைத்தலும்
 அமுங்ருதாய்க்குரைத்தலு மாகியவெல்லாம்
 உழுங்கொலைவேலோ னுடம்போக்குவிரியே

என்பது,

பருவங்கூறல், மகடபேசுரைத்தல், பொன்னணிவுரைத்தல்,
 அருவிலையுரைத்தல், அருமைகேட்டழிதல், தளாவந்நதுரைத்தல், கு
 றிப்புரைத்தல், அருமையுரைத்தல், ஆதரங்கூறல், இறந்துபாடுரை
 த்தல், கற்புநலனுரைத்தல், துணிந்தமைகூறல், துணிவொடுவினாவ
 ல், போககறிவித்தல், நாணிழந்து வருந்தல், துணிவெடுத்தனாத்த
 தல், குறியிடங்கூறல், அடியொடுவழிநீண்ட தவனுளம்வாடல், கொ
 ண்டிசென்றுய்த்தல், ஒம்படுத்தனாத்தல், வழிப்படுத்தனாத்தல்,
 மெல்லக்கொண்டேகல், அடலெடுத்தனாத்தல், அயாவகற்றல், நெ
 றிவிலக்கக்கூறல், கண்டவாமகிழ்தல், வழிவிலையாடல், நகரணிமை
 கூறல், நகர்காட்டல், பதிபரிசுரைத்தல், செவிலிதேடல், அறத்தொ
 டிநின்றல், கற்புநிலைக்கிரங்கல், சுவனறுரைத்தல், அடிநீண்டநிரங்
 கல், நற்றாய்க்குரைத்தல், நற்றாயவருந்தல், கிளிமொழிக்கிரங்கல்,
 சுடரோ டிரத்தல், பருவநினைந்துகவறல், நாடத்தணிதல், கொழிக்
 குறி பார்த்தல், சோதிடங் கேட்டல், சுவடுகண்டறிதல், சுவடுகண்
 டிரங்கல், வேட்டமாதரைக்கேட்டல், புறவொடுபுலத்தல், குரவொ
 டுவருந்தல், விரதியரை வினாவல், வேதியரை வினாவல், புணாந்து
 டன் வருவோரைப் பொருந்திவினாவல், வியந்தனாத்தல், இயை
 பெடுத்தனாத்தல், மீளவுரைத்தல், உலகியல்புரைத்தல், அமுங்கு
 தாய்க்குரைத்தல், ஆகிய ஐம்பத்தாறுமுடன்போக்காம்,

பருவங்கூறல் என்பது.

அலாறிவறுத்ததீதாழி, இவனுமுலை முந்நாவுகண்டமையான ம
 கட்பேசுவார்க் கெம்மாராது கொடுக்கவுங்கூடும், அதுபடாமணிநய,
 நீமுற்பட்டு வளாவாயாகவெனத், தலைமகனுக்குத் தலைமகள் பருவங்
 கூறல்.

வரலாறு. ஓராகமிரண்டெழி.

(க)

மகட்பேச்சுரைத்தல் என்பது.

பருவங்கூறியதோழி, படைத்துமொழியான் அயலவர் பலரும் மேன்மேலும் பொன்னணியக கருதாநின்றா, நீ விரையவனாவொடு வருவாயாதல், அன்றியுடன் கொண்டு போவாயாதல், இரண்டினு ளொன்றுதுணிந்து செயக்கருதுவாய், அதனை யின்றே செயவாயாகவெனத், தலைமகனுக்கு அயலவாவந்து மகட்பேசல் கூறல்.

வரலாறு. மணியக்கணியும்

(௨)

பொன்னணிவுரைத்தல் என்பது.

படைத்துமொழியான் மகட்பேசல் கூறின தோழி, அறுதியாக முன்றிறகணின்று, முரசொடு பணிலமுழங்கக காட்பணிந்து பொன்னணியப் புதுதாநின்றா இனிநின்கருத தெனனோவெனத் தலைமகனுகமயலவர் பொன்னணிவுரைத்தல்.

வரலாறு. பாப்பணிமோன்றில்லை.

(ங)

அருவிலையுரைத்தல் என்பது.

பொன்னணிவுரைப்பக் கேட்டதலைமகன், யான் வனாவொடுவ ருதற்கு நீ முலைப்பரிசு கூறுவாயாகவென, எல்லாவகமு ல் னினும், எமா அவளுடைய சிறியவிடைக்கு விலையாகச் செப்பலொ ட்டார் இனிப் பெரியமுலைக்கு நீ விலைகூறுவதெனனோ வெனத், தோழிவிலையருமை கூறல்.

வரலாறு. எலும்பாலணியிறை.

(ச)

அருமைகேட்டழிதல் என்பது.

அருவிலைகேட்ட தலைமகன், நீயவளதருமை கருதாது அவளத வயவங்களி லுண்டாகிய நயத்தைப்பறறி விடாது நடுங்காநின்றாய், இன் மதியைப்பிடித்துத் தரவேண்டி யமுமறியாக குழுவியைப்போ லக் கிடந்தரற்றுவாயாக வெனத், தன்னெஞ்சோடழிந்துகூறல்.

வரலாறு. விசம்புற்றதிங்கட.

(ரு)

தளாவறிநதுரைத்தல் என்பது.

வரைவு மாட்சிமைப்படாதாயின், நீயவளையுடன் கொண்டுபோ வென்பதுபயப்பக, கடலையுங்கானலையுநோகநிக கண்ணீர்கொண்டு, தன்னையத்தாரை மெல்லாம புலலிக்கொண்டாள், அவள்கருதிய தி னனதென்று தெரியாதெனத்தோழி தலைமகள் வருத்தங் கூறல்.

வரலாறு மைதயங்குந்தினா.

(சு)

குறிப்புரைத்தல் என்பது.

வருத்தங்கூறிப் போககுன்றத்தி, அது வழியாகநின்று, என்னை ப்புல்லிக்கொண்டு தன்னுடையபூவைபையுமபாபையுமபாவையையு ங்கினியையும், இன்றென்கைத்தத்தான், அது நின்றோடுகொண்டுபோ தலைக்கருதிப்போலுமெனத், தலைமகனுக்குத் தலைமகள் குறிப்புரை த்தல்.

வரலாறு. மாவைவநாண்ட.

(எ)

அருமையுரைத்தல் என்பது.

குறிப்புரைத்துப் போககுடம்பதெதிய தோழிகுக், கொங்கை பொருது நடுங்குமிடையையுடையாது மெல்லியவடிக்கு, யான் செலவும் வெஞ்சுரந்தகாது, அதனமேலு மெம்பதியுஞ்சேய்த்து, அ தனால் நீ கருதுகின்ற காரியமிகவுமருமையுடைத்தெனத், தலைமகன போககருமை கூறுகிறதல்.

வரலாறு. மெல்லியல் கொங்கை.

(அ)

ஆதரங்கூறல் என்பது.

போககருமைகூறியதலைமகனுக்கு, நின்றோடு போகப்பெறின், அவனுக்கு வெஞ்சுரமும் தண்சுரமாம, நீயருமை கூறுது அவளைக் கொண்டுபோவெனத், தோழி தலைமகளதாதரங்கூறல்.

வரலாறு. பிணையுங்கலை.

(க)

இறந்துபாடுரைத்தல் என்பது.

ஆதரங்கூறியதோழி, நீயுடன்கொண்டு போகாயாகில், அவரானும் காவன் மிகுதியானும் நின்னை எதிர்ப்படுதல் அரிதாதலின், தடந துறந்த கயல்போல இறந்துபடுமெனத், தலைமகள் இறந்துபாடுரைத் தல்.

வாலாறு. இங்கடலென்னீ.

(க௦)

சுற்புநலனுரைத்தல் என்பது.

தலைமகனைப் போக்குடம்படுத்திய தோழி, தலைமகளுழைச் சென்று, மகளிர்க்குப் பாதுகாக்கப்படுவனவற்றுள் நாணபோலச் சிறந்தது பிறிதில்லை. அததன்மைத்தாகிய நாணங் கற்புப்போலச் சீரிய தனமென உலகியல கூறுவாளபோன்று, அவளுடன போக்குத்துணியக்கற்பு நலங்கூறல்.

வாலாறு. தாயிற்சிறந்தன்று.

(கக)

துணிந்தமைகூறல் என்பது.

உலகியல கூறுவாளபோன்று கற்புவழிநிறுத்தி, எம்பெருமான நின்னை நீரிலலாத வெய்யசுரத்தேஉடன் கொணடுபோவானாக நினைப்பாகின்றான். இதற்கு நின்கருத்தெனலே வெனத், தோழி தலைமகன்குதகுத தலைமகன்னைவுகூறல்.

வாலாறு. குறப்பாவை நின்குழல்.

(கஉ)

துணிவொடுவினாவல் என்பது.

தலைமகன்னைவுகேட்ட தலைமகள், அவன்னைவின படியேதுணரிந்து நின்று, இந்நீரில்லாத வெய்யசுரத்தே இப்பொழுதிவா நமமையுடன் கொணடுபோகைக்குக் காரணமென்னோவெனத், தோழியை வினாவல்.

வாலாறு. நிழற்றலை தீநெறி.

(கங)

போக்கறிவித்தல் என்பது.

இப்பொழுதவர் போகைக்குக் காரணமென்னோவென்று கேட்ட தலைமகன்கு, நீங்களுடலுமுயிரும் போல வொருவரை யொருவரினறியமையிராயினீர், இத்தனமைத்தாகிய துங்காதலையறிந்துவைத்தும் அவற்கு வருமேதம் நினதென்றஞ்சி, யானவனை வரவுவிலக்குவேன், அவனுமவ்வாறு வருதலையொழிந்து வராவொடுவரின, பொன்முதலாகிய வெல்லாவற்றையு நினக்குமுலைப்பரிசும பெறினும் நமா நின்னைக் கொடார், கூறுமிடத்து. இதுவன்றோ நீரருஞ்சரம போகைக்குக் காரணமென்று தோழி தலைமகனது போக்கறிவியா கிற்றல்.

வாலாறு. காயமுமாவியும்.

(கச)

நாணிழந்துவருதல் என்பது.

உடன்கொண்டு போகக்கூக காரணங்கேட்ட தலைமகள், ஒருநாளு மென்னைவிட்டு நீங்காதென்னுடனே வளர்ந்த நாண், கற்பி னென்தா நிறகமாட்டாது தனனைவிட்டு நீங்காத என்னைக் கழிவதா க, மகளிரெழுபிறப்பின கண்ணுங்குடியிற பிறவா தொழிகவெனத, தாழதற்குப் பிரிவாற்றாமையான வருந்தல்.

வாலாறு மற்பாய்வியையோன.

(கரு)

துணிவெடுத்துரைத்தல் என்பது.

தலைமகளைக் கற்புவழி நிறுத்திச் சென்று, நின்னெடு போதுமி டதது, நீசெல்லுங்கற்குரம் அவள கிறறடிக்கு நற்றளிராம போலு மெனத, தோழி தலைமகனுக்கு, அவடுணி வெடுத்துக்கூறல்.

வாலாறு கம்பஞ்சிவந்த.

(கசு)

குறியிடங்கூறல் என்பது.

துணிவெடுத்துரைத்த தோழி, தாமாது இவ்விருட்காலததக் கொண்டுபோவாயாக, யானவளைக்கொண்டுவருகிறேன, கீழுன்புவந் தெஜாப்பட்ட அக்குறியிடதது வந்து நில்லெனத, தலைமகனுக்குக் குறியிடங்கூறல்.

வாலாறு முன்னோன்மணிகண்ட.

(கஎ)

அடியொடு வழிநினை தவனுளம்வாடல் என்பது.

தோழி குறியிடைநிறுத்திப்போகத், தலைமகனவ்விடத்தே நின் று, அனிச்சப்பூப்போலும் அழகிய அடிகள் அழற்கடம்போது மென் றால், இதற்கெனன துன்பம் வந்தெய்துமோவெனத, தலைமகளடி யொடு தான போகின்ற வழிநினைத தன்னுள்ளமவாடல்.

வாலாறு பனிச்சந்திரனெடு.

(கஅ)

கொண்டுசென்றுய்த்தல் என்பது.

தலைமகன குறியிடைநின்று, அடியொடுவழிநினைத தன்னுள்ள மவாட, அந்நிலமைக்கண், நின்னுளளத்துக்கருதி யதனையிப்பொழு து நினக்குத் தெய்வநருகின்றது, எந்தோழியையுங் கொண்டுவந் தேன, நீயிவளை கைக்கொள்ளெனத், தோழி தலைமகளைக்கொண்டு சென்று அவனெடுகூட்டல்.

வரலாறு. வைவந்தவேலவா.

(௧௯)

ஓம்படுததுநாததல் என்பது.

கொண்டுசென்றுய்து, இருவரையும் வலஞ்செய்துநின்று, மறைநிலை திரியினும், கடன் முழுதும்வற்றினும், இவளிடத்தினினைநுடிரியாமற் பாதுகாப்பாபெனத், தோழி தலைமகளேத தலைமகனாக கோம்படுததுநாததல்.

வரலாறு. பறந்திருந்தும்பர்.

(௨௦)

வழிப்படுததுநாததல் என்பது.

ஓம்படுததுநாதத தோழி, ஆயமு மன்னையும் பின்வாராம லீய விடத்தே நிறுத்தி, இவ்வூரிடத்துள்ள அலரையுமொருவாற்றினீக்கி, யானும் வந்து துங்களைக்காண்பேனாக, நீயிருந் திருவொடு சென்று நுமபதியிடைச சோவீரேன, இருவரையும் வழிப்படுததுநாததல்.

வரலாறு. ஈண்டொல்லையமும்.

(௨௧)

மெல்லக்கொண்டேகல் என்பது.

தோழியைவிட்டுடன் கொண்டுபோகின்றதலைமகள், நின்னொடு சேறலான, இன்று இக்காடுதிருந்தச் செய்யப்பட்டாற்போலக் குளிர சசிபையடைத்தாயிருந்தது, இனிநின் சேறடிவருகதாமற் பையச் செல்வெனத், தன்னாய வெள்ளத்தோடும் விளையாடு மாறுபோலத் தலைமகளைமெல்லக்கொண்டு செல்லாநிறறல்.

வரலாறு. பேணத்திருத்திய.

(௨௨)

அடலெடுத்துநாததல் என்பது.

மெல்லக்கொண்டு போகின்றவன், சேயத்தாகச் சிலரைவரக்கண்டு, தலைமகள்பயப்பட, நின்னையன்மாராயின் அஞ்சவேனலவது, நால்வகைத்தானையுந் திரண்டுவரினும், என்கையில்வழித்திலங்காநின்ற எஃகின்வாய்க்கு இரைபோதாது, இதனையிவ்விடத்தே காண்பாயாக வென்று, அவள் பயந்தீரத தன்னடலெடுத்துநாததல்.

வரலாறு. கொடித்தேர்மறவர்.

(௨௩)

அயர்வகற்றல் என்பது.

அடலெடுத்துதாத்துப் பயந்தீர்த்துக்கொண்டு போகிறவன், இத்துன்பக் கடறுகடந்து சென்று, இப்பொழுதே நாம் நம்பதி காணப் புகாரின்றேம, இனி நமக்கொரு குறைவில்லையெனத் தலை மகள் வழிவருத்தந் தீரக்கூறாநிறல்.

வாலாறு. மூன்னோனருண்முன்னும்.

(உச)

நெறிவிலக்கிக்கூறல் என்பது.

அயர் வகற்றிக்கொண்டு போகின்ற தலைமகனை, இனிச்செல்லு நெறிககண், நன்மககளிலலை, நீதனியை, இவள் வாடினாள், பொழு துஞ் சென்றது, ஈண்டுத்தங்கிப் போவாயாகவென, அவவிடத்துள னோர் வழிவிலக்கிக்கூறல்.

வாலாறு. விடலையுற்றூரில்லை.

(உரு)

கண்டவா மகிழ்தல் என்பது.

நெறிவிலக்குற்று வழிவருத்தந் தீரந்து, ஒருவரை யொருவர் காணலுற்றின் புறறுச்செல்லாநின்ற விருவராயுங்கண்டு, இவர்கள் செயலிருந்தவாறா னிப்பெருஞ்சுரஞ் செல்வதன்றுபோலும், அது கிடக்க, இது தானின் புறவுடைததாகியதோரா நாடகச சுவையுடைத் தாயிருந்ததென, எதிர் வருவாரின் புற்றுமகிழ்ந்து கூறாநிறல்.

வாலாறு. அன்பிணை தஞ்சொல்.

(உக)

வழிவீளையாடல் என்பது.

கண்டவா மகிழ்க்கொண்டு செல்லாநின்றவன், நெறிசெல்வருத் தத்தி நெகிழ்ந்த மேனியையுடைய நின்னைக்கண்டு, கண்க டமமாற் கொள்ளும் பயன்கொண்டனம், இனிச்சிறிதிருந்து, இக்கவிங் கான கந் தண்ணென்னு மளவுஞ் செவிகிறைய நினமொழிபருக வருவா யாகவெனத், தலைமகளுடன் விளையாடல்.

வாலாறு. கண்கடம் மாற்பயன்.

(உஎ)

நகராணிமைகூறல் என்பது.

இருவருந் தம்முளின் புற்றுச்செல்கின்றமை கண்டு, இனிச்சிறிது நெறிசென்று, அககுன்றத்தைக் கடந்தால், நம்பதியாகியநகர்விளங் கித்தோன்றும், அததுணையுங் கடிது சென்மினென, எதிர்வருவார் அவர் நகராணிமைகூறல்.

வாலாறு. மின்றங்கிடையொடு.

(உஅ)

நகர்காட்டல் என்பது.

நகரணிமை கூறக்கேட்டின் புறக்கொண்டு போருந் தலைமகன், அன்னந்துன்னிப், பிறையணிந்து, சூலத்தை யுடைத்தாசிய மாளிகை மேற் கொடிதுடங்க, மதினோன்றாநின்ற அப்பெரியநகர்காண் நமமுடைய நகராவதெனத், தலைமகளுக்குத் தன்னகர்காட்டல்.

வாலாறு. மின்போற கொடிநெடு.

(உக)

பதிபரி சகாத்தல் என்பது.

நகர்காட்டிக்கொண்டு சென்று, அந்நகரிடைப்புக்கு, அவ்விடத்துள்ள குன்றுகள், வாழிகள், பொழில்கள், மாளிகைகள், தெய்வப்பதி இவையெல்லாந் தனித்தனி காட்டி, இதுகாண் நமபதியாவதெனத், தலைமகளுக்குத் தலைமகன் பதிபரிசகாத்தல்.

வாலாறு. செய்குன்றுவையிவை.

(ஈ)

செவிவிதேடல் என்பது.

இருவரையும் வழிப்படுத்திவந் துபிரிவாற்றாதுகவலாநின்றதோழியை, எம்பினை யெங்குற்றது, நீ கவலாநின்றாய், இதற்குக் காரணமென்னோவென்று வினாவிச், செவிலி தலைமகளைத் தேடல்.

வாலாறு. மயிலெனப் பேர்ந்திள.

(ஈக)

அறத்தொடு நின்றல் என்பது.

தேடிய செவிவிக்கு, நீபோய் விளையாடச் சொல்ல, யாங்கள் போயத் தெயவக்குன்றிடத்தே யெல்லாரு மொருங்கு விளையாடாநின்றேமாக, அவ்விடத்தொரு பெரியோன், வழியேதார் குடிப்போயினான், அதனைக்கண்டு, நின்மகள் அத்தாளை யென்பாவைக்குத் தாருமென்றாள், அவனுமவேண்டியது மறுது கொடுப்பானாதலிற் பிறிதொன்று சிந்தியாது கொடுத்து நீங்கினான், அன்றறியாப்பருவத்து நிகழ்ந்ததனை, உற்றாககுரியா பொற்றொழிமகளிரா, கொண்டார்க்குரியர் கொடுத்தாரென்பதனையின் றுட்கொண்டான் போலும், யானிததுணையு மறிவேனென்று உடன் போக்குத் தோன்றக்கூறித், தோழி அறத்தொடுநின்றல்.

வாலாறு. ஆளரிக்கும்மரி.

(ஈஉ)

கற்புநிலைக்கிரங்கல் என்பது.

தோழியறத்தொடு நிற்பக் கேட்டசெவிலி, இஃதறமாயினும், இவன்பருவததிர்குத் தகாது, அது கிடக்க, இனி அவளுக்கு நன்மை யாவது அவனை வழிபடுவதலலது பிற்றில்லை யெனக் கற்புநிலைக் கிரங்கல்.

வரலாறு. வடுத்தான்வகிர்.

(௩௩)

கவன்றுரைத்தல் என்பது.

கற்புநிலைக்கிரங்கிய செவிலி, நெருநலைநாள் முறுவலைத்தந்து, முலைமுழுவித்தமுவி, நீ சிறிய விரகுகள் செய்தவெல்லாம், இனறவ் வலிய காட்டைச் செல்லவேண்டிப் போலும், இதனையப் பொழுதே யறியப் பெற்றிலே னென்று, அவணிலே நினைந்து கவலாநின்றல்.

வரலாறு. முறுவலக்காறந்து.

(௩௪)

அடிநினைந்திரங்கல் என்பது.

நிலைமை நினைநது கவலாநின்ற செவிலி, நுண்ணிய வடிகள் பரையுடைய காட்டின் கடபாவிய வாறென்றோவென, அவளடி நினைந்திரங்கல்.

வரலாறு. தாமேதமக்கொப்.

(௩௫)

நற்றாய்க்குரைத்தல் என்பது.

அடிநினைந்திரங்கிய செவிலி, கற்புமுதிரவு தோன்றநின்று, என்னை யிடைவிடாமற நேடியழா நின்றபேதை யறிவு, இன்றென்னைத் தேய்வியா நின்ற தென்று, அவளுடன் போனமையாற்றாது நற்றாய்க் குரைத்தல்.

வரலாறு. தழுவின் கையிறை.

(௩௬)

நற்றாய் வருநதல் என்பது.

உடன்போனமை கேட்டுண்மகிழ்வோடு நின்று, ஓரேதிலன் பின்னே தன்றோழியை விட்டு, என்னையு முன்னே துறந்து, சேரா தார்முன்னே ஊர் அவர்தூறற அருஞ்சரம போயினாள், இனியா னெங்குன மாறறுவேனென, நற்றாய் பிரிவாற்றாது வருநதல்.

வரலாறு. பாழியன் மென்மொழி.

(௩௭)

பிரிவாற்றாதுவருந்துகின்றவள், அவள் போனபோக்கன்றி, இக்கிள்ளையென்னெஞ்சை யீராநின்றதெனத், தன்றாய் செலவுணர்ந்து வருந்தாநின்ற கிளிமொழி கேட்டிரங்கல்.

வாலாறு. கொன்னுனைவேலம்.

(௩௮)

சுடரோடித்தல் என்பது.

கிளிமொழி கேட்டிரங்காநின்றவள், பெற்ற வென்றோடு தன் கிளியிருந்து வருந்த, இதனையுந்துறந்து, அறிவுமுதிர்ந்து, அழகடஞ் சென்றான் முகத்தை நின்கதிகளான வாட்டரது, தாமரை மலர் போல மலர்த்துவாயாகவெனச், சுடரோடிருதுகூறல்.

வாலாறு. பெற்றேறெடுங்கிள்ளை.

(௩௯)

பருவநினைந்து கவறல் என்பது.

சுடரோடிருந்து வருந்துகின்றவள், கற்பிக்கு முது பெண்டிரு மின்றித், தானவனுக்குச் செய்யத்தகுங் குற்றேவல் செய்யவல்ல னோ வென்று, அவள் பருவநினைதுகவலா நிற்கல்.

வாலாறு. வைமமலர் வாட்படை.

(௪௦)

நாடத்துணிதல் என்பது.

பருவநினைத்துகவலா நின்ற தாய்க்கு, நீகவன்று மெனியவேண்டா, யுரனவள் புக்க விடம்புகுத் தேடுவேனெனக் கூறிச், செவிலி அவளை நாடத்துணிதல்.

வாலாறு. வேயினதோளி.

(௪௧)

கொடிக்குறி பார்த்தல் என்பது.

செவிலி நாடத்துணிய, அவ்விருவரையு மிப்பொழுதே வரும் வண்ணம், நீகாரந்தால், நின்கருணைகலை யஞ்சாநின்றதுண்ணலாம், அதுவனறித் தெய்வத்திறகு வைத்த நினதையுடைய பவியையும் நினக்கே வரைந்துவைப்பேன், அவ்வாறு கராவாயாகவென, கற்றாய் கொடிக்குறிபார்த்தல்.

வாலாறு. பணங்களுஞ்சாலும்.

(௪௨)

சோதிடங்கேட்டல் என்பது.

கொடிநிமித்தம் பெற்று, இக்கா வன்மனையின் கண்ணே யாங்
கள் மனஞ்செய்ய, அவ்விருவரையு மினனும் பெறுமாறுண்டாயி
ஞராய்ந்து கூறுமினென, அறிவாளரைக்கிட்டிச், செவிவி சோதி
டங் கேட்டல்.

வாலாறு. முன்னுங்கடுவிடம். (ச௩)

சுவடுகண்டறிதல் என்பது.

சோதிடம் பெற்றுச் செல்கின்றவள், இம்முரம்பின்கட்கிடந்த
வினை தீவினையே நெடுத்து வளாதத மாணியை சீறடி, உவை அக்
கள்வனடியாமெனச் சுவடு கண்டறியாநிறைவு.

வாலாறு. தெள்வனபுனற்சென்னி. (ச௪)

சுவடுகண்டிரங்கல் என்பது.

சுவடு கண்டறிந் தவ்விடத்தே நின்று, தவ்சின் மேன்மிதிப்
பினும் பதைத்துக் கொப்புட்கொள்ளும இக்காரன்மலர், இன் ரொரு
விடலை பின்னேபோதற்குத் தருங்காலை யெவ்வாறெத்தனவென,
அடிச்சுவடு கண்டிரங்கல்.

வாலாறு. பாலொத்தநீற்றம். (ச௫)

வேட்டமாதரைக் கேட்டல் என்பது.

சுவடு கண்டிரங்கி அது வழியாகச் செல்கின்றவள், இவ்வாறறி
யாப்பருவத்தளாயத், தனக்கியை பில்லாத சுரத்தின்கண் அயலா
றொருவனுடன் போந்தாள, அவளை நீகண்டாயோவென, வேட்டமா
தரைக் கேளா நிற்பல்.

வாலாறு. பேதைப்பருவம்பின். (ச௬)

புறவொடு புலத்தல் என்பது.

வேட்ட மாதரைக் கேட்டு அதுவழியாகச் செல்கின்றவள், ஏதி
லனுமாய்த் தமிழனுமாய வன்சொற்றுணையாக வெய்ய சுரத்தே
மாதர் சென்றால், தில்லைப்புறவே, இது நினக்குத் தகுதியன்றெனக்
கூறிற்றிலை, நீ வாமுவாயாக வென்று புறவொடு புலத்தல்.

வாலாறு. புயலன் தலர்சடை. (ச௭)

குரவொடு வருந்தல் என்பது.

புறவொடு புலநது போகின்றவன், என்னுடைய பாவை நினக்கு முன்னே யிககொதிகுந் கடததைக் கடப்பக்கண்டு நினறும், இன்னவாறு போனா ளெனறெனக்கு வாயதிறக்கின்றிலை, இது நினக்கு நன்றோவெனக் குரவொடு வாடிக்கூறல்.

வரலாறு. பாயுமலிடையோன்.

(௪௮)

விரதியரை வினாவல் என்பது.

குரவொடு வருந்திச் செல்லாநின்றவன், பத்தியர்போல வொருபித்தி தன்பின்னே வர ஒரு பெருந்தகை முன்னே செல்லக் கண்டரோவென, விரதியரை வினவாநிறறல்.

வரலாறு. சுத்தியபொக்கண.

(௪௯)

வேதியரை வினாவல் என்பது.

விரதியரைவினவி அது வழியாகப்போகின்றவன், மான்போலக் கண்ணு மயில்போலுஞ் சாயலுமுடைய மான், ஓரோந்தலோடு தும்மெதிரே வரக் கண்டரோவென வேதியரை வினாவல்.

வரலாறு. வெதிரேய் கரத்துமென்.

(௫௦)

புணர்த்துடன் வருவோரைப் பொருந்தி வினாவல் என்பது.

வேதியரைவினவி அதுவழியாகப்போகின்றவன், நும்மைக்கண்டு, என்ஹற் றேடப்படுகின்றா மீண்டார்களைன்று கருதி, மகிழ்ந்தேன், அதிகிடக்க, இவ்வாறு நும்மோடொத்த வொழுக்கத்தினராய் முன்னே யிருவரைப்போகக் கண்டரோவெனப், புணர்த்துடன் வருவோரைப் பொருந்தி வினாவல்.

வரலாறு. மீண்டாரொனவுவன்.

(௫௧)

வியந்துரைத்தல் என்பது.

புணர்த்துடன் வருவோரை வினவி அது வழியாகப்போகா நின்றவன், தன் மகனின்ற நிலையையும் அவன் கைவேலினால் வேங்கைபட்டுக் கிடந்த கிடையையுங் கண்டு, வியந்து கூறுநிறறல்.

வரலாறு. பூங்கவிலாயம்.

(௫௨)

இயை பெடுத்துரைத்தல் என்பது.

வேங்கை பட்டதுகண்டு வியநது அதுவழியாகப் போகின்றவன், எதிர வருவோரை வினாவ, அவரீ கூறுகின்றவரைக் குன்றத்திடைக் கண்டோம், அவலிருவருந் தமமுளியைநது செல்லாநின்றமை கண்டு, எல்லாவற்றையு முடையனாகிய தன் காதலியோ டொருவடிவாய் விளையாடும புலியூரென்றே கருதி, யாங்குஎல்லா மொத்து மிகவு மவ்வெழிலைத் தொழ நினைத்தோம், அந்நன்மை சொல்லலாவதொன் றனநென, எதிர வருவோ ரவரியை பெடுத்துகூறல்.

வாலாறு. மிளரோத்திகுகுழல் (௫௩)

மீளவுரைத்தல் என்பது.

இயை பெடுத்துரைத்தவர், அவ்விருவருமோ ரிகெகணின்றிப் போயத தில்லையினெல்லையைச சென்றணைவர், இனிநீ செல்வதன்று, மீள்வதே காரியமெனத், தேடச்செல்லாநின்ற செவ்லியை மீளக் கூறல்.

வாலாறு. மீளவது செல்வதன். (௫௪)

உலகியல் புரைத்தல் என்பது.

மீளக்கூறவு மீளாது கவலாநின்ற செவிலிககுச், சந்தனமும் முத்தும் சங்கும தாம பிறந்தவிடங்கட்கு யாதும் பயன்படாது தம மை விரும்பி யணிவாரிடத்தே சென்று பயன்படும், அதுபோல, மக ளிருந்தாம் பிறந்தவிடத்துப் பயன்பட்டார், நீகவலவேண்டாவென உலகியல்புகூறல்.

வாலாறு. சுரும்பிவர் சந்தம். (௫௫)

அழுங்குதாய்க்குரைத்தல் என்பது.

உலகியல்பு கூறவு மீளாது நின்று, தானெடுத்த வளர்த்தமை சொல்லிக் கவலாநின்ற செவிலியை, முன்னிலைப் புறமொழியாக, இவர் தாமில்லின்க ணெடுத்து வளர்த்தவாபோலும், அவர் போய்த் தம்மையிருவரையுங் கூட்டுவித்த தெய்வப்பதியாகிய தில்லையிடத்துப் பழனங்களைச சென்றணைவொனத், தமமுட் கூறுவார்போன்று கூறி மீட்டுக்கொண்டு போகல்.

வாலாறு. ஆணடிவெடுத்தவா. (௫௬)

உஉ. உடன்போக்கு முற்றும்.

வணாவு முடுக்கம் என்பது.

இவ்வாறு டுடன் போக்கு நிகழாதாயின் வணாந்து கோடனிகமும், அது நிகழுமிடத்துத் தோழியான் வணாவு முடுக்கப்பட்டும் வணா பொருட்பிரிந்து வந்தும் நிகழும்.

அவற்றுள்,

வருத்தங்கூறலு மவன்மறுத்துரைத்தலும்
உள்ளது கூறலு மேதங்கூறலும்
பகல்வரலென்றலுந் தொழுதிரந்துரைத்தலுஞ்
சிறைப்புறங்கூறலு மந்திமேல் வைத்தலுங்
கண்டுயிலாமை கண்டாருரைத்தலும்
பகலுடம்பட்டாள் போன்றிரவரலென்றலும்
இரவுடம்பட்டாள் போன்று பகல்வரலென்றலும்
இரவுமபகலும் வரவொழிகென்றலுங்
காலங்கூறலுங் கூறுவிக்குற்றலுஞ்
செலவு கூறலும் பொலிவழி வுரைத்தலும்
வணாவுமுடுக்கென வருத்தப்படுமே.

என்பது.

வருத்தமிகுதி கூறி வணாவு கடாதல், பெரும்பான்மை கூறி மறுத்தல், உள்ளது கூறி வணாவுகடாதல், ஏதங்கூறி யிரவரவிலக் கல், பழிவரவுரைத்தல் பகல்வரவு விலக்கல், தொழுதிரந்து கூறல், தாயறிவு கூறல், மந்திமேல்வைத்து வரைவு கடாதல், காவன்மேல் வைத்துக் கண்டு யிலாமைகூறல், பகலுடம்பட்டாள் போன்றிரவரவு விலக்கல், இரவுடம்பட்டாள் போன்று பகல்வரவு விலக்கல், இரவும் பகலும் வரவு விலக்கல், காலங்கூறி வணாவு கடாதல், கூறுவிக்குற்றல், செலவு நினைந்துரைத்தல், பொலிவழி வுரைத்து வணாவு கடாதல் ஆகிய பதினாறும் வணாவு முடுக்கமாக.

வருத்தமிகுதி கூறிவணாவுகடாதல் என்பது.

அலரறிவுறுத்ததோழி, அலராணங் காவன்மிகுதியானும் நின்னை பெதிர்ப்பட மாட்டாதழுது வருந்து வாளிடத்து நின்னருளிருக்கின்றவா நென்னோவெனத், தலைமகள் வருத்தங்கூறித், தலைமகனை வணாவுகடாதல்.

வாலாறு, எழுங்குலைவாழையின்.

(௧)

பெரும்பான்மை கூறிமறுத்தல் என்பது.

வரைவுகடாவிய தோழிக்கு, யானவளைத் தெய்வமானுட மென்ற நின்று வரைந்து கோடறகு, இக்குன்றிடத்துத் தோன்றா நின்றவிடம் தெய்வ மகளிரிடமோ, அன்றிக் குறத்தியரிடமோ கூறுவாயாக ஸௌனத், தலைமகன தலைமகளைப் பெரும்பான்மை கூறிமறுத்தல்.

வாலாறு. பரம்பயன்றனனடி.

(உ)

உள்ளது கூறிவரைவு கடாதல் என்பது.

பெரும்பான்மை கூறி மறுத்த தலைமகனுக்கு, இவவிடமெந்தையதுமுற்றுடடு, எமக்குற்றா குறவனோ, எமமைப் பெற்றாளுங் கொடிச்சியே, யாங்களும் புனங்காப் போகு சிலர், நீ வரைவு வேண்டா மையின் எம்மைப் புனைந்துரைக்க வேண்டுவதில்லை பெனப், பின் னும் வரைவு தோன்றத் தோழி தங்களுண்மை கூறல்.

வாலாறு. சிவாகவணவாய்தத.

(ஈ)

ஏதங்கூறி யிரவரவுவில்லக்கல் என்பது.

உண்ணுபுறத்து வரைவு கடாயதோழி, நீவரைவொவொராயா யின், சிவகநிரைநெ, தனக்குயானையாகிய வுணவுகளைத்தேடு மிருளி ன்கண், நின்று கைவேல துணையாக நீவந்தருளாநின்ற விஃதேயெங் களுக்குத் தனபமாகத்தோன்றாநின்றது, இனி யிவவிருளிடை வாரா தொழி வர்பென, ஏதங்கூறிக் தலைமகளை யிரவரவுவில்லக்கல்.

வாலாறு. கடந்தோறும் வாரண.

(ச)

பழிவரவுரைத்துப் பகல்வரவு விலக்கல் என்பது.

இவ்விருளிட வாராதொழி சென்றது பகல்வரசு சொன்ன வாறுமெனவுட்கொண்டு, பகற்குறிச்சென்று நிற்பத், தோழி யெதிர்ப் பட்டுப், பகல்வர தெமக்குசு செய்யாநின்ற மெய்யாகிய வருள்புறத் தாரநிந்து வெளிப்பட்டுப் பழியாகப் புகுநாநின்றது, இனிப்பகல் வர வொழிவரயாக வெனப், பழிவருதல் கூறிப்பகல் வரவுவில்லக்கல்.

வாலாறு. களிற்றுற செல்லல்.

(ஊ)

தொழுதிருந்து கூறல் என்பது.

பகல் வரவுவில்லக்கின தோழி, இவனிரவரவுங் கூடுமென வுட கொண்டு, நினையெதிர்ப்பட வேண்டி அழுது வருந்தாநின்ற இவள் காரணமாக, அரிக்கும யாளிகும வெருவி பாணைகடிசுண்டு, புடைபெ

யராத மிக்கவிருளின் கணவாரா தொழிவாயாக வென்று நின்கழல்
களைக் கையாற்றொழுது, நின்னையிராதேனென, வரைவுதோன்றத்
தலைமகனைத் தொழுதிரந்து கூறல்.

வரலாறு, சழிகட்டலைமலை.

(சு)

தாயறிவுகூறல் என்பது.

தொழுதிரந்து கூறவும், வேடகை மிகவாற்பின்னுங் குறியிடைச்
சென்றுநிற்ப, அககுறிப்பறிந்து, நங்கானலிடத் தையிரவின்கண
ஒருதேர் வந்ததுண்டாகக் கூடுமெனவுட்கொண்டு, அனனை சிறிதே
கண்ணுஞ் சிவந்தது என்னையும் பார்த்தாள, இருந்த வாறருளின்
வொழுககத்தை யறிந்தாள போலுமெனத், தொழிதலைமகளுக்குக்
கூறுவாள்போன்று, சிறைப்புறமாகத் தலைமகனுக்குவரைவுதோன்
றத் தாயறிவுகூறல்.

வரலாறு. விண்ணுஞ் செலவறி.

(எ)

மந்திமேல்வைத்து வரைவுகடாதல் என்பது.

சிறைப்புறமாகத் தாயறிவு கூறிச்சென நெதிர்ப்பட்டு, ஒரு
கடுவன்தன மந்திக்கு மாங்கனியைத் தேனின் கட்டோய்த்துக்
கொடுத்தது துகர்வீத்துத் தமமுளினபுறுவது கண்டு, இது நங்காத
லர்க்கு நமமாட் டரிதாயிறறென, நீவனாயாமையை நினைந்தாற்
ருளாயினுளென, மந்திமேல் வைத்துத் தலைமகன் வருத்தங்கூறி
வரைவுகடாதல்.

வரலாறு. வாரன்றோய பொழிலெழின்.

(அ)

காவன்மேல்வைத்துக் கண்டியிலாமைகூறல் என்பது.

மந்திமேல்வைத்து வரைவு கடாவப்பட்ட தலைமகன், இது நங்
காதலியிடத்து நமக்கரிதாயிறறெனத் தானுமாற்றானும் இரவுக்குறிச்
சென்று நிற்ப, அநிலைமைக்கண், இவ்விடத்துள்ளார இவள்காவற்
பறைகேட்குந் தோறுங் கண்டியிலாமைக்குக் காரணமென்றோ
வெனத் தம்முட்கூறல்.

வரலாறு. நறைக்கணமலிகொன்றை.

(க)

பகலுடம் பட்டாள்போன்றிரவாவுவிலக்கல் என்பது.

சிறைப்புறமாகக் கண்டியிலாமை கேட்டதலைமகன், ஆதரவுமிச
வா லெதிர்ப்படலுற்று நிற்பத், தொழி யெதிர்ப்பட்டு, நீவந்தொழுகா
கின்ற இப்புலராவிரவும் பொழியாமழையும் புண்ணின் கணுழை

யும் வேல் மலராம்படி யெங்களை வருத்தாநின்றன, இதற்கொரு மருந்தில்லையோ துமவனாயிடத்தெனப், பகலுடம்பட்டாள் போன் றிரவரவுவிலக்கல்.

வரலாறு. கலராயினர்நினை.

(க0)

இரவுடம்பட்டாள் போன்று பகல்வரவுவிலக்கல் என்பது.

இவள் மருந்தில்லையோவென்றதுயானிரவுக் குறிச்செல்லின் மழைக்கா லிருளானெதிர்ப்படலருமையான், வேட்கையுற்றுப் பகற் குறியுடம்பட்டாளென வுட்கொண்டு, பகற்குறிச் செலலாரிரபத், தோழி யெதிர்ப்பட்டு, பகல்வந்தருளாநின்றது அவளுக்கு வருத்த முறும்படியாக மிக்கவலராகா நின்றது, அதனாற் பகற்குறிவரற பாலை யல்லையென, இரவுக்குறியுடம்பட்டாள போனதுபகற்குறி விலக்காநிறதல.

வரலாறு. இறவனாயும்பாக்.

(கக)

இரவும்பகலும் வரவுவிலக்கல் என்பது.

இரவுடம்பட்டாள்போன்றுபகல்வரவுவிலக்கினதோழி, நீபகல் வரின் அலர் மிகுதியானெங்களுக்கும், மிக்க பழிவந்தெய்தும், இரா வரினெவ்வாற்றாறு நினையெதிர்ப் பதெலருமையாற சிந்திப்பய னிலலை, அதனாற் நீயிருபொழுதும் வரறபாலையல்லையென, இரவும் பகலும் வரவுவிலக்கல்.

வரலாறு. சுழியாவருபெரு.

(கஉ)

காலங்கூறி வரைவுகடாதல் என்பது.

இருபொழுதும் வரவு விலக்கினதோழி, மதிரமபா நின்றது, வேங்கை பூவாநின்றன, இனி நினக்குவனாவொடு வருதற்குக் கால மிதுவெனக், காலங்கூறி வரைவுகடாதல்.

வரலாறு. மையார்கதவி.

(கங)

கூறுவிக்குற்றல் என்பது.

காலங்கூறி வரைவுகடாவவும் வரைவுடம்படாமையின், அவ டன்னைக்கொண்டே கூறுவிப்பாளாக, அலரான வருநாணியையும் காணுமையான் வருமாற்றாமையையுமபற்றிக் கிடந்த நம்மல்லலை, நம்மாற்றலையளிக்கப்படுவா ரிவ்வாறு வருந்து தற்காதெனத் தாமாக வறிகின லிராயின், நாம் சொல்லுநதன்மைகளென்னோவெனப் புல ந்து, நீயாகிலும் போய்க் கூறெனபது குறிப்பாற்றோனறத், தலை மகன வரைவுடம்படாமையைத் தோழி தலைமகட்டுக்கூறல்.

வாலாறு. தேமாம பொழிறதில்லை.

(௧௪)

செலவு நினைந்துரைத்தல் என்பது.

வனாவுடம்படானையின் தோழி தலைமகனோடு புலந்து கூறக் கேட்டு, அககுறிப்பறிந்து, இககல்லதரின கண்ணா வந்தவாறென்றோ வென்று வினவுவாபைப் பெற்றேமாபின, இதனன்மையை யுடைத் தாசிய மிக்க வீருளினகண யாமவருழைச் சேரலரிதன்று, செனறே மாயினு மவ்வாறு சொல்லுவாரில்லையெனத், தலைமகள் செலவு நினைந்துகூறல்.

வாலாறு. வல்சியினென்கு.

(௧௫)

பொலிவழிவுரைத்து வனாவுகடாதல் என்பது.

தலைமகனனை பெறாப்படலும் வறந்தான்றமை சிறைப் புறமாகக் கேட்டதலைமகன் குறியிடைவந்துபிழைத், தோழி யெதி ராப்பட்டு, என்னை யரதுகாவலை நீவி, நினைவயத் தளாயநின்று, பொலி வழிநது வருந்தாநின்றவனோ நிவனாநது கொள்ளாநிவவாநிகழ்ந்து மதித்தாருக காரணமென்றோவெனத், தலைமகள் பொலிவழிவுகூறி வனாவுகடாதல்.

வாலாறு. வாரிககனிர்தறின்.

(௧௬)

௨௫. வனாவுமுரிக்கமுற்றம்

வனாபொருட்பிரிதல்.

முலைவிலைகூறலும் வனாவுடம்படுத்தலும்
வனாபொருட்கேகலை யுரையவட்சென்றலும்
நீகூறெனறலுஞ் சொல்லாதகலும்
பிரிந்தமைகூறலு ரெஞ்சொடுகூறலும்
ரெஞ்சொடுவருந்தலும் வருத்தங்கண்டுரைத்தலும்
வற்புறுத்தலும் வனாபுறையழிந்தலும்
வாய்மைகூறலு மனனவன்மெய்யுரை
தேறுதுபுலம்பலுங் காலமறைத்துரைத்தலுந்
தூதுவரவுரைத்தலுந் தூதுகண்டமுங்கலு
மெலிவுகண்டு செவிலியுரைத்தலு
மேலியசெவிலி கட்டுவைப்பித்தலுங்
கலக்குற்றறிற்றலுங் கட்டுவித்திகூறலும்
வேலனையழைத்தலு மின்னலெய்தலும்
விலக்கினைத்தலு நிலைமையுரைத்தலு
மறத்தொடுகின்றலு மையந்தீர்த்தலு

மவன்வெறிவிலக்கலுஞ் செவிலிக்குத்தோழி
யறத்தொடுகிறறலு நறறுய்க்குச்செவிலி
யறத்தொடுகிறறலு தோவரவுரைத்தலு
மணமுரசுகேட்டு மகிழ்ந்துரைத்தலு
மையுற்றுக்கலங்கலு மவனிதிராட்டலும்
ஆறையதுடனே கூறிப்பழுன்றும்
வரைபொருட்பிரிதலா மெனமனாபுலவா.

என்பது,

முலைவிலைகூறல், வருமது கூறிவரைவுடம்படுத்தல், வரைபொருட்பிரிவையுரையெனக்கூறல், நீயேகூறென்றல், சொல்லாதேகல், பிரிந்தமைகூறல், நெஞ்சொடுகூறல், நெஞ்சொடுகருந்தல், வருத்தங்களைநொத்தல், வழியொழுக்கிவற்புறுத்தல், வனப்புறையெதிரழிந்திரங்கல், வாயமைகூறி வருத்தநதணித்தல், தேறுதுடிமம்பல், காலமறைத்துரைத்தல், தூதுவரவுரைத்தல், தூதுகூண்டமுங்கல், மெலிவுகண்டு செவிலிகூறல், கட்டுவைப்பித்தல், கலக்கமுறறுகிறறல், கட்டுவித்திகூறல், வேலணையழைத்தல், இன்னலையதல், வெறிவிலக்குவீக்ககிணைத்தல், அறத்தொடுகிற்றிலையுரைத்தல், அறத்தொடுகிற்றல், ஐயந்தீரக்கூறல், வெறிவிலக்கல், செவிலிகுறு தோழியறத்தொடுகிறறல், நறறுய்க்குச் செவிலியறத்தொடுகிறறல், தோவரவு கூறல், மணமுரசுகேட்டு மகிழ்ந்துரைத்தல், ஐயுறுக்கலங்கல், நிதிவரவு கூறுகிறறல் ஆகிய முப்பத்துமூன்றும் வரைபொருட்பிரிதலாம்.

முலைவிலை கூறல் என்பது.

வரைவுமுடுக்கப்பட்ட தலைமகன், யான்வரைவொடுவருதற்கு நீ சென்று அவனை யன்மாரை முலைவிலை கேட்பாயாகவேன, எல்லாவற்றினு நின்வரைவை யெமரேற்றாக கொளினில்லது விலைகூறுவராயின் அவளுக் கேழுலகும் விலைபோதாதெனத், தோழி முலைவிலை கூறல்.

வரலாறு. குறைவிறகுங்கல்யிக்கும்.

(க)

வருமதுகூறிவரைவுடம்படுத்தல் என்பது.

முலைவிலைகூறியதோழி, நீவரைவொடுவாராது, இரவருள்செய்யாரின்ற விதுகொப்பத்துக் கேதுவானை நமமெல்லார்க்கும் பொல்லாதாம், அதுபடாம் லெமராற்றெடுக்கப்பட்ட வருங்கலங்களை விரைய வரவிட்டு அவனை வரைந்தெய்துவாபாகவேன, மேல்வரு மிடுக்கண் கூறித் தலைமகனைவரைவுடம்படுத்தாநிறறல்.

வரலாறு. வடுத்தனநீள்வகிர்.

(உ) *

வரைபொருட்பிரிவையுரையெனக்கூறல் என்பது.

மேல்வருமதுகூறி வரைவுடம் படுத்தின தோழிக்கு, யான்போ ய்நுமாகுறுநிதியுமந் தேடிக்கொண்டு, துமமையும் வந்துமேவுவேன், நீசென்று அவன் வாடாதவண்ணமாய் பிரிந்தமைகூறியாற்றுவித துகொண்டிருப்பாயாகவெனத், தலைமகன்றான் வரைபொருட்குப் பிரிகின்றமை கூறுகின்றல்.

வரலாறு. குன்றங்கிடையும். (௩)

நீயேகூறென்றல் என்பது.

பிரிவறிவிப்பக் கூறினதலைமகனுக்கு, நீயிரவுவரினும் பகற்பி ரிந்து செல்வையெனவுட்கொண்டு, நினனோடு கூடியவப்பொழுதும் யானுயிர் வாழேனென்று நினைந்திருப்பாளுக்குத், தாழேனென்னு முரை முன்னாக நினபிரிவை நீயேசொல்லிப் போவாயாகவென, அவனவிரைய வருவது காரணமாகத் தோழிதலைமகன் பிரிவாற ருமை கூறுகின்றல்.

வரலாறு கேழேவனையும். (௪)

சொல்லாதேகல் என்பது.

நீயே கூறென்றதோழிக்கு, யானெவ்வாறு கூறினும் அவன் பிரி வுடம்படா ளாதவினொரு காலும் வரைந்து கொள்கையிலலை, யான்வி ரையவருவேன், அவ்வளவும் நீயாற்றுவிததுக் கொணடிருப்பாயாக வெனக்கூறித், தலைமகன் தலைமகளுக்குச்சொல்லாது பிரிபாநின்றல்.

வரலாறு. வருடமுற்றிகைக்கும். (௫)

பிரிந்தமைகூறல் என்பது.

தலைமகன் முன்னின்று பிரிவுணாதத் மாட்டாமையின் சொல் லாது பிரியாநிற்பத், தோழிசென்று, நமராற் றொடுக்கப்பட்ட வெல் லாநிதியத்தையு மொருங்குவரவிட்டு நின்னைவரைந்துகொள்வானாக அழற்கடநெறியே பொருடேடப்போயினான், அப்போக்கு, அழற்க டஞ் சென்றமையா னமக்குத் துன்பமென்பேனோ, வரைவுகாரணமா கப் பிரிந்தாளுதலின் நமக்கின்ப மென்பேனோவெனப், பொதுப்படக் கூறி, வரைவுகாரணமாகப் பிரிந்தாளுதலினிது நமக் கின்பமேயெ னத், தலைமகன் வருந்தாமலவன் பிரிந்தமைகூறல்.

வரலாறு. நல்லாய நமக்குற்ற. (௬)

நெஞ்சொடு கூறல் என்பது.

பிரிந்தமைகூறக் கேட்டுவருந்தா சின்றநெஞ்சிற்கு, நமக்கேதம் பயக்கு மொழுககமொழிநது, குற்றநதீரந்த முறைமையாகிய வொழு ககத்துப் பிரிந்தவிது, நம்மைக் கெடுக்குமென்று நீகருதின் இதுவொழிய நமக்கின்புற்று வாழு முபாயம் வேறுளதோவெனத், தலைமகள் அந்நெஞ்சின் வருததந்தீரக் கூறல்.

வரலாறு. அருந்தம் விடமணி. (௭)

நெஞ்சொடு வருந்தல் என்பது.

பிரிந்தமைகூறக்கேட்ட தலைமகள், அன்றவரை விடாதென்னை விட்டவர்தோப் பிணசென்ற நெஞ்சம், இன்று மலவாறு செயயாதென்னை வருததுகின்ற தெனத், தன்னெஞ்சொடுவருந்தல்.

வரலாறு. ஏர்ப்பின்னை தோண்முன். (௮)

வருத்தங்கண்டுதல்தல் என்பது.

தலைமகடன் நெஞ்சொடுவருந்தக் கண்டதோழி, இத்தன்மைத் தாகிய வெற்பராகலிற முழாதுவினாயவரை வொடுவருவாராதலால் நீ யின்னொமையை யடையாதோழிவாயாக வென்று, அவள்வருத்தந தீரக்கூறல்.

வரலாறு. கானமர் குன்றர். (கூ)

வழியொழுகி வற்புறுத்தல் என்பது.

தலைமகள் வருத்தங்கண்ட தோழி, அவளை வழியொழுகி யாற்றுவிக்கவேண்டு மளவாகலினாற் றுமைக்குக் காரணமாகியவற்றைக் கூறித், தானுமவளொடு வருத்தமுற்று, அதுகிடக்க, இம்மலர்ப் பாவையையன் னாடகிவ்வேறு பாடுவந்த வாறெனனோ வென்று அயலவரை புரூகிற்பராதலால் நீயாற்றவேண்டுமென்று, அவள்வழியொழுகி வற்புறுத்தல்.

வரலாறு. மதுமலர்ச்சோலையும். (க௦)

வன்புறையெதிரழிந்திரங்கல் என்பது.

வழியொழுகி வற்புறுத்தின தோழியோடு, தலைமகன் வரைவு நீதெலாற்றமக் கோர்ப்பறுக்கோடு இன்றிவருந்தந் திருவினையுடையாருக்கு அவன் வரைவு மிகவுமினிது, யாறாறேனெனத், தலைமகள் வன்புறையெதிரழிந் திரங்கல்.

வரலாறு. வந்தாய்பவனாயில்.

(கக)

வாய்மைகூறி வருத்தந் தணித்தல் என்பது.

வனாவு நீடுதலான் வன்புறை மெதிரழிந்து வருந்திய தலைமக னுக்கு, அவர் சொன்னவார்த்தை கினககுப பொய்யென்பதே கருத்தா யின இவ்வுலகத்து மெய்யென்பது சிறிதுமில்லையெனத், தோழி தலை மகன் வாய்மைகூறி, அவள் வருத்தந் தணியாநிறறல்.

வரலாறு. மொய்யென்பதே யிழை.

(கஉ)

தேறாது புலமபல் என்பது.

தலைமகன் வாய்மைகூறி வருத்தந் தணியாநின்ற தோழிக்கு, யானவா கூறிய மொழியினபடியே மெய்யுமையக கண்டுவைத்து மென்னெஞ்சமு கிளையுமென் வயமாய் நிறகின்றனவிலலை, அதுவே யுமன்றி என்னுயிரும் பொறுத்தற கரிதாகாநின்றது, இவையிவ்வாறு தறகுக்காரணம் யாதெனறறிகின்றிலெனெனத், தான் நேறாமை கூறிப் புலமபாநிறறல்.

வரலாறு. மன்செய்த முன்னாள்.

(கங)

காலமறைத்துரைத்தல் என்பது.

தேறாமைகூறிப் புலமபுகின்ற தலைமகன், கார்தன் கருவுறக கண்டு, இஃதவா வரவுசுறித்த காலமென்று கலங்க, நம்முடையவை யன் மார்தினைக்கதிர காரணமாகக் கடவுளைப்பராவ, அக்கடவுளா ணையாற காலமன்றியுங் கார்நனைச்சொரிய, அதனை யறியாது, கால மென்றிக் கார்தனாமலாநதன, நீயதனைக் காலமென்று கலங்கவேண் டாவெனத், தோழி அவளை யாறறுவித்ததற்குக் காலமறைத்ததுக் கூறா நிறறல்.

வரலாறு. கருநினை யோம்பக்.

(கச)

தூதுவர வுரைத்தல் என்பது.

காலமறைத்ததோழி, ஒருதூதுவந்து தோன்றாநின்றது, அஃது இன்னார் துதென்று தெரியாதெனத், தானின்புறவோடு நின்று, அவள் மனமகிழும்படி தலைமகனுக்குத் தூதுவரவுரைத்தல்.

வரலாறு. வென்றவர் முப்புரம்.

(கடு)

தூதுகண்டமுங்கல் என்பது.

தூதுவர வுணப்பக்கேட்ட தலைமகள், மனமகிழ்வோடு நின்று, இஃது அயலாரது தூதாகையாலிவைவருவன செலவனவாகாநின்றன, கந்தலர் தூதின்று வாராதிருக்கின்ற தென்செயக்கருதி யென்றறிகின்றிலேனென்று, ஏதிலார் தூதுகண்டமுங்கல்.

வரலாறு. வருவன் செலவன்.

(கசு)

மெலிவுகண்டு செவிவிசுறல் என்பது.

ஏதிலார் தூதுகண்டமுங்கல் நின்ற தலைமகளைச் செவிவி யெதிர்ப்பட்டு, அடியிற்கொண்டு முடி காறுநோக்கி, இவன் பண்டைத் தன்மையளல்லன், இவ்வாறு மெலிதற்குச்சேயினதாட்சியிற பட்டனன் போலு மென்றறிகின்றிலேனென்று, அவன் மெலிவுகண்டு கூறு நிறறல்.

வரலாறு. வேயின மென்றேண.

(கஎ)

கட்டுவைப் பிததல் என்பது.

மெலிவுகண்ட செவிவி, அவன் பருவங்கூறி, இவ்வணங்குற்ற நோயைத் தொய்வறிந்துரைமினெனக் கட்டுவித்திக் குரைத்துக் கட்டுவைப்பிததல்.

வரலாறு. சுணங்குற்ற கொங்கைகள்.

(கஅ)

கலக்கமுற்று நிறறல் என்பது.

செவிவி கட்டுவைப்பியாநிற்ப, இவளுள்ளமோடியவாறு முழுதையும் புலப்படுத்தி, நமமைவருத்தி, அயலாரன்று மொழியாத பழியையும் வெளிப்படக்கூறி, எமமிடத்துண்டாகிய நாணிணையுத் தன்னி, எங்குடியினையுங் குற்றப்படுத்தியலலவே இக்கடடுவித்தி நிற்கப்புகுகின்றதெனத், தோழிகலக்கமுற்று நில்லாநிறறல்

வரலாறு. மாடடியன்றேயெம்.

(ககூ)

கட்டுவித்திகூறல் என்பது.

தோழி கலக்கமுற்று நில்லாநிற்ப, இருவரையும் நன்மையாகக் கூட்டுவித்ததெய்வம் புறத்தார்க் கிவ்வொழுக்கம் புலப்படாமல் தானிட்டநெல்லின் கண்முருகணங்கு காட்ட; இதனையெல்லீருங் காண்மின், இவளுக்கு முருகணங்கொழியப் பிறிதொன்றுமில்லையெனக், கட்டுவித்தி நெற்குறிகாட்டிக் கூறுநிறறல்.

வரலாறு. குயிலிதன்றேயென்.

(௨௦)

வேலணையழைத்தல் என்பது.

கடடுவித்தி முருகணங்கென்று கூறக்கேட்டு, இப்பாலன் இக் குடியின்கடபிறந்து நமமையிவ்வாறு நிற்பித்த பண்பினுக்கு, வேலன் புகுந்து வெறியுமாடுக, அதனமேல் மறியு மறுக்கவெனத் தாயா வேலி

வரலாறு. வேலன்புகுந்து.

(௨௧)

இன்னலெய்தல் என்பது.

வெறியாடுதற்குத் தாயா வேலணையழைப்பக கேட்ட தலைமகள், இருவாற்றினும் நமக்குயிர்வாழு நெறியில்லையெனத், தன்னுள்ளே கூறியின்னலெய்தாநிறல்.

வரலாறு. அயர்ந்தும் வெறிமறி.

(௨௨)

வெறிவிலக்குவிக்க நினைதல் என்பது.

இருவாற்றினும் நமக்குயிர்வாழு நெறியில்லையாதலால் துறை நற்குறநோயைப் பிறாசிகைக்கப்படின, காண் திறந்தும் வெறிவிலக்கு விப்பனெனத், தலைமகடோழிபைக்கொண்டு வெறிவிலக்க

வரலாறு. சென்றாந்திருத்திய.

(௨௩)

அறத்தொடு நின்றலையுரைத்தல் என்பது.

காண்டிறந்தும் மறையுரைத்தும் வெறிவிலக்குவிக்க நினைக்கின்ற தலைமகள், மேலறத்தொடு நிற்பாளாக, அயலாரேசுக, ஊர்க்கு அதுவேயுமனறி, யாயும் வெகுள்வளாக, அதனமேல் நீயுமெனனை முனிவாயாக, நீ தேறாயாகில் குளுறறுத் தருவேன், யான்சொல்லுகின்ற விதனைக் கேட்பாயாகவெனத் தோழிக்குக் கூறாநிறல்.

வரலாறு. யாயுநதெறுக.

(௨௪)

அறத்தொடுநின்றல் என்பது.

அறத்தொடுநிற்பாளாக முன்தோற்று வாய்செய்து, எம்பெருமார்குப் பழிவருங்கொல்லோ வென்னுமையத்தோடு நின்று, யாம் முன்பு ஒருநாள் கடற்களையிடத்தே வண்டல்செய்து வினையாடா கின்றேமாக, அந்நேரத்து, ஒரு தோன்றல், நாமவண்டல் மனைக்கு

யாம வருவதென்று வந்த நின்றபொழுது, கீழ்க்கொய்யச் சிறிது புடை பெயர்ந்தாய், அந்நிலைமைக்கண், கீழ்காற்று மிகுதலால், கரைமேலேறுங் கடல், மேல்வந்துற்றது, உற, யான்தோழியோ தோழியோ வென்று நின்னை விளித்தேன், அது கணடி ரங்கி, அவன் அருளொடுவந்து தன்கையைத் தந்தான், யானும் மயக்கத்தாலே அதனை நின்கைபென்று தொட்டேன், அவனும் பிறிதொன்றுஞ் சிந்தியாது, என்னுயிர்கொண்டு தனது, என்னைக் கணக்கண உய்த் துப்போயினான், அன்று என் நாணினால் நினக்கு அதனைச் சொல்ல மாட்டிற்றிலேன், இன்று இவ்வாறாயின பின் இது கூறினேன், இனி நினக்கடுப்பது செய்வாயாகவெனத் தோழிகுத் தலைமகள் அறத்தொடு நில்லாநின்றல். *

வாலாறு, வண்டலுறறேமெங்கண்.

(உரு)

ஐயந்திரக்கூறல் என்பது.

எம்பெருமார்துப் பழிவருமோ வென்றையுற்று அறத்தொடு நின்ற தலைமகள் குறிப்பறிந்த தோழி, அவனையந்திர, நகருடிக்குப் பழிவரினுமவற்குப் பழிவாராமல் மறைத்துக் கூறுமாறென்றோ வெனத், தான்நிலைமகளைப் பாதுகாத்தறோன்றக் கூறுநின்றல்.

வாலாறு, குடிக்கலர்கூறினும்.

(உரு)

வெறிவிலக்கல் என்பது.

தலைமகளை ஐயந்திர்த்தது, வெறிக்களத்தேசென்று, வேலனை நோக்கிப், புனவிடைவீழ்ந்து கெடப்புகவர் தெடுத்தியுத்த கதிர்த் தோள நிற்க, இந்நோய் தீராததற்குப் பிறிதோருபாயத்தைக்கருதும் நின்னைப்போல, இவ்வுலகத்தின் கண்ணறி வுடையாரில்லையென, மேலறத்தொடு நிற்பாளாகத்தோழி வெறிவிலக்கல்.

வாலாறு, விதியுடையாருணக.

(உரு)

செவிலிக்குத்தோழி யறத்தொடுநின்றல் என்பது.

வெறிவிலக்கிநிற்ப, நீவெறிவிலக்குதற்குக் காரணமென்றோ வென்று கேட்டசெவிலிகு, நீபோய்ப்புனங் காக்கச்சொல்ல, யாங் கள் போய்த்தினைக்கிளி கடியாநின்றோம், அவ்விடத்தொருயாளை. வந்த நின்மகளை ஏதஞ்செய்யப்புக்கது, அதனைக்கண்டருளுடையா னொருவனோடிவந்திணத்துப் பிறிதொன்றுஞ் சிந்தியாமல் யாளை யைக்கடிந்து, அவனையா கொடுத்தப்போயினான், அறியாப்பருவத் து நிகழ்த்தனை இன்றறியுப்பருவமாதலான், உற்றாக்குரியர் பொற் றொடி மகளிரென்பதனையுட்கொண்டு, இவ்வாறான் மெலியாநின்றா ன், இனியடுப்பதுசெய்வாயாகவெனத் தோழியறத்தொடு நின்றல்

வரலாறு. மணக்களியாயின்றி.

(௨௮)

நற்றாய்க்குச் செவிலியறத்தொடுநிற்றல் என்பது.

தோழியரத்தொடு நிற்பக்கேட்ட செவ்வி, இளையளாகிய இவ்வாழ்க்கைச் செல்வதையுடைய இவளை என்சொல்லிப் புகழுமோம், முன்னொழு மிரண்டெயிறு முளையாத விளமைப்பருவத்தே அறிவுறு திரந்தாளெனத், தலைமகள் கற்புமிகுகிதோன்ற நற்றாயக் கீறத் தொடுநிற்றல்.

வரலாறு. இளையாளிவளையென்.

(௨௯)

தோவரவுகூறல் என்பது.

நற்றாய்க்குச் செவிலியறத்தொடு நில்லாநிற்ப, அந்நிலைமைக் கண் தலைமகனது தேரொலிகேட்ட தோழி, உவகையோடு சென்று, தலைமகனாகதன உரவெடுத்துக் கூறுநிற்றல்.

வரலாறு. கள்ளினமாந்த துண்ணும.

(௩௦)

மணமுரசுகேட்டுமகிழ்ந்துரைத்தல் என்பது.

தோழி தலைமகனாகருத் தேர்வரவுகூறுநின்ற அந்நிலைமைக்கண் மணமுரசுகேட்டு, மணையிலுள்ளா இவ்விவன்கோக்கி யொலியா நின்றது மணமுரசெனவுட்கொண்டு, யாபபூரணபொறகுடந் தோ ரண முதலாயின்வறமுன் மணையை அலங்கரிப்போமென மகிழ் வொடு கூறுநிற்றல்.

வரலாறு. பூரணபொறகுடம்.

(௩௧)

ஐயுற்றுக்கலங்கல் என்பது.

மணமுரசுகேட்டவன், மகிழ்வொடு நின்றுமணையை யலங்கரி ப்ப, மிகவுங் களிப்பையுடைத்தாய நமது சிறந்த நகரின் கண்முழங் கிய இப்பெரிய முரசம் யர்னெவற்கோ அறிவினறிலேனெனத், தலை மகள் கலக்கமுற்றுக்கூறல்.

வரலாறு. அடற்களியாவர்க்கும்.

(௩௨)

• நிதிவரவுகூறுநிற்றல் என்பது.

பூரொலிகேட்டையுற்றக் கலங்கிய தலைமகளுக்கு, நமர்வே ண்டிப்படியே அருங்கலங்கொடுத்த நினைவொன்று கொள்வா ராக, பாணைகடிந்தார, நமது கடைமுன் கொணர்ந்திறுத்தார் குறை வில்லாத நிதி, இதனை. நீ காண்பாயாகவெனத், தோழி மகிழ்முனத் தொடு நின்று நிதிவரவுகூறல்.

வரலாறு. என் கடைக்கண்ணினும்.

(நக)

உச. வரைபொருட்பிரிதன் முற்றும்.

மூன்றாவது.

கற்பொழுக் கவியல்.

பொற்பமைசிறப்பிற் கற்பெனப்படுவ
மகிழ்வுமூடலு மூடலுணரத்தலும்
பிரிவும்பிறவு மருவியதாகும்.

என்பது,

அழகிய சிறப்பையுடைய கற்பென்று கூறப்படுவது மகிழ்ச்சியு
மூடலு மூடலுணரத்தலும் பிரிவு மிவைபோல வனபிறவுமாம்.

மணஞ்சிறப்புணாததல் என்பது.

வரைநதபின்னர். மணஞ்சிறப்புக்கூற்றிற்றல்.
மணமுரசுகூறலு மகிழ்நதுணாததலும்
வழிபாடுகூறலும் வாழ்க்கைநலங்கூறலும்
காதல்கட்டுணாததலும் கற்பறிவித்தலும்
கற்புப்பப்பபுணாததலும் காதன் மருவுணாததலும்
கலவியுணாததலும் கருதியவொன்பதும்
நலமிகுமணமிவை நாடுங்காலே.

என்பது,

மணமுரசுகூறல், மகிழ்ந்துணாததல், வழிபாடுகூறல், வாழ்க்
கை நலங்கூறல், காதல் கட்டுணாததல், கற்பறிவித்தல், கற்புப்பப்ப
புணாததல், மருவுதுணாததல், கலவியின்பங்கூறல் ஆகிய வொன்
பதும் மணஞ்சிறப்புணாததலாம்.

மணமுரசுகூறல் என்பது.

வரைபொருட் பிரிந்து வந்தபின்னர், அருங்கலம்விடுத்தற்கு
முன்றிற்கணின்று தலைமகனது. முரசுமுழங்கக்கண்டு மகிழ்வுற்ற
தோழி, நாமதுயரந்தீர நமமில்லின் கட்டிடுகதுநின்றுயானை கடிந்
தார்முரசு முழங்குகின்றது, இனியென்ன குறையுடையோமென,
வரைவு தோனறத் தலைமகனாகு மணமுரசுகூற்றிற்றல்.

* வரலாறு. பிரசுநதிகமும்.

(க)

மகிழ்ந்துரைத்தல் என்பது.

புணமுரசொலி கேட்டதோழி, சிலம்பந்தந்த பெறுதற்கரிய தழைகளை வாடாமல்வைத்து, அத்தழையே பற்றுக்கோடாக வாற்றியிருந்தாளெனத், தலைமகளைத் தன்னுள்ளே மகிழ்ந்துகூறல்.

வரலாறு. இருந்துதியென்வயின். (உ)

வழிபாடுகூறல் என்பது.

மணஞ்செய்தபின்னர் மணமனைகாணவந்த செவிலிக்குக், காவலர் உடம்புமுயிருமபோல வொருவரை யொருவரின்றி யமையாமையாலிவள் கருததைக்கடவார், கமலங்கலந்த தேனுரு சந்தனமரமுமபோல இயைந்திவள் கற்புவழியே நிறநலையுடையராய் இவள் வழியேநின்றொழுக்கா நின்றானெனத், தோழி தலைமகன் தலைமகள் வழியொழுகா நின்றமைகூறல்.

வரலாறு. சீரியலாவியும். (க)

வாழ்க்கை நலங்கூறல் என்பது.

மணமனைகண்ட செவிலி மகிழ்வொடு சென்று, நின் மகனுடைய இவ்வாழ்க்கை நலத்துக்கு உவனிகூறில், நின்னுடைய இவ்வாழ்க்கை நலமல்லது வேறுவமையிலையென, நற்றாய்க்குத் தலைமகளது வாழ்க்கை நலங்கூறல்.

வரலாறு. தொண்டினமேவும. (ச)

காதல்கட்டுரைத்தல் என்பது.

அவளில்வாழ்க்கை நலங்கூடக்க, அவனவனமேல் வைத்தகாதலான் இவையேயன்றிப், பொறையாமென்று கருதி, நுதலின் கணினறியமையாதகர்ப்பாகிய பொட்டையு மணியான, இஃதவன்காதலெனத், தலைமகனது காதன்மிகுதிக்கூறல்.

வரலாறு. பொட்டணியானுதல். (டு)

கற்பறிவித்தல் என்பது.

தலைமகனதுகாதன் மிகுதிக்கறின செவிலி, அதுகூடக்க, அவள் வணியொழிய வேறொருதெய்வத்தைத் தெய்வமாகக் கருதாளாதலால், அவன் தன்னை வணங்காத பகைவனாச்சென்று கிட்டித்திறை கொள்ளச்சென்றாலும், திறைகொண்டிவந்து, அவளில்லத்தல்வது ஆண்டுதத்க்கியறிபான், இஃத வரதியல்பெனக்கூறி, நற்றாய்க்குத் தலைமகளது கற்பறிவித்தல்.

வரலாறு. தெய்வம்பணி.

(சு)

கற்புப்பயப்புரைத்தல் என்பது.

கற்பறிவித்தசெவிலி, அவள் அவனை யொழிய வணங்காமையான, அவனுருங் களிறும்வினையிற் சென்றால் அவ்வினைமுடிததுக் கொடுத்துவந்து, தனபந்தியிடத்தல்லது ஆண்டுததங்காதாதலான், அவன் கற்பு அந்திககாலதது வடமீனையும் வெல்லுமுன, அவன் கற்பு பயந்தமை நரைய்க்குக்கூறல்.

வரலாறு. சிற்பநதிகழ்தரு.

(எ)

மருவுதலுரைத்தல் என்பது. .

கற்புப்பயப்புரைத்த செவிலி, வேந்தற்குற்றழிப் பிரிவினும், அவனுருந்தேரும் வினைமுடிததுத் தன்னிலையினலது புறத்துத் தங்காது, அவளும் அவனையொழிய மற்றோ தெய்வமும் மனத்தானும் நினைநதறியான், இஃது இவாகாதலென, அவ்விருவர் காதலும் மருவுதல்கூறல்.

வரலாறு. மன்னவன்றெம்முனை.

(அ)

கலவியின்பங்கூறல் என்பது.

இருவர்காதலு மருவுதல்கூறின செவிலி, இவ்விருவருடைய காதலுங்களிபபுமின்ப வெள்ளத்திடை யமுந்தப்புகுகின்றதோ ருயிர் ஒருடமபாறறுய்த தலாராமையான், இரண்டுமபைக்கொண்டு, அவ்வின்ப வெள்ளத்திடைக கிடந்துதினைத்ததனே டொக்கும், அதுவன்றி, அவ்வின்பவெள்ளமொரு காலததும் வற்றுவது முற்றுவது துஞ் செயயாதென, நரைய்க்கு அவர்கலவியின்பங்கூறல்.

வரலாறு. ஆனந்தவெள்ளத்.

(க)

மனஞ்சிறப்புரைத்தல் முற்றும்.

ஒதற்பிரிவு என்பது.

வரைந்துகொண்ட பின்னர்த்தலைமகனுக்கு முதற்பிரிவு ஒதலாதலால் கல்வியின் யிருதிகூறி நீங்காநிறல்.

ஒதல்காவல் பகைதணிவினையே

வேந்தற்குற்றழிபொருட் பிணிபாத்தையெண்

புறங்கவ்வாதே யுவ்வயிற்பிரிவே.

என்பது,

தற்பிரிவு, காவற்பிரிவு, பகைதணி வீணப்பிரிவு, வேந்தற்குற்
றுழிப்பிரிவு, பொருள் வயிற்பிரிவு, பரததையிற்பிரிவு என ஆறுவகை
ப்படும்.

அவற்றுள்

கல்விநலங்கூறலும் பிரிவுநினைவுரைத்தலும்
கலக்கங்கண்டுரைத்தலும் காதலாதமது
வாய்மொழிகூற லாதியநான்கு
கோதற்பிரிவென வுரைத்திசினோரே.

என்பது,

கலவி நலங்கூறல், பிரிவு நினைவுரைத்தல், கலக்கங் கண்டு
ரைத்தல், காதல் தமது வாய்மொழி கூறல் ஆகிய நான்கும் ஒதற்
பிரிவாம்.

கல்விநலங்கூறல் என்பது.

வரைந்துகொண்டபின்னர், ஒதற்குப் பிரியலுமுநின்ற தலைமக
ன், தலைமகளுக்குப் பிரிவுணர்த்துவானாக, மிகவுங் கற்றாரே அளவில்
லாத பெருமை யுடையராவரெனத், தோழிக்குக் கலவி நலங் கூறல்.

வரலாறு. சீரளவில்லா.

(க)

பிரிவுநினைவுரைத்தல் என்பது.

கலவி நலங்கேட்ட தோழி, அவன் பிரிதற்குறிப்பறிந்து, மிகவு
ங்கற்றோர் நன்மைக் கெதிரிலலாத தன்மையராவ ரென்பதனை யுட்
கொண்டு, நின் புணர்முலையுற்ற புரவலா, அழற் காணாதே போய்க்,
கல்வியான்மிக காராககூட்டி, அவரோடுசாவி, தங் கல்வி மிகுதி பு
லப்படுத்தப் பிரியாநின்றாரெனத், தலைமகனோடுதற்குப் பிரிவு நினைந்
தமை தலைமகளுக்குக் கூறல்.

வரலாறு. வீதலுற்றாதலை.

(உ)

கலக்கங்கண்டுரைத்தல் என்பது.

பிரிவு நினைவுரைப்பக்கேட்ட தலைமகளது கலக்கங்கண்ட தோ
ழி, அன்பர் சொற்பாலிருப்பின ரென்ன, அச்சொல் இவள் செவிக்
கட்காய்ந்த வேல்போலச் சென்றெய்திற்று, இனி மற்றுள்ள பிரி
வை யெவ்வனமாறதுவனெனத் தன்னுள்ளே கூறுநிற்றல்.

வரலாறு. கற்பாமதிற்றில்லை.

(ஈ)

வாய்மொழிகூறித் தலைமகள்வருந்தல் என்பது.

கலக்கங் கண்டுரைத்த தோழிக்கு, முன்னிலைப் புறமொழி யாக, நின்னிற்பிரியேன, பிரிவுமாற்றேனென்று சொன்னவா தாமே பிரிவராயின், இதற்கு நாம சொல்லுவதென்னோவெனத், தலைமகன து வாய்மொழிகூறித் தலைமகள் வருந்தாநிறைவு.

வாலாறு பிரிபாமைபுமுயிர் (ச)
ஒதற்பிரிவு முற்றும்.

காலற்பிரிவு என்பது.

எல்லா வுயிர்களையும் அரசன் பாதுகாக்க வென்னும் தரும தூல் விதியான் அக காவற்குப்பிரிதல்.

பிரிவறிவித்தலுப பிரிவுகேட்டிரங்கலும்
வருபவைபிரண்டும் வைப்பங்காவ
லாகுமென்மனா ரறிந்திடுகோரே.

என்பது,

பிரிவறிவித்தல், பிரிவுகேட்டிரங்கல் ஆகிய இரண்டும் காவற் பிரிவாம்.

அவற்றுள்,

பிரிவறிவித்தல் என்பது.

தருமதூல் விதியால், நமருலகத்தைப் பாதுகாப்பான் பிரியக்க ருதா நின்றாரெனத், தலைமகன் காவலுக்குப் பிரியக்கருதா நின்றமை தோழி தலைமகளுக்கு அறிவியாநிறைவு.

வாலாறு மூப்பானினையவன். (க)

பிரிவுகேட்டிரங்கல் என்பது.

பிரிவறிவித்த தோழிக்கு, முற்காலத்துக் குரவர்களாற் பாதுகா க்கப்படும் நம்மைவருதுயானை தெறப்புக, அதனை விலக்கி, நம முயிர் தந்தவர், இன்று தம்மல்லதில்லாத இக்காலத்துத் தாம நினைந்திருக் கின்றதிதுவோ, இது தமக்குத் தகுமோவெனத், தலைமகனது பிரிவு கேட்டுத் தலைமகளிரங்கல்.

வாலாறு, சிறுசுட்பெருக்கை. (உ)

காவற்பிரிவு முற்றும்.

பகைதணி வீணப்பிரிவு என்பது.

தம்மிற்பகைதத வேந்தரைப் பகையைத்தணித்து இருவண்
யும் பொருந்தச்செய்தலாம்.

பிரிவுகூறலும் வருத்தந்தணித்தலும்
மிருபகைதணித்தற் கேகலென்ப.

என்பது,

பிரிவுகூறல், வருத்தந்தணித்தல் ஆகிய இரண்டும் பகைதணி
வீணப்பிரிவாம்.

அவற்றுள்,

பிரிவுகூறல் என்பது.

ஒருவரதுள்ள மிகுதியை ஒருவர் தணித்தற்சரிதாகிய இருவேந்
தர், தமமுட்டகைத்துடன் மடியப்புகுதா நின்றொருனககேட்டு, அவ
விருவரையும் அடக்கவல்ல திறலுடையராகலின், அவரைப் பகைத
ணித்து, அவர் தம்மில ஒன்றுபடவேண்டி நனைப்பிரிபத கருதா
நின்றொருனத்தலைமகன் பகைதணிக்கப் பிரிபுலுருநின்றமை தோழி
தலைமகளுக்குக் கூடல்,

வரலாறு. மிகைதணித்தற்கரி

(௧)

வருத்தந்தணித்தல் என்பது.

தலைமகனது பிரிவுகேட்டு, உள்ளுடைந்து, தனிமையுற்று வருந்
துகின்ற தலைமகனை, நனைவிட்டு அவர் பிரியார், நீ நெருப்பையுறற
வெண்ணெயும், நீரையுறற உப்புப்போல இவ்வாறுருகித் தனிமையுற
று வருந்தாதொழிபெனத், தோழி அவளது வருத்தந்தணித்தல்.

வரலாறு நெருப்புறு வெண்ணெயும்.

(௨)

பகைதணி வீணப்பிரிவு முற்றும்.

வேந்தற்குற்றாழிப்பிரிவு என்பது.

ஒருவேந்தனுக்கு ஒருவேந்தன் தொலைந்துவந்தடைந்தால் அவ
னுக்கு உதவிசெய்யப் பிரியாநிறறல்.

பிரிந்தமைகூறலும் பிரிவாற்றுமை
கார்மிசைவைத்தலுங் காரானோக்கி
வருந்தியுரைத்தலு மலர்க்குழலரிவை
கூதிர்கண்டுகவறலுங் குளிர்முன்பணிக்கவ
ணைந்து கூறலுநோக்கிப் பின்பணிக்
கோங்கியுரைத்தலு மிளவேனில்கண்டவ

ளின்னலெய்தலு மிதுவவாகுறித்த
பருவமாமென வரவுகூறலும

பருவமறைத்துரைத்தலு மறுத்துரைசெய்யலுந்
தோவரவுகூறலும வினைமுற்றினைத்தலும
நிலைமைநினைந்துரைத்தலு முகிலொடுகூறலும
வரவெடுத்துரைத்தலு மறவாமைகூறலும
மற்றிவைவீரோட்டு முற்றுழிப்பிரிவே.

என்பது,

பிரிந்தமைகூறல், பிரிவாற்றாமை காரமிசைவைத்தல், வாறோ
கவிருந்தல், கூதுகண்டு கவறல், முனப்பனிக்கு நொந்துரைத்தல்,
பின்பனிகினைநதிரங்கல், இளவேனில கண்டினைலெய்தல், பருவங்
காட்டி வறபுறுத்தல், பருவமன்றென்று கூறல், மறுத்துக்கூறல்,
தோவரவு கூறல், வினைமுற்றினைத்தல், நிலைமைநினைந்து கூறல்,
முகிலொடுகூறல், வரவெடுத்துரைத்தல், மறவாமை கூறல் ஆகிய
பதினாறும் வேந்தருமுற்றாழிப்பிரியாம்.

அவற்றுள்,

பிரிந்தமைகூறல் என்பது.

தமமைவந்து அடைந்த வேந்தனுக்குத் தாம் உதவி செய்வா
ராக, வெடய போரையுடைய பாசறை மேல் நமா செனாரர், இனி
அவவேந்தன பகைவராலிடப்பட்ட மதில் இன்றென்றாய் முடியு
மோவென, தலைமகன் வேந்தருக்கு முழிப்பிரிந்தமை தோழி தலைமக
ளுக்குக் கூறல்

வாலாறு. போதுகுலாய.

(க)

பிரிவாற்றாமை காரமிசைவைத்தல் என்பது.

பிரிவுகேட்ட தலைமகள், தனது வருத்தங்கண்டு, காதலர்வினை
வயிற பிரிய, நீவருந்தினால் வினைமுடியுமாறென்னெவெனற தோழி
க்கு, யான அவா பிரிந்ததற்கு வருந்துகின்றேனல்லேன, இசுகார்
முகில் சென்று அப்பாசறைக்கணனே தோன்றுமாயின், நமமை
நினைந்த ஆற்றாராய், அவவினைமுடிக்க மாட்டாரென்று அதற்கு
வருந்துகின்றேனெனக், காரமிசைவைத்துத் தனது வருத்தங்கூறல்.

வாலாறு. பொன்னிவளைத்த.

(உ)

வாறோக்கிவருந்தல் என்பது.

உறுதுழிப்பிரிந்த தலைமகன், பார்ப்புக்களோடு பெடைக்குரு
கைச் சேவல் தன சிறகால் ஒடுக்கிப் பனியான் வருமிகக் குளிரைப்
பாதுகாக்கின்ற இரவின்கன, எனது போதரவவஞ்சுக் கென்னாய்

கொல்லோவெனத், தலைமகள் வழுவை நினைந்து வாணநோக்கி வருந்தாநிறழல்.

வரலாறு. கோலித்திகழ்ச்சி. (௬)

கூதிர்கண்டு கவறல் என்பது.

விழாநின்ற பனியிடத்து எல்லாரும் நெருப்புத்திரளை மேவாநிற்ப, மலைத்திரளையேறித் துணையில்லாதாரைத் தேடும புயலினம், நமக்கே யன்றித் தமமையடைந்தார்க்கு உதவிசெய்யச் சென்றார்க்கும் சென்று பொருந்துமோ, பொருந்துமாயின, நமமை நினைந்தாற்றாராய், அவ்வினை முடிக்கமாட்டாரெனச், தலைமகள் கூதிர்கண்டு கவலாநிறழல்.

வரலாறு கருப்பினமேவு. (௭)

முன்பணிக்கு நொந்துநாததல் என்பது.

மக்களே யன்றிப் புன்னுநதம்பெடைபைச் சிறகால் ஒடுக்கிப், பிள்ளைகளையுந தழுவி, இனஞ் சூழ வெருவாது துயிலப் பெறுகின்ற இம்மயங் கிருடகண, இடையறாது விழாநின்ற பனியிடைக்கிடந்து வாழத் துயர்வாயாக வென்றெனைப் பெற்றவனை நோவதல்லது, யான் யாரை நோவேனென, முன்பணிக்காறறுது தாயொடு நொந்துகூறுகிறதல்.

வரலாறு. சுற்றின வீழ்பணி (௮)

பின்பணி நினைந்திரங்கல் என்பது.

இப்பெரிய பணி வையமெங்கும் பரந்து தவில்களைப் பரப்பிய வாறு அவள் பொறுக்கு மளவன்று, அவளைச் சொல்லுகின்ற தென, எனக்கு மாற்றாதலரிதென்பது போதர, பிக்க தனிமையை உடையார்க்கு இப்பணிவான சரத்தைத் தருமாயின, அதனோடு ஒருமென்று, தலைமகள் தலைமகளது துயர் நினைந்திரங்காகநிறழல்.

வரலாறு. புரமன்றம். (௯)

இளவேனில கண்டன்னலெய்தல் என்பது.

மேலு மேலு நிறம பெற்றிருளாநின்ற இக்குயில்கள், மாம்பொழிலைச் சுற்றும்வந்து பற்றின, இனி உயிர் வாழுமாறென்றுங் கண்டலேனெனத், தலைமகள் இளவேனில் கண்டன்னலெய்தல்.

வரலாறு. வாழும்படியொன்றும். (௧௦)

பருவங்காட்டி வற்புறுத்தல் என்பது.

தலைமகன் தான வருதற்குக் குறித்துப்போகிய கார்ப்பருவத்தின் வரவுகண்டு கலங்காநின்ற தலைமகளுக்கு, இக்கார்வநது வானிடத் துப பரநதமையால், நமமைக்கலந்தவா தேர், இன்றாக நானையாக இங்கேவாரா நிறபக்காணப்படுவதே இனியுள்ளதெனத், தேரழி அப பருவநதன்னையே காட்டி அவளை வற்புறுத்தல்.

வரலாறு. புண்பதென்றேகொண்.

(அ)

பருவமன்றென்றுகூறல் என்பது.

காருமவந்தது, காந்தனமலரா நின்றன, காநலர் வாராதிருந்த தென்னோவென்று கலங்கிய தலைமகளுக்கு, சிறுநம்பலத்தின் கண்ணோகுடமுழா முழங்க, அதனையறிபாது காரொன்றுகொண்டு, இக்கார்தணமலர்ந்தன, நீயிதனைப் பருவமென்று கலங்காதொழியெனத், தலைமகன் வரவுநீட்டித் தலால், தேரழி அவள் கலக்கநதீர்ப் பருவத்தைப் பருவமனறெனக்கூறல்.

வரலாறு. தெளிதரற்காரொன்.

(ஆ)

மறுத்துக்கூறல் என்பது.

பருவமன்றென்றதோழிக்கு, காந்தளையென இதுவும் பொய்யோவெனத், தோன்றியினமலணக்காட்டி, இது பருவமென்பென்று, அவனோடு தலைமகள் மறுத்துக்கூறல்.

வரலாறு. தேன்கிணங்கு.

(க)

தோவரவுகூறல் என்பது.

மறுத்துக்கூறின தலைமகளுக்குக், கொண்டல்களெடுத்திசைக் கண்ணும வாராநின்றமையின, இது பருவமே, இனி உடனற மன்னர் தமமுட்பொருந்துதலால், நமமைக்கலந்தவா தேர், நம்மில்லின் கண் இன்று வந்துதோன்று மென்று, அவள் கலக்கநதீரத்தோழி தலைமகனது தேர் வரவு கூறல்.

வரலாறு. திருமாலறியா.

(கக)

வினைமுற்றிநினைதல் என்பது.

வேந்தற்குற்றுழிப் பிரிந்த தலைமகன், வினைமுற்றிய பின்னர், கயலையும்விலையும் கொண்டு, மன்கோபமுங்காட்டி, ஒரு திருமுகம் வாராகின்றது, இனிக்கடிது போதுமெனத், தேர்ப்பாகன் கேட்பத் தலைமகளது முகநினைந்துகூறல்.

வாலாறு. புயலோங்கலர்சடை.

(கஉ)

நிலைமைநினைநதுகூறல் என்பது.

வினைமுற்றியபின்னர், அவண்முகங்கண்டு வாராநின்றவன், புறக்களதம் துணையோடு துயின்ற முன்றிற்கீண் விளையாடுவகண்டு, இது நமக்கரிதாயிற்றென்று, என்னிலைமை நினைந்தாறகிலாளாவள, நீவிரையுததேனாச் செலுத்துவாயாகவெனத் தலைமகளதுநிலைமை நினைநது தோப்பாகனுக்குக கூறல்.

வாலாறு. சிறப்பிற்றிகழ.

(கஉ)

முகிலொடுகூறல் என்பது.

காரோட்டங்கண்ட பாகன், அதனோடு விரையத்தேரோட்டாநிற்பான், பிரிதலால் திருந்திய வழகெல்லாமழிந்து துன்புற் றின்புறவளதுசீரிய நகரினகண் வாராநின்ற என்னு தேரின் முற்பட்டுசென்றியங்காதொழிப வேண்டும், இயங்கினும், அத்தயிபாள கேட்பமுழங்கா தொழிய வேண்டிமெனத, தலைமகன் முந்நுறசெல்லாநின்ற முகிலொடுகூறல்.

வாலாறு. அருந்தேரழிந்தன.

(கச)

வரவெடுததுனாததல் என்பது.

தலைமகன் முகிலொடு வாராநிறபக் கண்டதொழி, வணங்குவாராக வுடம்பட்டவா கொடுத்திற்றையயும், வணங்காது மாறுபட்டவரடையாளகையும தமது தேருசகுமுன்னகக்கொண்டு, வீரமுர சார்ப்ப, ஆலியாநின்ற மாவினோடும வரதனுக்கினர், இனி நமக்கொரு குறையில்லைபெனத, தலைமகளுக்கு அவன் வரவெடுத்துக் கூறல்.

வாலாறு. பணிவார்குழைபெழில்.

(கரு)

மறவாமைகூறல் என்பது.

வினைமுற்றிவந்து தலைமகளோடு பள்ளியிடத்தானாகிப தலைமகன், நீயிர் வினையிடத்தெம்மை மறந்திரேயென்ற தொழிகரு, யான் பாசறைக் கட்டாழ்த்திவிடத்தும், கண்முத்திலங்க நின்றிவனென்னுடைய கெஞ்சைவிட்டு நீங்கிற்றில ளாதலால், யான் மறக்குமசென்றனோவெனத, தானவளை மறவாமைகூறல்.

வாலாறு. கருங்குவளைக்கடி.

(கசு)

வேந்தற் குற்றுழிப்பிரிவு நூற்றும்.

வழிப் பல்லவைக் கழக நூலகம்

க.வது பொருளங்காரம். நிஞ்சாவர் உசள

பொருள்வயிற்பிரிவு என்பது.

குரவர்களாற் படைக்கப்பட்ட பொருள்கொண்டு இல்லறஞ் செய்தால், அத்தலை வரும்பயன் அவர்க்காமததுணையல்லது தமக்கா காமையால், தமதுபொருள் கொண்டில்லறஞ் செய்தற்குப் பொருள் தேடப் பிரியாகின்றல்.

வாட்டங்கூறலும் பிரிவுநீணுரைத்தலு
மாற்றாதுபுலமபலு மாற்றாமைகூறலு
திண்பெயர்த்துரைத்தலும் பொருத்தமறிந்துரைத்தலு
பிரிந்தமைகூறலும் பிரிவாற்றாமைபான - [ம
இரவுறுதுயரத்திற் கிரங்கியுரைத்தலும்
இகழ்ச்சிநினைந்தழிதலு முருவுவெளிபபடுதலும்
நெஞ்சொடுகோதலும் நெஞ்சொடுபுலத்தலும்
நெஞ்சொடுமறுத்தலும் நாளெண்ணிவருத்தலும்
ஏறுவரவு கண்டிரங்கியுரைத்தலும்
பருவங்கண்டிரங்கலு முகிலொடுகூறலு
தோவரவுகூறலு மினையரெதிர்கோடலு
முண்மகிழ்ந்துரைத்தலு மோதியவிருபது
மாமதிதுதலாய் வான்பொருட்பிரிவே.

என்பது,

வாட்டங்கூறல், பிரிவு நீணுரைத்தல், ஆற்றாதுபுலம்பல், ஆற்றாமைகூறல், திண்பெயர்த்துரைத்தல், பொருத்தமறிந்துரைத்தல், பிரிந்தமைகூறல், இரவுறுதுயரத்திற் கிரங்கியுரைத்தல், இகழ்ச்சி நினைந்தழிதல், உருவுவெளிபபட்டு நிறுதல், நெஞ்சொடுகோதல், நெஞ்சொடுபுலத்தல், நெஞ்சொடுமறுத்தல், நாளெண்ணிவருத்தல், ஏறுவரவு கண்டிரங்கியுரைத்தல், பருவங்கண்டிரங்கல், முகிலொடுகூறல், தோவரவுகூறல், இனையரெதிர்கோடல், உண்மகிழ்ந்துரைத்தல் ஆகிய இருபதும் பொருள்வயிற்பிரிவா.

அவற்றுள்,

வாட்டங்கூறல் என்பது.

பொருள்வயிற்பிரியவற்றுகின்ற தலைமகன், இருமையும் பொரு ளானே முற்றுப்பெறு மென்றியான் பொதுவகையாற்கூற, அக் குறிப்பறிந்து, கண்பணிவர, இததன்மையளாய் வாடினாள், இனி யென்னாற் பிரிவுரைத்தலரிது, நீ யுணர்த்ததுமாற்றாதுணர்த்தெனத், தோழிகுத் தலைமகனது வாட்டங்கூறல்.

வரலாறு முனிவருமன்னரு.

(க)

பிரிவு நினைவுரைத்தல் என்பது.

வாட்டங்கேட்ட தோழி, பொருளில்லாதார் இருமையின்கண்
வருமினபமுமறியாரென வுட்கொண்டு, அருஞ் சுரம்போய், நமர்
பொருள்தேட நினையா நின்றாரெனத், தலைமகளுக்குத் தலைமகன்
பிரிவு நினைவுரைத்தல்.

வாலாறு. வறியாரிருமை. (உ)

ஆற்றதுபுலம்பல் என்பது.

பிரிவு நினைவுரைப்பக்கேட்ட தலைமகன், இத்தோழியாகிய கொ
டியவள் இததன்மையை யறிந்திருந்தும், அன்பர் பிரிவரெனக், குவ
ளைப்பூ வெறிதற்குவாளுறை கழிந்தார்போலக் கூறினான், இதற்கி
யான் கூறுவதுண்டோவென ஆற்றதுபுலம்பல்.

வாலாறு சிறுவாளுகிறார். (க)

ஆற்றமைகூறல் என்பது.

தலைமகள் வருத்தங்கண்டதோழி, காதலா கானலாகிய சுரத்திற்
போய்ப் பொருள தேட நினையா நின்றாரென்று யான் கூறுமளவில்,
அவள் கண்ணுமுலையு முத்தும் பொன்னுநதாரா கின்றன, இனி நீ
சேட்சென்று தேடுமபொருள் யாதோவெனத், தோழி தலைமகனுக்கு
அவளது பிரிவாற்றமைகூறல்.

வாலாறு. வானக்கடிமதில். (ச)

திணைபெயர்த்துரைத்தல் என்பது.

யான் அவருகு கினதாற்றமை கூறினேன், இனி அவர் நினைவ
றியேனெனற தோழிக்குத், தாமெனக் கருளைப்புலப்படுத்திய சொற
கனெல்லா மறந்தோ காவலர் தீவ்னையேறகுப் பொருளைத்தராததொ
டங்குகின்றதெனப், பிரிவுள்ளிப், பாலே கிலத்தனாகிய தலைமகனை மரு
த் கிலத்தனாகிக், தலைமகள் புலந்து கூறுநிற்பல்.

வாலாறு. சுருட்டுச்செஞ்சடை. (ரு)

பொருத்தமறிந்துரைத்தல் என்பது.

திணைபெயர்த்துக் கூறினதலைமகளுக்கு யூழ்மெல்லாஞ் சொன்
னோமாயினும், காதலாக்கு நினைவுபொருண் மேலாயிருந்தது, இனி
யாறுணாப்பதென்னெவ்வெனத், தோழிதலைமகனது பொருத்த மறி
ந்து அதற்குத் தானொந்துகூறல்.

வாலாறு. மூவர்கின்றேத்த (க)

பிரிந்தமைசூறல் என்பது.

பொதுவகையானுணாததினேமாயின், இனிதீயது பிற்காண்
கிள்குறெமெனத் தலைமகனுணாத்தாது பிரியாநிற்ப, நின்முன்னின்று
பிரிவுணாததினால் நீ மேனியொளிவாடுவையென உட்கொண்டு, பொ
ருண் முடிததுக கடிதின்மீளவாராக நால்வகைத்தானையோடு நம்
மன்னர் வினவயிற சென்றொனந், தோழி தலைமகன்குநத் தலைம
கன் பிரிந்தமைசூறநிறநல.

வரலாறு. தென்மாததின-உச்சை.*

(௭)

இரவுறுதுயரத்திற் கிரங்கியுரைத்தல் என்பது.

பிரிவுகேட்ட தலைமகளதாற்ற முகங்கண்ட தோழி, இவ்வுறுப்
புசுருறையோடெங்குந் திரிந்திளைத்து அருக்கனதேர் வருதல்யாண்
டையது, இவளாறுதல யாண்டையது என, அஃனிர வுறுதுயரத்
தற்குந் தானிரகமுறறுதசூறல்.

வரலாறு. ஆழியொன்றிரடி.

(௮)

இகழ்ச்சி நினைந்தழிதல் என்பது.

தோழி இரககமுற்றுக் கூருகிற்ப, முற்காலத்த அஃருலகின்
மேல வையத்தணாததியவழி நீட்டித்துப் பிரிவாராயினும் இப்பொழு
தைககு இவா பிரியாரெனயாண் அவர் பிரிவிசுழந்திருந்தேன, முன்னி
ன்று பிரிவுணாததினால் இவளுயிர தரியாளென்று அவருணாத்து தலை
யிசுழந்துபோனா, அததன்மையவாகிய இரண்டிகழ்ச்சியு மெனனை
யித தன்மைத்தாக அழிவியாநினறனவெனத், தலைமகளிகழ்ச்சி
நினைந்தழியா நிறநல்.

வரலாறு. பிரியாரெனவிசுழந்.

(௯)

உருவுவெளிபட்டுநிற்தல் என்பது.

தலைமகளிகழ்ச்சி நினைந்தழியாநிற்பத, தானுணாத்தாது பிரிந்
தமையுட்கொண்டு பொருள்வலித்த நெஞ்சொடு செலலாநினற தலை
மகன, காணுநதிசைதோறுங் கயலையும் வில்லையுஞ் சிவநதகனியையு
முலையையுங்கொண்டொரு பூங்கொடிதோன்ற நினறதெனத், தலை
மகளுருவை நினைநது, மேர்போகமாட்டாது மீளலுற்றுச் சுரத்தி
டை நில்லாநிற்தல்.

வரலாறு. சேணுநதிகழமதிந்.

(௧௦)

நெஞ்சொடுநோதல் என்பது.

மீளநினைந்த தலைமகன், பின்னும் பொருண்மேற் செல்லாநின்ற உள்ளத்தனய் நின்று மீளமாட்டாது, இவ்விரண்டனுளிப்பொழுது நீ யேதுக்குப்போக முயலகின்றாயெனத், தன்னெஞ்சொடு நோநது கூறல்.

வரலாறு. பொன்னணியீட்டிய. (௧௧)

நெஞ்சொடுபுலத்தல் என்பது.

நெஞ்சொடுநோநது கூறாநின்றவன், பேயிடத்துஞ் செயதலரிதாம் பிரிவை இவ்விடத்தே யெளிதாககுவித்துச் செயததாகிய இவ்விடத்துப்போநது நினதுசிக்கனவுக கஞ்சத்தக்கதெனட, பின்னும்நெஞ்சொடு புலநதுகூறாநிறுதல்.

வரலாறு. நாயவயினுள்ள. (௧௨)

நெஞ்சொடுமறுத்தல் என்பது.

நெஞ்சொடுபுலந்துகூறிப் பின்னும் பொருண்மேற்செல்லா நின்றவுள்ளத்தோடு தலைமகனை நினைந்து, இததன்மைததாகிய பொன்னை விட்டு வேறு பொன்றேடியோ எமமை வாழச்செய்வது, இதற்கு யாழுடம்படேம, நாமே நடக்கவெனச், செலவுடம்படாது பொருள் வலித்த நெஞ்சொடு மறுத்துக்கூறல்.

வரலாறு. தீமேவியகிருத. (௧௩)

நாளொண்ணிவருந்தல் என்பது.

தலைமகன் வரவுரீட்ட நினைந்து வருநதாநின்ற தலைமகனது வருந்தங்கண்டதோழி, இவனேயுறப் போனவர்போன நாளையெண்ணுந் தன்மையற பவகாலிடுதலின்கிலனுங் குழிந்து வரலுந்தேயந்ததென அவன் சென்றநாளொண்ணி வருநதாநிறுதல்.

வரலாறு. தெண்ணீரணிசிவன். (௧௪)

ஏறுவரவு கண்டிங்கியுரைத்தல் என்பது.

பொருண்முற்றித் திரும்பியதலைமகன், மாலையினுகொடுவாரா நின்ற ஏறு வரவுகண்டு, இச்சிறந்தசெக்கர் மால அலள பொறுக்கு மனவன் நெனவிரங்கிக் கூறாநிறுதல்.

வரலாறு. சுற்றமபல மின்மை. (௧௫)

பருவங்கண்டிரங்கல் என்பது.

ஏறுவரவு கண்டிரங்கிவருந் தலைமகன், இம்மேகங்க ளொன் றோடொன்று தம்மில் விரவுதலால் பொழில்கடோறு மயில்கள் கூடி யாடாநின்ற இக்கார காலத்து அவளெனை நனைந்தாற்றா ளெனப் பருவங் கண்டிரங்கல்.

வரலாறு. கண்ணுழையாது.

(கசு)

முகிலொடுகூறல் என்பது.

பருவங்கண்டிரங்கி விராவில வருந் தலைமகன், இவ்விடத் தெல்லாம முற்பட்டா யாயினும்,முதுபெண்டி திரண்டு அவள் இன் னுமைபை நீக்கற்குஇல்லுறை கடவுட்குப் பூசனை செய்யாநீற்கும் நீ னகரத்திற்கு என்னின் முற்படாதொழிவாயாக வென, முற்பட்டிப் போகு முகிலொடு கூறல்.

வரலாறு. அற்படு காட்டினில்.

(கசு)

தேர்வரவுகூறல் என்பது.

பொருள் வயிற்பிரிந்த தலைமகன், முகிலொடுவந்து புகாநிற்ப, இம்முகில இவள் ஆவியை வெகுளாநின்ற காலத்தொரு தேர்வந்து காததமையால், இனிவரக் கடவதனை வெல்லுமாறு இல்லையெனத் தோழி தலைமகளுக்குத் தோ வரவு கூறல்.

வரலாறு. பாவினை வெல்லும்.

(கசு)

இனையரெதிகோடல் என்பது.

தோழி தலைமகளுக்குத் தேர் வரவு கூறுநிற்ப, இங்கிலைமக்கன், இனி - இவளாவி செல்வதற்குமுன்னே நிகியோடன்பர் தேர் வந் தது, இனி ஊழின் வலியது வேறென்றும இல்லையெனப் பொ ருண் முடிதது வாராநின்ற தலைமகனைச் சென்றினைய ரெதிர் கோடல்.

வரலாறு. யாழின்மொழிமங்கை.

(கசு)

ண்மகிழ்ந்துரைத்தல் என்பது.

பொருண்முடிதது இனையர் எதிர்கொள்ளவந்து புகுந்த தலை மகன், தலைமகளுடன் பள்ளியிடத்தையிருந்து, இம்மாணப்பிரிந்து பொருள்தேடியான வெயய சுராஞ்சென்ற துன்பம் எல்லாம் இவள் கொங்கைக்கள்ளுறுப்புக்களிடமுழ்க, இப்பூவணமேல் அணை யா முன்னம் துவள்வுற்றதெனத் தன்னுள்ளே மகிழ்ந்துகூறல்.

வரலாறு மயின்மன்னு சாயலிம்.

(௨௦)

பொருள்வயிற்பிரிவு முற்றும்.

பரத்தையிற் பிரிவு என்பது.

தலைமகளை வணந்து எய்தியபின்னர், வைகலும் பாலே நுகர் வாறெருவன் இடையே புனிங்காடியும் நுகர்ந்து அதனினிமையை அறிந்தாற்போல, அவனுக்கர்ச்சி இனிமை அறிதற்குப் புறப்பெண் டா மாட்டுப் பிரியாநிறதல், அல்லது உம, பண்ணும் பாடலு முத்தலா யின காட்டிப் புறப்பெண்ணைத் தனைக்காதலித்தால் தான் எல் லார்க்குத் தலைவனாகலின், அவர்க்கும் இன்பஞ் செய்யப் பிரியா நிற தல் என்றுமாம், அல்லது உம, தலைமகளை ஊடலறிவித்தற்குப் பிரி தல் என்றுமாம். இவ்வாறெழிந்து தனக்கு இன்பம் வேண்டிப் பிரி வனாயின், இவனாக்குத் தலைமகள் என்னும் பெயரோடு மாறுபட்டுத் தனது பெருமையோடு மாறுபடா நிற்கும்.

கண்டவர்கூறலுங் காதற்றோழி
பொறையுநதுரைத்தலும் பொதுப்படக்கூறி
வாடியழுங்கலுமாறு கொண்டவனெடு
கனவிழந்துரைத்தலும் விளக்கொடுவெறுத்தலும்
வாரம்பகாந்து வாயின்மறுத்தலும்
பள்ளியிடத்தூடலும் பணிமொழியாடன்
செவ்வணிவிடுக்க வில்லோர் கூறலும்
அயலறிவுரைத்தவளமுக்கமெய்தலும்
செவ்வணிகண்டவாயிலவாகூறலும்
மனைபுகல்கண்ட வாயிலவாகூறலும்
முகமலாச்சிகூறலு முனிவதென்னெனக்
காலநிகழ்வுரைத்தலுங் கலவியெய்தலை
யெடுத்துப்பகாலுங் கலவியைக்கருதிப்
புலத்தலுங்குறிப்பறிந்து புலந்தமைகூறலும்
வாயிலவர்வாழ்த்தலும் புனல்வரவுரைத்தலுந்
தோகண்முகிழ்தலுந் சேடியர்விழறிந்
றமமுஞ்ரைத்தலுந் தன்னைவியத்தலும்
நகைததுக்கூறலு நாணகண்டியம்பலும்
பாணன்வரவுரைத்தலும் பாங்கியிற்பழித்தலும்
முழையரியற்பழித்தலும் மொண்ணுதலாளவர்
கிற்படமொழித்தலும் மியல்புனைந்துரைத்தலும்
வாயில்பெறுதலுமகன்றிற நினைதலும்
வாயிற்கணிந்துதோழிக்குரைத்தலும்
வாயில்வேண்டத்தோழிகூறலும்

மன்னியதோழி வாயில்வேண்டல்
 மனையவர்மகிழ்தலும் வாயின்மறுத்தலும்
 பாணனொடுவெகுடலும் பாணன்புலத்தலும்
 விருந்தொடுசெலலத் துணிந்தமைகூறலும்
 மூடறணிவித்தலும் மனைநவழியுடலும்
 புனலாட்டுவித்தமை கூறிப்புலத்தலும்
 கலவிகருதிப் புலவியியம்பலும்
 மிகுத்துரைத்தாடலும் விறலவேற்காளை
 யூடனீட வாடியுரைத்தலும்
 துனியொழிந்துரைத்தலும் துகளொன்றில்லாப்
 புதல்வனமேல்வைத்துப் புலனிதீர்த்தலும்
 கலவியிடத்தாடலும் முன்னிகழ்நியம்பலும்
 பரத்தையைக்கண்டமை பயன்படக்கூறலும்
 மூதியமெடுத்துரைத் தாடலீர்த்தலும்
 மெண்ணொன்றென்றிவை பரத்தைகயிற் பிரிவேனப்
 பண்ணாமொழியாய் பகாந்திசினேரே

என்பது,

கண்டவா கூறல், பொறையுடையதனைத்தல், பொதுப்படக் கூறி
 வாடியமுடிகல், கனவிழந்துரைத்தல், விளக்கொடு வெறுத்தல்,
 வாரம் பகாந்து வாயின் மறுத்துரைத்தல், பள்ளியிடத்தாடல்,
 செவ்வணி விடுக்க வில்லேவர் கூறல், அயலறி வுரைத்தவளமுகக
 மெய்தல், செவ்வணிகண்ட வாயிலவர்கூறல், மனைபுகல்கண்ட
 வாயிலவர்கூறல், முகமலர்ச்சிகூறல், காலங்கிழ வுரைத்தல், எய்த
 லெடுத்ததுரைத்தல், கலவி கருதிப்புலத்தல், குறிப்பறிந்து புலநத
 மைகூறல், வாயிலவா வாழத்தல், புனலவரவுரைத்தல், தேர்
 வாவுகண்டு மகிழ்ந்தகூறல், புனல் விளையாட்டிற் நம்முஞ்ஞரைத்
 தல், தன்னை வியந்ததுரைத்தல், நகைத்துரைத்தல், காணுதல்
 கண்டு மிகுத்துரைத்தல், பாணன் வரவுரைத்தல், தோழி இயற்
 பழித்தல், உழையரியற பழித்தல், இயற்புடமொழித்தல், நினைந்து
 வியந்ததுரைத்தல், வாயில பெருது மகனறிநினைத்தல், வாயிற்
 கணின்னு தோழிக்குரைத்தல், வாயில் வேண்டத் தோழிகூறல்,
 தோழிவாயில வேண்டல், மனையவாமகிழ்தல், வாயின் மறுத்து
 ரைத்தல், பாணனொடு வெகுடல், பாணன்புலந்துரைத்தல், விருந்
 தொடு செல்லத் துணிந்தமை கூறல், ஊடறணிவித்தல், அண்ணந்த்
 வழியூடல், புனலாட்டு வித்தமை கூறிப்புலத்தல், கலவிகருதிப் புல
 த்தல், மிகுத்துரைத்தாடல், ஊடனீடவாடியுரைத்தல், துனி யொ
 ழிந்ததுரைத்தல், புதல்வன்மேல் வைத்துப் புலவிதீர்த்தல், கலவியிடத்
 தாடல், முன்னிகழ வுரைத்தாடல் தீர்த்தல், பரத்தையைக்கண்ட
 மை கூறிப்புலத்தல், ஊதியமெடுத்துரைத்தாடல் தீர்த்தல், ஆகிய
 நார்பததொன்பதும் பரத்தையிற் பிரிவாம்.

அவற்றள்,

கண்டவர் கூறல் என்பது.

தலைமகன் பரத்தையர் சேரிக்கட் செல்லா கிற்ப, அப்பரத்தை யர் அவனை யொருங்கு எதிர்கொண்டு சுற்றமபற்றிப்போ செய்யா நின்றமையின், இஃது இவன் காதலி மாட்டெனனாமென, அவ்வி டசதுக்கண்டவர் தம்முட கூறாநின்றல்.

வரலாறு. உடுத்தணிவாளா.

(க)

பொறையுவுந்துரைத்தல் என்பது.

தலைமகனைப் பரத்தையா எதிர்கொண்டமை கேட்டதலைமகன், நெஞ்சுடைந்து, புறத்து வெளிப்படாமற் பொறுத்தமைகண்டதோ ழி, யான் இவ்வாறாகவுங் கலங்காது நின்ற பெரும பொறையாடி யை யானினு பேசுவன வென்னென்று அவனை உவந்து கூறாநிற் றல்.

வரலாறு. சுரும்புறு கொண றறயன்.

(உ)

பொதுப்படக்கூறி வாடியமுங்கல் என்பது.

பொறை யுவுந்துரைத்த தோழிக்கு, முன்னிலைப் புறமொ ழியாகத், தமது நலங்கவரக் கொடுத்தது, வேறு துணையின்மையிற் றமதுணையெ தமக்குத் துணையாகக்கொண்டு கிடந்த என்னைப் போல, உயாதேய்வாரா இனி யாவரோ வென்ப, பொதுப்படப் பரத தையர்க்கிரங்குவான் போன்று, தலைமகன் கொடுமை நினைந்து உரை த்து வாடியமுங்கல்.

வரலாறு. அப்புற்றுசென்னியன்.

(ஈ)

கனவிழந்துரைத்தல் என்பது.

தலைமகன் கொடுமை நினைந்து கிடந்துவாடிய தலைமகன், கனவிடை வந்து, அவன் மாறாபுதரத், தான தனை நனவென்று மயங்கிப் புலந் து, அவனோடு புணராதிமுத்தமையைத் தோழிக்கு இயம்பாநின்றல்:

வரலாறு. தேவாசுரர்.

(ஐ)

விளக்கொடு வெறுத்தல் என்பது.

கனவிழந்தமைகூறி வருந்திய தலைமகன், நீ யாவினங் கலந்தவ ர்க்குப் பெயமுங்கல் காட்டிக் கரத்தல் பொருத்தமன் றென்றிலையே. யென, விளக்கொடு வெறுத்துக் கூறாநின்றல்.

வாலாறு. செய்ம்முககீலம்.

(இ)

வாரம்பகாந்து வாயின்மறுத்துரைத்தல் என்பது.

விளக்கொடு வெறுதது வருந்திய தலைமகள், தலைமகன் பரதையிற பிரிந்துவந்து வாயிறந் ணிற்ப, வண்டோரணையராடவர், பூவோரணையர் மகளிராதலான், யாமுமவன தலையளிபெற்ற பொழுதேற்றுக் கொள்வதனறோ நமக்குக்காரியம், நாம் அவனொடு புலக் கற்பாலே மலலேமென்று வாயினோ வித்தார்க்கு, ஊரனது மாலைபுந தோளும அவவிடத்து வளைத்தவைதது, வேணமுனா கொள்ள அமையும், யானமன்னனைப் பரத்தையாககு உருவனாயாகக் கொடுத்தேனென, மறுத்துரையாநிறறல்.

வாலாறு. பூங்குவளைப்பொலி.

(உ)

பள்ளியிடத்துடல் என்பது.

வாயின்மறுத்த தலைமகள், ஆற்றாமையே வாயிலாகப் புகீர்ப் பள்ளியிடத்தானாகிய தலைமகளோடு, நின்னை யிடைவிடாது நுகாதற் கு முற்காலத்துத் தவஞ் செய்யாத தீவீனையேனை நோவாது, இன்றிவவாறுகிய நனை நோவதென்னே, அது கிடக்க, கினகாதலீ மார், புறமே கற்றுநினக்குப் புதிதாகச் செய்த அப்புலவ தலையா ம் செய்யமாட்டோம், அதனால் எமமைத் தொடாதே, எமகலையை விடுவாயாகவென, கலவிகருதிப் புலவாநிறறல்.

வாலாறு. கவஞ்செய்திலாதவெந்.

(எ)

செவ்வணிவிடுக்க வில்லோர்கூறல் என்பது.

இக்கொங்கை கள்தாங்கித் தளராநிற மருநகுல யுடைய இவன்வருந்த, இவ்வாயத்தரா முன்னே அப்பரத்தையர் மனைக்கண், இப்பேதை இக்குறி அறிவிக்கச் செல்லாநின்ற இஃது, நமக்கு மிகவு ம இளி வரவுடைத்தெனச், செவ்வணிவிடுக்க வியையாநின்ற இஸ் லோர் தம்முட் கூறாநிறறல்.

வாலாறு. தணியுறப்பொங்கு.

(அ)

அயலறிவுரைத்தவளகூக்கமெய்தல் என்பது.

இல்லோர் செவ்வணிவிடுக்க கிணையாநிற்ப, அயலரா முன்னே இவளால் இக்குறியிறநவிடத்து, ஒருத்தி நமக்குத்தர நாம் அவனை பெய்தும்படியாயிற்று நம்முடைய பெண தனமையென, அயலறிவுரைத்துத் தலைமகள் அழுக்கமுற்றுக் கூறல்.

வாலாறு. இரவணையும்.

(க)

செவ்வணிகண்டவாயிலவர் கூறல் என்பது.

தலைமகளிடத்து நின்றுஞ் செவ்வணி செலலக்கண்டு, நமஸூரற் குலகியலாறுரைப்பான் வேண்டிச், செம்மலரும் செம்பட்டும் செஞ்சாந்தும, நமது திருவையுடைய மனையினகணவந்து தோன்றின வென்ப, பரத்தைவாயிலவர் தம்முண் மதித்தியம்பாநிறல்.

வாலாறு. சிவந்தபொன்மேனி.

(க௦)

மனைபுகல்கண்டவாயிலவர்கூறல் என்பது.

செவ்வணிகண்ட தலைமகன், பரத்தை யீடத்து நின்றும்வந்து தடையினறி மனைவயிற்புகுதா நிற்ப, பண்டிரவும் பகலும் வாயில பெறுது நின்றணங்கும் இக்காவலையுடைய கடையை இத்துணைக் காலத்திற கழித்த, வாயிலின்றிப் புகுதாநின்றான், மனைக்கடன பூண்டலால் இனிப்புலநடவகாதார் ஒருவருமில்லையெனத், தலைமகள்வாயிலவர் தம்முடகூறநிறல்.

வாலாறு. குராப்பயில கூழை.

(க௧)

முகமலர்ச்சிகூறல் என்பது.

பரத்தையிற்பிரிந்த தலைமகன், செவ்வணிகண்டு வந்தானென்றியமபுமளவில், தலைமகள் கணகள்சிவந்தன, அப்புலவி நோக்கத் தெதிர காதலுஞக்க, அச்சிவப்பாறி, முகம் அலர்ந்தமையை அவவிடத்துக் கண்டவாதம்முடகூறல்.

வாலாறு. வந்தான் வயலணி.

(க௨)

காலநிகழ்வுரைத்தல் என்பது;

பரத்தையிற்பிரிந்து வந்த தலைமகன், ஆற்றாமையைத் தலைமகனீக்காதிருப்ப, வண்டுதேமல்லிகைப்போதானும் அந்திப்பிறையானும் கங்குற்பொழுதானும் ஆற்றாமைப் புகுதாநின்றான், இனிநீ புலக்கற்பாலையல்லையென, உழையர் கூறநிறல்.

வாலாறு. வில்லிகைப்போதின்.

(க௩)

எய்தலெடுத்துரைத்தல் என்பது.

பரத்தையிற்பிரிந்தவந்த தலைமகன், பூப்புநிகழ்ந்த கிழத்தியைப் புலவிதோத்து, இன புறப்பண்ணியெய்தலுற்று மகிழ்ந்தமையை, அவவிடத்துள்ளாரொடுத்தாரைத்தல்.

வாலாறு. புலவித்திபுலபார.

(கச)

கலவிகருதிப்புலததல எனபது.

புலவிதீர்த்தின் புறப் புணரப்பட்டு மயங்கிய தலைமகள், தனக் கவன் செய்த தலையளியை கிணைந்தவவா றருஞ் மருளொரு ஞான் று பிறர்கருமா மெனவுடகொண்டு, பொருமியழுது, பின்னுமவனொ டி கலவி கருதிப் புலத்தல்.

வாலாறு. செவவாய்துடிப்ப.

(கரு)

குறிப்பறிந்துபுலதமைகூறல் என்பது.

புலவிதீர்ந்து கலுழ்ந்து புணர்ந்து தானுமவனுமே யாய்ப்பள்ளி யிடத் தாளாகிய தலைமகள், பின்னும ஒருகுறிப்பு வேறுபாடி கண்டு புலதது, இப்பள்ளி பலரைப் பொறுதெனறிழிப்ப, இப்பொழுது இ வள் இவ்வாறிழித்தருக் கருதிய குறிப்பென்னை கொலலோ, வென, உழைமார் தமமுட் கூறுகிறதல்.

வாலாறு. மலரைப்பொறுவடி.

(கசு)

வாயிலவாவாழ்த்தல் எனபது.

செவவணி விடுக்கப், பூபயிற் செவ்வகெடாமல் மெலிவறிந று இவளது பொலியோடு வாதமையால், இவன்மெட்யே தககவாய மைபு னெனத், தலைமகனை வாயிலவா வாழ்த்தல்.

வாலாறு. வில்லைப்பொலிதுதல்.

(கௌ)

புனல்வரவுரைத்தல் என்பது.

தலைமகளுடன் மனைவியிற்றங்கி யின்புருகின்றவன் தோள்க ளைப் பரததையர் பொருந்தி மகிழ்ப், புதுப்புனல்வந்து பரத்தது, இ னிப்புனலாட்டினால் இவன் காதலிபுலககும் போலுமென, வையத் தார் தம்முட் புனல்வரவு கூறுகிறதல்.

வாலாறு. குன்முதிர்ந்துளும்.

(கஅ)

தேர்வாவுகண்டுமகிழ்ந்துகூறல் என்பது.

புனல்வரவு கேட்ட தலைமகன், புனலாட்டு விழவிற்குப் பரத் தையர்சேரிக்கட் செல்லாநிற்ப, இவனைப் புணர்த்தற்குத் தக்க தவ த்தினை முற்காலத்தே செய்தீர்கள், தேர்வந்து தோன்றிற்று, இனிச் சென்றிவன் தோளைத் தோயமினெனத், தோவரவுகண்டு ஸுத்தை யர் தம்முண் மகிழ்ந்துகூறல்.

வரலாறு. சேயேயெனமன்னு.

(௧௧)

புனல்வினையாட்டிற்றம்முளுரைத்தல் என்பது.

தலைமகனுடன் புனலாடாரின்ற பரத்தையர் சேடிமார் அரம
வகையரைப்போல்ப் புனலாடாரின்ற அவ்வவரேயென்று விளித்து,
நாமெல்லாம் இத்தன்மை யேமாக வானரமங்கையரென்று கூறு
மாறு மற்றொருத்திவந்து இவனைத் திரித்துக்கொள்ளக் கொடுத்தபு
பின் வருந்தாது முன்னுறக் காப்போமெனத் தம்முட்கூறல்

வரலாறு. அரமவகையரென.

(௨௦)

தண்ணைப்பரதுரைத்தல் என்பது.

சேடிமார் பின்வருந்தாது முன்னுறக் காப்போமென்று தம்மு
ட்கூறுவதனைக் கேட்டு, இவனை யாரப்புவும் பரத்தையா மாட
உவனருள் செல்லாமல் விஷக்கேளுயின், என் மாட்டிவனைத் தந்த
மாரின்ற இவன் மனைகிழைத்தியாகின்றேனெனத், பரத்தையர் தலை
யிதனை வியந்துரைத்தல்.

வரலாறு கனலூரகனைத்தலை.

(௨௧)

நகைத்துரைத்தல் என்பது.

பரத்தையர் தலைவி தண்ணை வியந்து கூறினாளுென்று கேட்டதலை
மகள், எங்கைச்சியார் தமக்குமொரு தங்கைச்சியா நோன்றின்
பொழுதே தம் இறுமாப்பொழியத் தமமுடைய இனை முலைகளின்
இறுமாப்பும் ஒழியப்புகாவினறன். இத்தனை அறியாது தமமைத்தாம்
வியக்கின்ற தெனனோவெனப், பரத்தையரைநோக்கி நகைத்துக்
கூறுகின்றல்.

வரலாறு. இறுமாப்பொழியுமன்.

(௨௨)

நாணுதல்கண்டுமிகுந்துரைத்தல் என்பது.

தலைமகனைப்பரத்தையா வசம் புனலாடவிட்டுச், குவொரின்
ரிச் செப்பினகன் இட்டடைத்துத் தமிழேவைக்கும் பூப்போல வாள்,
இஃது அவனுக்குத்தகாத பழியாமெனக்கருதி நாணிஅதனை மறைத்
திருந்தமைகண்ட தோழி, இவளது கற்பும் நலனும் நல்லபகுதியையு
டையனவாயிருந்தன வென, அவனைத்ததை மிகுத்துக் கூறுகின்றல்.

வரலாறு. வேயாதுசெப்பின்.

(௨௩)

பாணனவரவுரைத்தல் என்பது.

நானோடு தனியிருந்து வருநதுகின்ற தலைமகளுக்கு, இராப் பொழுதின கட்சென்று திசையைக்கடக்கும் வாவல் இரை தேருங்காலமன்மையால், பகற்பொழுதின் சுறுறையுமரம்போலுந் தமிழோமைபுறியாது விறலியும் பாணனும் நம்வேருதற்குத் தயிலெழுமங்கலம்பாடவந்து நின்றானைத், தோழிபாணன் வரவுகூறல்.

வரலாறு. விறலியும் பாணனும். (உச)

தோழியியற்பழித்தல் என்பது.

பாணன் வரவுரைத்த தோழி, இவன்வருந்த அடலாரிடத்து நல்குதலால், எழுமுடையவளளலுன்று தகசுருகநல்லெனத், தலைமகனை யியற்பழித்தியம்பல்.

வரலாறு. திககினிலங்கு. (உரு)

உழையரிப்பழித்தல் என்பது.

தோழி தலைமகனையியற்பழித்துக் கூறாநிற்பக்கேட்டு, தனமாட்டன்புடை நெஞ்சத்தையுடைய இவன் பேதற, இதற்குப் பிரியாமையின வா லாரை வராயிலென, உழையர் அவனை யியற்பழித்துக் கூறாநிறல்.

வரலாறு. அன்புடைநெஞ்சத். (உசு)

இயற்பட்டொழிநல் என்பது.

தலைமகனை இயற்பழித்தவாசு, அன்று நம்பொருட்டாக, நம்புனத்தின் கண்ணே மாநதழையேநது வந்தார் இனென செஞ்சத்தின் கண்ணார், அதுகிடக்க, மறந்து உறங்கினேனாயின், அமலியிடத்து வந்தென்பயோ தரத்தைய பிரியாதார், இததனமையானா நீங்கள் கொடுமை கூறுகின்றதெனனோவெனத், தலைமகள் அவனை இயற்பட்டொழிநல்.

வரலாறு. அஞ்சார் புரஞ்செற்ற. (உஎ)

நினைந்துவியந்துரைத்தல் என்பது.

புனலாட்பிரிந்து பர்த்தையிடத்தொழுகாரின்ற தலைமகள், யான் தன்னை நினைந்து வேறெனறன் மேலுள்ளததைச் செலுத்தும் வழியுந்தானெனனை நினைநதி என்னுள்ளம் புகாரின்றான், அவ்வாறன்றி யான் தன்னை நீனையுந்தேறும் பள்ளத்துப் புகும் புனல்

போல நிறுத்த நில்லாதென் மனத்தாளாகா நின்றான், ஆதலால் பிரிந்தின்றுத் தல மிகவும் அரிதெனத், தலைமகளை நினைந்து வியந்து கூறல்.

வாலாறு. தெள்ளம்புனங்கங்கை. (௨௮)

வாயில்பெருதுமகன்றிறநினைதல் என்பது.

பரத்தையிற பிரிந்து நினைவோடுவந்த தலைமகன், வாயிற் கணினி, இத்தன்மையினெனனை வந்தணிகின்றிலன், யானினி வண்ணையு கொங்கையை பெவ்வாறு நண்ணுவதென்று வாயில்பெருது மகன்றிற நினையாகின்றல்.

வாலாறு. தேன்வண்ணைதரு. (௨௯)

வாயிற்கணினின்று தோழிக்குரைத்தல் என்பது.

வாயில் பெருது மகன்றிற நினையாகின்ற தலைமகன், நல்ல நாட்டுப் பொலியும் மகளிராதங். கண்ணினையான வந்த வச்சத்தால் வந்தமயக்கதால் உணடிகிய வாட்டத்தை நீக்காத இவ்விரதம யாதாமென, வாயிலவேண்டித் தோழிக்ருக கூருகின்றல்.

வாலாறு. கயல்வந்தகண்ணியா. (௩௦)

வாயில்வேண்டித் தோழிகூறல் என்பது.

வாயில்வேண்டிய தலைமகனுக்குப் பண்டுரீ வரும்வழியிடை வருமேதமும் இருளும் எண்ணுது கண்ணை அகன்ற வீற்றாவையொத்து எமமாட்டுவருநிர், என்று எம்பொருந்தாதார தெருவே அனறெம்மாட்டு ஊர்ந்து வந்த தோமேலேறிப் போகா நின்றீர், இதுவன்றோ எமமாட்டு நுமதருளெனத் தோழி அவன் செய்தி கூருகின்றல்.

வாலாறு. கூற்றாயினசின. (௩௧)

தோழி வாயில்வேண்டல் என்பது.

தலைமகளுக்கு அவன் செய்தது கூறிச்சென்று, அன்று நம்புனத்தின் கண்ணை வந்தியானகடிந்த விருந்தினர் தாமதம் பெருமையை நினையாது இன்று நம்வாயிற்கண்வந்து, வேட்டைப்பெருக்கந் தம்மிடத்துச் சிறப்பின்று ஒன்றும். வாய்திறக்கின்றிலர், இதற்கியான் செய்யுமாறெனனோவெனத், தலைமகளைத் தோழி வாயில்வேண்டல்.

வாலாறு. வியந்தலைநீர்வையம். (௩௨)

மனையவா மகிழ்தல் என்பது.

தோழியாயில் வேண்டத் தலைமகநினித்த நோக்கங் கண்டு ஓகைகொண்டு செல்லவேண்டிக் காதலன வந்தானென்றியம்பு மளவில், இவளுடைய காவியங்கணகள் கழுநீர்ச்செவ்வீனய வெளவுதல் கற்றனவென, மனையவா தமமுண்மகிழந்து கூறல,

வாலாறு. தேவியங்கண்டிகழ்.

(௩௩)

வாயின் மறுத்துநாத்தல் என்பது.

மனையவர் துனிகண்டு மகிழாரிற்பீ, இவனை நமக்குததந்தயின் னர் நம்முடைய ஆயததார் முன்னே நங்காதலின்று நங்கடையைக் கண்டா, இதுவனறே நமமாட்டவரரு ளெனத, தோழிக்குத தலைமகன வாயின் மறுத்துக்கூறல.

வாலாறு. உடைமணிகட்டி.

(௩௪)

பாணனொடு வெகுளல் என்பது.

தோழிக்கு வாயினமறுதத தலைமகள், நினனிடத்து அவர் நீங்காத அருள் பெரியரென்று நீ சொல்லவேண்டுமோ, அது கிடக்க, கொற்சேரியிலுசிவிற்றுப,புலையா, எம்மிலலத்து நின்னுடைய நல்ல நல்ல பொய்யைப் பொருநதி நிறககூற்றே நீ போந்ததென, வாயில் வேண்டிய பாணனொடு வெகுண்டுகூறல.

வாலாறு. மைகொண்ட கண்டர்.

(௩௫)

பாணன் புலந்துநாத்தல் என்பது.

தலைமகள் வெகுண்டு உரையாநிற்ப, நின்புருவம் நெரிய, வாயதுடிப்ப, என்னை யெறிதற்குக் கல்லெடுக்கவேண்டா, நினது கரிய கண்களின் சிவப்பாறுவாயாக, நீ வெகுளப்படுவதென, நினக்குப் பல்லாண்டு செல்வதாக, யான் வேண்டியவிடத்துப்போக நின்று அடியை வலங்கொள்ளா நினதேனென, வாயில் பெறுமையிற பாணன் புலந்துகூறல.

வாலாறு. கொல்லாண்டிலங்கும்.

(௩௬)

விருந்தொடுசெல்லத் துணிந்தமைகூறல் என்பது.

வாயில்பெற்று பாணன் புலந்து நீங்க, யாவருக்கும் வாயினேராது வெகுணடுரைததலால், தழுவவேலபோல் மிளிர்ந்து முத்தம் பயக்கும் இவளுடைய கண்கள், விருந்தொடு வந்தானென்று உரை

க்குமளவிற்பண்டை நிறமாகிய கருங்குவளையது செவ்விபரந்த, என்னுமனையறக் கிழத்தியோவென இலலோர் தம்முடகறல்.

வரலாறு. மத்தக்கரியுரி.

(௬௭)

ஊடறணிவித்தல் என்பது.

விருந்தேற்றுக்கொண்ட தலைம்களுழைச்செனறு, நமமுடைய தோனறலைதனக்குத துணையாகக் கொண்டுவந்து தோனறலால், நினதுளத்துக் கவற்சியை யொழிந்தினி நம்மரசறகுக்குற்றேவல் செயவாயாகவெனத்; தோழி அவனை ஊடறணிவியாநிறறல்.

வரலாறு. கவலவகோள் பேய்ததொகை.

(௬௮)

அணைந்தவழியூடல் என்பது.

தோழியாலுடறணிவிககப்பட்டுப் பன்னியிடத்தாளாகிய தலைம்கள, நீசெய்கின்ற விதனை யறியில் நின் காதலிமார் நின்னை வெஞ் ளவா, அதுகிடக்க, யாம் மேனி முழுதும் சிறுவனால் உண்டாகக்கப் பட்ட பால்புலப்படுந் தன்மையையுடையேம், அதனமேல்யாமும் நீ செய்கின்ற இக்களத்தை வ்ருமபேம், அதனால் எங்குலைத்தொடா தொழி எங்கையை விடுவாயாக வெனத், தலைம்கன் தனனை யணைந்தவழி யூடல்.

வரலாறு. சேருன்றிகழுவயற.

(௬௯)

புனலாட்டுவித்தமை கூறிப்புலத்தல் என்பது.

அணைந்தவழியூடாகின்ற தலைம்களுட றீராகின்ற தலைம்களே. டிவர் செய்த பிழையெல்லாம் பொறுக்கலாம் பலருமறிய வொரு ததின்யப புனலாட்டுவித்து அதுசெய்யாதார்போல வென்மனையின கணிவாவந்து நிற்கின்ற வித்தெனக் குப்பொறுத்த லரிதெனத் தணிககத் தணியாது பரததையப புனலாட்டுவித்தமை கூறிப் புலத்தல்.

வரலாறு. செந்தார் நறுங்கொன்றை.

(௭௦)

கலவிகருதிப்புலத்தல் என்பது.

புனலாட்டு வித்தமைகூறிப்புலவாகின்ற தலைம்கள், ஊடறீர்க்கு துதலுந் தோளுமுதலாயினவற்றைத் தைவந்து வருடித் தலையளி செய்மரிகின்ற தலைம்களே டெமமுடைய சிறிய வில்லின்கண வந் தன்று நீயிர்செய்த தலையளி யெங்கட்கன்று வேண்டு துமாயினும் இன்று உமது திருவருள்ங்கட்கு நீயிர்வந்த வித்துணையு மமையும், வேறுநீயிர் தலையளி செய்வேண்டுவிதிலலையெனக், கலவிகருதிப் புலத்தல்.

வாலாறு. மின்னுன்னிய செஞ்சடை.

(சக)

மிருத்துரைத்துடல் என்பது.

கலவிகருதிப் புலவாகின்ற தலைமகள், புணர்தல் உறுநின்ற தலைமகனுட னீர்விழுவிய நாட்டு விழுவிய நல்லூர்விழுவிய குடியிலுள்ளீர், ஏம்போலவா ரிடத்திலவாறு புணர்தல் விருமபுதலுமகரு விழுவிய வல்லவென, மிகுத்துரைத்தூடல்.

வாலாறு. செழுமியமாளிசை

(சஉ)

ஊடனீடவாடியுரைத்தல் என்பது.

தணிககத தணிபாறு மிகுத்துரைத்துத் தலைமகன் மேன்மேலு மூடாநிற்ப, அனறம மலையிடத்துத் தன்னைபெய்து நற கோருபாய மினறி வருநதாநிற்ப, யானுய்யும் வண்ணந தனனினைமலர்க்கண்ணி னதினிய நோக்கத்தைத்தநருளி, யென்னைத் தன வயமாகிய நம் பெண்ணமுதமதுவன்று, இது நமமை வருநதுவதோர மாயமாமே, னத தன்னெஞ்சிறகியமபி யூடனீடத். தலைமகனவரடல்.

வாலாறு. திரிந்தேனுயகின்ற.

(சக)

துனியொழிந்துரைத்தல் என்பது.

ஊடனீடலால் தலைமகன் தாறறுவாயில் கண்ட தலைமகள், அன்று நகருன்றிடத்து மிககவிருளினகண்ணே அரிதிரண்டு யானை வேட்டரு செய்யு மதரகத்துத் தமது வேலே துணையாகவாதியல் பைப பொருந்திய வண்பை நமக்குத் தநதவாக்கின்று நாழுடம்ப டாது நிறகுமிநிலைமை யென்னுமெனத், துனியொழிந்தவனோடு புணரசிசிக் குடம்படாதுநிறதல்.

வாலாறு. இயன்மன்னு மன்புதந.

(சச)

புதல்வன்மேல்வைத்துப் புலவிதீர்தல் என்பது.

*துனியொழித்துக் கூழிப் பிரிந்தவழிப் பின்னும பரத்தை மாடடுப் பிரிந்தானென்றுகேட்டுப் புலநது வர்யின் மறுகக, வாயிற் தணினறு வினையாடுகின்றபுதல்வனை யெடுத்திணைத்துத் தம்பலமிட்டு முத்தவகொடுத்து அது வாயிலாககொண்டு தலைமகன் செலலாநிற்ப, அப்புதலவனை வாங்கி யணைத்துக்கொண்டு, அவன் வாயிற்றம்பலந தனமெயயிற் படுதலா னெலலார்க்கும் பொதுவாகிய தம்பலத்தைக் கொண்டு வந்தோ நீ யெம்மைக கொண்டாடுவது, அதுகிடக்க, இதனைநினைக்குத்தந்தவா. நியம்புவாயாகவென்ப, புதலவன்மேல் வைத்துத் தலைமகன் புலவிதீராநிறதல்.

வாலாறு. சுதிர்த்தநகைமன்னும.

(சடு)

கலவியிடத்துடல் என்பது.

புதலவனைவாயிலாகப் புககுபபுலவி தீர்த்ததுப் புணரலுற்ற தலைமகனைத் தலைமகனொரு காரணத்தால் வெகுண்டவன் மார்புகத்துதைப்ப, அவ்வெகுடல் தீரவேண்டி அவனவள காலேத்தன்றலைமேலேற்றுக்கொள்ள, அது குறையரசுவள புலந்தழாநின்றமையை யவ்விடத்துழையா நமமுடகூறல்.

வாலாறு. சிலைமலிவானுதல். (ச௬)

முன்னிகழ்வுணாத்துடநீர்த்தல் என்பது.

கலவியிடத் துடியதலைமகளுக்கு, யாங்கொடிய நெறியைச் சென்று சிறிய லூரின் கணமறைய நடபள்ளியினைச்செறிந்த மெல்லிய முலைகளென மார்பிடைவந்தடக்கத் தங்கிய சிறிய துயிறகுமரது கண்டிலம், அநனை நீ யுளளியுமறிதிபோவென, முன்னிகழ்வுரைத்துத் தலைமகனவளை யூடநீராநிற்றல்.

வாலாறு. ஆறா சடைமுடி. (ச௭)

பரத்தையைக்கண்டமை கூறிப்புலத்தல் என்பது.

முன்னிகழ்வுரைத் தூடநீர்த்தின் புற்புணரப்பட்ட தலைமகள், பிறர்க்கு நீயிவ்வாறினபொ செயதியெனதுகூற, நின்னைபெர்ழிய யான் வேறொருத்தியையும்றியேனென்ற தலைமகனுக்கு நினபரத்தை போகாநின்றவள் நமவாயிற்கணின்று தேருட்டி விளையாடிய புதல்வனைக்கண்டு நின்மகனென்றையுறந்து, தழுவ, நீ யையுறவேண்டா, அவன உனமதன, உறவு மெய்யாகிய உறவே, ராதும உனதிலலமே ாணடுவருவாயாகவென்று யான கூற, அதுகேட்கித் தானாணிப்போயினள், யானவளையறியேனாக, நீ மாயங் கூறவேணடுவதிலலையெனத், தான் பரத்தையைக் கண்டமைகூறிப் பின் னுமவெனெடுபுலத்தல்.

வாலாறு. ஐயுறவாய்நம். (ச௮)

ஊதியமெடுத்துரைத் தூடநீர்த்தல் என்பது.

பரத்தையைக்கண்டமை கூறிப்புலந்து வேறுபட்ட தலைமகளுக்கு, இத்தனமையனாயாவர்க்கு முதியமாகலின், அன்பானனறியருளாற பரத்தையாக்குந் தலைமகன் செய்யவேண்டுமனதே, புறப்பெண்டரைப்போலயாமவனோடு புலக்கற்பாலே மல்லேம, அவன் வருமபொழு தெதிர்தொழுதும், போம்பொழுது புறந்தொழுதும், புதல்வனைப் பயந்திருக்கையன்றோ நமக்குக் கடனாவதெனத், தோழி, தலைமகன தூதிய மெடுத்துரைத்தவளை யூடநீர்த்தவனோடு பொருந்தச் செய்யாநிற்றல்.

வாலாறு. காரணி கற்பகம். (ச௯)

கற்பொழுக்கவியன் முற்றும்.

பொருளதிகாரம் முற்றும்.

நான்காவது.
யாப்பதிசாரம்.

உறுப்பியல்.

• உற்சிதப்புப்பாயிரம்.

எலரந்தாமாக விருக்கும்பொருளெது
வதனடிமலாதொழு தறைகுவன்யாப்பே.

என்பது,

பிருத்விமுதலிய வைம்பெரும் பூதங்களு மவற்றுட்டோன்
றிய சராசரங்களுமாக விருக்குமபொரு ளெதுவோ அப்பொருளி
னடியாகிய மலரை வணங்கி யாபபிலககணததைக்கூறுவேனெனக

மநடினகுற்றனயாநனது மமரற்றமுதது
நடைபெறுநேரசை நால்வகையானே.

என்பது,

• நெட்டெழுத்துத் தனித்தம், குறநெழுத்துத் தனித்தம், நெ
ட்டெழுத் தொற்றிததும், குற்றெழுத் தொற்றிததும் வருவது
நேரசை.

வாலாறு. பேரதுசாந்தம பொற்பவேந்தி
யாதிநாதற் சேர்வோர்
சோதிவானன் துன்னுவோரே. (க)

குறிவிணைகுறினெடி றனித்துமொற்றடுத்து .
நெறிமையினுன் காய்வருதியாயசையே.

என்பது,

குறிவிணைந்து தனித்தம், குறினெடிவிணைந்து தனித்தம்,
குறிவிணைந தொற்றிததும், குறினெடி விணைநதொற்றிததும்,
வருவது நிரையசை.

வாலாறு. அணிவிழ லசோகமர்ந் தருணெறி நடாத்திய
மணிதிக் ழுவரோளி வரதனைப்
பணிபவர் பவநனி பரிசுறுப்பவரே. (உ)

நேர் நேர் தேமா நிரைநோபுளிமா
நிரை நிரை கருவிளம் நேர் நிரை கூவிள
மாகுநாற் சீரு மகவற்குரிய.

என்பது,

நேரசையும் நேரசையும் கூடினால் தேமா
நிரையசையும் நேரசையும் கூடினால் புளிமா
நிரையசையும் நிரையசையும் கூடினால் கருவிளம்
நேரசையும் நிரையசையும் கூடினால் கூவிளம்.

ஆகிய நான்குசீரும் ஆசிரியப்பாவிற்குரியன.

வரலாறு. குன்றககுறவன் காதன் மடமகள்
வரையர மகளினைப் புளையுஞ்சாயல
ளைய னரும்பிய முலையன்
செய்ய வாயினள மார்பினன் சுணங்கே. (ந)

சரசைநாற்சீ ரீற்றினுநேரசை
விளைந்துகாயெனவரல வெணபாக்குரிய.

என்பது,

இரண்டசையானாகிய நாற்சீரின திறுதியினும் நேரசையடைந்
து, தேமாங்காய், புளிமாங்காய், கருவிளங்காய், கூவிளங்காயென
மூன்றசையான் வருகிற நான்குசீரும், வெணபாவிற்குரியன.

வரலாறு. யாதானு நாடாமா லாராமா லென்னொருவன்
சாநதுணையுங் கலலாதவாறு. (ச)

நிரையசையடைந்து கனியெனநேர்வது
வஞ்சிக்குரியவாம வழுத்துங்கலே.

என்பது,

இரண்டசையானாகிய நான்குசீரின திறுதியினும் நிரையசை
யடைந்து தேமாங்கனி, புளிமாங்கனி, கருவிளங்கனி, கூவிளங்க
னி யென மூன்றசையான் வருகிற நான்குசீரும் வஞ்சிப்பாவிற்கு
ரியன.

வரலாறு. பூந்தாமரைப் போதலமரத்
தேம்புனவிடை மீனறிநிதரும்
வளவயலிடைக் களவயின்மகிழ்

வினைக்கம்பலை மனைச்சிலம்பவும்
மனைச்சிலம்பிய மணமுரசேரவி
வயற்கம்பலைக் கயலாரப்பவும், நாளு,
மகிழுகிழ்து உங்கூரன்.

புகழ்த லாளுப பெருவணமையனே. (௫)

தண்ணிமுறண்பூ நறும்பூநறுநிழல்
புணாந்துவருவது பொதுச்சீராகும்.

என்பது,

தண்ணிமுலடைநது, தேமாநதண்ணிழல், புளிமாந் தண்ணிழ
ல், கருவிளநதண்ணிழல், கூவிளநதண்ணிழல எனவும், தண பூவ
டைந்து, தேமாநதண பூ, புளிமாந்தண பூ, கருவிளந்தண பூ, கூவி
ளந்தண பூ எனவும், நறும் பூ வடைந்து தேமாநதண பூ, புளிமாந
தும் பூ, கருவிளநதண பூ, கூவிளநதும் பூ எனவும், நறுநிழலடைந்து
தேமாநறுநிழல், புளிமாநறுநிழல், கருவிளநறுநிழல், கூவிளநறுநிழல்
எனவும் நான்கசையான்வருகிற பதினாறுசீரும் பொதுச சீராகுநி
யன.

வாலாறு. அள்ளற்பள்ளத் தகன்சோணட்டு.

வேங்கைவாயின வியனகுன்றாரன. (௬)

ஓரசைநின்றுஞ் சீராகும்மே.

என்பது,

நேரசைதணித்துநின்று நாள் எனவும், கிரையசை தணிதது
நின்று மலர் எனவும், சீராகும்.

வாலாறு. பாலொடு தேனகலந்தற் றேபணிமொழி

வாலெயிறூறிய நீர், நாள,
நன்றிவாரிற் கயவாதிருவுடையர்
நெஞ்சத்தவலமிலர், மலர்.

(௭)

காய்முன்னேரே வெண்சீர்வெண்டனே
மாமுன்னிளையும விளமுன்னேரு
மியற்சீர்வெண்டனே யென்மனாற்புலவர்.

என்பது,

காய்முன்னேர்வருவது வெண்சீர்வெண்டனே

வாலாறு. யாதானு நாடாமாலுராமாலென்னெருவன்
சாந்துணையுங் கல்லாதவாறு.
மாமுன்னினாயும் விளமுன்னேரு
மியறசேர்வெண்டளே.

வாலாறு. பாலொடு தேன்கலந்தற்றேபனிமொழி
வாலெயிறுறியநீர்.

(அ)

மாமுன்னோ நேரொன்றியவகவற்
றையாமவிள முன்னினா நிராயொன்றிய
வகவற்றளே யாமாயுங்காலே.

என்பது,

மாமுன்னேர்வருவது நேரொன்றிய வகவற்றளே.

வாலாறு. பேரதுசாந்தம் பொற்பவேந்தி
யாதிநாதற்சேர்வோர்
சோதிவானந் தன்னுவோரே.
விளமுன்னினாவருவது நிராயொன்றியவகவற்றளே
வாலாறு. அண்சிமிழல சோகமந்தருணெறி நடாத்திய
மணிதிகழவி ரொளிவரதனைப்
பணிபவர்பவநனி பரிசுறுப்பவரே.

(ஆ)

கனிமுன்னேரொன்று தவஞ்சித்தளை
யொன்றியதளை நிராவரினாகும்மே.

என்பது,

கனிக்குமுன்னேர்வருவது ஒன்றி தவஞ்சித்தளை, நிராவருவது
ஒன்றியவஞ்சித்தளை.

வாலாறு, பூந்தாமரைப் பேரதலமரத்
தேம்புனவிடை மீன்றிரிதரும்
வளவயலிடைக் களவயினமகிழ்.

(க)

காய்முன்னினாவரிற் கவித்தளையாகும்.

என்பது,

காய்க்குமுன்னர் நிராவருவது கவித்தளை

வரலாறு.

செல்வப்போர்க்கதக் கண்ணன்செயிர்த்தெறிநத சினவாளி
முல்லைத்தார மறமன்னர் முடித்தலையெழுருககிப்போ
மெல்லநீர்வியன்கொண் மூவிடைநுழையு மதியம்போன்
மல்லலோங்கெழில் யானைமருமபாய்ந தொளித்ததே. (கக)

பொதுச்சோப்பூக் கர்யாகுநிழல்கனி
யாகுமென்மனா ரறிந்திசினோ.

என்பது,

பூவிற்குமுன்னர் நேரரசவரின் வெண்சீர்வெண்டளை-நிரைய
சைவரிற்கவித்தளை - நிழலிற்குமுன்னர் - நிரையசை வரினொன்றி
ய வஞ்சித்தளை நேரரசவரினொன்றாதவஞ்சித்தளையாகும். (கஉ)

அகவற்சீரற் றுகுமோரசைச்சீர்.

என்பது,

நான்முன்னர் நேரரசவரின், நேரொன்றிய வகவற்றளை, நிரை
யசைவரின் இயறசோவெண்டளை, மலாமுன்னர் நிரையசைவரின்,
நிரையொன்றிய வகவற்றளை, நேரரசவரின் இயறசீர் வெண்டளை
யாகும்.

வரலாறு. வந்துழிககாண்க.

(கங)

இருசீரான்வரல் குறளடியெனலே.

என்பது,

அடிகடோறும் இரண்டுசீராகவருவது குறளடியாகும்.

வரலாறு. திரைத்தசாலிகை நிரைத்தபோனிரந்
திரைப்பதேன்களே விரைக்கொணமாலையாய், (கச)

முச்சீரான் முடிவதுசிந்தடியே

என்பது,

அடிகடோறு மூன்று சீராகவருவது சிந்தடியாகும்,

வரலாறு. இருதுவேற்றுமை யின்மையாற்
சுருதிமேற்றுறக்கத்தினோ
டரிது வேற்றுமையாகவே
கருது வேற்றடக்கையினாய்.

நாற்சீரான்வர ளளவடியாகும்.

என்பது,

அழகடோறு நான்குசீராகவருவது ளளவடியாகும்.

வரலாறு. உலகெலாமுணர்ந தோதற்கரியவ
னிலவுலாவிய நீமலிவேணிய
னலகில் சோதியனம்பலத்தாடுவான்
மலாசிலம்படி வாழ்த்திவணங்குவாம். (கசு)

ஐஞ்சீரான்வரு வதுநெடிலடியே.

என்பது,

அழகடோறுமைநது சீராகவருவது, நெடிலடியாகும்.

வரலாறு. ஒழுகு தீமபுனற்சிறைசெய் மோதையமுழுநர்
குழுவின் சுமையுமுழுகுதிபர் குரவையினர்ப்புங்
கழனிவாழகெனவான் முனைவித்து காகலிப்பு
மழைமுழுகுகொடுமாறுகொண்டொலித்தனமாதோ.

அறுசீர்முதலை யிருசீரழகடை
யாகவருவது கழிநெடிலாகும்.

என்பது,

ஆறுசீர் முதலாகப்பதின் சீரிறுதியாகவருவது, கழிநெடிலடி
யாகும்.

வரலாறு.

பூவாய் நெடுங்கோட்டுறுபசுந்தேன கை கான்முடங்குபொறியிலிதன்
னாவாயொழுகிறதெனவுலக மளந்தமாலு நான்முகனுங்
காவாயென நின்றேததெடுப்பதானே வநதென கரதலத்தின்
மேவாவமர்நத மாமணியைத்தொழுது வினைக்குவிடைகொடுப்பாம்.
பிறவும்வந்துழிக்காண்க. (கஅ)

வெள்ளைக்கிரண்டடி சிறுமையாகும்.

என்பது,

வெண்பாவிற்கு இரண்டடி சிறுமையாகும்.

வரலாறு. புறங்குன்றி கண்டணையரேனுமகங்குன்றி
ரியருடைத்து. (கக)

அகவற்கொருமூன் றடிசிறுமையே.

என்பது,

ஆசிரியப்பாவிற்கு மூன்றடி சிறுமையாகும்.

வாலாறு. போதுசாநதம பொறபவேந்தி
யாதநாதா சோவோரா
சோதிவானந துன்னுவோரே.

(௨௦)

வஞ்சிப்பாவு மவற்றோற்றே.

என்பது,

வஞ்சிப்பாவிற்கும் மூன்றடிசிறுமையாகும்.

வாலாறு. செங்கண்மேதி கரும்புழக்கி
யங்கணிலை தலாருந்திப
பொழிறகாஞ்சி நிழற்றுயிலுஞ், செழுநீர்,
நலவயறகழனிபூரன்
புழதலாருப பெருவணமையனே

(௨௧)

கலிப்பாவிற்கொரு நாலடிசிறுமை
யாகுமெனமனா ரறிந்திசினோரே.

என்பது,

கலிப்பாவிற்கு நான்கடி சிறுமையாகும்.

வாலாறு.

செல்வப போக்கதக்கண்ணன செயிர்த்தெறிந்தசினவாளி
முலலைத்தார மறமனனார் முடிததலையை முருக்கிப்போ
யெலலை நீர்வியன்கொண மூவிடைறுழையு மதியம்போன
மல்லலோங்கெழில யானைமருமமபாயந் தொளித்ததே. (௨௨)

பெருமையுரைப்போன் பெற்றித்தாகும்.

என்பது,

நான்கு பாவிற்கும்பெருமை கவி கூறுவோனறிவினளவேயாம்.
வாலாறு. வந்துழிக்காண்க.

(௨௩)

அடிதொறுமுத லெழுத்தனைந்து வரலடி
மோனையென்மனா முழுதுணர்ந்தோரே.

என்பது,

அடிதோறு முதலெழுத்தொன்றிவருவது, அடிமோனைத் தொடையாகும்.

வாலாறு. மாவும் புள்ளும் வதிவயிற்படா
மாரீர்விரிந்தபூவுங்கும்ப
மாலேதொடுத்த கோதையுங்கமழ
மாலேவந்தவாடை
மாயோளின்னுயிர்ப் புறத்திறுத்தற்றே. (௨௪)

இறுதியசையெழுத் தேனுமொன்றுவ
தடியியைபாமென் வறையப்படுமே.

என்பது,

இறுதி அசையேனும் எழுத்தேனும் ஒன்றிவருவது அடியியை புத்தொடையாகும்.

வாலாறு. இன்னகைத் துவர்வாய்க் கிளவியுமணங்கே
நன்மாமேனிச சுணங்குமா ரணங்கே
யாடமைத்தோளி யூடலுமணங்கே
யரிமதர்மழைக்கணு மணங்கே
திருதுதறபொறித்த திலகமுமணங்கே. (௨௫)

இரண்டாமெழுத்தொன்றுவதெதுக்கையே.

என்பது,

அடிதோறும இரண்டாமெழுத் தொன்றிவருவது அடி யெது கைத் தொடையாகும்.

வாலாறு. காலாழகளினரி யடுங்கண்ணஞ்சா
வேலாண்முகத்த களிறு. (௨௬)

முரணத்தொடுப்பது முரண்டொடையாகும்.

என்பது,

அடிதோறுந் தம்முண் மறுதலைப்படத் தொடுப்பது அடி முர ண்டொடையாகும்.

வாலாறு. இருள்பரந்தன்னமா நீர்மருங்கி
 ணிலவுகுவித்தன்ன வெண்மணலொருசிறை
 இரும்பினன்ன கருங்கோடடுப்புன்னை
 பொன்னின்ன துண்டா திறைக்குஞ்
 சிறுகுடிப்பரதவா மடமகள்
 பெருமதர் மழைக்கணு முண்டயவாலணங்கே. (உஎ)

அளபெடுத் தொன்றுவ தளபெடைத் தொடையே.

என்பது.

அடிதொது மளபெடுததுவருவது அடியளபெடைத் தொடை
 யாகும்.

வாலாறு. ஒத்தல் வேண்டுமொளி மாழ்க்குஞ் செய்வினை
 யாஅது மென்னுமவர். (உஅ)

அந்தமுதலாத் தொடுப்பதந்தாதி.

என்பது.

இறுதி மெழுததேனும் அசையேனும் சீரோனும் அடியேனும்
 மறநேரடி முதலில் வருவது அநதாதித்தொடையாகும்.

வாலாறு. உலகுடன் விளக்கு மொளிதிக முவாமதி
 மதிநலனளிகும வளங்கெழுமுகுடை
 முசுடைநீழ்ந் பொறபுடையாதன
 மாதனத்திருநத திருந்தொளியறிவ்னை
 யறிவுசேருளள மோடருந்தவமபுரிந்து
 துன்னிடமர்ந்த தென்ப
 பன்னருஞ்சிறப்பின விணமிசையுலகே. (உக)

ஓடிமுழுதுமொரு சொல்லேவரத்
 தொடுப்பதிரட்டைத் தொடையெனப்படுமே.

என்பது.

ஓடிமுழுவதும் ஒருசொல்லே வருவது இரட்டைத் தொடை
 யாகும்.

வாலாறு. ஒக்குமே யொக்குமே யொக்குமே யொக்கும்
 விளக்கினுட் சீறெரி யொக்குமே யொக்கு
 குளக்கொட்டிப் பூவினிறம். (உ௦)

செந்தொடை யொவ்வா, நதிதத்தனவாகும்.

என்பது,

மோனைமுதலியன பிறவு ம ஒவ்வாது வருவது செந்தொடையாகும்.

வாலாறு புத்தவேங்கை வியன சினையேறி
மயிலினமகவுநாட
னன்னுதற்கொடிசுசிமனத்தக்கதோனே. (௩௧)

இணையிருசீர் மிசை யெய்துவதாகும்.

என்பது,

முதலிரு மொக்கண்ணு மோனை முதலியவைவரும் வருவது இணைத் தொடையாகும்.

வாலாறு.

அணிமல ரசோகின் தனிரவநங் கவற்றி, இணைமோனை
மொய்த்துடன் நவமு முயிலே பொழிலே, இணையியைபு
பொன்னின் அன்ன பொறிசுணங் கேந்தி, இணையதுகை
சேறடிப் பேரகல அலகு லொல்குபு, இணைமுரண் .
தாஅட டாஅ மலரமல ருழகசி, இணையபு (௩௨)

பொழிப்பிடையிட்டிப் போதுவதென்ப.

என்பது,

முதற்சீர்க் கண்ணும் முதலுரு மொக்கண்ணும் மோனைமுதலாயின ஐந்தும வருவது பொழிப்புத்தொடையாகும்.

வாலாறு.

அரிக்குரற் கிண்கிணி அற்றுஞ் சேடி, பொழிப்புமோனை
மறறத நயலே முதலுரடி மணலே, பொழிப்பிடைபு
பன்னரும் கோங்கி னன்னலங் கவற்றி, பொழிப்பெதுகை
சுருங்கிய நுச்சிற் பெருகடா தாகங், பொழிப்புமுரண்
பூக குவளைப்போ ஒதருகதி, பொழிப்பளபு. (௩௩)

இருசீரிடையிட்டா தியுமந்தமு

மொன்றினொரு உவென்றுரைத்தினோ.

என்பது,

நடுவிருசீர்க்கண்ணுமின்றி முதற்சீர்க்கண்ணும் ஈற்றுச் சீர்க்கண்ணும் மோனைமுதலாயின ஐந்து வருவது ஒருஉத்தொடை.

வரலாறு.

அம்பொற் கொடிஞ்சி நெடுந்தேர் அகற்றி, ஒருஉமோனை
நிழலே யினியக நயவதுகடலே, ஒருஉவியைபு
அன்னம் பயிலிய தாமரை அனை, ஒருஉவெதுகை
குவிந்து சுணங் கருமிய கொங்கை விரிந்து, ஒருஉமுரண
காடியச செநநெல கறித்துப் போலும், ஒருஉவளபு, (௬௪)

இறுதிச் சீரொழித்தெல்லாந் தொடுப்பது
கூழையென்மனா குறிப்புணர்ந்தோரோ.

என்பது,

சுற்றுச் சீர்க்கணின்றி ஒழிந்தமுன்று சீர்க்கண்ணு மோனைமு
தலாயின் ஐந்தும் வருவது கூழைத்தொடை.

வரலாறு.

அகன்ற அல்குல் அநதுன் மருங்குல், கூழைமோனை
மாதா நகிலே வலலேயியலே, கூழையிபைபு
நன்னிற மென்முலை மின்னிடை வருத்தி, கூழையெதுகை
சிறிய பெரிய மருமலாக கோதை, கூழைமுரண்
மாஅத் தாஅன் மோலுட டெருமை, கூழையிபு. (௬௫)

முதலயற்சீரொழித தேனையசீரெலா
மிடையததொடுப்பது மேற்கதுவாயே.

என்பது,

முதலயற் சீர்க்கணின்றி ஒழிந்த முன்று சீர்க்கண்ணு மோனை
மகலாயின் ஐந்நம் வருவது மேற்கதுவாய்தொடை.

வரலாறு.

அருமபய மகாங்கை அவ்வனை அமைத்தோள், மேற்கதுவாய்மோனை
விலலே நுதலே வேற்கண் கயலே, மேற்கது வாயியைபு
என்னையும் இடுக்கண் துன்றவித நினைடை, மேற்கதுவாயெதுகை
வெள்வளைத தோளுஞ் சேயரிக கருங்கணும், மேற்கதுவாய் முரண
தேளமுனலிடைச சேளபாஅல், மேற்கதுவாயபு. (௬௬)

சுற்றயற்சீரொழித் தெல்லாமதொடுப்பது
கீழ்க்கதுவாயின் கீழமைந்தாகுட.

என்பது,

சுற்றயற் சீர்க்கணின்றி ஒழிந்தமுன்று சீர்க்கண்ணு மோனைமு
தலாயின் ஐந்தும் வருவது கீழ்க்கதுவாய்த்தொடை.

வாலாறு.

அவிமதி அனைய திருநுதல் அரிவை, கீழ்க்கதுவாய் மோனை
பல்லை தளவம பாலே சொல்லே, கீழ்க்கதுவாயியைபு.
அன்ன மென்பெடை போலப் பன்மலர், கீழ்க்கதுவாய் யெதனை
இருக்கையு நிலையு மேந்தெழி லியக்கமும், கீழ்க்கதுவாய்முரண
மீஇனா அரந்துகளுகு சீஇரா, கீழ்க்கது வாயளபு. (௩௭)

முழுவ துமியைவது முற்றெனப்படுமே.

என்பது,

நாற்சீர்க்கண்ணும மோனைமுதலாயின ஐந்தும் வருவது முற்
றுத்தொடை.

வாலாறு.

அயில்வேல் அனுசுக் அம்பலத்து அமாந்த, முற்றுமோனை
புயலே குழலே மயிலே யியலே, முற்றியைபு
கண்ணியம் புன்னை யின்னிழறுன்னிய, முற்றெதனை
துவாவாயத் தீஞ்சொலு முவந்தெனை முனியா, முற்றுமுரண்
ஏள ராஅ னீஇ ருஉரன், முற்றளபு. (௩௮)

உறுப்பியன்முற்றும்.

இரண்டாவது,

செய்யுளியல்.

வெண்பாவளவடி வேண்டப்படுமே.

என்பது.

வெண்பாவெல்லாம் ஓரடி நாற்சீரான் வரப்பெறும்.

வாலாறு. நுனிக்கொம்பரேறினா ரஃதிறந்துககி
னுயிர்க்கிதுதியாகிவீடும. (௩)

அவறதுள்,

உரத்தெழு செப்பலோசையைத்தழுங்
யிரண்டடியாயிற்றடி முச்சீரா
யொருவிகற்பாணு மிருவிகற்பாணும்
வருவதுகுறள் வெண்பாவெனப்படுமே.

என்பது,

முற்கூறியவற்றுள் குறள்வெண்பா உரத்தினின்றெழுக்கின்ற செப்பலோசையைத்தழுவி இரண்டடியாய் ஈற்றடி மூச்சோய் ஒரு விகற்பானும் இருவிகற்பானும் வருவது.

வாலாறு. கற்றதலைய பயனென் கொல்வாலறிவ
னற்றொடொழா அனெனின், ஒருவிகற்பு
யாதானு நாடாமா லுராமா லென்னொருவன்
சாந்துணையுங் கலவாதவாறு, இருவிகற்பு. (உ)

இடையிற்றனிச் சொற்பெற்றிருகுறளா
யொருவிகற்பானு மிருவிகற்பானும்
வருவது நேரிசைவெண்பாவாகும்.

• என்பது,

ஐரண்முகுறள் வெண்பாவாக நடுவிறறனிச் சொற்பெற்று ஒரு விகற்பானும் இருவிகற்பானும் வருவது நேரிசை வெண்பாவாகும்.

வாலாறு. திருமுடியிற் கண்ணியுமாலையும் பாம்பு
திருமரபிலாரமும் பாம்பு, பெருமான்,
திருவனையிற் கடடிய கசையுமபாம்பு
பொருபுயத்திற் கங்கனமுமபாம்பு, ஒருவிகற்பு,
நீலமணிமிடற்றனீண்ட சடைமுடிய
னூலணிநத மார்பனுதல் விழியன், நேருலுடைபன்,
கைம்மானமறியன் கனன்மழுவன் கச்சாலை
யெம்மானிமை யோர்க்கிறை, இருவிகற்பு. (ங)

தனிச்சொலின்றி யொருவிகற்பானும்
தனிச்சொலின்றி யிருவிகற்பானும்
தனிச்சொலின்றிப் பலவிகற்பானும்
தனிச்சொற்பெற்றுப் பலவிகற்பானும்
தனிச்சொன் மூன்றாமடியிற்றழவி
யிருவிகற்பானும் வருவதினனிசையே.

• என்பது,

தனிச்சொலின்றி யொருவிகற்பானும், தனிச்சொலின்றி யிரு விகற்பானும், தனிச்சொலின்றிப் பலவிகற்பானும், தனிச்சொற் பெ ற்றுப் பலவிகற்பானும், தனிச்சொல் மூன்றாமடியிற் பெற்றுவருவது இன்னிசை வெண்பாவாகும்.

வாலாறு. துகடாபெருஞ்செல்வர் தோன்றியக்காற் றெட்டுப்
பகடுகடந்தகூழ பல்லாரோடுண்க
வகுறயார்மாட்டு நில்லாது செல்வஞ்
சகடக்கால்போலவரும, ஒருவிகற்பு
உவாநிலத்திற்பிறந்த வுப்பிணச்சான்றோர் .
வ்ளேநிலத்தி னெல்லின் விழுமிதாக் கொள்வர்
கடைநிலத்தோராயினுங் கறறுணர்ந் தோணாத்
தலைநிலத்துள் வைக்கப்படும, பலவிகற்பு
பிறவும் வந்துழிககாண்க. (ச)

அடியடிதோறுந் தனிச்சொற்பெற்று
வருவதுமதனியல்பாமென மொழிப.

என்பது,

அடிகடோறுந்தனிச்சொற்பெற்று வருவது இன்னிசைவெண்பா.

வாலாறு. மழையின்றி மாநிலததார்க்கில்லை, மழையும்,
தவமிலானில் வழியில்லை, தவமும்,
அரசிலானில்வழியில்லை, அரசனும்,
இலவாழ்வா னில்வழியில். (ரு)

நேரிசைபோல விரண்டாமடியிற்
றனிச்சொற்பெற்றொரு விகற்பத்தானுந்
தனிச்சொற்பெற்றிரு விகற்பத்தானு
மூன்றடியாக முடிவதுநேரிசைச்
சிந்தியலென்மனா தெளிந்திசினோரே.

என்பது,

நேரிசைவெண்பாவைப்போல இரண்டாமடியிற் றனிச்சொற்
பெற்று மூன்றடியாக ஒருவிகற்பானும் இருவிகற்பானும் வருவது
நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பாவாகும். .

வாலாறு. அறிந்தானையேற்றி யறிவாங்கறிந்து
சிறந்தார்க்குச் செவ்வனுரைப்பச், சிறந்தார்
சிறந்தமையாராய்ந்து கொண்டு, ஒருவிகற்பு,
நற்கொற்றவாயி னறங்குலனைத் தார்கொண்டு
சூற்றும்வண்டாரப்பப் புடைத்தாளே, பொற்றேரான்
பாலை நலவரயின்மகள், இருவிகற்பு. (சு)

இன்னிசைபோலத் தனிச்சொலின்றி
யொருவிகற்பானும் பலவிகற்பானும்
வருவதுஇன்னிசைச் சிந்தியலாகும்.

என்பது,

இன்னிசை வெண்பாவைப்போலத் தனிச்சொலின் றி மூன்ற
டியாக ஒருவிகற்பானும் பலவிகற்பானும் வருவது இன்னிசை
தியல்வெண்பாவாகும்.

வரலாறு. நறுநீல நெய்தலுங் கொட்டியும் தீணழிப்
பிறநாட்டிப் பெண்டிர் முடிநாறும்பாரி
லறநாட்டுப்பெண்டிரடி, ஒருவிகற்பு,
சுனாயாமழவமமி மிதப்பவரையனைய
யானைக்கு நீதது முயற்குநிலையென்ப
கானகநாடன்களை, பலவிகற்பு. (எ)

இருகுறள்சுவலை பொருவிகற்பாகும்.

என்பது,

இரண்டிசை வெண்பாவாக ஒருவிகற்பொடு வருவது சுவலை
வெண்பாவாகும்.

வரலாறு. திருமுடியிற் கண்ணியமாலையும்பாம்பு
திருமார்பிலாரமுட பாரம்பு
திருவரையிற கட்டிய கச்சையும்பாம்பு
பொருடியுத்திற கவகணமுமபாரம்பு. (அ)

பாதம்பலவரிற் பஃறொடையாகும்.

என்பது.

நான்கடிக்குமேல் ஏழடியிறுதியாகவருவது பஃறொடையெண்
பாவாகும்.

வரலாறு. செற்றுக்காளிலஞ் செருவென்ற வேல்வேந்தன்
கூறறுறழ்மொய்மயிறபகழி பொருகயல்
தோற்றநதொழில்வடிவு தமமுற்றடுமாறும்
வேற்றுமையினறியே பொததன்னமாவேட
நாற்றுநகா லாட்டியர்கண். (க)

அடிவரையின்றித் தனிச்சொற்பெற்றும்
பெறுதும்வருவது கவிவெண்பாவே.

என்பது,

எண்ணிறந்த வடிகளையுடைய தனிச்சொற்பெற்றும் பெ
றுதும் வருவது கவிவெண்பாவாகும்.

வாலாறு. வந்தழிக்காண்க.

(40)

நோநாணிரை மலர்தே மாக்காசு
புளிமாப்பிறப் பெணப்புகைப்படுமே.

என்பது,

நேரசையிறின் நாளெனவும், நிரையசையிறின் மலரெனவும்,
தேமாவிறின் காசெனவும், புளிமாவிறின் பிறப்பெனவும் பெயர்பெ
றும்.

வாலாறு. பாலொடு தேன்கலந்தற் நேபனிமொழி
வாலெயிறுறிய நீர், நாள,
கற்றதனலாய பயனென்கொல்வாலறிவ
னற்றொடர்ழா அரொணின், மலர்,
தோன்றிறபுகழொடு தோனறுகவஃறிலார்
தோன்றலிற நேனருமை நன்று, காசு,
அகரமுதலவெழுத தெலலாமாதி
பகவனமுதறநே யுலகு, பிறப்பு.

(கக)

செப்பலோசையிற் சிறக்கும்வெண்பாவே.

என்பது,

வெண்பாச செப்பலோசையைப்பெறும்.

(கஉ)

அதுதான்,

ஏந்திசை தூங்கிசையொழுகிசை யெனவொரு
மூன்றுவகைப்படு மொழியுங்காலே.

என்பது,

அச்செப்பலோசை ஏந்திசைச செப்பலெனவும், தூங்கிசைச்
செப்பலெனவும், ஒழுகிசைச செப்பலெனவும் மூன்றுவகைப்படும்.

வெண்சீர்வெண்டனையான் வரும்பாவே
ஏந்திசைச் செப்பலென்மனா புலவர்.

என்பது,

வெண்சீர் வெண்டனையான் வருஞ்செய்யுள் ஏந்திசைச் செப்ப
லோசையாகும்

வரலாறு. யாதானு நாடாமா லூராமாலென்னெருவன்
சாந்தனையுங் கல்லாதவாறு. (கச)

இயற்சீர்வெண்டனையான் வருமபாவே
தூங்கிசையாமெனச் சொல்லப்படுமே.

என்பது,

இயற்சீர்வெண்டனையான் வருஞ்செய்யுள் தூங்கிசைச் செப்
பலோசையாகும்.

வரலாறு பாலொடுதேன் கலந்தறே பனிமொழி
வாலெய்தூறியநீர். (கரு)

வெண்சீரியற்சீர் விரவியொழுருவ
தொழுகிசையெனமனஞ்ஞாந்தி சிடுனோ.

என்பது,

வெண்சீர் வெண்டனையும் இயற்சீர் வெண்டனையும் விரவிவ
ருஞ்செய்யுள் ஒழுகிசைச் செப்பலோசையாகும்.

வரலாறு. கற்றதனாலாய பயனென்கொல்வாலறிவ
னறருடொழா அரெனின். (கசு)

இரண்டடியாய் யீற்றடிசீர்குறைநவுஞ்
செந்துறைப்பாட்டிற் சிதைநதுவருநவுஞ்
சுந்தழிகுறநூர் தாழிசைக்குறளே.

என்பது,

இரண்டடியாய் முதலடியளவிற்கு இறுதியடியொரு சீரோன
ஞ்சிலசீரோனுங் குறைநது வருவனவும் செந்துறைப்பாவிற சிதைந
துவருவனவும் குறள் வெண்பாவினோசை கெட்டுவருவனவும் குறட்
டாழிசையாகும்.

வரலாறு.

நண்ணுவாவீனையை நாடொறு நற்றவர்க் காசாய ஞானநற்
கண்ணினுழியை யடைவார்கள் கற்றவரோ, ஈற்றடிக்குறைவு
பிணடியினீழற பெருமான பிடர்த்தலை [தைவு
மண்டிலந்தோன்று மால்வாழியன்னாய், குறட் செந்துறைச்சி
வண்டார் பூங்கோதை வரிவளைககைத் திருநுதலாள்
பண்டைய எல்லன்படி, குறள் வெண்பாவீற் சிதைவு. (கஎ)

தம்முள்ளவொத்த எவடியிரண்டாய்
விழுமியபொருளு மொழுகியவோசையு
மாய்வால்குறள்வெண செந்துறையாகும்.

என்பது,

தம்முள்ளவொத்த நாறசீரடி யிரண்டாய் விழுமிய பொருளும்
ஒழுகிய வோசையுமாய் வருவது குறள்வெண செந்துறை யாகும்.

வாலாறு. கொணறை வேய்நத செல்வ னடியிணை
யென்றுமேத்தித் தொழு வோமியாமே. (௧௮)

மூன்றடி யாயீற்றடி முச்சீராய்
வருநவுமொரு பொருண்மேன் மூன்றடுக்கி
வருநவும் வெள்ளொத தாழிசையாகும்.

என்பது,

மூன்றடியாய் ஈற்றடி முச்சீராகவருவனவும் ஒரு பொருண்
மேன் மூன்றடுக்கிவருவனவும் வெண்டாழிசையாகும்.

வாலாறு. நண்பிதெனறு தியசொல்லார
முனபுதின்று முனிவுசெய்யார
அனபுவேண்டிபவா. ஈற்றடிமுச்சீர்
அனனாயறங்கொனலங்கிளர் சேட்சென்னி
பொன்னாளுடை புறம்போல நலங்கவாநது
துன்னாறுற்றநதுவிடல்.
வையறங்கொனலங்கிளா சேட்சென்னி
கூடாருடைபுறம்போல நலங்கவாநது
நீடான்றுற்றநதுவிடல்.
பாவாயறங்கொனலங்கிளா சேட்சென்னி
மேவாருடைபுறம்போல நலங்கவாநது
காவான்றுற்றநதுவிடல். ஒரு பொருண்மேன் மூன்
ரடுக்கு. (௧௯)

மூன்றடிமுதலாயேழடி காரும்வந்
தீற்றடிசிற்கில சீர்தபிற்பினும்
வேற்றொவிவிரவினும் வெண்டுறையாகும்

என்பது,

மூன்றடிமுதல் ஏழடியிறுதியாகவுமவந்து சிலசீர் ஈற்றடியிற்
குறைந்துவரினும் வேற்றொவிவிரவினும் வெண்டுறையாகும்.

வரலாறு

தாளாளரல்லாதார் தாம்பல ராயககாலென்னுமென்னும்
யாளியைக்கண்டஞ்சி யாணையதன்கோடி ரண்டும்
பீனீபோறசாயந்து விடும்பிவிறறியாங்கே, பிறவும்வருதுழிக்காண்க.

அளவடியாய் நான்கடி மூன்றடியா
யடியடிதோறும் தனிச்சொற்பெற்று
வருவதுவெளி விருத்தம மாகுமமே.

என்பது,

நாற்சேரடி நான்கடியேனும் மூன்றடியேனும் வருது அடிக
டோறும் தனிச்சொற்பெற்று வருவது வெளிவிருத்தமாகும்.

வரலாறு.

ஆவாவென்றேயஞ்சின ராழ்ந்தாரொருசாரார்
கூ கூவென்றே கூவிளிகொண்டா ரொருசாரார்
மாமாவென்றே மாய்ந்தனர் நீந்தாரொருசாரார்
ஏகோநகீரென்செய்து மென்றாரொருசாரார்.
மூன்றடி வருதுழிக்காண்க.

(உக)

அகவலோசை யொடுமள வடித்தாய்
வருவதகவற் பாவெனமொழிப.

என்பது,

அகவலோசையைத் தழுவி நாற்சேரடியாக வருவது ஆசிரியப்
பாவாகும்.

(உஉ)

அதுதான்.

ஈற்றயலடிமுச் சீராய் வருவது
நேரிசையகவற் பாவாகுமமே

என்பது,

அவவாசிரியப்பா ஈற்றுக்கயலடி மூன்று சீராகவருவது நேரி
சை யகவற்பாவாகும்.

வரலாறு. பேரதுசாதம் பொற்பவேந்தி,
யாதிகாதத சேர்வோர்
சோதிவானந் தன்னுவோரே.

(உஉ)

எல்லாவடியுமொத்தி நிநிலமணடி
வகவலென்மனா அறிந்திசினோ.

என்பது,

அடிகளெல்லா மொத்துவருவது நில மணடில வகவற்பாவா
கும்.

வரலாறு. கடம்பணி தொடயன் மிடைந்த தடந்தோள்
வனறிநிலைஃக மேந்தியவலவன்
கொன்றையன் சடிவததாசான மன்ற
பற்றினர்பயுட் பற்றீதென்னே. (௨௪)

ஆதியுமந்தமு மளவடியாகி
குறளடிசுந்தடி யென்றாங்கிரண்டு
மிடைவரலிணைக்கு றளாசிரியமமே.

என்பது,

முதலடியும் கடையடியும் நாற்சீரடியாய் இடையடி இருசீரடி
யும் முச்சீரடியுமாய் வருவது இணைக்குற ளகவற்பாவாகும்.

வரலாறு. நீரின்றண்மையுந் தீயின்வெம்மையுந்
சாரச சாரச் சாரந்து
தீரத்திரும்
சாரனாடன் கேண்மை
சாரச சாரச சார்ந்து
தீரத்தீரத தீர தீர பொல்லாதே. (௨௫)

மூன்றடிமுதலா முடிந்தெல்லாவடியு
மிடைகடைமுதலா யெடுத்தாலு
மோசையும்பொருளு முலவாதுவருவன
வடிமறிமண்டிலவ கவலாகும்மே.

என்பது,

மூன்றடிமுதலாகப் பலவடிகளானு முடிந்தெல்லாவடிகளையு
முதலிடைகடையாக வைத்துக்கூறினு மதனோசையும் பொருளுங்
கெடாது வருவது அடிமறி மணடிலவக வற்பாவாகும்.

வரலாறு. தீரத்தமென்பது சிவகங்கையையே
மூர்த்தியம்பலக கூத்தனதுருவே
யேத்தருந்தல மெழிறபுனியோ. (௨௬)

மூன்றடி யொத்துவருவது மொருபொருள்
மேன்மூன்றடுக்கி வருவதுமகவற
முழிசையாமெனச் சாற்றப்படுமே.

என்பது,

மூன்றடியாக மூன்றடியுமொத்து வருவதும ஒரு பொருண்மே
ன் மூன்றடுக்கிவருவதும அகவறமுழிசையாகும்.

வாலாறு. வாணுநிமிர்ந்தனை வையகமளந்தனை
பானமதிவிடுத்தனை பலலுயிரோய்பினை
நீன்றவண்ண நின்னிதை கழறொழுதனம், தனி
கன்றுகுணிலாககனி யுகுத்தமாயவ
னின்றுநம்மானுள வருமேலவன்வாயிற்
கொன்றையந தீங்குழல் கேளாமோதோழி,
பாமபுகயிருககடல் கடைநதமாயவ
னீங்குநமமானுள வருமேலவன்வாயி
லாமபலந்தீங்குழல் கேளாமோதோழி,
கொல்லையஞ் சாரற்குநந் தொசித்தமாயவ
னெல்லநமமானுள வருமேலவன்வாயின்
முல்லையநதீங்குழல் கேளாமோதோழி. (உஎ)

அளவடியாயீற்றயலடி குறைநவு
மீற்றயலடி குறைந்திடை மடக்காக
வருநவுமிடையிடை குறைந்துவருநவு
மிடையிடைகுறைந்திடை மடக்காயவருநவு
மகவறறுறையென வறையப்படுமே.

என்பது,

நான்கடியாயீற்றயலடி குறைநதுவருவதும மற்றயலடி குறைந
திடை மடக்காகவருவதும இடையிடை குறைநதுவருவதும இடை
யிடை குறைந்திடை மடக்காகவருவதும அகவறறுறையாகும்.

வாலாறு.

கரைபொருகான் யாற்றநகல்லத மொம்முள்ளிவரு வீராயின்
அரையிருளயாமத்தடுபுவியே நஞ்சியகன்றுபோக
நரையுறுமோ நுககைவேலஞ் சுதுதுமமை
வரையரமங்கையர் வெளவுதலஞ் துமவாரலையோ.
பிறவும் வந்துழிக்காணக, (உஅ)

கழிநெடிலடி. நான்கொத்தி நினகவல்
விருத்தமென்மனார் மெய்யுணர்ந்தோரோ.

என்பது,

ஆறுசீர் முதல் பதின்சீரிறுதியாகிய கழி நெடிலடி நான்கடியா
யொத்துவருவது அகவல் விருததமாகும்.

வரலாறு.

பையரவணிந்த வேணிப் பகவனையனையதக
ளையனும் வியாழப்புத்தேளா யிடையடைந்தானாகச
செய்யதாளவழி பாடின்றித் தேவர்கோ னிருந்தானந்தோ
தையலார் மயலிற் பட்டார் தமக்கொருமதிதானுண்டோ.
பிறவும் வந்துழிககாணக. (௨௯)

அகவலேந்திசைய கவறாங்கிசை
யகவலொழுகிசை யகவன்மூவகைப்படும்.

என்பது,

அகவலோசை எந்திசையகவலும் தூங்கிசையகவலும் ஒழுகி
சையகவலு மென மூன்றுவகைப்படும். (௩௦)

அவற்றுள்,

நேரொன்றுசிரியத் தளையான்வர
லேந்திசையகவ லெனப்படுமெனலே.

என்பது,

முறகூறியவற்றுள் நேரொன்றுசிரியத் தளையான் வருவது
வந்திசையகவலோசையாகும்.

வரலாறு. போது சாந்தம் பொறபவேந்தி
யாதிநாதற் சேர்வோர்
சோதிவானந் தன்னுவோரே. (௩௧)

நிரையொன்றுசிரியத் தளையான்வரல்
தூங்கிசையகவலெனச் சொலப்படுமே.

என்பது,

நிரையொன்றுசிரியத் தளையான் வருவது தூங்கிசைய கவலோ
சையாகும்.

வரலாறு. அணிநிழல் அசோகமர்ந்தருணெறி நடாத்திய
மணிதிகழவி ரொளிவரதனைப்
பணிபவர் பவநனி பரிசறுப்பவரே. (௩௨)

இவ்விருதனையும் பிறவுமயங்கி
வருவதொழுகிசையாம வழுத்திடினே.

என்பது,

நேரொன்றியவக வறறனையும் நிரையொன்றிய வகவறறனையும்
பிறதனைகளும் விரவ்வருவது ஒழுக்கிசையகவலோசையாகும்.

வாலாறு. குன்றக்குறவன காதன்மடமகள்
வரையரமகளினைப் புரையுஞ்சாயல்
னோளநுட்பிய முலையன்
செய்யவாயினனை மாரபினை சுணங்கே. (ஙங)

அனவடியாய்த துளலமைந்துவருவது
கவியாமென்மனா கற்றுணாநதேரோ.

என்பது,

அமநாற்பிராய் துள்ளலோசையை யுடைத்தாயவருவது சலிப்
பாவாகும். (ஙச)

அதுதான்,

தரவுதாழிசைதனிச சொற்சரிநக
மெனுநான குறுப்பினதொந் தாழிசைக்கவி.

என்பது,

அக்கலிப்பாவினுள் ஒருதரவும் முன்றுதாழிசையும் தனிச்சொல்
லுமாங்கு நான்குறுப்போடுவருவது, நேரினசயொந் தாழிசைக்க
கலிப்பாவாகும்.

வாலாறு.

வானெடுங்கண்பனி கூரவண்ணம் வேராய்ததிரிந்தது
தோனெடுத்தகைதறந்து துன்பங்கூர பசப்பினவாற்
பூனெடுங்கு முலைகண்டும் பொருட்பிரிதல் வனிப்பவோ
குருடைய கடுங்கடங்கள் சொல்கரிய வென்பவாற்
பீருடைய நலந்தொலையப் பிரிவரோபெரியவோ
சேனுடையகடுங் கடங்கள் செலற்கரியவென்பவா
னனுடைய நலந்தொலைய நடப்பரோ நல்லவோ
சிலம்படைந்தவெங்கானஞ் சீரிலவேயென்பவாற் [கு
புலம்படைந்த நலந்தொலையப்போவரோபொருளிலரே, எனவாறு
அருளெனு மிலராயப் பொருளவயிற்பிரிவோர்
பன்னெடுங்காலமும் வாழிபர்
பொன்னெடுந்தேரோடு தானியற்பொனந்தே. (ஙரு)

அளவடி சிந்தடி குறளடியாகு
மசையடியாகிய வம்போதாங்க
வுறுபபைததாழிசை தனிசசொற்கிடையிற்
கொண்டுதரவு தாழிசையம்போ
தாங்குந்தனிசசொற் சுரிதகமென்னு
மைநதுபுபொடும வரலம்போதாங்க
வொத்தாழிசைக கலியாமுரைதரினே.

என்பது,

நாரசீரடியும் முச்சீரடியும் இருசீரடியும் ஆகியவம்போதாங்க
வுறுபபைத தாழிசைக்குந தனிசசொற்கு நடுவிற்கொண்டு தரவுதா
ழிசை அம்போதாங்கும தனிசசொல சுரிகமாகிய ஐந்துறுப்பையு
முடைததாய் வருவது அம்போதாங்க வொத்தாழிசைக கலிப்பா
வாகும்.

வரலாறு.

கெடலரு மாமுனிவா சீளாநதுடன் றொழுதேததக
கடல செழுகனை சுடரிற் கலந்தொளிநும வாலுனைய
வழலவீர சுழல் செங்கணரி மாவாய மலைநாளைத
தா ரோடு முடியிதிரத்த மனியப் பொடிபொங்க
வார்புனலிழி குருகியகவிட முடனணைப்பக
கூருகிரான் மாபிடந்த கொலைமலி தடககையோய
முரசுகிர் வியன்மதுரை முழுவதுந் தலைபனிப்பப
புனாதொழுத திரடிணடோள் போமலைந் தமறமன்னர்
அடியொடு முடியிறுப புண்டயர்ந் தவாநிலஞ்சேரப்
பொடியொடு வெங்களத்துப் புடைத்தது நினபுகழாமோ
கலியோலி வியனலகங் கலந்தது னனி நடுங்க
வலியியல விராழிமா நெறிந்த மருட்சோர்வு
மாண்தா ருடம்பொடு மறம்பிதிர வெதிகலங்கிச
சேனைய நிருவிசம்பிற செகுத்தது நின்சினமாமோ
படுமணி யினநிணாகன் பரந்தது னிரிந்தோடக
கடுமுர ணைந்ர மலைந்த காரோலி யெழிலேற
வெரிநொடு மருப் பொசிய வீழ்நது திறம்பேறாக
வெருமலி பெருந்தொழுவி னிறுத்தது நின்னிகலாமோ
இலங்கொளி மரகத மெழின்யிகு வியன்கடல்
வலம்புரித தடககைமா அனின் னிறம
விரியினாக கோங்க மும்வெந்தெரி பசும்பொனும்
பொருகளிறட்டோய புறையு நின்னுடை
கணகவா கதிர்முடி கனலுஞ் சென்னியை
தண்சுடருறுபகை தவிர்த்த வாழியை
யொலியிய லுவண மோங்கிய கொடியினை

வலிமிரு சுகடமாற்றிய வழியினை,
போரவுணர்க கடந்தோய்நீ
புணாமருதம பிளந்தோய நீ
நீரகல மளந்தோய நீ
நீழறிகழும் படையோய் நீ.
ஊழி யுலகு நீ யுருவநீ யருவுநீ
யாழிநீ யருளுநீ யறமுநீ மறமுநீ.

எனவாங்கு,

அதிதிறலொடுவ நிற்பரவுதுமெங்கோன்
றொழுக்கடற்கொடும்பூட் பகட்டெழின்மாபிற
கயலொடுகலந்த சிலையுடைக்கொடுவரி
புயலுறழதடைக்கப் போரவேலச்சுதன்
றோனறுழுதிர கடலுலகமுழுது
மொன்றுபுரிதிகிரி யுருட்டுவோனெனவே

(நசு)

தாழிசையம போதரங்கக்கிடையே
யராகமடைந்து முன்றாவுதாழிசை
யராகமம்போதரங் கந்தனிச்சொற்
சுரிதகமாற்றொடு தோன்றுவவண்ணக
வொத்தாழிசைக் கலியாழமுதாதரினே.

என்பது.

அம்போதரங்கததுக்கும் தாழிசைக்கும் நடு
பெற்றுத்தரவு தாழிசை அராகம அம்போதரங்கம தனிச்சொல
சுரிதகம் ஆகிய ஆறுறுப்போடும வருவது வண்ணகவொத்தாழி
சைக் கலிப்பாவாகும்.

வாலாறு.

விளங்குமணிப்பசும் பொன்னின் விரித்தமைத்துக் கதிராகான்று
துளங்குமணிக் கனைகழற்காற்றுறுமலர் நறும்பைந்தார் [றுங்
பருஉததடக்கை மதயானைப் பிணையெருத்தின மிசைத்தோன்
குருஉக்கொண்ட மணிப்பூனைய் குறையிரந்து முநராட்கண்
மாயாதவனப்பிணையாய் மகிழுவார்க்கு மல்லராககுந்
தாயாகித்தலையளிககுந் தண்டுறையூரகேள்.
காட்சியாற்கலப்பெய்தி யெததிறத்துங் கதிர்ப்பாகி
மாட்சியாற்கறியாதமர பொத்தாய்க்ரவினாற
பிணிரலம்பெரிதெய்திப் பெருந்தடந்தோள்வனப்பழிய
வணிரலந்தனியே வந்தருளுவதுமருளாமோ.
அன்பினலமிழ்தனை இயறிவினற்பிறிதின் றிப்
பொன்புனைபூணாகம பசப்பெய்தப் பொழிலிடத்துப்

பெருவந்தோளருளுதற் கிருளினிடத்தமியையாயக்
கருவனாதோள் கதிர்ப்பிகருங் காதலுங்காதலோ.
பாங்குனையேவாயிலாப் பல்காலும்வந்தொழுகும்
தேங்காதகாவியையுந் தெளியாதவிருளினிடக்கட்
குடவனையேயத்தோளிணைகள் குளிர்ப்பிப்பான்றமியையாந்
தடமலாததாரருளுகின்றகுதியுநதகுதியோ.
தாதுறுமுறிசெறி தடமலரிடையிடத் தழலென்வீரி
வனபொழில், போதுறுநறுவினா புதுமலர்தெரிதரு
கருநெய்தல்விரிவனகழி, தீதுறுதிறமறுகெனநீரி
முனிவனதுணைபொடு பிணைவனதுறை, மோதுறு
மொலிகலிதுணாதரு திசையொடுகடி. தொடர்புடையதகடல்.
கொடுநதிறலுடையன சுறவேறுகோட்பதனா
விடுகழியிராவருதல் வேண்டாவென்றிசைத்திலமோ,
கருநிறத்தறுதொழிற்கரம் பெரிதுடைமையா
லிருணித்தொருகாணி விராவாரலென்றிலமோ.
நாடுநெடுகழிந்தனறா பெண்ணரசிநலத்தகையே
துஞ்சலுமொழிந்தன்றற் றொடித்தோளிதடங்கண்ணே,
அரற்றொடுகழிந்தனற லாரிருளுமாயிழைக்கே
நயப்பொடுகழிந்தன்றன்னவது நன்னுதற்கே,
அத்திறத்தாலசைந்தன தோளலாதற்குமெலிந்தனகண்
பொய்ததுகாயாற்புலர்ந்தது முகம்பொன்னிறத்தாற்போர்த்த
அழலினிலசைந்தனகையணியினுலா சிந்ததின— [எழுலை
குழலினினிமிர்ந்ததுமுடிசுறையிறை கோடிற்றுநிறை
உட்கொண்ட தகைந்தொருபா லுலகறிந்தவலற்றொருபால்
கட்கொண்டதுளித தொருபால் கழிவெய்தும் பழற்றொருபால்
பரிவுறா உந்தகைத் தொருபால் படிவுறா உம் பசப்பொருபால்
இரவுறா உந்தயுறா பால் இளிவந்தவெணிறொருபால்
மெலிவுறா உந்தகை யொருபால் விளாப்புவந்தடைந்தொருபால்
பொலியுசென்றகண் றொருபால்பொறைவநா கூந்தொருபால்
காதலிற் கதிர்ப்பொருபால் கட்படாத துயரொருபால்
எதில சென்றனைந்தொருபாலியனாணிற் செறிவொருபால். எ
இன்னதிவவழக்க மித்திறமியணல [னவாங்கு,
மென்னவுமுன்னாடு நின்னயாகிற்
கலந்தவணிலமை யாயினுநலந்தகக்
கிளையொடுகெழீ இயதனையவிழ கோதையைக்
கற்பொடுகாணியும் யாமே
பொற்பொடுபொலிக றுமபுணர்ச்சிதானே. (௩௭)

தாவுக்கொச்சக மொருதர வொடுபோதரும்.

என்பது,

ஒருதரவொடு வருவது தாவுக்கொச்சகக் கலிப்பாவாகும்.

வாலாறு.

செவ்வப் பேர்க்கதக் கண்ணன் செயிர்த் தெறிந்தசினவாளி
முலலைததார மறிமனனர் முடிததலையை முருககிப்போ
யெல்லோவியன் கொணமூவ்டை நுழையு மதியம்போன்
மல்லலோங்கெழில் யானைமரும பாய்தொளிததே (௩௮)

தரவினைக்கொச்சகந் தானிருதரவொடு
தனிசசொற்சுரி தகந் தழுவியும் வருமே.

என்பது,

இரீண்டுதரவும் தனிச்சொல்லும் சுரிதகமும் ஆகிய மூன்று
ப்போடும் வருவது தரவினைக் கொச்சகக் கலிப்பாவாகும்.

வாலாறு

வடிபடுவெவ் வேறிகழு மதாரிய நெடுந்தடங்கட்
கொடிபுனைநதான விற்றசேவற கொடிபுனைநதா னீதென்னே
கடிபடுதண்டார வீரவுங்கரிய குழற்குறவர் குலம்
ஒடிவினெடுந்தவ நெறிகூர்ந துயங்கியதாலஞ்ஞான்று
மிடிபடு நுண்ணிடைதயங்கு மிணுரைமணததுமென்றும்
படிபடுநீ னருணமுறையாற பயிலுமண மாமனதே. (௩௯)

தரவொரு தாழிசை மூன்று தனிச்சொற்
சுரிதக நான்கின வாஞ்சிஃ ருழிசை.

என்பது,

ஒரு தரவும் மூன்று தாழிசையும் தனிச் சொல்லும் சுரிதகமு
மாகிய நான்குறப்போடும் வருவது சிஃருழிசைக் கொச்சக் கக்கலிப
பாவாகும்.

வாலாறு.

பரூ உததடககை மதயானைப்பிணை யெருத்தின்மி
சைத தோன்றிக, குரு உக்கொண்ட வெண்குடைக்கீழ்
க்குடை மன்னர் புடை சூழப், படைப் பரிமான்றேரி
னோடும் பரந்துலவு மறுகினைடைக், கொடிததா
னையிடைப் பொலிந்தான் கூடலார் கோமானே,
ஆங்கொரு சார், உச்சியார்க கிறைவனு யுலகமெல்
லாங் காததழிக்கும், பச்சையா மணிபபைம பூட்
புரந்தரனுப் பாவிததார, வச்சிரங் காணாத காரண
ததான் மயங்கினோ. ஆங்கொரு சார், அக்கால
மணி நிகா காத்தரு வணையாற் பணிதவிர்த்து
வக்கினை வடிவழித்த மாயவனுப் பாவிததார்

சக்கரங் காணாத காரணத்தாற் சமமுத்தனனோ,
ஆங்கொரு சாரா, மால்கொண்ட பகை தணிப்பான்
மாத்திநது மயங்காச் செங், கோல் கொண்ட
சேவலக கொடியவனாப் பாவத்தார், வேல் கொண்
டதின்மையால் விமயிதரய நின்றனனோ. அஃதானது,
கொழித்தே ரணணல் கொற்கைக் கோமான்
நின்புக மொருவன் செம பூட்சேள
யென்று நனியறிந்தனா பலரோ தானு
மைவரு ளொருவனென நறியலாகா
மைவரை யாணை மடங்காவென்றி
மன்னவன வாழி யெனறேததத்
தென்னவன வாழி திருவொடும் பொலிந்தே. • (சு0)

தரவொன்று தாழிசையாறு தனிச் சொற்
சுரிதக நான்கின வாம்பஃ றுழிசை.

என்பது,

ஒரு தரவும் ஆறு தாழிசையும் தனிச் சொல்லும் சுரிதகமும்
ஆகிய நான்குபுட்போடும் வருவது பஃறுழிசைக் கொச்சககவிப்
பாவாகும்.

வரலாறு.

தன்மதி யேர்முகத்தானைத் தனியிடத்தது நனி கண்டாங்
குணமதிய முடைநிறையு முடனறளர முநநாட கண்
கண்மதி யெரப்பிவை யினதிக காரிகையை நிறை கவாந்து
பெண மதியின் மகிழந்த நின் பேரருளும பிறிதாமோ.
இளநல மிவள் வாட விருமபொருட்குப் பிரிவாயேல்
தளநல முகைவெண்பற றுழ்குமு றளாவாளே,
தகைநல மிவள் வாடத் தருமபொருட்குப் பிரிவாயேல்
வகைநலமிவள வாடி வருந்தியிலலிருப்பாளே,
அணிநலமிவள வாடவரும்பொருட்குப் பிரிவாயேல்
மணிநலமழிவேணி மாசோமெழுவாளே.
நாம்பிரியே மினியென்று நனுகுதலைப்பிரிவாயேல்
ஓம்பிரியோ மெனவுணாத வுயாமொழியுமபழுதாமோ.
குன்றளித்ததிரடோளாய் கொய்புனத்திற் கூடியநாள்
அன்றளித்தவருண மொழியாவருள்வதுமருளாமோ,
சிலபகலுமூடியககாற் சிலம்பொலிச சீறழபரவீப்
பலபகலுந்தலையளித்த பணிமொழியுமபழுதாமோ.
எனவாங்கு, அரும்பெறவிவளினுந் தருமபொருளத்
நினும், பெருமபெறலரியன வெறுக்கையுமற்றே,
அதனால்; விழுமியதறிமதிவாழி,கெழுமியகாதலிற்றரும் புறா
ள்சிற்றிதே. (சுக)

மயங்கிவருவது மயங்கிசைக் கொச்சகக்
கலியாமென்மனா கற்றுணர்ந்தோரே.

என்பது,

தரவுமுதலிய வாறுறுப்பையம் பெற்று முறைமாறி வருவது
மயங்கிசைக் கொச்சககலியாகும்.

வரலாறு. வந்தமிழிககாண்க.

(10-1)

கவித்தளை தட்டுக்கலியோலி விரவியும்
வெண்டளைதட்டு வெள்ளோலிதழுவியு
மீற்றடிசுந்தடியாய் வரல்வெண்கலிப்
பாவாமெனபெயா பகரப்படுமே.

எனபது,

கவித்தளைவிரவிக் கலியோசையைத் தழுவியும் வெண்டளை
விரவி வெள்ளோசையைத் தழுவியும் ஈற்றடிமுச்சீரான் வருவது
வெண்கலிப்பாவாகும்.

வரலாறு.

வாளாந்த மழைத்தடங்கண் வனமுலைமேல்வம்பனுங்கக்
கோளாரதபூணுகங் குழைபுரளக் கோட்டெருத்தின
மாலேதாழ்கூடதலாவரண முறையான் வந்தேத்தச்
சோலைதாழ்பிண்டிக் கீழ்ச்சூழந்தவர் தஞ்சொன்முறையான்
மனையறமுநுதறறமு மண்ணவாகும் விண்ணவர்க்கும்
வினையறுக்கும் வனகதெரிந்து வீடொடுகடடிவையுரைத்த
தொன்மைசாஸ்கழி குணந்தெநதுறவரசைத் தொழுதேத்த
நன்மைசால் வீடெயதுமாறு. (சுந)

துள்ளலேந்திசை பிரிந்திசையகவ
லெனமுவகைப்படு மென்மனாபுலவர்.

எனபது,

முற்கூறியவற்றுள் துள்ளலோசை, எந்திசைத்துள்ளலும் பி
ரிந்திசைத்துள்ளலும் அகவற்றுள்ளலு மெனமுவகைப்படும (சுச)

எந்திசைத்துள்ள விபையின்கலித்தளை.

என்பது,

கலித்தனையான் வருஞ்செய்யுள் எந்திசைத்துள்ள லோசை யாகும்.

வாலாறு.

திருவணையசரு நெடுங்கடசிலை நுதலார் மயல்வலையி லிருநிலக்கண விழுநதுழவு மெளியவனை யெடுத்தன்பிற் பொருவரிய நினதடியாற புகழுணாததுத தினமக்ககட் பரவவருள்புரிவாய கொல் பசுபதியெயம்பெருமானே. (௪௫)

வெண்டனையான் தன்றை விரவிலருவது பிரிந்திசைத்துள லெனப்பேசப்படுமே.

என்பது,

வெண்சீர் வெண்டனையும் கலித்தனையும் விரவிலருஞ் செய் யுள் பிரிந்திசைத்துள்ள லோசையாகும்.

வாலாறு.

வாளாரந்த மழைத்தடங்தண் வனமுலேமேல வம்பனுங்கக் கோளாரந்த பூனாகங் குழைபுரளக கோட்டெருத்தின. (௪௬)

இவ்விருதனையும் பிறவுமயங்கித் தொடருவதகவற் றுள்ளலாமெனலே.

என்பது

வெண்சீர் வெண்டனையும் கலித்தனையும் பிறதனைகளும் விர விலருவது அகவற்றுள்ள லோசையாகும்.

வாலாறு. நேரலர் பேரேறே நிடத்ததார்கேடமானே யாரவரை மார்பாவடி யேனாயிர்க்குயிரோ காரிருளில யான்புலயபக காணகத்தில் விட்டகன்று சாலையாயினுமி துவோ நினறண்ணளியே (௪௭)

இரண்டியாயிற் றடிநீணடிசைப்பது கலித்தாழிசையெனக் கருதப்படுமே.

என்பது,

இரண்டடியாக ஈற்றடி நீண்டொலிப்பது கலித்தாழிசையா கும்.

வரலாறு.

வாயிற்சிவப்பைவிழிவாங்கமலர்ச்சகண் வெருப்பைவாய்வாங்கத்
தோயக்கலவியமுதளிப்பீர் துங்கக்கபாடந திறமினே (சஅ)

ஒருபொருண்மேன்மூன் றடுக்கியிரண்டடி
யாகவருவஃ ததன்சிறப்பாகும்.

என்பது,

• முற்கூறிய கலித்தாழிசை யிரண்டடியாய் ஒருபொருண்மேன்
மூன்றடுக்கி வருவது சிறப்பாகும்.

வரலாறு.

கொய்தினை காத்துங் குழவியடுக்கத்தெம்
பொய்தற சிறுகுழல வாரனீயைய நலம்பேண்டின
ஆய்தினைகாத்து மருவியடுக்கத்தெம்
மாசிச்சிறுகுழல வாரனீயையநலம் வேண்டின்.
மென்றினகாதது மிகுபூங்கமழ்சோலைக
குன்றச்சிறுகுழல் வாரனீயைய நலம்பேண்டின். (சக)

ஐஞ்சீரடிநான் காயளவொத்து
வருவதுகலித்துறையாம வருத்திதினே.

என்பது,

• ஐஞ்சீரடி நான்காகத் தம்முள்ள வொத்து வருவது கலித்துறை
மாகும்.

வரலாறு.

விலகி வில்லுமிழ விரிகதிர் மணிபல வரன்றிப்
பொலன் முகடடியர் பொன்னெடுங் குன்றின் வீழருவி
குலவு வெண்டினாக குரைகட லுதித்த பார்மடந்தை
யலாழுலைத் தலைத்துயல் வருமார மொத்துளதால் (டு0)

அளவடிநான்காய் வரல்கலிவிருத்தம்.

என்பது,

நாற்சீரடி நான்காகத் தம்முள்ள வொத்து வருவது கலிவிருத்த
மாகும்.

வாலாறு.

உலகெலா முணர்ந் தோதற்கிரியவ
 னிலவுலாவிய கீர்மலி வேணிப
 னலகில் சோதியனம பலததாடுவான்
 மலர் சிலமபடி வாழ்த்தி வணங்குவாம். (௫௧)

தாங்க விசையனவஞ்சி மற்றவை
 குறளடி சிந்தடி கொடு வருமெனலே.

என்பது,

தாங்க லோசையை யுடையனவாயிரு சீரடியும் முச்சீரடியும்
 பெற்று வஞ்சிப்பாவரும். (௫௨)

இருசீரடி யெனைத்தானும் வந்து
 தனிச்சொற பெற்றகவற்சரி தகத்தால்
 வருவது குறளடி வஞ்சியாகும்.

என்பது,

இரு சீரடி பல வடிபானும் வந்து தனிச்சொற பெற்று அகவற்
 சரி தகத்தால் வருவது குறளடி வஞ்சிப்பாவாகும்.

வாலாறு, பூந்தாமரைப் போதல மரத்
 தேமபுன விடைமீன் றிரிதரும்
 வளவய விடைக்கள வயினமகிழ்
 வினைக கம்பலை மனைச சிலம்பவு
 மனைச சிலம்பிய மண முரசொலி
 வயற கம்பலைக் கயலாபபவீம, நாளும்,
 மகிழு மகிழ்நாடங் கூரங்
 புகழ்தலானாப் பெரு வண்மையனே. (௫௩)

சிந்தடியாகத் தனிச்செற் பெற்றே
 அகவற்சரிதகத் தாலேமுடிவது
 சிந்தடிவஞ்சியாஞ் செப்புங்காலே.

என்பது,

முச்சீரடியாகப் பலவடிவந்து தனிச்சொனவெிற்பெற்று ஆசு
 ரியசு சுரிதகத்தான் முடிவது சிந்தடிவஞ்சிப் பாவாகும்.

வாலாறு. கொடியவாலன குரு நிறத்தன குறுந்தானன
 ஷடிவாலெயிற் றழவூனையனவள்ளுகிரன
 பணையெருத தினிணையரி மானணையேறித்
 துணையிலாததுறவு நெழிக்கிறைவனாகி
 பெயினவெண்ணிதிருந் தெல்லோர்க்கும் [னத்
 பயில்படுவினைபத் திமையிற்சொன்னோன புணையெ
 திருவுறுதிருநதடி திசைதொழ
 விரிவுறுநாறகதி வீடுகளியெளிதே. (௫௪)

தூங்கலேந்திசை பிரிந்திசையகவ
 லாகுமென்மன ரறிந்திசினோரே.

என்பது,

தூங்கலோசை, ஏந்திசைத் தூங்கலும், பிரிந்திசைத் தூங்கலும்,
 அகவற் தூங்கலுமென மூன்றுவகைப்படும.

வாலாறு. ஒன்றியவஞ்சித் தனையானொழுகுவ
 தேந்திசைத் தூங்கலெனப்படுமெனலே.

என்பது,

ஒன்றியவஞ்சித் தனையான் வருஞ்செய்யுள் ஏந்திசைத் தூங்க
 லோசையாகும்.

வாலாறு. வளவயல்டைக களவயின்மகிழ. (௫௫)

ஒன்றாதவஞ் சித்தனையானவருவது
 பிரிந்திசைத் தூங்கலெனப் பெயாபெறுமே.

என்பது,

ஒன்றாதவஞ்சித்தனையான வருவது பிரிந்திசைத் தூங்கலோசை
 யாகும்.

வாலாறு. பூஞ்சாமரைப் போதலமர. (௫௬)

இவ்விருதனையும் பிறவும் விரவித்
 தொடருவதகவற் தூங்கலாமெனலே.

என்பது,

ஒன்றியவஞ்சித்தனையும் ஒன்றாதவஞ்சித்தனையும் பிறதனைக
 ளும் விரவியருவது அகவற் தூங்க லோசையாகும்.

வாலாறு, பூந்தாமரைப் போதலமரத்
தேம்புனலிடை மீன்றிரிதரும்
வளவயலிடைக் களவயின்மகிழ். (௫௭)

குறளடி நான்கா யொரு பொருண் மேன் மூன்
றடுக்கி வருவது வஞ்சித்தாழிசை.

என்பது,

இரு சீரடி நான்காய் ஒரு பொருண் மேன் மூன்றடுக்கி வரு
வது வஞ்சித்தாழிசையார்கும்.

வாலாறு.

மடப்பிடியை மதவேழந் தடக்கையான் வெயின் மறைக்கு
மிடைச்சுர மிறந்தார்க்கே நடககு மென் மனனே காண்
பேடையை யிரும் போததுத தோகையான் வெயின் மறைக்
காடக மிறந்தார்க்கே யோடு மென மனனே காண் [குங்
இருமபிடியை யிகல் வேழம் பெருங்கையான் வெயின் மறைக்கு
மருளு சுரமிறந்தார்க்கே விரும்பு மென் மனனே காண். (௫௮)

இரு சீரடி நான்காய் வரல் வஞ்சித்
துறையாமெனப் பெயர் சொல்லப்படுமே.

என்பது,

இரு சீரடி நான்காய் வருவது வஞ்சித் துறையாகும்.

வாலாறு, காமருசித்த, ராமணித்திற்
போமணல சொற்ற, சீர்மை யுரைப்பாம். (௫௯)

சிந்தடி நான்காய்ச் செல்வது வஞ்சி
விருத்த மென் மனா மெய்யுணர்ந்தோரோ.

என்பது,

முச்சீரடி நான்காய் வருவது வஞ்சி விருத்தமாகும்.

வாலாறு.

ஒட்டனென்றினையும் பருஞ், சிட்டனென்று கொள் சித்தனை
துட்டவென்று சுனித்தனர், வெட்டிருந்தட மேவினார். (௬௦)

புறநிலை கைக்களை யென்றிப் பொருண்மிசை
வெண்பா முதல்வந் தகவல் பின் வருவது
மருட்பாவெனப் பெயர் வைக்கப்படுமே.

என்பது,

புறநிலை கைக்கிளை ஆசிய பொருள்களைக் கொண்டு ஓவண்பா
முதலில் வந்து அகவல் பின்னாக வருவது மருட்பாவாகும்.

வரலாறு.

தென்றலிடை போழ்த்து தேனார் நறுமுல்லை
முன்றின் முகை விரியு முத்த நீர்த்-தண கோனூர்க்
குன்றமார்த கொல்லேறறணிற் புற்காப்ப
வென்றுந் தீரா நண்பிற் நேவர்
சேர்சால் செல்வமொடு பொலிமதி சிறந்தே.

(சுக)

செய்யுளியன முற்றும்.

மூன்றாவது.

ஒழி பியல்.

தனையுஞ்சீருந் தபவரிற் குறுகிய
இ, உ, ஐ, யு மிசைபெறுவென்ப.

என்பது,

தனையும் சீருந் கெடவருங்கால் குற்றியலிகரமும் குற்றியலு
கரமும் ஐகாரக்குறுக்கமும் அலகுக்காரியம் பெறுவாம்.

வரலாறு.

சிறுநன்றி யின்றிவர்க்கியாஞ் செய்தக்கானனை, குற்றியலிகரம்,
கொன்றுகொடுகீடு குறுதிபாயவும், குற்றியலுகரம்
அன்னைபையானோவ தவமாம், ஐகாரக குறுககம்.

(க)

அள்பெடையாவியு மவற்றோரற்றே.

என்பது,

உயிரளபெட்டியும் அலகுக்காரியம் பெறுவாம்.

வரலாறு.

*தூறே தூறென்பாணுடங் கிடைக்குஞ் சிற்றடிக்கும்.

(உ)

ஆய்தமுமொற்றுமள பெழநிற்புழி
வேறலகெய்தும் விதியினவாகும்.

என்பது,

ஆய்தமும் மெய்யும் ஶீனபெடுப்புழிக் குற்றெழுத்தின் பயத்த
வாம்.

வாலாறு. எஃஃகிலக்கிய கையராயின்னுவீர்
வெஃஃகுவார்க்கில்லை வீடு, ஆய்தம்.
கண்ணகருவினை கார்முல்லை கூரெயிறு, மெய். (௩)

விட்டிசைத் தல்லாவிடின் முதற்றனிக்குறி
னேரசையாகரதென் மனாபுலவர்.

என்பது,

விட்டிசைத்து நின்றவழியல்லது விட்டிசையாதவழி மொழி
முதற்கணின்ற தனிக்குறில் நேரசையாகாவாம்.

வாலாறு. உண்ணாநொளி நிறுநேங்குபுகழ் செய்யான்
றுன்னருங்கேளீர் துயாகளையான்-கொன்னே
வழங்கான்பொருள் காத்திருப்பானேல் அ ஆ
விழந்தானென் மெண்ணப்படும. (௪)

முதனிலை யளபெடை நேர் நேராக் கடை
நிலையள பெடை நிரா நேராகும்மே.

என்பது,

தனிநிலையளபெடை - நேர் நேராகும், இறுதி நிலையளபெடை
• நிரா நேராகும்.

வாலாறு. ஏளர்சினைய-முதனிலையளபு, வழாஅ லெழாஅல்,
இறுதிநிலையளபு. (௫)

மாச்சீர் கலியுள் வாப்பெறாவென்ப.

என்பது

தேமா புளிமா ஆகிய சீரிரண்டும் கலிப்பாவினுட் புகாவாம்.

வாலாறு. வந்துழிக் காண்க. (௬)

விளங்கனி கலிப்பாவினுட் புகாவெனலே.

என்பது,

கருவிளங்கனி கூவிளங்கனி ஆகிய விரண்டும் கலிப்பாவினுட்
புகாவாம். (௭)

அகவலிடத்து மடையப் பெறவே.

என்பது,

முற்கூறிய கருவிளங்கனி கூவிளங்கனி ஆசிரியப்பாவினுட்
புகாவாம்.

இவை நீங்கிய சீசொல்லா மயங்கும்.

என்பது,

இவை யொழிந்த சீர்களெல்லாம் எல்லாப் பாவினுளும் மயங்
கும். (க)

எல்லாத் தனைகளு மிவற்றோ ரற்றே.

என்பது,

எல்லாத்தனைகளும் எல்லாப் பாவினுள்ளும் எல்லாப் பாவினத்
துள்ளும் வந்து மயங்கும். (க௦)

வெண்பாவில் வஞ்சி விரவப் பெறவே.

என்பது,

எல்லாசீரும் எல்லாப் பாவினுள்ளும் பாவினத்துள்ளும் வந்து
மயங்கப் பெறு மென்றாராயினும் வஞ்சிச் சீர் நான்கும் வெண்பா
வினுட் புகப் பெறுவாம். (க௧)

வெண்பா வயற்றனை விரும்பா தொழுகும்.

என்பது,

வெண்பா இயற்சீர் வெண்டளையும், வெண்சீர் வெண்டளை
யும் அன்றி வேற்றுத்தளை விரவப் பெறுவாம். (க௨)

இயற்றளை வெள்ளடி வஞ்சியின் பாதம்
அகவற் பாவினுளடையப் பெறுமே.

என்பது,

இயற்சீர் வெண்டளையான் வந்த வெண்பா வடியும் வஞ்சியடி
யும் ஆசிரியப் பாவினுள் வந்து மயங்கும். (க௩)

வஞ்சியுளகவலடி கலியடியும்.
விரவிவரப் பெறும் விளம்புங்காலே.

என்பது,

வஞ்சிப் பாவினுள் ஆசிரிய வடியும் கலியடியும் வரும். (கச)
கலியினுள் வெள்ளடி யகவலுங் கலக்கும். *

என்பது,

கலப்பாவனுள் அவண்பா வடியும் ஆசிரியவடியுமயங்கும். (கரு)

கலியினுமகவ லினுமைஞ்சீரடி
வருவது முளவெனவகுத்தனர் புலவர்.

என்பது,

கலிப்பாவினுள்ளும் ஆசிரியப் பாவினுள்ளும் ஐஞ்சீரடியும்
வரப்பெறும்.

வரலாறு.

அணினிளர் சிறுபொறியவிர் துத்திமாநாகத் தெருத்தேறி, கலிப்பா
உமணர்ச்சேர்ந்து கழிந்த மருங்கினகன்றலை, ஆசிரியப்பா. (கசு)

வருக்கநெடிவினம் வந்தாலெதுகையு
மோனையுமாமென மொழியப்படுமே.

என்பது,

வருக்கவெழுத்தும் நெடிவெழுத்தும் இனவெழுத்தும் எது
கையும் மோனையுமாக வந்தால், அவற்றை வருக்கவெதுகை நெடி
வெதுகை இனவெதுகை, வருக்கமோனை நெடினமோனை இன
மோனை எனப்பெயரிட்டு வழங்கப்படும்.

வரலாறு.

நீடினர்க் கொம்பர்க் குயிலாலத்தா தூதிப்
பாடும் வண்டஞ்சிய கலும்பருவத்துத்
தோடார்தொடி நெகிழ்த்தாருள்ளார் படலொல்லா,
பாடமைச் சேக்கையுட்கண். } வருக்க
வெதுகை.

ஆவாவென்றே யஞ்சினராமுந்தா ரொருசாரார்
கூகுவென்றே கூவிளிகொண்டா ரொருசாரார்
மாம்பாவென்றே மாயந்தனர்நீந்தா ரொருசாரார்
ஏனோரோன் செய்துமென்ற ரொருசாரார், } நெடி
வெதுகை.

தக்கார் தகவிலரென்பதவரவ
ரெச்சத்தார் காணப்படும். } இன
வெதுகை.

பகலேபல் பூங்கானற்கிள்ளை யோப்பியும்
பாசிலைக்குழவியொடு கூதாளம் வினாஇப்
பின்னும் பினியவிழந்த நன்னெடுங்கூந்தல்
பீங்கப்பெய்து தேம்படத்திருகிப்
பூந்தார் மாபபுனத்துட் டோன்றிப்
பெருவரையடுக்கத் தொருவேலேந்திப்
பேயுமறியாமாவழங்கு பெருங்காட்டுப்
பைங்கணுமுழைவப் படுபகைவெரீஇப்
பொங்கு சினந்தணியாப் பூதுதலொருத்தல்
பேரகாதுவழங்கு மாரிருணடுநாள
பௌவத்தனை பாயிருணீநதி
யிப்பொழுது வருகுவையாயி
னற்றூர்மாற்ப தீண்டலெங்கதுப்பே,
ஆர்கலியுலகத்து மக்கடகெல்லா
மோதலிற்சிறந்தன றொழுக்கமுடைமை,
கயலேருண்கண கலுழநாளும்
சுடர்புணா திருநுதல் பசிலே பாயத்
திருநதிழை யமைத்தோ ளருமபட நுழப்பப்
போகல் வாழியை யபூத்தகொழுங் கொடி
யணிமலா தயங்கப் பெருந்தன வாடை வரும்
[பொழுதை. (கன]

ய-ர-ல-ழ விடையுறிஞ் செனப்படுமே.

என்பது,

ய-ர-ல-ழ, இந்நான்கு மெய்களும் இடைவரல் ஆசெ துகையா
கும்.

வரலாறு.

காய்மாண்ட தெங்கின் பழம் வீழக் கழுகினெற்றிப்
பூமாண்ட தீந்தேன் றொடைகீறி வருககை போழ்ந்து } (ய)
தேமாங்கனி சிதறி வாழைப் பழங்கள் சிந்து
மேமாங்கத மென்றிசை யாற்றிசை போயதன்றே
கார்க்கொழி முல்லையுங் கலந்து மல்லிகை } (ர)
பூ ககொழிப் பொதும்பருங் கனன் ஞாழலும்
ஆவே றுருவின வாயினுமா' பயந்த } (ல)
பால்வே றுருவின வல்லவாம், பால்போல்
வாழ்கின்றேமென்று மகிழ்மீன் வாளுளும் } (ழ)
போகின்ற பூனழியே போன்று. (கஞ்)

அம்போதாங்க வண்ணக வொத்தாழிசைக்
கலியல்லாத கலிப்பாவினுக்குத்

தரவு மூன்றடி சிறுமை பெருமை
யுரைப்போன் குறிப்பின வாமளவின்றே.

என்பது,

அம்போதரங்க வொத்தாழிசைக் கலியும் வண்ணக வொத்தா
ழிசைக் கலியுமல்லாத கலிப்பாவிற்குத் தரவு மூன்றடியே சிறுமை,
பெருமை பாடுவோன பொருணமுடிவின் குறிப்பே, அளவின்றும்.

அம்போதரங்க வண்ணகக்குஞ் சிறுமை
பெருமை தாவிலைப் பேசங்காலை
யாறடி யென்மனா ரறிந்தி சினோரே.

என்பது,

அம்போதரங்க வொத்தாழிசைக் கலிக்கும் வண்ணக வொத்தா
ழிசைக் கலிகும பெருமை சிறுமையிலலை, தரவாறடியேயாகும்.

அடிமுதற் கட்பாப் பொருளைத் தழுவித்
தனியே நிற்பது கூனாமக்கூன்
வஞ்சியு ளிடைகடை முதலினும் வருமே.

என்பது,

அடிமுதற் கட்பாவினது பொருளைத் தழுவித் தனியே நிற்பது
கூனும், அக்கூன வஞ்சிப்பா முதலிடை கடையாகிய மூவிடத்தினும்
வரப்பெறும்.

வாலாறு.

உதுக்காண், சுரந்தரனாவண்கைச் சுவானமாப்பூதன்
புரந்தரனாபல புகழைப்பாடி, யிரந்தார்மாட்
முனமையகல்வதுபோல விருணீங்க
மின்னு மளிதோமழை. } வெண்பா
முதல்.

அவரே, கேடில் விழும்பொருடரு மார்பாசிலை
வாடாவள்ளியங் காடிநந்தோரே, } அகவல்
முதல்.

உலகினுள், பெருந்தகையார் பெருந்தகைமை பிறழாவே
பிறழினும் } கலிப்பா
முதல்.

இருந்தகைய விறுவணாமேவெரிபோலச் சுடர்விடுமே, }

உலகே, முற்கொடுத்தார் பிற்கொளவும், வஞ்சிப்பா முதல்
மாவழங்கலின் மயக்குற்றன, வழி, வஞ்சிப்பா கடை
கலங்கலா, வித்துறை, கலக்குற்றன, வஞ்சிப்பா நடு. (உக)

எதுகை முதலடியெல்லாம் வல்லின
மிகுவனவல்லிசையாம் விளம்பிடினே.

என்பது,

எதுகை முதலடியெல்லாம் வல்லெழுத்து மிக்ஞவருவன வல்
லிசைவண்ணமாகும். (உஉ)

மெல்லின மிகுவன மெல்லிசையாகும்.

என்பது,

மெல்லெழுத்து மிக்ஞவருவன மெல்லிசை வண்ணமாகும். (உ௩)

இடையின மிகுவன இடையிசையெனலே.

என்பது,

இடையெழுத்து மிக்ஞவருவன இடையிசை வண்ணமாகும். ()

விரவிழுவினமு மிகுவனவொழுகிசை.

என்பது,

வல்லினமும் மெல்லினமும் இடையினமும் மிக்ஞவருவன
ஒழுகிசை வண்ணமாகும். (உ௫)

எண்ணிவருவன வெண்ணெனப்படுமே.

என்பது,

பலவற்றையுமெண்ணிவருவன எண்ணு வண்ணமாகும் (உ௬)

உருட்டாம ராகத்தொழி வருவனவே.

என்பது,

அராகத்தொழிவருவன உருடுவண்ணமாகும். (உ௭)

அராகமாய் வருகுவ தனறியடிமுத
லீறுந்தோன்றும் றொடந்தெழும்பிய
வடியானவருவன முடுகாகும்மே.

என்பது,

அராகமாய் வருவதன்றி யடிமுத லீறுந்தோன்றும் றொடர்
நீண்டவடியால் வருவன முடுகுவண்ணம். (உ௮)

நேரிறுவுரிச்சீர் மிகவந்தேந்திய
வோசையின்வருவன வேந்திசையாகும்.

என்பது,

நேரிற்றவுரிச்சீர் மிகவந்து ஏந்தியவோசையின் வருவன ஏந்தி
சை வண்ணமாகும்.

நிரையிறுவுரிச்சீர் மிக்குத்தூங்கிய
வோசையின்வருவன தூங்கிசையாகும்.

என்பது,

நிரையீற்ற வுரிச்சீர் மிகவந்து தூங்கியவோசையின் வருவன
தூங்கிகைவண்ணமாகும். (௩௦)

மறுத்தறுத்தியல் வனவகைப்பாகுமமே.

என்பது,

மறுத்து, அறுத்து, வருவன, வகைப்புவண்ணமாகும். (௩௧)

முடிந்ததுபோல முடியாதவருவன
புறப்பாட்டென்மனார் புலமையோரே.

என்பது,

முடிந்ததுபோல முடியாதவருவன புறப்பாட்டு வண்ணமாகும்.

முடியாததுபோன் முடிந்துவருவன
வகப்பாட்டென்மனார் புலமையோரே.

என்பது,

முடியாததுபோல முடிந்துவருவன அகப்பாட்டுவண்ணமாகும்.

அடிதொறுமளபெடை யெதுகையாக
வருவனவளபாம் வகுக்குங்காலே.

என்பது,

அடிதொறும் அளபெடை யெதுகையாக வருவன, அளபு
வண்ணமாகும். (௩௨)

தூற்பாலுறைத்து வருவனபாலே.

என்பது,

தூத்பரற்கூறி வருவன, பாவண்ணமாகும். (௯௫)

அடிதொறுமெதுகை யாகவாய்தவ்
கொடுவரனளிபாங் குறிககுங்காலே.

என்பது,

அடிதொறுமாய்த மெதுகையாகக்கொண்டு வருவன நலிபுவ
ண்ணமாகும். (௯௬)

ஓரடிக்கோரடி மத்தியில்விட்டடி
யெதுகையொன்றி யிபல்வனதரவே.

என்பது,

ஓரடிக்கோரடி யினடயில்விட்டு, அடியெதுகை யுற்று வருவன
தரவுவண்ணமாகும். (௯௭)

அடிதொறுமொன்றுத் தொடையெடுவருவன
வொருஉவேனபபெய ருரைக்கப்படுமே.

என்பது,

அடிதொறும, ஒன்றைத் தொடையெடுவருவன ஒருஉ வண்
ணமாகும். (௯௮)

குற்றெழுத்தியைந்து வருவனகுறுஞ்சி
ராகுமென்மனா ரறிந்திசினேரே.

என்பது,

குற்றெழுத்தியைந்து வருவன, குறுஞ்சிர்வண்ணமாகும். (௯௯)

நெட்டெழுத்தியைந்து வருவனநெடுஞ்சி
ராகுமென்மனா ரறிந்திசினேரே.

என்பது,

நெட்டெழுத்தியைந்து வருவன நெடுஞ்சிர்வண்ணமாகும். (௧௦௦)

நெடினுக்குறினு நீங்காது வருவன
சித்திரமென்மனா ரெளிந்திசினேரே.

என்பது,

நெட்டெழுத்தும், குற்றெழுத்தும், விரவிவருவன சித்திரவண்
ணமாகும். (௪௧)

யாப்பினுளெழுத்துச் சொற்பொருள் யாப்பணிக்
குற்றமுமைவகை குறிக்குமானந்தமும்
வாராதுரைப்பது வழுவிலவாகும்.

என்பது,

செய்யுளில், எழுத்துக்குற்றமும், சொற்குற்றமும், பொருட்
குற்றமும், யாப்புக்குற்றமும், அலங்காரக்குற்றமும், ஐவகையானந
தமும் வராமற்படுவது குற்றமில்வாம். (௪௨)

எழுத்துக்குற்ற மெழுத்திலக்கணத்தில்
வழுத்தியமுறையின மாறுபட்டு
வருவதாமென வழுத்தப்படுமே.

என்பது,

எழுத்துக்குற்றமாவது, எழுத்திலக்கணத்திற் கூறிய முறை
யின மாறுபட்டுவருவதாகும். (௪௩)

எனையகுற்றமு மிவற்றோற்றே.

என்பது,

சொற்பொருள் யாப்பணிகுற்றமும், அவ்வவ்விலக்கணத்தின்
மாறுபட்டுவருவனவாம். (௪௪)

ஆனந்தமைவகை யறையுங்காலை
யெழுத்தினிலைபிறழ்நதன வெழுத்தானந்தம்.

என்பது,

எழுத்தானந்தம், சொல்லானந்தம், பொருளானந்தம், யாப்பா
னந்தம், அணியானந்தமாம்.

அவற்றுள்,

எழுத்துநிலை பிறழ்ந்தன எழுத்தானந்தம்.

வாணாறு. ஆழியிழைப்பப்சல் போமிரவெல்லாந்
தோழி திணையாயத் துயர்தீரும், வாழி
நறுமலைத்தாராய திரையவோ ஒ வென்றுஞ்
செறுமலை சென்றடைந்தபோது. [தானந்தம்.
இதனுள் திரையன்திரைய ஒ ஒன்னை ஆளபெடை எழுத்

சொல்லானதஞ் சொன்னிலைபிறழ்ந்தன.

என்பது.

சொன்னிலைபிறழ்ந்து வருவன சொல்லானதம்.

வரலாறு. என்னிற்பொலிந்த திவணமுகமென் றெண்ணியே
தன்னிறகுறைபடுப பான்றணமதிய-மின்னி
விரிந்திலங்கு வெணகுடைசு செங்கோலவிசய
னெரிந்திலங்கு வெலிநெழீம
இதனுள் விசயனெரிந்து எனச்சொல்லானதம். (சுக)

பொருணிலைபிறழ்வன பொருளானந்தம்.

என்பது,

பொருணிலை பிறழ்ந்துவருவன பொருளானந்தம்.

வரலாறு. வலிக்குமாம் மாண்டாரமனம், எனப்பொருளானந
[தம் (சுஎ)
யாப்பினிலை பிறழ்வனயாப்பானந்தம்.

என்பது,

யாப்பினிலைபிறழ்ந்துவருவன யாப்பானந்தம்.

வரலாறு. மறுக்குமுதலவ னிதிவாழ்வானசிலைரா
மனுக்குகிகர்பாரைவகுப்பாம், எனயாப்பானந்தம். (இ)

அணியிலைபிறழ்ந்து வருவனவணியா
னந்தமாமென நவிலப்படுமே.

என்பது,

அலங்காரநிலைபிறழ்ந்து வருவன வணியானந்தம்.

வரலாறு. இந்திரனேபோலு மிளஞ்சாததன சாத்தற்கு
மந்திரமேபோன்றிலங்கு மலலாகம்,

தனுள், சாத்தனாகிய கீழ்மகனை யரசனைப்போ லுவயித்தது
அணியானந்தம். (சுக)

வெண்பாழுதல் வஞ்சிப்பாவிறுதி
நான்குபாவினுக்கு நான்குங்கீர்கமு

நிலனுங்குலனு நிறமுமிராசியு
மாகியவிருமுன் நிலக்கணப்பகுதி
குறித்தாமுற்றுணா குரவரென்ப.

என்பது,

வெண்பா, அகவற்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா நான்கிற்கும் நா
ளும், கிரகமும், நிலனு, குலனும், நிறமும், இராசியும் ஆகிய ஆறி
லக்கணப்பகுதியைப் புலவா குறித்தார். (௫௦)

அவற்றுள்,

வெண்பாவெண்ணிறம் விருச்சிகங்கார்த்திகை
முதலியவெழுநாண் முற்படுவிருச்சிக
மீனமிராசி விப்பிரகுலமதி
குருவேகிரகங் குழுமியமுல்லை
யிருநிலமற்றத நியல்பென்மொழிப.

என்பது,

முற்கூறியவற்றுள், வெண்பா வெண்ணிறம், கார்த்திகைமுத
லியவேமும் நாள், விருச்சிகம் மீனம் இராசி, பிராமணகுலம், ச
ந்திரன் வியாழம் கிரகம், முல்லைநிலம். (௫௧)

அகவல்செந்திற மரையகுலமகம்
பூமுதலிய வெழுநாண்மேடஞ்
சிங்கவிராசி செங்கதிரசெவ்வாய்
கிரகங்குறிஞ்சி நிலனாகுமமே.

என்பது,

அகவற்பா செந்திறம், கூத்ததிரியகுலம், மகமுதலிய வேமும்
நாள், மேடம் சிங்கம் தனுசு இராசி, சூரியன் செவ்வாய் கிரகம்,
குறிஞ்சிநிலம். (௫௨)

கலிபொன்னிறங்குலம் காமருவணிக
மகணிரெடுநில மனுடமுதலிய
வாறுநாண்மிதுனங் குமபர்துலாழு
மிராசிபுதன்சனி கிரகமென்றியம்புப.

என்பது,

கலிப்பா பொன்னிறம், வணிககுலம், மருதநிலம், அனுடமுத
லியவாறும் நாள், மிதுனம் குமபம் துலாம் இராசி, புதன் சுனி கி
ரகம். (௫௩)

வஞ்சிநிறங்கறுப்பு வாருதிநெய்த
னிலங்கண்டக்குலம் விட்டமுதலேழு
நாளிடபங்கனி மகரமிராசி
வெள்ளியிராகு கிரகமென்ப

என்பது,

வஞ்சிப்பா கறுப்பு நிறம், நெய்தல் நிலம், சூத்திரகுலம், அவி
ட்டமுதலியவேழம் நாள், இடபம் கன்னி மகரம் இராசி, வெள்ளி
இராகு கிரகம். (௫௪)

ஆசுமதூரஞ் சித்திரம் வித்தார
மாகுநாற்கவி யறையுங்காலே.

என்பது,

ஆசுகலி, மதூரகலி, சித்திரகலி, வித்தாரகலி எனக்கவிநா
ன்குவகைப்படும். (௫௫)

அவற்றுள்,

பொருளடிப்பாவணி முதலியகொடுத்து
பாடுனப்பாடுவோனே யாசுகவியே

என்பது,

முற்கூறியவற்றுள், பொருளும், அடியும், பாவும், அணியும்,
முதலியவைகொடுத்துப்பாடுகவெனப் பாடுவோன் ஆசுகவி. (௫௬)

தொடையுநதொடையின் விகற்பமுஞ்செறியச்
சொற்சுவைபொருட்சுவை தோன்றவுருவக
மாதியவணிகளோ டணிபெறப்பாடுவோன்
மதூரகவியென வழுத்தபபடுமே.

என்பது,

தொடையும் தொடைவிகற்பமும் செறியச், சொற்சுவையும்
பொருட்சுவையும் விளங்க, உருவகவணிமுதலிய மூப்பத்தைந்
ணிகளோடு, அலங்காரம் பெறப்பாடுவோன் மதூரகவி. (௫௭)

ஈகபாத மெழுகுற்றிருக்கை
காதைகாப்புக் கரந்துறைச்செய்யுள்
கூடசதுக்கங் கோழுத்திரிமுத
தெரிந்துபாடுவோன் சித்திரக்கவியே.

என்பது,

ஏதபாதமும், எழுசூற்றிருக்கையும், காதைகார்ப்பும், கார்து
றைச்செய்யுளும், கூடசதுக்கமும், கோமூத்திரியும் இவை முதலிய
வறிந்து பாடுவோன சித்திரக்கவி. (௫௮)

மறங்கலிவெண்பா மடலூராதலியலிசை
பாசண்டததுன்ற பன்மணிமாலே
தசாங்க முமமணிக்கோவை கிரீடை
யிவைமுதலிய விரித்திசைததுப பாடுவோன்
வித்தாரக்கவியாம் விளம்பிடினே

என்பது,

மறம், கலிவெண்பா, மடலூராதல், இயல், இசை, பாசண்டத்
துறை, பன்மணிமாலே, மும்மணிக்கோவை, கிரீடை இவை முதலி
யனபிறவும் விரித்ததுபாடுவோன் வித்தாரக்கவி. (௫௯)

என்பது,

கவியேகமகன் வாதிவாக்கியென்
றியையொருநான்கும் புலமைக்கியல்பே.

என்பது,

கவி, கமகன், வாதி, வாக்கி இவைவான்கும புலமைக்கியல்பு:

ஆசுமதுரஞ் சித்திரம்வித்தாரங்
கண்டுபாடுவோன் கவியாகும்மே.

என்பது.

ஆசுக்கவி, மதுரகவி, சித்திரகவி, வித்தாரக்கவி அறிந்துபாடு
வோன கவியாகும். (௬௦)

ஞாபகஞ் செம்பொருணடையி னெப்பொருளு
மறைகுலோன்கமகமை வழுத்துங்காலே.

என்பது,

ஞாபகம் செம்பொருணடையின் எப்பொருளையும் எடுத்துக்
கூறுவோன் கமகனாகும். (௬௨)

ஏதுமேற்கோஞ் செடுத்துக்காட்டித்
தன்கோணிநீஇப்பிறன்கோண் மறுப்போன்
வாதியாமென வைக்கப்படுமே.

என்பது,

ஏது, மேற்கோள், எடுத்துக்காண்பித்து, தன்கோட்பாட்டை
கிறத்திப், பிறன்கோட்பாட்டை மறப்பவன் வாதியாகும் (சுந)

அறம்பொருளின்பம் வீடாகியநான்கும்
கேட்போர்வேட்ப வினியன்களதது
மாற்றலுடையோன் வாக்கியாமெனலே.

என்பது,

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய நார்பொருட்பயனை
யுற, கேட்போர்வீருமப இனியனகூறும் ஆற்றலுடையான், வாக்கியாகும். (சுச)

துகளறும்ங்கலஞ் சொல்லுடனெழுதது
தானம்பாலுணர் சாதிநாள்கறி
கணமொருபததுமுற் காணுவபொருத்தம்.

என்பது,

மங்கலப்பொருத்தம், சொற்பொருத்தம், எழுத்துப்பொருத்தம்,
தானப்பொருத்தம், பாற்பொருத்தம், உணற்பொருத்தம், வருணப்
பொருத்தம், நரட்பொருத்தம், கதிப்பொருத்தம், கணப்பொருத்தம்
எனப்பொருத்தம் பததுவகைபடும. (சுரு)

அவற்றுள்,

மங்கலங்காரபுயன் மாமணிவாருதி
யாரணமுலகல ரமுதந்தேர்வய
றிங்கள்பொன்னெழுத்ததுத் திவாகரன்திரிபரி
கங்கைநிலந்திருக் காட்டியபிறவு
மாகுமெனமனா ரறிந்திசினேரே.

என்பது,

முற்கூறியவற்றுள், மங்கலப்பொருத்தமாவன, கார், புயல், மா,
மணி, கடல், ஆரணம், உலகு, பூ, அமுதம், தேர், வயல், திங்கள்,
பொன், எழுத்து, சூரியன், யானை, குதிரை, கங்கை, நிலம், திரு,
இவை முதலியன பிறவுமாம். (சுசு)

சீர்நனிசிறைததல் சிறப்பின்றாய்நிற
லீறுதிரிதலிரும் பொருளினமை
பலபொருள்பயத்தன் முதலியபிறவு
முதற்சீர்மொழிக்கா காவெனமொழிப.

என்பது,

சீர்சிதைத்து நின்றல், சிறப்பில்லாமை, ஈறுதிரிதல், பொருளின்
பலபொருடருதல் இவை போல்வன் பிறவு முதற்சீர் மொழிக
கு தறறமாகும். (சுஎ)

ஐந்தொழென்றேழா நொழென்று
மாகுநாலாறெட்டெழுத்தாகாவே.

என்பது,

ஐந்தெழுத்து, மூன்றெழுத்து, ஏழெழுத்து, ஒன்பதெழுத்து,
முதற்சீர்க்காகும், நாஷெழுத்து, ஆறெழுத்து, எட்டெழுத்து, ஆகா
வாம். (சுஅ)

அ ஆ இ ஈ யும் உ ஊ
ஒளவும எ ஏ ஒ ஓ வென்றிவை
பாலன்குடீர னிராசன்மூபு
மரணமுறையே யைந்துமெண்ணு
மூபுமரணமு முதற்சீர்க்காகா.

என்பது,

அ, ஆ, பாலன், இ, ஈ, ஐ, குமரன், உ, ஊ, ஒள, இராசன்,
எ, ஏ, மூபு, ஒ, ஓ, மரணம், இவற்றில பாலன், குமரன், இராசன்
ஆம், மூபு, மரணம் முதற்சீர்க்காகாவாம். (சுஈ)

குறிலாநெடில் பெண்ணுநதனிநிலைமெய்
யலியாமபெண்ணினோ டாண்பாறபுணர்ச்சிக்
கவ்வவ்வெழுத்தா மயங்கினுவழுவே.

என்பது,

குறெழுத்தெல்லாம் ஆண்பால், நெட்டெழுத்தெல்லாம் பெ
ண்பால், ஆய்தமும் மெய்களும் பேடு, பெண்பாறகுப் பெண்பாலெ
ழுத்தும், ஆண்பாறகு ஆண்பாலெழுத்தும், ஆம், இருமையும் மயங்
கப் புணரிற குற்றமாம். (எா)

அ இ உ எ க ச த ந பமவவு
மமுதெழுத்தியா யோராரோலாலோ
வவற்றினென்று மனபெடைமக்குற
ளாய்தமுநஞ் செழுத்தாமுதலாம்பின்
னாக வென்மனா றிந்திசினோ

• என்பது,

அ, இ, உ, எ, ஆகிய நான்குயிரும், க, ச, த, ந, ப, ம, வ ஆகிய
ஏழுமெய்யும், அமுதவெழுததாம். யா, யோ, ரா, ரோ, லா, லோ,
இவ்வாறுமெய்யும், ய, ர, ல, ஆகிய மூன்றுமெய்யும், உயிரளபெளட
யும், ஒற்றளபெடையும், மகரக்குறுக்கமும், ஆய்தமும் நஞ்செழுத
தாம். இவற்றுள் முதகூறிய அமுதவெழுத்து நனமையாகும். பிற
கூறிய நஞ்செழுததாகாவாம். (எக)

வருமுயிரடங்கலும் வல்லினப்புள்ளியு
மந்தணர்க்காந்த நயாபமப்புள்ளி
மன்னவர்க்காம் லவறனவணிகர்க்காம்
பின்னவர்க்காம் முளப்பேசங்கர்லே

என்பது,

பன்னிரண்டியிரும், வல்லெழுததாறும், பார்ப்பாருக காகும்.
த, ந, ய, ர ப, ம இவ்வாறுமெய்யும், அரசருககாகும், ல, வ, ற, ன
இந்நான்குமெய்யும் உணிகருககாகும், மு, ள, இவ்விரண்டு மெய்யும்
குத்திரருககாகும். (எஉ)

ஆவிரான்கைந்தொடு நான்குமாய்ப்பிரிவது
காரத்திகை பூராடமுததிராடமா மெய்யிற்
ககரநான் கிரண்டு மூன்று மூன்றிவை
யோணமாதிரையிரு பூசமா முறையே
சகரநான்கைந்து மூன்றிரே பதியசகவினி
பாணிஞஞாளு ஞாவவிட்ட மேனைய
தகரமிரண் டெழுதான் கடைமூன்று
சோதிவிசாகமே தூயவான் சதய
நவ்வரியாறுடனாடு முமமூன்று
மனுடங் கேட்டையாய் பூரட்டாதி
பகரநான் கிரண்டொடு மாறுமுததிராட
மத்தஞ்சித் திணாமவ்வாறொடு மூன்று
மூன்றுமகமாயி லியம்பூரம்
யய்யாவுதிரட்டாதி யுய்யோ
மூலமவவாவிவியுரோகணிவெவேவைவெள்ள
மிருகசிரிடமென விளமபினாபுலவா.

என்பது,

அ, ஆ, இ, ஈ காரத்திகை, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ. பூராட்டம், ஒ, ஓ,
ஒள, உத்திராடம், க, கா, கி, கீ, திருவேணம், கு, கூ, திருவாதி
ரை, கெ, கேகை, புணரபூசம், கொ, கோ, கௌ, பூசம், ச, சா,

சி, சீ; இரோவதி, சு, சூ, செ, சே, சை, அச்சுவினி, சொ, சோ, செள
 பரணி, ஞ, ஞா, ஞௌ, ஞோ, அவிட்டம், த, தா, தோதி, தி, தி, து
 தூ, தெ, தே, தை, விசாகம், தொ, தோ, தெள, சத்யம், ஈ, நா, நி
 நீ, து, தூ, அனுடம், நெ, நே, நை, கேட்டை, நொ, நோ, நௌ,
 பூரட்டாதி, ப, பா, பி, பீ, உத்திரம், பு, பூ, அத்தம், பெ, பே, பை
 பொ, போ, பெள, சித்திரை, ம, மா, மி, மீ, மு, மூ, மகம், மெ, மே,
 மை, ஆயிலியம், மொ, மோ, மௌ, பூரம், ய, யா, உத்திரட்டாதி,
 யு, யோ, மூலம், வ, வா, வி, வீ, உரோகணி, வெ, வே, வை, வெள,
 மிருகசீரிடமாமெனக. (எக)

நாயகன்முதற்பெயராதி யெழுத்தினுண்
 முதற்கொண டொனபதொன்பதாக
 மங்கலச்சொன் முதலெழுத்தினுளளவு
 மெண்ணியிரண்டு நான்குமாறு
 மெட்டுமொன்பதுங் காணினல்லவா
 மொன்றுமூன்று மைநதுமேழுங்
 காணிற்றீங்கெனக கருதப்படுமே.

என்பது,

பாட்டுடை நாயக னியற்பெயராதி யெழுத்தினுளே முதற்
 கொண்டு, ஒன்பது, ஒன்பது ஆக, எடுத்த மங்கலச்சொல, முதலெ
 ழுத்து நாளளவுமெண்ணி, இரண்டும், நான்கும், ஆறும், எட்டும்,
 ஒன்பதும் கண்டால் நல்லவாம், ஒன்றும், மூன்றும், ஐந்தும், ஏழும்
 கண்டால் தீயவாம். (எச)

அ, இ, உ, எ, வொடு க, ச, ட, த, பவா
 மொன்பதுந்தேவா கதியாம், ஆ.
 ஊ, ஏ, ன, ஞ, ண, ந, ம, வா, மொன்பது
 மாந்தர் கதி ஒ, ஓ, யாலழற
 விலங்கின்கதி ஐ, ஔவொடுவளன
 வைநதுநாகா கதியாமிவற்றுண
 முன்னவைநல்லன பின்னவைதீயன.

என்பது,

அ, இ, உ, எ, க, ச, ட, த, ப, ஆகியவொன்பதெழுத்தும் தே
 வாகதி, ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ன, ஞ, ண, ந, ம, ஆகிய வொன்பதெழுத்தும்,
 மக்கட்கதி, ஒ, ஓ, ய, ர, ல, மு, ற, ஆகிய ஏழெழுத்தும் விலங்கின்
 கதி, ஐ, ஔ, வ, ள, ன, ஆகிய, ஐந்தெழுத்தும் நரகர்கதி, இவற்
 றுள் முதகூறிய தேவர்கதியும், மக்கள் கதியும் நல்லனவாம். பிற்கூ
 றிய விலங்கின்கதியும், நரகர்கதியும் தீயனவாம். (எடு)

தேமாங்காயிந திரகணம்புளிமாங்
காய்சந்திர கணங்கருவிளமென்கனி
நிலக்கணங்கூவிளங் கனிநீர்க்கணமிவை
யாகுங்கருவிளங் காயந்தரகணங்
கூவிளங்காயிரவிக் கணந்தேமாங்
கனிகாற்கணம்புளி மாங்கனிதிக்கணம்.

என்பது,

தேமாங்காய் இந்திரகணம். புளிமாங்காய் சந்திரகணம். கரு
விளங்கனி நிலக்கணம். கூவிளங்கனி நீர்க்கணம். இவை நல்லன
வாம். கருவிளங்காய் அந்தரகணம். கூவிளங்காய் சூரியகணம். தே
மாங்கனி வாயுக்கணம். புளிமாங்கனி தீக்கணம். இவையாகாவாம்.

பிரபுநீதங்கள்.

ஓரைதிதிநிலையோக நான்மீனிலை
வாரங்கரண நிலைவருகிரக
நிலையெழுவவயவ நிலையையுமுணாவுற்
றவற்றையமைத்தவற்றூற்றலைமகனுக்
கடைவனவறைதல்சாத்தகமெனமொழிப.

என்பது,

ஓரைநிலையும், திதிநிலையும், யோகநிலையும், நான்மீனிலையும், வார
நிலையும், கரணநிலையும், கிரகநிலையும், ஆகிய வேறுபபுகளி நிலை
யையும், சோதிடநூலால் நன்குணர்ந்து, அவற்றை அமைத்து, அவ்
வற்றால் தலைமகனுக்கு அடைவனகூறல் சாதகக்கவியாமென்க. (எ)

திதில்காப்பே செங்கோதாலே
சப்ப் ஸிமுத்தம வாரானையம்புலி
சிறுபறைசிறுநில சிறுதேரிவற்றை
முறையேயகவல் விருத்தத்தாலே
பப்பத்தாகப பாவெதாண்பாற்
பிள்ளைக்கவியில் வறுப்பினிற்கடைமூன்
றெழிததுக்கழங்கம மனையுசலென்றிவை
கூட்டிமுற்கூறியவா றுணாபபதுவே
பெண்பாற் பிள்ளைக்கவியெனப்படுமே.

என்பது,

காப்பு, செங்கோ, தால, சப்பாணி, முத்தம், வாரானை, அம்
புலி, சிறுபறை, சிறுநில, சிறுதேர், இவற்றை முறையே, ஆசிரிய
விருத்தத்தால், பத்துபபததாகக் கூறுவது ஆண்பாற் பிள்ளைக்கவி

யாகும், இவ்வுறுப்பினில், கடைமூன்றொழித்துக், கழங்கு, அம்மனை, ஊசல் என்றிவற்றைக்கூட்டி, முற்கூறியவாறே கூறுவது, பெண்பாற பிள்ளைக்கவியாகும். (௭௮)

போர்முகத்தாயிரம் புகர்முகக்களிற்றைக்
கொன்றவனைத்தலைமகனாகுகொண்டு
கடவுள்வாழ்த்துக் கடைதிறப்புப்பாலை
காளிகோயிலும் பேயொடுகளியும்
காளியொடுபேய்களு முனைக்கத்தானகஞ்
சாற்றக்கருதிய தலைவன்சீர்த்தி
புலப்படவவன் வழியாகப்புறப்பொரு
டோன்றப்போத தொழிறெடங்கவிரும்ப
லென்றிவையெல்லா மிருசீ முசுசீ
ரடியொழிததேனைய வடிகொடுவீரடிப
பொழிசையாற் பாடுவதுபாணி.

என்பது,

போர் முகத்து, ஆயிரம் யானையைக்கொன்ற வீரனைத் தலைவனாகுகொண்டு, கடவுள்வாழ்த்து, கடைதிறப்பு, பாலைநிலம், காளிகோயில், பேய்களோடுகளி, காளியோடுபேய்கள் கூறத் தான்சொல்லக்கருதிய தலைவன் சீர்த்திவிளங்க, அவன் வழியாகப் புறப்பொருள்தோன்ற, வெம்போர வழங்கவிரும்பல, இவை யெல்லாம், இருசீரடி, முசுசீரடி யொழித்து, ஒழிந்தமற்றடியாக, ஈரடிப்பலதாழிசையாற்பாடுவது பாணியாகும். (௭௯)

வெண்பாக்கவித் துறையோடொருபோகு
முதற்கவி மூன்றுறுப்பாகமொழிந்து
வாகுவகுப்பு மதங்கமம்மனை
காலஞ்சம்பிரதங் கார்தவங்குறமறம்
பாண்களியிரங்கல் சித்தாசல்கைக்கிளை
துதளிதழையிவை தோன்றமடக்கு
மருட்பாவகவல் வஞ்சிகவிப்பா
வகவல்விருத்தமொடுகவித்தாழிசை
கவிவிருத்தந்துறை காமருவெண்டிறை
விரவியந்தாதுயாய் விளம்புங்காலைத்
தேவர்க்குநூற்றந் தணாக்கைநொழித்த
லாசர்க்குத்தொண்ணு றைம்பதுவசியர்க்
காறைந்துகுத்திரர்க்காகப் பகர்தரல்
கலம்பகமென்மணர் கற்வணாங்கோரோ

என்பது,

வெண்பா, கலித்துறை, ஒருபோரு முதற்கலி யுறுப்பாக முற்
கூறி, புயவருப்பு, மதங்கு, அமமனை, காலம், சம்பிரதம், கார், தவம்,
குறம், மறம், பாண, களி, சித்து, இரங்கல, கைக்கிளை, தூது, வண
டு, தழை, ஊசல என்னும் இவ்வவயவங்களியைய, மடக்கு, மருட
பா, அகவற்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா, ஆசிரியவீருத்தம், கலிவீருத்
தம், கலித்தாழிசை, வஞ்சிவீருத்தம், வஞ்சித்துறை, வெணடுறை
என்னுமிவற்றால், இடையே வெண்பா, கலித்துறைவிரவி, அந்தாதி
ததொடையான் முற்றுறக்கூறுங்கால, தேவாக்கு நூறும், அந்தணாக
குத் தொண்ணூற்றைந்தும், அரசர்க்குத் தொண்ணூறும், வைசியாக்கு
ஐம்பதும், சூத்திராக்கு முப்பதுமாகப் பாடுவது கலம்பகமாகும். ()

முதலகருவுரிப பொருளொருமுன்று
மடைந்துகைக்கிளை யன்புடைக்காமப
பகுதியவாங்கள வொழுக்கமுங்கற்பு
மியம்புதலே யெலையாகக்கட்டளைச்
கலித்துறைநானூற் றுற்றினைமுதலாத்
துறையீருகச் சொல்லப்பட்டு
மீராகப்பாட்டுறுப்புமியையக்
கூறுவதகப்பொருட் கோவையாமற்றிஃ
தகவல்வெண்பாக் கலியடுக்கியவவணை
வஞ்சியினனும் வழத்தப்படுமே.

என்பது,

இருவகையாகிய முதற்பொருளுந், பதினான்குவகையாகிய கரு
ப்பொருளும், பத்துவகையாகிய வுரிப்பொருளும் பெற்றுக், கைக்கி
ளைமுதலுற்ற அன்புடைக காமப்பகுதியவாம் களவொழுக்கமும,
கற்பொழுக்கமும கூறலே யெல்லையாகக் கட்டளைக் கலித்துறை
நானூற்றால், தினை முதலாகத் துறையீருகக்கூறப்பட்ட பன்னிர
ண்டகப்பாட்டுறுப்பும் வழுவின்றித்தோன்றப்பாடுவது அகப் பொ
ருடகோவையாகும், இது அகவல், வெண்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா
வண்ணம், இவற்றாலும் வழங்கப்படும. (அக)

புணாதன்முதலிய வைந்துரிப்பொருளுந்
மணிபெறக்குறிஞ்சி முதலியவைத்தினை
யினையுமியம்புவ தைத்தினைப்பாவே.

என்பது,

புணாதன் முதலிய வைந்துரிப்பொருளும் விளங்கக் குறிஞ்சி
முதலிய வைந்தினையையுங் கூறுவது ஐந்திணைசெய்யுளாகும். ()

அகரமுதலாகியவாமக்கா
வருக்கமொழிக்கு முதல்வருமமுதலு
முறையேகட்டளைக கலித்துறையாக
வழுத்துவதுவே வருக்கக்கோவை.

என்பது,

அகரமுதலாகிய வழுத்துவருக்கம் மொழிக்கு முதலாமொழு
த்துக்கட்டளைக கலித்துறையாகப்பாடுவது வருக்கக்கோவையாகும்.

அகவல்வெண்பாக் கட்டளைக்கலித்துறையு
முறையேதொகைபெற முப்பத்தெகி
யந்தாதித் தொடையாகச்செய்வது
மும்மணிக்கோவையா மொழியுங்காலே.

என்பது,

ஆசிரியப்பாவும், வெண்பாவும், கட்டளைக்கலித்துறையும் முறை
யே தொகை முப்பதுபெறவகிகிப்பாடுவது மும்மணிக் கோவை
யாகும். (அச)

ஆடுஉமகீ உவாயிருபெயர்க்கு
மிகவெடுத்துணாக்கு மெய்யவயவததை
வெண்பாவாயினும் வெளிவிருத்தத்தி
னையினுங்கே சாதிபாதம்
பாதாதிசேசமாகப் பாடுவ
தங்கமாலையா மாயுங்காலே.

என்பது,

ஆண்மகனுக்கும், பெண்மகனுக்கும் மிக்கெனவெடுத்துக் கூறு
மவயவங்களை வெண்பாவாலாயினும், வெளி விருத்தத்தாலாயினும்,
பாதாதிசேசம், கேசாதிபாதம் முறைபிறழாது தொடர்வுறப்பாடு
வது அங்கமாலையாகும். (அடு)

கடவுளைப்பாடியக் கடவுடானே
காக்கவென்றகவல் விருத்தமிருநான்
கந்தாதித்தறைகுவ தட்டமங்கலமே.

என்பது,

கடவுளைப்பாடி அக்கடவுள் காக்கவென ஆசிரியவிருத்தம் எட்
டு அந்தாதித்துப்பாடுவது அட்டமங்கலமாகும். (அசு)

கனவிலொருத்தியைக கண்டுகேட்டுண்டியிர்த்
தினிமையுறப்புணர் ததைத தன்னின்னுயிர்ப்
பாங்கற்குத்தலைமகன் பகர்ந்ததாக
நேரிசைக்கலிவெண் பா வானிகழ்த் துவ
தனுராகமாலையா மாயுங்காலே.

என்பது,

தலைவன், கனவினகனொருத்தியைககண்டு, கேட்டு, உண்டு, உயிராதது, இனிமையுறப்புணர்ந்ததைத தன்னுயிர்ப்பாங்கற குரைத்ததாக நேரிசைக்கலிவெண்பாவாற கூறுவது அனுராகமாலையாகும். (1)

இருபஃதந்தா திததுவெண்பாவும்
கட்டளைக்கலித்துன்றயுங் கலந்துரைத்தலை
இரட்டைமணிமலை பென்மனாபுலவா.

என்பது,

முறையானே வெண்பாவும், கட்டளைக்கலித்துறையும் இருபது அந்தாதித்தொடையான வருவது இரட்டைமணிமாலையாகும். (அஅ)

வெண்பாவகவல் வெண்பாக்கலித்துறை
யிரண்டிரண்டாக விணைத்துவெண்பா
வகவலிணைமணி மலைவெண்பாக
கலித்துறையிணை மணிமாலையாகும்.

என்பது,

வெண்பாவும், அகவலும், வெண்பாவும், கலித்துறையும், இரண்டிரண்டாக விணைத்துப்பாடுவது வெண்பாவகவலிணை மணிமலை யெனவும், வெண்பாக்கலித்துறை யிணைமணிமாலையெனவும் பெயர் பெறும்.

அந்தாதித்து வெண்பாவாதிய
பாவும்பாவினமு மாகவொன்பது
செய்யுளணிபெறச் செப்புவததுதான
நவமணிமாலையா நாடுகாலே.

என்பது,

வெண்பாமுதலாக வேறுபட்டபாவும் பாவின்முமாக வொன்பது செய்யுளந்தாதித்துப்பாடுவது நவமணிமாலையாகும். (அ0)

அந்தாதித்து வெணபாக்கலித்துறை
விருத்தமுமகவலும் விர்விநாற்பது.
கவில்து நான்மணி மாலையாகும்.

என்பது,

வெண்பாவும், கலித்துறையும், விருத்தமும, அகவலும் அந்தாதித்து, நாற்பது பாடுவது நான்மணிமாலையாகும். (௬௧)

அகவலடி கலியடியுமங்கிய
வஞ்சியாற்புருடனை வாழ்த்திப்புகழ்வது
நாமமாலையா நாடுங்காலே.

:

என்பது,

அகவலடியும், கலியடியும் வந்தும்யங்கிய வஞ்சிப்பாவால ஆன்மகனைப் புகழ்வது பாடுவது நாமமாலையாகும். (௬௨)

பப்பத்தாகப் பல சந்தத்தொடு
வினாம்பான பாட்டியல்வததுபல
சந்தமாலையாஞ் சாற்றுங்காலே.

என்பது,

பத்துப்பதஞ்ச் செய்யுள், வெவ்வேறுசந்தமாக நூறு செய்யுட் கூறுவது பலசந்தமாலையாகும். (௬௩)

முற்கூறியகலம் பகத்துள்வருமொரு
போகுமமனை யூசலுமபோக்கி
யேனையவுறுபுகளெல்லாமமையப
பாடுவததுதான பன்மணிமாலே.

என்பது,

முற்கூறிய கலமபகததுள், ஒருபோகும் அமமனையும் ஊசலுமின்றி ஏனைய வுறுப்புக்களெல்லாம் அமையப்பாடுவது பன்மணிமாலையாகும். (௬௪)

எப்பொருண்மேலும் வெண்பாவிருபதுங்
கலித்துறை நாற்பதுங் கலந்துவருவது
மணிமாலையாகும் வழத்துங்காலே.

என்பது,

எந்தப்பொருண்மேலும், வெண்பாவிருபதும், கலித்துறை நாற்பதும் விர்விப்பாடுவது மணிமாலையாகும். (௬௫)

அகவலடி கலியடியுமயங்கிய
வஞ்சியினரிவையா மாண்பையுரைப்பது
புகழ்ச்சிமாலையின் பொருளாகும்மே.

என்பது,

அகவலடியும், கலியடியும் வந்துமயங்கிய வஞ்சிப்பாவால், பெ
ண்களின்சிறப்பைக் கூறுவது புகழ்ச்சிமாலையாகும். (௧௬)

தெரிவையெழில் குணமாக்கஞ் சிறப்பையுரைப்பது
பெருமகிழ்ச்சி மாலையெனப் பெயாபெறுமே.

என்பது,

பெண்கள் அழகும், குணமும், ஆகக் கரும், சிறப்பும் முதலியன
கூறுவது பெருமகிழ்ச்சிமாலையாகும். (௧௭)

முதலாம் வருக்கவெழுத்தினுக்கொவ்வொரு
செய்யுளணிபெறச் செப்புவததுதான்.
வருக்கமாலையாம் வழத்துங்காலே

என்பது,

மொழிகுரு முதலாகும் வருக்க வெழுத்தினுக்கு ஒவ்வொரு
செய்யுட் கூறுவது வருக்க மாலையாகும். (௧௮)

சொற்சீரடியெனுங் கட்டுரைத்தொடர்பாற்
குலமுறையாற்றிய கோத்தியைக்கூறன்
மெய்க்கீர்த்திமாலையாம் விளம்புங்காலே.

என்பது,

சொற்சீரடி யென்னும் கட்டுரைச் செய்யுளால் குலமுறையிற்
செய்த கீர்த்தியைக் கூறுவது மெய்க்கீர்த்தி மாலையாகும். (௧௯)

கடவுள் காததலாக வொருமூன்
றைந்தேழானு மறைவது காப்பு
மாலையெனப்பெயர் வைக்கப்படுமே.

என்பது,

தெய்வங் காததலாக மூன்று செய்யுளானும் ஐந்து செய்யுளா
னும் ஏழு செய்யுளானும் பாடுவது காப்பு மாலையாகும். (௨௦)

வேனிலொடு முதிர்வேனிலும்புனைந்து
விளம்புதல் வேனின் மாலையாகும்.

என்பது,

வேனிலையும் முதிர் வேனிலையும் சிறப்பித்துப் பாடுவது வே
னின் மாலையாகும். (௧௦௧)

தென்றலைப்புதழ்ந்து செப்புதல்வசந்த
மாலையெனப்பெயர் வைக்கப்படுமே.

என்பது,

தென்றலை வருணித்துப் பாடுவது வசந்த மாலையாகும். (௧௦௨)

அருந்ததிக் கற்பினரிவையர்க்குள்ள
வியற்கைக் குணங்களை வகுப்பாவிதம்புத
றாகைமாலையாஞ் சாற்றுங்காலே.

என்பது,

அருந்ததிக்கற்பின் மகளிர்க்குள்ள இயற்கைக் குணங்களை
வகுப்பிற் கூறுவது தாரகை மாலையாகும். (௧௦௩)

அரிபிறப்பினாந் தனையுமாசிரிய
விருத்தத்தால் விளம்புவதுற்பவமலை.

என்பது,

திருமால் பிறப்புப் பத்தையும் ஆசிரிய விருத்தத்தால் கூறுவது
உற்பவ மாலையாகும். (௧௦௪)

அகவலோசையிற்பிறழாதகவலின் முன
ரெடுத்துச்செல்லுங் கொடிப்படையியம்ப
றானைமலைப்பெயர் தழுவுமாமெனலே.

என்பது,

அகவலோசையிற் பிறழாது ஆசிரியப் பாவால் முன்னரெடுத்
துச் செல்லும் கொடிப்படையைக் கூறுவது தானை மாலையாகும். (1)

ஆதிப்பாக் கலித்துறையுமகவலு
மந்தாதித்தாறைந்தியம்புவது
மும்மணிமடலையா மொழியுங்காலே.

என்பது,

வெண்பாவும் கலித்தூறையும் ஆசிரியப்பாவும் அந்தாதித்து மூப்
பது செய்யுட் பாடுவது மும்மணி மாலையாகும். (௧௦௫)

வெண்பாவான் முன்னூறுவிரிப்பது
தண்டகமாலையாஞ் சாற்றுங்காலே.

என்பது,

வெண்பாவினால் முன்னூறு செய்யுட கூறுவது தண்டக
மாலையாகும். (௧௦௭)

ஆனிரைகவார்து வருபவன்வெற்றி
விளம்புதல்வீர வெட்சிமலை.

என்பது,

சுதத வீரன் பகைவருநிற் சென்று டசுநிரை கவார்து வருவதை
மிஞ்சுதுக்கூறுவது வெட்சி மாலையாகும். (௧௦௮)

தழுவாக்கொண்ட தந்நிரைமீட்போர்
கார்தைபுனைந்து கன்னுலவையிறசெலீஇ
மீட்பதைக்கூறல் வெற்றிக்கார்தை.

என்பது,

பகைவாக்கொண்ட தந்நிரை மீட்போர் கார்தைப் பூமலை குழிப்
போய மீட்பதைக கூறுவது வெற்றிக்கார்தை மஞ்சரியாகும். (௧௦௯)

போர்க்கெழுமன்னவர் வஞ்சிப்பூத்தொடை
யணர்நதுபுறப்படு மடுபடையெழுச்சிச்
சிறப்பகவலினுற் செப்புதல்போர்க்கெழு
வஞ்சியெனப் பெயாவைக்கப்படுமே.

என்பது,

பகைவர் மேல் போர்குறித்துப் போகின்ற வயவேந்தர் வஞ்சிப்
பூமலை குழிப் புறப்படும் படையெழுச்சிச் சிறப்பை யாசிரியப்பா
வாற் கூறுவது போர்க்கெழு வஞ்சியாகும். (௧௧௦)

விழுமியகுலமுறை. பிறப்புமேம்பாட்டின்
பலசிறப்பிசையையும் வஞ்சிப்பாவால்
வழுத்தல்வரலாற்று வஞ்சியாமென்ப.

என்பது,

குலமுறை பிறப்பு முதலிய மேம்பாட்டின் பன்சிறப்பையும்
கீர்த்தியையும் வஞ்சிப்பாவாற் கூறுவது வரலாற்று வஞ்சியாகும். (1)

போர்க்களத்திறந்த புரவிநால்வாப்
மக்களுடையும் வாயசங்கழுகு
பேய்நாய்ப்சாசம் பிடுங்கிப்பருகிக்
களித்துப்பாடிய சிறப்பைக்காட்டல்
செருக்களவஞ்சியாஞ் செப்புங்காலே.

என்பது,

போர்க் களத்தில் இறந்த குதிரை யுடையும், யானையுடையும்,
மனிதருடையும் நாயும், பேயும், பிசாசும், காகமும், கழுஞ்
தின்னும், களித்துப் பாடிய சிறப்பைப் பாடுவது செருக்கள வஞ்சி
யாகும். (௧௧௨)

காஞ்சிபுனைந்து கருதாரூர்ப்புற
மூன்றையுரைப்பது காஞ்சிமாலே.

என்பது,

பகைவரூர்ப் புறத்துக் காஞ்சிப் பூமாலே சூடியூன்றலைச் கூறு
வது காஞ்சி மாலையாகும். (௧௧௩)

கோலியமாற்றார் கோடலின்றி
நொச்சிவேயந்தக் லெயினோக்குந்திறனை
வழுத்துத் தொச்சிமாலையாகும்.

என்பது,

புறத்தான்றியபகைவா கோடலின்றி நொச்சிப்பூமாலே சூடித்
தன் மதில் காக்குந் திறங்கூறுவது நொச்சிமாலையாகும். (௧௧௪)

மாற்றாரூர்ப்புறம் வளைதாவுழினை
வளைந்துகாலாள் வளைப்பதுகூற
லுழினைமாலையா முணருங்காலே.

என்பது,

பகைவர் ஊர்ப்புறஞ்சூழ் உழினைப்பூமாலே சூடிப்படை வளை
ப்பதைக்கூறுவது உழினைமாலையாகும். (௧௧௫)

தும்பைவேயந்தொரொடு சூழ்ந்துபொருவது
சோல்வதுதும்பை மாலையாகும்.

என்பது,

பகைவரொடு தும்பைப்பூமாலே சூடிப்பொருவதைக் கூறு
வது தும்பைமாலையாகும். (௧௧௬)

மாற்றாராவென்று வாகைகுடுவதை
யகவலினுலறைவது வாகைமாலே.

என்பது,

பகைங்ளாவென்று புகழ்பட்டதது வாகைப்பூமலை குடுவதை
ஆசிரியப்பாவாற் கூறுவதுவாகை மாலையாகும். (கக௭)

யானைவயப்படுத்தி யடக்கினவருக்கு
மெதிர்பொருமியானையை யீரவெட்டி
யடக்கினவருக்கு மதட்டிப்பிடிததுச
சோததவர்க்குமவீரச் சிறப்பை
வஞ்சியாற்பாடுவதது வாதோரண
மஞ்சரியெனப்பெயர் வைக்கப்படுமே.

என்பது,

யானையை வயப்படுத்தி அடக்கினவருக்கும், எதிர்த்த யானை
யைவெட்டி அடக்கினவருக்கும், பற்றிப் பிடித்துச் சோததவருக
கும் வீரப்பாட்டின் சிறப்பை வஞ்சிப்பாவால் தொகுத்துப்பாடுவது
வாதோரண மஞ்சரியாகும். (கக௮)

பாட்டுடைத்தலைவ னாரும்பெயரும்
பத்துமுதலாயிர மளவுமபாடி
பெண்ணுற்பெயாபெற லெண்செய்யுளாகும்.

என்பது,

பாட்டுடைத்தலைவன் னாரையும் பெயரையும் பத்துமுதல் ஆயிர
மளவுமபாடி எண்ணுற்பெறுவது எண்செய்யுளாகும். (கக௯)

நெடிலடிப்பாவாற் றொகுத்ததுநெடுந்தொகை
குறளடிப்பாவாற் றொகுத்ததுகுறுந்தொகை
கலியிற்றொகுத்தது கலித்தொகைபோல்வன
தொகைநிலைச்செய்யு ளெனச்சொலப்படுமே.

என்பது,

நெடிலடிச்செய்யுளால தொகுத்தது நெடுந்தொகை, குறள
டிச்செய்யுளால் தொகுத்தது குறுந்தொகை, கலிப்பாவால் தொகுத்
தது கலித்தொகை போல்வன தொகைநிலைச் செய்யுளாகும். ()

பதினாறுகலையோ ரடியாகவைத்து
நாலடிக்கறுபாளு வு கலைவகுத்துப்
பலசந்தமாக வணங்கலைவைப்பும்
வழுவாதந்தாதித்து முப்பதுசெய்யுட்
பாடுவதெட்டுக் கலையானும்வரப்பெறு
மன்றியும்வெண்பா வகவல்கலித்துறை
பப்பத்தாக வந்தாதித்துப்
பாடுவதுமா மொலியலந்தாதி.

என்பது,

பதினாறுகலையோரடியாகவைத்து, இங்ஙனம்நாலடிக்கறுபத்து
நாலுகலைவகுத்துப், பலசந்தமாகவண்ணமும் கலைவைப்பும் தவறாம
லந்தாதித்து முப்பதுசெய்யுட்பாடுவது, சிறுபானமை யெட்டுக்க
லையானும் வரப்பெறும், அன்றியும் வெண்பா, அகவல், கலித்துறை
ஆகிய இம்முனறையும் பத்துப்பத்தாக அந்தாதித்துப்பாடுவதும்
ஒலியலந்தாதியாகும். (௧௨௧)

ஈனாந்துவெண்பாக் கலித்துறையீனார்
தரும்பொருள் புலப்படவந்தாதித்துப்
பாடுவனபதிற் றந்தாதியாகும்.

என்பது,

பத்துவெண்பா, பத்துக்கலித்துறை, பொருட் டன்மைதோ
ன்ற அந்தாதித்துப்பாடுவது பதிற்றந்தாதியாகும். (௧௨௨)

நூற்றினிலேனு மந்தாதித்துரைப்பது
நூற்றந்தாதிபா நுவலுங்காலே.

என்பது,

நூறு வெண்பாவினிலேனும நூறுகலித்துறையினிலேனும் அந்
தாதித்துக்கூறுவது நூற்றந்தாதியாகும். (௧௨௩)

இளமைப்பருவத் தலைமகன்குலனுங்
குடியும்பிறப்பு மங்கலம்பரம்பரை
யிவற்றானின்னா னென்பதுதோன்ற
மாதர்நெருங்கிய வீதியிடத்தவன்
பவனிவரப்பேதைமை முதலியவேழு
பருவப்பெண்களும் பாரத்துவணங்க
வுலாவந்ததாக வுன்னிரேரிசைக்
கவிவெண்பாவாற் கழறுவதுலாவே.

என்பது,

இளமைப்பருவத்தலைமகனைக் குலம், குடி, பிறப்பு, மங்கலம், பரம்பரை இவற்று னினனெனெனது தோன்ற, மாதா நெருங்கிய வீதியிடத்து அவன பவனிவரப், பேதை முதலிய ஏழு பருவப் பெண்களும் கண்டதொழு உலாவநசதாக, நேரிசைக் கலிவெண்பா வாற் கூறுவது உலாவாகும். (கஉச)

கனவிலொருத்தியைக் கண்டுகலவி
யின்பதுகாந்தோன் விழித்தபின்னவள்
பொருட்டுமடலூர்வே னென்பதுகலிவெண்
பாவான்முடிப்ப துலாமடலாகும்.

என்பது,

கனவி லொருபெண்ணைக்கண்டு கலவியின்பம் துகர்ந்தோன்,
விழித்தபின், அவள் பொருட்டு மடலூர்வேனென்பதைக் கலிவெண்
பாவால் முற்றுவிப்பது உலாமடலாகும். (கஉரு)

அறம்பொருளின்ப மாகியபயனை
யெள்ளிமகழைக் காமவினபத்தைப்
பயனெனக்கொண்டு பாட்டுடைத்தலைமக
னியுற்பெயர்க்கெதுகை யியல்புநாடிப்
பகர்ந்தவ்வெதுகைப் படத்தனிதகிளவி
யின்றியின்னிசைக் கலிவெண்பாவாற்
றலைமகனிரந்து குறைபெறுது
மடலேறுவதாயிரடியெதுகை
வரப்பாடுவது வளமடலாகும்.

என்பது,

அறம் பொருளின்பமாகிய பயனை நிந்தித்து, மங்கையா காம
வின்பத்தைப் பயனெனக்கொண்டு, பாட்டுடைத் தலைமகன் இயற்
பெயர்க்குத் தக்கதை எதுகையாக நாட்டிக்கூறி, அவ்வெதுகைப்
படத் தனிச்சொலின்றி, இன்னிசைக் கலி வெண்பாவாற் றலைமக
னிரந்து குறை பெறுது மடலேறுவதாய், ஈரடி யெதுகையாக வரப்
பாடுவது வளமடலாகும். (கஉசு)

அகவல்வெண்பாக் கலித்துறையாகிய
விவற்றுள்ளொன்றினு லந்தாதித்தொடையா
யொருபஃதுரைப்ப தொருபாவொருபது.

என்பது,

அகவல், வெண்பா, கலித்துறை இவற்றொன்றினால் அநதாதித்
துப்பததுப் பாடுவது ஒருபா வொருபதாகும். (௧௨௭)

அகவல்வெண்பாவு மந்தாதித்தொடையா
யிருபதிணைநது வாவெடுததுரைப்பது
இருபாவிருபஃ தென்மனாபுலனர்.

என்பது,

பத்து அகவலும், பத்து வெண்பாவும் அந்தாதித் தொடையால்
இருபதிணைந்து வருவது இருபா விருபதாகும். (௧௨௮)

அகவற்பாவால் விறலிபாணா
கூத்தாபொருநர் நால்வருளொருவர்
பரிசிற்சூப்போவாணாப் பரிசு
பெற்றுவருவாராற்றிடைக்கண்டு
தலைவன்கீர்த்தியுங் கொடையுங்கொற்றமு
மறைவதாற்றுப் படையாகுமமே.

என்பது,

அகவற் பாவால், விறலி, பாணர், கூத்தர், பொருநர் இந்நால்வரு
ளொருவர் பரிசிற்சூப் போவாணாப் பரிசு பெற்று வருவேர் ஆற்றி
டைக் கண்டு, தலைவன் கீர்த்தியும் கொடையும் கொற்றமும் கூறு
வது ஆற்றுப்படையாகும். (௧௨௯)

அரசருமாசா தமைப்போல்வாரு
மவைக்கொணடிது நாளாகவைய
வழிமருத்துவரு மந்திரிமாரு
முதலியோர்தமக்குக் கண்டியில்கோடலைக்
கருதியுரைப்பது கண்படைநிலையே

என்பது,

அரசரும் அரசரைப் போல்வாரும் அவைக்கண் நெடிதுவைய
வழி, மருத்துவரும் மந்திரிமாரும முதலியோர்க்குக்கண்டியில் கோட
லைக் கருதிக் கூறுவது கண்படை நிலையாகும். (௧௩௦)

பாட்டுடைத்தலைமகன் பெயரைச்சரா
வின்னிசைவெண்பா வெழுபாணிருபஃ
தேனுமெழுபா னேனுமைம்பஃ
தேனுமுரைப்பது பெயரின்னிசையே,

என்பது,

பாட்டுடைத் தலைவன் பெயரைச் சார, இன்னிசை வெண்பா
வால், தொண்ணூறேனும், எழுபதேனும், ஐம்பதேனும் பாடுவது
பெயரின்னிசையாகும். (௧௩௧)

பாட்டுடைத்தலை மகனூரைச்சார
வின்னிசைவெண்பா வெழுபானிருபஃ
தேனுமெழுபா னேனுமைம்பஃ
தேனுமியம்புவ தூரின்னிசையே.

என்பது,

பாட்டுடைத்தலை மகனூரைச் சார, இன்னிசை வெண்பாவால்
தொண்ணூறேனும், எழுபதேனும், ஐம்பதேனும் பாடுவது ஊரின்னி
சையாகும். (௧௩௨)

பாட்டுடைத்தலைமகன் பெயரைச்சார
நேரிசை வெண்பாத தொண்ணூறேனும்
மெழுபதே னுமைம்பதேனு
மறைவது பெயர் நேரிசையாகும்மே.

என்பது,

பாட்டுடைத் தலைவன் பெயரைச் சார, நேரிசை வெண்பாவால்,
தொண்ணூறேனும், எழுபதேனும், ஐம்பதேனும் பாடுவது பெயர்
நேரிசையாகும். (௧௩௩)

ஊரைச்சாரவுரைப்பதூர் நேரிசை.

என்பது,

பாட்டுடைத் தலைவனூரைச் சார, நேரிசை வெண்பாவால்,
தொண்ணூறேனும், எழுபதேனும், ஐம்பதேனும் பாடுவது ஊர் நேரி
சையாகும். (௧௩௪)

வெண்பாவாற் சிறப்பித்துரொருபான்
பாவிரித்துரைப்பதூர் வெண்பாவாகும்.

என்பது,

வெண்பாவால் ஊரைச் சிறப்பித்துப் பத்துச் செய்யுட் பாடு
வது ஊர் வெண்பாவாகும். (௧௩௫)

வேலும் வேற்றலையும் விலங்காதோங்கிய
வாறுபோற்கோலொடு விளக்குமொன்றுபட்
டோங்குமாரோங்குவ தாக்வுரைப்பது
விளக்குதிலையென விளம்பப்படுமே.

என்பது,

வேலும் வேற்றலையும் விலங்கா தோங்கியவாறுபோலக், சோ
லொடு விளக்கு மொன்றுபட் டோங்குமா றோங்குவதாகக் கூறுவது
(கடகூ)

நீவணங்கொருவனினைப் பாதுகாப்ப
நின்னுடைய வழி வழி நீளுவதாக
வெனவியம்புவது புறநிலையென்ப.

என்பது,

நீ வணங்குந் தெய்வம் நின்னைப் பாதுகாப்ப, நின் வழி வழி
மிகுவதாகவெனக் கூறுவது புற நிலையாகும். (கடகூ)

பெரியோர் சேனிடைய வருதலாற்பிறந்த
வருத்தந்திரவாயில் காக்கின்றோற்
கென்வரவினையிறைக்கியம் புதிநீயெனக்
கடைக்கனின்னுரைப்பது கடைநிலையாகும்.

என்பது,

சான்றோர் தூரதீதில் வருதலால் பிறந்த வருத்தந் தீர, வாயில்
காக்கின்றவனுக்கு, என்வரவைத் தலைவற் கிசையெனக் கடைக்க
ணினது கூறுவது கடைநிலையாகும். (கடகூ)

கணவனொடுமனைவி கழிந்துழியவர்கட்
பட்டவழிவுப் பாக்கியமெல்லாம்
பிறருக்கெடுத் தறிவுறுத்தித்தாழ்
பிறந்து படாதொழிந்த வாயத்தாரும்
வேண்டுவனபெறும் விறலியர்குழாழந்
தனிப்படருழந்த செயலறுநிலையை
நிகழ்த்துவதுகையறு நிலையாகும்மே.

என்பது,

கணவனொடு மனைவி கழிந்துழி, அவர் கட்டப்பட்டவழிவுப் பொரு
ளெல்லாம் பிறர்க் கறிவுறுத்தித், தாம்பிறந்து படாதொழிந்த வாயத்
தாரும், பரிசில்பெறும் விறலியரும் தனிப்படருழந்து செயலறு
நிலையைக்கூறுவது கையறு நிலையாகும். (கடகூ)

- தலைவன்படைத்த தசாங்கநேரிசை
வெணபாவாக விரைந்து விளம்புத
றசாங்கப்பத்தெனச் சாற்றப்படுமே.

என்பது,

நேரிசைவெண்பாவால் அரசன்படைத்த தசாங்கத்தினைப்பத்
துச் செய்யுட்கூறுவது தசாங்கப்பத்தாகும். (௧௯௦)

அரசன்றசாங்க மாகிரியவிருத்த
நீமயிரண்டறைவது தசாங்கத்தயலே.

என்பது,

அரசன் தசாங்கத்தை யாகிரியவிருத்தத்தாற் பத்துச் செய்யுட்
கூறுவது தசாங்கத்தயலாகும். (௧௯௧)

கலித்துறைபத்துங் கலித்தாழிசையும்
விருத்தமுப்பதும் வெறுநீர்நாடு
வருணனையொடு நிலவருணனைதாமும்
வாண்மங்கலமுந் தோண்மங்கலமு
மறைகுவதரசன் விருத்தமாகும்.

என்பது,

பத்துக்கலித்துறையும் முப்பது விருத்தமும் கலித்தாழிசையு
மாக, மலை கடல் நடு வருணையும், நிலவருணையும், வாண்மங்
கலமும், தோண்மங்கலமும் பாடிமுடிப்பது அரசன்விருத்தமாகும்,
இது முடிபுனைநத வேநதற்காம். (௧௯௨)

பாவையையப்பத்துப் பாட்டாலுரைப்பது
நயனப்பத்தென நவிலப்படுமே.

என்பது,

கண்களைப்பத்துச் செய்யுளாற கூறுவது நயனப்பத்தாகும்.

பருமுலைபத்துப் பாவாலறைவது
பயோதரப்பத்தெனப் பகரப்படுமே.

என்பது,

முலையைப்பத்துப் பாவாலுரைப்பது பயோதரப்பத்தாகும்.

கான்முதன் முடிவகாகலிவெண்பாவார்
பாடுவது பாதாதிசேச
மாகுமென்மனா நிந்திசினேரே.

என்பது,

கலிவெண்பாவால் அடிமுதன் முடியளவும் கூறுவது பாதாதி
சேசமாகும். (௧௯௩)

கலிவெண்பாவான் முடிமுதற்கால்வரை
கிளத்தல்கேசாதிபாதமாகும்

என்பது,

கலிவெண்பாவான் முடிமுதலடியளவும் கூறுவது கேசாதி
பாதமாகும். (௧௪௬)

வெண்பாவகவல் கலித்துறையகவல்
விருத்தஞ்சந்த விருத்தமீவ்வகையே
மாறிமாரியந்தாதித் தொடையாய்ப்
பாடுவதலங்கார பஞ்சகமாகும்.

என்பது,

வெண்பா, கலித்துறை, அகவல், ஆசிரியவிருத்தம், சந்தவிருத்
தம் இவ்வகையே மாறி மாறி நூறுசெய்யுளந்தாதிததுப் பாடுவது
அலங்காரபஞ்சகமாகும். (௧௪௭)

ஐந்து விருத்தத்தாலே.யொருதலைக்
காமத்தைக் கூறுவது கைக்கி

என்பது,

ஒருதலைக் காமத்தை ஐந்து விருத்தத்தாற் கூறுவது கைக்கி
னையாகும்.

அன்றியும் வெண்பாவாறைந்திரண்டு
பாடுவததன்பாற படுமெனமொழிப்.

என்பது,

சதல்லாமலும் முப்பத்திரண்டு வெண்பாவாற் பாடுவதுங் ஐக்க
கினையாகும். (௧௪௯)

மேற்குலத்திறந்த மின்னாவெண்பா
வொன்பதாலும்வகுப் பொன்பதினாலும்
வழுத்துவதுமங்கல வள்ளையாகும்

என்பது,

உயாகுலத்திற பிறந்த மடவரலை வெண்பா வொன்பதாலும்
வகுப்பொன்பதாலும் பாடுவது மங்கலவள்ளையாகும். (௧௫௦)

ஆணும்பெண்ணு மலர்வர்காதல்
பாணன்முதலிய வுயர்திணையோடுங்
கிள்ளைமுதலிய வஹிணையோடுங்
சொல்லித்தூது போய்வாவென்னக்
கலிவெண்பாவா லறைவதுதூது.

என்பது,

ஆண்பாலும் பெண்பாலும், அவரவர்காதலை, பாணன்முதலிய
வுயர்திணையோடும், கிளிமுதலிய வஹிணையோடும் சொல்லித்
தூது போய்வாவென்னக், கலிவெண்பாவாற் கூறுவது தூதாகும்.

இடம்பொருள்கால மிலற்றிலொன்றனை
வெண்பா நாற்பதால் விளம்பனற்பது.

என்பது,

இடமும் பொருளும் காலமும் ஆகிய விவரமுள்ளொன்றனை
நாற்பது வெண்பாவாற் கூறுவது நாற்பதாகும். (கருஉ)

கலிவெண்பாவாற் காரிகையாசுரன்
கண்டவிளைமைத தன்மையையுடைய
குழமகன்றனைப் புகழ்ந்துகூறுவது
குழமகனுமெனக் குறிக்கப்படுமே: .

என்பது,

கலிவெண்பாவால் பெண்கள தங்கையிறகண்ட இளைமைத
தன்மையையுடைய குழமகனைப் புகழ்ந்துகூறுவது குழமகனாகும்.()

இருபத்தேழெழுத் தாதியாக
உயர்ந்தவெழுத்தடியினவாயெழுத்துங்
குருவுமிலகுவு மொத்துவந்தன
வளவியற்றாண்டக மெனவுமக்கர்
மொவ்வாதுமெழுத்தல கொவ்வாதும்வந்தன
வளவழித்தாண்டக மெனவும்பெயர்பெறும்.

என்பது,

இருபத்தேழெழுத்து முதலாக வுயர்ந்த வெழுத்தடியினவாய்,
எழுத்தங் குருவும் இலகுவு மொத்துவந்தன அளவியற்றாண்டக
மெனவும், எழுத்தொவ்வாதும் எழுத்தலகொவ்வாதும் வந்தன அ
ளவழித்தாண்டகமெனவும் பெயர்பெறும். (கருசு)

கோதிலோர்பொருளைக் குறித்தையிரண்டு
பாவெடுத்துரைப்பது பதிகமாகும்.

என்பது,

ஒருபொருளைக் குறித்துப் பத்துச்செய்யுளாகக் கூறுவது பதிக
மாகும். (கருடு)

அகப்பொருளொன்றன்மேலாதல்புறப்பொரு
ளொன்றன்மேலாதல் கற்பித்தொருநூறு
செய்யுளுரைப்பது சதகமாமென்ப.

என்பது,

அகப்பொரு ளொன்றன்மேலாதல், புறப்பொரு ளொன்றன்மே
லாதல்கற்பித்து, நூறுசெய்யுட்கூறுவது சதகமாகும். (கருசு)

பொங்குதலின்றிப் புளையோர்நாப்ப
ணவிறல் கடனெனவலையடக்கியற்பொருளு
மருட்பாவா லுரைப்பது செவியறிவுறுஉவே.

என்பது,

பொங்குதலின்றிப் புளையோர் நாப்பணிகூறல் கடனென,
அவைபடக்கி யறபொருளும் மருட்பாவாற் பாடுவது செவியறிவு
றுஉவாகும். (கருவு)

கடுவும்வேம்புங் கடுப்பனவாகிய
வெஞ்சொற்றாங்க மேவாதர்யினும்
பின்னர்ப்பெரிதும் பயன்றருமென்ன
மெய்ப்பொருளுறமருட் பாவால்விளம்புதல்
வாயுறைவாழ்த்தென வைக்கப்படுமே.

என்பது,

வேம்புங்கடுவும்போல்வனவாகிய வெஞ்சொறகன, முன்னர்த்
தாங்கக்கடாவாயினும், பின்னர்ப் பெரிதும் பயன்றருமென, மெய்ப்
பொருட்பாவாற் கூறுவது வாயுறைவாழ்த்தாகும். (கருஅ)

வழிபடுதெய்வ நிற்புறங்காப்பப்
பழிதீர்செல்வமோ டொருகாற்கொருகாற்
சிறந்துபொலிவா யெனமருட்பாவாற்
புகல்வதுபுறநிலை வாழ்த்தெனப்படுமே.

என்பது,

வழிபடு தெய்வநினைப்புறங்காப்பக குற்றமில்லாத செலவத்
தோடு ஒருகாலகொருகால சிறந்துபொலிவாயெனறு மருடபாவா
லறைவது புறநிலைவாழ்ச்சாகும். (கருக)

காமருமுலாவற் காட்சியாலே
யடைந்தகாம மிக்காலவறறைப
பிறரொடுமெடுத்ததுப பேசுவருநதுதல்
பவனிககாத லாமபகருங்காலே.

என்பது,

உலாக்காட்சியா லெய்திய காமமிக்கால், அவை பிறரொடுமு
றாதது வருந்தவது பவனிககாதலாகும் (கசு0)

அகவல் விருத்தத தானாகுதல்கலிற்
தாழிசையான னாகுதல் சுற்றத
தோடுமபொலிக வாடருச
லாடாமோ ஐசலுசலாகும்.

என்பது,

ஆசிரியவிருத்தததானாதல், கலித்தாழிசையானாதல், சுற்றத
தோடுமபொலிவதாக, ஆடருசல் ஆடாமோலுசல என்றிறகு கூறுவது
ஊசலாகும். (கசு1)

கோதிலேழறையாக்கிக் குறும்க்கண
முன்னின்றும் புக்கும் போதும் வினையாடும
பெற்றியால் வழுவாமையொன்று
முதலாகவேழீராய் முறையானே
யியம்புவதெழு கூற்றிருக்கையாகும்.

என்பது,

கோதிலேழறையாககிக் குறும்க்கண முன்னின்றும் புக்கும் போ
தும் வினையாடும பெற்றியால் வழுவாமை, ஒன்றுமுதலேழிறுதி
யாக முறையானேபாடுவது எழுகூற்றிருக்கையாகும். (கசு2)

அமரரிடதது மரசரிடதது
நடகஞ்ஞ காரிய நாழிகையளவிற
றோன்றியொழுகுவ தாகமுபபானே
டிராண்டு நேரிசை வெண்பாவிமபல்
கடிகைவெண்பாவெணக்கருதினாபுலவா.

என்பது,

தேவரிடத்தும் அரசரிடத்தும் நிகழுங்காரியம், கடிகையள
விற றோன்றி நடப்பதாக, முப்பத்திரண்டு நேரிசை வெண்பாவாற்
கூறுவது கடிகை வெண்பாவாகும். (கசு3)

நேரிசை வெண்பாவாலே நிருபன்
சின்னமாந்த சாங்கத்தினைச் சிறப்பித்தது
விரிததைமபது தொண்ணூற்றொழுபதுமுப்
பதுநூற்றொழுமெண்பட வெடுத்ததுரைப்பது
சின்னப்பூவெனச் செப்பினாபுலவா.

என்பது,

நேரிசைவெண்பாவால், அரசனது சின்னமாகிய தசாங்கத்
தைச் சிறப்பித்து, நூறு தொண்ணூறு எழுபது ஐம்பது முப்பது
என்னும் தொகைபடக் கூறுவது சின்னப்பூவாகும். (௧௬௪)

வில்வாளொடுவேல செங்கோல்யானை
குதிரைநாரோ குடையிவ்வொன்பதும்
பபபததகவல் விருத்தததாலே
யொன்பது வகையுறவுரைப்பதுவிருத்த
விலககணமென்மனாரியல்புணாதோரே.

என்பது,

வில் வாள் வேல செங்கோல் யானை குதிரை நாரி ஊர் குடை
இயவொன்பதையும் பத்துபத்து அகவலவிருத்தததால் ஒன்பதுவ
கையுறப்பாடுவது விருத்தவிலககணமாகும். (௧௬௫)

இளமைகழிந்தறிவு மிககோரினைமை
கழியாதவறிவின மாக்கடமககு
மொழியப்படுவது முதுகாஞ்சியாகும்.

என்பது,

இளமைகழிந்து அறிவினமிககோர், இளமைகழியாத அறிவின்
மாக்கடக்குக் கூறுவது முதுகாஞ்சியாகும். (௧௬௬)

இக்குடிபிறந்தோர்க் கெல்லமிககுண
மியல்பெனறநீயு மவற்றையுடையை
யென்றுமின்னோ போனீயுமியலபாக
வீயென்றுமுயாந்தோ ரெடுத்ததுமறவனை
வாழ்த்துலதாக வழுததவியனமொழி
வாழ்த்தாமெனன வழுத்தினாபுலவா.

என்பது,

இக்குடியிற பிறந்தோர்க்கெல்லாம் இக்குண மியலபென்றும்,
அவற்றையுடைய இயலபாகவுடையை யென்றும், இன்னோர்போல
நீயும் இயலபாகவீயென்றும், உயர்ந்தோரவனை வாழ்த்துவதாகக்
கூறுவது இயனமொழிவாழ்த்தாகும். (௧௬௭)

ஒழிபியன் முற்றம்.

யா ப் பி ல க் க ண ழ றீ று ம்.

ஐந்தாவது
அணிபதிகாரம்.

சொல்லணியியல்.

சுத்தமெய்ஞ்ஞானச் சுடர்மணிவிளக்கைச்
சிந்தமதிருத்திச்செப்புவலணியே.

என்பது,

பரிசுத்தமாகிய மெய்ஞ்ஞான மணிவிளக்கை இதயமலரிவிரு
த்துதலைச் செய்து, யான அணியில்க்கனத்தைக் கூறுவேனென. ஏகார
மீற்றைச்.

(க)

அக்கரமொழியடி யாவதுமாறிப்
புணர்பபுதுமறிநிலைப் பொருளாகுமமே.

என்பது,

எழுத்தாவது, சொல்லாவது, அடியாவது மாறிப்புணர்வது
மறிநிலைப்பொருளாகும்.

வாலாறு.

ஞிமிறு மிஞிறு. எழுத்தும்,
சுரையாழ அமயி மிதப்ப சொல்லும்,
குடம்பை தனித்தொழியப் புட்பறநகற்றே } அடியும், மடங்கிவ
யுடம்போடுயிரிடைநடபு. } ந்தமை காண்க. (உ)

அந்தமுதலாத் தொடுபதந்தாதி
மடக்காமென்மனார் மறையுணர்நதோரே.

என்பது,

இறுதிமுதலவரத் தொடுபது அந்தாதி மடக்காம.

வாலாறு.

உலகுடன்விளக்கு மொளிகழவிாமதி
மதினைழிகும் வளங்கெழுமுககுடை
முக்குடைநீழற் பொறுபுடையாதனம்
ஆதனத்திருந்த திருந்தொளியறிவனை
அறிவுசேருளளமோ டருந்தவம்புரிந்து
துன்னியமாந்த தென்ப
பன்னருஞ்சிறப்பின விணமிசையுலகே.

(க)

அக்கரமொழியடி யாவதடுக்கி
வருவதடுக்கு மடக்காகுமமே.

என்பது,

எழுத்தாவது, சொல்லாவது, அடியாவது அதிகவிருவது மடக்கணியாம்.

வரலாறு.

நா நா நா தங்குடிகை நாநிந்தொழிலோவா
தா தா தா ர மாகவினாததண மலர்மீதே
வா வா வார்தண சோலையில்வாழும் வரிவண்டே
யா யா யாளிற்சேர்த்து வதனபறகிசையாயால்.

} எழுத்தும்.

துப்பார்க்குததுப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்
துப்பாயது உமதை.

} சொல்லும்.

ஆநாகமு மத்திகளும்வரை
ஆடுநாகமு மத்திகையேபுனல
ஒடுநாகமு முற்றிடலானதி
ஒடுநாகமு மேந்தியையொத்ததே.

} அடியும்,
மடக்குமாம். (ச)

எழுத்தடிமொழியிடையிட்டு மிடாமலு
மாறிமற்றொருபொருள் வந்துவிளைவது
மடக்காமெனப் பெயர்வைக்கப்படுமே.

என்பது,

எழுத்துகள், அடிகளின்சொற்கள், இடைவிட்டும், இடைவிடா
மலுமமாறி, வேறே பொருபொருள் வந்து தோன்றுவது மடக்கணியாம்.

(ரு)

அதுதான், ஓரடிமுதலாக நான்கடிவாறுந்
சேருமெனமனா தெளிந்திசினோரே.

என்பது,

அம்மடக்கு, ஓரடிமுதலாக நான்கடியளவு நடக்கும்.

வரலாறு.

துறைவாதுறைவா பொழிறுதுணைவாரீங்க
உறைவாக்குமுண்டாக் கொல்சேவல், சிறைவாங்கிப்
பேடைக்குருகாரப் புல்லும் பிறங்கிருள்வாய
வாடைக்குருகாமனம்.

} முதலடி
யினும்.

கனியாயிவள புலம்பக காலேநீங்கி லினியானியா மொசுருப, பனீநா ளிருவரா ததாங்கு முயிரன ற்யெங்குண் டொருவரா ததாங்குமுயிரா.	}	இரண்டா மடியினும்.
தேங்கானன முதலேக்குந நிலைப்பெருநதனக்கு ஒங்காரத்துட்பொருளா மொண்சுடாக்கு, நீங்கா மருளாமருளா தரித்துணாகுமாற்றம் பொருளாம புனைமாலையாம		}
இவளளவுந தீயுமிழுவதென கொலோதோயுங் கவளமதமான கடத்திற, நிவருந மலையார்புனலருவி நீயணுநாநாளின மலையாமலையாநிலம்.	}	

எழுவாயடியிரண்டிடையீரடிமுத
லடிமூன்றாமடி யாதியடியொடு
நான்காமடி கடையீரடியிரண்டடி
நாலடியினும்வரு நாடுங்காலே.

என்பது,

முதலடிககண்ணும் இரண்டாமடிககண்ணும், நடுவிரண்ட
டிககண்ணும், முதலடிககண்ணும் மூன்றாமடிககண்ணும், முதல
டிககண்ணும் நான்காமடிககண்ணும், இதுதிரண்டடிககண்ணும்,
இரண்டாமடிககண்ணும் நான்காமடிககண்ணும் வரும்

வாலாறு.

நினையாநினையா நிறைபோயகலா வினையாவினையா மிலமா, லினையாள குரவாருங் கூந்தற்குமுதவாயக்கொம்பிற் புரவாளப்பிரிந்தபோது.	}	முதலடி மி ரண்டாமடி.
குரவார் குழலாள குவிமென்முலைதாம விரவாவிரவா மெனறென்ற, லுரவா வரவாவரவா மெனநினையாவையம் புரவாளாக இதோபுகழ.		}
அடையாரடையா ரரணழித்தற்கினன விடையாடு நெஞ்சமேயேழை, யுடையேர் மயிலாமயிலா மதாநெடுங்கணமாற்றங் குபிலாமென் றெண்ணல்குழைநது	}	
மானவாமானவா நோக்கினமதுகரஞ்சூழ கானவாங்கூந்தலெங் காரிகைக்குத, தேனே பொழியா ரநதாரமேலு நினபுயத்துமேலுங் கழியாகழியா தரவு.		}

மாதருயிர்தாங்கவள்ளல்வருகெறியிற்
பேதுறவுசெய்யும் பெருமபாந்தள், யாதும்
வகையாவனாயா மெனுமாமதமா
விரையா விரையாவெழும்

இறுதியிர
ண்டடி.

மழையார்கொடைத் தடக்கைவாளபயனெங்
கோன
விழையார்விழையார் மெல்லாடை, குழையார்
தழையாமுணவுங் கனியாமினமு
முழையாமுழையா முறை.

இரண்டா
மடி நான்கா
மடி (எ)

எழுவாயடியொழித்தேனையவடியினுங்
கடையொழித்தேனைய காலினுமிரண்டா
மடிதவிர்த்தேனைய வடியினுமுன்றா
மடியொழித்தேனையவடியினுமவருமே.

என்பது,

முதலடிதவிர மறறைய மூன்றடிக் கண்ணும், ஈறறடிதவிர மற்
றைய மூன்றடிக் கண்ணும், இரண்டாமடிதவிர மற்றையமூன்றடிக்
கண்ணும், மூன்றாமடிதவிர மறறைய மூன்றடிக் கண்ணும் வரும்.

வரலாறு

பாலையாழதன்னிற் பதிற்றிரட்டி வெய்தன்றே
மாலையாய் மாலையாயினனிசை, மேலுனா
மேவலர்மேவலா மெல்லாவிவாட்டாதோ
காவலர் காவலராங்கால.

முதலடித
விர வேனைய
மூன்றடி.

இறைவாவிறைவால் வளேகாததிருந்தியா
ருறைவாருறைவார் புயலா, னைவைய
வண்டளவுவண்டளவு நாளினமயிலாலக்
கண்டளவினீர் பொழியுங்கண.

ஈறறடிதவி
ர வேனையமூ
ன்றடி.

கொடியார்கொடியார் மகின்மூன்றுங்கொன்
படியார்பனைத்தடக்கை நால்வாய்க்-கடியா [ற
ருரியாருரியா ரெமையாளவோதற்
கரியா கரியார்களம்,

இரண்டா
மடிதவிர வே
னைய மூன்ற
டி.

மலையுமலையு மகிழ்ந்துறையும் வேயுங்
கலையுங்கலையுங் கடவுந், தொலைவி
லமரியெமக்கரணமெனனுமவர் முன்னிற்
குமரிசுமரி மேற்கொண்டு.

மூன்றாமடி
தவிர வேனைய
மூன்றடி.
(அ)

அடிதொறுமடங்குவ தாங்கதன்சிறப்பே.

என்பது,

நாலடிக்கண்ணு மடங்கிவருவது, அமமடக்கினது சிறப்பாகும்.

வாலாறு.

வரையவரையசுரஞ் சென ராமாற்றம்
புரையபுரையவெனப் பொன்னே, யுரைய
னனையநனையதொடை நமமையேயவா
வனையாவனையா விரைந்து. } நாலடி (க)

ஓரடிக்கண்ணொழுகிய மடக்கேழா
மலையடியாதிபு மந்தமுமிடையினு
மடிமுதலிடைரினுங் கடையினுமுதலினு
மிடையினுங்கடையினு முதலிடைகடையினு
மடங்குமெனமனா மறையுணர்ந்தோரே.

என்பது,

ஓரடிக்கண் நடக்குமடக்கு, ஏழுவகைப்படும். அவை, அடிமுத
லினும், அடிநடுவினும், அடி யிறுதியினும், முதல் இடையினும்,
முதல்கடையினும், இடைக்கடையினும், முதல இடை கடையினும்
மடங்கிவரும்.

வாலாறு

இனையாரினையா நுடனையமுலையின்
வனையாவனையா மனவேணடுவமை
வினையாவனையா டயருந்தொழிறுநா
தனையாதனையா பொழிலினறடமே. } அடி முதல்.
அனியாடுமரவங்கண் மரவங்கண்மகிழந்தாரு
வினையாடுமரவந்தடாலந் தந்தாட்பிரிதும்
வனையார்தமகிழமான மகிழமானமலர்ச்சார
வினையா னாவையினனனை வெயினன்னையிடமேவா. } அடி நடு.
வனாவரையகிவந்த வடுமாவடுமா
வினாவரையகிவந்து விரியாவிரியா
புனாவரையசுமடி புலராயுலரா
வினாவரையருபா யிடமேயிடமே. } அடியிறுதி.
கொண்டலகொண்டலா பொழிறொறும்
பண்ணையாய்ப் பண்ணையாயததுள்ளார,
வண்டலவண்டலா தாதுகொண்டியற்றலின்
வருமண மண்ணமுன்றிற,
கண்டலகண்டல மகிழ்செயவோதிமங்
கலந்துறை துறைவெள்ள,
மண்டலபண்டல முழுதுடன்வளைதரு
வளைதரு மணிவேலை, } முதல இடை.

நினாயாநினாயாமணிபோனிதை கோடல்கோடல்
வனாயாவனாயாமிருணமுன் வருமாலேமாலே
வீனாயாவீனாயா வெழுமினனெளிமேகமேக
முனாயாமுனாயாரினுமொல்லன முல்லேமுல்லே.
வருகமுள்ளினமுள்ளினம் பயில்வேலேவேலே
யொருகாலுலவாவுலவா வருமோதமோத
வருகேதகைகேதகை சோதருமன்னமன்ன
பெருகாதனவேதன வேரசைமாதாமாதர்.
கலைகளை யமுளரியரு கடை கடையமகளிர
கதிராமணிபு மணியும்,
வளைவளையகரதலமு மடைமடையமது
மலருமலையமலைய,
வீளை யிளைஞாசீளைவீர வியநியநியின்
மிசைகுளவளை மலருமலரும,
கிளைகிளை கொள்ளையளிகண மகிழ்மகிழ்செய்
கெழுதகைய மருதமருதம்.

முதல் கடை

இடைகடை.

முதல்
டை கடை.
(௧0)

முதலடியிரண்டினு மூன்றினுமுதலினு
மிடையடியிரண்டினுமுத லினுமிறுதியு
மிறுதியிரண்டினுமுத லொழிததேனைய
வடியினுங்கடையய லல்லனமூன்றினு
மூன்றாமடியொழித் தேனையமூன்றினு
மிரண்டாமடியொழித தேனையவடியினு
மெல்லாவடியினு மெய்துமென்ப.

என்பது,

முதலடியிரண்டினும், மூன்றாமடியினும் முதலடியினும், நடு
விரண்டடியினும், முதலடியினும், கடையினும், கடையடியிரண்
டினும், முதலடிதவீர மறழ்முன்றடியினும், ஈறையலலனவாகிய
மூன்றடியினும், மூன்றாமடிதவீர மறழைய மூன்றடியினும், இரண்
டாமடிதவீர மறழைய மூன்றடியினும், அடிகளெல்லா வற்றினும்
வரும்.

வரலாறு.

விராமேவுமதமாயவிடர் கூடுகடுநாக
விராமேவுமதமாயவிடர் கூடுகடுநாக
விராமேவுநெறியுடுதனி வாரனமலைநாட
நிராமேவுவளைசோர விவளாவிநிலசோரும்.
கடனமேவுகழிகாதன் மிகநாளுமகிழ்வார்க
ளுடன்மேவுகிறைசோர மெலிவாடனுயிரநேவு
கடன்மேவுகழிகாதன் மிகநாளுமகிழ்வார்க
ளுடன்மேவுபெடைகூடு மறுகாலுமுனாயாகொல்.

முதலிரண்
டடி.

முதலடிமூ
ன்றாமடி.

கருமால்தொறுகாதல் கழியாதுதொழுதாலு
முருமாயமதனாக மமொறுபுரிவாரமுன
னுருமாயமதனாக மமொறுபுரிவார்முன
வருமாயவ்னைதீர வொருநாளுமருளார்கொல்.

இடையடி
யிரண்டு.

மறைநுவலகங்கைதாங்கினா
கிறைதவமங்கை தாங்கினா
குறையெனவண்டர் வேண்டவே
மறைநுவல் கங்கைதாங்கினா.

முதலடி க
டையடி.

கொல்லியம்பொருப்பனை மேவார்கேரநக
ரில்லெரிமேவுவதி யம்பவேண்டுமோ
வல்லியநதாமரை வனங்களாயின
வல்லியநதாமரைவனங்களாயின.

இறுதி இர
ண்டடி.

வரியவாங்குமுன் மாதரினங்கொடி
யரியவாங்கய தானவனங்களே
யரியவாங்கய தானவனங்களே
யரியவாங்கய தானவனங்களே.

முதலடி த
விர மற்றைய
மூன்றடி.

காமரம்பயினீர மதுகரங்
காமரம்பயினீர மதுகரங்
காமரம்பயினீர மதுகரம்
நாமரந்தையுற னினையார்நமர்.

கடையடி
தவிர மற்றைய
மூன்றடி.

வெண்ணிலாவிரி சோதிவிளங்கிழை
வெண்ணிலாவிரி சோதிவிளங்கிழை
யுண்ணிலாவுயிருக்குவ தெங் கனம்
வெண்ணிலாவிரி சோதிவிளங்கிழை.

மூன்றாமடி
தவிர மற்றைய
மூன்றடி.

புனணையம்பொழில் சூழதருகானலே
மன்னாவந்தனம் வான நுயர்திராக்கலா
புனணையம்பொழில் சூழதருகானலே
புனணைடம்பொழில் சூழதருகானலே.

இரண்டா
மடிதவிர மற்ற
ைய மூன்ற
டி.

கமுரீகணனாறும
கமுரீகணனாறும
கமுரீகணனாறும
கமுரீகணனாறும.

நான்கடி.
(கக)

ஓரெழுத்தொடு முயிரினுமுடலினுமு
வினத்தினுமவருமென விசைக்கப்படுமே.

எனபது,

ஓரெழுத்தினும், உயிரினும், மெய்யினும், வல்லினம், மெல்லி
னம், இடையினமாகிய மூவினத்தினும் வரும், அவை, ஓரெழுத்து
மடக்கு, உயிர்மடக்கு, மெய்மடக்கு, வல்லினமடக்கு, மெல்லி
னமடக்கு, இடையினமடக்கு எனப்பெயர் பெறும்.

வரலாறு.

நாநாநாதங்குடிசை நாடுந்தொழிலோவா	}	ஒரெழுத்து.
தாதாதாரமாகவிதை தண்மலர்மீதே		
வாவாவார்தண்ணோலையில வாழுமவரிவண்டே	}	உயிரெழுத்து.
யாயாபாளிற்சேர்த்து வதன்பற்கிசையாயால்,		
தாயாயாளாராயாடாமாநூதாராயா	}	
யாமாராவாநாடாமாதாமா-தாவாவா		
யாவாகாலாநாகாவாகாநாநாமா	}	
மாலாநாமாநாதாவா.		
ததித்தாது ததிதாதுதித்ததுதி,	}	மெய்யெழுத்து.
துத்தித்துதைதிதுதைத்ததா-துதுதி,		
தித்தித்ததித்தித்ததாதெதுதித்தித்த	}	
தெத்தாதோதித்தித்ததாது.		
துடித்துத்தடித்துத்தடிப்பெடுத்தகோட	}	வல்லெழுத்து.
றொடுத்ததொடைகடுகைபொற்பொழ்-பொழுதுதுத்		
தொடிபடைத்ததோடுமுத்ததோள்கூத்தாடக்	}	
கடிபடைத்துக்காடமுற்றுககாடு.		
மானமேநனைனாமனமெனமென்னு	}	மெல்லெழுத்து.
மானமானமன்னாநனிநாணு-மீனமா		
மானுமின்னமின்னிமுனமுன்னேண்ணினு	}	
மானுமணிமேனிமான்.		
யாழியலவாயலியலளவாயலொலி	}	இடையெழுத்து. (கஉ)
யேழியலொல்லாவாலேழையுள-வாழி		
யுழையேலியலாவயிலயிழையையோ	}	
விழையேலொளியாவிருள்.		

யாபபிறுமொழிமுத லக்கரநதொடங்கி
யொவ்வோரெழுத்திடை யொழித்துவாசிக்க
வேறொருசெய்யுள் விளைப்பதுகாலை
கரப்பாமெனமனார் கற்றுணாநதோரே.

என்பது,

செய்யுளிறுதி மொழிக்கு முதலாகிய வெழுத்துத் தொடங்கி,
ஒரெழுத்தை நடுவிலீக்கி வாசிக்க, வேறொரு பாவுண்டாகுவது
காலை கரப்பணியாம்.

வரலாறு.

தாமேயானோவவா வீருவெமதுநீ	}	காலை கரப் பணி.
பினைவெருவா வருவதொரத்தப		
வெம்புகல்வேறிருத்தி வைத்திசினிசசைகவர்	}	
தாவாவருங் கலவீயே.		
இதனுள் கருவாரச்சித், திருவேகம்பத், தொருவாவென்னீ,	}	(கஉ)
மருவானோயே.		

கயிழ்ப் பலிகளைக் கழக டூல்கள் தஞ்சாவூர்

நி-வது அணியதிகாரம்,

௩௪௭

ஓர்பாவினிலிருந் தோரபாக்குரியன
வக்கரம்பொருக்கிக் கொளலாகுமபடி.
பாடல்கரந்துறைப் பாட்டெனமொழிப.

என்பது,

ஒரு செய்யுளினின்று வேறொரு செய்யுட்குரிய வெழுத்துக்கள்
பொருக்கிக் கொளலாகுமபடிக்குப் பாடுவது கரந்தறைச செய்யு
ளாம்,

வாலாறு.

அகலல்குற்றேரோயதரமமுதம் பகர்தறகரிநிடையும பார்க்கின், முகமதிய முததென்னலா முறுவன்மாதாமுமுநீல மைத்தடங்கண் வெவ்வேறுவாள,	}	கரந்தறைச செய்யுளணி.

இதனுள், அகரமுதலவெழுத்தெல்லாமாதி, பகவன் முதறறே
யுலகு. (௧௪)

வினாவொடுவீடையும விரிந்துவருவது
வினாவுத்தரமென விளம்பப்படுமே.

என்பது,

வினாவும் விடையும் விரிந்து வருவது வினாவுத்தர வணியாம்.

வாலாறு.

வந்ததென்குரங்கொன்றில்லை யடைத்ததென்கடலவாய்மந்தி
சிறதையின்களிப்பாலெனைத தெரியுமோதெரியாதென்றான
இந்தநன்னகரிலங்கை யிறைவனோதெரியுமென்றான
விரதைசோதிருப்புயத்துவீடண னென்னும்வேந்தே. (௧௫)

பதங்களினக்காங் களைப்பகுத்தொன்றற்
குரியவக்காங்களை மற்றொருபதத்தொடு
புணாததி நூதனப் பொருள்புதுங்குவதெழுத்து
வருத்தனமாமென வருத்தப்படுமே.

என்பது,

சொற்களி னெழுத்துக்களைப் பிரித்து மற்றொரு சொற்குரிய
வெழுத்துக்களை வேறு சொற்களோடு சேர்த்து நூதனமான வருத்
தங்களை யுண்டிபண்ணுவது எழுத்து வருத்தனவணியாம்.

வரலாறு.

ஏந்தியசங்கமு முன்னுளெடுத்ததுவும்
பூநதுகிலுமாலுந்தி பூத்ததுவும்-வாயந்த
வுல்லவிலெழுத்தடைவே யோரொன்றையேற்றத்
தலைமலைபொன றுமரையென்றும்.
இதனுள்-கம்-நகம்-கநகம்-கோகநகம்.

(௧௬)

ஒருபொருள்பயப்பதொரு மொழியிருந்ததி
லொவ்வோரக்கர மொழிக்கவெவ்வேறு
சொல்லும்பொருளுந் தோனறுவதெழுத்தழி
வாகுமெனமனா ரறிந்திசினோரே.

என்பது,

ஒருபொருளைத் தருவது ஒரு சொல்லிருந்து, அதிலே யொவ
வொரு எழுத்தாக குறைக்க, வேறு வேறு சொல்லும பொருளும்
தோன்றுவது எழுத்தழி வணியாகும்.

வரலாறு.

பொற்றாணில்வந்தசுடர் பெரயகையிலவந்தவண்ணல
சிறுரயனமுன்வனிதையாகி யளித்தசெம்மல்
மற்றியார்கொல்லெனின் மலர தூவிவண வகிநாளும
கற்றோபரவுக நகாரிகாரிகாரி.

(௧௭)

இறுதிமுதலாக வெடுத்தவாசிப்பினு
மதுவேயாவதுமலைமாறறாகும்.

என்பது,

கடைமுதலாக வெடுத்தவாசித்தாலும் அசெய்யுளையாவது
மலைமாறறணி.

வரலாறு: நீவாதமாதவா, தாமோகராகமோ, தாவாத மாதவா: ()

இதழ்குனியாவெழுத் தெடுத்ததுபபாடுவ
ததுநிரோட்டக மென்றையப்படுமே.

என்பது,

இதழ்குனியாத எழுத்துக்களாலெடுத்துப் பாடுவது நிரோட்ட
கவணியாம்,

வரலாறு.

சேலத்தான் ஞானததாற் றேற்றததாற் சென்றகன்ற
காலத்தாலாராத காதலான்-ஞாலததா
ரிச்சிககச சாலச்சிறந்தழியேமகேயினிதாங்
கச்சிககச சாலேககனி.

(கக)

ஒருபொருடருஞ்சொலோர் மாததிராகுறைய
மறறொருபொருடான் மாததிரைச்சருக்கம்.

என்பது,

ஒருபொருளைத்தருஞ்சொல், ஒருமாததிரை குறைய, வேறொரு
பொருளைத் தருவது மாததிரைச் சருக்கவணியாம்.

வரலாறு.

நேரிழையார கூந்தலிலோர் புள்ளிபெற நீண்மரமாம
நீர்நிலையோபுள்ளி பெறநெருப்பாஞ், சரிய
காட்டொன ரொழிப்ப விசையாகு மதனுள்ளு
மீட்டொன்றொழிப்ப மீடறு

இதனுள், ஒதி, ஒதி, எரி, எரி, கந்தாரம், கந்தாரம், கந்தாரம்.)

மாததிரைச்சருக்க மறுதலைப்படவொரு
மாததிரையேற்றிடின மாததிரைவருத்தனம்.

என்பது,

மாததிரைச்சருக்க மாறுபடவொரு மாததிரையேற்றினால் மாத்
திரை வருத்தனம்.

வரலாறு.

நீண்மரத்திலொன்றேற நேரிழையாரகூந்தலாம
பூநெருப்பிலொன்றேறப் பூங்குளமாம, பேணுவ
கழுத்திலொன்றேற விசைகாணுமிசையெல்லா
மெழுத்திலொன் றேறவெழுநாடு.

இதனுள் ஒதி-ஒதி-எரி-எரி-கந்தாரம்-கந்தாரம்.

(உக)

ஒருகவிக்குட்கவி மூன்றொழுக்குவது
திரிபங்கியென்மனா தெளிந்திசினோரே.

என்பது,

ஒருசெய்யுளில் மூன்று செய்யுள் வருவது திரிபங்கியணி.

வாலாறு.

ஆதரந்திரன்னைபேர வினியாயமபிகாபதியே
 மாதுபங்காவன்னிசேர் சடையாய்வமபுநீண்முடியாய்
 ஏதமுயந்தாரின்னல் சூழ்வீனதிரோம்பிராணினியார்
 ரோதுமொன்றேயுன்னுவா ரமுதேயுமபாநாயகனே.
 ஆதரத்தீர், மாதுபங்கா,
 ஏதமுயந்தார், ஓதுமொன்றே. (க)
 அன்னைபோவினியாய், வன்னிசோ சடையாய்
 இன்னல்கூழ் வீனதீர், உன்னுவா ரமுதே. (உ)
 அபிகாபதியே, வமபுநீண்முடியாய்
 எம்பிராணினியா, நும்பர்நாயகனே. (ங)

(௨௨)

மூன்றெழுத்தொருபெயர் முதலிடைமுறிக்கின்
 முப்பெயரெதிரா முளைப்பதுதிரிபாகி.

என்பது,

மூன்றெழுத்தானாகிய ஒருசொல்லை முதலெழுத்தை நீக்க, ஒரு
 சொல்லும், நடுவெழுத்தை நீக்க மற்றொரு சொல்லுமாக மூன்று
 சொற்றொன்றுவது திரிபாகியணி.

வாலாறு.

மூன்றெழுத்துமெங்கோ முதலீறொருவள்ள
 லேன்றுலகங்காப்பதிடை கடை-யான்றுரைப்பிற்
 பூமாரிபெய்துலகம் போற்றிப்புகழாதேத்துங்
 காமாரி காரிமாரி.

(௨௩)

ஒருமொழிதொடர்மொழியாக வொண்பொருள்படு
 மவற்றையப்பொருட விரமறுபொருள்
 பெறச்சொல்லொற்றுப் பெயாத்தலாகும்.

என்பது,

ஒருமொழியாகவும், தொடர்மொழியாகவும் பொருள்படு மவற்
 றை, அப்பொருடவிர வேறுபொருளடக்கூறுவது ஒற்றுப்பெயர்த்த
 லணி.

வாலாறு.

வண்புயலைகீழ்ப்படுத்து வானத்தருமலைந்து
 மணகுளிரசாயல் வளர்க்குமாந்-தண்கவினகக்
 கொங்காரலங்கலன பாயன்கொய்பொழில்சூழ
 கங்காபுரமானிகை.

இதனுள், கங்காபுரமானிகை - நிழலைப்பெருக்கும். கங்காபுரமா
 னும் - அனபாயன்கை - காவல் புரியும்.

(௨௪)

பாவடிதொடைகளும் படுப்பவேறு
மேவருஞ்சொற்பொருள் வேறுபடாமன்
மற்றொருபாவாய் வருவதுபிறிது
படுபாட்டெனப்பெயா பகரப்படுமே.

என்பது,

ஒருபாலினடிகளும், தொடைகளும் வேறுபடுப்பச், சொல்லும்,
பொருளும் வேறுபடாது, வேறொருசெய்யுளாய் வருவது பிறிதுபடு
பாட்டணி.

வரலாறு.

தெரிவருங்காதலிற் சோந்தோர்விழையும் பரிசுகொண்டு
வரியளிபாட மருவருவல்லியிடையுடைத்தாய்த்
திரிதருங்காமாமயிலியலாய நண்ணாதேமொழி
யரிவைதன்னேரெனலாகு மென்மையயாமாடிடமே.
தெரிவருங்காதலிற் சோந்தோர்விழையும், பரிசுகொண்டு
வரியளிபாட மருவரு வல்லியிடையுடைத்தாய்த்,
திரிதருங்காமர் மயிலியலாய நண்ணாதேமொழி
யரிவைதன்னேரென,
லாகுமையயா மாடிடமே.

(௨௫)

சொல்லணிமுற்றும்.

இரண்டாவது.

பொருளணி இயல்.

எவ்வகைப பொருளுமெடுத்ததனியல்பை
யறைவதுதன்மையா மாயுங்காலே.

என்பது,

எவ்வகைப்பட்ட பொருள்களையுந் தெரிந்து அதனுடைய தன்
மையைக்கூறல் தன்மையணியாம்.

(௧)

குணம்பொருடொழில் குலத்தொடு புலப்படுமே.

என்பது,

முற்கூறிய தன்மையணி, பண்பும், பொருளும், வினையும், சாதி
யுமாகிய நான்களுடும் புலப்படும்.

வரலாறு.

எனைத்தொன்றினிதே காண்காமந்தாம வீழ்வார் நினைப்பவருவதொன்றில்.	} பண்புத்த ன்மை.
கருவியுங்காலமுஞ் செய்கையுஞ்செய்யு மருவீனையுமாண்டதமைச்சு.	
சிறப்பீனுஞ்செல்வமு மீனுமறத்தினூஉங் காக்கமெவனோவுயிராகு	} பொருட்ட ன்மை.
பத்திதத கட்டகறை மிடற்றைபவிரியுந் துத்திககவை நாத்தினையெயிறற-மெய்த்தவததோ ராகத்தானம்பலத்தா னோவமுதணங்கின் பாகத்தான சாதிதுமபணி.	
	} தொழிறற ன்மை.
	} சாதித்தன் மை. (உ)

பண்புந்தொழிலும் பயனுமென்றிவற்றி
னொன்றும்பலவும் பொருளொடு பொருள்புணர்
தொப்புமைதோன்றச் செபிபினிதுவமை.

என்பது,

குணமும், வீனையும், பயனும் ஆகிய இவற்றின் ஒன்றேனும் பல
வேனும் பொருளொடுபொருள் புணர்ந்துவமை தோன்றக்கூறுவது
உவமையணி.

வரலாறு.

பவளத்தன்னமேனி. பண்பு,
அரிமாவன்ன வணங்குடைத்துபு. வீனை.
மாரியன்ன வணகை. பயன்.

(க)

விழுமியகுணமுதல் விரிந்துவருவது
விரியாமென்மனா மெய்யுணர்ந்தோரே.

என்பது,

குணமும், வீனையும், பயனும், விரிந்துவருவது விரியுவமை.

வரலாறு.

பால்போலுமின்சொற் பவளம்போற் செந்நுவர்வாய்ச்
சேல்போறபிறமுந்திரு நெடுங்கண்-மேலாம்
புயல்போறகொடைக கைப்புனனாடன்கொலவி
யயல்போலும் வாழ்வதவர்.

(ச)

அக்குணமுதலிய வடங்கிவருவது
தொகையாமெனப்பெயர் சூட்டப்படுமே.

என்பது,

முற்கூறியபண்பு முதலியமுனதும் தொக்குவருவது தொகையுவமை.

வரலாறு.

அன்னங்கண்பதென்பனை நிடதாடளிகரு
மன்னர்மன்னவன் மண்டமர்கடநதவொளவேலின்
மின்னியாங்கவனமுரசென விண்ணிடையதிரந்து
பொன்னவகுன்றினமேலவன் கொடைபோனமென்பொழிந்த. (௩)

ஒருகாற்பொருளுவமாகியுமுவமை
யொருகாற்பொருளாகியுமொருதொடாச்சி
யிடையேபோது வந்ததேதரமே.

என்பது,

ஒருதொடாச்சிக்கண், பொருள், ஒருகால் உவமையாகியும், உ
வமை, ஒருகால், பொருளாகியும் வருவது, இதேதரவுவமை.

வரலாறு. களிகுருங்கயல்போலு நின் கணின்கணபோற்
களிகுருங்கயலுங்கணியாயத-தளிரககொடியே
தாமரைபோன்மலருநின்முக நின்முகமபோற
றமரையுஞ் செவவிதரும. (௪)

உவமையைக்கூறி மறுத்துப்பொருளை
யுரைத்துமுடிப்பஃ துண்மையாமெனலே.

என்பது,

உவமைப்பொருளைச் சொல்லிப்பொருளை மறுத்துக்கூறல், உ
ண்மையுவமை.

வரலாறு. தாமரைமன்றமுகமேய் தீங்கிவையுங்
காமருவண்டல்ல கருநெடுங்கண்-டேமருவு
வல்லியினல்லளிவளென்மனங்கவரு
மல்லிமலர்க்கோதையாள். (௫)

புகன்றுமுன்வைத்த பொருட்குரிகாவதோர்
பொருள்பினும்வைப்பது மறுப்பொருளாகும்.

என்பது,

முற்கூறிவைத்த பொருளுக்கு ஒப்பாகிய வேறொருபொருளைக்
கூறிப் பினனும் வைப்பது மறுப்பொருளுவமை.

வரலாறு. அன்னைபோலெவ்வுயிருந் தாங்குமனபாயா
நின்னையாரொப்பர் நிலவேந்த-ரன்னதே
வாரிபுடைகுழந்த வையகத்திற்கில்லையாற்
சூரியனே போலுஞ்சுடர். (அ)

உவமையைப்புகழ்ந்து வமிப்பதுபுகழே.

என்பது,

உவமைப்பொருளைப் புகழ்ந்துகூறி உவமேயப்பொருளை வியப்
பது புகழுவமை.

வரலாறு. இறையோன் சடைமுடிமேலெந்நாளுந் தங்குந்
பிறையேர் திருநதலுமபெற்ற-தறைகடலகுழ
பூவலயந்தாங்கு மரவின் படம்புரையும்
பாவைநின்னல் குற! ரபபு. (க)

உவமையைப்பழித்து வமிப்பதுநிந்தை.

என்பது,

உவமைப்பொருளை நிரித்து உவமேயப்பொருளை வியப்பது
நிந்தையுவமை.

வரலாறு. மறுப்பயின்ற வாண்மதியும் மதிக்குத்தோற்கு
நிறத்தலருநேரொக்குமேனுஞ்-சிறப்புடைத்துத்
தில்லைப்பெருமானருளபோற்றிருமேனி
முல்லைப்பூங்கோதை முகம். (க௦)

இதற்குஃதேயுவமென்பது நியமம்.

என்பது,

இந்தப் பொருளுககு இப்பொருளேயுவமை யென்றுகூறல் நிய
மயுவமை.

வரலாறு. தாதொன்று தாமனாயே நின்முகமொப்பதுமற்
றியாதொன்று மொவ்வாதிளங்கொடியே-மீதுயர்தத
சேலேபணியப் புலியுயர்தத செம்பியர்கோன்
வேலே விழிககுடிகா. (க௧)

நியமித்தவுவமையை நீக்கிப்பிறிதொரு
பொருளுொடுபுணருவத நியமமாகும்.

என்பது,

நியமித்தவுவமையை விலக்கி வேறொரு பொருளொடு புணரு
வது அநியமவுவமை.

வாலாறு. கௌவைவிரிதிரை நீர்க்காவிரிசூழ் நன்னாட்டின்
மௌவலதமழுங் குழன்மடவாய-செவ்வி
மதுவார்கவிரே நின்வாய்போல்வதன்றி
பதுபோல்வ துண்டெனினுமாம். (௧௨)

ஐயுற்றிருமையு மறைகுவதைய
வுவமையென்மனாருணாந்திசினோரே.

என்பது,

உவமானப்பொருளையும் உவமேயப்பொருளையும் ஐயமுற்றுக்
கூறுவது ஐயவுவமை.

வாலாறு. தாதளவிவண்டு தமொறுந் தாமனாகொல்
மாதர்வீழியுலவு வாண்முகங்கொல்-யாதென்
றிருபாற்கவர் வற்றிடையூசலாடி
யொருபாற் படாதென்னுளம். (௧௩)

ஐயுற்றதனையனைபறிந்து துணிவது
தேற்றமென்மனா தெளிந்திசினோரே.

என்பது,

ஐயுற்றபொருளைத் தெளிந்து துணிவது தேற்றவுவமை.

வாலாறு. தாமனா நான்மலருநதண மதியால் வீறழியுங்
காமா மதியுங் கறைவிரவு-மாமிதனற்
பொனைமயக்கும் பொறிசுணங்கி னார்முகமே
யென்னைமயக்குமிது. (௧௪)

புகலருமுவமையைப் பொருளாதாக்கிப்
பொருளையுவமைப் பொருளாதாக்கி
யுபாபபதுவிபரித வுவமையாகும்.

என்பது,

உவமையைப் பொருளாக்கிப் பொருளை யுவமையாக்கிக் கூறல்,
விபரிதவுவமை,

வரலாறு. திருமுகம் போன்மலருஞ் செய்யகமலங்
கருநெடுங் கணபோலுங் கயல்சு, ளரிவை
யியல்போலுமஞ்ஞா யிடைபோலுங்கொம்பர்
மயல்போலும யாமபோம்வழி (௧௫)

பொருளையின்னது போலுமென்றதைய
வேட்கின்றதென்னுள மென்பதுவேட்கை.

என்பது,

பொருளையின்னது போலககூற, எனது மனம இச்சிககின்ற
தெனல் வேட்கையுமை.

வரலாறு.

நன்றுதிதென்றுணரா வென்னுடைய நன்னெஞ்சம
பொன்றதைநதபொற சுணங்கிழங்கொழியே-மன்றன்
மடுதததைநத்தா மனாநின்வாண் முகததுக்கொப்பென்
றெடுத்தி யமபவேணடுகின்ற தினறு. (௧௬)

ஒருபொருட்குப் பலவுவமுறல்பலபொரு
ளுவமையென்மனா ருணர்ந்திசினோரே.

என்பது,

ஒருபொருளுக்குப் பலவுவமைவரல் பலபொருளுவமை.

வரலாறு. வேலுகருவியேயு மென்மாணுங் காவியுஞ்
சேலுமவடுவகருஞ் செஞ்சரமும-போலுமா
றேமருவியுண்டு சிறைவண்டறை கூந்தற்
காமருவு பூங்கோதைகன். (௧௭)

விகாரமோருவமையை விகாரப்படுத்திப்
பொருளையுவமித்துப் போதரலாகும்.

என்பது,

ஒருவமையை விகாரப்படுத்திப் பொருளை யுவமித்தொழுகல்
விகாரவுமை.

வரலாறு. சீதமதியி னொளியுஞ் செழுங்கமலப்
போதினபுதுமலர்ச்சியுங் கொண்டு-வேதாத்தன்
கைமமலரானன்றிக கருத்தால்வகுத்தமைத்தான்
மொயம்மலாப்பூங் கோதைமுகம், (௧௮)

விழுமியவொருபொருண்மே லெழும்வேட்கை
வருமனமயக்கம் புலப்படவகுத்து
மொழிவதுமோக வுலமையாகும்.

என்பது,

ஒருபொருண்மேற் றேன்றிய இசையினிலே வரப்பட்டமன
மயக்கம் வெளிப்படவகுத்துக் கூறல் மோகவுவமை.

வாலாறு, கயல்போலுமென்றுநின் கண்பழிப்பல கண்ணின்
செயல்போற்றிற்றநூ நிறத்தாற-கயல்புகழுவ
லாரத்தானொமருங்குலந்தரள வான்முதுவ
லீரத்தாலுள் வெதுப்புமயான். (௧௯)

கூடாததனைக் கூடுவதாகக்
கொண்டதனொன்றற் குவமையாக்கி
யுரைப்பதுகூடா வுலமையாகும்.

என்பது,

கூடாதவொருபொருளைக் கூடுவதாகக்கொண்டு, அதனையொ
ன்றற்குக் கையாக்கிக் கூறல் கூடாவுவமை.

வாலாறு,

சந்தனத்திற் செந்தமிழுந் தன்மதியில் வெவ்விடமும
வந்தனவேபோலுமாஹும் மாறழி-பைந்தொடியீர்
வாவிக்கமலமலர் முகங்கண்டேக்கறுவா
ராவிக்கிவையோவரண். (௨௦)

உலமையைக்கூறி யொதுக்கிப்பொருளை
யுலமையாக்கி யுரைப்பதுபொதுநீங்
குவமையென்மன ருணாந்திசினோரே.

என்பது,

உலமையைச் சொல்லிநீக்கிப் பொருளையுலமை யாகக்கூறல்
பொதுநீங்குவமை.

வாலாறு, திருமருவு தன்மதிக்குஞ் செந்தாமரையின்
விரைமலாககு மேலாந்தகையாற-கருநெடுங்கண்
மானையிருளளகஞ் சூழ்ந்தகின் வாண்முகந்
தானையுலமைதனக்கு. (௨௧)

உவமைப்பொருளுவமேயப்பொருளையும்
வேறுபாடொழிந்ததொன் றெனும்பொருள் விளங்க
வுரைப்பதுருவக மாமுனாதரினே.

என்பது,

உவமைப்பொருளையும் உவமேயப் பொருளையும் வேறுபாடு
நீக்கி யொன்றெனும் பொருள் விளங்கக்கூறல் உருவகவணி.

வரலாறு. பிறவிப்பெருங்கட னீந்துவரீந்தா
ரிதைவனடி சேராதா, (௨௨)

தொகுத்துரைப்பது தொகையெனப்படுமே.

என்பது,

ஆகியவென்னு மாட்டேற்றுச்சொல்ல மறைத்துக்கூறல் தொ
கையுருவகம.

வரலாறு. அங்கைமலருமடித் தளிருங்கண்வண்டுங்
கொங்கைமுகிழுங் குழறகாருந்-தங்கியதோ
மாதர்க்கொடியுளதானண பாவதற்கெழுந்த
காதற்குளதோ கரை. (௨௩)

விரிந்துநிற்பது விரியெனப்படுமே.

என்பது,

ஆகியவென்னு மாட்டேற்றுச்சொல் வெளிப்பட்டு நிற்தல் வீரி
யுருவகம.

வரலாறு. கொங்கைமுகைடாக மென்மருங்குல் கொம்பாடி
வங்கைமலரா வடித்தளிராத-திங்க
ளளிரின்ற மூரலணங்காமெனக்கு
வெளிநின்ற வேனிற்றிரு. (௨௪)

தொக்கும் விரிந்துநிற்பது தொகைவிரி.

என்பது,

ஆகியவென்னு மாட்டேற்றுச்சொல் மறைந்தும் வெளிப்பட்டும்
நிற்தல் தொகைவிரியுருவகம.

வரலாறு. வைவந்த கழியாவாகடலே நெய்யாக
வெய்யகதிரோன்விளக்காகச்-செய்ய
சுடரழியாணடிக்கே சூட்டுவன் சொன்மால்
யிடரழி நீங்குவேயென்று. (௨௫)

உருவகம் பலபொருளையுமுஞ்ஞாங்காற்
றமமுளியை புடைத்தாகவுருவகஞ்
செய்வதியைபெனச் செப்பினாபுலவர்.

என்பது,

பல பொருள்களையும் உருவகஞ் செய்யுங்கால் தமமுளியை
புடையனவாகவைத்து உருவகஞ்செய்தல் இயைபுருவகம்.

வரலாறு. செவ்வாய்த தளிநுநகைமுகிமுங் கணமலரு
மைவ்வாரளக மதுகரமுஞ்-செவவி
யுடைத்தாந் திருமுகமென்னுள்ளததுள் வைத்தார்
துடைத்தாரே யன்றோதுயர். (உசு)

இயைபிலியியை புடைத்தின்றிப்போதுவ
வாகுமென்மனா ரறிந்திசினோரே.

என்பது,

பல பொருளையுந் தமமுளியை பிலாதுருவகஞ்செய்தல் இயைபு
பிலியுருவகம்.

வரலாறு.

தேனக்கலா கொன்றை பொன்னாகச் செஞ்சடைமேல்
கூன்ற பவளக்கொடியாகத்-தான
மழையாக்ககோடு மதியாகத்தோன்றும்
புழையார தடக்கைப பொருப்பு (உஎ)

ஒன்றனங்கம்பல வற்றினுள்ளுஞ்சில
வுருவகஞ்செய்து செயயாமலுமுரைப்பது
வியனிலையென்மனார் மெய்யுணர்ந்தோரே.

என்பது,

ஒன்றனதவயவம் பலவினுளளும சிலவற்றை யுருவகஞ் செய்
து, செய்யாமலும் வருவது வியனிலை யுருவகம்.

வரலாறு. செவ்வாய் நகையருமபச செங்கைத தளிர்விளங்க
மைவ்வாணெடுங்கண மதாததுலவச்-செவவி
நறவலருஞ்சோலைவாய் நின்றதேநணபா
குறவாமடமகளாங் கொப்பு. (உஅ)

ஒருபொரு ளுருவகஞ்செய்து மற்றப்பொருண
மீட்டுமுருவகஞ் செய்வதுருவக
வுருவகமென்மனா ருணர்ந்திசினோரே.

என்பது,

ஒருபொருளை யுருவகஞ்செயது அப்பொருளை மீட்டும் பிறிதொன்றாக வருவகஞ்செய்தல் உருவகவுருவகம்.

வாலாறு.

கன்னிதன்கொங்கைக் குவடாங்கடாக் களிற்றைப் பொன்னெடுந்தோட்டுன்றே புனைகந்தா-மன்னவநின் னாகத்தடஞ் சேவகமாக யானனைடபல் சோகித்தருளேறுவனடு. (௨௯)

ஒருபொருளவயவம் பலவினுள்ளு மொன்றையுருவகஞ் செயதுமற்றொன்றை யியம்பாதததற்றுவதே காங்கமாகும்.

என்பது,

ஒருபொருளினுடைய வங்கம் பலவினுள்ளும் ஓரங்க முருவ கஞ்செய்து, ஓரங்கத்தை யுருவகஞ் செய்யாதுவிடல் ஏகாங்கவு ருவகம்.

வாலாறு.

காதலனைத் தாவென்றுலவுங் கருடுடுங்க ணேதிலனாலயாதென்னு மினமொழித்தேன்-மாதர் மருண்டமனமகிழ்ச்சி வாண்முகத்தவந்த விரணடினுக்கு மெனசெய்கோயான். (௩௦)

ஒருபொருளவயவ மெல்லாமுருவக மாக்கலனைகாங்கப்பொருளாகும்.

என்பது,

ஒன்றனதங்கம் பலவற்றையு முருவகஞ் செய்தல் அனைகாங்க வருவகம்.

வாலாறு.

கைத்தளிர்ரங்கொங்கை முகிழ்தாங்கிக்கண்ணென்னு மைத்தடஞ் சேனமைந்தா மனங்கலங்க-வைத்ததோர் மினனுளதான் மேகமிசையுளதான் மற்றதுவு மெனனுளதா நண்பாவினி. (௩௧)

ஒருபொருளுருவ கஞ்செய்துமற்றொருபொரு ளுருவகஞ்செய்யா துரைத்துப்போதா லேகதேசப்பொரு ளென்மனார்புலவர்.

என்பது,

ஒருபொருளை யுருவகஞ்செய்து வேறாகிய ஒருபொருளை யுருவ
கஞ்செய்யாது வரல் ஏகதேச யுருவகம்.

வரலாறு. உ-ரனென்னுந் தோட்டியானோரைத் துங் காப்பான்
வரனென்னும வைப்புக்கோர்வித்து. (௩௨)

பலருமொருபொருளிற் பலதருமங்
களினூற் பல பொருள்களைப்பெடுத்துரைத்தல்
பலபடப புனைவெனப் பகரப்படுமே.

என்பது,

ஒருபொருளிற் பலரும் பலவறங்களால் பல பொருள்களை யெ
டுத்துக்கூறல் பலபடபபுனைவணி.

வரலாறு.

ஆரணங்கானென்பரந்தணர் யோகியராகமத்தின்
காரணங்கானென்பா காமுகர் காம நன்னூலதென்பர்
ஏரணங்கானென்பரெண்ண ரெழுத்தென்பரின் புலவோர்
ஏரணங்காய் சிறுமபலக கோவையைச் செப்பிடினே. (௩௩)

ஒப்புமையா லொருபொருளை மற்றொரு
பொருளாகப் புனைவதுமயக்க
வணியாமென்மனா ரறிந்திடுகினோரே.

என்பது,

ஒப்பினுலொருபொருளை வேறொரு பொருளாகக்காணல் மயக்
கவணி.

வரலாறு.

மழைக்கண் மங்கையர் பழிற்றமரகதமணியி
னிழைத்தசெய்குளறிற் பைங்கதிர பொன்னிலத்தெய்தக்
குழைத்தவைந்தரு நீழ்விற் குலவுமானினங்க
டழைத்தபுலவெனவினாவொடுதனித் தனி கறிக்கும். (௩௪)

ஒப்புமையா லொருபொருளைநோக்குபு
இதுவோவதுவோவெனச் சந்தேகப்
படுவதையப் பொருளாம் பகர்தரினே.

என்பது,

ஒப்பினாலொரு பொருளைப்பார்த்து, இதுவோவதுவோவெனச்
சந்தேகப்படல ஐயவணி.

வரலாறு.

அணங்குகொலாய் மயில் கொல்லோகணங்குழை
மாதாகொனமாலு மென்னெஞ்சு.

(௩௫)

ஒருபொருட்கொரு பொருளுவமையாக
வெடுத்துக்காட்டுவ தெடுத்தாக்காட்டுவமை
யாகுமென்மனா ரறிந்திசினோ.

என்பது,

ஒரு பொருளுக்கு வேறொருபொருளை உவமையாக வெடுத்துக்
காட்டல எடுத்துக் காட்டுவமை

வரலாறு. அகரமுதல வெழுத்தெல்லாமாதி
பகவன முதறறேயுலகு.

(௩௬)

பேசருமொரு காரியம் பிறப்பதனை
யருமையுடையன வாகக்கூறல்
கூடாமையென்மனா ருறிப்புணர்ந்தோ.

என்பது,

ஒருகாரியம் பிறப்பதை யருமையாகக்கூறல் கூடாமையணி.

வரலாறு. அடுக்கலையோர் கையினாலாயசகிறுவ
னெடுக்குமெனலா ரறிவாரீங்கு.

(௩௭)

காரணமொரிடத்திருப்பக் காரியம்
வேறொருமருங்கின் வினைவதாக
வரறொடர் பினமையாம வழுத்துங்காலே.

என்பது,

காரணமொருவிடத்திருப்பக் காரியம் வேறொரிடத்துப் பிறந்த
தாய்வரல தொடர்பினமையணி.

வரலாறு. வேறொருமாதாமேல் வேந்தனகதுதியா
லாறுதரலிம் மாதாயிர்வாடுங்-கூறி
னிருவோமெய் வடிவின்னெந்திழை நல்லா
ரொருவோ தம்மிலுயிர.

(௩௮)

பொருத்தமில் பொருட்குத் தானொருபொருத்த
மியம்புவ தகுதியின்மையாகும்.

என்பது,

பொருத்தமில்லாத பொருளுக்காத தானொரு பொருத்தங்கூறல்
தகுதியின்மையணி.

வாலாறு. பொன்போலுங் களளிப்பொறி பறக்குங்காணலிலே
யென்பேதை செல்லறையைநதனே-மின்போலு
மானவேன் முட்டைகரு மாறாயதெவ்வாபோங்
கானவேன் முட்டைக்குங்காடு. (௩௬)

தகுதியாமிரு பொருடனக்குச சம்பந்த
மறைவது தகுதியென்றறையப்படுமே

என்பது,

தகுதியாகிய இரண்டு பொருள்களுக்கூச சம்பந்தங்கூறல் தகுதி
யணி.

வாலாறு. இந்தத் தாளவடமேந்திழை நின் கொங்கைகளிற்
சந்தமுற்சசோதற்கும். (௪௦)

அரிதொருபயனைக் கருதியதற்குப்
பகையாமுயற்சிபணல் வியப்பாகும்.

என்பது,

அரிதாகிய வொரு பிரயோசனதையெண்ணி அதனுக்குப் ப
கையாகிய முயற்சிசெய்தல் வியப்பணி.

வாலாறு. ஓதுநதிறதாலுயாந்தோர் கடாழ்ருவொப
போதுமுயர் வெய்தற் பொருட்டு (௪௧)

ஆதாரத்தினு மாதேயத்தைப்
பெரிதாயுபபது பெருமையாகும்.

என்பது,

ஆதாரப்பொருளினு ஆதேயப்பொருளைப் பெரிதாகக் கூறல்
பெருமை.

வாலாறு. உலகமுழுதடங்கு மாலிசுமபிலுன்ற
னல்கிலகுண மடங்காவாம். (௪௨)

ஆதேயத்தினு மாதாரத்தைச்
சிறுமையாகச் செப்புதல்சிறுமை.

என்பது,

ஆதேயப்பொருளினும் ஆதாரப்பொருளைச்சிறுமையாகக் கூ-
றல் சிறுமையணி.

வரலாறு. விரலாழி கைவளையாய் வீட்டினியார்த்து
வரலாழிககென் செயுமெமமாத. (௪௩)

ஆதாரம்-பெருமை. ஆதேயம்-சிறுமை.
ஒன்றற்கொன்றுபகரித்தலையுரைத்த
லொன்றற்கொன்றுதவிப்பொருளாகும்.

என்பது,

ஒன்றனுக்கொன்று பகரித்தலைக் கூறல ஒன்றற்கொன்று த-
வியணி.

வரலாறு. திங்களிரவால் விளங்குஞ் செப்புங்கதிர்த்திங்கள்
கங்குலினாலே விளங்குகாண். (௪௪)

ஆதாரமில்லா திருப்பவாதேய
இருபபையுரைப்பது சிறப்புநிலையாகும்.

என்பது,

ஆதாரப்பொருளில்லாதிருக்க ஆதேயப் பொருளிருக் கையைக்
கூறல் சிறப்புநிலை.

வரலாறு. தின்கரனில்லாமலவன் செயயகதிக
ளினிதிலங்குந தீபத்திருநது. (௪௫)

அடைவதுபற்பல விடங்களிலொருபொருண்
முறையிற்படாச்சி யாமெனமொழிப.

என்பது,

ஒருபொருள் பற்பல விடங்களி லுறைவது முறையிற் படர்-
ச்சி.

வாலாறு.

நஞ்சமேரீபண்டை நாளினதிபதிதன
 னெஞ்சிலிருந்தாவதனபினீ கடியே செஞ்சடிவச்
 சங்கரனார் கந்தரத்திற் சார்ந்திக் கொடியோனவாய்
 தங்குதியிக் காலந்தனில். (சசு)

இழிவாம்பொருள் கொடுத்தாயா வாகியபொருள்
 வாங்குவமாற்று நிலைப்பொருளாகும்.

என்பது,

இழிவாகிய பொருளைக் கொடுத்தயர்வாகிய பொருளை வாங்கல் மாற்றுகிலை.

வாலாறு. சடாயுகிழவுடம்பைத் தானகொடுத்தும்பெற்றான்
 கெடாததொரு கீர்த்தியுடம்பு. (சஎ)

ஒருபொருளோரிடத்திலையென நீக்கி
 வேறோரிடத்துள் தெனவெடுத்தியமபல்
 ஒழித்துக்காட்டென வுரைக்கப்படுமே.

என்பது,

ஒரு பொருளொருவிடத்து இல்லையென்று நீக்கி வேறோரிடத்துண்டெனது கூறல் ஒழித்துக்காட்டு.

வாலாறு. சிறைபடுவபுட் குலமேயன்றி நின்றேயத்
 திறைவமக்கட்டுளிலை. (சஅ)

இகலின்மையினாலே பொருதகாலங்
 கூடதற்கும பொருட்குக் குழாங்கூறல்
 கூட்டமெனப்பெயர் குறிக்கப்படுமே.

என்பது,

பகையில்லாமையா லொருகாலஞ் சேரத்தகுந்த பொருள்களுக்குக் கூட்டத்தைக்கூறல் கூட்டவணி.

வாலாறு.

நின்சீருருவும் வெளிப்படுத்தேககி நோக்கிவெய்துயிராகரு
 மென்பூடுருகவிளமுலைமேற் புலலுமுணிந்தாரெனவருந்து
 மனபோடேறீர்த்தனன் போனகைக்கு மகனறயெனவெளியிற்
 பின்போதரு நல்லுணர்விழந்த பித்தார்போலப் பேதுறுமால். (சக)

ஆற்றவொருவனா ரம்பித்தவையொரு
காரணவுதவியாற்கைப் படலதுதான்
எளிதின்முடிபென வியம்பப்படுமே.

என்பது,

ஒருவன செய்யத்தொடங்கியகாரியம் வேறொரு காரணவுதவி
யாலெளிதினமுடிதல எளிதின்முடிபணி.

வாலாறு. மதிதுதலாட்கியானாடன் மாற்றத்தொழுமபோ
துதவிமுகில செயதனறொலிதது. (௩௦)

முன்னியகாரிய முயற்சியில்லாமற
சித்திபதின்பமாஞ் செப்புங்காலே.

என்பது,

தானினைதத காரியமுயற்சியின்றிக கிடைத்தல் இனபவணி.

வாலாறு. தன்னாயகன விழைந்த தையலையேதூதாக
வனனான கணுய்த்தாளணங்கு. (௩௧)

கோதறவிருமபும பொருளைக்குறித்தே
யேதமின்முயற்சி யெடுத்ததற்குக் கல்பொரு
ளடைவது துன்பமென நறையப்படுமே.

என்பது,

தான விருமபிய பொருளைக்குறித்தது முயற்சிசெய்து அதற்குப்
பகையாகிய பொருளடைதல் துன்பவணி.

வாலாறு. சோருஞ் சுடர்விளக்கைத் தூண்டுக்கையிலவ்ந்த
தாருமிடர் கூடவகதது. (௩௨)

ஒன்றனகுணங் குற்றங்களான் வேறென்
றற்கவையுள வாதலையறிவித்த
லகமலாபென்மனா ரறிந்திசினோரே.

என்பது,

ஒன்றனது குணத்தினனும் குற்றத்தினனும் வேறெனறற்கு,
அவையுளவாதல் அகமலாச்சியணி.

வாலாறு.

இககற்பினண்மூழ்தித் தகைமைசெயுமோ வெனெயென்
றக்கங்கை கொள்ளுமவா. (௩௩)

ஒன்றன் குணங்குற்றங்களால் வேறென்
றற்கையுள வாகாமையைக்கூற
லிகழ்ச்சியெனமனா ரியல்புணாநதோரே.

என்பது,

ஒன்றனது குணத்தினாலும், குற்றத்தினாலும் வேறென்ற
கையுளவாகாமையைக்கூறல் இகழ்ச்சி

வாலாறு. ஆழவழக்கி முகக்கினுமாழ்கடனீர்
நாழிமுகவாது நாழி-தோழி
நிதியுங்கணவனு றோபடினுந்தன்றன்
வதியின பயனேபயன். (௩௪)

குற்றத்தாற் குணங்குறுகுதனேககி
யக்குற்றத்தினையவாவதல்வேண்ட
லணியாமெனமனா ரறிந்திசினேரே.

என்பது,

குற்றத்தினாலே குணமுண்டாதலையறிந்து அக்குற்றத்தை விரு
மபல வேண்டலணி.

வாலாறு.

வெண்டிரு நீறுபுனையுமாதவர்க்கு விருந்துசெய்து பெருமிடியுங்
கொண்டநல வீரத்ததினேக்கும் யாக்கையுந் கொடியனுக்கருளு நாளு
ளதோ. (௩௫)

பொதுக்குணத்தால்விருபொருள்களுக்குரிய
வேற்றுமை வெளிப்படாதிருப்பது மறையே.

என்பது,

பொதுமைக்குணத்தா லிரண்டுபொருள்களுக்கு உரிய வேறுபா
டுதோன்றாமை மறையணி.

வாலாறு.

பேதமுறத்தோன்றிப் பேதையியற்கைச் சிவப்பாற்
பாதமுறவூட்டிய செம்பஞ்சு. (௩௬)

ஓதிய வொப்புமையாலிருபொருட்கு
விசேடம் விளங்காதிருப்பது பொதுமை.

என்பது,

ஒப்புமையா விரண்டுபொருள்களுக்கு விசேடம் விளங்காதிருப்பது பொதுமையணி.

வாலாறு. வண்பதும வாவி யடைந்தமட வார்வதனம்
பண்பினறியப்படா. (௫௭)

ஓதும்பொதுக்குணத் தொப்புமையுடைய
விருபொருட்கொரு காரணத்தால் வேற்றுமை
வெளிப்படன்மறையாமையாம் விளம்பிடினே.

என்பது,

பொதுக்குணத் தொப்புமையுடைய இரண்டு பொருள்களுக்கு
ஒரு காரணத்தால் வேற்றுமைதோன்றல மறையாமையணி.

வாலாறு.

ஒழுகுறுமருவியீட்ட மொவியினானு வெண்டிங்கள்
பழுகுறுமுடறகனங்கால் பாகசாதனை கூடாங்கோட்டு
மழுகளிறுமிழமத்ததான மலர்மிசைக்கடவுளுந்தி
யழுகுறுநடையாலன்றி யறிதரப்படாவககுனறில். (௫௮)

உலகவழக்கைத் தழுவியுரைப்பது
உலகவழக்கு நவீற்சியாகும்.

என்பது,

உலகவழக்கைத் தழுவிகூடறல உலகவழக்கு நவீற்சியணி.

வாலாறு.

அண்ணனீ பேசாதைநதாறுமாதம் வரையிற்
கண்ணமூடிக்கொண்டிரு. (௫௯)

உலகவழக்கத்தொடு வேறொருபொருண
மனங்கொண்டிருப்பது வல்லோர நவீற்சி.

என்பது,

உலகவழக்கச் சொல்லோடு வேறொரு பொருளுட்கொண்டிருப்
பது வல்லோர நவீற்சியணி.

வரலாறு. பறிமலாப்பூங் குஞ்சியாய் பாம்பே பரம்பினகா
லநியுழலகததென்றறி. (௯௦)

குணநொழிலாக்கங் குலங்குறித்தொருசொல்
ஒருவயினினனும் பலவயிற்பொருடரிற்
நீபகமுவிடந் தியலுமென்ப.

என்பது,

பண்பும் வீணையும் பொருளும் சாதிடும் குறித்தொருசொல்
ஒரிடத்திருந்தும் பலவிடத்திருக்கும் பொருளைத்தரின தீபகவணியாம்,
அது, முதலிடை கடையாகிய மூன்றிடத்தினும் புலப்படுமெனவே,
முதனிலைதீபகம், இடைநிலைதீபகம், கடைநிலைதீபகமெனமுன்றும்,
அனவ, குணம், தொழில், சாதி, பொருள் என்பவற்றோடும் கூடிப் பண்ணிரண்டாம்.

வரலாறு.

சேந்தனவேந்தன் நிருநெடுங்கண்டெவவேந்த
ரேந்ததுதடந் தோளியிருநிபாயந்த
திசையனைத்தும் வீரசசிலை பொருந்தவப்பு
மிசையனைத்தும் புக்குலமுமவீழ்ப்பு

முதனிலை
ககுணத் தீப
கவணி.

சரியும்புனை சங்குந்தண்டளிர் டோனமேனி
வரியுந்தனதடஞ்சூழவமபுந்திருமா
ஞரந்தழுவந் தடந்தோனன்பாயன
கோரத்தொழுதகொடிகு.

முதனிலை
த் தொழிறீ
பகம்.

தென்றலனங் கனலுணையாஞ் சிறுகொப்பா
மன்றறலைமகனும் வானபொருணேற-சென்றவர்க
சாற்றவிடுதாநாகுந் தங்குமபெருமபுலவி
மாற்றவருவீருந் துமாம்.

முதனிலை
சாதித்தீபகம்.

முருகவேள்குர்மா முதறடிந்தானவள்ளி
புரிசுழன்மேன்மால் புணந்தான்-சரணளித்து
மேலாயவானேர்வியன செனைதாங்கினான
வேலானிடை சிழித்தான்வெற்பு

முதனிலைப்
பொருட் டீப
கம் (௯௧)

மொழியப்பட்டபா முற்போநா
பெயரோபின்னும் பெயர்ந்துவருவது
பின்வருகிலையெனப் பேசப்படுமே.

என்பது,

சொல்லிய செய்யுளின் முன்வந்த சொல்லேபின்னும் பெயர்ந்த
பலவிடங்களினும் வருவது பின்வருகிலையணி.

வாலாறு வைகலும்வைகல வரக்கண்டு மஃ றுணரார்
வைகலும்வைகலை வைகுமென்றின புறவா
வைகலும்வைகறதம் வாணுணமேல்வைகுதல்
வைகலைவைததுணராதார. (௬௨)

முன்வருசொல்லும பொருளும் பலவயிற
பின்னுமவருமெனிற் பின்வருநிலையே
கோதறு மொருபொருள் குறிப்பிற்றபெபது
முன்னவிலககென மொழியப்படுமே.

என்பது,

ஒரு பொருளைக் குறிப்பினால் விலககுவது முன்னே விலக்கணி.

வாலாறு

முல்லைக்கொடி நடுங்க மொய்காந்தள் கைகுலைப்ப
வெல்லையின் வண்டெழுந்திரங்க-மெல்லியனமேல
தீவாய் நெடுவாடைவந்தாற் செயலறியேன்
பேரவா யொழியாய பொருட்கு.

விலக்கணி வனசொல், யாழ்த்து முதலியன
பலவுள, அவைபெரும்பபனின்மையாற் கூறு
தொழிந்தனம், வந்துழிக்காணக. (௬௩)

ஆதியிலொரு பொருளாரம்பித்தது
முடித்தற்குப் பின்னொருசொன்மொழிவது
வேற்றுப்பொருள் வைப்பாமெனமொழிப.

என்பது,

முன்னொருபொருளைத் தொடங்கி, அப்பொருண் முடித்தற்குப்
பின்னொரு பொருளைக்கூறல வேற்றுப் பொருள்வைப்பணி.

வாலாறு. புறந்தந திருளிரிப்பொன்னேமியுய்த்துச்
சிறந்தவொளி வளாககுந்தேரோன-மறைந்தாற்
புறவாழிகுழந்த புவனத்தேதோனறி
யிறவாது நிறகினரார் யார். (௬௪)

மாறுபடுமபொருள் வைத்துமுடிப்பது
முரணிற்றோன்றலா மொழியுங்காலே.

என்பது,

மாறுபடும பொருளைக்கூட்டி. முடிப்பது முரணிற்றோன்றல்
வேற்றுப் பொருளவைப்பு.

வாலாறு.

வெய்யகுரற்றோன்றி வெஞ்சினவேறுட்கொள்ளினும்
பெய்யுமழை முகிலைப்பேணுவரால்-வையத்
திருள்பொழியுங் குற்றம் பலவெண்ணும் யார்க்கும்
பொருள்பொழிவார மோற்றேபுகழ்.

(௬௫)

பொருந்தாப்பொருளைப் பொருந்தவைப்பது
மருந்தாப்பிற்பொருள் வைப்பெனப்படுமே.

என்பது,

பொருந்தாதபொருளைச் சோததுமுடிப்பது பிற்பொருள்வைப்பு.

வாலாறு. அரவடமுமதி சேதசந்தனமு
மீரநிலவு மெரிவிரியும்-பாரிற
றுகிவகையான மேம்பட்டதுப்புரவுந தத்தம்
விதிவகையான வேறுபடும.
கூடாவியற்கை யென்றும்மையும்

(௬௬)

கூடும்பொருளைக் கூட்டியுரைப்பது
கூடுமியற்கையாங் குறிக்குங்காலே.

என்பது,

கூடும்பொருளைச் சோத்துக்கூறல் கூடுமியற்கை வேற்றுப்
பொருள்வைப்பணி.

வாலாறு.

பொய்யுரையா நண்பாடினதேர் நெறிநோக்கிக்
கைவளைசோர்ந்தாவி கரைகுவரான-மெய்வெதும்பப்
பூததகையுஞ் செங்காநத்பொங்கொலி நீர்ஞாலத்துத்
தத்தகையாராக ழீதோசெயல.

(௬௭)

இருமையுமியைவன விருமையியற்கை.

என்பது,

கூடாவியற்கையும் கூடுமியற்கையும் பொருந்துவன இருமை
யியற்கை வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி.

வாலாறு.

கோவலர்வாய் வேய்ங்குழலேயனறிக் குரைகடலுங்
கூவிததமியோரைக் கொலலுமால்-பாவாய்
பெரியோருமபேணுது செயவரேபோலுஞ்
சிறியோர் தமக்கியறநுந் தீங்கு

(௬௮)

உரைப்பினுங் குறிப்பினு மொப்புடையிருபொருள்
வேற்றுமைப்படவரின் வேற்றுமையாகும்.

எனபது.

சொல்லிஹுந குறிப்பினுநு ஒப்புடைய இரண்டுபொருள்
வேற்றுமைப்படவரின் வேற்றுமையணி

வரலாறு, அங்கணவீசுமபின் கனிலாப்பாரிகருந்
திங்களுஞ் சானஞ்ஞாந் மொப்பாமந்-றிங்கண
மறுவாற்றுஞ் சானஞ்ஞாந் கொழுந் தெருமநது
தேயவரொருமாசுறின

வேற்றுமைபெனினும விதிரேகமெனினுமாம. (௬௬)

பொருள்வேற்றுமைப்படல் பொருள்வேற்றுமையே.

எனபது,

பொருள் வேற்றுமைப்படுவது பொருள் வேற்றுமையணி.

வரலாறு, ஓங்கலிடை வந்துயாந்தோர் தொழவினங்
யெங்கொலி நீர்வையதிறுளகறு-மாங்கவற்றுள
மின்னோதனியாழி வெங்கதிரொனதேனையது
தன்னேரிலலாத தமிழ். (௭௦)

சாந்வேற்றுமைப்படுவது சாநியாகும்.

எனபது,

சாதி வேற்றுமைப்படல் சாதி வேற்றுமையணி.

வரலாறு, வெங்கதிர்க்குஞ் செந்தீவிரிசுடர்க்கு நீங்காது
பொங்கு மதியொளிக்கும் போகாது-தங்கும
வளமையான வந்தநெறி மயங்குமாந்தர்க்
கிளமையான வந்தவிருள். (௭௧)

குணம்வேற்றுமைப்படுவது குணமாகும்.

எனபது,

குணம் வேற்றுமைப்படல் குண வேற்றுமையணி.

வாலாறு.

சுற்றுவிற் காமனுஞ் சோழப்பெருமானுங்
கொற்றப்போர்க் கிளளியுங்கே மொவ்வார்-பொற்றொடி
யாழியுடையான மகனமாயன் சேயனே
கோழியுடையான மகன.

மாயன்-கறுப்பு. சேயன்-சிவப்பு
கோழி-உறையூர்.

(௭௨)

முயற்சியால் வேறுபடுவதுமுயற்சி
வேற்றுமையென்மொர் மெய்யுணர்ந்தோரே.

என்பது,

முயற்சியால் வேறுபடல் முயற்சி வேற்றுமையணி.

வாலாறு.

புனடைர் கோமானும் பூநதுழாய்மாலும்
வினைவகையான வேறுபடுவா-புனடை
னேறதெதிராதது மாற்றலர்பா லெய்தியபாராமாயவறு
மேற்றிராதது கொண்டமையா லின்று

(௭௩)

இருபொருள்புணர்ந்த வற்றியல்பெடுத்துரைப்பி
லேய்ப்பினுமுயரினு மிருபொருள்வேற்றுமை.

என்பது,

இரண்டு பொருள்கூடி அவற்றி லிலக்கணம் கூறுங்கால், ஒப்
பினும் உயரினும் இருபொருள் வேற்றுமையணி.

வாலாறு. மலிதேரான கச்சியுமா கடலுடையும
ளொலியும பெருமையுமொக்கு-மலிதேரான
கச்சிபடுவ கடல் படைகச்சி
கடலபடுவ வெல்லாம் படும்.

(௭௪)

வருபொருளொதுக்கி வேற்றுமைப்படவருவது
விலக்குவேற்றுமை பெனவிளம்பப்படுமே.

என்பது,

வருகற் பொருளை விலக்கி வேற்றுமைப்படவரல் விலக்கு வே
ற்றுமையணி.

வரலாறு. தம்மாற்பயன் றூக்காதியாவனாயுந் தாங்குகினுங்
கைம்மாற்றுங் காலமுடைத்தன்றே-யெமமாவி
யன்னவனையாழி யனபாயனைமலராண்
மன்னவனை மானுமோவான். (௭௫)

ஒன்றன்வினையறிந் துரைக்குங்காலை
யுலகறிகாசண மொழித்துப்பிறிதொரு
காரணமியல்பினுங் குறிப்பினுமபுலப்படல்
விபாவனையென்மனா மெய்யுணர்ந்தோரோ.

என்பது,

ஒன்றனது தொழிலைக்கண்டு கூறுங்காற் பலருமறியுங் காரண
த்தைநீக்கி வேறொரு காரணமாக இயலபினும குறிப்பினும
தோன்றல் விபாவனையணி.

வரலாறு. தீயின்றி வேந்தமியோர் சிந்தைசெழுந்தேறல்
வாயின்றி மஞ்ஞைமகிழ்தூங்கும-வாயிலா
ரின்றிசசில ருடநீரந்தா ரமரினறிக
கன்றிசசிலை வளைத்தகார். (௭௬)

எண்ணியபொருண் மறைததேயதுபுலப்பட
வேறொருபொருளை விளம்புவதொட்டே.

என்பது,

கருகிய பொருளைத் தொகுத்து மறைத்து வெளிப்படுத்தற்கு வே
றொன்றைக் கூறல ஓட்டணி.

பிறிது மொழியணியெனினுஞ் சுருக்கணியெனினு மொக்கும்.

வரலாறு. வெறிகொளி னச்சுரும்பர் மேயந்ததோர்காவிக
குறைபடுதேன் வேட்டுக்குறுகு-நிறைமதுசேர்ந்
துண்டாடுந் தன்முகத்தே செவ்வியுடையதோர்
வண்டாமரை பிரிந்தவணடு. (௭௭)

கவியாற்கருதப்படும் பொருளதனை
புயரத்திக் கூறுங்காலைநீருலக
நடையிறவாநிலை நழுவாதான்தோர்
வியபபததிசய மென்மனாபுலவர்.

என்பது,

செய்யுளாற கருதப்படும் பொருளை மிகுததுக கூறுங்கால், உலக வொழுக்கங் கெடாத நிலைமைத்தாகி, பெரியோர்வியப்பது அதிசயவணி.

பெருக்கணி யெனினுமொகுகும். (௭௮)

பொருள்வியப்புடையது பொருளெனப்படுமே.

என்பது,

பொருளாச்சரிய முண்டயது பொருளதிசயவணி.

வாலாறு. பண்டுபுர மெரிதத்தீமேற படர்ந்தின்று
மண்டமுகடு நெருப்பறா. தொண்டளிரககை
வல்லிதழுவக் குழைந்த வடமேரு
வில்லிதுதனமேல் விழி. (௭௯)

குணமவியப்புடையது குணமெனப்படுமே.

என்பது,

● குணமாச்சரியப்படுவது குணவதிசயம்.

வாலாறு. மரலிலவொளிப்ப மாதரிழைபுனைந்த
நீலமணி கணியுலுமிழ-மேல்யிருமபிச
செல்லுமிவன் குறித்தசெவ்வன பாறச்சோதற்கு
வல்லிருளாகின்ற மறுகு. (௮௦)

துணிபொருட்பெருக்கந் துணிவெனப்படுமே.

என்பது,

துணிந்த பொருளின் மிகுதியைக கூறல துணி வதிசயம்.
தொழி லதிசயமெனினு மொக்கும்.

வாலாறு. ஆளுங்கரியும் பரியுஞ் சொரிருநதி
தோளுந்தலையுஞ் சுழித்தெறிந்த-நீளுமுயர்
வள்வரா முரசுமறிதிரா மேற்கொண்டொழுக
வெளவா ளுறைகழித்தான் வேந்து. (௮௧)

திரிந்துவருவது திரிபெனமொழிப.

என்பது,

மாறுபட்டுவரல் திரிபதிசயம்.

வாலாறு. திங்கள்சொரி நிலவுசொ வெள்ளிவள்ளத்துப்
பைங்கிள்ளை பா லெனறுவாய்மடுப்ப-அங்கயலே
கார்தர்முயக கொழிந்தார கைவறிதேடீடுவரா
லேந்தழையா பூந்துகிலாமெனறு. (அஉ)

அசரசரமிரண்டாகிய பொருளினு
மரிதியல்பால்விளை திறனலாதாங்குக்
கவிதாநொருபொருள கருதிமற்றவற்றிற்
சார்த்தியுரைப்பது தற்குறிப்பேற்றம்.

என்பது,

பெயரல்பொருளும பெயர்பொருளுமாகிய இருபொருளினும்
இயல்பாக நிகழும் தன்மையன்றிச் செய்யுள் தானொன்றை யென
ணியவற்றின் கண்வைத்துக்கூறல தற்குறிப்பேற்றவணி.

வாலாறு.

வேனிலவெயிற்குலர்ந்த மெய்வறுமைகண்டிரங்கி வானின்வளஞ்சுரந்த வண்புயற்குத-தானுடைய தாறுமேதக்கமதுவுந் தடஞ்சினையாற் போதுமீதேந்தும் பொழில்.	} அசரம.
மண்படுதோடகிள்ளி மதயாலை மாறறாசா [ரந்து]	
வெண்குறடையத்தேயத்தவெஞ்சுளியால்-விண்பட	
பாயுகொலென்று பணிமதியமபோல்வதூஉந்	
தேயுந்தெளி விசுமபிண்ணு	} சரம. (அங்)

ஒதுமேதேனு மொருபொருட்டி.றததா
லீதுவிளைந்த தென்றியம்புவநேது.

என்பது,

யாதேனு மொருபொருளின் திறத்தினால் ஈதுண்டானதென்று
கூறல் ஏது.

வாலாறு.

எல்லேரீவையகத் தெண்ணிறந்தவெவ்வுயிர்க்குஞ்
சொல்லரிய பேரின்பந் தோன்றியதான்-முல்லைசொ
தாதலைத்துவண கொன்றைததாரலைத்து வணடார்ப்பப்
பூதலத்து வீழந்தபுயல. (அச)

அறிந்துவேறு யறையாதுகுறிப்பினுந்
தொழிலினுமரிதுணா தொழிற்றிறனுட்ப
மாகுமென்மன ரறிந்திசினோ.

என்பது,

தெரிந்துகொண்டு வேறுபடக்கூறாமல், குறிப்பினுதல், வினை
யினுதல் அரிதாக நோக்கியறியும் வினைத் தன்மையையுடையது
துடபம்.

வாலாறு.

காதலன் மெல்லுயிர்க்குக் காவல்புரிந்ததாற்
பேதையராயம் பிரியாத-மாதர்
படரிருள் கால் சீயக்குமபகலோனை நோக்கிக்
குடதிசையே நோக்குங்குறிப்பு.

} குறிப்பு.

பாடல் பயிலும்பணிமொழி தன்பனைத்தோள்
கூடலவாவிற குறிப்புணர்த்து-மாடவர்க்கு
மென்றீந்தொடையாழின் மெல்லவேதைவந்தா
ளின்றிங்குறிஞ்சியிசை

} தொழில்.
(அடு)

தான்கருதிய வெளிப்படுக்குஞ்சத்துவம்
வேறென்றாலே வினைந்தனவாக
மறைத்துக் கூறுவதிலேசமாகும்.

என்பது,

தான்கருதியது வெளிப்படுக்கும் சத்துவங்களை வேறென்றால்
நடந்ததாக மறைத்துக்கூறல் இலேசவணி.

வாலாறு.

கல்லுயர்தோட்கிள்ளி பரிதொழுது கண்பனிசோர்
மெல்லியலார்தொழியர் முன்வேறென்று-சொல்லுவாராற்
பொங்கும்படைபரப்பி மீதெழுந்த பூந்துதன்சேர்ந்
தெங்கண் கலுழந்தனவாவின்னு.

(அசு)

ஒன்றனைப்பழித்தும் புகழ்ந்துமுரைப்பது
மற்றதன்பாற்படும வழுத்துங்காலே.

என்பது,

ஒன்றைப்பழித்தும் புகழ்ந்துங் கூறலும் அவ்விலேசமாம்.

* வாலாறு.

ஆடனம்பலியலியன்பணியாகங்
கூடுங்கான்மெல்லென் குறியறியா-ஓட
விளிவந்தசெய்கை யிரவாளன்யாண்டும்
விளிவந்தவேட்கையிலன்.

} பழிப்பு.

மேயகலவிவிளைபொழுது மெல்லென்னுஞ்
சாயறளராமற் றுஞ்சுமாம்-சேயிழையாய்
போர்வேட்டமென்மைப் புகழாளன்யான்விரும்பும் } புகழ். (அ௭)
தார்வேட்டதோள்விடலைதான்.

புந்தியின்கழுதிறன புறத்துபுலனாய
விளங்கலெண்வகை மெய்ப்பாட்டானு
மொழுகல்சுவையென வுரைக்கப்படுமே.

என்பது,

உண்ணிகழ் தன்மை வெளிப்படையாக விளங்க எட்டுவகை
மெய்ப்பாட்டினுந் நடத்தல் சுவையணி. (அ௮)

அவைதாம், அச்சமும்வீரமு மவலமுங்காமமு
மிழிப்பும்வியப்பு மெழிப்படுகையு
முருத்திரமும்மென வுரைக்கப்படுமே.

என்பது,

அவை அச்சம், வீரம், அவலம், காமம், இழிப்பு, வியப்பு, நகை,
உருத்திரம், என எட்டுவகைப்படும்.

வரலாறு.

சேர்ந்தபுறவினிறைதன் றிருமேனி
யீர்ந்திடயிர் துலேதானேறினா-நேர்ந்த
கொடைவீரமோ மெய்நிறைகுறையாவன்கட்
படைவீரமோசென்னி பண்பு. } வீரம்.

கைந்நெரித் துவெய்துயிர்த் துககாறளர்ந்தமெய்ப்பனிப்ப
மையரிக்கணீர்த தும்ப வாய்புலாந்தா-டையல்
சினவேல்விடலையாறகையிழந்தசெங்கட
புனவேழமெல்வந்த போது } அச்சம்.

உடைதலையுமுளையு மூன்றடியுமென்புங்
குடருங்கொழுங்குருதி யீர்ப்ப-மிடைபேய்
பெருடஞ்செய்பெற்றிததே கொற்றப்போர்க்கினி
கருநடலாசேறுங் களம். } இழிப்பு.

முததரும்பிச்செம்பொன் முறித்தைந்துபைந்துகிரின்
தொத்தலர்ந்துபல்கலனுஞ் சூழந்தொளிருங்-கொத்தின
பொன்னேர்மணிகொழிக்கும் பூங்காவிரிநாடன் [தாம்
தன்னேர்பொழியுந்தரு. } வியப்பு.

திங்கணுதல்வியர்க்கும் வாய்துடிக்குங்கண்சிவக்கு
மங்கைத்தளிர்நடுக்குஞ் சொல்லலையுங்-கொங்கை
பொருகாலுமூழிப் புடைபெயருங்காலு
மிருகாலுமொக்கு மிவாக்கு.

} காமம்.

கழல்சேர்ந்தகால்விடலை காதலிமெய்திண்டு
மழல்சேர்ந்து தன்னெஞ்சயர்ந்தான்-குழல்சேர்ந்த
தாமந்தரியா தசையுந்தளிர்மேனி
யீமந்தரிக்கு மோவென்று.

} அவலம்.

கைபிசையாவாய மடியாகண் சிவவாவெய்துயிரா
மெய்குலையாவேராவெருண்டெழுந்தான்-வெய்யபோர்த்
தார்வேந்ததோளான் மகளைத்தருகென்று
போர்வேந்தன் றூதிசைத்தபோது.

} உருத்திரம்.

நான்போலுந்தம்மனைக்குத் தான்சேறலிநின்ற
பாண்போலுமவெவவழுவீற் பாய்வஉதூங்-காண்டோழி
கைத்தலங்கண்ணைக் களவுகாண்பாறெருவன்
பொய்த்தலை முன்னீட்டியற்றும் போநது.

} நகை.
(அக)

தன்னைப்புகழ்வது தன்மேம்பாட்டுரை,

என்பது,

தன்னைத்தானேபுகழ்வது தன்மேம்பாட்டுரையணி.

வரலாறு.

எஞ்சினூரிலையெனக் கெதிராவின்னுயிர்கொண்
டஞ்சினூரஞ்சாது போயகல-வெஞ்சமததுப்
பேராதவராகத்தனறிப்பிதாமுதுகிற
சாராவென்கையிற்சரம்.

(க0)

தான்கருதிய பொருடனைக்கூறுதப்
பொருளபுலப்படபிறி தொன்றனைப்புகல்வது
பரியாயமெனப்பெயர் பகரப்படுமே.

என்பது,

தானெண்ணியபொருளைச் சொல்லாமல் அப்பொருள்தோன்ற
வேருருபொருளைக் கூறல்பரியாயவணி.

வரலாறு.

மின்னிகராமாதேவினைச் சாந்துடன்முணர்ந்து
நின்னிகராமாதவிக்கீழ் நின்றருணீ-தன்னிகராம
செந்தீவரமலருஞ் செங்காந்தப்போதுடனே
யிந்தீவரங்கொணர்வல்லயான.

(கக)

ஆக்கத்துயாவு மகத்தினதுயாவு
மிகுதியாக விளம்புலதுதாத்தம்.

என்பது,

செல்வதுயர்ச்சியையும், உள்ளத்துயர்ச்சியையும் மிகுத்துக்
கூறல் உதாத்தவணி.

வரலாறு.

கன்றும்வயவேந்தர் செல்வம்பலகவர்ந்து
மென்றும்வறியோ ரிடர்கவர்ந்து-மொன்று
மறிவரிதாய்நிற்கு மளவினதாலந்தோ
செறிகதிர்வேற்சென்னி திரு.

} செல்வமி
குதி.

மண்ணகன்றுதன்கிளையி னீங்கிவனம்புகுந்து
பண்ணுந்தவத்தியைந்துபாத்தன்றா-னெண்ணிறந்த
மீதண்டர்கோன்சூலையும் வெவ்வகராவேரறுத்தா
கோதண்டமேதுணையாக கொணடு.

} உதாத்தம்.
(கூஉ)

கோதறுசிறப்பினுங் குணத்தினும்பொருளினு
முண்மையைவிலக்கி வேறென்றாயுறையு
தவறுதியென்மனா ரறிந்திசினோரே.

என்பது,

சிறப்பினும், குணத்தினும், பொருளினும் உண்மையை மறுத்
துப் பிரிதொன்றாககூறல் அவறுதியணி.

வரலாறு.

நறைகமழ்தார்வேட்டார் நலனணியுநாணு
நிறையுநிறைதளரா நீமை-யறநெற்குழ்
செங்கோலனலலன் கொடுங்கோலன்றெவ்வடுபோர்
வெங்கோபமால் யானேவேந்து.

} சிறப்பு.

மனுப்புவிமேல்வாழ மறைவளர்க்குமார்ப்
பனிததொடையற்பாத்திபர்கோ னெங்கோன்-றனிக்கவி
தண்மைநிழற்றன்று தறறொழுதபேதையர்க்கு
வெண்மைநிழற்றாய் விடும.

} குணம்.
[கை]

நிலனும்விசுமபா நிமிர்கானீதியா
மலர்க்கிராம்வான் மதியாமன்றி-மலர்கொன்றை
யொண்ணுந்தாரா நொருவனியமானனுமா
யெண்ணிறந்த வெப்பொருளுமாம்.

} பொரு
ள். (கூக)

ஒருவகையாந்தொடருபபொருளினியல்புபுலப்படவியம்பல்சிலேடை,

என்பது,

ஒருவகையாகிய தொடர்மொழி பலபொருள்களின் தன்மை தோன்றக்கூறல் சிலேடை.

வரலாறு. செம்பொன் பதின்னொடி, செம்பொன்பதின்னொடி, செம்பு ஒன்பதின்னொடி. (கசு)

குணந்தொழில்பொருளுடல் குலமுதலாபின வெச்சங்காரணமாக வோபொருட்கு மேம்பாடுதோன்ற விளம்பல்விசேடம்.

என்பது,

குணமும், தொழிலும், பொருளும், அவயவமும், சாதியுமுதலியன குறைபடுதல் காரணமாக ஒருபொருளுக்கு மேம்பாடு தோன்றக்கூறல் விசேடவணி.

வரலாறு.

கோட்டந்திருப்புருவங் கொள்ளவவர்செங்கோல் கோட்டம்புரிந்த கொடைசென்னி-நாட்டஞ் சிவந்தனவிலைத் திருநதாரகலிங்கஞ் சிவந்தனசெந்தீத்தெற.	} குணவிசே டக்குறை.		
ஏங்காமழைபொழியா நானுமபுனலோங்கும் பூங்காவிரிநாடன் போரமதமா-நீங்கா வளைபட்டதார்க்கழல் கணமாறெதிரந்ததெவ்வர் தளைபட்டதாட்டாமரை.		} தொழிற் குறை வி சேடம்.	
மேயரினாபுரநது வெண்ணெய்தொடுவுண்ட வாயனார்மாறேற் றமர்புரியத-தூய பெருநதிருவம்பின்னுங்கொடுததுடைநதானவின்மேற் புரந்தரனுமவானோரும்போய்.			} சாதிக்கு றை விசே டம்.
தொல்லைமறைதேர்துணைவன் பால்யாண்மெவனா யெல்லையிருநாழிநெற்கொண்டோர்-மெல்லியலா ளோங்குலகில்வாழு முயிரனைத்துமூட்டுமா லேங்கொலிநீர்க்காஞ்சியிடை.			
யானையிரதம்பரி யானிவையிலைத் தானுமணங்கன் றனுக்கரும்பு-தேனார் மலனாந்தால்வென்று வடுப்படுத்தான்மா ர னுலகங்கண்மூன்றுமொருங்கு.	} உருப்புக் குறைவிசே டம். (ககி)		

ஒருபொருளுரைக்குங் காலகத்தெண்ணிப்
பொருண்முதலானவை யவற்றின்மிகுபொரு
ளுறவைத்தியம்புவ தொப்புமைக்கூட்டம்.

என்பது,

ஒருபொருளைக் கூறுமிடத் திடயக்கட கருதியவற்றின் மிகுந்த
பொருளைப் பொருநதவெடுத்துக்கூறல் ஒப்புமைக் கூட்டவணி. (௯௬)

புகழினுமபழிப்பினும் புலப்படுமதுவே.

என்பது,

அவ்வொப்புமைக்கூட்டம் புகழ்த்தகண்ணும் பழித்தற்கண்ணு
ந்தோன்றும.

வரலாறு.

பூண்டாங்குகொங்கை பொரவேகுழைபொருப்புந
துண்டாததெய்வச சுடாவிளக்குநாண்டாங்கும
வண்மைசால்காஞ்சி வளமபதியுமெநநாளு
முண்மையானுணடிவ்வுலகு.

} புகழொ
ப்புமை.

கொள்பொருள்வெஃகிக் குடியலைக்கும்வேந்தனு
முள்பொருள்சொல்லாச் சலமொழிமாந்தரு
மில்லிருந்தெல்லை கடப்பாளுமிமமூவர்
வல்லேமழையாறுக்குங்கோள்.

} பழிப்பொ
ப்புமைக்கூ
ட்டம். ()

முரணப்படும்பொரு ளொடுமொழியானு.
முரணப்படுமியல் பாக்கமுற்றோன்றல்
வீரோதமெனபபெயா வேண்டப்படுமே.

என்பது,

மாறுபட்டபொருளானுஞ் சொல்லானுமாறுபடுந் தன்மைவிளை
வுமுன்னர்ததோன்றல்வீரோதவணி.

வரலாறு. சோலைபயிலுங் குயின்மழலைசோர்ந்தடங்க
வாலுமயிற்கணங்களார்த தெழுந்த-ஞாலங்
குளிரந்தழுகில்கறுத்த கோபஞ்சிவநத
விளர்ந்ததுணைபிரிந்தார்மெய்.

(௯௮)

கவிகருந்தியபொருள் கரந்துமற்றதனை
நிந்திப்பதற்குமற் றென்றனைநினைத்துப்
புகழ்வதுமாறு படுபுகழ்நிலையே,

என்பது

செய்யுளெண்ணிய பொருளைமறைத்து அப்பொருளை நிந்திப்ப
தற்கு வேறொருபொருளைப் புகழ்வது மாறுபடுபுகழ்நிலை.

வாலாறு.

இரவறியா யாவரையும் பின்செல்லாநல்ல
தருகிழலுந் தண்ணீரும் புலலு-மொருவர்
படைத்தனவுங் கொள்ளாவிப் புள்ளிமான்பாரமேற
றுடைத்தனவேயன்றோதுயா. (௧௯)

பழிப்பதுபோலும் பான்மையின்மேன்மை
புலப்படல்புகழாப் புகழ்ச்சியாகும்.

என்பது,

பழிப்பதுபோலும் பாகுபாட்டானொருபொருளுக்கு மேம்பாடு
தோனறல் புகழாப்புகழ்ச்சி.

வாலாறு.

போர்வேலின் வென்றதூஉம் பல் புகழிற்போதததுஉம்,
தாமேவுதின்புயததுத் தாங்கியதூஉம்-நீராடன்
றேரடிக்கீழககாப்பதுஉரு செங்கட்டிருநெமொ
லோரடிக் கீழவைத்தவுலகு. (௧௦௦)

ஒருவகையானொழு குவதொன்றற்குப்
பொருந்தினவொருபயன் வேறென்றற்கு
நன்மைதிமை நாட்டுவதுநிதரிசனம்

என்பது,

ஒரு வகையானிகழுவ தொன்றனுக்குப்பொருந்திய வொருபயன்
வேறென்றனுக்கும் நன்மையேனும் தீமையேனுந்தரல நிதரிசனம்.

வாலாறு. பிறர்செல்வங்கண்டாற் பெரியோர்மகிழ்வுஞ்
சிறியோர்பொருத திறமு-மறிவுறீஇச்
செங்கமலமேமலர்ந்த தேங்குமுதமேயசைந்த
பொங்கொளியோன் வீறெயதும்போழ்து. (௧௦௧)

விழுமியவினையினும் குணத்தினுமிருபொருட்
கொருபுணர்புணர்ப்பது புணர்நிலையாகும்.

என்பது,

வினையினும் பண்பினும் இரண்டுபொருள்களுக்கு ஒருபு
ணர்ச்சியைக்கூறல் புணர்நிலையணி.

வரலாறு. வேண்டிருவங்கொண்டு கருகிவெளிபரந்து
நீண்டமுகிதுடனே நீர்பொழிந்த-வாண்டகையோன்
மேவல்விருமபுமபெரு நசையான்மெல்லாவி
காவல் புரிந்திருந்தோர்கண. (௧0௨)

ஒன்றற்கொருபொருள் கொடுத்தொருபொருளை
வாங்கல்பரிவருத் தனமாகும்மே.

என்பது,

ஒருபொருளுக்க ஒரு பொருளைக்கொடுத்து வேறொருபொரு
ளைப்பெறுவது பரிவருத்தனவணி.

வரலாறு. காபனைவென்றோன் சடைமதியுங்கங்கையுந்
தாமநிழலோரொன்று தாங்கொடுத்து-நாமப்
பருவாளரவின பணமணிகடோறு
முருவாயிரம் பெற்றது. (௧0௩)

வாழ்த்தியுரைப்பது வாழ்த்தெனப்படுமே.

என்பது,

வாழ்த்திக்கூறல் வாழ்த்தணி.

வரலாறு. மூவாத்தமிழாய்நத முன்னுன்முனிவாழி
யாவாழிவாழி யருமறையோர்-காவிரிநாட்
டணணலனபாயன் வாழியவன்குடைக்கீழ்
மண்ணுலகில்வாழிமழை. (௧0௪)

பொருளணி முற்றும்.

மூன்றாவது.

செய்யுளணியியல்.

தொகைநிலைகுளகமுத் தகந்தொடாநிலையெனச்
செய்யுணைவகைபபடுஞ் செபபுங்காலே.

என்பது,

செய்யுள் தொகைநிலைச்செய்யுள், குளகச்செய்யுள், முத்தகச்செய்யுள், தொடர்நிலைச்செய்யுள் என நான்குவகைபபடும. (க)

அவற்றுள்,

தொகைநிலைபலராற் சொல்லப்பட்டுப்
பலபாட்டாக வருநவுமொருவராற்
பகாப்பட்டுப் பலபாட்டாக
வருநவுமாமென வழுத்தினாபுலவர்.

என்பது,

முற்கூறியவற்றுள், தொகை நிலைச்செய்யுள், பலரானுரைக்கப்
பட்டுப் பலபாட்டாக வருநவும, ஒருவரானுரைக்கப்பட்டுப் பலபாட்
டாகவருநவுமாம். பலரானுரைக்கப்பட்டது நெடுந்தொகை. ஒருவரா
னுரைக்கப்பட்டது திருக்குறள். (உ)

அவைதாம்,

கருதருபொருளிடங் காலந்தொழிலெனு
நான்கினும்பாட்டினு மளவினுநடக்கும்.

என்பது,

முற்கூறியவை, பொருளும் இடனும் காலமும் தொழிலும் ஆகிய
நான்குநேடு, பாட்டினும் அளவினும் வரும்.

வாலாறு. பொருளாற்றொகுத்தது, புறநானூறு.
இடத்தாற்றொகுத்தது, களவழிநாற்பது.
காலத்தாற்றொகுத்தது, கார்நாற்பது.
பாட்டாற்றொகுத்தது, கலித்தொகை.
அளவாற்றொகுத்தது, குறுந்தொகை. (ஈ)

குளகம்பலபாட் டொருவினைகொள்ளும்.

என்பது,

குளகச்செய்யுள் பலபாட்டாய் ஒருவீனையைக் கொண்டுமுடியும். ஒருவீனையென்ற விதப்பான ஒரு பெயரையுங் கொண்டுமுடியும்.

வரலாறு வந்துழிக்காண்க. (ச)

முத்தகச்செய்யுட் டனிகின்றுமுடியும்.

என்பது,

முத்தகச்செய்யுள் தனிதனுநின்றுமுடியும்.

வரலாறு அகராமுதல வெழுத்தெல்லாமாதி
பகவன முதறதேயுலகு. (ஊ)

சொற்பொருளிருவகை தொடாநிலையெனலே.

என்பது,

தொடா நிலைச்செய்யுள், சொலவினாற் றொடர்தலும் பொருளி
ஹ்ரொடாதலுமென விருவகைப்படும. (சூ)

ஒருபாவிறுதிமற் றொருபாமுதல்வாத்
தொடுப்பதுசொற்றொடா நிலையெனப்படுமே.

என்பது,

ஒருசெய்யுளிறுதி மற் றொருசெய்யுண்முதலிலே வரத்தொடுப்
பது சொற்றொடர்நிலை.

வரலாறு. கலமபகமுதலியவைகளிறகாண்க. (எ)

காப்பியம்பெருங்காப் பியமெனவிருவகைப்
படுமபொருட்டொடா நிலைபகருங்காலே.

என்பது,

பொருட்டொடர்நிலை சிறுகாப்பியமெனவும பெருங்காப்பிய மெ
னவும் இரணடுவகைப்படும. (அ)

அவற்றுள்,

அறம்பொருளின்பம் வீடாகியநான்கும்
புலப்படல்பெருங் காப்பியப்பொருளாகும்

என்பது,

அறமும், பொருளும், இன்பமும், வீடும் ஆகிய நான்குபொரு
ளும் தோன்றல பெருங்காப்பியம். (௩௯)

அறமுதன்கினுங் குறைபாடுடையது
காப்பியமென்று கருதப்படுமே.

என்பது,

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய நான்கனுள் சில குறைந்
து வருவது சிறுகாப்பியம். (௪௦)

சமாதிகிலீட்ட மாலைசஞ்சமதை
பொருட்டெளிவினபம் புலனசுருமாரதை
யு தாரங்காததிமற் றொன்பதுமொன்றும
வைதருபநநெறி யாமவழுத்திடினே.

என்பது,

சமாதியும், சிலீட்டமும், ஆலைசமும், சமதையும், பொருட்டெ
ளியும், இன்பமும், புலனும், சுருமாரதையும், உதாரமும், காதியும்
ஆகியபததும் வைதருப்பொறி. (௪௧)

அவற்றுள்,

ஒன்றன்பாலுண் டாகியகுணமற்
றொன்றன்பாலுள வாகவுரைப்பது
சமாதியெனப்பெயர் சாற்றப்படுமே.

என்பது,

முற்கூறியவற்றுள், ஒருபொருளினக ணுளவாயிருக்கிற குணம்
வேறொருபொருளினக ணுளவாகக்கூறல சமாதிசெய்யுள்.

வரலாறு. காலையரும்பிப் பகலெல்லாம டோதாதி
மாலைமலரு மிநநோய். (௪௨)

சிலீட்டஞ்சொற் செறிவுடையதாகும்.

என்பது,

சொற்களடாததியுடையது சிலீட்டச்செய்யுள்.

வரலாறு. பற்றுக்கபறற்றான் பற்றினியப்பற்றைப்
பற்றுக்கபறறுவிடற்கு.

ஆலேசந்தொகை யதிகமாகுதலே

என்பது,

தொகைச்சொற்கள் அதிகமாகவரல் ஆலேசச்செய்யுள்.

வரலாறு. கவையொளியூரேசை நாற்றமென்றைந்தின்
வகைதெரிவான் கடடேயுலகு. (௧௪)

எழுத்துநான்கடியு மொத்தியல்வதுசமதை.

என்பது,

நான்கடியுமெழுத துக்களொத்துவரல் சமதைச்செய்யுள்.

வரலாறு.

வருங்குன்றமொன்றுரித்தோன நிலையமபலவன்மலயத்
திருங்குனறவாணரிளங்கொடியே யிடொய்தலெமழாப்
பருங்குனறமாளிகை நுண்களபத் தொளிபாயதும்மூக
கருங்குன்றம்பெண்ணிறக் கஞ்சுகமேயக்குங்கணங்குழையே. (௧௫)

பொருளாலறிவது பொருட்டெளிவாகும்.

என்பது,

பொருளாலறிதல் பொருட்டெளிவுச்செய்யுள்.

வரலாறு. காமமுழந்து வருகதினர்க்கேம
மடலலல தில்லைவலி. (௧௬)

மொழிதருமுற்றிய மோனையைப்பெறுவன
வின்பமென்மன ரியல்புணர்ந்தோரோ.

என்பது,

முற்றுமோனையைப்பெறல் இன்பச்செய்யுள்.

வரலாறு. துப்பார்க்குத்தபபாய துப்பாக்கிததுப்பார்க்குத்
துப்பாய தூஉமழை. (௧௭)

உதாரமீகையைப் புகழ்த்துரைப்பதாமெனலே

என்பது,

காடையைப்புகழ்த்து கூறல் உதாரச்செய்யுள்.

வாலாறு, இலனென்னுமெவ்வ முளையாமையீதல்
குலனுடையான் கண்ணையுள்.

(கஅ)

பொருள்புலப்படல் புலனுமெனமொழிப.

என்பது,

பொருள் வெளிப்படத்தோன்றல் புலச்செய்யுள்.

வாலாறு, நன்றிமறப்பது நன்றன்று நன்றல்ல
தன்றேமறப்பது நன்று.

(கக)

வன்கணமொழிதர வருஞ்சுகுமாரதை.

என்பது,

வல்லெழுத்துக்களின்றிவரல் சுகுமாரதைச்செய்யுள்.

வாலாறு, யானையால்யானையை மேவுவரான்
வனையால் வனையையுமாம்.

(உ௦)

பொருட்பொலிவாற் புகழ்ந்துரைப்பதுகாந்தி

என்பது,

பொருண்மிகுதியால் புகழ்ந்துரைத்தல் காந்திச்செய்யுள்.

வாலாறு, தாமவீழ்வார் மென்றோட்டியிலினிதுகொ
றாமரைக்கண்ணனுலகு.

(உ௧)

எழுவாய்ந்திப்புன லெனப்பயனிலையொடு
முடிவனவாற்று நீராமெனமொழிப.

என்பது,

அடிமுதலாற்று நீராப்போல இறுதியோடுமுடிவன ஆற்று நீர்
ப்பொருள்கோட் செய்யுள்.

வாலாறு, சொல்லருஞ் சூற்பசும்பாம்பின் றோற்றம்போன்
மெல்லவே கருவிருந்தின்றுமேலலார்
செல்வமேபோற்றலை நிறீஇத்தோநததூற்
கல்விசேர்மாந்தரினிறைஞ்சிக காய்ததவே.

(உ௨'உ௧)

ஏற்றபொருளுக் கியையுமொழிகளை
மாற்றியோரடியுள் வழங்கன்மொழிமாற்றே.

என்பது,

தன்னையேற்ற பொருள்களுககுப் பொருந்திய சொற்களைமாற்றியோரடிகளுள் வழங்கல மொழிமாற்றுப்பொருள கோட்செய்யுள்.

வரலாறு. சுரையாழவம்மி மிதடபவரையினைய
யாணைககுந்தது முயற்குநிலையெனப
கானகநாடனசுனை.

(௨௩)

அடியெலாந்தன்னிலை மாறிமுதலினு
மீற்றினுமிடையினு மெடுத்ததுச்சரிப்பினு
மோசையுமபொருளு மொழுகா துவருவன
அடிமறிமாற்றென வறையப்படுமே.

என்பது,

எல்லாவடிகளும் தன்னிலைமாறி முதலினும் கடையினும் நடு
வினும் எடுத்ததுச்சரிப்பினும் அசனேசையும பொருளுங் கெடாதுவ
ரல அடிமறிமாற்றுப் பொருள்கோட செய்யுள்.

வரலாறு. கற்றகழிதாலங் கைகூடாமுற்றிறகு
முற்றபொருளுமொழிந்தகலு-நற்சுருதி
யோதலும்பாய்ப்பெற்றவொளி நீத்திகழவாங்குத
தாதுனளததமுனற்ககால.

(௨௪)

பெயரும்வினையுமாரு சொல்லையுமபொருளையு
நிரனிறையாக நிறுத்திமற்றொருபொரு
ணேருமபொருளகோ ணிரனிறையாகும்.

என்பது,

பெயரும் வினையுமாகிய சொல்லையும பொருளையும் நிரனிறை
யாக நிறுத்தி, வேறுபொருளேனும் பொருளகோள் நிரனிறைப்பொ
ருள்கோட செய்யுள்.

வரலாறு. கொடி. குவளைகொட்டை நுசுப்புண்கணமேனி.

(௨௫)

இயற்பாவிற்றுமொழி யிடையினுமுதலினுங்
கூட்டிப்பொருளைக கொள்ளுவதனைமறி
பாப்பாமெனப்பெயா பகாப்படுமே.

என்பது,

செய்யுளிறுதிமொழியை இடையினும் முதலினும் கூட்டிப்பொ
ர்கொளவது அனைமறிபாப்புப் பொருள்கோட செய்யுள்.

வாலாறு.

தாழந்தவுணர்வினராய்த் தாளுடைந்து தண்ணீர்த் திரிவார்தாமும்
சூழந்தவினைபாசகை சுடவிளிந்து தீநரகிற் சுழலவார்தாமும்
மூழந்தபிணிவியமுன் செய்தவினையென்றே முனிவார்தாமும்
வாழந்தபொழுதினேவானெய்து நெறிமுன்னி முயலாதாரோ. (௨௬)

எழுவாயிறுதி நிலைமொழிதம்முட்
பொருளுககுடையது பூட்டுவில்லாகும்.

என்பது,

முதல் இறுதிநிலை மொழிப்பொருள நோக்குடையது பூட்டுவிற
பொருள்கோட செய்யுள்.

வாலாறு. திறந்திடுகைவேன்முருகன் சீரடிபைக்காணி
லறந்திகழுமாங்கக கதவு. (௨௭)

இடைமொழிமுதலினு மீற்றினுமெய்தித்
தருவதுபொருளைத் தாபபிசையாகும்.

என்பது,

நடுவேநின்றசொல் முதலினும் கடையினும் சென்று பொருளை
ததருவது தாபபிசைப்பொருள கோட்செய்யுள்.

வாலாறு. உண்ணமையுள்ளதுயிரி நிலையுண்ண
வண்ணத்தல செய்யாதளறு. (௨௮)

யாப்பினுட்பற்பல வடிகளினின்ற.
இருமொழிகளைப்பொரு ளேற்குமிடத்துக்
கூறுவதொண்டு கூட்டாகுமென்ப.

என்பது,

செய்யுளடிகள் பலவினுநின்ற சொற்களைப் பொருளேற்குமி
டத்து எடுத்துக்கூறல் கொண்டு கூட்டுப்பொருள் கோட்செய்யுள்.

வாலாறு. ஆலின்மேற்பாயுங் குவளைஞர்
வாலினெடிய குரங்கு. (௨௯)

ஒருபொருள்பயவா தொருவித்தோ
பிரிபொருட்சொற் றொடர்ப்பெ

என்பது,

ஒருபொருளைப்பயவாமல் நீங்கித்தோன்றல் பிரிபொருட்சொற்
றொடர்வழு.

வாலாறு.

கொண்டன்மிசைமுழங்கக் கோபம்பிறந்தனவால்
தெண்டினாநீரொல்லாந் திருமுனியே-யுணடுமிழந்தான்
வஞ்சியராகோமான வரவொழிகம்ற்றிவளோ
பஞ்சியார் செஞ்சீறடி.

(௩௦)

பித்தமயக்கினும் பெருங்குடிவெறியினும்
வழுவின்றென்மனா மறையுணர்ந்தோரே.

என்பது,

பித்தினுன்மயங்கியவிடத்தும் கள்ளாண்டு களித்தவிடத்தும்
குற்றமன்று.

வாலாறு. காமருருவங்கலந்தேன்யான் காங்கேயன்
வீமனெதிரின்று விலககுமோ-தாமனாமேன்
மால்பொழியவந்தா ரருகர்மதுவுடனே
பால்பொழியுமிவ்வூர்ப்பனை.

(௩௧)

அணியிலக்கணம் முற்றும.

முத்துவீரியம்

முற்றிற்று.

**தமிழ்ப் பலகலைக் கழக தூதர்,
நஞ்சாவழி**

செ. ச. முத்துமொழிமை
கொள்வது அனைமறிபாட

